

“ΕΝΩΣΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ”

3554
16/7/65.

Α.Β.Σ. ΠΕΙΡΑΙΩΣ	
ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ	384
ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ	

ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΕΛΕΓΧΟΥ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ

ΕΙΣ ΤΑ ΔΙΑΦΟΡΑ ΚΡΑΤΗ

Υ Π Ο

Δ^{ΡΟΣ} ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Π. ΜΙΧΑ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ

ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΗΣ “ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ”

332.

M

00173818

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΕΙΡΑΙΩΣ	
Α.Ρ. ΕΙΣ.	73818
COMP.	
ΤΑΞΗ.	
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ	

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Σ. Κ. ΒΛΑΣΤΟΥ

1932

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

	Σελίς
Περιεχόμενα	γ'
Πρόλογος	ε'
Κεφάλαιον πρῶτον: Τὰ ἐν Ἑλλάδι μέτρα ἐλέγχου συναλλάγματος	1
Κεφάλαιον δεύτερον: Τὸ ἐν Γερμανίᾳ ἀναγκαστικὸν δίκαιον τοῦ συναλλάγματος	21
Κεφάλαιον τρίτον: Τὰ ἐν Ἀγγλίᾳ μέτρα ἐλέγχου	73
Κεφάλαιον τέταρτον: Τὰ ἐν Αὐστρίᾳ μέτρα ἐλέγχου συναλλάγματος	76
Κεφάλαιον πέμπτον: Τὰ ἐν Οὐγγαρίᾳ μέτρα ἐλέγχου συναλλάγματος	85
Κεφάλαιον ἕκτον: Τὰ ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ μέτρα ἐλέγχου συναλλάγματος	87
Κεφάλαιον ἕβδομον: Τὰ ἐν Γιουγκοσλαβίᾳ μέτρα ἐλέγχου συναλλάγματος	107
Κεφάλαιον ὄγδον: Ἐν Ἀλβανίᾳ	112
Κεφάλαιον ἔννατον: Τὰ ἐν Ρουμανίᾳ μέτρα ἐλέγχου συναλλάγματος	113
Κεφάλαιον δέκατον: Τὰ ἐν Βουλγαρίᾳ μέτρα ἐλέγχου συναλλάγματος	115
Κεφάλαιον ἑνδέκατον: Τὰ ἐν Τουρκίᾳ μέτρα ἐλέγχου συναλλάγματος	120
Κεφάλαιον δωδέκατον: Ἐν Πολωνίᾳ, Ἑσθονίᾳ καὶ Φινλανδίᾳ	131
Κεφάλαιον δέκατον τρίτον: Ἐν Ρωσίᾳ (Σοβιετικῇ Ἐνώσει)	132
Κεφάλαιον δέκατον τέταρτον: Ἐν Αἰγύπτῳ	133
Κεφάλαιον δέκατον πέμπτον: Τὰ ἐν Ἰταλίᾳ μέτρα	134
Κεφάλαιον δέκατον ἕκτον: Ἐν Ἑλβετίᾳ	135
Κεφάλαιον δέκατον ἕβδομον: Ἐν Γαλίᾳ	136
Κεφάλαιον δέκατον ὄγδον: Ἐν Δανίᾳ	137
Κεφάλαιον δέκατον ἔννατον: Ἐν Βελγίῳ	138
Κεφάλαιον εἰκοστόν: Ἐν Κάτω Χώραις	139
Κεφάλαιον εἰκοστὸν πρῶτον: Ἐν Σουηδίᾳ	140
Κεφάλαιον εἰκοστὸν δεύτερον: Ἐν Ἡνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς	141
Κεφάλαιον εἰκοστὸν τρίτον: Ἐν Ἰαπωνίᾳ	142
Κεφάλαιον εἰκοστὸν τέταρτον: Μέτρα ἐλέγχου συναλλάγματος εἰς ἄλλας χώρας	143
Κεφάλαιον εἰκοστὸν πέμπτον. (Παράρτημα τοῦ πρώτου κεφαλαίου): Περί τῶν ἐν Ἑλλάδι μέτρων ἐλέγχου συναλλάγματος	144
Κεφάλαιον εἰκοστὸν πέμπτον β. (Παράρτημα τοῦ δευτέρου κεφαλαίου): Περί τοῦ ἐν Γερμανίᾳ ἀναγκαστικοῦ δικαίου τοῦ συναλλάγματος	176
Κεφάλαιον εἰκοστὸν ἕκτον. (Παράρτημα τοῦ τετάρτου κεφαλαίου): Περί τῶν ἐν Αὐστρίᾳ μέτρων ἐλέγχου συναλλάγματος	193
Κεφάλαιον εἰκοστὸν ἕβδομον. (Παράρτημα τοῦ πέμπτου κεφαλαίου): Περί τῶν ἐν Οὐγγαρίᾳ μέτρων ἐλέγχου συναλλάγματος	194
Κεφάλαιον εἰκοστὸν ὄγδον. (Παράρτημα τοῦ ἕκτου κεφαλαίου): Περί τῶν ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ μέτρων ἐλέγχου συναλλάγματος	196
Κεφάλαιον εἰκοστὸν ἔννατον. (Παράρτημα ἕβδομου κεφαλαίου): Περί τῶν ἐν Γιουγκοσλαβίᾳ μέτρων ἐλέγχου συναλλάγματος	201
Κεφάλαιον τριακοστόν. (Παράρτημα τοῦ ἑνάτου κεφαλαίου): Περί τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ μέτρων ἐλέγχου συναλλάγματος	203
Κεφάλαιον τριακοστὸν πρῶτον. (Παράρτημα τοῦ δεκάτου κεφαλαίου): Περί τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ μέτρων ἐλέγχου συναλλάγματος	204
Κεφάλαιον τριακοστὸν δεύτερον. (Παράρτημα τοῦ δωδεκάτου κεφαλαίου): Περί τῶν ἐν Πολωνίᾳ, Ἑσθονίᾳ καὶ Φινλανδίᾳ μέτρων ἐλέγχου συναλλάγματος	206

<i>Κεφάλαιον τριακοστὸν τρίτον.</i> (Παράρτημα τοῦ δεκάτου πέμπτου κεφαλαίου): Περί τῶν ἐν Ἰταλίᾳ μέτρων	207
<i>Κεφάλαιον τριακοστὸν τέταρτον.</i> (Παράρτημα τοῦ δεκάτου ἕκτου κεφαλαίου): Ἐν Ἑλβετίᾳ.	208
<i>Κεφάλαιον τριακοστὸν πέμπτον.</i> (Παράρτημα τοῦ δεκάτου ὀγδόου κεφαλαίου): Περί τῶν ἐν Δανίᾳ μέτρων ἐλέγχου συναλλάγματος	209
<i>Κεφάλαιον τριακοστὸν ἕκτον.</i> (Παράρτημα τοῦ δεκάτου ἐνάτου κεφαλαίου): Ἐν Βελγίῳ .	211
<i>Κεφάλαιον τριακοστὸν ἑβδομον.</i> (Παράρτημα τοῦ εἰκοστοῦ κεφαλαίου): Περί τῶν ἐν Σουηδία μέτρων.—Ἐν Νορβηγίᾳ	212
<i>Κεφάλαιον τριακοστὸν ὄγδον:</i> Περί τῶν ἐν Λεττονίᾳ μέτρων ἐλέγχου συναλλάγματος ..	213
<i>Κεφάλαιον τριακοστὸν ἔνατον:</i> Μέτρα ἐλέγχου συναλλάγματος εἰς ἄλλας τινὰς χώρας. (Γαλλία, Ἰσπανία, Πορτογαλλία, Ἀργεντινή, Βραζιλία, Χιλή, Κολομβία, Οὐραγουάη, Ἰνδία).	215
<i>Κεφάλαιον τεσσαρακοστὸν:</i> Ἐπίλογος	217

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἡ πτώσις τῆς μεγάλης Αὐστριακῆς Τραπεζῆς Kreditanstalt (Μάιος 1931) καὶ ἡ ἐκ τῆς χρυσῆς βάσεως ἀπομάκρυνσις τοῦ ἀγγλικοῦ νομίσματος (21 Σεπτεμβρίου 1931) ἀποτελοῦν σταθμοὺς μεταβολῆς τῶν ὁμαλῶν πιστωτικῶν συνθηκῶν τῆς Εὐρώπης. Ἀπὸ τοῦ Μαΐου τοῦ παρελθόντος ἔτους ἡ κρίσις τῆς πίστεως ὠξύνθη καὶ ἔπαυσεν ἡ χορήγησις νέων πιστώσεων, περιωρίσθησαν δὲ αἱ ἤδη χορηγούμεναι. Αἱ ἐκδοτικαὶ Τράπεζαι τῶν χωρῶν, αἵτινες ὑπέστησαν πρῶται τὸν ἀντίκτυπον τῆς μεταβολῆς τῶν πιστωτικῶν συνθηκῶν, δηλαδὴ ἡ Γερμανικὴ Reichsbank καὶ ἡ Αὐστριακὴ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἀντίκρυσαν ἐπὶ χρονικὸν τι διάστημα τὴν ζήτησιν διὰ τῶν εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα πόρων των, καὶ μὲ ἐλάττωσιν σημαντικὴν τῶν εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα ἀποθεμάτων των. Καὶ ἡ μὲν Reichsbank διέθεσε πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀπὸ τοῦ Μαΐου μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου 1931 ποσὸν 768 ἑκατομμυρίων μάρκων, ἤτοι τὰ 30% τοῦ δεδηλωμένου ἀποθέματός της χρυσοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος, ἐν δὲ ἡ Αὐστριακὴ Ἐθνικὴ Τράπεζα κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα διέθεσε 383 ἑκατομμύρια σελλινίων.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ θέρους τοῦ παρελθόντος ἔτους αἱ πληγέεισι πρῶται ἐκ τῆς κρίσεως χῶραι τῆς μέσης Εὐρώπης ἠναγκάσθησαν νὰ προσφύγουν καὶ εἰς πιστώσεις πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ὑποχρεώσεών των. Τιοιούτρόπως ἡ Reichsbank κατώρθωσε νὰ ἐπιτύχῃ πίστωσιν 630 ἑκατομμυρίων μάρκων, ἡ δὲ Αὐστριακὴ Ἐθνικὴ Τράπεζα διαφόρους πιστώσεις ἀνερχομένας εἰς 250 ἑκατομμύρια σελλινίων, καὶ προσθέτως ἡ Αὐστριακὴ Κυβέρνησις πιστώσεις ἐκ Γαλλίας τὸν παρελθόντα Αὐγούστον 354 ἑκατομμυρίων γαλλικῶν φράγκων. Καὶ ἡ Οὐγγαρία ἐπίσης ἔλαβε πιστώσεις 175 ἑκατομμυρίων πένγκο.

Αἱ χῶραι αὗται, βεβαρημέναι διὰ τῶν βραχυπροθέσμων αὐτῶν χρεῶν, τὰ ὅποια ἦσαν ἀρκετὰ σημαντικὰ, ἀντελήφθησαν ταχέως, ὅτι δὲν θὰ κατώρθωναν ν' ἀντιμετωπίσουν τὴν κατάστασιν διὰ συνήθων καὶ ὁμαλῶν μέσων, ἐπεβάλλετο δὲ ἡ προσφυγὴ εἰς μέτρα ἔκτακτα. Τὸ χρεωστάσιον Χούδερ, ἐξ ἄλλου, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐπιφέρῃ εἰς αὐτὰ σημαντικὴν ἀνακούφισιν. Δύο ὁδοὶ ἠνοιόγοντο πρὸ τῶν Κυβερνήσεων τῶν χωρῶν, αἱ ὅποια εἶχον πληγῆ σοβαρώτερον ἐκ τῆς καταστάσεως: Ἡ μείωσις δηλονότι τῶν πληρωμῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ ἢ ἡ ὑποτίμησις τοῦ συναλλάγματος των.

Πρῶτη ἡ Γερμανία τὴν 15ην Ἰουλίου 1931 ἀνέστειλε τὰς ἐξωτερικὰς πληρωμὰς, δημοσιεύσασα τὰ πρῶτα νομοθετικὰ μέτρα ἐλέγχου συναλλάγματος. Δύο ἡμέρας προηγουμένως, τὴν 13ην Ἰουλίου 1931, τὸ κλείσιμον τῶν θυρίδων μιᾶς Τραπεζῆς, τῆς Danatbank, ὑπῆρξε διὰ τὴν χώραν ταύτην σταθμὸς περιόδου πιστωτικῆς ἀνωμαλίας. Τὴν Γερμανίαν ἠκολούθησεν ἡ Οὐγγαρία, τὴν 22αν Σεπτεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἡ Μεγάλη Βρεταννία μὲ τὴν ἄρσιν τῆς χρυσῆς ἰσοτιμίας εἰσήγαγε περιορισμοὺς τινας, ἀκολούθως δὲ ἀρκετὰ Κράτη ἔλαβον περιοριστικὰ μέτρα. Τὴν 28ην Σεπτεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἡ Ἑλλὰς ἐδημοσίευσεν τὸν πρῶτον ἀναγκαστικὸν τῆς νόμον περὶ προστασίας τῆς δραχμῆς, τὴν 29ην Σεπτεμβρίου ἡ Ἰταλία ἔλαβε μέτρα τινά, ἡ Τσεχοσλοβακία τὴν 2αν Ὀκτω-

βρίου, ἢ Γιουγκοσλαυαία τὴν 7ην Ὀκτωβρίου καὶ τὴν 8ην Ὀκτωβρίου ἢ Αὐστρία. Ὡσαύτως ἢ Ἑσθονία, ἢ Φινλανδία, ἢ Βουλγαρία, βραδύτερον δὲ ἢ Δανία (1).

Τὰ περιοριστικὰ μέτρα ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ συναλλάγματος καὶ τὰ παντοῖα μέτρα ἐλέγχου συναλλάγματος τὰ ληφθέντα εἰς τὰς χώρας ταύτας ἀπέβλεψαν εἰς ἓνα κυρίως σκοπόν, εἰς τὴν προστασίαν τοῦ νομίσματος ἐκάστης χώρας ἐκ τῶν ἐξωθεν προσβολῶν, μολοντοί οἱ θεωρητικοὶ ἀμφισβητοῦν ἀπὸ ἀπόψεως διεθνούς οἰκονομίας, ὅτι οἱ κίνδυνοὶ τῶν κατ' ἕκαστα ἐθνικῶν οἰκονομῶν μετριάζονται ἢ ἀπομακρύνονται διὰ τῶν μέτρων ἐλέγχου συναλλάγματος, ἢ ἐφαρμογῇ δὲ αὐτῶν εἰς τινὰ Κράτη ἐνισχύει τὰς ἐπιφυλάξεις ταύτας.

Ὁ ἀναγκαστικὸν τὴν γερμανικὴν νομοθεσίαν ἐλέγχου συναλλάγματος παρατηρεῖ, ὅτι αἱ πλεῖστα διατάξεις αὐτοῦ δὲν εἶναι νέαι, πρόκειται περὶ μέτρων γνωστῶν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς inflation ἐν Γερμανίᾳ, τὰ ὅποια ἐυστηματοποιήθησαν, διωρθώθησαν καὶ συνεπληρώθησαν ἐκ τῆς πείρας τῆς ἐφαρμογῆς. Καὶ εἰς τὴν Αὐστρίαν ἢ Αὐστριακῇ Ἐθνικῇ Τράπεζᾳ εἶχε τὴν πείραν τοιούτων νομοθετημάτων, τὰ ὅποια εἰσηγήθη εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς χώρας τῆς τὸν παρελθόντα Ὀκτώβριον.

Ἡ Τσεχοσλοβακία, εὐρεθεῖσα εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐφαρμόσῃ περιοριστικὰ μέτρα ἐπὶ τοῦ συναλλάγματος, ἐπανάφερον ἐν ἰσχύϊ τὴν 2αν Ὀκτωβρίου παρελθόντος ἔτους, μετίνης τροποποιήσεως, τὸ περὶ συναλλάγματος Διάταγμά της τοῦ 1924. Εἰδικῶς ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ ἐπεκρίθησαν αἱ ἐπιβαλλόμεναι ποιναὶ ἐπὶ τῶν παραβάσεων τῶν διατάξεων τῆς περὶ συναλλάγματος νομοθεσίας της.

Ὁ μελετῶν μετὰ προσοχῆς τὰς περιοριστικὰς ἐπὶ τοῦ συναλλάγματος νομοθεσίας τῶν διαφόρων Κρατῶν, καὶ ἰδίως τῶν μεσευρωπαϊκῶν, εὐρίσκει μεταξὺ αὐτῶν πολλὰ τὰ κοινὰ σημεῖα, οὐχὶ δὲ ριζικὰς διαφοράς, παρατηρεῖ δ' ἐξ ἄλλου, ὅτι ὡς θάσις τῶν νομοθεσιῶν ἔχει ληφθῆ ἢ γερμανικῇ, ἢ ὅποια δὲν εἶναι μόνον ἢ πρώτη χρονολογικῶς κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην περίσδον ληφθεῖσα, ἀλλὰ καὶ ἢ πληρεστέρα.

Εἰς τὸ ἐγγὺς πολεμικὸν καὶ μεταπολεμικὸν παρελθόν, τὰ διάφορα Κράτη εἶχον ἐφαρμόσῃ, πρὸς προστασίαν τοῦ νομίσματος τῶν, ποικίλας μεθόδους εἰς τὴν ἀσκήσιν ἐλέγχου ἐπὶ τοῦ συναλλάγματος (ὡς ἦτο παρ' ἡμῖν τὸ Κονσόρτσιουμ τῆ 1923), αἱ ὅποια θὰ ἠδύναντο νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς δύο βασικά συστήματα, ἢ δηλονότι εἰς τὴν ἀνάθεσιν κρατικῆς λειτουργίας εἰς ὀργάνωσιν ἀποτελοσάν ἀναγκαστικὴν συνένωσιν διαφόρων ἐπιχειρήσεων

(1) Μέτρα ἐλέγχου συναλλάγματος ἐλήφθησαν εἰς τὰ ἀκόλουθα εἰκοσιν ὀκτὼ κράτη: 1) Γερμανίαν, 2) Αὐστρίαν, 3) Ἑλλάδα, 4) Οὐγγαρίαν, 5) Τσεχοσλοβακίαν, 6) Ἰσπανίαν, 7) Πορτογαλίαν, 8) Γιουγκοσλαυαίαν, 9) Ρουμανίαν, 10) Βουλγαρίαν, 11) Τουρκίαν, 12) Ρωσίαν, 13) Ἑσθονίαν, 14) Φινλανδίαν, 15) Δανίαν, 16) Σουηδίαν, 17) Ἰαπωνίαν, 18) Λεττονίαν, 19) Περσίαν, 20) Ἀργεντινὴν, 21) Βραζιλίαν, 22) Χιλήν, 23) Κολομβίαν, 24) Νικαράγουαν, 25) Σάν Σαλβατόρ, 26) Οὐρουγουάην, 27) Λατβίαν καὶ 28) Περσίαν.

Ἐλαφρότερα τινὰ μέτρα ἐλέγχου συναλλάγματος ἔλαβον αἱ ἀκόλουθοι χώραι: 1) Μεγάλη Βρετανία, 2) Νορβηγία, 3) Αἴγυπτος, 4) Ἰταλία καὶ 5) Λιθουανία.

Μεταξὺ τῶν Κρατῶν, εἰς τὰ ὅποια δὲν ἐλήφθησαν μέτρα ἐλέγχου συναλλάγματος, εἶναι καὶ τὰ ἐξῆς: 1) Γαλλία, 2) Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι Ἀμερικῆς, 3) Ἑλβετία, 4) Πολωνία, 5) Βέλγιον, 6) Κάτω Χῶραι, 7) Ἀλβανία, 8) Δάντσι, 9) Καναδάς, 10) Κοσταρῖκα, 11) Κοῦβα, 12) Δομηνικανὴ Δημοκρατία, 13) Γουατεμάλα, 14) Αἰτή, 15) Χονδούρα, 16) Μεξικόν, 17) Παναμᾶς, 18) Βολιβία, 19) Ἐκουαντόρ, 20) Περού, 21) Βενεζουέλα, 22) Ἀφγανιστάν, 23) Κίνα, 24) Σιάμ, 25) Αἰθιοπία, 26) Λιβηρία, 27) Νοτιοαφρικανικὴ Ἐνωσις, 28) Αὐστραλιανὴ Δημοκρατία, καὶ 29) Νέα Ζηλανδία.

του αυτού κλάδου (ώς ή εν Αυστρία εκ Τραπεζών και τραπεζιτών σχηματισθεῖσα τῇ 1918 Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ συναλλάγματος, «Devisenzentrale») ἢ εἰς τὴν ἄσκησιν τῆς πλήρους κρατικῆς ἐξουσίας δι' ἐξουσιοδότησεως ἐνὸς κρατικοῦ ὄργανου με κεντρικὴν ἢ τμηματικὴν ἐξουσίαν. Εἰς τὰ τελευταῖα ὅμως νομοθετικὰ μέτρα ἐλέγχου συναλλάγματος ἐπεκράτησε τὸ σύστημα τῆς ἀναθέσεως τῆς διαχειρίσεως τῶν περιοριστικῶν μέτρων εἰς τὰς Ἐκδοτικὰς Τραπεζάς, ἐνεργούσας ἐν προκειμένῳ ὡς ὄργανα τοῦ Κράτους, μολοντί εἰς τὴν Διάσκεψιν τῆς Πράγας ὁ Πρόεδρος Reisch διετύπωσεν ἐπιφυλάξεις τινὰς ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου.

Εἰς τὴν Γερμανίαν ἡ διαχείρισις τοῦ συναλλάγματος γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν περιοριστικῶν μέτρων κατὰ ἀποκεντρωτικὸν σύστημα, ἀναθεθειμένη εἰς τὰ κατὰ τόπους γραφεῖα διαχειρίσεως συναλλάγματος, τὰ ὅποια εἶναι τὰ δημόσια οἰκονομικὰ γραφεῖα.

Ἐκ τῆς συγκριτικῆς μελέτης τῶν διαφόρων περιοριστικῶν νομοθεσιῶν συνάγεται τὸ συμπέρασμα, ὅτι τὰ μέτρα ἐλέγχου συναλλάγματος, τὰ ληφθέντα εἰς πλείστας χώρας, ἀφροῶσιν εἰς μίαν ἢ καὶ ἀμφοτέρως τῶν κατωτέρω κατηγοριῶν συναλλαγματικῶν πράξεων:

α) Ἐξαγωγῆς κεφαλαίων, παροχῆς δηλαδὴ πιστώσεων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ πληρωμῆς ἐξωτερικῶν χρεῶν.

β) πληρωμῶν δι' εἰσαγωγάς.

Ὡς κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον κοινὰ σημεῖα, εἰς τὰς νομοθεσίας ἐλέγχου συναλλάγματος τῶν διαφόρων Κρατῶν ἀπαντῶμενα, δύνανται γὰ σημειωθῆσι τὰ ἑξῆς:

1. Ἡ ἀπαγόρευσις ἐξαγωγῆς ἐγχώριων χαρτονομισμάτων ὡς καὶ γραμματίων ἐπιταγῶν, πιστωτικῶν ἐπιστολῶν εἰς ἐγχώριον νόμισμα, αἱ ὅποια ὑπερβαίνουσιν ὄρισμένον ποσόν.

2. Ἡ ἀπαγόρευσις ἐξαγωγῆς συναλλάγματος.

3. Ἡ ἀπαγόρευσις πιστώσεως δι' ἐγγραφῆς εἰς λογαριασμὸν συναλλάγματος.

4. Ἡ ἀπαγόρευσις πιστώσεως λογαριασμοῦ ἀλλοδαπῶν διὰ ποσῶν εἰς ἐγχώριον νόμισμα.

5. Ἡ ἀπαγόρευσις τῆς παροχῆς πιστώσεων εἰς ἀλλοδαπούς.

6. Ἡ προτίμησις κατὰ τὴν διανομὴν τοῦ συναλλάγματος τῆς νομίμου εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς ἐμπορευμάτων.

7. Ἡ ὑποχρέωσις τῶν ἐντοπίων πρὸς προσφορὰν καὶ παράδοσιν τοῦ συναλλάγματος.

Διαφορὰὶ παρατηροῦνται εἰς τὰς περιοριστικὰς νομοθεσίας ἐλέγχου συναλλάγματος, ἐκτὸς ἄλλων σημείων, καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἀνώτατον ὄριον ἐλευθέρων ἐξαγωγῶν (ἀποστολῆ χρημάτων εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, πιστώσεις εἰς λογαριασμοὺς ἀλλοδαπῆς, ἐλευθέρη παραλαβὴ ὄρισμένων ποσῶν ὑπὸ ταξιδιωτῶν), τὸ ὅποσον ποικίλλει εἰς τὰς διαφόρους χώρας. Ἐσημειώθη δὲ ὅλον ἐν τῆς Κυβερνήσεων πρὸς περιορισμὸν τῶν ποσῶν τούτων ἢ πλήρη κατάργησιν τῶν ἐλευθέρων ἐξαγωγῶν. Οὕτω ἐκ τῶν γειτονικῶν μας Κρατῶν, ἡ Γιουγκοσλαβία κατήργησε τὸν Μάρτιον τοῦ 1932 τὴν διάταξιν περὶ ἐλευθέρως ἐξαγωγῆς 2.000 θηναρίων εἰς χαρτονόμισμα ὑπὸ τῶν ταξιδιωτῶν. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπαιτεῖται πάντως ἄδεια τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος διὰ παρομοίαν ἐξαγωγὴν ὑπὸ τῶν ταξιδιωτῶν.

Ἐκ τῶν συγγραφέων, οἱ ὅποιοι ἠσχολήθησαν μετὰ τὴν κατὰ πρακτικὸν τρόπον ταξινομίαν τῶν νομοθεσιῶν ἐλέγχου συναλλάγματος, ὁ κ. Franz Fackel εἰς τὰς σχετικὰς πραγματείας του, μᾶς ἔχει δώσῃ πολλοῦ λόγου ἀξία συγκεντρωτικὰ στοιχεῖα διὰ τὴν παγκόσμιον νομοθετικὴν κίνησιν ἐλέγχου συναλλάγματος καὶ συγκριτικὸς πίνακας περὶ τῶν ἐπὶ ἐκάστου θέματος ἱσχυόντων εἰς τὰς διαφόρους χώρας. Χαρακτηριστικὸς εἶναι ὁ

συγκριτικός πίναξ, τὸν ὅποιον δημοσιεύει οὗτος εἰς τὸ τεύχος τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ 1932 τοῦ περιοδικοῦ τῆς «Ἐνώσεως τῶν Αὐστριακῶν Τραπεζῶν καὶ τραπεζιτῶν» («Mitteilungen des Verbandes österreichischer Banken und Bankiers») περὶ τῶν ἰσχυόντων, κατὰ συναλλαγματικὰς πράξεις, εἰς τὰς κυριωτέρας ἐκ τῶν λαβουσῶν περιοριστικὰ μέτρα χώρας. Εἰς τὸν πίνακα τούτον χωρίζει ἐνδεικτικῶς εἰς δεκαπέντε τὰς περιπτώσεις τῶν συναλλαγματικῶν τούτων πράξεων, ὡς κατωτέρω, ἀναγράφων κατὰ χώραν τί ἰσχύει ἐπὶ ἐκάστης περιπτώσεως :

1. Πληρωμαὶ ὑπὲρ ἀλλοδαπῶν (1) δύνανται νὰ ἐνεργῶνται ὑπὸ ἐντοπίων καὶ νὰ πιστοῦνται εἰς ἐλεύθερον ἀλλοδαπὸν λογαριασμὸν (νόμιμος ἀλλοδαπὸς λογαριασμός) :
2. Ποσὰ πέραν τοῦ ἀλλοδαποῦ λογαριασμοῦ εἶναι δυνατόν νὰ χορηγηθῶσιν :
3. Πληρωμαὶ ὑπὲρ ἀλλοδαπῶν πιστοῦνται ἄνευ προσχωγῆς στοιχείων :
4. Ἐπιταγαὶ ἢ ἐμβάσματα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ πρὸς εἰσπραξίν ἢ ἐκτέλεσιν πιστοῦνται :
5. Ἀποστολαὶ χαρτονομισμάτων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ πιστοῦνται :
6. Ἐξαγωγή χαρτονομισμάτων :
7. Εἰσγωγή ἀξιών ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ :
8. Ἐξαγωγή ἀξιών εἰς τὸ ἐξωτερικόν :
9. Ἀλλοδαποὶ δύνανται ν' ἀγοράζωσιν ἀξίας :
10. Ἀλλοδαποὶ δύνανται νὰ πωλῶσιν ἀξίας καὶ νὰ ἐγγράφεται ἡ πίστωσις :
11. Μεταφοραὶ εἰς βάρους τῆς καταθέσεως ἀλλοδαποῦ, καὶ εἰς ὄφελος τῆς καταθέσεως ἐτέρου ἀλλοδαποῦ :
12. Ἀλλοδαποὶ δύνανται ν' ἀγοράζωσι ξένον συνάλλαγμα :
13. Ἀλλοδαποὶ δύνανται νὰ πωλῶσι ξένον συνάλλαγμα καὶ νὰ ἐγγράφεται ἡ πίστωσις :
14. Χορήγησις πιστώσεων εἰς ἀλλοδαπούς :
15. Παραλαβὴ χρημάτων εἰς τὸ ἐξωτερικόν ὑπὸ ταξειδιωτῶν :

* * *

Ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν περιοριστικῶν μέτρων ἐδημιουργήθησαν ποικίλα παρεπόμενα ζητήματα εἰς τὰς διαφόρους χώρας, αἱ ὁποῖαι, ὅταν ἐπέβαλον ταῦτα, ἠλπίζον ὅτι θὰ ἦσαν προσωρινά. Τὴν ἀνάγκην προσωρινότητος τῶν μέτρων τούτων διεκήρυξεν εἰς τὴν μεγάλην συναλλαγματικὴν Διάσκεψιν καὶ ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Αὐστριακῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς Brauneis, εἰπὼν, ὅτι τὰ μέτρα ἐλέγχου συναλλάγματος θὰ εἶναι ἐν Αὐστρίᾳ «παροδικά», ἢ δήλωσας τοῦ ὅμως αὐτῆ προεκάλεσεν ὀξείας ἐπικρίσεις ἀπὸ μέρους οἰκονομικῶν τινῶν κύκλων τῆς Βιέννης, οἱ ὁποῖοι κατηγοροῦσαν τὸ ἐκδοτικὸν ἔδραμα τῆς πατρίδος των ὡς στερούμενον οἰκονομικῆς πολιτικῆς καὶ ἐζήτησαν νὰ δηλωθῇ πόσον θὰ διαρκέσῃ αὐτὴ ἢ «παροδικότης» καὶ ποία νομισματικὴ πολιτικὴ ὑπάρχει διὰ νὰ ἐφαρμοσθῇ μετὰ τὴν ἄρσιν τῶν περιοριστικῶν μέτρων. Ἀλλὰ ἡ παράτασις τῆς ἐφαρμογῆς τῶν περιοριστικῶν μέτρων, τῶν ἀποκληθέντων «μέτρων πρὸς προστασίαν τοῦ νομίσματος», ἦγαγεν εἰς τινὰς χώρας εἰς δυσάρεστα ἀποτελέσματα, ποικίλλοντα εἰς ὀξύτητα, εἰς παντοίας δυσχερείας τοῦ ἐμπορίου, εἰς περιορισμὸν τῶν ἐκ τῶν εἰσχωγῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους, εἰς χρηματικὴν στενότητα, εἰς δημιουργίαν ἐλευθέρας ἀγορᾶς συναλλάγματος, εἰς ἀπίσχανσιν τῶν καλυμμάτων τῶν Ἐκδοτικῶν Τραπεζῶν καὶ ἄλλα.

(1) Ἀλλοδαποὺς ἐννοεῖ τὰ ἔξω τῆς νομοθετούσης χώρας ἐγκατεστημένα ἄτομα ἢ ἐπωνυμίας ἐντοπίους δὲ τὰ ἐντὸς τῆς χώρας ἐγκατεστημένα.

Ἀπό γενικῆς ἀπόψεως, ἡ ἐξοχλοῦσθαι κρίσις χρήματος καὶ πίστεως καὶ ἡ κρίσις τῆς ὑπερπαραγωγῆς καὶ ὑποκαταναλώσεως, προεκάλεσαν κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν μέτρων διαχειρίσεως συναλλάγματος πληθὺν προβλημάτων, ἀδικήτους ἐμφανιζομένων, δεδομένου ἄλλωστε ὅτι αὕτη αὕτη ἢ εἰσαγωγὴ τῆς διαχειρίσεως συναλλάγματος ἐνέχει εἰς ἑαυτὴν τὴν ἀξιοσημειώτων τάσιν πρὸς ἐπιπλοκὴν τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς. Κατεβλήθη ἐν ἀρχῇ προσπάθεια ὅπως ἡ διαχείρισις τοῦ συναλλάγματος περιορισθῆ εἰς τὴν παρακώλυσιν καὶ ἀποφυγὴν τῆς διαρροῆς κεφαλαίων καὶ τὴν ἀπόκτισιν τοῦ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ δυναμένου νὰ ἀποκτιθῆ συναλλάγματος. Δέον νὰ λεχθῆ ἐν τούτοις, ὅτι τοῦτο μόνον ἐν Γερμανίᾳ ἐπετεύχθη, ἔνθα ἀπεφεύχθη νὰ ἐπηρεασθῆ ἢ εἰσαγωγὴ διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς διαχειρίσεως τοῦ συναλλάγματος. Ἀντίθετον πολιτικὴν ἐτήρησεν ἐν προκειμένῳ ἡ Τσεχοσλοβακία, ἡ ὁποία ὅμως διὰ τοῦ δανεισμοῦ ἠῤῥησε τὸ παρ' αὐτῆς κατεχόμενον συνάλλαγμα. Τὰ ἄλλα ἄσθενῆ ἢ εὐκρίθητα νομισματικῶς κράτη, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἤττον μὴ παγισμένα οἰκονομικῶς, ἠκολούθησαν τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην ἢ καὶ μικτὴν πολιτικὴν ἐν προκειμένῳ. Συγχρόνως ἐνεφανίσθη καὶ τρίτον σύστημα πρὸς ἐπηρεασμὸν τοῦ ἰσοζυγίου τῶν πληρωμῶν, μὴ στερούμενον πρωτοτυπίας, εἶναι δὲ τοῦτο αἰ συμφηφιστικαὶ συμβάσεις (clearing). τὴν πρώτην τῶν ὁποίων συνήψαν ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Οὐγγαρία ὅπως μειώσουν τὰς εἰς συνάλλαγμα ἀνάγκας τῆς οἰκονομίας των.

Εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ συναλλάγματος ἐν Αὐστρίᾳ προήλθον δυσχέρειαι ἐξ ἀφορμῆς τοῦ περιορισμοῦ τῆς διαθέσεως ἄλλοδαπῶν πιστώσεων εἰς σελλίνια. Ἀφ' ἐνὸς μερικῶς τοῦλάχιστον περιορισμῶς εἰς τὴν διαθέσιν πιστώσεων εἰς τὸ νόμισμα τῆς νομισματικῶς ἀσθενεῖς χώρας εἶναι: σταθερὸς εἰς πᾶσαν χώραν λαβοῦσαν μέτρα ἐλέγχου συναλλάγματος, καὶ ἐκ τούτου ἱκανοποιεῖται ὁ ἄλλοδαπὸς πιστωτής, ἀφ' ἑτέρου ὅμως ὑφίστατο κίνδυνος ἢ ἄλλοδαπῆ, ἔναντι τῆς δεσμεύσεως τῶν ἐν Αὐστρίᾳ πιστώσεων τῆς εἰς σελλίνια, νὰ λήθῃ ἀντίποινα, πᾶν τὸ ὅποιον θὰ εἶχεν ἀφορήτους συνεπείας διὰ μίαν χώραν πτωχὴν εἰς κεφάλαια ὡς ἡ Αὐστρία. Πρὸς προφύλαξιν ὅθεν ἀπὸ τοῦ κινδύνου τούτου ἐτέθησαν εἰς ἐφαρμογὴν ἐν Αὐστρίᾳ αἱ συμφηφιστικαὶ συμβάσεις, διὰ τῶν ὁποίων, ὑπολογιζομένων τῶν ἐκατέρωθεν ἀπαιτήσεων καὶ χρεῶν, ἀπηλλάσσοντο αἱ Ἐκδοτικαὶ Τράπεζαι τῆς ἀνάγκης νὰ διαθέτουν συνάλλαγμα διὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἐν τῆς συμβαλλομένης χώρας καὶ ταυτοχρόνως παρεῖχον εἰς τὸν δανειστὴν τὴν δυνατότητα τῆς ἱκανοποιήσεως εἰς τὸ ἴδιον αὐτοῦ νόμισμα. Δὲν δύναται βεβαίως νὰ λεχθῆ, ὅτι αἱ συμβάσεις αὗται θὰ ἔφερον σημαντικὴν τινα βελτίωσιν εἰς τὴν συναλλαγματικὴν κατάστασιν τῶν συμβληθεισῶν χωρῶν ἢ εἰς τὴν ἑλθὺν οἰκονομικὴν αὐτῶν θέσιν, τουναντίον ἢ πείρα τοῦ ὑπολογισμοῦ τῶν προπολεμικῶν χρεῶν ἐν Αὐστρίᾳ διὰ τῶν Γραφείων ὑπολογισμοῦ (Clearingoffices) δὲν ἦτο λίαν ἐνθαρρυντικὴ, δεδομένου ὅτι τὰ Γραφεῖα αὗτα καὶ σήμερον ἀκόμη, δώδεκα ὀλόκληρα ἔτη ἀπὸ τῆς συνθήκης τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ, δὲν ἑτερμάτισαν τὸν ἐκατέρωθεν ὑπολογισμόν.

Ἀποδειχθέντος ταχέως, ὅτι δὲν εἶνε ἐνδεδειγμένη ἡ ὑπογραφή συμβάσεων clearing μετὰ κρατῶν, ἔναντι τῶν ὁποίων τὸ Αὐστριακὸν ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον εἶνε παθητικόν, διότι δι' αὐτῶν δὲν ἠδύνατο νὰ λυθῆ τὸ κύριον πρόβλημα ἄνευ δαπάνης συναλλάγματος, περιωρίσθησαν εἰς τὴν σύναψιν συμβάσεων clearing μετὰ χωρῶν, παρὰ ταῖς ὁποίας ἡ Αὐστρία εἶναι ἐνεργητικὴ ἢ παρὰ ταῖς ὁποίας τὰ ὑπόλοιπα τῶν λογαριασμῶν ἐξισοῦνται σχεδόν. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ἐνεφανίσθησαν ἀμέσως δυσχέρειαι, διότι εἰς τὰς σχετικὰς συμφωνίας ἡ Αὐστρία ἐδέησε νὰ παρατηθῆ τοῦ ἐν τῷ νόμῳ τῆς περὶ συναλλάγματος συστήματος τῆς ἐξετάσεως τῆς ἀνάγκης τῶν εἰσαγωγῶν. Καὶ οἱ ἐν Αὐστρίᾳ διαβλέπουσι διὰ τὴν χώραν των τὸν κίνδυνον τοῦ ἐκ τῶν χωρῶν τούτων κύματος τῶν ἀκωλύτων εἰσαγωγῶν, συνεπεία τῶν ὁποίων θὰ καταστῆ παθητικὸν τὸ ὑπόλοιπον τῶν λογαριασμῶν τῆς μετ' αὐτῶν. Καὶ ἄλλαι: τινες δυσχέρειαι ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν συμβάσεων clearing ἐν Αὐστρίᾳ ἔδωκαν ὅπλα εἰς τοὺς ἐπικριτὰς αὐτῶν, μεταξύ τῶν ὁποίων ὁ Δωρ Στάϊνερ τονίζει, ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο, θεωρητικῶς ἴσως ἄριστον, ἀπέτυχεν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν. Ἡ Ἑλλάς, ἔχουσα συνάψην ἤδη σύμβασιν συμφηφισμοῦ μετὰ τῆς Αὐστρίας, διαπραγματεύεται τὴν σύναψιν παρομοίων συμβάσεων καὶ μετ' ἄλλων Κρατῶν, ὡς τῆς Γαλλίας καὶ Οὐγγαρίας. Ἡ Γαλλία, τελευταίως ἐνδιαφερθεῖσα διὰ τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ συστήματος τῶν συμβάσεων clearing, συνήψεν ἤδη τοιαύτην σύμβασιν μετὰ τῆς Αὐστρίας.

"Άλλο μέτρον, ἀντικρύζον ἀπὸ ἐντελῶς ἄλλης πλευρᾶς τὸ πρόβλημα τῶν εἰς συνάλλαγμα ἀναγκῶν τῶν κρατῶν, εἶνε αἱ συμβιβαστικαὶ συμβάσεις προσωρινοῦ χρεωστασίου μεταφορᾶς, ὡς εἶναι ἡ γερμανικὴ συμφωνία τῆς 13ης Ἰανουαρίου 1932 (Deutsches Kreditabkommen 1932). Κατὰ τὰς διεξαχθεῖσας διαπραγματεύσεις, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν πιστωτῶν ἐδῆλωσαν, ὅτι δὲν ἴτο δυνατόν νὰ γείνη λόγος περὶ τῶν πολιτικῶν χρεῶν τῆς Γερμανίας (ἐπανορθώσεων), ἀλλ' ἔτι ἡ σύμβασις ἀποβλέπει εἰς τὴν δημιουργίαν ἀτμοσφαιράς, ἣ ὅποια παρέχει εἰς τὸν πιστωτὴν τὴν δυνατότητα ὕπως κατ' ἐλευθέρην θούλησιν καὶ μετ' ἐμπιστοσύνης παρατείνῃ λήξαντα χρέη. Ἐπιστοποιήθη, ὅτι ἡ Γερμανία ἀπὸ τοῦ θέρους τοῦ 1930, ἀπωτέραν ἀπαρχὴν τῆς κρίσεως τῆς πίστεως, ἀπέτισε ποσὴν ἢ δισεκατομμυρίων χρυσῶν μάρκων περίπου εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν καὶ ὅτι ὡς ἐκ τούτου ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν εἶναι δυνατὴ παρατερόω καταβολή, ἣ ὅποια ἐν ἀρχῇ εἶχεν ἐπίδωχθῆ πιεστικῶς. Διὰ συνυποσχετικῶ καθωρίσθησαν ἰσοκύτως μεταξύ τῶν συμβαλλομένων σημαντικαὶ ἄλλαι λεπτομέρειαι.

Ἡ Οὐγγαρία ἔχει ψηφίσῃ νόμον τὴν 22αν Δεκεμβρίου 1931 περὶ διακανονισμοῦ τῶν χρεῶν τῆς, χωρὶς ὅμως οἱ δανεισταὶ τῆς νὰ ἔχουν ἀποδεχθῆ αὐτόν.

"Άλλο μέτρον, χρησιμοποιηθὲν ἀπὸ διαφόρους χώρας πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκ τῆς διαχειρίσεως τοῦ συναλλάγματος δυσμενῶν συνεπειῶν, εἶναι ὁ περιορισμὸς τῶν εισαγωγῶν (τὸ σύστημα τῶν ἀδειῶν εισαγωγῆς). Ἡ ἐφαρμογὴ ὅμως αὐτοῦ ἀντιτίθεται εἰς τὰς ὑφισταμένκας ἐμπορικὰς συμβάσεις. Ἡ Ἀγγλία, ἡ χώρα τῶν ἐλευθέρου ἐμπορίου, εἰσήγαγεν ἐν ἀρχῇ οἰκονομικοὺς καὶ ἠθῆ προστατευτικοὺς δασμοὺς. Ἄλλα κράτη, μὴ ἔχοντα λόγῳ ἀνεπιληψίμων ὑποχρεώσεων τὴν εὐχέρειαν τῆς Ἀγγλίας πρὸς λήψιν παρομοίων μέτρων, εἰσήγαγον τὰς ἀπαγορεύσεις εισαγωγῆς ἢ τὸ σύστημα τῶν ἀδειῶν ἢ τὸ λεγόμενον Kontingentsystem. Ἡ Ἑλβετία ἔχει ὄριση κατάλογον ἀπηγορευμένων εισαγωγῶν. Ἡ Τουρκία καὶ ἡ Ὀλλανδία καθώρισαν περιορισμοὺς δι' ὀρισμένα εἶδη. Ἡ Τσεχοσλοβακία διὰ τοῦ Διατάγματος τῆς 18ης Ἰανουαρίου 1932 εἰσήγαγε τὸ σύστημα τῶν ἀδειῶν. Ἡ Οὐγγαρία διὰ τοῦ Διατάγματος τῆς 22ας Ἰανουαρίου 1932 ὥρισεν ἀρκετὰ εἶδη, τῶν ὁποίων ἡ εισαγωγὴ ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἀδείας τοῦ Ἰπουργεῖου τῶν Οἰκονομικῶν. Ἡ Πολωνία καὶ ἀρκετὰ ἄλλα κράτη ἐπραξαν τὸ ἴδιον. Ἡ Ἑλλάς ἐπ' ἐσχάτων μόλις (Ἀπρίλιος 1932) κατέθεσεν εἰς τὴν Βουλὴν σχετικὸν νομοσχέδιον ρυθμίζον τὰ τοῦ τρόπου τοῦ περιορισμοῦ τῶν εισαγωγῶν παρ' ἡμῖν καὶ τῆς ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας συμψηφιστικῶν γραφείων (σελίδες 221 καὶ 222 τοῦ παρόντος ἔργου).

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἐπρόκειτο νὰ δημοσιεύσωμεν κρίσεις τινὰς ἐπὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι μέτρον ἐλέγχου συναλλάγματος καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν ἐκ τῆς ἐπατηνίου περιόδου ἐφαρμογῆς των, ὡς καὶ συγκριτικὰς τινὰς παρατηρήσεις μεταξύ τῆς ἐλληνικῆς καὶ τῶν ξένων περιοριστικῶν νομοθεσιῶν. Ἐπειδὴ ὅμως κατ' ὄν χρόνον ἐκτελοῦνται, τελευταίαι, αἱ σελίδες τοῦ προλόγου τούτου καὶ εἶναι ἔτοιμον πρὸς κυκλοφορίαν τὸ παρὲν ἔργον, ἀπεφασίσθη κατ' ἀρχὴν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως (κατόπιν ἀνταλλαγῆς γνωμῶν μετὰ τῶν οἰκονομικῶν παραγόντων τοῦ τόπου) ἡ ἀπομάκρυνσις ἐκ τῆς χρυσοῦς βάσεως—χωρὶς νὰ ἔχη εἰσέτι ὑποβληθῆ τὸ σχετικὸν νομοθέτημα—συνεπεί τῆς ὁποίας πρόκειται νὰ μεταβληθῶν ριζικῶς ἢ νὰ ἀρθοῦν τὰ μέτρα ἐλέγχου συναλλάγματος παρ' ἡμῖν, διὰ τοῦτο περιοριζόμεθα μόνον εἰς τὴν δημοσίευσιν στατιστικῶν τιμῶν στοιχείων περὶ τῆς ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐφαρμογῆς τῶν ἀναγκαστικῶν νόμων «περὶ προστασίας τοῦ νομισματοῦ» καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν ἐπὶ τῆς εισαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς καὶ τῶν δημοσιῶν ἐσόδων, εἰλημμένων ἐκ τῆς ἐκθέσεως τοῦ κ. Διοικητοῦ τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπεζῆς κατὰ τὴν γενικὴν συνέλευσιν τῶν μετόχων τῆς 20ης Ἀπριλίου 1932.

Ἡ ἐκθεσις τοῦ κ. Διοικητοῦ ἀναφέρει, ὅτι, «ὅπως ἄλλαχού, τὰ αὐτὰ μέτρα ἠκολούθησamen καὶ ἡμεῖς, ἀμυνόμενοι κατὰ τῆς κρίσεως καὶ τοῦ πανικοῦ, τὸν ὅποιον αὕτη προδρόμῳ 1931 εἰσῆλθον φραγματὶ κατὰ τῆς ἐξόδου κεφαλαίων ἐκ τῆς χώρας καὶ αὐτῆς ἀκόμη τῆς ὑπερμέτρου εισαγωγῆς προϊόντων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Τὸ δυσχερὲς καθήκον τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νόμων τούτων ἀνετίθη εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσαν συνεργάτην τὴν ἐπὶ τοῦ συναλλάγματος Γνωμοδοτικὴν Ἐπιτροπήν».

Ἡ ἐκθεσις περαιτέρω ἀναφέρει τὰ ἐξῆς:

Κατὰ τὸ διάστημα ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου μέχρι τέλους Φεβρουαρίου ἡ Τράπεζα ἐχορήγησεν ἐν ἑλω ἐξωτερικὸν συναλλάγμα ἀξίας δολλαρίων 37.488.948 διατεθὲν ὡς ἑξῆς :

- α') Εἰς ἐξυπηρέτησιν κρατικῶν ἐν γένει ἀναγκῶν δολ. 10.409.472.
β') Εἰς ἐξυπηρέτησιν ἀναγκῶν εἰσαγωγικοῦ ἐμπορίου δολ. 23.107.661.
γ') Εἰς ἐξυπηρέτησιν οἰκονομικῶν ἀναγκῶν δολ. 3.971.815.

Ἐν συγκρίσει πρὸς τοὺς ἀντιστοίχους μῆνας τοῦ παρελθόντος ἔτους, τὸ διατεθὲν διὰ κρατικῆς ἀνάγκης ποσὸν εἶναι κατώτερον κατὰ \$ 5.640.000, ἕπερ διαπιστώνει ἀξιόλογον κρατικὴν φειδῶ. Τὸ διὰ τὸ εἰσαγωγικὸν ἐμπόριον διατεθὲν φαίνεται νὰ εἶνε ὀλιγώτερον κατὰ \$ 12 ἑκατομμύρια περίπου. Ἐκ τοῦ διατεθέντος διὰ τὰς εἰσαγωγὰς συναλλάγματος τὰ 61 % ἀφορῶσιν εἰς εἰσαγωγὰς σίτου καὶ εἰδῶν διατροφῆς ἐν γένει. Εἰς τὸ ποσὸν τὸ χορηγηθὲν δι' οἰκονομικῆς ἀνάγκης περιλαμβάνονται \$ 2.211.815 διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ὑπηρεσίας ὁμολογιακῶν χρεῶν Τραπεζῶν, νομικῶν προσώπων καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων.

Ἐναντι τοῦ συνόλου τοῦ χορηγηθέντος συναλλάγματος ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐπορίσθη κατὰ τὸ αὐτὸ διάστημα \$ 29.150.863, ἐξ ὧν :

- 1) \$ 9.317.100 ἐξ ἐξαγωγῆς ἐγχωρίων προϊόντων.
2) \$ 3.250.000 (καθ' ὑπολογισμὸν) ἐκ προεισαγωγῆς συναλλάγματος δι' ἀγορὰν καπνοῦ.
3) \$ 1.250.000 (καθ' ὑπολογισμὸν) ἐξ ἀναδρομικῶν ὑποχρεώσεων ἐξαγωγῆς.

4) \$ 5.500.000 ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, τὸ δὲ ὑπόλοιπον \$ 9.833.763 εἰσῆχθη ἀπὸ ἀδελφούς τῆς χώρας καὶ ἀπὸ ξένην δανειακὴν ἐνίσχυσιν.

Ἡ ἐξαγωγή ἐμπορευμάτων ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν αὐτὴν περίοδον τοῦ παρελθόντος παρουσιάζει μείωσιν κατὰ 47,3 %, ὀφειλομένην ἰδίᾳ εἰς τὴν ἀναστολήν τῆς ἐξαγωγῆς καπνῶν εἰς Γερμανίαν καὶ εἰς τοὺς περιορισμοὺς τῆς εἰσαγωγῆς, τοὺς ὁποίους ἐθέσπισαν ἄλλα κράτη ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν δυσχερειῶν τῆς κρίσεως. Ἐκ τῶν μέχρι τέλους Φεβρουαρίου 1932 γενομένων ἐξαγωγῶν καθυστεροῦνται εἰσέτι εἰς τὴν Τράπεζαν \$ 1.886.142. Ἡ μείωσις τοῦ καλύμματος κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ ἀνήλθεν εἰς \$ 9.285.335, συμπεριλαμβανομένην καὶ \$ 947.000 περίπου ἐκ ζημίας τῆς ὑποτιμῆσεως τῆς ἀγγλικῆς λίρας. Τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα δικαιολογοῦν τὰ ληφθέντα μέτρα καὶ καταδεικνύουν, ὅτι ἄνευ αὐτῶν ἢ διαφυγῆ τοῦ ἐθνικοῦ κεφαλαίου θὰ εἶχεν ὀξεῖαν μορφήν.

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἶναι ἐπίσης βέβαιον, ὅτι εἶχεν ἀρχίσει καὶ παρ' ἡμῶν ἡ ἀπόσυρσις τῶν ἐξωτερικῶν κεφαλαίων κατὰ ποσόν, τὸ ὅποιον ἠδύνατο νὰ ἐνοχλήσῃ τὰς δυνάμεις τῆς χώρας ἐν στιγμῇ οἰκονομικῆς δυσπραγίας.

Ὁ κατωτέρω πινάξ δεικνύει τὰς πιστώσεις ἐξωτερικοῦ πρὸς τὰς ἐν Ἑλλάδι Τραπεζὰς.

(Εἰς ἑκατομμύρια δραχμῶν)

Τράπεζαι. Ὅψεως. Προθεσμίας. Σύνολον.

Ἰανουάριος 1932 :	17	548,2	287,2	835,4
Δεκέμβριος 1931 :	16	222,6	88,4	511,0

Κατ' ἀκολουθίαν ἐντὸς τοῦ ἔτους ἀνεκλήθησαν πιστώσεις ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ 324,4 ἑκατομμυρίων, ἔκτασι δὲ ἐξηκολούθησεν ἡ ἀνάκλησις παρὰ τοὺς φραγμοὺς τῶν ἀναγκαστικῶν νόμων, οἱ ὅποιοι ἐμείωσαν τὴν ταχύτητα τοῦ μέτρου τούτου.

Διὰ τὴν ἐπίδρασιν, τὴν ὁποίαν εἶχον ἐπὶ τῶν δημοσίων ἐσόδων ἡ κρίσις καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου 1931 ληφθέντα περιοριστικὰ μέτρα, ἡ ἔκθεσις ἀναφέρει τὰ ἑξῆς :

Τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1931, ἐν σχέσει μὲ τὸν ἀντίστοιχον μῆνα τοῦ παρελθόντος ἔτους, τὰ ἔσοδα ἦσαν ὀλιγώτερα κατὰ 47 ἑκατομμύρια δραχμῶν, τὸν Ὀκτώβριον κατὰ 50 ἑκατομμύρια, τὸν Νοέμβριον κατὰ 114 ἑκατομμύρια καὶ τὸν Δεκέμβριον κατὰ 95 ἑκατομμύρια. Ἡ πτώσις ἐξηκολούθησε καὶ τοὺς ἐπομένους μῆνας.

* *

Ἐπικειμένης τῆς ἀρσεως χρυσοῦς δάσεως τοῦ νομίσματος ἡμῶν καὶ τῆς καταργήσεως σταθεροποιήσεως, ἡ Κυβέρνησις μελετᾷ τὸν νομοθετικὸν διακανονισμὸν σημαντικῶν οἰκονομικῶν σχέσεων δημιουργηθεισῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς σταθεροποιήσεως καὶ τῶν ἀναγκαστικῶν νόμων περὶ συναλλάγματος, τῶν ὁποίων ἡ ψήφισις θὰ εἶναι ἀμεσος. Ὑποστηρί-

ζεται παρά των ως επιβαλλόμενων και τὸ ἀνοιγμα τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν, τὸ ὅποιον, ὡς γνωστόν, εἶναι κλειστόν ἀπὸ τῆς 19ης Σεπτεμβρίου 1931.

Οἱ ὄχιως σκεπτόμενοι καὶ ψυχραίμως ἀντιμετωπίζοντες τὴν οικονομικὴν κατάστασιν τοῦ τόπου μας θεωροῦν μὲν τὰς δυσχερείας τῆς σήμερον σοβαρὰς καὶ σκληρὰς τὸν πρὸ ἡμῶν ἀγῶνα, ἀλλὰ τὰς δυσχερείας παροδικὰς καὶ τὸν τελικὸν ἀγῶνα νικηφόρον. Οἱ λαοὶ ἔχουν στηρίξῃ τὰς ἐλπίδας των εἰς τὴν Διάσκεψιν τοῦ προσεχοῦς Ἰουνίου, καθ' ἣν θὰ συζητηθῇ τὸ μέγα ζήτημα τῶν ἐπανορθώσεων καὶ τῶν πολεμικῶν χρεῶν καὶ θὰ τεθεῖσιν ἐπὶ τάχους πρὸς λύσιν τὰ οικονομικὰ προβλήματα ἔλων τῶν χωρῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν οικονομικῶς ἀσθενεστέρων. Ὅπως δὲ ποτε εἰς τὸν διεθνῆ ὀρίζοντα διεφάνη κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ἐν φωταῖνόν σημεῖον, ἡ δημοσιονομικὴ ἀνόρθωσις τῆς Μεγάλης Βρετανίας, ἐξαγγελθεῖσα διὰ τοῦ τελευταίου προῦπολογισμοῦ, τὸν ὅποιον ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων ὁ Ἄγγλος ὑπουργὸς τοῦ Ἡσαυροφυλακίου.

Καὶ ἡμεῖς ἐδῶ ὀφείλομεν ν' ἀντικρῦζωμεν μετὰ ψυχραίμου αἰσιοδοξίας τὴν οικονομικὴν κατάστασιν τοῦ τόπου καὶ τὸ μέλλον αὐτῆς, καταβάλλοντες ἔμως διαρκῆ προσπάθειαν πρὸς ἀποτελεσματικὴν ἀντιμετώπισιν τῶν δυσχερειῶν τῆς. Διὰ μιᾶς σώφρονος δημοσιονομικῆς καὶ νομισματικῆς πολιτικῆς καὶ διὰ τῆς ἐργασίας, τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς πειθαρχίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἡ οικονομικὴ ἀνόρθωσις τῆς πατρίδος δύναται νὰ θεωρηθῇ ἐξησφαλισμένη, ὅσον μακρὰ καὶ ἐπίπονος καὶ ἂν εἶναι ἡ ὁδὸς τῶν ἐναντιοτήτων καὶ τῶν θυσῶν, τὴν ὅποιαν πρόκειται νὰ διανύσωμεν. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ μέτρα ἐλέγχου συναλλάγματος παρ' ἡμῖν, τὰ ὅποια δύναται τις νὰ εἴπῃ, ἔτι ἐστένευσαν καὶ παρεκώλυσαν τὴν λειτουργίαν τῆς ἰδιωτικῆς καὶ δημοσίας οἰκονομίας, φαίνεται, ἔτι διὰ τῆς ἐγκαινιαζομένης νέας νομισματικῆς πολιτικῆς, θὰ σημειωθῇ ἂν μὴ ἄρως, πάντως σημαντικὴ χάρωσις αὐτῶν.

Ἀθῆναι, Ἀπρίλιος 1932.

Δ^Ρ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Π. ΜΙΧΑΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΤΗΣ ἘΝΔΟΣΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΤΡΑΠΕΖΟΝ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- 1) «Das gesamte Devisennotrecht.» Von Dr Jaffa.
- 2) «Das Devisennotrecht und seine Anwendung.» Von Dr Paul Reinwald.
- 3) «Rechtsgrundlagen der deutschen Devisenzwangswirtschaft.» Von Dr K. Sudau.
- 4) «Devisen und Goldbewirtschaftung in Deutschland.» Von W. Behrbohm und Dr K. Sudau.
- 5) «Die Währungsgesetzgebung der Sukzessionstaaten Oesterreich-Ungarn.» Von Dr Friedrich Steiner.
- 6) «Prager-Archiv für Gesetzgebung und Rechtsprechung.» (1931).
- 7) «Devisen-Wegweiser.» Von Dr Conrad Böttcher.
- 8) «Devisenbewirtschaftung. - Ein Abriss ihrer ökonomischer Probleme.» Von Dr R. Kerschlag.
- 9) «Devisennotrecht in Mitteleuropa.» Von Dr Friedrich Steiner.
- 10) «Ausländische Devisengesetze.» Von Franz Fackel.
- 11) «Devisenbewirtschaftungsstelle Berlin.» Von W. Behrbohm und Dr K. Sudau.
- 12) «Währungsnotrechts.» Von Wenzel Goldbaum.
- 13) «Probleme der Devisenbewirtschaftung.» Von Dr Friedrich Steiner.
- 14) «Währungsreform und Ausserkraftsetzung des Devisengesetzes in Jugoslawien. - Die Spanische Devisenverordnung.» Von Franz Fackel.
- 15) «Zusammenstellung der in Geltung stehenden Devisenvorschriften in Osterreich, Deutschland, Tschechoslovakie, Ungarn, Jugoslawien und Bulgarien.» Von Franz Fackel.
- 16) «Mitteilungen des Verbandes österreichischen Banken und Bankiers.» XII Jahr (1931).
- 17) «Bivista bancaria.» (1931).
- 18) «Bank-Archiv.» (1931)
- 19) «Die Bank.» (1931).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΜΕΤΡΑ
ΕΛΕΓΧΟΥ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ

I

Κατόπιν τῆς ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως ἀναστολῆς τῆς χρυσοῦς ἰσοτιμίας τῆς λίρας στερελίνας (21 Σεπτεμβρίου 1931), ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ἐπειδὴ τὸ νόμισμά μας, ἡ δραχμὴ, δυνάμει τοῦ νόμου τῆς σταθεροποιήσεως τῆς 14ης Μαΐου 1928, ἦτο στηριγμένον ἐπὶ τῆς χρυσοῦς βάσεως τοῦ ἀγγλικοῦ νομίσματος, προσέβη ἁμέσως εἰς τὴν ἀντικατάστασιν τῆς ἀγγλικῆς λίρας δι' ἄλλου νομίσματος χρυσοῦς βάσεως, τοῦ δολλαρίου, ἐδημοσίευσεν δὲ ἡ τότε Διοκῆσις τῆς Ἐξδοτικῆς μας Τραπεζῆς τὴν ἀκόλουθον δῆλωσιν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 527, τεύχος Α', τῆς 21ης Σεπτεμβρίου 1931 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως :

Δήλωσις

Περὶ προσδιορισμοῦ τῆς εἰς καθαρὸν χρυσὸν περιεκτικότητος τῆς δραχμῆς.

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς ἡμετέρας Τραπεζῆς, καὶ τὸ ἀπὸ 12 Μαΐου 1928 Λιάταγμα «περὶ προσδιορισμοῦ τῆς εἰς καθαρὸν χρυσὸν περιεκτικότητος τῆς Δραχμῆς», ἀνακαλοῦντες δὲ ἡμετέραν δῆλωσιν ἀπὸ 12 Μαΐου 1928, ὁρίζομεν :

α') Ὡς συνάλλαγμα, ὅπερ τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα τῆς Τραπεζῆς ὑποχρεοῦται νὰ πωλῇ καὶ ἀγοράξῃ συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Καταστατικοῦ καὶ ἐπὶ τῇ κατωτέρῳ προσδιοριζομένῃ τιμῇ, τὸ ἐπὶ Νέας Ὑόρκης συνάλλαγμα.

β') 1. Τὴν ἰσοτιμίαν τοῦ Δολλαρίου Ἠνωμένων Πολιτειῶν πρὸς τὴν Δραχμὴν, συμφώνως πρὸς τὴν διὰ τοῦ ὧς ἄνω Διατάγματος προσδιορισθεῖσαν περιεκτικότητά τῆς Δραχμῆς εἰς καθαρὸν χρυσόν, ὧς ἐξῆς :

Δολλᾶριον Ἠνωμένων Πολιτειῶν = 77.05.

2. Τὴν τιμὴν, εἰς ἣν ἡ Τράπεζα ὑποχρεοῦται νὰ πωλῇ καὶ ἀγοράξῃ τὸ ὧς ἄνω Συναλλάγμα, ὧς ἐξῆς :

Τιμὴ πωλήσεως. Τὴν ὧς ἄνω ἰσοτιμίαν τοῦ ἐπὶ Νέας Ὑόρκης Συναλλάγματος ἠδξημένην κατ' ἀνώτατον ὄριον (gold point) μὲ τὰς δαπάνας τῆς μεταφορᾶς χρυσοῦ ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Νέαν Ὑόρκην, ἀνερχομένης εἰς 12 %₁₀₀, ἥτοι λεπτὰ 95.

Τιμὴν ἀγορᾶς. Τὴν ὧς ἄνω ἰσοδυναμίαν τοῦ αὐτοῦ Συναλλάγματος ἠλαττωμένην μὲ τὰς δαπάνας τῆς μεταφορᾶς χρυσοῦ ἐκ Νέας Ὑόρκης εἰς Ἀθήνας (gold point), ἀνερχομένης εἰς 12 %₁₀₀, ἥτοι λεπτὰ 95.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 21 Σεπτεμβρίου 1931.

Ὁ Διοικητὴς τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος
Α. Ν. ΔΙΟΜΗΑΝΣ

Σκοπὸς τοῦ παρόντος ἔργου εἶναι ἡ δημοσίευσις, ἐκτὸς τῆς ἑλληνικῆς νομοθεσίας, καὶ τῶν ἀλλοδαπῶν νομοθεσιῶν ἐλέγχου συναλλάγματος, καὶ ἡ συναγωγή συγκριτικῶν συμπερασμάτων μεταξὺ τῶν ἡμετέρων καὶ τῶν ξένων νομοθετικῶν μέτρων, συνεπῶς τὰ καθαρῶς νομισματικὰ προβλήματα τῶν διαφόρων χωρῶν, τὰ γενικότερα προβλήματα τοῦ χρυσοῦ καὶ τῶν καλυμμάτων τῶν Ἐκδοτικῶν Τραπεζῶν δὲν πρόκειται νὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ. Δὲν ἐνδιατρίβομεν, συνεπῶς, καὶ εἰς τὰς παρ' ἡμῖν σημειωθείσας συνεπείας ἐκ τῆς μεταβολῆς τοῦ νομισματικοῦ μας συστήματος, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἄλλοι ἠσρολήθησαν διὰ μαζῶν.

Ἐκ τῆς μελέτης τῆς καταστάσεως, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Διοικήσεων τῶν κυριωτέρων ἄλλων Τραπεζῶν, ἔκρινεν ἀναγκάζον, πρὸς προστασίαν τοῦ νομίσματος, νὰ λάβῃ ὀρισμένα ἀπαγορευτικὰ μέτρα ἐξαγωγῆς τοῦ συναλλάγματος, ἀναθεώρησις τῆς μονοπωλῆσεως τοῦ συναλλάγματος εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος. Τὰ μέτρα ταῦτα (ὁμοία τῶν ὁποίων εἶχον ληφθῆ ἤδη εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα Κράτη) διευτυπώθησαν εἰς δύο ἀναγκαστικούς νόμους ἀπὸ 28ης Σεπτεμβρίου 1931 καὶ 8ης Ὀκτωβρίου 1931, καὶ μίαν ὑπουργικὴν ἀπόφασιν ἀπὸ 8ης Ὀκτωβρίου 1931.

Ἐν τῷ μεταξύ τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἔλαβε τὴν ἀκόλουθον ἀπόφασιν περὶ αὔξησεως τοῦ προεξοφλητικοῦ ἐπιτόκιου αὐτῆς ἀπὸ 9 % εἰς 12 %, κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 29ης Σεπτεμβρίου 1931:

«Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος.

Ἀποφάσεις Γενικοῦ Συμβουλίου.

Ἐγκρίνεται ἀπόφασις τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς 26ης Σεπτεμβρίου 1931, ἔχουσα ὡς κατωτέρω :

«Προτάσει τοῦ κ. Ὑποδιοικητοῦ, τὸ προεξοφλητικὸν ἐπιτόκιον τῆς Τραπεζῆς αὐ-
 » ξάνεται ἀπὸ τῆς σήμερον ἀπὸ 9 εἰς 12 %. Κατὰ συνέπειαν καὶ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ
 » 55 τοῦ Καταστατικοῦ, ὁ τόκος τῶν Δανείων ἐπ' ἐνεχύρῳ Χρεωγράφων, Ἐνεχυρο-
 » γράφων Γενικῶν Ἀποθηκῶν καὶ Δικαιογράφων, αὐξάνεται καὶ οὗτος ἀπὸ 10 εἰς
 » 13 %, ὁ δὲ τῶν προεξοφλήσεων γεωργικῶν τίτλων ἀπὸ 8 εἰς 11 %».

(Ἀπόσπασμα Πρακτικῶν 10ης Συνεδρίας τῆς 29ης Σεπτεμβρίου 1931).

Ἡ ἀπόφασις αὕτη τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐτροποποιήθη διὰ νεότερας ἀποφάσεώς της ἡ 29ης Ὀκτωβρίου 1931, δι' ἧς ἡλαττώθη τὸ προεξοφλητικὸν ἐπιτόκιόν της ἀπὸ 12 % εἰς 11 %, συνεπῶς καὶ ὁ τόκος τῶν δανείων ἐπ' ἐνεχύρῳ χρεωγράφων, ἐνεχυρογράφων Γενικῶν Ἀποθηκῶν καὶ δικαιογράφων ἡλαττώθη εἰς 12 %, ὁ δὲ τῶν προεξοφλήσεων γεωργικῶν τίτλων εἰς 10 %.

II

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ

«ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣ»

(28 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1931.)

Τὸ κείμενον τοῦ πρώτου συνταχθέντος ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀναγκαστικοῦ νόμου «περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος» καὶ δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 395 (τῆχος α') τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῆς 28ης Σεπτεμβρίου 1931, ἔχει ὡς ἑξῆς:

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ

Περὶ προστασίας ἐθνικοῦ νομίσματος

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς ὅλως ἐξαιρετικὰς οἰκονομικὰς συνθήκας τὰς προκρινάσας ἐκ τῆς παγκοσμίου οἰκονομικῆς κρίσεως καὶ τὴν ἄμεσον ἀνάγκην τῆς προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἡ ἀγορὰ καὶ πώλησις χρυσοῦ, χρυσῶν νομισμάτων, ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος καὶ ξένων τραπεζογραμμάτων, ἀσκεῖται μονοπωλιακῶς παρὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 2.

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δὲν δύναται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νὰ χορηγῇ χρυσόν, χρυσᾶ νομίσματα, ἐξωτερικὸν συναλλάγμα καὶ ξένα τραπεζογραμμά-

τια παρὰ μόνον πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐμπορικῶν ἀναγκῶν τῆς Χώρας καὶ πάσης ἄλλης πραγματικῆς οικονομικῆς ἀνάγκης, ἀναστελλομένων προσωρινῶς τῶν ἀντιθέτων διατάξεων τοῦ Καταστατικοῦ αὐτῆς.

Ἄρθρον 3.

1. Ὁ ζητῶν ν' ἀγοράσῃ τοιοῦτον συνάλλαγμα ἢ νόμισμα ἢ τραπεζογραμμάτια ὑποβάλλει τὴν αἴτησίν του εἴτε ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος εἴτε εἰς οἰονδήποτε ἄλλο πιστωτικὸν ἴδρυμα παρέχον τὰ στοιχεῖα τὰ δικαιολογούντα ταύτην.

2. Τὰ πιστωτικὰ ἴδρύματα διαβιβάζοντα τὴν αἴτησιν ταύτην εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος συνοδεύουσιν αὐτὴν διὰ γνωμοδοτήσεως περὶ τοῦ δεδικαιολογημένου ἢ μὴ αὐτῆς.

3. Διὰ τὸν ἔλεγχον τῶν ὑποβαλλομένων αἰτήσεων συνιστάται γνωμοδοτικὴ ἐπιτροπὴ, ἀποτελουμένη ἀπὸ τὸν Γενικὸν Λιευθιντὴν τοῦ Δημοσίου Δογιστικοῦ, τὸν Λιευθιντὴν τοῦ Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας ἢ τοὺς νομίμους αὐτῶν ἀναπληρωτὰς καὶ ἓνα Λιευθιντὴν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὁριζόμενον ὑπὸ τῆς Λοικίσεως αὐτῆς.

4. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, δικαιομένη κατ' ἐλευθέρου καὶ ἀνεξέλεγκτον κρίσιν νὰ ἐκτιμήσῃ τὰ προηγούμενα στοιχεῖα, ἐγκρίνει ἢ ἀπορρίπτει τὴν αἴτησιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, οὐδεμίαν ὑπέχουσα διὰ τοῦτο εὐθύνην.

Ἄρθρον 4.

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ Ἐπιτροπῆς, δύναται ν' ἀναθήσῃ εἰς τὰ ὑποκαταστήματα αὐτῆς ἢ ὑποκαταστήματα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τὴν ἐντὸς ὁρισμένων ὁρίων καὶ κατὰ τὴν ὁριζουμένην ὑπ' αὐτῆς διαδικασία χορήγησιν τῶν ὡς ἄνω ἀξιών.

Ἄρθρον 5.

1. Ὁ ἐξάγων προϊόντα παντὸς εἴδους ὀφείλει νὰ παραδώσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὸ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν νόμισμα ἀντίτιμον αὐτῶν διὰ νὰ λάβῃ τὸ εἰς δραχμὰς ἰσότιμον τούτων.

Μετὰ πάροδον τριμήνου ἀπὸ τῆς ἐξαγωγῆς ὁ ἐξαγωγεὺς θεωρεῖται κατὰ νόμιμον τεκμήριον, ὅτι εἰσέπραξε τὸ εἰς ἐξωτερικὸν νόμισμα ἀντίτιμον, ἐκτὸς ἐὰν προσαγάγῃ πιστοποιήσιν, ὅτι τοῦτο δὲν διετέθη εἰσέτι. Ἡ πιστοποίησις αὕτη ἰσχύει δι' ἓνα μῆνα.

2. Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ἀπὸ 1ης Ἰουλίου ἐ.ἐ. ἐξαγωγόντας, ἐκτὸς ἐὰν ἀποδείξουσιν ὅτι διετέθη τὸ εἰς ἐξωτερικὸν νόμισμα ἀντίτιμον τῶν ἐξαχθέντων προϊόντων.

3. Ἐπιτρέπεται ὅπως δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ὑποχρεωθῶσιν οἱ ἐξαγωγεῖς ἐμπορευμάτων νὰ παρέχωσι πρὸ τῆς ἐξαγωγῆς ἐγγύησιν τραπεζικὴν ἢ ἄλλην περὶ ἐκπληρώσεως τῶν ὡς ἄνω ὑποχρεώσεόν των.

Ἄρθρον 6.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐξαγωγῶσις ἐπιταγῶν εἰς δραχμὰς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ πλην ἐὰν εἰσάγεται προκαταβολικῶς ἡ ἀξία αὐτῶν εἰς ἰσότιμον ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα πωλούμενον ὑποχρεωτικῶς εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 7.

Αἱ ὑφιστάμεναι καταθέσεις παρὰ Τραπεζῆς ἢ ἄλλοις πιστωτικοῖς ἰδρύμασιν εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα ἢ ἕνα νομίματα καὶ τραπεζογραμμάτια δὲν ἀποδίδονται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἰμὴ μετατρέπομεναι εἰς σταθεροποιημένας δραχμὰς κατὰ τὴν τρέχουσαν αὐτῶν ἀξίαν. Δι' ἀδείας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος δύνανται ν' ἀποδοθῶσι τοιαῦται καταθέσεις εἰς τὸ συνομολογηθὲν νόμισμα, ἐφόσον ἀνήκουσιν εἰς

εταιρίας συμβεβλημένας μετὰ τοῦ Κράτους διὰ τὴν ἐκτέλεσιν παραγωγικῶν καὶ δημοσίων ἐν γένει ἔργων.

Ἄρθρον 8.

1. Οἱ παραβάται τῶν ἄρθρων 1, 5, 6 καὶ 7 τοῦ παρόντος καταδιώκονται αὐτεπαγγέλτως καὶ εἰσαγόμενοι δι' ἅπ' εὐθείας κλήσεως καὶ μετὰ προανάκρισιν τὸ πολὺ 10 ἡμερῶν, τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον 3 μηνῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἴσην τοῦλάχιστον πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ ποσοῦ τῆς παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἐνεργηθείσης πράξεως.

2. Οἱ ὀπισθήμεροι ἐν γνώσει συνεργοῦντες εἰς τὰς ἄνω παραβάσεις ἢ ἐκ τῶν ὑστέρων συγκαλύπτοντες, ὑπόκεινται εἰς τὸ ἥμισυ τοῦλάχιστον τῶν ἀνωτέρω ποινῶν.

3. Οἱ βασιίμος παρέχοντες ὑπονοίας, ὅτι ἐνεργοῦσιν ἀγορὰς ἢ πωλήσεις τῶν ὡς ἄνω ἄξιῶν ἢ ἐν γένει πράξεις ἀπαγορευομένας ὑπὸ τοῦ παρόντος, δύνανται νὰ ἐκποτισθῶσι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 5174 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4229 περὶ τῶν μέτρων ἀσφαλείας τοῦ κοινωνικοῦ καθεστώτος κλπ.», θεωρούμενοι ὡς ἐπικινδύνοι εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν.

Ἄρθρον 9.

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δὲν φέρει οὐδεμίαν εὐθύνην δι' ὅσας χορηγήσεις ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος ἠρηγῆθῃ ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου 1931.

Ἄρθρον 10.

Αἱ αἰτήσεις, πιστοποιητικὰ καὶ λοιπὰ ἔγγραφα πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἀπαιτούμενα, ἀπαλλάσσονται τῶν κεκανονισμένων τελῶν χαρτοσήμου.

Ἄρθρον 11.

Ὁ παρῶν νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δύνανται δὲ νὰ καταργηθῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει διὰ Λιτατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένου.

Αἱ ἀποφάσεις τῶν Ὑπουργῶν Ἑθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, θέλουσι κανονισθῆναι αἱ τεχνὸν ἀναγκασιούσαι λεπτομέρειαι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 12.

Ὁ παρῶν νόμος ὑποβληθήσεται πρὸς κύρωσιν εἰς τὰ Νομοθετικὰ Σώματα ἅμα τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 28ῃ Σεπτεμβρίου 1931.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ἐλευθέριος Κ. Βενιζέλος

Τὰ Μέλη: Ν. Ἀβραάμ, Κ. Λιδωρίκης, Γ. Παπανδρέου, Γ. Μαρῆς, Π. Βουρλούμης, Δ. Δίγκας, Ἀ. Παπᾶς, Π. Ἀργυρόπουλος, Ἀ. Ζάννας, Β. Δεληγιάννης, Χρ. Λαδᾶς, Σ. Γονατᾶς, Δ. Ἰασωνίδης.

III

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ
ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣ

(8 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1931.)

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ὡς ἄνω πρώτου ἀναγκαστικοῦ νόμου, ἐνεφανίσθησαν δυσχερεῖαι καὶ ἐλλείψεις, ἡ Κυβέρνησις, εἰς συμπλήρωσιν καὶ ἐπεξήγησιν τῶν διατάξεων αὐτοῦ, ἐδημοσίευσεν τὴν 8ην Ὀκτωβρίου 1931 δεύτερον ἀναγκαστικὸν νόμον (Ἐφημερὶς Κυβερνήσεως, φύλλον 354 (τεύχος Α') τῆς 8ης Ὀκτωβρίου 1931), ἔχοντα ὡς ἑξῆς:

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931 ἀναγκαστικοῦ Νόμου περὶ προστασίας τοῦ Ἐθνικοῦ νομίσματος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τοὺς αὐτοὺς λόγους, οἱ ὅποιοι ἐπέβαλον τὸν ἀναγκαστικὸν νόμον τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1931, προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἄνευ ἀδείας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐξαγωγή καὶ ἡ ὑπὸ ἀσφαλιστικῶν ἐταιριῶν ἀσφάλεια χρηματογραμμάτων, τοκομεριδίων, μερισματαποδείξεων καὶ τραπεζογραμματίων ἡμεδαπῶν ἢ ξένων.

Ἐπίσης ἀπαγορεύεται ἡ ἄνευ ὁμοίας ἀδείας ἐξαγωγή δραχμῶν δι' ἐπιταγῶν καὶ πιστώσεων ἢ διὰ παντὸς ἄλλου μέσου.

Αἱ εἰς τὸ ἔξωτερικὸν ἀποστελλόμενα συστημένα ἐπιστολαὶ ἢ δέματα σφραγίζονται ἐνώπιον τοῦ παραλαμβάνοντος ὑπαλλήλου μετὰ ἐξακριβώσιν, ὅτι δὲν περιέχεται ἐν αὐτοῖς οὐδεμίαν ἀξίαν ἐκ τῶν ὡς ἄνω.

Ἄρθρον 2.

Αἱ Τράπεζαι ἢ ἄλλα πιστωτικὰ ἰδρύματα, ὧν αἱ καταθέσεις ἐξοφλήθησαν ἢ ἐξοφλοῦνται, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 7 τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931 ἀναγκαστικοῦ νόμου, διὰ δραχμῶν, ἐξχωροῦσι τὸ ἀντίστοιχον συναλλάγμα εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, τηρουμένον τῶν κατωτέρω διατυπώσεων.

Οἱ ἐν Ἑλλάδι ὀφειλέται ξένου συναλλάγματος πρὸς τὰς ἐν Ἑλλάδι Τραπεζὰς ἢ πιστωτικὰ ἰδρύματα καταβάλλουσι τὴν ὀφειλὴν αὐτῶν εἰς δραχμὰς κατὰ τὴν τρέχουσαν ἀξίαν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς καταβολῆς. Ἡ δανείστρια Τράπεζα ἢ πιστωτικὰ ἰδρύματα ἐκπίπτοντα τὸ παρ' αὐτῶν ἀποκτηθὲν συναλλάγμα ἐξ ἀποδόσεως εἰς δραχμὰς τῶν εἰς συναλλάγμα καταθέσεων παρ' αὐτοῖς δικαιούνται νὰ ζητήσωσι παρὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος τὸ τυχόν ὑπόλοιπον συναλλάγμα πρὸς τακτοποίησιν τῆς εἰς συναλλάγμα καταστάσεως αὐτῶν (position), οἷα ἦτο κατὰ τὴν 28ην Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ., προϋποτιθεμένου, ὅτι ἡ κατάστασις αὕτη δὲν εἶναι ἐνεργητικὴ καὶ μέχρι τοῦ ὁρίου καθ' ὃ δὲν εἶναι τοιαύτη.

Ἡ τακτοποίησις ἐκάστης Τραπεζῆς ἢ πιστωτικοῦ ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἔννοιαν γίνεται τὴν 15 καὶ τὴν τελευταίαν ἐκάστου μηνός. Ἡ τελευταία τακτοποίησις γενήσεται ἅμα τῇ ἄρσει τῶν διὰ τοῦ παρόντος καὶ τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931 ἀναγκαστικοῦ νόμου τεθέντων σχετικῶν περιορισμῶν.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐκάστη Τράπεζα ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὴν εἰς συναλλάγμα κατάστασίν της (posi-

τιον) κατὰ τὴν 28 Σεπτεμβρίου 1931 καὶ ὁμοίαν τῆς 15 καὶ τῆς τελευταίας ἡμέρας ἐκάστου μηνός, μετ' ἀναλυτικῆς καταστάσεως ἀναγραφούσης τὰς εἰς δραχμὰς ἐξοφληθείσας ἀπαιτήσεις καὶ καταθέσεις κατὰ τὸ ὡς ἄνω διάστημα. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δικαιούται ὅπως εἰς πᾶσαν στιγμὴν ἐνεργῇ ἐπαλήθευσιν τῶν καταστάσεων τούτων.

Ἄρθρον 3.

Αἱ εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα ὀφειλάι ἰδιωτῶν ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων πρὸς ἰδιώτας ἢ ἄλλα νομικά πρόσωπα ἐν Ἑλλάδι (πλὴν Τραπεζῶν καὶ πιστωτικῶν ἰδρυμάτων) ἐξοφλοῦνται εἰς δραχμὰς ἐπὶ τῇ τρεχοῦσῃ τιμῇ τοῦ οἰκείου συναλλάγματος, συμφώνως πρὸς τὸ τελευταῖον δελτίον τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 4.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὰς ἐν Ἑλλάδι Τραπεζάς, ὅπως μετὰ προηγουμένην ἄδειαν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, παρέχωσιν ἐκ τοῦ ἰδίου αὐτῶν εἰς συνάλλαγμα ἀποθέματος δάνεια εἰς συνάλλαγμα ἐν Ἑλλάδι εἰς τὰς ἐξῆς περιπτώσεις :

α) Ἐὰν ὁ δανειζόμενος πρόκειται νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸ συνάλλαγμα εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν πρὸς ἐξόφλησιν ὀποχρεώσεων του ἢ δι' ἕτερον σκοπὸν ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931 ἀναγκαστικοῦ νόμου, κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

β) Ἐὰν ὁ δανειζόμενος πρόκειται νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸ προϊόν τοῦ δανείου ἐν τῇ ἡμεδαπῇ δι' οἰσδήποτε αἰτίαν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἡ δανειστρία Τράπεζα ὀποχεοῦται νὰ μεταβιβάσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὸ ποσὸν τοῦ δανειζομένου συναλλάγματος, καταβάλλουσα τὸ ἀντίτιμον εἰς δραχμὰς εἰς τὸν δανειζόμενον ἐπὶ τῇ τρεχοῦσῃ τιμῇ τοῦ δελτίου τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Αἱ Τράπεζαι ἀποστέλλουσιν ἡμερησίως εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καταστάσιν τῶν τοιούτων δανείων.

Ἡ πρὸς τὰς Τραπεζὰς ἐξόφλησις τῶν οὕτω παρεχομένων δανείων γίνεται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 5.

Δάνεια εἰς ξένον νόμισμα ἢ ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα μεταξὺ ἰδιωτῶν ἢ νομικῶν προσώπων (πλὴν Τραπεζῶν καὶ πιστωτικῶν ἰδρυμάτων) ἰσχύουσιν μόνον ἂν συνομολογηθῶσι διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου, ὃ δὲ δανειζόμενος ἐκχωρήσῃ αὐθημερὸν πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἢ ἀνταποκριτὰς αὐτῆς τὸ συνάλλαγμα ἐπὶ καταβολῇ τοῦ ἰσοτίμου εἰς δραχμὰς ἐπὶ τῇ τρεχοῦσῃ τιμῇ. Οἱ συμβολαιογράφοι ὀποχεοῦνται νὰ ἀναγγέλωσιν αὐθημερὸν πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὰ οὕτω συνομολογούμενα δάνεια.

Ἄρθρον 6.

Ἀπαγορεύεται ἡ χορήγησις δανείων εἰς δραχμὰς ἐπὶ ἐνεχέρῳ χρυσῷ, ξένων νομισμάτων, συναλλάγματος καὶ ξένων χρεωγράφων.

Ἄρθρον 7.

Ἐξαγωγεῖς, οἵτινες ἀποδεδειγμένως εἰσήγαγον καὶ διέθεσαν πρὸ τῆς 28ης Σεπτεμβρίου ἔ. ἔ. τὸ συνάλλαγμα, δι' οὗ ἠγοράσθη τὸ ἐξαγόμενον ἐμπόρευμα, ἀπαλλάσσονται τῆς ὀποχρεώσεως τῆς πωλήσεως συναλλάγματος εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος κατόπιν ἀποφάσεως αὐτῆς. Ἡ τρίμηνος προθεσμία τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου τῆς 28ης Σεπτεμβρίου δύναται νὰ παραταθῇ ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἤθελεν ἀποδεχθῆ, ὅτι δεδικαιολογημένως δὲν ἐισπράχθη τὸ τίμημα τοῦ ἐξαχθέντος ἐμπορεύματος.

Ἄρθρον 8.

Αἱ μετὰ τὴν 28ην Σεπτεμβρίου ε. ἔ. γυνόμεναι καταθέσεις παρὰ Τραπεζαῖς εἰς ἔξω-
 τερικῶν συναλλάγμα ἀποδίδονται αὐτούσιοι.

Ἐπίσης ἐπιτρέπεται μετ' ἄδειαν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ν' ἀποδοθῇ αὐτούσιος,
 ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ποογενεστέρα τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου ἀναγκαστικοῦ νόμου καταθέ-
 σεις εἰς συναλλάγμα ἐπὶ οἰκονομικῆς ἀνάγκης ἀφορώσης πρόσωπα ἐγκατεστημένα κυρίως
 ἐν τῇ ἁλλοδαπῇ.

Ἄρθρον 9.

Αἱ ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν δημοσιευο-
 μένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως κανονισθήσονται αἱ τυχόν ἀναγκαῖοῦσαι
 λεπτομέρειαι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐπίσης δι' ὁμοίον ἀποφάσεων δύνανται νὰ ἐπιβληθῶσι καὶ ἄλλοι περιορισμοὶ ἢ
 ν' ἀρθῶσιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τινὲς τῶν ὑφισταμένων.

Ἄρθρον 10.

Οἱ παραβάται τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τούτου ἐκδιδομένων
 ἀποφάσεων τιμωροῦνται διὰ τῶν ποινῶν τῶν ἀναφερομένων ἐν ἄρθρῳ 8 τοῦ ἀπὸ 28
 Σεπτεμβρίου 1931 ἀναγκαστικοῦ νόμου.

Ἐπίσης τιμωροῦνται διὰ τῶν αὐτῶν ποινῶν οἱ λαβόντες συναλλάγμα δι' οἰκονο-
 μικῆς τῶν ἀνάγκας μὴ πραγματικῆς ἢ μὴ πραγματοποιηθείσας, ἐφ' ὅσον ἐντὸς τρι-
 μήνου ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τοῦ συναλλάγματος δὲν τὸ ἐπιστρέψουν εἰς τὴν Τραπεζαῖαν
 τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 11.

Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυ-
 βερνήσεως, ὑποβληθῆσεται δὲ πρὸς κύρωσιν εἰς τὰ Νομοθετικὰ Σώματα ἅμια τῇ
 ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 8 Ὀκτωβρίου 1931.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
 ΛΑΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΓΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος : Ἐλευθ. Κ. Βενιζέλος

Τὰ Μέλη : Ἀ. Μιχαλακόπουλος, Ν. Ἀβραάμ, Κ. Λιδωρικῆς, Γ. Παπανδρέου, Γ. Μαρῆς,
 Π. Βουρλόμης, Δ. Δίγκας, Ἀ. Ἀλεξανδρῆς, Ἀ. Παπᾶς, Α. Ἰασονίδης, Γ. Κατεχάκης,
 Ἀ. Ζάννας, Ἀ. Παπαδάτος, Β. Δεληγιάννης, Χ. Λαδάς.

IV

ΥΠΟΥΡΓΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΙΣ

ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΓΓΥΗΣΕΙΣ ΕΞΑΓΟΜΕΝΩΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ.

Ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐξεδόθη ἡ ἀκόλουθος ἀπόφασις,
 προβλεπομένη ὑπὸ τῶν ἄρθρων 5 § 3 καὶ 11 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου τῆς 28ης Σεπτεμβρίου 1931,
 διὰ τῆς ὁποίας καθορίζονται αἱ ἐγγυήσεις τῶν ἐξαγωγῶν ἐν σέσει μετ' εἰς ξένον συναλλάγμα
 εἰσπραττόμενον παρ' αὐτῶν ἀντίτιμον τῶν ἐξαγομένων ἐμπορευμάτων. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐδημοσιεύθη
 εἰς τὸ ἑν' ἀριθ. 119 (τεύχος β') τῆς 8ης Ὀκτωβρίου 1931 φῶλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως :

Περὶ παροχῆς ἐγγήσεων διὰ τὴν ἐξαγωγὴν ἐμπορευμάτων.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 5 καὶ 11 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου τῆς 28ης Σεπτεμ-
 βρίου ε. ἔ. «περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος», ἀποφασίζομεν :

Άρθρον 1.

Οί από 1ης Ιουλίου ε. ε. εξαγαγόντες αιονδήποτε εμπόρευμα οφείλουσι πρὸς μερικὴν ἢ ὀλικὴν ἀπαλλαγὴν τῆς ὑποχρεώσεώς των εἰς παραδόσιν τοῦ εἰσπραθέντος συναλλάγματος, νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐντὸς 40 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης δὴλώσιν ἐμφαίνουσαν, ὅτι τὸ ἐν λόγῳ συναλλάγμα εἰσῆχθη ἤδη καὶ διετέθη ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει.

Άρθρον 2.

Οί εξαγωγεῖς ἐγχωρίων προϊόντων καὶ παντὸς εἶδους ἐμπορευμάτων, πλην καινοῦ, οφείλουσι πρὸς λήψιν τῆς ἀδείας φορτώσεως νὰ προσαγάγωσιν εἰς τὸ ἀρμοδίον τελωνεῖον φορτώσεως ὑπεύθυνον δὴλώσιν τῆς ἀτισπολικῆς ἢ σιδηροδρομικῆς ἢ ἄλλης μεταφορικῆς ἐπιχειρήσεως, δι' ἧς θέλει ἐνγερῆθῃ ἡ φόρτωσις, ὅτι αὕτη ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκδώσῃ τὰ φορτωτικὰ ἔγγραφα κατὰ τὸ πρῶτον καὶ πάντα τὰ ἀντίγραφα αὐτῶν εἰς διαταγὴν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἢ ἄλλης τινὸς ἀνωτέρου τραπεζικῆς ἐταιρίας λειτουργούσης ἐν Ἑλλάδι, ἧς ἡ ἐπωνυμία θέλει μνημονεῖσθαι ἐν τῇ δηλώσει, καὶ παραδόσῃ ἐνθὺς μετὰ τὴν ἔκδοσιν αὐτῶν πρὸς τὴν ὡς ἄνω Τράπεζαν.

Άρθρον 3.

1. Ὁ εξαγωγεὺς μετὰ τὴν παραδόσιν τῶν φορτωτικῶν ὑπὸ τοῦ πρῶτου οφείλει νὰ παραδόσῃ εἰς τὴν ὡς ἄνω Τράπεζαν ὀριστικὸν μὲν τιμολόγιον τοῦ ἐξαχθέντος ἐμπορεύματος, προκειμένου περὶ προπολυμένον τοιοῦτον, προσωρινὸν δὲ τιμολόγιον προκειμένου περὶ ἀπωλήτου. Τῶν τιμολογίων τούτων ἡ εἰλικρίνεια ἐξελέγχεται ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ὡς ἀντιπροσώπου τῆς πρώτης.

2. Καὶ ἐφόσον μὲν πρόκειται περὶ πωληθέντος ἐμπορεύματος, ὁ εξαγωγεὺς οφείλει ἀμέσως νὰ μεταβιβάσῃ ὀλόκληρον τὴν εἰς ἕνον συναλλάγμα ἀξίαν τοῦ ἐξαχθέντος ἐμπορεύματος εἰς τὴν ὡς ἄνω Τράπεζαν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὀριστικοῦ τιμολογίου, ἐφόσον δὲ πρόκειται περὶ ἀπωλήτου ἐμπορεύματος (en consignation), εἰάν ὁ εξαγωγεὺς δὲν μεταβιβάσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν ὀλόκληρον τὴν ἀξίαν τοῦ προσωρινοῦ τιμολογίου, ἡ ἀνωτέρω Τράπεζα ἀναλαμβάνει τὴν εἰσθνήν, ὅπως τὸ πραγματοποιηθῆσόμενον ἐκ τῆς πωλήσεως συναλλάγμα μεταβιβάσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος. Ἐν ἡ περιπτώσει τὸ εἰσπραθὲν τίμημα εἶναι κατώτερον, ἢ κομίστρι Τράπεζα ἀπαλλάσσεται πάσης εἰσθνήης διὰ τὴν ἐπὶ ἑλάττω εἰσαγωγὴν συναλλάγματος, παρέχουσα πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τ' ἀναγκαῖα στοιχεῖα τὰ δικαιολογοῦντα τὴν διαφορὰν ταύτην. Πρὸς τοῦτο ἡ κομίστρια Τράπεζα ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν εξαγωγέα ἢ τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ πᾶν ἔγγραφον χρήσιμον πρὸς ἔλεγχον τῆς ὀριστικῆς ἐκκαθαρίσεως.

Άρθρον 4.

Αἱ παραλαμβάνουσαι τὰ φορτωτικὰ ἔγγραφα Τράπεζαι οφείλουσιν εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ἑβδομάδος νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος λεπτομερῆ καταστάσιν αὐτῶν.

Άρθρον 5.**Υποχρεώσεις εξαγωγῶν καινῶν.**

1. Οἱ καινήμεποροι, οἱ ὅποιοι εἶχον ἀγοράσει καινὰ ἐσοδείας 1930 καὶ προηγουμένων καὶ ἐξήγαγον ταῦτα ἀπὸ τῆς 1ης Ιουλίου ε. ε. καὶ κατόπιν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἰσχύος τοῦ ὡς ἄνω ἀναγκαστικοῦ νόμου ἢ διὰ τὰ ἐξαγάγουν εἰς τὸ μέλλον, οφείλουσι νὰ ὑποβάλλωσιν δὴλώσιν, ἐντὸς 40 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, εἰς τὸ Κεντρικὸν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἢ τὰ Ὑποκαταστήματα ἢ Ἀντιπροσωπείας τῆς τοῦ τόπου τῆς εξαγωγῆς τῶν καινῶν των, περὶ τοῦ ποσῶ εἰς ὀκάδας τῶν ἀγορασθέντων

καὶ κατεχομένον ἐπ' αὐτῶν καπνῶν τὴν 30 Ἰουνίου 1931 ὡς καὶ τοῦ πωληθέντος ἔξωτερικοῦ συναλλάγματος διὰ τοῦ εἰς δραχμὰς ἀντίτιμον τοῦ ὁποῖου ἠγοράσθησαν τὰ καπνά ταῦτα.

Εἰς τὴν δήλωσιν ταύτην θὰ αναφέρεται ἄφ' ἐνὸς τὸ ὄνομα τῆς Τραπεζῆς, εἰς ἣν ἐπωλήθη τὸ συναλλάγμα, ἡ χρονολογία τῆς πωλήσεως, τὸ εἶδος καὶ ποσὸν τοῦ ξένου νομίσματος καὶ τὸ ποσὸν τοῦ ἀποκομισθέντος ποσοῦ τῶν δραχμῶν, θὰ ἐπισυνάπτεται δὲ καὶ τὸ σχετικὸν σημεῖωμα ἢ βεβαίωσις τῆς ἀγοραστρίας Τραπεζῆς, ἄφ' ἑτέρου δὲ τὸ ποσὸν καὶ ἡ ἀξία τοῦ ἐξαχθέντος ἀπὸ 1ης Ἰουλίου ε. ἔ. μέχρι τῆς ὑποβολῆς τῆς δηλώσεως ποσοῦ καπνῶν των καὶ τοῦ εἰς χεῖράς των ἀπομένοντος ὑπολοίπου, τὸ ὁποῖον θὰ ἐξαχθῆ εἰς τὸ μέλλον πρὸς ἰσοζυγισμὸν τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ εἰσαχθέντος δι' αὐτὰ συναλλάγματος.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀνωτέρω δηλώσεως δι' ἕκαστον ἐξαγωγή καπνῶν θέλει ἀνοιχθῆ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος εἰδικὸς λογαριασμὸς πιστοχρεώσεως ἔξωτερικοῦ συναλλάγματος.

Αἱ ἑκάστην δὲ νέαν ἐξαγωγήν των θὰ ὑποβάλλουν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος νέαν δήλωσιν τοῦ ἐξαχθησομένου ποσοῦ ὡς καὶ τῆς ἀξίας του, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας θὰ πιστοχρεοῦται ὁ ἀνοιχθεὶς λογαριασμὸς των καὶ θὰ παρέχεται πρὸς τὴν ἀρμοδίαν τελωνειακὴν ἀρχὴν ἡ ἐντολὴ τῆς ἐλευθέρως ἐξαγωγῆς καπνῶν.

2. Διὰ τὰ καπνά τὰ ἀγορασθέντα μετὰ τὴν ἰσχύν τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου εἴτε παλαιῶν ἐσοδειῶν 1930 καὶ προηγουμένων εἴτε τῆς νέας 1931 τὰ ἐξαχθησόμενα εἰς τὸ μέλλον, οἱ καπνέμποροι θὰ πωλοῦν τὸ εἰσαχθησόμενον συναλλάγμα των εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἢ εἰς ἄλλας ἔξουσιοδοτημένας πρὸς τοῦτο Τραπεζάς, ἐπὶ τῇ βάσει σημειώματος τῶν ὁποίων προσαγομένου εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος θὰ καταχωρῆ αὐτῇ τοῦτο εἰς πίστισιν τοῦ ἀνοιγομένου ἤδη παρ' αὐτῇ εἰδικοῦ λογαριασμοῦ συναλλάγματος ἑκάστου ἐξαγωγέως. Ὅταν δὲ θὰ γίνεται ἡ ἐξαγωγή των διὰ τοῦ συναλλάγματος τοῦτον ἀγορασθέντων καπνῶν, θὰ ὑποβάλλουν σχετικὴν δήλωσιν ἀναγραφούσαν τὸ ποσὸν καὶ τὴν ἀξίαν ἑκάστης ἐξαγωγῆς των, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος θὰ χρεώσῃ τὸν εἰδικὸν λογαριασμὸν των καὶ θὰ παρέχῃ τὴν σχετικὴν ἐντολὴν πρὸς τὴν ἀρμοδίαν τελωνειακὴν ἀρχὴν ἐλευθέρως ἐξαγωγῆς τῶν καπνῶν.

Ἐν ἡ περιπτώσει τὰ ἐξαχόμενα καπνά εἶναι ἀνωτέρας ἀξίας τοῦ εἰσαχθέντος συναλλάγματος, ὁ ἐξαγωγεὺς ὀφείλει νὰ παραδώσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὸ συναλλάγμα τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὴν διαφοράν κατὰ τὸ ἐπόμενον ἐδάφιον.

3. Καπνέμποροι ἢ ἐξαγωγεὺς καπνῶν, μὴ ἔχοντες ὑποβάλει δήλωσιν εἰσαγωγῆς συναλλάγματος κατὰ τὰς περιπτώσεις 1 καὶ 2 ὑπάγονται εἰς τὰς ὑποχρεώσεις των διὰ τῆς παρουσίας ὡς ἄνω ὀριζομένων τοιοῦτων τῶν ἐξαγωγέων ἀπωλήτου ἐμπορεύματος (en consignment).

4. Καπνέμποροι ἔχοντες ὑποβάλει δήλωσιν εἰσαγωγῆς καὶ πωλήσεως συναλλάγματος κατὰ τὰς περιπτώσεις 1 καὶ 2 ἀλλὰ πωλήσαντες τὰ καπνά των εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ λαβόντες τὸ ἀντίτιμον εἰς δραχμὰς πρὸς ἰσοζυγισμὸν τοῦ παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος λογαριασμοῦ των συναλλάγματος, θὰ ὑποβάλλουν εἰς αὐτὴν δήλωσιν περὶ τῆς πωλήσεως τῶν καπνῶν των εἰς δραχμὰς, εἰς ἣν θὰ αναφέρεται τὸ ποσὸν τοῦ πωληθέντος καπνοῦ, ἡ ἀξία του καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀγοραστοῦ, θὰ ἐπισυνάπτεται δὲ εἰς ταύτας ἀπαραιτήτως καὶ βεβαίωσις τῆς ἀρμοδίας οἰκονομικῆς ἀρχῆς περὶ μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος τῶν ἐν λόγῳ καπνῶν.

5. Ἐν περιπτώσει ἀμφισβητήσεως ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος τῆς δηλώσεως

τοῦ ἐξαγωγέως περὶ τῆς τιμῆς τῶν ἐξαγομένων καπνῶν του, ἡ Τραπεζία τῆς Ἑλλάδος δικαιούται εἰς οἰονδήποτε ἔλεγχο προὐς ἐσακρίβωσιν τῆς ἀξίας αὐτῶν.

Ἄρθρον 6.

Ἐξαιρουμένων τοῦ καπνοῦ, σταφίδων καὶ σύκων, δύναται, ἐφόσον συντρέξουσιν εἰδικαὶ συνθήκαι, νὰ καθορισθῇ ἴδιος τρόπος καθ' ὃν θὰ γίνεται ἡ ἐξαγωγή ὀρισμένων ἐμπορευμάτων καὶ ἡ ἐξασφάλισις τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ ἐπὶ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος, ὀριζόμενος ὑπὸ τῆς Λοικῆσεως τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀνωτέρου ἀναγκαστικοῦ νόμου Ἐπιτροπῆς Συναλλάγματος.

Ἄρθρον 7.

Ἐὰν παρουσιασθῶσιν εἰδικαὶ περιπτώσεις μὴ δυνάμεναι νὰ ἐπαχθῶσιν εἰς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις τῆς παρούσης, αὐταὶ θὰ συνθιμίζονται δι' ἀποφάσεως τῆς Λοικῆσεως τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον Ἐπιτροπῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 8 Ὀκτωβρίου 1931.

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Γ. ΜΑΡΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας
Π. ΒΟΥΡΑΟΥΜΗΣ

V

**ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΩΝ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ**

Τὰ Ὑπουργεῖα Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (Γενικὴ Διεύθυνσις Δημοσίου Λογιστικοῦ τοῦ πρώτου καὶ Διεύθυνσις Ἐμπορίου τοῦ δευτέρου) ἐξέδωκαν τὴν ἐγκύκλιον τὰ κείμενα τῶν δύο ἀναγκαστικῶν νόμων περὶ προστασίας νομίσματος καὶ τῆς ὑπουργικῆς ἀποφάσεως περὶ ἐγγυήσεων ἐξαγωγῶν, τῆς ὁποίας προτάσσονται ὁδηγίαι, ὑπογεγραμμένα ὑπὸ τῶν δύο ὑπουργῶν.

Δημοσιεύομεν κατωτέρω τὸ πλῆρες κείμενον τῶν ὁδηγίων τῆς ἐγκυκλίου ταύτης, ἔχον ὡς ἐξῆς:

Ἄριθ. Πρωτ. 146611.

Γ.Δ.Δ.Α.

Ἄριθ. Ἐγκυκλίου 69.

Περίληψις: Περὶ κοινοποιήσεως καὶ τρόπου ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

**ΤΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΥ-ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΜΠΟΡΙΟΥ**

Πρὸς ἀπάσας τὰς Ἀρχάς τοῦ Κράτους, Συμβολαιογράφους, Ἀσφαλιστικὰς, Σιδηροδρομικὰς, Ἀτμοπλοικὰς καὶ Μεταφορικὰς ἐν γένει Ἐταιρίας, Τραπεζικὰς Ἀνωνύμους Ἐταιρίας, Ἐνωσιν Τραπεζῶν, Ἐμπορικὰ Ἐπιμελητήρια, Ἐμπορικοὺς Συνλόγους, Σταφιδικὸν Ὄργανισμὸν, Γραφεῖα Καπνοῦ Θεσσαλονίκης, Καβάλλας, Βόλου, Χρηματιστήρια Ἐμπορευμάτων Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης καὶ Γραφεῖον Προστασίας Σύκων.

Κατωτέρω κοινοποιούμεν τὸ κείμενον: 1) τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1931 «περὶ προστασίας τοῦ Ἐθνικοῦ νομίσματος», δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 335 (τεῦχος α') τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1931 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, 2) τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου τῆς 8 Ὀκτωβρίου 1931 «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931 ἀναγκαστικοῦ νόμου «περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος», δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 354 (τεῦχος α') τῆς 8 Ὀκτωβρίου 1931 φύλλον τῆς

Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ β) τῆς ἀπὸ 8 Ὀκτωβρίου 1931 ἀποφάσεως ἡμῶν «περὶ παροχῆς ἐγγυήσεως διὰ τὴν ἔξαγωγὴν ἔμπορευμάτων», δημοσιευθείσης εἰς τὸ ἔπ' ἀριθ. 119 τῆς 8 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. (τεῦχος β') φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Αἱ κοινοποιούμεναι διατάξεις εἶναι ἀσχετὰ σαφεῖς, κρίνομεν ὅμως σκόπιμον νὰ ἀναπτύξωμεν τὰς μᾶλλον ἐνδιαφερούσας ἐξ αὐτῶν πρὸς ἀποφυγὴν κακῆς ἐφαρμογῆς ἐκ τυχόν παρερμηνείας.

1

Ἐν πρώτοις παρεσχέθη εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τῆς ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως χρυσοῦ, χρυσοῦν νομισμάτων, ἔξωτερικοῦ συναλλάγματος καὶ ξένων τραπεζογραμμάτων, ἐν ταύτῳ δὲ ὑπεβλήθη εἰς αὐτὴν ὁ περιορισμὸς τῆς δι' ὠρισμένης ἀνάγκης καὶ καθ' ὠρισμένης διατυπώσεως πωλήσεως τούτων. Κατ' ἐφαρμογὴν δὲ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου τῆς 28 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἐδόθη ἡ ἄδεια εἰς τὰ κατὰ τόπους Ὑποκαταστήματα καὶ Πρακτορεῖα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὡς καὶ εἰς τινὰ τῶν Ὑποκαταστημάτων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἢ ἐντὸς ὠρισμένων ὁρίων καὶ καθ' ὠρισμένην διαδικασίαν χορηγήσῃς συναλλάγματος κλπ.

2

Εἰς τοὺς ἔξαγωγεῖς προϊόντων ἐπιβάλλεται ἡ ὑποχρέωσις, ὅπως παραδίδωσιν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὸ ἀντίτιμον τῶν ἔξαχθέντων προϊόντων εἰς ἔξωτερικὸν συναλλάγμα, ἐπὶ καταβολῇ παρὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος τοῦ εἰς δραχμὰς ἰσοτίμου τοῦ παραδοθέντος ξένου συναλλάγματος καὶ ἐπὶ τῇ τιμῇ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐγένετο ἡ παράδοσις τοῦ συναλλάγματος.

Μετὰ πάροδον τριμήνου ἀπὸ τῆς ἔξαγωγῆς τῶν εἰδῶν ὁ ἔξαγωγεὺς θεωρεῖται κατὰ νόμιμον τεκμήριον, ὅτι εἰσέπραξε τὸ ἀντίτιμον τῶν ἔξαχθέντων προϊόντων ἢ ἔμπορευμάτων, ἐκτὸς ἐὰν προσαγάγῃ πιστοποιήσιν, ὅτι ταῦτα δὲν διετέθησαν, ὁπότε ἡ προθεσμία παρατείνεται ἀλλὰ μόνον ἐπὶ ἓνα εἰσέτι μῆνα. Ἡ τρίμηνος αὕτη προθεσμία δύναται ἐπίσης νὰ παρατείνηται δι' ἀδείας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' εἰς εἰδικὰς μόνον περιπτώσεις, καθ' ἃς ἤθελεν ἀποδειχθῆ ὅτι δεδικαιολογημένως δὲν εἰσπράχθη τὸ τίμημα τῶν ἔξαχθέντων προϊόντων ἢ ἔμπορευμάτων.

Αἱ ἀνωτέρω ὑποχρεώσεις ἐπιβάλλονται ἀναδρομικῶς καὶ διὰ τοὺς ἔξαγαγόντας προϊόντα ἢ ἔμπορεύματα ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου 1931, ἐκτὸς ἐὰν οὗτοι ἀποδείξωσι δι' ἐπισήμων καὶ ἐπαρκῶν στοιχείων, ὅτι εἰσήγαγον καὶ διέθεσαν πρὸ τῆς 28ης Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. τὸ συναλλάγμα ὅπου ἀπέκτησαν ἐκ τῶν ἔξαχθέντων εἰδῶν.

Λιὰ προϊόντα ἢ ἔμπορεύματα ἔξαγόμενα μετὰ τὴν 28 Σεπτεμβρίου 1931, ὧν ὅμως τὸ ἀντίτιμον εἰς συναλλάγμα ἀποδεδειγμένως εἰσῆχθη καὶ διετέθη πρὸ τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1931, οἱ ἔξαγωγεῖς ἀπαλλάσσονται κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος τῆς ὑποχρεώσεως τῆς πωλήσεως τοῦ συναλλάγματος τούτου εἰς τὴν Τράπεζαν ταύτην.

Λιὰ τῆς κοινοποιουμένης ἀποφάσεως ὀρίζονται αἱ διατυπώσεις ἐν γένει, εἰς ἃς ὑποβάλλονται οἱ ἔξαγωγεῖς προϊόντων ἢ ἔμπορευμάτων. Τῆς ἀποφάσεως ταύτης αἱ διατάξεις οὐσαί σαφεῖς καὶ λεπτομερεῖς δὲν χορήγουσι περισσοτέρων ἐπεξηγήσεων, ἐφιστᾶται δὲ ἀμέριστος ἡ προσοχὴ τῶν τελωνειακῶν ἀρχῶν διὰ τὴν τήρησιν τῶν ὀριζομένων διατυπώσεων.

Λιὰ τοὺς ἀπὸ 1 Ἰουλίου μέχρι τῆς 28 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἔξαγαγόντας ἔμπορεύματα δεόν αἱ τελωνειακαὶ ἀρχαὶ νὰ ὑποβάλλωσι τίχιστα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν Τμημάτων Τελωνειακῶν) καὶ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καταστάσεις εἰς διπλοῦν, ἐμφανούσας :

1) Τὸ ὄνομανευόμενον τοῦ ἔξαγογέως, 2) Τὴν χρονολογίαν ἔξαγογῆς, 3) Τὸ εἶδος καὶ τὴν ποσότητα τῶν ἔξαχθέντων εἰδῶν, 4) Τὸν τόπον τοῦ προσορισμοῦ, 5) Τὸ ὄνομα τελώνιμον τοῦ παραλήπτου καὶ 6) Τὴν δηλωθεῖσαν ἀξίαν τῶν ἔξαχθέντων εἰδῶν.

Ὅμοιαις καταστάσεσι δέον νὰ ὑποβάλλωσιν αἱ τελωνειακαὶ ἀρχαὶ εἰς τε τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ὡς καὶ εἰς τὴν Τραπεζὴν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ἑβδομάδος διὰ τοὺς ἐντός τῆς ἑβδομάδος ἔξαγαγόντας προϊόντα ἢ ἐμπορεύματα. Μετὰ τῶν καταστάσεων τούτων αἱ τελωνειακαὶ ἀρχαὶ θὰ ὑποβάλλωσι καὶ τὰς συμφωνίας τῷ ἄρθρῳ 2 τῆς κοινοποιουμένης ἀποφάσεως παρατιδομένης ὑπὸ τῶν ἔξαγογέων δηλώσει-

3

Ἀπαγορεύεται ἡ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἔξαγογῆ χρηματογράφων, τοκομεριδίων, μερ-
σηματαποδείξεων καὶ τραπεζογραμματίων ἡμεδαπῶν ἢ ξένων ἀνεῖν ἀδείας τῆς Τραπεζῆς
τῆς Ἑλλάδος. Ἀπαγορεύεται ἐπίσης εἰς τὰς Ἀσφαλιστικὰς Ἑταιρίας ἢ ἀνεῖν ἀδείας τῆς
Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἀσφάλεια διὰ τὴν ἔξαγογὴν τῶν ἀνω ἀξιῶν.

Ὅμοια ἀδεια τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἀπαιτεῖται καὶ διὰ τὴν διὰ παντὸς ἐν γέ-
νει μέσον (ἐπιταγῶν, πιστώσεων κλπ.) ἔξαγογὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν δραχμῶν.

Αἱ εἰς τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα παρατιδομένη παραδιδομένη πρὸς ἀποστολὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν
συστημένη ἐπιστολαὶ καὶ δέματα σφραγίζονται ἐνώπιον τοῦ παραλαμβάνοντος ὑπαλλή-
λου, ἀφοῦ ἐξακριβωθῆ ὅτι δὲν περιέχεται ἐν αὐταῖς ἀξία τις ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερο-
μένων. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἐφιστᾶται ἡ προσοχὴ τῶν ἀρμοδίων ταχυδρομικῶν
ἀρχῶν, οἱ προϊστάμενοι τῶν ὁποίων δέον νὰ δώσωσι τὰς δεούσας ὁδηγίας εἰς τὰ ἑπ-
αὐτοὺς ἀρμόδια ὄργανα διὰ τὴν ἐκασφάλειαν τοῦ Δημοσίου ἀπὸ πᾶσαν καταστρατήγη-
σιν τῆς διατάξεως ταύτης.

Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἐφιστᾶται ἡ προσοχὴ καὶ τῶν τελωνειακῶν ἀρχῶν, αἵτινες ἐπί-
σης δέον νὰ λαμβάνωσι πᾶν μέτρον ἐνδεικνυόμενον πρὸς ἀποφυγὴν καταστρατηγήσεως
τῶν ἀνωτέρω διατάξεων παρὰ τῶν ταξειδευόντων εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἐπὶ τῇ ἐκκαθί-
αύτῃ, ὑπενημιζόμεν εἰς τὰς τελωνειακὰς ἀρχάς, ὅτι ἀπαγορεύεται ἐπίσης ἡ ἔξαγογῆ εἰς
τὸ ἐξωτερικὸν χρυσοῦ ἐν γένει (εἰς ράβδους, νομίσματα, κοσμήματα κλπ.) ὡς καὶ τῶν
κυκλοφορούντων ἀργυρῶν νομισμάτων (20δραχμα καὶ 10δραχμα).

Ἐπὶ τῇ λαθροαἰῆ ἔξαγογῇ τῶν ἀνωτέρω ἀξιῶν, αἱ τελωνειακαὶ ἀρχαὶ πλὴν τῆς ποι-
νικῆς διώξεως θὰ προβαίνωσιν εἰς τὴν κατάσχεσιν αὐτῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 120 τοῦ νό-
μου 1165 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος», συμμορφούμεναι πρὸς τὴν παράγραφον 2 τοῦ
ἄρθρου 100 καὶ παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 108 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1165 ὡς προστεθή-
σαν αἱ παράγραφοι αὗται διὰ τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 16 Ἀπρι-
λίου 1923 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν ποινικῶν διατάξεων τοῦ νό-
μου 1165 κλπ.» ὡς καὶ πρὸς τὰς λοιπὰς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου.

4

Αἱ κατὰ τὴν 28 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ὑφιστάμεναι παρὰ Τραπεζῆς ἢ ἄλλοις πιστωτι-
κοῖς ἰδρύμασι καταθέσεις εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα ἢ ξένα νομίσματα καὶ τραπεζογραμ-
μάτια ἀποδίδονται, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ζητηθῶσιν, εἰς τὸ εἰς δραχμὰς ἰσότημον ἐπὶ τῇ
κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀναλήψεως τρεχούσῃ ἀξίᾳ τούτων (τιμὴ πωλήσεως Τραπεζῆς Ἑλ-
λάδος). (*) Τὰς ὡς ἀνω εἰς δραχμὰς ἀποτιδομένας ἀξίας αἱ Τραπεζαὶ καὶ λοιπὰ πιστωτικά

(*) Ἡ «Ἐνωσις Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν», κατόπιν σχετικῆς γνωμοδοτήσεως τῆς Τετραμελοῦς ἐξ-
εμπειρογνομιῶν Ἐπιτροπῆς τῆς, δὲν συνεφώνησε πρὸς τὸ ἀναγραφόμενον, ὅτι ἡ ἀπόδοσις κατα-
καὶ ἀπρόθυγε σχετικὸν ἔγγραφο πρὸς τὴν Τραπεζὴν τῆς Ἑλλάδος, ζητοῦσα ὅπως ὁρισθῆ σαφῶς
ἡ τιμὴ ἀγορᾶς συναλλαγματος διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν εἰς συνάλλαγμα καταθέσεων.
Ἡ Αἰσίθησις τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἀπήνησεν εἰς τὴν Ἐνωσιν Τραπεζῶν, ὅτι παρέστη
τὸ ζήτημα εἰς τοὺς δύο ἀρμόδιους Ὑπουργοὺς, τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας.

ιδρύματα υποχρεοῦνται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 τοῦ ἀπὸ 8 Ὀκτωβρίου 1931 νόμου νὰ ἐκχωρῶσιν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, λαμβάνουσαι παρὰ ταύτης τὸ καταβληθὲν τῷ καταθέτῃ ἰσοτίμιον εἰς δραχμὰς. Ἀδεία τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἐπιτρέπεται νὰ ἀποδοθῇ αὐτοῖσιος ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει κατάθεσις εἰς συναλλάγμα πρὸ τῆς 28 Σεπτεμβρίου ἔ. ἔ. γενομένη, ὅταν πρόκειται περὶ οικονομικῆς ἀνάγκης ἀφορώσης πρόσωπα ἐγκατεστημένα κυρίως ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ.

Αἱ μετὰ τὴν 28 Σεπτεμβρίου 1931 κατάθεσις εἰς ἐξωτερικὸν συναλλάγμα ἀποδίδονται αὐτοῖσιος.

5

Αἱ πληρωτέαι ἐν Ἑλλάδι ὀφειλαὶ εἰς ἐξωτερικὸν συναλλάγμα ἢ ξένα νομίσματα καὶ τραπεζογραμμάτια πρὸς τὰς ἐν Ἑλλάδι Τραπέζας ἢ πιστωτικὰ ἰδρύματα ἐξοφλοῦνται νομίμως εἰς δραχμὰς κατὰ τὴν τρέχουσαν ἀξίαν αὐτῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πληρωμῆς.

Ὅμοιως αἱ εἰς ἐξωτερικὸν συναλλάγμα ὀφειλαὶ ἰδιωτῶν ἢ νομικῶν προσώπων πρὸς ἰδιώτας ἢ νομικὰ πρόσωπα ἐν Ἑλλάδι ἐξοφλοῦνται εἰς δραχμὰς ἐπὶ τῇ τρεχούσῃ τιμῇ τοῦ οἰκείου συναλλάγματος, ξένον νομίσματος κλπ.

Ὡς τρέχουσα τιμὴ τοῦ ξένου συναλλάγματος κλπ. λαμβάνεται ἡ τιμὴ πωλήσεως τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐξοφλήσεως τῆς ὀφειλῆς.

6

Κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1931 ἀπαγορεύεται ἡ ἐξαγωγὴ ὀψεως ἐπιταγῶν εἰς δραχμὰς ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ πλὴν ἐὰν εἰσαχθῇ προκαταβολικῶς ἡ ἀξία αὐτῶν εἰς ἰσοτίμιον ἐξωτερικὸν συναλλάγμα, ὅπερ υποχρεωτικῶς δέον νὰ πωληθῇ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

7

Αἱ ἐν Ἑλλάδι Τραπέζαι καὶ πιστωτικὰ ἰδρύματα δύνανται νὰ παρέχωσιν ἐν Ἑλλάδι δάνεια εἰς ἐξωτερικὸν συναλλάγμα, ξένα νομίσματα καὶ τραπεζογραμμάτια εἰς τὰς περιπτώσεις τὰς ἀναφερομένας ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 τοῦ νόμου τῆς 8 Ὀκτωβρίου 1931 καὶ ὑπὸ τοὺς ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ ἀναφερομένους ὅρους καὶ περιορισμοὺς.

Ἡ σύναψις δανείων εἰς ἐξωτερικὸν συναλλάγμα, ξένα νομίσματα καὶ τραπεζογραμμάτια μεταξὺ ἰδιωτῶν ἢ νομικῶν προσώπων δέον νὰ γίνηται πάντοτε διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς πράξεως. Ἐν τῷ δανειστικῷ συμβολαίῳ δέον νὰ γίνηται ρητὴ μνεία, ὅτι ὁ δανειζόμενος ἐξεχώρησεν ἀθημερὸν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἢ τοὺς ἀνταποκριτὰς αὐτῆς τὸ ξένον συναλλάγμα ἢ νόμισμα ἐπὶ καταβολῇ τοῦ ἰσοτίμιον εἰς δραχμὰς ἐπὶ τῇ τρεχούσῃ τιμῇ, νὰ συνάπτηται δὲ ἀπαραιτήτως καὶ σχετικὴ ἐγγράφος βεβαίωσις τῆς ἐν λόγῳ Τραπέζης περὶ τῆς γενομένης αὐτῇ ἐκχωρήσεως. Ἄμα τῇ ὑπογραφῇ τῶν συμβολαίων, οἱ συμβολαιογράφοι παρακαλοῦνται ὅπως εἰδοποιῶσι σχετικῶς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος. Οἱ κ. κ. Εἰσαγγελεῖς παρακαλοῦνται, ὅπως κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἐπιθεωρήσεις τῶν συμβολαιογραφείων τῆς περιφερείας τῶν ἐξετάζωσιν ἐὰν τηρῆται ἡ διατάξις αὕτη, γνωστοποιήσωσι δὲ δι' ἐγκυκλίου ἅμα τῇ λήψει τοῦ παρόντος τὰς ποινὰς εἰς ἃς ὑπόκεινται οἱ συμβολαιογράφοι, οἱ ὁποῖοι ἤθελον παραλείψει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν υποχρεώσεών των τούτων.

Χορήγησις δανείων εἰς δραχμὰς ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρυσοῦ, ξένων νομισμάτων, συναλλάγματος καὶ ξένων χρεογράφων ἀπαγορεύεται.

Ἐφιστᾶται ἰδιαίτερός ἡ προσοχὴ ἐπὶ τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου β' τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου τῆς 8 Ὀκτωβρίου 1931, καθ' ἣν τιμωροῦνται διὰ τῶν ποινῶν τοῦ νόμου τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1931 οἱ λαβόντες συναλλάγμα δι' οικονομικὰς ἀνάγκας μὴ

πραγματικῶς ἢ μὴ πραγματοποιηθεῖσας, εἴφ' ὅσον δὲν ἐπιστρέψωσι τοῦτο εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐντὸς τοῦ μῆνου ἀπὸ τῆς παραλαβῆς του.

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰ ἀφορῶντα αὐτὴν ζητήματα θέλει δώσει τὰς δεούσας ὁδηγίας.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1931.

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας
Π. ΒΟΥΡΛΟΥΜΗΣ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Γ. ΜΑΡΗΣ

VI

ΟΔΗΓΙΑΙ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΑΣ ΑΡΧΑΣ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ἐδόθησαν πρὸς τὰς τελωνειακὰς ἀρχὰς αἱ κάτωθι ὁδηγίαι ἐν σχέσει μὲ τὸν τρόπον τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῶν νόμων περὶ προστασίας νομίματος καὶ τῆς σχετικῆς ὑπουργικῆς ἀποφάσεως:

Αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 τῆς κοινῆς ἀποφάσεως τῶν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργῶν καθοριζόμεναι διατυπώσεις θὰ ἐφαρμοῶνται οἱκὶ μόνον κατὰ τὴν δι' ἄλλοδαπὴν φώτῳσιν ἐγχωρίων προϊόντων, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν φώτῳσιν δι' ἄλλοδαπὴν ἐκτελωνισμένων ἄλλοδαπῶν ἐμπορευμάτων, ὡς καὶ ὑποκειμένων ἄλλοδαπῶν ἐμπορευμάτων, τὰ ὁποῖα φορτῳνῶνται διὰ τὴν ἄλλοδαπὴν εἴτε ἐκ τῆς ἀποταμίεισσεως εἴτε διὰ διαμετακομίσεως (μεταφορτώσεως) ἐκ τῶν προσωρινῶν ἀποθηκῶν τῶν τελωνειακῶν καταστημάτων. Συνεπῶς κατὰ πᾶσαν φώτῳσιν διὰ τὸ ἐξωτερικὸν οἰονόηποτε εἶδους θὰ προσάγεται εἰς τὴν ἀρμοδίαν τελωνειακὴν ἀρχὴν ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τῆς ἀνωτέρω μνημονευμένης ἀποφάσεως ὑπεύθυνος δήλωσις.

Ὅσακις ἡ φώτῳσις διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπορευμάτων ἐν γένει ὡς καὶ τῶν ἐγχωρίων προϊόντων γίνεται διὰ μέσον ἄλλης τελωνειακῆς ἀρχῆς διὰ μεταφορτώσεως, ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ τοῦ τόπου τῆς φορτώσεως ὀφείλει νὰ ἐφαρμόσῃ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις, ποιοῦσα μνεῖαν περὶ τούτου ἐν τοῖς τελωνειακοῖς ἐγγράφοις, οἷτως ὥστε ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ τῆς μεταφορτώσεως νὰ διατελῇ ἐν γνώσει περὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν συναλλαγματικῶν διατυπώσεων καὶ ὑποχρεώσεων ἐπὶ τοῦ μεταφορτωμένου ἐμπορευματος. Π. γ. ἐὰν πρόκειται νὰ φορτωθῇ ἐμπόρευμα εἰς Ναύπλιον διὰ νὰ ἐξαχθῇ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν μέσον Πειραιῶς, ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ Ναυπλίου, ἣτις θὰ ἐκδώσῃ τὰ τελωνειακὰ ἐγγράφα διὰ τὴν ἄλλοδαπὴν, θὰ ζητήσῃ τὴν προσαγωγὴν τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω ὑπευθύνου δηλώσεως ἀναγράφουσα ἐπὶ τῶν τελωνειακῶν ἐγγράφων, ὅτι προσήχθη ἐκεῖ ἡ ὑπεύθυνος δήλωσις.

Πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ ἔργου τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου τῆς 28ης Σεπτεμβρίου 1931 «περὶ προστασίας τοῦ Ἐθνικοῦ νομίματος» προβλεπομένης ἐπιτροπῆς, τὸ ὑπουργεῖον ὄρισεν ὅτι ὁσακις εἰσαγωγεῖς ἐμπορευμάτων ἐν γένει ζητούν τὴν χορήγησιν σχετικοῦ πιστοποιητικοῦ περὶ εἰσαγωγῆς ἐξ ἄλλοδαπῆς ἐμπορευμάτων ὀφείλουν οἱ τελῶναι νὰ ἐκδίδουν τοιαῦτα πιστοποιητικὰ ἐμφαίνοντα 1) τὸ ὄνοματεπώνυμον τοῦ εἰσαγωγέως, 2) τὴν χρονολογίαν τῆς εἰσαγωγῆς, 3) τὸ εἶδος καὶ ποσότητα τῶν εἰσαχθέντων εἰδῶν, 4) τὸ ὄνομα τοῦ ἀτμοπλοίου ὡς καὶ τοῦ πλοιοκτῆτον ἢ ἄλλου μέσου μεταφορᾶς δι' οὗ ἐκομίσθησαν τὰ εἶδη, 5) τὸν τόπον τῆς προελεύσεως τῶν εἰδῶν, 6) τὸ ὄνοματεπώνυμον τοῦ ἀποστολέως καὶ 7) τὰ καταβληθέντα εἰσαγωγικὰ τέλη καὶ λοιπὰ δικαιώματα καὶ φόρους.

Τὰ πιστοποιητικὰ ταῦτα δεόν νὰ περιέχουν πλήρη καὶ ἀκριβῆ τ' ἀνωτέρω στοιχεῖα, θὰ ἐκδίδονται δὲ ἀτελῶς δυνάμει τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου τῆς

28ης Σεπτεμβρίου ἔ. ἔ. Τὰ πιστοποιητικά ταῦτα δέον νὰ ἐκδίδονται μόνον εἰς ἀπλοῦν διὰ τὰ αὐτὰ ἐμπορεύματα ἐκάστου εισαγωγέως.

Ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἐξητήθησαν ἐπίσης διάφοροι πίνακες, οἵτινες ὡς καὶ ὁ διὰ τὸ ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1931 ἕως τέλους Σεπτεμβρίου 1931 χρονικὸν διάστημα ὑποβλήθησάμενος τοιοῦτος θὰ περιλαμβάνουν καὶ τὰς πραγματοποιηθείσας φορτώσεις ὑποκειμένων ἐμπορευμάτων τῶν ἀποστελλομένων εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν εἴτε ἐκ τῆς ἀποταμιεύσεως εἴτε διὰ διαμετακομίσεως (μεταφορτώσεως) ἐκ τῶν προσωρινῶν ἀποθηκῶν τῶν τελωνειακῶν καταστημάτων. Εἰς τὸν πίνακα τοῦτον θ' ἀναγράφεται ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ ἡμερομηνία τῆς κατατεθείσης διασαφίσεως μεταφορτώσεως ἢ ξεωτερικῆς ἀποστολῆς, τὸ ὄνομα τοῦ φορτωτοῦ ἢ ἀποστολέως, λεπτομερὴς περιγραφή τοῦ ποσοῦ καὶ τοῦ εἶδους τοῦ ἐξαχθέντος ἐμπορεύματος, ἡ ἀξία αὐτοῦ, ὁ τόπος τοῦ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ προορισμοῦ του καὶ ἡ ἡμερομηνία τῆς πραγματοποιήσεως τῆς φορτώσεως διὰ τὸ ξεωτερικόν. Ἐκ τῶν πινάκων τούτων εἰς διπλοῦν συντασσόμενον, ὁ εἰς μετὰ τῶν δηλώσεων θὰ ὑποβάλλεται παρὰ τῶν τελωνειακῶν ἀρχῶν ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Τραπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ὁ δ' ἕτερος πίναξ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν (τμήμα τελωνειακῶν).

Ἀπαγορεύεται καὶ ἡ παρ' ἐπιβατῶν κατὰ τὴν εἰς τὸ ξεωτερικόν ἀναχώρησίν των ἔξαγωγή χρυσοῦ ἐν γένει, ὡς καὶ τραπεζογραμματίων ἑλληνικῶν καὶ ξένων ἔτι δὲ καὶ ἀγροτῶν κερμάτων (20δράχμων καὶ 10δράχμων). Ἡ τοιαύτη ἔξαγωγή, πλὴν χρυσοῦ ἐν γένει, ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν ἀδείας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἐν τῇ ὁποίᾳ θὰ καθορίζεται τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν νομισμάτων ὧν ἐπιτρέπεται ἡ ἔξαγωγή καὶ ἥτις ἀδεία δέον νὰ προσίγεται καὶ παραδίδεται εἰς τὰς τελωνειακὰς ἀρχάς. Διασαφηνίζεται ὅτι ἡ ἀδεία ἔξαγωγῆς θὰ ἐκδίδεται παρὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ οὐχὶ ὑπὸ τῆς διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου τῆς 28ης Σεπτεμβρίου 1931 ὀριζομένης γνομοδοτικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐννοεῖται, ὅτι ὁ σχετικὸς περὶ τούτου ἔλεγχος, προκειμένου ἰδίᾳ περὶ ἐπιβατῶν, θὰ γίνεται κατὰ τρόπον μὴ προζαλοῦντα ἑξεγέρσεις καὶ παράπονα μέγροι τοῦ σημείου μάλιστα ὥστε καὶ ἡ συγκοινωνία νὰ παρεμποδισθῇ. Ἐὰν ἐπιβάτης τις ἔχη μεθ' ἑαυτοῦ μικρὰν τινα ποσότητα δραχμῶν ἢ ξένων νομισμάτων ποσοῦ παραδείγματος χάριν διακοσίων ἢ τριακοσίων δραχμῶν καὶ πέραν τῆς ἀδείας τῆς Τραπεζῆς, οὔτε πρέπει οὔτε σκόπιμον εἶναι νὰ δημιουργοῦνται ἐκ τοῦ λόγου τούτου ζητήματα.

Ἐξ ἄλλου ἡ Διευθυνσις τῶν Τελωνείων τῆς Τελωνειακῆς περιφερείας Θεσσαλονίκης ἐξέδωκε τὴν ἐξῆς ἀνακοίνωσιν σχετικὴν μετὰ τὰς προσθέτους ποινὰς λαθρεμπορίας τὰς ἐπιβαλλομένας εἰς τοὺς ἐξαγόντας χρηφίως χρηματόγραφα, τοκομερίδια, μερισματαποδείξεις καὶ τραπεζογραμμάτια, ἡμεδαπὰ ἢ ξένα, ἀνευ τῆς ἀδείας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΕΛΩΝΕΙΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ἄριθ. Πρωτ. 17998.

Ἐν Διευθυντῆς τῶν τελωνείων καὶ τελωνειακῆς περιφερείας Θεσσαλονίκης.

Ἀνακοινῶ ὅτι :

Λυνάμει τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου τῆς 28ης Σεβρίου 1931 «περὶ προστασίας τοῦ Ἑθνικοῦ νομίσματος» καὶ τοῦ συμπληρωματικοῦ νόμου τῆς 8ης Ὀκτωβρίου 1931 καὶ τῶν σχετικῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργείων Οἰκονομικῶν καὶ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας,

Ἀπαγορεύεται ἀπολύτως

ἢ εἰς τὸ ἔξωτερικὸν ἔξαγωγή ζοηματογράφων, τοκομεριδίων, μερισματαποδείξεων καὶ τραπέζογραμματίων ἡμεδαπῶν ἢ ξένων ἄνευ ἀδείας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπὶ τῇ λαθροαἰῆ ἔξαγωγῇ τῶν ἀνωτέρω ἀξιών, πλὴν τῶν ἐκ τοῦ νόμου περὶ προστασίας τοῦ Ἐθνικοῦ νομίσματος ποινικῶν συνεπειῶν, ἐπιβάλλεται καὶ κατάσχεσις αὐτῶν ἐφαρμοζομένων κατὰ τῶν παραβατῶν τῶν ἐπὶ λαθροεμπορίᾳ σχετικῶν διατάξεων τοῦ νόμου 1165 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος».

Ἐπὶ τῇ βίσει τῶν διατάξεων τούτων οἱ ἀναχωροῦντες εἰς τὸ ἔξωτερικὸν σιδηροδρομικῶς ὀφείλουσι πρὸ τῆς ἐπιβίβασις αὐτῶν ἐπὶ τῶν σιδηροδρομικῶν ὀχημάτων νὰ ἐφοδιαζῶνται δι' εἰδικῆς ἀδείας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος περὶ τῶν φερομένων μεθ' ἑαυτῶν ζοημάτων ἢ ἀξιών, δυνάμει τῆς ὁποίας καὶ μόνον θὰ ἐπιτρέπεται ἢ διὰ τῶν συνόρων τοῦ Κράτους ἔξαγωγή τῶν ἀξιών τούτων, ἀπαγορευομένης ἐναντίᾳ περιπτώσει ταύτης ὑπὸ τῶν συνοριακῶν Τελωνειακῶν Ἀρχῶν.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς διὰ θαλάσσης ἐκ τῆς περιφέρειᾶς ἡμῶν ἀναχωροῦντας διὰ τὸ ἔξωτερικὸν ἐπιβάτας.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ, τῇ 20ῇ Ὀκτωβρίου 1931.

Ὁ Διευθυντὴς τῶν Τελωνείων καὶ Τελωνειακῆς Περιφέρειᾶς Θεσσαλονικῆς
Ἀντώνιος Μ. Πέππας.

VII

ΕΡΜΗΜΕΙΑΙ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ ΠΕΡΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣ ΥΠΟ ΤΗΣ
ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Αἱ Τράπεζαι, κατὰ τὰς πρώτας ἰδίως ἡμέρας τῆς ἐφαρμογῆς τῶν δύο ἀναγκαστικῶν νόμων περὶ προστασίας τοῦ νομίσματος, ἐβρέθησαν πρὸ πληθῆος ἀποριῶν διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ἀναμφάντων ποικίλων ζητημάτων, ἀπήχθησαν δὲ περὶ τούτου σφισὶν ἐρωτημάτων εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Ἐνώσεως Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς «Ἐνώσεως Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν», προβλέπων τὴν ἐμφάνισιν τῶν δυσχερειῶν τούτων, κατήχησε τετραμελῆ Ἐπιτροπὴν ἐξ ἀνωτέρων τραπεζικῶν ὑπαλλήλων εἰδικῶν περὶ τὰ ζητήματα τοῦ συναλλάγματος, τῶν κ. κ. Κωνστ. Τσαλίκη (Ἐθνικὴ Τράπεζα), Δημ. Γραλίτσα (Τράπεζα Ἀθηνῶν), Ἀλβ. Δροῦκερ (Ἰονικὴ Τράπεζα) καὶ Χρ. Θαλασσινοῦ (Λαϊκὴ Τράπεζα). Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη μετὰ τοῦ Γραφείου τῆς Ἐνώσεως, εἰς συχνὰς συνεδριάσεις, ἠρμήνευσε τὰ διάφορα ζητήματα, τὰ τεθέντα ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν, τὰς δοθεῖσας δὲ παρ' αὐτῆς ἐρμηνείας καὶ λύσεις ἐνέγκρινεν, ἐτροποποίησεν ἢ καὶ ἀπέρριψεν ἐνίοτε ἢ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος.

Αἱ μέχρι τῆς 16ης Ὀκτωβρίου 1931, γενομένηι τελικῶς δεκταὶ λύσεις τῶν διαφόρων ζητημάτων, πρὸς εὐκολίαν τῶν Τραπεζῶν, ἐκωδικοποιήθησαν ὑπὸ τῶν κ. κ. Κ. Τσαλίκη καὶ Δ. Γραλίτσα, τῆς κωδικοποιήσεως ταύτης ἐγκριθείσης καὶ ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς ἀπὸ 15ης Ὀκτωβρίου 1931 (ἀρ. ἀριθ. Γ. Δ. 327) ἐπιστολῆς τῆς πρὸς τὴν Ἐνωσιν Τραπεζῶν.

Αἱ λύσεις αἱ περιεχόμεναι ἐν τῇ κωδικοποιήσει ταύτη, ὡς καὶ αἱ δοθεῖσαι ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐρμηνεῖαι εἰς ἐρωτήματα Τραπεζῶν, μέσῃ τοῦ Γραφείου τῆς «Ἐνώσεως Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν», μετὰ τὴν ρηθείσαν κωδικοποίησιν μέχρι σήμερον (ἡμερᾶ ἀπὸ 16ης Ὀκτωβρίου τοῦ κ. κ. Τσαλίκη διὰ τὰ Ὑποκαταστήματα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, καὶ παρασχεθεῖσαν εὐγενῶς εἰς ἐμέ.

Ὁ γενικὸς κανὼν εἶναι ὁ ἑξῆς:

Πᾶσα περιπτώσις ἔξαγωγῆς συναλλάγματος ἢ δραχμῶν ὀφείλει νὰ ὑποβάλληται εἰς τὴν ἐγκρίσιν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Αἱ λύσεις αἱ διδόμεναι εἰς τὰς κατωτέρω περιπτώσεις τῆς κωδικοποιήσεως ἀποτελοῦν ἐξαίρεσις τοῦ ὡς ἄνω γενικοῦ κανόνος.

Ἡ ζωοικοποίησις αὕτη, διατυπωθεῖσα ἀζωλούθως καὶ κατὰ θέματα, καὶ συμπληρωθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Τσαλιζή, ἐστάλη τὴν 6ην Νοεμβρίου 1931 ὑπὸ τοῦ Γραφείου τῆς «Ἐνώσεως Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν» εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἔγκρισιν, ἔχει δὲ ὡς ἑξῆς:

Α. Καταθέσεις.

1) Κατάθεσις τρίτου παρὰ τινι Τραπεζῇ ἐσωτερικοῦ εἰς ξένον νόμισμα, ὀφισταμένη τῇ 27ῃ Σεπτεμβρίου 1931, δὲν δύναται νὰ μεταφερθῇ παρὰ ἄλλῃ Τραπεζῇ ἐσωτερικοῦ εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα καὶ εἰς τὸ ἴδιον ἢ ἕτερον ὄνομα ἄνευ ἀδείας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. Κατάθεσις μεταγενεστέρα τῆς 27ης Σεπτεμβρίου 1931 δύναται νὰ μεταφερθῇ εἰς τὸ αὐτὸ ὄνομα ἢ τὸ αὐτὸ νόμισμα ἄνευ ἀδείας.

2) Αἱ μετὰ τὴν 28ην Σεπτεμβρίου ἔ. ἔ. καταθέσεις εἰς συναλλάγμα παρὰ Τραπεζῆς ἀποδίδονται τοῖς δικαιούχοις μόνον δι' ἐπιταγῆς αὐτῶν εἰς τὸ νόμισμα εἰς βάρος τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

3) Τράπεζα ἐν Ἑλλάδι, ἔχουσα κατάθεσιν εἰς ξένον νόμισμα παρ' ἑτέρου ἐν Ἑλλάδι Τραπεζῇ, δικαιούται νὰ ἀναλάβῃ ταύτην εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα ἄνευ ἀδείας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

4) Κατάθεσις εἰς ξένον νόμισμα παρὰ τινι Τραπεζῇ ἐν Ἑλλάδι δὲν δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ δι' ἄγορὰν ἑλληνικῶν χρονογράφων εἰς χροσὸν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἄνευ τῆς πρὸς τοῦτο ἀδείας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

5) Ἰδιώτης ἐσωτερικοῦ, ἔχων ἀπλὴν ἀποταμιευτικὴν κατάθεσιν ἐν Ἑλλάδι εἰς δραχμὰς παρὰ Τραπεζῇ, δύναται νὰ δώσῃ ἐντολὴν ὅπως ἡ κατάθεσις του ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει μετρηθῇ εἰς πρόσωπον διαμένον ἐν Ἑλλάδι.

6) Αἱ καταθέσεις εἰς συναλλάγμα τοῦ Διπλωματικοῦ Σώματος εἶναι ἐλεύθεραι.

7) Ἀπαγορεύεται ἡ χορήγησις δανείων εἰς δραχμὰς ἐπ' ἐνεργῶν ὁμολογιῶν καταθέσεων εἰς συναλλάγμα παρὰ τῇ Τραπεζῇ.

8) Ἐφόσον ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἀνεγνώρισε τὸν συμφηρισμὸν τῶν ἐντὸς τῆς ἰδίας ἡμέρας ἀγοραπωλησιῶν, δύναται αἱ Τράπεζαι νὰ δεχθῶν ὅπως ἡ κατάθεσις παρ' αὐταῖς ξένου συναλλάγματος χρησιμοποιήσῃ τοῦτο πρὸς διακανονισμὸν ὀφειλῆς του πρὸς τὴν αὐτὴν Τράπεζαν ἐκ τοποθετήσεώς της.

Β. Τραβήγματα εἰς δραχμὰς.

9) Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἀνταποκριτὰς καὶ οἴκους ἐσωτερικοῦ νὰ χρησιμοποιήσων τὰ παρὰ Τραπεζῆς τῇ 28ῃ Σεπτεμβρίου ἔ. ἔ. διαθέσιμά των εἰς δραχμὰς διὰ τραβηγμάτων των πληρωτέων ἐν Ἑλλάδι ὁμοίως εἰς δραχμὰς.

10) Κατάθεσις προσθεσιακὴ παρὰ Τραπεζῇ ἐν Ἑλλάδι εἰς δραχμὰς ἐπ' ὀνόματι Τραπεζῆς ἢ οἴκου ἐσωτερικοῦ, λήγουσα μετὰ τὴν 28ην Σεπτεμβρίου 1931, δύναται μετὰ τὴν λήξιν νὰ χρησιμοποιηθῇ παρὰ τοῦ δικαιούχου διὰ πληρωμῆς ἐν Ἑλλάδι.

11) Λογαριασμοὶ εἰς δραχμὰς τροφοδοτούμενοι διὰ τραπεζικῶν γραμματίων αὐτοσίων ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἀποστελλομένων εἶναι ἐλεύθεροι ἐάν πρόκειται περὶ λογαριασμῶν ἰδιώτου καὶ οὐχὶ ἀνταποκριτοῦ ἢ ἐμπορικοῦ οἴκου ἐσωτερικοῦ.

Γ. Ἐπιταγαὶ καὶ ἐντολαί.

12) Αἱ κυκλοφοροῦσαι ἐν τῷ ἐσωτερικῷ *Lettres de crédit*, αἱ ἐκδοθεῖσαι παρὰ Τραπεζῶν ἐν Ἑλλάδι μέχρι τῆς 26ης Σεπτεμβρίου ἔ. ἔ. ὡς καὶ αἱ ἀνοικθεῖσαι διὰ βιωτικὰς ἀνάγκας μέχρι τῆς αὐτῆς χρονολογίας πιστώσεις ὑπὲρ τρίτων ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἰσχύος μέχρι τέλους τοῦ ἔτους εἶναι ἰσχυραί. αἱ δὲ βάσει αὐτῶν πληρωμαὶ τῶν ἀνταποκριτῶν ἐσωτερικοῦ καλύπτονται ἄνευ εἰδικῆς ἀδείας διὰ συναλλάγματος τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

13) Ἐπιταγαὶ καὶ ἐντολαί ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ εἰς ξένον νόμισμα ἐκτελοῦνται ἔλευ-

θέρως ἐν Ἑλλάδι εἴτε εἰς δραχμὰς εἴτε εἰς ξένον νόμισμα κατ' ἐπιλογὴν τοῦ δικαιούχου, ἐφόσον εἰσηλθὼν ἐν Ἑλλάδι μετὰ τὴν 28ην Σεπτεμβρίου ἔ. ἔ.

14) Χρηματοποστολαὶ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰς ξένα τραπεζικὰ γραμματῖα εἰσαχθεῖσαι μετὰ τὴν 28ην Σεπτεμβρίου ἔ. ἔ. ἀποδίδονται ἐλευθέρως εἰς τοὺς δικαιούχους αὐτῶν.

15) Ἐπιτρέπεται νὰ κατατεθῇ εἰς τὸ αὐτὸ ξένον νόμισμα τὸ προϊόν ἐπιταγῆς ἢ ἐντολῆς ἐξωτερικοῦ ἐπὶ Ἑλλάδος.

16) Ἀκύρωσις ἐπιταγῆς ἢ ἐντολῆς ἀνταποκριτοῦ ἐξωτερικοῦ εἰς ξένον νόμισμα ἢ εἰς δραχμὰς ἐνεργεῖται ἐλευθέρως ἄνευ ἀδείας.

17) Ἐπιστροφή ἀπληρώτου ἐπιταγῆς ἐπὶ ἐξωτερικοῦ ἀγορασθείσης διὰ λογαριασμὸν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος διακανονίζεται εἰς δραχμὰς ἄνευ εἰδικῆς ἀδείας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ διὰ συναλλάγματος τῆς ἰδίας.

18) Ἀπαγορεύεται ἀντάλλαγή ξένων τραπεζογραμματίων ἔναντι ἐπιταγῆς καὶ τινά-
παλιν.

Δ. Γραμματῖα καὶ φορτωτικά.

19) Ἐπιτρέπεται ὁ διακανονισμὸς γραμματίων ἢ φορτωτικῆς εἰς χεῖρας Τραπεζῆς εὐρισκομένου, συμφηριστικῶς διὰ τραπεζικῆς ἐπιταγῆς εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα, τὴν ὁποίαν ἤθελε παρουσιάσῃ ὁ ἀποδέκτης ἢ παραλήπτης.

20) Ἐπιτρέπεται ὅπως πελάτης ἔχων κατάθεσιν εἰς ξένον νόμισμα παρὰ τινὶ Τραπεζῇ συμφηρίσῃ ταύτην ἢ τμήμα αὐτῆς πρὸς πληρωμὴν φορτωτικῆς ἢ γραμματίου ἀποδοχῆς εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα, εὐρισκομένου εἰς χεῖρας Τραπεζῆς κατὰ τὴν 28ην Σεπτεμβρίου ἔ. ἔ.

21) Προϊὸν φορτωτικῆς, εἰσπραχθείσης εἰς τὸ ἐξωτερικόν, δὲν δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ πρὸς πληρωμὴν φορτωτικῆς εἰς βάρος τοῦ ἐξαγωγέως ἄνευ ἀδείας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Ε. Ἐμπορικαὶ ἐργασίαι.

22) Ἀπαιτεῖται ἀδεία τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος διὰ τὸ ἀνοίγμα πιστώσεων ἔναντι φορτωτικῶν εἰς τὸ ἐξωτερικόν ἢ τὴν χορήγησιν ἐγγυητικῶν πιστολῶν εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

23) Ἀπαγορεύεται ἡ παροχὴ ἐγγυήσεων εἰς ξένον νόμισμα πρὸς δημοσίας ἀρχὰς ἢ νομικὰ πρόσωπα διὰ λογαριασμὸν ἐντολέως ἐσωτερικοῦ ἄνευ ἀδείας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

24) Ἀπαγορεύονται δάνεια εἰς δραχμὰς ἢ ξένον νόμισμα ἐπὶ ξένων χρεωγράφων.

25) Γιὰ τὰς ἐκφορμὰς τῆ 28 Σεπτεμβρίου ἔ. ἔ. πράξεις συναλλάγματος ἐπὶ προθεσμίας ἢ ὄψεως ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ νόμου τῆς 8ης Ὀκτωβρίου ἔ. ἔ.

26) Ἐπιτρέπεται ἡ ἐξ ἰδίου τῶν Τραπεζῶν συναλλάγματος προεξόφλησις ἢ ἀποδοχὴ πρὸς εἰσπραξιν φορτωτικῆς, ἐκδοθείσης εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Εἰς ἀμφοτέρως τὰς περιπτώσεις δὲν ἀπαιτεῖται ἀδεία τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος διὰ τὸ ἔμβασμα εἰς τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φορτωτὰς τοῦ προϊόντος τῆς προεξοφληθείσης ἢ εἰσπραχθείσης φορτωτικῆς. Ὁμοίως δὲν ἀπαιτεῖται ἀδεία τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος διὰ τὸ ἔμβασμα εἰς τὸ ἐξωτερικόν τοῦ προϊόντος ἔμπορεύματος εὐρισκομένου ὑπὸ διαμετακόμισιν ἐν Ἑλλάδι καὶ πωληθέντος ἐν τῷ ἐξωτερικῷ. (*)

27) Ἀδεία τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπὶ παρὰ ταύτης καθοριζομένη τιμῇ

(*) Ὁ περὶ τῆς αὐτῆς διετυπώθη γενικῶς ἐκ μερικωτέρας λύσεως, δοθείσης ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν ἐξαγωγήν τμητοῦ ἐκ Κερκύρας.

εἰς δραχμὰς, δύναται νὰ συμφηρισθῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἀπαιτήσις ἔξαγωγέως πρὸς ὑποχρέωσιν ἰδίου εἰς συνάλλαγμα παρὰ τῇ αὐτῇ ἢ ἐτέῳ ἐν Ἑλλάδι Τραπεζῆ.

28) Ἐπιτρέπεται εἰς τὰς Τραπεζὰς νὰ ἀσφαλίσουν ἔμπορεύματα ἐν ἀποθήκῃς ἢ Τελωνεῖο διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἐγγχωρητοῦ αὐτῶν εἰς ξένον νόμισμα. Κατὰ τὴν εἰσπραξίαν ὅμως τυχόν ἀποζημιώσεως, τὸ συνάλλαγμα θὰ ἀποζητῆ δι' ἀδείας.

Ζ. Μετατροπαὶ νομισμάτων.

29) Μετατροπὴ ξένου νομίσματος εἰς ἕτερον νόμισμα διὰ λογαριασμὸν τρίτου ἀπαιτεῖ ἄδειαν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. Τοῦναντίον ὅμοιαι μετατροπαὶ Τραπεζῆς δι' ἴδιον αὐτῆς λογαριασμὸν ἐνεργοῦνται ἄνευ ἀδείας. Ὅμοίως ἐπιτρέπεται μετατροπὴ διὰ τὸν κανονισμὸν γραμματίου ἢ φορητικῆς εἰς ξένον νόμισμα ἐδρισκομένον παρὰ Τραπεζῆ τῇ 28ῃ Σεπτεμβρίου ἔ. ἔ. δι' ἀποδόσεως καταθέσεως τοῦ ἀποδέκτου εἰς ξένον νόμισμα διάφορον τοῦ γραμματίου ἢ τῆς φορητικῆς.

Η. Ταχυδρομικαὶ διατυπώσεις.

30) Ἀποστολὴ παντὸς εἶδους ἀξίας ἢ ὁμολογίας ἢ χρεωγράφου δὲν ἐνεργεῖται ἄνευ ἀδείας.

31) Κατ' ἐξαιρέσιν τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου τῆς 8ῆς Ὀκτωβρίου 1931, αἱ ἀνώνυμοι τραπεζικαὶ εταίρια δύναται ν' ἀποστέλλουν τὴν συστημένην αὐτῶν ἀλληλογραφίαν καὶ τὰ δέματα ἄνευ τῶν ἐν τῷ ἀρθρῳ τούτῳ διατυπώσεων. Ὑποχρεοῦνται ὅμως ὅπως ἐπὶ ἐκάστου φακέλλου ἢ δέματος πλὴν τῆς σφραγίδος τῆς Τραπεζῆς θέτουν ἀριθμὸν, ἐπίσης δὲ νὰ παραδίδουν τὴν ἀλληλογραφίαν ταύτην εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον μὲ ἔγγραφον καταλλήλως ὑπογεγραμμένον, ἐν τῷ ὁποίῳ νὰ κατονομάζονται οἱ ἐπὶ τῶν φακέλλων ἢ δεμάτων ἀριθμοὶ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ πρὸς ὃν ἀπευθύνεται αὐτή.

Θ. Τοκομερίδια.

32) Τοκομερίδια Ἑθνικῶν Δανείων εἰς δραχμὰς καὶ μετοκομερίδια Ἀνώνμων Ἐταιριῶν εἰς δραχμὰς, α') Ἐξ ἀποστολῆς Τραπεζῶν ἢ οἴκων ἐξωτερικοῦ, πληρῶνονται διὰ δραχμῶν μὴ ἐλευθέρων ἐν Ἑλλάδι, β') ἐξ ἀποστολῆς Ἑλλήνων ἐξωτερικοῦ πληρῶνονται διὰ δραχμῶν ἐλευθέρων. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις αἱ τοιαῦτα δραχμὰ δὲν μετατρέπονται εἰς συνάλλαγμα, οὔτε ἐξάγονται τῆς Ἑλλάδος ἄνευ ἀδείας.

33) Ἡ πληρωμὴ τῶν τοκομεριδίων τῶν εἰς χρυσὸν ἢ συνάλλαγμα Ἑθνικῶν Δανείων ἐνεργεῖται διὰ δραχμῶν ἐλευθέρων ἐν Ἑλλάδι. Κατὰ τὴν μετατροπὴν εἰς συνάλλαγμα καὶ ἐξαγωγὴν τῶν δραχμῶν τούτων ἀπαιτεῖται ἄδεια.

Ι. Διάφορα.

34) Ἐγκρίσεις παροχῆς συναλλάγματος ἐκτελοῦνται ἐν ὅλῳ ἢ τμηματικῶς ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως.

35) Ἐπιτρέπεται ὅπως οἱ εἰς τὰς μικρὰς πόλεις ἔμποροι ἀνταποκριταὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι Τραπεζῶν ἀγοράζωσι συνάλλαγμα διὰ λογαριασμὸν τῶν Τραπεζῶν τούτων.

Εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς 4ῆς καὶ 5ῆς Νοεμβρίου 1931 ἐδημοσιεύθη ἡ ἀκόλουθος ἀγγελία τοῦ Γραφείου τῆς «Ἐνώσεως Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν» περιέχουσα ὁδηγίαν περὶ τῶν στοιχείων, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ συνοδεύουν τὰς πρὸς τὴν Τραπεζαν τῆς Ἑλλάδος ὑποβαλλομένας αἰτήσεις χορηγήσεως συναλλάγματος :

«Ἐνωσις Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν». *Διατυπώσεις χορηγίας συναλλάγματος.*

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ, ὅτι ἡ Τ ρ α π ε ζ α τ ῆ ς Ἑ λ λ ά δ ο ς καθόρισεν τὰ ἀκόλουθα :

I. Ἐπὶ αἰτήσεων χορηγίας συναλλάγματος:

A) Ὄταν πρόκειται περὶ γραμματίων καὶ συναλλαγματικῶν, ταῦτα πρέπει νὰ συνοδεύονται ὑπὸ τῶν ἑξῆς:

1) Τοῦ σχετικοῦ τιμολογίου,

2) σχετικοῦ πιστοποιητικοῦ Τελωνείου, ὅτι τὰ ἐμπορεύματα πράγματι εἰσήχθησαν.

B) Ὄταν πρόκειται περὶ φορτωτικῶν πρὸς εἰσπραξιν ἀξίας ἄνω τῶν 100 £ πρέπει νὰ συνοδεύονται ὑπὸ τῶν ἑξῆς:

1) τοῦ σχετικοῦ τιμολογίου,

2) δηλώσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὅτι ἐντὸς 20ημέρου θὰ προσκομίσῃ εἰς τὴν οἰκίαν Τραπεζῶν πιστοποιητικὸν Τελωνείου, ὅτι τὰ ἐμπορεύματα πράγματι εἰσήχθησαν.

II. Προκειμένου περὶ ἐξαγωγῆς ἐμπορευμάτων, οἱ ἐξαγωγεῖς πρέπει νὰ ἐπισυνάπτουν ἕν ἐπὶ πλέον ἀντίγραφον τοῦ τιμολογίου, τὸ ὁποῖον θὰ ὑποβάλλεται ὑπὸ τῆς οἰκίας Τραπεζῆς εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

Τὰς ὡς ἄνω διατενώσεις καθορισθεῖσας ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος τῆς ἐφαρμοζούσης τοὺς περὶ Προστασίας τοῦ Νομίσματος Νόμους, φέρομεν εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ πρὸς διευκόλυνσιν τούτου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 4ῃ Νοεμβρίου 1931.

Λιά τὴν «Ἐνωσιν Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν»

Ὁ Διευθυντῆς

Γ. Χαριτάκης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΤΟ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ

Τὰ μέτρα, τὰ ὁποία ἔλαβεν ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις πρὸς ἔλεγχον τοῦ συναλλάγματος, εἶναι τὸ Διάταγμα τῆς 15ης Ἰουλίου 1931, τοῦ ὁποίου ἡ ἰσχὺς διετηρήθη ἐπὶ δεκατέσσαρας ἡμέρας (κατὰ τὰς χρησιμοποιάτας ἐκεῖνας ἡμέρας τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τῆς Γερμανίας), καὶ τὸ Διάταγμα τῆς 1ης Ἀυγούστου 1931, τὸ ὁποῖον κατήργησε τὸ προηγουμένον.

Παρέχονεν ἀμέσως, ἐν μεταφράσει, τὰ ἰσχύοντα σήμερον ἐν Γερμανίᾳ νομοθετικά μέτρα περὶ συναλλάγματος, ὡς δημοσιεύονται ταῦτα εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Δρος Παύλου Ράινβαλντ «Τὸ ἀναγκαστικὸν Δίκαιον τοῦ Συναλλάγματος καὶ ἡ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ» (Das Devisennotrecht und seine Anwendung), μετὰ τῶν πολιτικῶν ἐρμηνειῶν, τὰς ὁποίας παρέχει οὗτος ἐν τῷ ἔργῳ του ἐπὶ τῶν διατάξεων τῆς ἐιδικῆς αὐτῆς νομοθεσίας τῆς πατρίδος του.

Δημοσιεύομεν κατωτέρω τὰς τελευταίας παραγράφους τοῦ προλόγου τοῦ Δρος Ράινβαλντ, τὰς ὁποίας θεωροῦμεν χρησίμους διὰ τὸν Ἕλληνα ἀναγνώστην :

«Τὸ Δίκαιον τοῦ Συναλλάγματος ἀναμφισβητήτως μόνον ὡς ἐπιζουρικὸν μέσον δύναται νὰ χρησιμοποιεῖται εἰς τὸν ἀγῶνα πρὸς διατήρησιν τῆς ἀξίας τοῦ νομίσματος. Διὰ νόμον μόνον καὶ διὰ Διαταγμάτων ὁ ἀγὼν οὗτος δὲν δύναται νὰ ἀχθῆ εἰς πέρας. Διότι ἡ δρᾶσις τούτων εἶναι πεπερασμένη. Ὅρθως ὅθεν ἐτονίσθη ἤδη κατὰ τὴν Διάσκεψιν τῆς Γενεύης τοῦ 1922 ὑπὸ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐμπειρογνομόνων, ὅτι μέτρα ἐσωτερικῆς πολιτικῆς φύσεως, ὡς ἰδίως ἡ ἐκδοσις Νόμον καὶ Διαταγμάτων, εἶναι ἀνίκανα νὰ κρατήσωσι μόνον τὴν ἀξίαν τοῦ νομίσματος, καὶ ὅτι μᾶλλον τὰ γινόμενα εἰς τὴν διεθνή ἀγορὰν δύναται νὰ φέρουν ἀποφασιστικά ἀποτελέσματα.

«Παρὰ τοῦτο ὅμως, τὰ διὰ τὴν χρονικὴν περιόδον τοῦ σάλου ἐκδιδόμενα Διατάγματα δέον νὰ ἐκτελῶνται μετ' ἀποφασιστικότητος καὶ πίστεως. Ἡδὴ ἔχουσι ταῦτα ἐπιδείξει τὴν ἐπίδρασίν των. Ἡ εἰσφορὴ συναλλάγματος εἰς τὴν Κρατικὴν Τράπεζαν ὀφείλεται ἐν μέρει εἰς τὰς αὐτηρὰς διατάξεις τοῦ Διατάγματος. Ψυχολογικῶς ἀποτελοῦσι ταῦτα διὰ τὴν Κυβέρνησιν, πρὸς τοὺς ἄλλοις μέτροις, στήριγμα οὐχὶ ἀνάξιον λόγου. Καὶ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐπίσης μεγάλη ἀπεδόθη σημασία εἰς τὰ νομοθετικά μέτρα. Πρὸ παντός ἡ ἐκδοσις αὐτῶν ἀποδεικνύει τὴν ἀποφασιστικὴν θέλησιν τῆς Κυβερνήσεως ὅπως δι' ὅλον τὸν μέσον, ἅτινα αὐτὴ διαθέτει, διατηρηθῆ ἡ ἀξία τοῦ νομίσματος. Τὸ γεγονός δὲ ὅτι τῶν μέσων τούτων, ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτῶν, δύναται νὰ γένη χρῆσις μόνον ὡς προσωρινῶν, δὲν πρέπει νὰ ἀγῆν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι αἱ διατάξεις τοῦ Διατάγματος δέον νὰ ἐφαρμόζονται μετὰ διστακτικότητος ἢ διαφορομένως. Ἡ παρεχόμενη εἰς τὸ παρὸν τεῖχος ἐρμηνεία τοῦ Δικαίου τοῦ Συναλλάγματος θὰ χρησιμοποιεῖται εἰς τὴν σταθερὰν καὶ ὁμοίωμορον ἐφαρμογὴν αὐτοῦ».

Μ Ε Ρ Ο Σ Α

Α. ΙΣΧΥΟΝΤΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Ι

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΤΗΣ 1ης ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1931 ΠΕΡΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ

(Ἐφημερὶς Κυβερνήσεως I, σελίς 421—425).

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀρθροῦ 48 παρᾶγο. 2 τοῦ Συντάγματος τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους, θεσπίζομεν καὶ διατάσσομεν :

§1

(1) Οἱ περιορισμοὶ καὶ αἱ ἀπαγορεύσεις τοῦ παρόντος Διατάγματος δὲν ἰσχύουσιν

διὰ τὴν Κρατικὴν Τράπεζαν καὶ τὴν Γερμανικὴν Προεξοφλητικὴν Τράπεζαν χρυσῶν (Golddiskontbank).

(2) Ἡ ἐκτέλεσις συμφωνιῶν συναφθεισῶν ὑπὸ ὁμιᾶδων ἀλλοδαπῶν πιστωτῶν καὶ ἡμεδαπῶν ὀφειλετῶν τῇ συγκαταθέσει τῆς Κρατικῆς Τραπέζης ὅσον ἀφορᾷ τὴν διαπραγμάτευσιν τῶν μεταξὺ τῶν μελῶν τῶν ὁμιᾶδων τούτων ὑφισταμένων ὑποχρεώσεων, θὰ ἐφορευῆται ὑπὸ τῆς Κρατικῆς Τραπέζης ἢ ὑπὸ τῶν Ὑπηρεσιῶν ἢ Γραφείων, τὰ ὁποῖα αὕτη θέλει καθορίσῃ. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Νουτάγιματος ἰσχύουσι μόνον ἐφόσον ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῶν δὲν ἀντιτίθεται εἰς τὴν πραγμάτωσιν τῶν ἐκ τοιούτων συμφωνιῶν πηγάζουσῶν ὑποχρεώσεων.

§ 2

(1) Ἡ κτήσις ἢ ἡ ἀπαλλοτριώσις ἀλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς καὶ εἰς ἕνρον νόμισμα ἀπαιτήσεων ἐπιτρέπεται νὰ γίνεταί μόνον ὑπὸ τῆς Κρατικῆς Τραπέζης ἢ τῇ μεσολαμβάνῃ αὐτῆς.

(2) Ἡ κτήσις τούτων προαπαιτεῖ ἔγγραφον ἔγκρισιν τοῦ Γραφείου Διαχειρίσεως Συναλλάγματος (§ 17). Ἡ ἔγκρισις δὲ δεῖν νὰ παρέχεται ἐφ' ὅσον τὰ ἀλλοδατὰ μέσα πληρωμῆς ἢ αἱ εἰς ἕνρον νόμισμα ἀπαιτήσεις προσορίζονται διὰ τὴν πληρωμὴν τόκων καὶ χρεωλυσιῶν μακροπροθέσμων δανείων.

(3) Ἡ Κρατικὴ Τράπεζα δύναται νὰ χορηγήσῃ εἰς ἄλλα πιστωτικὰ ἰδρύματα τὸ δικαίωμα τῆς κτήσεως ἢ ἀπαλλοτριώσεως ἀλλοδαπῶν νομισμάτων ἢ εἰς ἕνρον νόμισμα ἀπαιτήσεων, ἐνεργοῦντα εἴτε διὰ λογαριασμὸν τῆς Κρατικῆς Τραπέζης, εἴτε δι' ἴδιον αὐτῶν λογαριασμὸν. Ἀνάλογος εἶναι ἡ ἰσχὺς τοῦ 2 ἑδαφίου τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐὰν ἡ κτήσις γίνῃ ὑπὸ πιστωτικῶν ἰδρυμάτων ἀπ' εὐθείας ἢ τῇ μεσολάβῃ αὐτοῦ, ἐκτὸς ἐὰν ὁ κτῶμενος εἶναι πιστωτικὸν ἴδρυμα κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς πρώτης περιόδου τοῦ παρόντος ἑδαφίου καὶ ἐνεργῇ ἐντὸς τοῦ χορηγηθέντος εἰς αὐτὸ ὑπὸ τῆς Κρατικῆς Τραπέζης δικαιοῦματος.

(4) Ὡς κτήσις θεωρεῖται καὶ ἡ γενομένη δι' ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ.

§ 3

Λιάνσεις ἀλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς ἢ εἰς ἕνρον νόμισμα ἀπαιτήσεων, τὰ ὁποῖα κτῶνται ἄλλως ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 2, ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν ἔγγραφου ἔγκρισεως τοῦ Γραφείου Διαχειρίσεως Συναλλάγματος, ἐκτὸς ἐὰν αἱ ἀξίαι παραχωροῦνται εἰς τὴν Κρατικὴν Τράπεζαν ἢ εἰς ἴδρυμα συμφώνως τῷ 3 ἑδαφίῳ τοῦ ἄρθρου 2.

§ 4

Κτήσις ἕνρον ἀξιῶν, αἵτινες δὲν ἔχουσιν εἰσαχθῆ εἰς τι τῶν Γερμανικῶν Χρηματιστηρίων, ἐπιτρέπεται ἐπὶ ἀποτίσει μόνον κατόπιν ἔγγραφου ἔγκρισεως Γραφείου Διαχειρίσεως. Ἐπίσης ἡ διάθεσις ἀξιῶν, αἵτινες δὲν ἔχουσιν εἰσαχθῆ εἰς τι τῶν Γερμανικῶν Χρηματιστηρίων, ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν ἔγγραφου ἔγκρισεως Γραφείου Διαχειρίσεως Συναλλάγματος, ἐκτὸς ἐὰν αἱ ἀξίαι ἐκποιηθῶσιν εἰς τὴν Κρατικὴν Τράπεζαν ἢ εἰς πιστωτικὸν ἴδρυμα, κατὰ τὸ ἑδαφίον 3 τοῦ ἄρθρου 2.

§ 5

Ἀπαγορεύεται πᾶσα ἐπὶ προθεσμίᾳ πράξις ἐπὶ ἀλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς ἢ εἰς ἕνρον νόμισμα ἀπαιτήσεων, ἢ ἐπὶ πολυτίμων μετάλλων, δι' ἧ καταβάλλεται ἔγχωριον μέσον πληρωμῆς.

§ 6

Μόνον δι' ἔγκρισεως Γραφείου Διαχειρίσεως Συναλλάγματος ἐπιτρέπεται :

1) ἡ εἰς πρόσφατα ἐγκατεστημένα ἐν τῷ ἔξωτερικῷ ἢ ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Σάαο χορηγήσεις πιστώσεων εἰς κρατικὰ ἢ χρυσὰ μάγκα

2. ἢ εἰς κρατικά ἢ χουρσά μίωκα μεταβίβασις ἀπαιτήσεων εἰς λογαριασμούς, ὧν ἡ ἐκτέλεσις γίνεται ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἢ ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Σάαρ, ἢ ἡ ἐκχώρησις ἀπαιτήσεων εἰς πρόσωπα ἐγκατεστημένα ἐκεῖ.

3. ἐπιτρέπεται ἡ διάθεσις ἀπαιτήσεων εἰς κρατικά ἢ χουρσά μίωκα, ὑφισταθέντων πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Διατάγματος καὶ ἀνηκουσῶν εἰς πρόσωπα ἐγκατεστημένα ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἢ ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Σάαρ.

§ 7

Μέσα πληρωμῆς καὶ ἀξίαι δύνανται νὰ ἀποστέλλονται ἢ νὰ μεταβιβάζονται εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ τὴν περιοχὴν τοῦ Σάαρ μόνον κατόπιν ἐγγράφου ἐγκρίσεως Γραφείου Λιχαιρίσεως Συναλλάγματος.

§ 8

(1) Μέσα πληρωμῆς ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ παρόντος Διατάγματος εἶναι τὰ νομίματα (μεταλλικά, χαρτονομίσματα, τραπεζογραμμάτια καὶ τὰ παρόμοια), μεταφορὰ πιστώσεων, ἐντάλματα πληρωμῆς, ἐπιταγὰ καὶ συναλλαγματικά.

(2) Ἀπαιτήσεις εἰς ξένον νόμισμα ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ παρόντος Διατάγματος εἶναι ἀπαιτήσεις, καὶ ἄς ὁ δανειστής ἔχει ἀξίωσιν πληρωμῆς εἰς πραγματικὸν ξένον νόμισμα. Ἀπαιτήσεις εἰς ξένον νόμισμα δὲν θεωροῦνται ξέναι ἀξίαι (χρεώγραφα), ὡς καὶ εἰς ξένον νόμισμα ἀπαιτήσεις προσερχόμεναι ἐξ ἀσφαλιστικῶν συμβολαίων, ἅτινα συνήφθησαν πρὸ τῆς 15ης Ἰουλίου 1931.

(3) Ἀλλοδαπαὶ ἀξίαι ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ παρόντος Διατάγματος εἶναι ἀξίαι, τῶν ὁποίων οἱ ἐκδότες ἔχουν τὴν ἔδραν, τὴν κατοικίαν ἢ τὸν τόπον τῆς διοικήσεως τῶν ἐργασιῶν τὸν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ τὴν περιοχὴν τοῦ Σάαρ.

(4) Πολύτιμα μέταλλα ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ παρόντος Διατάγματος εἶνε ὁ χρυσός, ὁ ἄργυρος, ἡ πλατίνη καὶ τὰ ἐκ πλατίνης μέταλλα, ὑπὸ τὰς συνήθειαι αὐτῶν ἐν τῷ ἐμπορικῷ μορφάς.

§ 9

(1) Ἀλλοδαπὰ μέσα πληρωμῆς καὶ εἰς ξένον νόμισμα ἀπαιτήσεις, ὧν γίνεται ἐπίσημος ἀναγραφὴ εἰς τὸ Χρηματιστήριον τοῦ Βερολίνου, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀποκτώνται ἢ μεταβιβάζονται ἔναντι ἐγγυητῶν μέσων πληρωμῆς εἰς τιμὴν ἀνωτέραν τῆς ἀναγραφομένης ἐν τῷ τελευταίῳ ἐπισήμῳ δελτίῳ τιμῶν τοῦ Χρηματιστηρίου τοῦ Βερολίνου.

(2) Ἡ τιμὴ τῶν πιστωτικῶν μεταφορῶν ἰσχύει ἐπίσης διὰ τὰς εἰς νομίσματα συναφθείσας πράξεις ἐὰν οὐδεμίαν διὰ τὰ νομίσματα ἀναγράφεται ἰδιαιτέρα τιμὴ. Ἐν ὅμως ἀναγράφεται ἰδιαιτέρα τιμὴ, τότε αὕτη ἰσχύει μόνον διὰ τὰς εἰς νομίσματα συναφθείσας πράξεις.

§ 10

(1) Ἡ ἔναντι καταβολῆς ἐγγυητῶν μέσων πληρωμῆς ἀπόκτησις ἢ ἐκποίησις ἀλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς καὶ εἰς ξένον νόμισμα ἀπαιτήσεων, δι' ἃ δὲν ὑπάρχει ἐπίσημος ἀναγραφὴ εἰς τὸ Χρηματιστήριον τοῦ Βερολίνου, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γίνεται εἰς τιμὴν ἀνωτέραν τῆς τελευταίας γνωστῆς τιμῆς, ἥτις ἀνεκοινώθη ὑπὸ τῆς Βερολινεῖου ἐπὶ τῶν συναλλαγῶν ἐπὶ χρεωγράφων Ἐπιτροπῆς ὡς τιμὴ δελτίου καὶ ἥτις ἐδημοσιεύθη διὰ τοῦ τύπου.

(2) Ἡ ἀπόκτησις ἢ ἡ ἐκποίησις ἀλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς καὶ εἰς ξένον νόμισμα ἀπαιτήσεων, δι' ἃ δὲν ἐπακολοθηῖ οὔτε ἐπίσημος ἀναγραφὴ εἰς τὸ Χρηματιστήριον τοῦ Βερολίνου, οὔτε ἀνακοίνωσις καὶ δημοσίευσις τῶν τιμῶν συνωδὰ πρὸς τὸ ἐδάφιον 1, δι' ἐγγυητῶν μέσων πληρωμῆς, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γίνεται εἰς τιμὴν ἀνωτέ-

ραν ἐκείνης, ἣτις ὑπελογίσθη ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐπὶ τῇ βίσει τῆς τελευταίας γνωστῆς ἐν ἀλλοδαπῷ χρηματιστηριακῷ δελτίῳ τιμῆς τοῦ ἐν λόγῳ μέσου πληρωμῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐπὶ τῇ βίσει τῆς τελευταίας γνωσθείσης καὶ ἐν τῷ ἐπισήμῳ δελτίῳ τοῦ Χρηματιστηρίου τοῦ Βερολίνου ἀναγραφείσης ἢ τῆς συνφθὰ τῷ ἔδαφιῳ 1 ἀνακρινόμενης τιμῆς δελτίου τοῦ Χρηματιστηρίου τῆς ἀλλοδαπῆς χρηματιστηριακῆς ἀγορᾶς.

§ 11

Οἱ περιορισμοὶ τοῦ ἔδαφιου 2 παράγρ. 1 τοῦ ἀρθρου 2 καὶ τῶν ἀρθρων 3, 4, 6, 7, δὲν ἰσχύουσιν ἐφ' ὅσον τὰ μέσα πληρωμῆς, ἀπαιτήσεις, χρεώγραφα ἢ πιστώσεις δὲν ὑπερβαίνουν καθ' ἑκάστην περίπτωσιν τὸ ποσὸν τῶν τριῶν χιλιάδων (3.000) μάρκων. Ὅμοιοιδεῖς πράξεις, αἵτινες παράγονται ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς καὶ ἀφορῶσιν ἐν πρώτῳ ὅσον ὑποκειμένον εἰς τοὺς περιορισμοὺς τοῦ παρόντος Διατάγματος, λογίζονται ὡς μία περίπτωση.

§ 12

Πράξεις, ἀντικείμεναι εἰς τινὰς τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρων 3—11, εἶναι ἄνευροι.

§ 13

Ὡς ἐγγόρται τιμὰ ἀλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς ἐπιτρέπεται νὰ δημοσιεύωνται μόνον αἱ ἐν τῷ ἐπισήμῳ δελτίῳ τοῦ Χρηματιστηρίου τοῦ Βερολίνου ἀναγραφόμεναι ἢ αἱ πρὸς αὐτὰς ἰσότητοι (ἀρθρον 10 ἔδαφ. 1).

§ 14

(1) Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τὰ Γραφεῖα Διαχειρίσεως Συναλλάγματος δύνανται νὰ ζητήσῃ παρ' οἰουδήποτε πληροφορίας ἀναφερομένης εἰς ἐργασίας ἢ πράξεις, αἱ ὁποῖαι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀπαγορεύονται ἢ ὑπόκεινται εἰς περιορισμοὺς. Πρὸς τούτοις δύνανται νὰ ζητηθῇ καὶ αὐτὴ ἡ προσαγωγή τῶν λογιστικῶν βιβλίων καὶ λοιπῶν στοιχείων.

(2) Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δύνανται νὰ διατάξῃ καὶ ἐνορχον βεβαίωσιν περὶ τῆς ἀληθείας τῆς συνφθὰ τῷ 1ῳ ἔδαφιῳ εἰς Γραφεῖον Διαχειρίσεως Συναλλάγματος δοθείσης πληροφορίας.

(3) Τὸ Διάταγμα περὶ ὑποχρεώσεως πρὸς παροχὴν πληροφοριῶν τῆς 13 Ἰουλίου 1923 (Ἐφημερὶς Κυβερνήσεως Γ σελ. 723) παραμένει ἐν ἰσχύϊ.

§ 15

(1) Ἡ Κυβέρνησις δύνανται νὰ διατάξῃ ὅπως ἐντὸς ὁρισθησομένης ἡμ' αὐτῆς προθεσμίας δηλωθῶσιν ἀλλοδαπὰ μέσα πληρωμῆς, εἰς ξένον νόμισμα ἀπαιτήσεις, καὶ μετὰ τὴν 12 Ἰουλίου 1931 κτηθέντα ἀλλοδαπὰ χρεώγραφα μὴ εἰσηγμένα εἰς τι τῶν Γερμανικῶν Χρηματιστηρίων ἢ ὅπως παραδοθῶσι ταῦτα εἰς τὴν Κρατικὴν Τράπεζαν ὑπὸ τοὺς γενικοὺς ὅρους τῶν συναλλαγῶν καὶ κατ' ἀρέσκειαν τοῦ κατόχου πωληθῶσιν ἢ μεταβιβασθῶσιν. Ἡ περίοδος 1 τοῦ ἔδαφιου 3 τοῦ ἀρθρου 2 ἔχει ἀνάλογον ἰσχύϊ.

(2) Ἡ Κυβέρνησις διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης δύνανται κατὰ τὴν κρίσιν τῆς νὰ καθορίσῃ τὸν κύκλον τῶν ὑπαχθῆσομένων εἰς τὴν ἄνω περίπτωσιν ἀτόμων. Ὑποχρεώσεις ὡς ἔχει νὰ ἐκληρώσῃ ὁ ἰδιοκτήτης δηλωτέου ἢ παραδοτέου ἀντικειμένου θέλουσι καθ' ὅμοιον τρόπον ἐκτελεσθῆναι καὶ παρ' ἐκείνου ὅστις κατέχει τὸ ἀντικείμενον ὡς εἰς αὐτὸν ἀνήκον, ἢ παρ' ἐκείνου ὅστις δι' ἐπιμελητοῦ, δι' ἑταιρίας ἐπιχειρήσεων ἢ κατ' ἄλλον τρόπον ἄσκει τὸ δικαίωμα τῆς διαθέσεως τοῦ ἀντικειμένου. Ὅστις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ φορολογικοῦ νόμου, ἰδίως κατὰ τὸ ἀρθρον 103, ἔχει νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις τινός, ὑποκειμένου εἰς φορολογίαν, ὑπόκειται ὁμοίως εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων τούτου, αἵτινες προκύπτουσι καὶ ἐκ τοῦ ἐκτελεστικοῦ Διατάγματος. Ἡ Κυβέρνησις

δύναται ἀκόμη νὰ καθορίσῃ τὰς ὑπὸ τοῦ Διατάγματος ὀριζομένης ἀξίας εἰς νόμισμα ἢ νὰ δώσῃ τὴν ἐλαχίστην ἀξίαν τῆς καθ' ἑκάστον ἰδιοκτησίας ἢ ἄλλως πῶς προσδιορίσῃ ταύτας.

§ 16

Ἄν ἡ Κυβέρνησις διατάξῃ τὴν παραχώρησιν ἀξιῶν εἰς τὴν Κρατικὴν Τροπέξαν, τότε ὁ εἰς τοῦτο ὑπόχρεως, ὁ ὁποῖος δεδικαιολογημένως ἀπὸ ἀτόφους ἐθνικῆς οικονομίας χρειάζεται τὰς ἀξίας, δύναται μετὰ ἔγγραφον ἔκθεσιν τῶν ἰσχυρισμῶν του νὰ προκαλέσῃ σχετικὴν ἀπόφασιν τοῦ Γραφείου Διαχειρίσεως Συναλλάγματος. Ἐφ' ὅσον τὸ Γραφεῖον ἀναγνωρίσῃ ὡς δεδικαιολογημένους ἀπὸ ἀτόφους ἐθνικῆς οικονομίας τοὺς ἰσχυρισμοὺς του, παύει ἢ πρὸς παραχώρησιν ὑποχρώσεως αὐτοῦ, ἄλλως αἱ ἀξία δέον νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς τὴν Κρατικὴν Τροπέξαν ἀνυπερθέτως.

§ 17

(1) Γραφεῖα Διαχειρίσεως Συναλλάγματος εἶναι τὰ Ἄνωτερα δημόσια Οἰκονομικὰ Γραφεῖα. Τὰ μέτρα καὶ αἱ ἀποφάσεις αὐτῶν λαμβάνονται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὀδηγητῶν, ἃς καθορίζει ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κατόπιν συνεννόησεως αὐτοῦ μετὰ τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν, Ἐπισιτισμοῦ καὶ Γεωργικῆς Οἰκονομίας. Ἐν ταῖς ὀδηγίαις αὐταῖς δύναται νὰ γίνῃ παρέκκλισις ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Διατάγματος, ὅπως ἐπίσης δύναται νὰ χορηγηθῇ εἰς τὰ Γραφεῖα Διαχειρίσεως Συναλλάγματος τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιτρέπωσι τοιαύτας παρεκκλίσεις.

(2) Ἀρμόδιον ἐκαστοτε εἶναι τὸ Γραφεῖον Διαχειρίσεως Συναλλάγματος ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἔχει κατοικίαν, συνήθη τόπον διαμονῆς, ἔδραν ἢ τόπον διεκδύσεως τῶν ἐργασιῶν του πᾶς ὁ αὐτῶν ἀπόφασιν τοιοῦτου Γραφείου. Ἐν ἀμφιβολίᾳ περὶ ἀρμοδιότητος Γραφείου τινός, ἀρμόδιον εἶναι τὸ ἐν Βερολίνῳ Ἄνωτερον Δημόσιον Οἰκονομικὸν Γραφεῖον.

§ 18

(1) Ἀπὸ φυλάξεως ἢ ἐν ἰδιαζόντως βαρείαις περιπτώσεσι δι' εἰκοτῆς μέχρι 10 ἐτῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι τοῦ δεκαπλασίου τῆς ἀξίας τῶν μέσων πληρωμῆς ἢ τῶν εἰς ξένον νόμισμα ἀπαιτήσεων ἢ τῶν χρεωγράφων ἢ τῶν πολυτίμων μετάλλων, εἰς ἃ ἀναφέρεται ἡ κολάσιμος πράξις, τιμωρεῖται πᾶς ὅστις ἐκ πορμελέρης

1. κτάται ἢ ἀπαλλοτριοῖ διὰ καταβολῆς ἔγχωριῶν μέσων πληρωμῆς κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 2 ἄλλοδαπὰ μέσα πληρωμῆς ἢ εἰς ξένον νόμισμα ἀπαιτήσεις·

2. μεσολαβεῖ, κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 2, εἰς τὴν ἀπόκτησιν ἢ ἀπαλλοτριώσιν ἄλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς ἢ εἰς ξένον νόμισμα ἀπαιτήσεων ἔναντι καταβολῆς ἔγχωριῶν μέσων πληρωμῆς·

3. ἐνεργεῖ κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 3, 4, 6, 7·

4. κτάται ἢ ἀπαλλοτριοῖ ἢ μεσολαβεῖ εἰς τὴν ἀπόκτησιν ἄλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς ἢ εἰς ξένον νόμισμα ἀπαιτήσεων διὰ καταβολῆς ἔγχωριῶν μέσων πληρωμῆς εἰς τιμὰς ἀνωτέρας τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 9 καὶ 10 ἐπιτροπομένων·

5. συνάπτει ἢ μεσολαβεῖ εἰς τὴν σύναψιν πράξεων ἐπὶ προθεσμίᾳ ἐπὶ ἄλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς ἢ ἐπὶ ἀπαιτήσεων εἰς ξένα νομίσματα ἢ ἐπὶ πολυτίμων μετάλλων διὰ καταβολῆς ἔγχωριῶν μέσων πληρωμῆς·

6. ἀθετεῖ ἢ ἐκτελεῖ μὴ ἐμπροθέσμως ἢ μὴ ἐν τάξει ἀπόφασιν ἢ διαταγὴν, ἥτις ἐξεδόθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 15.

(2) Ἐάν ἡ κολάσιμος πράξις ἐγένετο ἐξ ἀμελείας, τότε καταλογίζεται μόνον χρηματικὴ ποινή. Ἐν ἀδυναμίᾳ καταβολῆς τῆς χρηματικῆς ποινῆς, αὕτη μετατρέπεται εἰς φυλάκισιν.

(3) Διὰ μιάς τῶν ἐν ἑδαφίῳ 1φ ποινῶν τιμωρεῖται καὶ πᾶς ὅστις ἐκ προμελέτης παρααινέῃ, ἐξοθεῖ ἄλλον ἢ προσφέρει τὰς ὀληροσίας του εἰς ἄλλον εἰς μίαν τῶν ἐν τῷ ἑδαφίῳ 1φ ἀξιοποιῶν προΐξεων.

(4) Ἐκτὸς τῆς ἐπιβαλλομένης εἰς τὸν δρᾶστην ποινῆς, δύναται γὰ γίνῃ κατάσχεσις ὑπὲρ τοῦ Κράτους τῶν εἰς τὴν κολάσιμον προᾶξιν ἀναφερομένων ἀξιών, ἔστω καὶ ἂν αἱ ἀξίαι δὲν ἀνήκωσιν εἰς τὸν δρᾶστην ἢ εἰς τινα συγγεγόν. Ἡ κατάσχεσις ἀκουροῦται, ὅταν ὁ ἐκ ταύτης ζημιούμενος ἀποδείξῃ, ὅτι οὔτε εἶχεν οὔτε ἠδύνατο νὰ ἔχῃ γνῶσιν τῆς κολάσιμον προΐξεως καὶ ὅτι οὐδεμία ἐκ τῆς προΐξεως ταύτης τῷ προσεγγέντῳ ὀφείλεια. Ἄν ἡ κατάσχεσις καταδειχθῇ ὡς μὴ δυναμένη νὰ ἐκτελεσθῇ, τότε τὸ δικαστήριον δύναται συμπληρωματικῶς νὰ διατάξῃ τὴν κατάσχεσιν τοῦ ἀντιτίμου εἰς χρῆμα. Ὁ καθορισμὸς τῆς ἀξίας τοῦ ἀλλοδαποῦ μέσῃ πληρωμῆς καὶ τῶν εἰς ξένον νόμισμα ἀπαιτήσεων δέον νὰ γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς, συμφώνως τῆς διατάξεως τοῦ παρόντος Διατάγματος ὑπολογισομένης κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀπαγορευομένης προΐξεως, μέσης τιμῆς Χρηματιστηρίου.

(5) Πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς χρηματικῆς ποινῆς ἢ τῆς κατασχέσεως, δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ὀλική ἢ μερικὴ κατάσχεσις τῆς περιουσίας τοῦ καταδικασθέντος.

§ 19

Διὰ χρηματικῆς ποινῆς τιμωρεῖται πᾶς ὅστις ἐκ προμελέτης ἢ ἐξ ἀμελείας

1. δημοσιεύει δελτίον τιμῶν ἀλλοδαπῶν μέσῃ πληρωμῆς, αἰτίνες δὲν ἐπιτρέπεται νὰ δημοσιεύονται κατὰ τὸ ἄρθρον 13.

2. δὲν παρέχει, ἢ παρέχει οὐχὶ ἐν τῇ ταχθείσῃ προθεσμίᾳ, ἢ παρέχει ἀτελεῖς ἢ ἀναληθεῖς πληροφροῦς ζητηθείσας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἢ ὑπὸ Γραφείου Διαχειρίσεως Συνάλλεγματος, ὅπως τιμωρεῖται καὶ πᾶς ὅστις δὲν παρουσιάζει τὰ λογιστικὰ του βιβλία ἢ ἄλλα στοιχεῖα, ἢ παρουσιάζει ταῦτα οὐχὶ ἐν τῇ ταχθείσῃ προθεσμίᾳ ἢ προσκομίζει ταῦτα ἑλλιπῆ.

§ 20

Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἁρθρῶν 18 καὶ 19 ἐφαρμοζόνται αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 416 καὶ 417 τοῦ Φορολογικοῦ Διατάγματος.

§ 21

Ἄν κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Διατάγματος δὲν ἔχῃ γείνη δηλοποίησις, ἥτις δέον νὰ γείνη συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 1 παράγρ. 2 τοῦ ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1931 Προεδρικοῦ Διατάγματος περὶ μέτρων κατὰ τῆς διαφυγῆς κεφαλαίων καὶ φόρων (Ἐφ. Κυβ. Ι, σελ. 373), γίνεται αὕτη πρὸς τὸ ἀρμόδιον Γραφεῖον Διαχειρίσεως Συνάλλεγματος. Τὸ Γραφεῖον τοῦτο ἀποφαίνεται πρὸς τοῦτοις περὶ τοῦ ἂν ὁ προβαλλόμενος σκοπὸς δικαιολογῆται ἀπὸ ἀπόψεως ἐθνικῆς οἰκονομίας, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Διατάγματος οὔτε ἐλήφθη, οὔτε ἐμελετήτο νὰ ληφθῇ ἢ ἀπόφασις αὕτη.

§ 22

Ἡ Κυβέρνησις δικαιοῦται νὰ ἐκδώσῃ τὰ ἀναγκαῖα πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ Διατάγματος τούτου Ἐκτελεστικὰ Διατάγματα καὶ γενικὰς διοικητικὰς ἐγκυκλίους. Δύναται δέ, ἐφ' ὅσον κρίνει ἀναγκαῖον διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν σκοπῶν τοῦ παρόντος Διατάγματος, νὰ ἐκδώσῃ ἀκόμη καὶ ἄλλας περιοριστικὰς καὶ ἀπαγορευτικὰς ἐγκυκλίους. Δύναται ἐπὶ πλέον, εἰς περιπτώσιν παραβίασεως τῶν διαταγῶν τῆς, νὰ διατάξῃ τὴν ἐφαρμογὴν καὶ τὴν ἐπέκτασιν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐν ἄρθρῳ 18 μέχρι 20 ἐπαγγελλομένων ποινῶν ἢ τὴν ἐφαρμογὴν καὶ ἄλλων μέτρων.

§ 23

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Διατάγματος ἄρχεται ἀπὸ τῆς 4 Ἀυγούστου 1931. Ταυτο-

χρόνος παύει ἡ ἰσχύς τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος τῆς 15 Ἰουλίου 1931 (Ἐφημ. Κυβ. I σελ. 365), καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς δι' ἄλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς ἢ εἰς ξένον νόμισμα ἀπαιτήσεων συναλλαγῆς, ἐπίσης τοῦ Διατάγματος περὶ συναλλαγῶν δι' ἄλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς τῆς 15 Ἰουλίου 1931 (Ἐφ. Κυβ. I σελ. 366) καὶ τῶν ἄρθρων 1—5 τοῦ ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1931 Προεδρικοῦ Διατάγματος περὶ μέτρων κατὰ τῆς διαφυγῆς τῶν κεφαλαίων καὶ τῶν φόρων τῆς 18 Ἰουλίου 1931 (Ἐφ. Κυβ. I σελ. 373). Παραμένουσιν ὅμως ἐν ἰσχύϊ καὶ μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Διατάγματος διὰ τὰς μὴ εἰσέτι διεκπεραιωθείσας ὑποθέσεις τῆς ἀνακλήσεως ἄλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς κλπ., τὰ ἐκτελεστικά Κυβερνητικά Διατάγματα, ἅτινα ἀναφέρονται εἰς τὰ ἄρθρα 1—5 τοῦ προκηρυσθέντος Διατάγματος. Ἐπίσης παραμένουσιν ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις αἱ ἀφορῶσαι τὴν Κρατικὴν Τράπεζαν συνφθὰ τῷ ἄρθρῳ 1 παράγρ. 2 ἐδάφ. 2 τοῦ τελευταίως κηρυσθέντος Διατάγματος τῆς 15 Ἰουλίου, ἐφ' ὅσον αἱ διατάξεις αὗται δὲν ἤρθησαν ρητῶς.

Ἐν Βερολίῳ, τῇ 1ῃ Αὐγούστου 1931.

(Υπογραφαί).

II

ΠΡΩΤΗ ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΩΡΙΝΩΝ ΟΔΗΓΙΩΝ ΠΡΟΣ ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ⁽¹⁾

Αἱ κατὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ Διατάγματος περὶ Συναλλάγματος δοθεῖσαι εἰς τὰ Ἄνωτερα Δημοσία Οἰκονομικά Γραφεῖα ὑπὸ τὴν ἰδιότητα αὐτῶν ὡς Γραφεῖον Διαχείρισεως Συναλλάγματος πρῶται ὀδηγίαι φυσικῶς δὲν ἦτο δυνατόν εἰμὴ νὰ φέροσσι προσωρινὸν χαρακτήρα. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς πείρας τῶν δύο πρώτων ἡμερῶν, καθ' ἃς ἡ ἐπανάληψις τῶν ἐλευθέρων τραπεζικῶν δοσοληψιῶν ἐτελέσθη ἄνευ προστριβῶν, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν τῷ μεταξῷ ἄρξαιμένων διαπραγμαγματεύσεων μετὰ τῶν οἰκονομικῶν κύκλων, δύναται νῦν νὰ ἐπιτραπῇ σημαντικὴ τις χαλάρωσις τῶν αὐστηρῶν διατάξεων τοῦ Διατάγματος κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ, ἐκδηλουμένη εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας ὀδηγίας. Ἐλπίζεται, ὅτι καὶ αἱ προσωριναὶ αὗται ὀδηγίαι ἐπὶ βραχὴν μόνον χρόνον πρόκειται νὰ ἰσχύωσιν καὶ ὅτι προσεχῶς θὰ εἶναι δυνατόν νὰ ἀρθῶσι διὰ νεωτέρων ὀδηγιῶν, αἵτινες θὰ ἄρῳσι τὰ πρὸς τὸ παρὸν ὑφιστάμενα ἐν ταῖς ἐμπορικαῖς συναλλαγαῖς ἐμπόδια.

Α'. Γενικά.

1. Σκοπὸς τοῦ Διατάγματος περὶ Διαχείρισεως τοῦ Συναλλάγματος εἶναι ὅπως ἀποτρέψῃ τὴν ἀκανόνιστον ἐξροὴν τοῦ συναλλάγματος ἀπὸ τῆς γερμανικῆς οἰκονομίας καὶ διαχειρισθῇ λυσιτελῶς τὸ ὑπάρχον ἢ τὸ εἰσρέον συναλλάγμα. Ἐπειδὴ τὸ Λιάταγμα μέλλει νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν γερμανικὴν οἰκονομίαν, δέον ὅπως κατὰ τὴν ἐξηγησίαν καὶ τὴν τεχνικὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης ἀποφασιστικότητος καταπολεμηθῶσι τὰ ἐπιβλαβῆ εἰς τὸ Κοινὸν μέτρα, καὶ ὅπως γένην τοῦ Διατάγματος τούτου τοιαύτη χρῆσις ὥστε νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψει αἱ ἀπὸ ἀπόψεως ἐθνικῆς οἰκονομίας δεδικαιολογημένα ἀνάγκαι.

Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Διατάγματος δέον νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψει, ὅτι ἡ Διαχείρισις τοῦ Συναλλάγματος περιλαμβάνει ὄχι μόνον τὴν δι' ἄλλοδαπῶν ἀξιῶν συναλλαγὴν, ἀλλὰ καὶ τὴν εἰς γερμανικὸν νόμισμα συναλλαγὴν μετὰ τῶν ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ ἢ τῇ περιφερείᾳ τοῦ Σιάου ἐγκλιτεστημένων προσώπων.

(1) Αἱ κέραια ὀδηγίαι δὲν ἐδημοσιεύθησαν.

Περαιτέρω συμπληρώσεις καὶ τροποποιήσεις τῶν ὁδηγιῶν ἔχουν ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐκ τῆς πείρας δεδομένων.

2. Οἱ περιορισμοὶ καὶ αἱ ἀπαγορεύσεις δὲν ἰσχύουσι διὰ τὴν Κρατικὴν Τραπεζάν καὶ διὰ τὴν Γερμανικὴν Προεξοφλητικὴν Τραπεζάν χρυσοῦ ("Ἀρθ. 1 ἐδάφ. 1 τοῦ Διατάγματος). Κατὰ λοιπὰ εἰς τοὺς περιορισμοὺς τοῦτους ὑπόκεινται οἱ ἐν ἄρθρ. 1 ἐδάφ. 1 τοῦ ἐκτελεστικοῦ Διατάγματος τοῦ ἀπὸ 27 Ἰουλίου 1931 (Ἐφημ. Κυβ. 1 σελ. 4031) Προεδρικοῦ Διατάγματος περὶ δηλώσεως τῶν πρὸς πληρωμὴν ὑποχρεώσεων ἔναντι τῆς ἀλλοδαπῆς ἀναφερόμενοι ὑπήκοοι τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους.

3. Εἰς τὴν Διαχείρισιν τοῦ Συναλλάγματος δὲν ὑπάγονται καὶ συνεπῶς δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν ἔγκρισιν τῶν Γραφείων:

α) πράξεις, τῶν ὁποίων τὸ ποσὸν δὲν ὑπερβαίνει τὰ 3.000 κρατικά μάρκα (ἄρθ. 11 τοῦ Διατάγματος)·

β) πᾶσα πράξις, ἣτις ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν ὑποχρεώσεων ἀποτελουσῶν ἀντικείμενον τῶν λεγομένων συμφωνιῶν χρεωστικῶν, ἀνεξαρτήτως ἂν αἱ σχετικαὶ διαπραγματεύσεις κατέληξαν εἰς ὀριστικὰς συμφωνίας. Ἀντικείμενον τῶν χρεωστικῶν τούτων διαπραγματεύσεων εἶναι βραχυπρόθεσμοι ὑποχρεώσεις γερμανικῶν τραπεζικῶν, ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν οἴκων πρὸς ἀλλοδαπὰς τραπεζάς, αἵτινες ὑφίσταντο κατὰ τὴν 15 Ἰουλίου 1931. Προτάσεις καὶ αἰτήσεις, ἀναφερόμεναι εἰς τοιαύτας ὑποχρεώσεις, δεόν νὰ ἀπευθύνονται πρὸς τὴν ἐν Βερολίνῳ Αἰοίησιν τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς.

γ) ἡ διάθεσις τῶν προκυπτουσῶν ἀπαιτήσεων ἐξ ἀσφαλιστικῶν συμβολαίων, αἵτινα συνήφθησαν πρὸ τῆς 15 Ἰουλίου 1931 (ἄρθ. 8 ἐδάφ. 2 τοῦ Διατάγματος).

4. Ἐγκρίσις προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ Διατάγματος (ἄρθρ. 2 μέχρι 7) ἀπαιτεῖται, ἐφ' ὅσον γίνεται πληρωμή:

α) τόκων καὶ κανονικῶν χρεωλυσιῶν μακροπρόθεσμων δανείων (ἄρθρ. 2 ἐδάφ. 2, περίοδος 2 τοῦ Διατάγματος)·

β) τόκων, προμηθειῶν καὶ ἐξόδων μέχρι τοῦ συνήθους εἰς τὰς συναλλαγὰς ὁρίων, μὴ μακροπρόθεσμων πιστώσεων·

γ) μεταφορικῶν ἐξόδων καὶ δασμῶν·

δ) τελῶν εὐρεσιτεχνίας καὶ τῶν τούτοις ὁμοίων·

ε) ὑπηρεσιῶν ἐξ ἀσφαλιστικῶν ἢ ἀντισφαλιστικῶν συμβάσεων, ἀδιαφόρως τοῦ χρόνου τῆς συνάψεως αὐτῶν. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ περὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 6 ἀριθ. 2 καὶ 3 τοῦ Διατάγματος ἐγκρίσεων, ἐφ' ὅσον ἐπήγασαν ἀπαιτήσεις ἐκ τοιούτων ὑπηρεσιῶν.

στ) μισθῶν, ἡμερομισθίων, προμηθειῶν καὶ τῶν τούτοις ὁμοίων πρὸς ἀντιπροσώπους, ὑπαλλήλους καὶ ἐργάτας γερμανικῶν οἴκων (συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν δημοσιογραφικῶν ἐπιχειρήσεων), οἵτινες διαρκῶς ἐπὶ μέγα χρονικὸν διάστημα ἐργάζονται ἐν τῷ ἔξωτερικῷ ἢ ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Σάαο.

ζ) διὰ ταξίδια ἐμπορικῶν ὑποθέσεων ἐν τῷ ἔξωτερικῷ ἐπαγγελματιῶν ἢ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῶν, ἐφ' ὅσον τὸ ἀρμόδιον Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον πιστοποιήσῃ, ὅτι τὸ ταξίδιον εἶναι ἀναγκαῖον δι' ἐμπορικοὺς σκοποὺς καὶ δικαιολογήσῃ, ὅτι τὸ εἶδος καὶ ἡ προβλεπομένη διάρκεια τοῦ ταξιδίου ἀνταποκρίνονται πρὸς τὸ ζητούμενον ποσόν. Πρὸς τοῦτο δεόν νὰ τηρῆται τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Διατάγματος (ὄριον 3.000 κρατικά μάρκα).

5. Ἀνεξαρτήτως τῶν ἐν ἀριθμῷ 3 περιπτώσεων καὶ τῶν ἰδιαιτέρων κανονισμῶν τῶν ἐπὶ ἐμπορημάτων συναλλαγῶν (τιμῆμα II), τότε μόνον ἐπιτρέπεται ἡ χορήγησις ἐν-

κρίσεως, ὅταν ἀποδεικνύεται δεδικαιολογημένος ὁ σκοπὸς ἀπὸ ἀπόφωτος ἐθνικῆς οἰκονομίας.

6. Εἰς οὐδεμίαν περιπτώσιν ἐπιτρέπεται ἡ χορήγησις ἐγκρίσεως πρὸς τὸν σκοπὸν ἀποσβέσεως μὴ μακροποθέσιμων πιστώσεων, αἵτινες δὲν προέρχονται ἐκ συναλλαγῶν ἐπὶ ἐμπορευμάτων.

7. Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Διατάγματος, ἐκδίδεται ἀνεξαρτήτως τῶν περιπτώσεων τῶν ἀριθμῶν 3 καὶ 4 καὶ τοῦ ἔδαφίου 2, ἰδιαίτερα ὁδηγία. Πρὸς τὸ παρὸν δὲν πρέπει κατὰ κανόνα νὰ χορηγῶνται ἐγκρίσεις. Λιὰ τὰ μὴ ἐμπορικά ταξείδια (πρὸβλ. ἀριθ. 4 ζ), τότε μόνον πρέπει νὰ χορηγῆται ἐγκρίσις, ὅταν καταστῆ πιστεντόν, ὅτι ὑφίστανται ἐπείγοντες προσωπικοὶ λόγοι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ταξιδίου, ὅτι τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν ἀναλόγως τοῦ εἴδους καὶ τῆς διαρκείας τοῦ ταξιδίου φαίνεται ἐκ τῶν προτέρων ἀναγκαῖον καὶ ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Διατάγματος (ἄρθρον 3.000 κρατικῶν μάρκων) δὲν εἶνε εἰς τὸν αὐτοῦντα δυνατὸν νὰ ἐξοικονομησῇ οὗτος τὰ ἀπαιτούμενα χρηματικὰ μέσα ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως.

Ἄν πρέπει νὰ χορηγῆται ἐγκρίσις διὰ τὴν ἀποστολὴν συναλλαγματικῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Σάαρ, ἐφ' ὅσον αἱ συναλλαγματικαὶ ἐξυπηρετοῦσι τὴν παρόντων ὑφισταμένον βραχυπροθέσιμον πιστώσεων ἢ πιστώσεων διὰ συναλλαγματικῶν. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ συναλλαγματικὰς ἢ ἐπιταγὰς ὅταν ἡ ἀποστολὴ αὐτῶν εἶνε ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἔξαγοράν ἢ τὴν τήρησιν τῶν ἐκ συναλλαγματικῶν ἢ ἐπιταγῶν δικαιωμάτων.

8. Εἰς τοὺς ἀποδημοῦντας εἰς τὴν ἄλλοδαπὴν χορηγεῖται ἐκ τῆς ἀποδομίας τοῦ άρθρου 2—7 τοῦ Διατάγματος, ἐφόσον οὗτοι ὑποβάλωσι πιστοποιητικὸν ἐκ τοῦ Γραφείου ἐλέγχου μεταναστεύσεως, ἐν ᾧ πιστοποιητικῶν νὰ ἀποδεικνύεται ἡ ἐπίδοσις ἐπείσθη ὑπὸ τοῦ ἀποδημοῦντος περὶ τοῦ σοβαροῦ τῆς πρὸς αὐτὸν ἀποδομίας, ὅτι τὸ Γραφεῖον ἐπίσης ἀποφαίνεται ὑπὲρ τῆς ἀποδομίας τοῦ ἐνδιαιτητοῦ καὶ νὰ δηλοῦται συνάμα ποῖον ποσὸν κρίνεται ἐπαρκὲς εἰς τὸν ἀποδημοῦντα ὡς ἀποδομιογῆσιν νέαν ζωὴν ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ.

9. Τὸ περὶ Συναλλάγματος Διάταγμα δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ ἀπαιτήσεων ἡμεδαπῶν, αἵτινες εἶναι εἰς ἄλλοδαπὸν νόμισμα, παρ' αἷς ὅμως, κατὰ τὴν σύμφωνον θέλησιν τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν ἢ πληρωμὴ δὲν θὰ γίνῃ εἰς ἄλλοδαπὰ μέσα πληρωμῆς, ἀλλὰ τὸ ἄλλοδαπὸν νόμισμα χρησιμεύει μόνον ὡς μονὰς ὑπολογισμοῦ διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ποσοῦ τῶν ἐγκριῶν μέσων πληρωμῆς εἰς ἐκτελουμένας πληρωμάς.

10. Ὑπὸ τὴν λέξιν πιστώσεις κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 6 ἀριθ. 1 τοῦ Διατάγματος ἐννοοῦνται μόνον αἱ εἰς χρῆμα, οὐχὶ δὲ καὶ εἰς ἐμπορεύματα πιστώσεις.

11. Ἐντὶ προηγουμένης καθ' ἕναστος ἐγκρίσεως, προκειμένου περὶ ἀποκτήσεως συναλλάγματος διὰ δανείου καὶ περὶ διαθέσεως συναλλάγματος, δύναται, ἀφοῦ πρῶτον ἀκουσθῇ ἡ γνώμη τοῦ ἀρμοδίου Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου, νὰ χορηγηθῇ γενικὴ ἐγκρίσις εἰς τινα οἶκον πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀναπτύξεως πασῶν τῶν ἐργασιῶν, αἵτινες ὑπηρετοῦσι τὸ διαμετακομιστικὸν ἐμπόριον (ἀδιάφορον ἂν τὸ ἐμπόρευμα εἰσῆλθῃν ἢ ἔξῃ εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους), ἐφ' ὅσον ὁ αἰτῶν ἀποδείξῃ, ὅτι χρειάζεται συναλλάγμα ὅσον ἀρκεῖ διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν ἐργασιῶν του πρὸς διενέργειαν διαμετακομιστικοῦ ἐμπορίου, ὅτι αἱ ἐργασίαι του διεξάγονται διὰ τοῦ ἰδίου του ἐνεργητικοῦ ἢ δι' ἐξωτερικῶν πιστώσεων ἢ ὅτι ζητεῖ τὸ ἀναγκαῖον συναλλάγμα μόνον διὰ δανείου. Εἰς τὴν τελευταίαν περιπτώσιν ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Γραφείου Διαχειρίσεως Συναλλάγματος ἡ ἐξασφάλισις τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ δανεισθέντος συναλλάγματος καὶ ὁ χρόνος τῆς ἐπιστροφῆς ἐν ἐκάστη περιπτώσει.

Ὁ αἰτῶν, ἐφ' ὅσον θέλει διὰ τὸ διαμετακομιστικὸν ἔμποριον, ἀνεξαργήτως τῆς διὰ δανεισμοῦ ἀποκτήσεως συναλλάγματος, νὰ πορισθῇ συναλλάγμα, ὑπόκειται εἰς τὴν τοῦ ἄρθ. 2 ὑποχρέωσιν νὰ ζητήσῃ τὴν χορήγησιν ἔγκρισως.

12. Ἀντὶ ἐγγράφου ἐκάστοτε ἐγκρίσεως πρὸς διάθεσιν ἢ ἀπόκτησιν συναλλάγματος, δύναται νὰ χορηγηθῇ, ἀφ' οὗ ἀκουσθῇ ἡ γνώμη τοῦ ἀρμοδίου Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου, γενικῆ ἢ ἔγκρισις εἰς ἐφοπλιστικὰ γοαφεῖα, μεσίτας πλοίων, ναυτικούς πράκτορας ἢ Τραπεζίτας διὰ τὴν ἐξόφλησιν συναλλαγματικῶν καὶ τὴν λήψιν μετρητῶν, ὅσα θεωροῦνται ἀναγκαῖα ὑπὸ τῶν πλοιάρχων διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ πλοίου διὰ τοὺς πλόας του.

13. Ἀντὶ ἐγγράφου ἐκάστοτε προεγκρίσεως πρὸς ἀπόκτησιν ἢ διάθεσιν συναλλάγματος, δύναται, μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ ἀρμοδίου Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου, νὰ χορηγηθῇ γενικὴ ἔγκρισις εἰς οἴκους, οἰτίνες κατὰ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῶν ἐργασιῶν των ἐνεργοῦσι συνεχῶς σημαντικὰς πληρωμὰς διὰ:

α) μεταφορικὰ ἔξοδα καὶ τελωνειακοὺς δασμοὺς,

β) ἔξοδα εὐρεσιτεχνίας καὶ τὰ τούτοις ὅμοια,

γ) ὑποχρεώσεις πηγαζούσας ἐξ ἀσφαλιστικῶν καὶ ἀντισφαλιστικῶν συμβολαίων,

δ) μισθούς, ἡμερομίσθια, προμηθειὰς καὶ τὰ τούτοις ὅμοια εἰς ἀντιπροσώπους, ὑπαλλήλους ἢ ἐργάτας, οἰτίνες διαρκῶς ἢ ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἐργάζονται εἰς τὸ ἐξωτερικόν,

ε) ἔμπορικὰ ταξείδια τοῦ ἐπαγγελματίου ἢ τῶν ὑπαλλήλων του.

Λέον ὅμως νὰ ὑποβάλλῃ ὁ ἐνδιαφερόμενος οἶκος πίνακα τῆς προβλεπομένης ἀνάγκης κατὰ τὴν διάρκειαν ἑνὸς μηνὸς καὶ δι' ἐκάστην τῶν ἄνω περιπτώσεων ἀνάγκης. Ὁ αἰτῶν ἀναλαμβάνει ἐν τῇ αἰτήσῃ του τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως ὑποβάλλῃ εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς εἰς τὸ Γραφεῖον λεπτομερειακὸν πίνακα, ὅστις θέλει καταδεικνύῃ πρὸς ποῖον σκοπὸν καὶ εἰς ποῖαν ἔκτασιν ἔκαμε χρῆσιν ἐκάστης περιπτώσεως τῆς χορηγηθείσης ἐγκρίσεως.

Ἐφ' ὅσον ἀσφαλιστικὴ τις ἐπιχειρήσις, τελούσα ὑπὸ τὸν ἔλεγχον (ἐπὶ τοῦ συνόλου ἢ καὶ ἐπὶ μέρους τῶν ἐργασιῶν της) τῆς Κρατικῆς ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἀσφαλειῶν Ἐπιθεωρήσεως, αἰτεῖται διὰ τὰς ἐν τῷ ὑπὸ στοιχείον γ' περιπτώσεις, γενικὴν ἔγκρισιν, ἀντὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἀρμοδιὰ εἶναι διὰ τὴν γνωμοδότησιν ἢ ἐν λόγῳ Κρατικῇ ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἀσφαλειῶν Ἐπιθεωρήσις. Ἐπὶ ἀσφαλιστικῶν δὲ ἐπιχειρήσεων δὲν αἰτεῖται καὶ ἡ ὑποβολὴ πίνακος τῶν προβλεπομένων μηνιαίων ἀναγκῶν εἰς συναλλάγμα. Ἡ ἔγκρισις δύναται ἄνευ τινὸς περιορισμοῦ νὰ χορηγηθῇ δι' ὄρισμένον ποσόν. Ἡ Κρατικὴ Ἐπιθεωρήσις καθορίζει ὑπὸ ποῖον τύπον καὶ διὰ ποῖον χρονικὸν διάστημα αἱ ἀσφαλιστικαὶ ἐπιχειρήσεις ὑποχρεοῦνται συμπληρωματικῶς νὰ ἀποδείξωσι τὴν διάθεσιν ἢ τὴν ἀπόκτησιν συναλλάγματος.

14. Συνωδὰ τῷ ἄρθρῳ 17 ἔδαφ. 1, περιόδῳ 3, ἀπαλλάσσονται τῆς πρὸς ἔγκρισιν κατὰ τὰ ἄρθρα 2—7 ὄρισταμένης ὑποχρεώσεως αἱ ἐξῆς ἐργασίαι:

α) Τραφηκτικαὶ γερμανῶν ἐξαγωγέων ἐπὶ ἀλλοδαπῶν ἀποδεκτῶν ἐπιτρέπεται νὰ ἀποστέλλονται καὶ νὰ προεξοφλῶνται ἄνευ ἰδιαίτης γραπτῆς προεγκρίσεως ὑπὸ Τραπεζῶν, αἰτίνες μέχρι τοῦδε ἠσχολοῦντο εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ εἰσπραξίν τοιοῦτων τραφηκτικῶν διὰ τοὺς πελάτας των. Ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως ταύτης, ἐπιτρέπεται ἐπίσης ἢ ἀποστολῇ εἰς τὸ ἐξωτερικόν συναλλαγματικῶν πρὸς ἀποδοχὴν.

β) Ἐπιτρέπεται ἄνευ γραπτῆς ἐγκρίσεως ἢ ἀποστολῇ συναλλαγματικῶν, αἰτίνες προσοφίζονται εἰς παρόιασιν ὄρισταμένης καὶ ληγούσης ἐκ συναλλαγματικῆς ὑποχρεώσεως.

γ) Ἐπιτρέπεται ἄνευ γραπτῆς ἐγκρίσεως ἢ μετατροπῆ συναλλάγματος ξένης χώρας, οὗ ἡ τιμὴ ἀναγράφεται ἐπίσημος ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ τοῦ Βερολίνου, εἰς συναλλαγὰς ἄλλης τινὸς χώρας, οὗτινος ἐπίσης ἢ τιμὴ ἀναγράφεται ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ τοῦ Βερολίνου, ἐφ' ὅσον ἢ μετατροπὴ δὲν ἄγει ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς τὴν ἐξόφλησιν ὑφισταμένων τινος χρέους, π. χ. διὰ τῆς εἰς λογαριασμὸν ἀναλήψεως ἐκ μέρους τοῦ ξένου πιστωτοῦ.

δ) Ἐν τῷ ἀρθρῷ 6 ἀριθ. 3 (τοῦ Διατάγματος) ἐπιτρέπεται ἄνευ ἐγκρίσεως ἢ διαθέσεως ἀπαιτήσεων, αὐτίνες ἐγεννήθησαν κατὰ τὸν ἀπὸ τῆς 16 Ἰουλίου 1931 μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Διατάγματος. Ἡ ἐγκρισὶς ὅθεν χρειάζεται μόνον διὰ τὰς ὑφισταμένας πρὸ τῆς 16 Ἰουλίου 1931.

15. Οἱ αὐτοὶ ἀναλόγως ἰσχύουσι λόγοι διὰ τὴν ἀπόφασιν ἐπὶ αἰτήσεων περὶ μὴ προσφορᾶς ἐκ μέρους τῶν κατόχων συναλλάγματος (ἀρθρα 16, 21 Διατάγματος) οἳ ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν ἐγκρισὶν πρὸς κτήσεις συναλλάγματος.

16. Ἀρμόδιον Γραφεῖον πρὸς χορήγησιν ἐγκρίσεων, ἀναφερομένων εἰς συναλλαγὰς μετὰ τῆς περιοχῆς τοῦ Σάαο, εἶναι τὸ ἐν Κολωνίᾳ Γραφεῖον Διαχειρίσεως Συναλλάγματος.

Πληρωμαὶ καὶ ἐμβάσματα Γερμανικῶν Τραπεζικῶν Οἴκων εἰς τὰ ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Σάαο ὑποκαταστήματά των δέον νὰ ἐγκρίνωνται, ἐφ' ὅσον εἶνε ἀναγκαῖαι διὰ τὴν διατήρησιν τῶν συνήθων μετὰ τῶν ὑποκαταστημάτων τούτων συναλλαγῶν. Συνήθειαι δὲ συναλλαγῶν δέον νὰ θεωρηθῶσιν αἱ ὑφισταμέναι κατὰ τὸν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Διατάγματος χρόνον.

Β'. Ἰδιαίτεροι ὁδηγίαι διὰ τὰς ἐμπορικὰς συναλλαγὰς.

1. Διὰ τὰς ἐμπορικὰς συναλλαγὰς ἰσχύουσιν αἱ ὁδηγίαι τοῦ Α' τμήματος, ἐφ' ὅσον ἐν τοῖς ἐπομένοις δὲν καθορίζεται ἄλλως.

2. Ἐν τῷ παραρτήματι, ἐπισυνάπτεται κατάλογος εἰς ἀριθμοὺς τοῦ στατιστικοῦ πίνακος ἐμπορευμάτων, ἐν τῷ ὁποίῳ τὰ προϊόντα διαιροῦνται εἰς δύο ομάδας :

α) ομάδα I, περιλαμβάνουσαν τὰς ἀπαραίτητους εἰσαγωγὰς

β) ομάδα II, περιλαμβάνουσαν εἶδη, ὧν ἀναγκαῖα ὑπὸ τινὰ κλίμακα εἶνε ἡ εἰσαγωγή. Ἡ χορήγησις ἐγκρίσεως, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ χρηματοδοτήσεως τιαύτης εἰσαγωγῆς, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ ἐκάστοτε Γραφεῖον Συναλλάγματος.

Πάντες οἱ στατιστικοὶ ἀριθμοὶ οἱ μὴ περιεχόμενοι ἐν τῷ καταλόγῳ τούτῳ ἀφοροῦσιν ἐμπορεύματα, τῶν ὁποίων ἢ εἰσαγωγή πρὸς εἰς νὰ θεωρηθῆται ἐπὶ τοῦ παρόντος ὡς μὴ ἀπαραίτητος.

3. Τὰ Γραφεῖα Διαχειρίσεως Συναλλάγματος ἐπιτρέπεται μέχρι νεωτέρας ὁδηγίας νὰ χορηγῶσιν ἔγγραφον ἐγκρισὶν

α) ἀπεριορίστως διὰ τὴν χρηματικὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐμπορευμάτων τῆς II ομάδος·

β) Μέχρι ποσοῦ 10.000 μάρκων εἰς ἐκάστην περίπτωσιν διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐμπορευμάτων τῆς II ομάδος· ἐνταῦθα ἰσχύουν ὡς μία περίπτωσις καὶ ὁμοιοεἶδεις καὶ εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἐντὸς μηνὸς συμπίπτουσαι περιπτώσεις.

4. Μέχρι νεωτέρας διαταγῆς δέον νὰ χορηγῆται ἀπεριορίστως ἐγκρισὶς πρὸς τὸν σκοπὸν ἀγορᾶς ἐμπορευμάτων (ἀναφερομένων ἢ μὴ εἰς τὰς ομάδας I καὶ II), δι' αὐτὰς ἀφαινετικῆς βεβαίωσης, ὅτι ἠγοράσθησαν, παρελήφθησαν, ἢ ἀπεστάλησαν πρὸ τῆς 4 Ἀυγούστου 1931.

5. Ἐγκρισὶς πρὸς τὸν σκοπὸν ἀγορᾶς ἡμιπολυτίμων καὶ πολυτίμων λίθων καὶ πολυτίμων μετάλλων (ἀριθμοὶ τοῦ στατιστικοῦ καταλόγου ἐμπορευμάτων 235 a, b καὶ c,

678a—d, 679, 769 καὶ 770 καθὼς καὶ 672 καὶ 773) ἐπιτρέπεται μόνον ἂν γίνεται χρῆσις αὐτῶν ἐπαγγελματικῆ καὶ μόνον κατοπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἐγκρίσις ἐπίσης τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἀπαιτεῖται πρὸς τὸν σχολὸν ἀγορᾶς ἀνθρώπων.

6) Πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν συναλλαγῶν τῶν ὑπὸ κατοργασίαν πρὸς ἐπιανεξαγωγὴν ἀτελῶς εἰσαγομένων εἰδῶν, ἐπιτρέπεται ἔγκρισις μόνον τῇ συγκαταθέσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὁ ὁποῖος διὰ τὰς συναλλαγὰς τῶν ὑπὸ κατοργασίαν τοῦ τμήματος I τοῦ δασμολογίου συνεννοεῖται μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Ἐπισιτισμοῦ καὶ Γεωργικῆς Οἰκονομίας.

ΤΡΙΤΗ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΩΡΙΝΩΝ ΟΔΗΓΙΩΝ ΜΑ ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ

1. Τροποποιουμένου τοῦ ἄρθρου δ' τοῦ Διατάγματος, ἐπιτρέπονται αἱ ἐπὶ προθεσμίᾳ πράξεις ἐπὶ ἀλλοδαποῦ μέσων πληρωμῆς ἔναντι ἐγκυρίου μέσων πληρωμῆς κατοπιν τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Γραφείου Διαχειρίσεως Συναλλάγματος ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν, ὅτι αἱ πράξεις αὗται ἐπιτρέπεται νὰ συναρθῶσι μόνον μετὰ τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς ἢ τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 παρὰρ. 3 τοῦ Διατάγματος ἀναφερομένων πιστωτικῶν ἰδρυμάτων ἐντὸς τοῦ ὑπὸ τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς χορηγηθέντος αὐτοῖς δικαιώματος.

Ἡ ἔγκρισις ἐπιτρέπεται νὰ χορηγῆται μόνον πρὸς τὸν σχολὸν τῆς διεξαγωγῆς εἰσαγωγικῶν, ἐξαγωγικῶν καὶ διαμετακομιστικῶν ἐμπορικῶν ἐργασιῶν.

2. Ὁ ἀριθμὸς 4 τοῦ II τμήματος τῶν προσωρινῶν ὁδηγιῶν τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς: «Χορηγεῖται ἀπεριοριστὸς ἔγκρισις πρὸς τὸν σχολὸν ἀγορᾶς ἐμπορευμάτων (ἀναφερομένων ἢ μὴ εἰς τὰς ομάδας I καὶ II), δι' ἃ ὑπάρχει ἀνθεντικὴ βεβαίωσις, ὅτι ἠγορήθησαν ἐπὶ τῇ βάσει συμβάσεων συναρθειῶν πρὸ τῆς 4 Ἀυγούστου 1931».

3. Εἰς τὸ II τμήμα προστίθεται ἡ ἑξῆς παράγραφος, λαμβάνονσα τὸν ἀριθμὸν 7:

7. Τὰ Γραφεῖα Διαχειρίσεως Συναλλάγματος ἔξουσιοδοτοῦνται ὅπως χορηγῶσι γενικῶς τὰς συνωδὰ τῶν περὶ Συναλλάγματος Διατάγματι ἀπαιτουμένων ἐγκρίσεις (ἄρθρ. 2—7 τοῦ Διατάγματος) εἰς πρόσωπα, ἢ ἐνώσεις προσώπων, ἅτινα εἶναι ἐγγεγραμμένα ἐν τῷ Μητρώφῳ τῶν ἐμπόρων καὶ ἐταιριῶν, καὶ εἰς ἃ τὰ ἀνομόδια Βιομηχανικὰ καὶ Ἐμπορικὰ Ἐπιμελητήρια ἐχορήγησαν πιστοποιητικὰ περὶ τῆς κανονικῆς πορείας τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐπαγγέλματός των, διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ ὁποῖου ἀπαιτοῦνται πληρωμαὶ ἐν τῷ ἔξωτερικῷ. Ἡ χορήγησις τῆς ἐγκρίσεως γίνεται ἐφ' ὅσον αἱ πληρωμαὶ εἶναι ἀναγκαῖαι ὅπως καταστήσωσι δυνατὴν τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν ἢ τὸ διαμετακομιστικὸν ἐμπόριον ἐμπορευμάτων καὶ τὰς ἐντὸς τοῦ περιθωρίου τῆς μέχρι τοῦδε λειτουργίας τῆς ἐπιχειρήσεως συσχετιζομένας ἐργασίας. Λαμβανομένου ὑπ' ὄψει τῶν χρονοσυστασιακῶν διαπραγματεύσεων (πρβλ. προσωρινὰς ὁδηγίας τμήμα I ἀριθ. 3β), οὕτως ἐξαιροῦνται τοιαύτης γενικῆς ἐγκρίσεως πληρωμαὶ πρὸς ἀπαλλαγὴν ἐκ χρεῶν, ἅτινα ὁ οἶκος εἶχε παρὰ τῇ ἀλλοδαπῇ Τραπεζῇ τὴν 13 Ἰουλίου 1931, ἐκτὸς ἐὰν συγχρόνως μετὰ τῆς ἀπαλλαγῆς ἐκ τοῦ χρέους συνεδέθη χάριν τῆς ἐμπορικῆς συναλλαγῆς νέα χορήγησις πιστώσεως μέχρι ποσοῦ ἴσου πρὸς τὸ ποσὸν τοῦ ἐν λόγῳ χρέους, καὶ διὰ διάρκειαν τοιούτου ἐξ μηνῶν. Κατὰ τὰ λοιπὰ διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἐγκρίσεως δεόν νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψει ἢ ἐν τῷ τμήματι I ἀριθ. 3β τῶν προσωρινῶν ὁδηγιῶν ὑπόδειξις.

Γενικὴ ἐπίσης ἔγκρισις δύναται νὰ δοθῇ διὰ τὴν σύναψιν πράξεων ἐπὶ προθεσμίᾳ ἐπὶ ἀλλοδαποῦ μέσων πληρωμῆς ἐντὸς τοῦ ὁρίου τῶν ἐν ἀριθ. 1 (τῆς τρίτης συμπληρώσεως τῶν προσωρινῶν ὁδηγιῶν) καθορισθειῶν ἀρχῶν.

Τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον θέλει ἐκδίδῃ πιστοποιητικὰ μόνον διὰ πρόσωπα ἢ εταιρίας, αἵτινες παρέχουσι τὰ ἐχέγγα περὶ τῆς τηρήσεως τῶν ἐν τμήματι I ἀναφερομένων ὄρων. Ἡ ἀσθησις χορηγήσεως πιστοποιητικοῦ δύναται νὰ γείνη ἄνευ αἰτιολογητικοῦ. Δέον δὲ νὰ ἀποσφραγίσθῃ τὸ πιστοποιητικὸν ὅταν αἱ προϋποθέσεις ὑπ' ἃς ἐχορηγήθη δὲν ὑφίστανται πλέον.

Πᾶς οἶκος, ὅστις ἔλαβεν ἔγκρισιν, ὀφείλει μέχρι τῆς 6ης ἐκάστου μηνὸς νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸ ἀρμόδιον Γραφεῖον Διαχειρίσεως Συναλλάγματος πίνακα πασῶν τῶν ἐργασιῶν, αἵτινες ἐνηργήθησαν ἐντὸς τοῦ ὁρίου τῶν παρόντων ὄρων.

III

ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΣ ΔΕΛΤΙΩΝ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑΚΩΝ ΤΙΜΩΝ τῆς 15 Ἰουλίου 1931. (Ἐφημ. Κυβερν. I, σελ. 368).

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος τῆς 15 Ἰουλίου 1931 (Ἐφημ. Κυβ. I σελ. 365), διατάσσομεν :

§ 1

Δὲν ἐπιτρέπεται ἢ εἰς δημοσίας κοινοποιήσεις ἢ ἀνακοινώσεις, αἵτινες προορίζονται δι' εὐρὴν κύκλον ἀτόμων, παροχὴ πληροφοριῶν ἀναφερομένων εἰς τιμὰς, εἰς ἃς προσεφέρθησαν ἢ προσφέρονται, ἐζητήθησαν ἢ ζητοῦνται ἀλλοδαπὸν νόμισμα, κρατικὸν μίσθον καὶ χρεώγραφα, ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ ἐπισήμως ὀρισμένης τιμῆς Χρηματιστηρίου τινός.

§ 2

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰς ἐπὶ προθεσμίᾳ πράξεις ἐπὶ χαλκοῦ, ψευδαργύρου, κασσιτέρου καὶ μολύβδου.

§ 3

Ὁ παραβάτης τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 1 ἢ 2 τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ὅ μιν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἢ καὶ διὰ μιᾶς τῶν ποινῶν τούτων.

§ 4

Ἡ ἰσχὺς τοῦ Διατάγματος τούτου ἄρχεται ἀπὸ τῆς 16ης Ἰουλίου 1931.

Ἐν Βερολίῳ, 15 Ἰουλίου 1931. (Υπογραφαί).

IV

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑΚΩΝ ΤΙΜΩΝ Τῆς 16 Ἰουλίου 1931. (Ἐφημ. Κυβερν. I, σελ. 369).

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 1 ἔδαφ. 2 τοῦ περὶ δημοσιεύσεως χρηματιστηριακῶν τιμῶν Διατάγματος τῆς 15 Ἰουλίου 1931 (Ἐφημ. Κυβερν. I, σελ. 368), διατάσσομεν :

§ 1

Ἐπιτρέπεται ἢ δημοσιεύσεις τιμῶν ἀνεγνωρισμένων ἀλλοδαπῶν Χρηματιστηρίων καὶ ἐμπορευματογορῶν.

§ 2

Ἡ ἰσχὺς τοῦ Διατάγματος τούτου ἄρχεται ἀπὸ τῆς 16 Ἰουλίου 1931.

Ἐν Βερολίῳ, 16 Ἰουλίου 1931. (Υπογραφαί).

V

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ (Ἐφημ. Κυβερν. ἀριθ. 166 τῆς 20 Ἰουλίου 1931).

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 1 ἔδαφ. 2 περιόδου 2 τοῦ ἀπὸ 15 Ἰουλίου Διατάγματος (Ἐφημ. Κυβερν. I σελίς 306) περὶ συναλλαγῶν δι' ἀλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς, ὀρίζομεν τὰ ἑξῆς :

I

Πάντα τὰ πιστωτικά ἰδρύματα, ἅτινα ἔχουσιν ἀλλιλόχρεον λογαριασμόν μετὰ τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς, δύνανται νὰ ἀγορεύωσι καὶ πωλῶσι ἐπὶ προμηθεΐᾳ ἀλλοδαπὰ μέσα πληρωμῆς καὶ εἰς ξένον νόμισμα ἀπαιτήσεις ἐναντι καταβολῆς ἔγχωριον μέσον πληρωμῆς. Τὰ πιστωτικά ἰδρύματα ὀφείλουσι νὰ μεταφέρωσι τὰ εἰσαγόμενα μέσα πληρωμῆς ἀμέσως ὑπὸ τοῖς γενικοῖς τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς ὄρους συνάλλαγών, εἰς τὸ ἀρμόδιον διὰ τὰ ἰδρύματα ταῦτα Κατάστημα τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς.

II

Εἰς πάντα τὰ πρόσωπα καὶ οἴκους, οἵτινες διεξάγουσι κατ' ἐπάγγελμα κολλυβιστικὰς ἐργασίας καὶ εἶναι ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸ μητρώον τῶν ἐμπόρων καὶ τῶν ἐταιριῶν (Κολλυβιστικὰ γραφεῖα), ὅπως καὶ εἰς πάντα τὰ ἐν τοῖς σιδηροδρομικοῖς σταθμοῖς λειτουργοῦντα ἀρρονομοειβεία τῆς ἐν Βερολίῳ ἰδρυοῦσης Τραπεζῆς Συνάλλαγών καὶ πιστώσεων, ἐπιτρέπεται ἡ ἀνταλλαγὴ ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα :

1) ἔγχωριον μέσον πληρωμῆς ἐναντι ἀλλοδαπῶν νομισμάτων, χαρτονομισμάτων, τραπεζογραμμάτων καὶ τῶν τούτοις ὁμοίων καθὼς καὶ ἐναντι ταξειδιωτικῆς ἐπιταγῆς.

2) ἀλλοδαπῶν νομισμάτων, χαρτονομισμάτων, τραπεζογραμμάτων καὶ τῶν τούτοις ὁμοίων καθὼς καὶ ταξειδιωτικῆς ἐπιταγῆς ἐναντι ἔγχωριον μέσον πληρωμῆς.

Τὸ συνολικὸν ποσὸν τῶν διὰ λογαριασμόν ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ προσώπου ἢ οἴκου ἀγορασθέντων εἰς ἓν ἢ πλείονα ἀρρονομοειβεία ἀλλοδαπῶν μέσον πληρωμῆς δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπερβαίῃ τὰ 100 κρατικά μάρκα δι' ἐκάστην ἡμερολογιακὴν ἐβδομάδα.

Ταξειδιωτικὰ γραφεῖα καὶ ξενοδοχεῖα ἐπιτρέπεται νὰ ἀνταλλάττωσι οἰαδήποτε μὲν καὶ πὸς ἀλλοδαπῶν μέσον πληρωμῆς, τὰ ὅποια ἐδέχθησαν εἰς πληρωμὴν λογαριασμῶν, δι' ἔγχωριον μέσον πληρωμῆς.

Τὰ ἀρρονομοειβεία, τὰ ταξειδιωτικὰ γραφεῖα ἢ τὰ ξενοδοχεῖα ὑποχρεοῦνται νὰ παραδίδωσιν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν Κρατικὴν Τραπεζαν ἢ εἰς πιστωτικὸν ἴδρυμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἔχει χορηγηθῆ τὸ δικαίωμα τῆς ἀγοραπωλησίας ἀλλοδαπῶν μέσον πληρωμῆς, ἐναντι καταβολῆς εἰς αὐτὰ κρατικῶν μάρκων, τὸ ἡμερήσιον εἰς ἀλλοδαπὰ μέσα πληρωμῆς πλεόνασμα, ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν ἀποτελεῖται ἐκ κερμάτων.

III

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 1, ἔδαφ. 1, περιόδου 1, δὲν ἰσχύει διὰ πράξεις εἰς πολωνικά μέσα πληρωμῆς ἢ ἀπαιτήσεις εἰς πολωνικὸν νόμισμα.

IV

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 1, ἔδαφ. 1, περιόδου 1, δὲν ἰσχύει διὰ πράξεις διαχειρίσεως ἐπιμελείας ὡς πρὸς τὴν γερμανοσκανδινακὴν οἰκονομικὴν συμφωνίαν τῆς 11 Μαΐου 1920 (Ἐφ. Κυβ. 1921 σελ. 55), αἵτινες ἀφορῶσι τὴν δυνάμει συμβάσεως ἀποζημίωσιν διὰ πίστωσης εἰς ἄλλανδικὰ κορώνας, τὴν ἀπαλλαγὴν καὶ τὴν ξασφάλισιν αὐτοῦ, καθὼς καὶ τὰς πληρωμὰς εἰς ὀφειλέτας τοιαύτης πιστώσεως, αἵτινες γίνονται ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς διὰ τῆς πιστώσεως διεξαγομένης ἐπιχειρήσεως.

V

Αἰτήσεις ὅπως ἐπιτραπῶσιν ἐξαιρέσεις ἀπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 1, ἔδαφ. 1, περιόδου 1 συνφθὰ τῷ ἄρθρῳ 1, ἔδαφ. 2, δεῖν νὰ ἀπευθίνωνται ἐγγράφως εἰς τὸ Τμήμα Συνάλλαγματος τοῦ κεντρικοῦ Καταστήματος τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς ἐν Βερολίῳ S W III, ὁδῷ Κούρς ἀριθ. 49, 1.

Ἐν Βερολίῳ, 18 Ἰουλίου 1931.

(Ὑπογραφαί).

VI

ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΠΑΡΟΧΗΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΣ

Τῆς 13 Ἰουλίου 1923. (Ἐφημ. Κυβ. Γ, σελ. 723).

Δικαιούμενοι εἰς ζήτησιν πληροφοριῶν. § 1.

Ἡ Κυβέρνησις, αἱ ἀνώτεροι τῆς χώρας ἀρχαί, καὶ τὰ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἢ ὑπὸ τῶν ἀρχῶν ὀριζόμενα Γραφεῖα δικαιούνται ὁποτεδήποτε νὰ ζητῶσι πληροφορίας περὶ τῶν οἰκονομικῶν σχέσεων, ἰδίως περὶ τιμῶν καὶ ἀποθεμάτων καθὼς καὶ περὶ τῶν ἐργασιῶν καὶ τῆς ἰκανότητος τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ καταστημάτων.

Ὑπόχρεοι πρὸς παροχὴν πληροφοριῶν. § 2.

Ὑπόχρεοι πρὸς παροχὴν πληροφοριῶν εἶναι :

1. ἐπιγγελματικά ἢ οἰκονομικά ἐπιχειρήσεις καθὼς καὶ ἐνώσεις ἢ σύνδεσμοι τοιούτων ἐπιχειρήσεων,

2. σωματεῖα δημοσίων δικαίων,

3. πρόσωπα, τὰ ὁποῖα κατεῖχον ἢ κατέχουν ὑπὸ φύλαξιν ἢ ἔχουσιν ἀξίωσιν πρὸς παροχὴν, ἀντικείμενα, δι' ἃ ζητεῖται ἡ πληροφορία.

Ἐὰν ζητῆται ἡ πληροφορία παρὰ τινος Συνδέσμου ἢ Ἐνώσεως, τότε τὴν ὑποχρέωσιν πρὸς παροχὴν πληροφορίας ἔχουσι τὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα εἶναι τεταγμένα νὰ ἀντιπροσωπεύωσι, διευθύνωσι τὴν ἐπιχείρησιν ἢ οἱ ἀντιπρόσωποι τούτων.

Αἴτησις καὶ παραχώρησις τῆς πληροφορίας. § 3.

Ἡ πληροφορία δύναται νὰ ζητηθῇ διὰ δημοσίας γνωστοποιήσεως ἢ ἀπ' εὐθείας παρὰ τοῦ εἰς τὴν παροχὴν τῆς πληροφορίας ὑποχρέου.

Δυνατὸν νὰ ζητηθῶσι προφορικά ἢ γραπτὰ πληροφορία. Δύναται ἐπίσης νὰ ζητηθῶσιν ἀντίγραφα, ἀποσπάσματα καὶ πινάκια ἐκ τῶν λογιστικῶν βιβλίων, τῶν ἐγγράφων τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ καὶ ἐκ τῶν στοιχείων διὰ τὸν ἔλεγχον τῶν τιμῶν ἢ τῶν ἀποζημιώσεων. Ἡ πληροφορία παρέχεται ἀνευ ἐπιβαρύνσεως δι' ἐξόδου τινός.

Ἐπιθεώρησις τῶν καταστημάτων. § 4.

Οἱ ἀρμοδίως δικαιούμενοι εἰς ζήτησιν πληροφοριῶν (§ 1) καὶ ὑπὸ τούτων ἐντεταλμένοι δικαιούνται, καὶ ἂν δὲν ἔχωσι ζητήσῃ προηγουμένως πληροφορίας, πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἀκριβείας νὰ ἐλέγχωσι τὴν ἀλληλογραφίαν καὶ τὰ βιβλία καὶ ἰδίως τὰ στοιχεῖα διὰ τὸν ἔλεγχον τῶν τιμῶν καὶ τὰς ἀποζημιώσεις, ἐπίσης δικαιούνται πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν νὰ ἐπιθεωρῶσι καὶ ἐρευνῶσι τὰς ἐγκαταστάσεις καὶ τοὺς χώρους τῆς ἐπιχειρήσεως, ἐν οἷς ἔχουσι τοποθετηθῆ, ἀποθηκευθῆ ἢ ἐναποτεθῆ ἔμπορεύματα ἢ ἐν οἷς ὑποτίθεται, ὅτι εὐρίσκονται ἀντικείμενα, περὶ ὧν ζητεῖται πληροφορία.

Οἱ ἀρμοδίως δικαιούμενοι δύνανται ἐπι πλεόν νὰ διατάξωσι τὴν τήρησιν ἰδιαιτέρων Βιβλίων Ἀποθηκῆς.

Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἢ τις τῶν ὑπ' αὐτῆς ὀριζομένων ἀρχῶν θέλῃ νὰ γείνη χρῆσις τῶν ἐν ἔδαρ. Γ δικαιωμάτων ἐναντι Κρατικῶν Καταστήματος ἢ ἐγκαταστάσεως, τότε δέον νὰ γίνεται γνωστοποίησις περὶ τῶν σκοπομένων μέτρων πρὸς τὴν ἀρμοδίαν Ἀνωτάτην Κρατικὴν Ἀρχήν.

Ὑποχρέωσις ἐχεμυθείας. § 5.

Οἱ ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν ἐντεταλμένοι ὑποχρεοῦνται, ἐξαιρέσει τῶν ὑπηρεσιακῶν ἐκθέσεων καὶ τῶν ἐπὶ παραβάσει τοῦ νόμου μηνύσεών των, εἰς τήρησιν ἐχεμυθείας περὶ τῶν ἐγκαταστάσεων καὶ τῆς καταστάσεως τῶν ἐργασιῶν, περὶ ὧν ἔλαβον γνῶσιν ἐκ τῆς ἀσκήσεως τῶν δικαιωμάτων των, καὶ εἰς τὴν ἀποφυγὴν πάσης ἀνακινώσεως καὶ διαδόσεως τῶν μυστικῶν τῶν καταστημάτων καὶ τῶν ἐπιχειρή-

σεων. Ἐφ' ὅσον δὲ οἱ ἀσκοῦντες τὸ δικαίωμα τῆς λήψεως πληροφοριῶν δὲν εἶναι δημόσιοι ὑπάλληλοι, ὑπόκεινται εἰς τὴν δόσιν ἐπισήμων διαβεβαιώσεως (Handsclag) περὶ τῆς εὐσυνειδήτου ἐκπληρώσεως τῶν υποχρεώσεων των συνφθὰ τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ Διατάγματος τῆς 3 Μαΐου 1917] 12 Φεβρουαρίου 1920 (Ἐφ. Κυβ. 1917 σελ. 388, 1920 σελ. 230) περὶ μέτρων κατὰ τῆς δωροδοκίας καὶ τῆς παραβιάσεως τῆς ἐχεμυθείας.

Ποινικαὶ διατάξεις. 6.

Λιὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους καὶ χρηματικῆς ποινῆς ἢ δι' ἐτέρας τῶν ποινῶν τούτων τιμωρεῖται πᾶς ὅστις ἐκ προμελέτης :

1. ἀρνεῖται ἐξ ὀλοκλήρου ἢ ἐν μέρει ἢ χορηγεῖ οὐχὶ ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας τὴν δι' ἣν εἶναι ὑπόχρεως κατὰ τὰ ἄρθρα 1—3 πληροφοροῖαν ἢ παρῆχει ἀνακριβεῖς ἢ ἀτελεῖς πληροφορίας·

2) κατὰ παράβασιν τῆς ἐν ἄρθρῳ 4 ἑδαφ. 1 διατάξεως δὲν ἐξασφαλίζει τὸν ἔλεγχον τῆς ἀλληλογραφίας, τῶν λογιστικῶν βιβλίων ἢ τῶν στοιχείων τῶν τιμῶν ἢ τῶν ἀποζημιώσεων ἢ δὲν ἐπιτρέπει τὴν ἐπιθεώρησιν καὶ ἔρευναν τῶν ἐγκραταστάσεων καὶ χώρων τῆς ἐπιχειρήσεως·

3) παραλείπει τὴν τήρησιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 4 ἑδαφ. 2 προβλεπομένων βιβλίων Ἀποθήκης.

Πᾶς ὅστις διαπράττει ἐξ ἀμελείας μίαν τῶν ἐν ἑδαφ. 1 ἀναφερομένων πράξεων τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

Ἐκτὸς τῆς ποινῆς, δύναται νὰ καταγνωσθῇ καὶ κατάσχεσις τῶν ἐμπορευμάτων, τὰ ὅποια ἀπεισιωπήθησαν, ἔστω καὶ ἂν δὲν ἀνήκωσι ταῦτα εἰς τὸν πρὸς παροχὴν πληροφορίας ὑπόλογον. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ὅταν ἀκόμη ἡ ποινὴ δέον νὰ ὀρισθῇ, συνφθὰ τῷ ἄρθρῳ 73 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ἐπὶ τῇ βάσει ἄλλου νόμου.

Ἐκτελεστικαὶ διατάξεις. § 7.

Ἡ Κυβέρνησις ἐκδίδει τὰς πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος διατάξεις. Ἐφ' ὅσον αἱ ἐκτελεστικαὶ διατάξεις δὲν ἐκδίδονται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, δύναται νὰ ἐκδοθῶσιν αὐταὶ ὑπὸ τῶν Ἀνωτέρων Κρατικῶν Ἀρχῶν.

Β' ΚΑΤΑΡΤΗΘΕΝΤΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

VII

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΠΕΡΙ ΕΠΑΝΑΛΗΨΕΩΣ ΤΗΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΗΣ ΤΩΝ ΠΛΗΡΩΜΩΝ ΜΕΤΑ ΤΑΣ ΗΜΕΡΑΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΙΚΗΣ ΑΡΓΙΑΣ, ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΣ ΤΙΜΩΝ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Τῆς 15 Ἰουλίου 1931. (Ἐφημ. Κυβερν. I, σελ. 365).

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 48 παραγρ. 2 τοῦ Συντάγματος, διατάσσομεν :

§ 1

Ἡ Κυβέρνησις ἐξουσιοδοτεῖται ὅπως κανόνισι τὴν ἐπανάληψιν τῶν συναλλαγῶν πληρωμῶν κατόπιν τῶν ἡμερῶν τῆς τραπεζικῆς ἀργίας. Δύναται δὲ νὰ λάβῃ μέτρα ἔναντι τῶν συνεπειῶν τῆς κηρύξεως ἡμερῶν τραπεζικῆς ἀργίας καὶ τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἐπανάληψεως τῶν συναλλαγῶν πληρωμῶν.

§ 2

Ἡ Κυβέρνησις ἐξουσιοδοτεῖται νὰ ἐκδώσῃ διατάξεις :

1. Περὶ τῶν συναλλαγῶν δι' ἀλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς καὶ εἰς ξένον νόμισμα ἀπαιτήσεων στηριζομένη εἰς τὸ Διάταγμα περὶ Συναλλάγματος τῆς 8 Νοεμβρίου 1924 (Ἐφ. Κυβ. I σελ. 730).

2) Περὶ τῆς δημοσιεύσεως δελτίων Χρηματιστηρίου ἀξιῶν καὶ μετᾶλλον.

§ 3

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Διατάγματος ἄρχεται τὴν 15 Ἰουλίου 1931.

Ἐν Βερολίνῳ, 15 Ἰουλίου 1931. (Υπογραφαί)

Τὸ ἄρθρον 2 καταργήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος περὶ Διαχειρίσεως Συναλλάγματος τῆς 1 Αὐγούστου 1931.

VIII

ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΠΕΡΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΩΝ Δ' ΕΓΧΩΡΙΩΝ ΜΕΣΩΝ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

Τῆς 15 Ἰουλίου 1931. (Ἐφημ. Κυβερν. Γ, σελ. 368).

Ἐπὶ τῇ βίσει τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος τῆς 15 Ἰουλίου 1931 (Ἐφ. Κυβ. Γ, σελ. 365), διατάσσομεν :

§ 1

Ἡ κτήσις καὶ ἡ ἐκποίησης ἀλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς καὶ εἰς ξένον νόμισμα ἀπαιτήσεων διὰ καταβολῆς ἐγχωρίου μέσου πληρωμῆς μόνον διὰ τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς ἢ τῆ μεσολαβήσῃ αὐτῆς ἢ εἰς τὴν Κρατικὴν Τράπεζαν ἢ διὰ τῆς μεσολαβήσεως αὐτῆς ἐπιτρέπεται νὰ γείνῃον. Ἡ Κρατικὴ Τράπεζα δύναται νὰ παραχωρήσῃ τὸ δικαίωμα τῆς πρὸς ἀγορὰν ἢ πώλησιν (ἐπὶ προμηθεΐα ἢ δι' ἴδιον λογαριασμὸν) εἰς ἄλλα πιστωτικά ἴδρύματα.

Ἡ Κρατικὴ Τράπεζα δύναται νὰ καθιερώσῃ ἐξαιρέσεις τῆς διατάξεως τῆς περιόδου 1 τοῦ ἔδαφίου 1.

§ 2

Ἀπαγορεύονται πράξεις ἐπὶ προθεσίμῃ εἰς ἀλλοδαπὸν μέσον πληρωμῆς ἢ εἰς ἀπαιτήσεις εἰς ξένον νόμισμα ἢ εἰς πολύτιμα μέταλλα ἔναντι καταβολῆς ἐγχωρίου μέσου πληρωμῆς.

§ 3

Μέσα πληρωμῆς ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ παρόντος Διατάγματος εἶναι νομίσματα (μεταλλικά, χαρτονομίσματα, τραπεζογραμμάτια καὶ τὰ τοῦτοις ὅμοια), μεταφορὰ πιστώσεων, ἐντάλματα πληρωμῆς, ἐπιταγαὶ καὶ συναλλαγματικά.

Ἀπαιτήσεις εἰς ξένον νόμισμα εἶναι κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀπαιτήσεις, παρ' αἷς ὁ πιστωτὴς ἔχει ἀξίωσιν ἐπὶ τὴν πληρωμὴν εἰς αὐτοῦσιον ξένον νόμισμα. Ἀπαιτήσεις εἰς ξένον νόμισμα δὲν θεωροῦνται ἀλλοδαπὰ χροφόγραφα (ἀξία).

Πολύτιμα μέταλλα κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος Διατάγματος εἶναι ὁ χρυσός, ὁ ἄργυρος, ἡ πλατίνη καὶ τὰ ἐκ πλατίνης μέταλλα εἰς τὰς ἐν τῷ ἐμπορίῳ συνήθεις μορφὰς αὐτῶν.

§ 4

Ἄλλοδαπὰ μέσα πληρωμῆς καὶ εἰς ξένον νόμισμα ἀπαιτήσεις, ὧν γίνεται ἐπίσημος ἀναγραφὴ ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ τοῦ Βερολίνου, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ κτῶνται ἢ νὰ μεταβιβάζονται ἔναντι καταβολῶν ἐγχωρίου μέσου πληρωμῆς εἰς τιμὴν ἀνωτέραν τῆς ἀναγορευομένης ἐν τῷ τελευταίῳ ἐπισημῷ δελτίῳ τιμῶν τοῦ Χρηματιστηρίου τοῦ Βερολίνου.

Ἡ τιμὴ τῶν πιστωτικῶν μεταφορῶν ἰσχύει ἐπίσης καὶ διὰ τὰς εἰς νομίσματα συναφθείσας πράξεις, ἐὰν οὐδεμία διὰ τὰ νομίσματα ἀναγράφεται ἰδιαιτέρα τιμὴ. Ἄν ὅμως ἀναγράφεται ἰδιαιτέρα τιμὴ, τότε ἰσχύει αὕτη διὰ τὰς εἰς νομίσματα συναφθείσας πράξεις.

§ 5

Ἡ ἔναντι καταβολῆς ἐγχωρίου μέσου πληρωμῆς ἀπόκτησις ἢ ἐκποίησης ἀλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς καὶ εἰς ξένον νόμισμα ἀπαιτήσεων, δι' ἃ δὲν ὑπάρχει ἐπίσημος ἀναγραφὴ εἰς τὸ Χρηματιστήριον τοῦ Βερολίνου, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γίνῃται εἰς τιμὴν ἀνωτέραν

τῆς τελευταίας γνωστῆς τιμῆς, ἥτις ἀνεκοινώθη ὑπὸ τῆς Βερολινεῖου ἐπὶ τῆς κυκλοφορίας τῶν χρονογράφων ἐπιτροπῆς ὡς τιμὴ Χρηματιστηρίου καὶ ἐδημοσιεύθη διὰ τοῦ Τύπου.

Ἡ ἔναντι καταβολῆς ἔγχωρίων μέσων πληρωμῆς ἀπόκτησις ἢ ἐμποίησις ἀλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς καὶ εἰς ξένον νόμισμα ἀπαιτήσεων, δι' ἃ δὲν ἐπακολουθεῖ οὔτε ἐπίσημος ἀναγραφὴ εἰς τὸ Χρηματιστήριον τοῦ Βερολίνου, οὔτε ἀνακοινώσεις καὶ δημοσιεύσεις τῶν τιμῶν συμφυᾶ τῇ παραγράφῳ 1, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γίνεταί εἰς τιμὴν ἀνωτέραν ἐκείνης ἥτις ὑπολογίζεται ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐπὶ τῇ βίσει τῆς τελευταίας γνωστῆς τιμῆς τοῦ μέσου τούτου πληρωμῆς ἐν ἀλλοδαπῷ Χρηματιστηρίῳ καὶ ἀφ' ἑτέρου τῆς τελευταίας γνωστῆς καὶ ἐν τῷ ἐπίσημῳ δελτίῳ τοῦ Χρηματιστηρίου τοῦ Βερολίνου ἀναγραφείσης τιμῆς τοῦ νομίσματος τῆς ἀλλοδαπῆς χρηματιστηριακῆς ἀγορᾶς.

§ 6

Πράξεις, ἀντιβαίνουσαι εἰς μίαν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 2, 4 ἢ 5, εἶναι ἄκυροι.

Ἡ ἀκυρότης δὲν δύναται νὰ ἐκφέρῃ ἐπὶ ζημίᾳ τῶν προσώπων, τὰ ὅποια ἠγγύουν κατὰ τὴν σύναψιν τῆς πράξεως τὴν σχέσιν τῶν πραγμάτων τὴν ἐπάγουσαν τὴν ἀκυρότητα.

§ 7

Τὰ ἄρθρα 2, 4 μέχρις 6 δὲν ἐκφέρουσι διὰ πράξεις συναρθεύσας μετὰ τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς ἢ τῆς Γερμανικῆς Προεξοφλητικῆς Τραπεζῆς χρυσοῦ.

§ 8

Ὡς ἔγχωρία τιμαὶ ἀλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς ἐπιτρέπεται νὰ δημοσιεύονται μόνον αἱ ἀναγραφόμεναι ἐν τῷ ἐπίσημῳ δελτίῳ τοῦ Χρηματιστηρίου ἢ αἱ πρὸς αὐτὰς ἰσότητοι.

§ 9

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἢ τὰ ἐπ' αὐτοῦ ὀριζόμενα Γραφεῖα δύνανται νὰ ζητῶσι παρὰ παντὸς πληροφορίας περὶ τῶν ἐπὶ ἴδιον ὄνομα ἢ ἐν ὀνόματι ἄλλου καὶ δι' ἴδιον λογαριασμόν ἢ διὰ λογαριασμόν ἄλλου συναρθεύσων ἀπ' εὐθείας ἢ διὰ μεσολαβήσεων πράξεων δι' ἀλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς ἢ εἰς ξένον νόμισμα ἀπαιτήσεων, ἰδίᾳ νὰ ζητῶσι τὴν προσαγωγὴν τῶν λογιστικῶν βιβλίων καὶ λοιπῶν στοιχείων.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δύναται νὰ διατάξῃ καὶ τὴν κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 ἔνορκον βεβαίωσιν περὶ τῆς ἀκριβείας τῆς εἰς αὐτὸν ἢ εἰς τὸ ἐπ' αὐτοῦ ὀρισθὲν Γραφεῖον δοθείσης πληροφορίας.

§ 10

Με φυλάκισιν καὶ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι τοῦ δεκαπλάσιου τῆς ἀξίας τοῦ ἀλλοδαποῦ μέσου πληρωμῆς ἢ τῶν εἰς ξένον νόμισμα ἀπαιτήσεων ἢ τῶν πολυτίμων μετάλλων, τιμωρεῖται πᾶς ὅστις ἐκ π ρ ο μ ε λ ε τ η ς

1. κτάται ἢ ἀπαλλοτριῶ ἔναντι καταβολῆς ἔγχωρίου μέσου πληρωμῆς κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 1, ἀλλοδαπὰ μέσα πληρωμῆς ἢ εἰς ξένον νόμισμα ἀπαιτήσεις·

2. μεσολαβεῖ εἰς τὴν κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 1 ἀπόκτησιν ἢ ἀπαλλοτριώσιν ἀλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς ἢ εἰς ξένον νόμισμα ἀπαιτήσεων ἔναντι καταβολῆς ἔγχωρίου μέσου πληρωμῆς·

3. κτάται, ἢ ἀπαλλοτριῶ ἢ μεσολαβεῖ εἰς τὴν ἀπόκτησιν ἀλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς ἢ εἰς ξένον νόμισμα ἀπαιτήσεων ἔναντι καταβολῆς ἔγχωρίου μέσου πληρωμῆς εἰς τιμὴν ἀνωτέραν τῆς ἐπιτρεπομένης συμφυᾶ τοῖς ἄρθροις 4, 5·

4. συνάπτει ἢ μεσολαβεῖ εἰς τὴν σύναψιν πράξεων ἐπὶ προθεσμίᾳ εἰς ἀλλοδαπὰ μέσα πληρωμῆς ἢ εἰς ἀπαιτήσεις εἰς ξένον νόμισμα ἢ εἰς πολύτιμα μέταλλα ἔναντι καταβολῆς ἔγχωρίου μέσου πληρωμῆς. Ἐὰν ἢ κολάσιμος πράξις ἐγένετο ἐ ξ ἰ ἄ μ ε λ ε ἰ α ς.

καταγιγνώσκεται μόνον χρηματικῇ ποινῇ. Ἐν ἀδυναμίᾳ καταβολῆς τῆς χρηματικῆς ποινῆς, αὕτη μετατρέπεται εἰς φυλάκισιν.

Διὰ τῶν ἐν παραγρ. 1 ἀναφερομένων ποινῶν τιμωρεῖται καὶ πᾶς ὅστις ἐκ προμελέτης ἀπαιτᾷ, παρακινεῖ ἄλλον ἢ προσφέρει τὰς ἐπιχεύσεις του εἰς ἄλλον, εἰς μίαν τῶν ἐν παραγρ. 1 ἀξιοποιῶν πράξεων.

Ἐκτὸς τῆς ἐπιβιβάλλομένης εἰς τὸν δράστην ποινῆς, τὰ εἰς κολάσιμον ἐνέργειαν ἀναφερόμενα ἄλλοδαπὰ μέσα πληρωμῆς καὶ αἱ εἰς ξένον νόμισμα ἀπαιτήσεις δύναται νὰ κατασχεθῶσι πρὸς ὄφελος τοῦ Κράτους, ἔστω καὶ ἂν τὰ κατασχόμενα δὲν ἀνήκωσιν εἰς τὸν δράστην ἢ εἰς συνεργόν τινα. Ἡ κατάσχεσις ματαιοῦται, ὅταν ὁ ἐκ ταύτης θιγόμενος ἀποδείξῃ, ὅτι οὔτε εἶχε οὔτε ἠδύνατο νὰ ἔχη γνῶσιν τῆς κολασίμου πράξεως καὶ ὅτι οὐδὲν ἐκ ταύτης προσεγένετο αὐτῷ ὄφελος. Ἄν ἡ κατάσχεσις ἀποδειχθῇ ἀνεπιτυχία, τότε τὸ δικαστήριον δύναται συμπληρωματικῶς δι' ἀποφάσεώς του νὰ διατάξῃ τὴν κατάσχεσιν τῆς ἀξίας. Ὁ καθορισμὸς τῆς ἀξίας τοῦ μέσου πληρωμῆς καὶ τῶν ἀπαιτήσεων γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συμφωνίας πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Διατάγματος ὑπολογιζομένης μέσης, κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀπαγορευομένης ἐνεργείας, τιμῆς τοῦ Χρηματιστηρίου.

Πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς χρηματικῆς ποινῆς ἢ τῆς κατασχέσεως, δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ὀλική ἢ μερικὴ κατάσχεσις τῆς περιουσίας τοῦ ἐνόχου.

§ 11

Διὰ χρηματικῆς ποινῆς τιμωρεῖται πᾶς ὅστις ἐκ προμελέτης ἢ ἐξ ἀμελείας

1. δημοσιεύει δελτίον τιμῶν ἄλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς, αἵτινες δὲν ἐπιτρέπεται νὰ δημοσιεύονται κατὰ τὸ ἄρθρον 8,

2. δὲν παρέχει, ἢ δὲν παρέχει ἐν τῇ ὀριζομένῃ προθεσίμᾳ ἢ παρέχει ἀτελεῖς ἢ ἀνακριβεῖς πληροφορίας ληφθεῖσας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἢ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ὀρισθέντος Γραφείου, ἢ δὲν παρουσιάζει τὰ λογιστικὰ βιβλία ἢ ἄλλα στοιχεῖα ἐν τῇ ταχθείσῃ προθεσίμᾳ ἢ προσκομίζει ταῦτα ἑλλιπῆ.

§ 12

Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἁρθρῶν 10 καὶ 11 ἐφαρμοῦνται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 416 τοῦ φρολογικοῦ Διατάγματος.

§ 13

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἔξουσιοδοτεῖται, ὅπως ἐκδίδῃ τὰς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀναγκαῖας διαταγὰς καὶ γενικὰς διοικητικὰς ἐγκυκλίους. Δύναται ἐπίσης νὰ διατάξῃ τὴν ἐφαρμογὴν καὶ τὴν ἔκτασιν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ποινικῶν διατάξεων τῶν ἁρθρῶν 10 μέχρι 12 διὰ τὴν παράβασιν τῶν ἐκτελεστικῶν αὐτοῦ διαταγῶν.

§ 14

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Διατάγματος ἄρχεται τῇ 16 Ἰουλίου 1931.

Ἐν Βερολίνῳ, 16 Ἰουλίου 1931. (Ὑπογραφαί).

Τὸ ἄνω Διατάγμα κατηγγήθη διὰ τοῦ ἁρθροῦ 23 τοῦ ἀπὸ 1 Αὐγούστου 1931 Διατάγματος περὶ Διαχειρίσεως Συναλλάγματος.

ΜΕΡΟΣ Β

ΕΡΜΗΝΕΙΑ Ι

I. ΠΡΟΕΛΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΠΕΡΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ
τῆς 1 Ἀυγούστου 1931.

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀρθροῦ 48 παραγ. 2 τοῦ Συντάγματος, διατάσσουσι :

Τὸ Διάταγμα στηρίζεται ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 48 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος. Ἡ διατάξις αὕτη τοῦ Συντάγματος παρέχει εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Γερμανικῆς Δημοκρατίας τὸ δικαίωμα πρὸς λήψην τῶν ἀναγκαίων πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἐν τῷ κράτει δημοσίας ἀσφαλείας καὶ τάξεως, ὅταν αὕτη διαταρτάσσεται.

Τὸ ἔγκυρον ὄθεν τοῦ Διατάγματος δὲν ἀμφισβητεῖται. Πάντως ἐν τῇ ἀπωθηθείσῃ τῶν βασικῶν δικαιωμάτων, ὧν τὴν ἰσχὴν ὁ Πρόεδρος δύναιται κατὰ τὸ ἀρθρον 48 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος νὰ ἀναστείλῃ, δὲν ἀναφέρεται τὸ ἀρθρον 152 τοῦ Συντάγματος. Τοῦτο ὀρίζει: «Ἐν ταῖς οἰκονομικαῖς συναλλαγαῖς ἰσχύει ἡ ἐλευθερία τῶν συναλλαγῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νόμων».

Πράγματι διὰ τοῦ Διατάγματος μεγάλως περιορίζεται ἡ ἐλευθερία τῶν συναλλαγῶν. Ἀπόκτησις καὶ ἐκποίησης ἀλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς καὶ ἀπαιτήσεων ἢ σύναμμις πράξεων ἐπὶ προθεσίμῃ δύνανται μόνον νὰ γείνουν καὶ τότε ὑπὸ περιορισμένην ἔκτασιν, ὑπὸ ὄρισμένας καὶ διὰ τοῦ Διατάγματος ἀναφερομένας προϋποθέσεις.

Ἄλλὰ καὶ ἂν δὲν κατονομάζεται ρητῶς ἐν ἀρθρῳ 48 τὸ βασικὸν δικαίωμα, ἐν ταῖς κατὰ τὴν κρατοῦσαν γνώμην ὁ περιορισμὸς τοῦ βασικοῦ δικαιώματος δύναιται νὰ γείνη καὶ ἄνευ ρητῆς κατονομασίας, ἀρκεῖ ὁ περιορισμὸς νὰ γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νόμων καὶ νὰ μὴ τίθηται ἔκτος ἰσχύος τὸ βασικὸν δικαίωμα ὡς τοιοῦτον, (πρὸς Anschütz «Τὸ Σύνταγμα», ἔκδοσις 3—4, ἀρθ. 48 σημ. 13).

§ 1

Οἱ περιορισμοὶ καὶ ἀπαγορεύσεις τοῦ παρόντος Διατάγματος δὲν ἰσχύουσι διὰ τὴν Κρατικὴν Τράπεζαν καὶ τὴν Γερμανικὴν Προεξοφλητικὴν Τράπεζαν χροσού.

Ἡ ἐκτέλεσις συμφωνιῶν συναρθεύσων ὑπὸ ὁμάδων ἀλλοδαπῶν πιστωτῶν καὶ ἡμεδαπῶν ὀφειλετῶν τῇ συγκαταθέσει τῆς Κρατικῆς Τραπέζης, ὅσον ἀφορᾷ τὴν διαπραγμάτευσιν τῶν μεταξὺ τῶν μελῶν τῶν ὁμάδων τούτων ὑφισταμένων ὑποχρεώσεων, θὰ ἐφορεῖται ὑπὸ τῆς Κρατικῆς Τραπέζης ἢ ὑπὸ τῶν Ὑπηρεσιῶν ἢ Γραφείων, τὰ ὁποῖα αὕτη θέλει καθορίσῃ. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Διατάγματος ἰσχύουσι μόνον ἐφ' ὅσον ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῶν δὲν ἀντιτίθεται εἰς τὴν πραγματώσιν τῶν ἐκ τοιοῦτων συμφωνιῶν πηγαζουσῶν ὑποχρεώσεων.

I. Κατάργησις τοῦ μονοπωλίου τῆς Κρατικῆς Τραπέζης. — II. Θέσις τῶν ἀλλοδαπῶν πιστωτῶν.
I. Κατάργησις τοῦ μονοπωλίου τῆς Κρατικῆς Τραπέζης.

Τὸ διὰ τοῦ Διατάγματος τῆς 14 Ἰουλίου 1931 καθιερωθὲν μονοπώλιον τῆς Κρατικῆς Τραπέζης ἐφ' ὅλων τῶν συναλλαγῶν δι' ἀλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς καὶ ἀπαιτήσεων κατηργήθη διὰ τοῦ ἰσχύοντος Διατάγματος. Ἀληθῶς, πάσαι αἱ ἐπὶ συναλλάγματος ἐργασίαι δύνανται νὰ ἐνεργηθοῦν διὰ τῆς Κρατικῆς Τραπέζης, εἰς πλείστας ὁμοῦ περιπτώσεις χρῆζονται τῆς ἐγκρίσεως τῶν Γραφείων Διαχειρίσεως Συναλλάγματος. Γραφεῖα δὲ Διαχειρίσεως Συναλλάγματος εἶναι κατὰ τὸ ἀρθρον 17 τὰ Δημόσια Οἰκονομικά Γραφεῖα, ἅτινα πάλιν ὡς τοικαὶ ἐπιθεωρήσεις λαμβάνουσι τὰς ὁδηγίας τῶν παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐνεργοῦντος ἐν τούτῳ κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Ἐπισιτισμοῦ καὶ Γεωργικῆς Οἰκονομίας. (πρὸς I μέρος II, σελ. 6. κατ.).

1. Αἱ ἐπόμεναι ἐργασίαι χρήζουσι τῆς συμπράξεως τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς καὶ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Ἀρμοδίου Δημοσίου Οἰκονομικοῦ Γραφείου :

α) Ἡ ἀπόκτησις καὶ ἡ ἔναντι καταβολῆς ἐγγυορίων μέσον πληρωμῆς ἀπαλλοτριώσεως ἄλλοδαπῶν μέσον πληρωμῆς καὶ εἰς ξένον νόμισμα ἀπαιτήσεων (ἄρθρ. 2 ἐδάφ. 1 καὶ 2). Αἱ ἀξίαι κάτω τῶν 3.000 κρατικῶν μάρκων δὲν χρήζουσιν ἐγκρίσεως τοῦ Δημοσίου Οἰκονομικοῦ Γραφείου, ἀλλὰ τῆς συμπράξεως τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς.

β) Ἡ διάθεσις ἄλλοδαπῶν μέσον πληρωμῆς καὶ ἀπαιτήσεων, καὶ ἂν ταῦτα δὲν ἐκτιμήθῃσαν ἢ ἀπηλλοτριώθῃσαν διὰ καταβολῆς ἐγγυορίων μέσον πληρωμῆς (ἄρθ. 3).

Ἡ διάθεσις ὅθεν κατὰ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 πάσης ὁποσδήποτε ἐπιτευχθείσης κατοχῆς συναλλάγματος ἄνευ ἐνεργείας τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς καὶ ἄνευ ἐγκρίσεως τοῦ Γραφείου Διαχειρίσεως Συναλλάγματος ἀπαγορεύεται. Ἡ ἐγκρίσις ὁμως χορηγεῖται νῦν ἐπὶ τῇ βάσει πιστοποιητικοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου πρὸς ἀπόκτησιν καὶ διάθεσιν συναλλάγματος, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ εισαγωγικῆς, ἐξαγωγικῆς ἢ διαμετακομιστικῆς ἐμπορίας εἰδῶν (ὁδηγία 3). Ἐπὶ ποσῶν κάτω τῶν 3.000 κρατικῶν μάρκων ἀπαιτεῖται μόνον ἡ ἐνέργεια τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς καὶ οὐχὶ ἡ ἐγκρίσις ὑπὸ τοῦ Γραφείου Διαχειρίσεως τοῦ Συναλλάγματος.

2. Αἱ ἀκόλουθοι ἐργασίαι χρήζουσι τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Δημοσίου Οἰκονομικοῦ Γραφείου, ἀλλ' οὐχὶ τὴν σύμπραξιν τῆς Τραπεζῆς :

α) ἀπόκτησις ἐπὶ ἀμοιβῇ ἄλλοδαπῶν ἀξιῶν μὴ εἰσηγμένων εἰς τι τῶν γερμανικῶν Χρηματιστηρίων (ἄρθ. 4)·

β) διάθεσις (ἐπὶ ἀμοιβῇ ἢ ἀμισθί) ἄλλοδαπῶν ἀξιῶν μὴ εἰσηγμένων εἰς τι τῶν γερμανικῶν Χρηματιστηρίων (ἄρθ. 4)·

γ) χορήγησις πιστώσεων εἰς πρόσωπα, ἅτινα εἶναι ἐγκατεστημένα ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἢ ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Σιάου, ἐφ' ὅσον ἡ πίστωσις εἶναι εἰς κρατικά ἢ εἰς χρουσὰ μάρκα (ἄρθ. 6 ἐδάφ. 1)·

δ) διάθεσις ἀπαιτήσεων εἰς κρατικά ἢ χρουσὰ μάρκα, παραχωρήσεις ἢ εἰς λογαριασμὸν μεταφορὰ ἀπαιτήσεων, αἵτινες εἶναι εἰς κρατικά ἢ χρουσὰ μάρκα πρὸς πρόσωπα ἐγκατεστημένα ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἢ ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Σιάου. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει περὶ διαθέσεως ἀπαιτήσεων, αἵτινες ἐγεννήθησαν πρὸ τῆς 4 Αὐγούστου 1931 (πρὸβλ. ἐν τούτοις Παρ. III εἰς τὸ ἄρθρον 6)·

ε) ἡ ἀποστολὴ ἢ μεταφορὰ ἄλλοδαπῶν ἢ ἐγγυορίων μέσον πληρωμῆς ἢ ἄλλοδαπῶν ἢ ἐγγυορίων ἀξιῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Σιάου (ἄρθ. 7)·

ζ) Ἀπόκτησις συναλλάγματος διὰ συναλλάγματος (ἄρθ. 3) οὐχὶ ὁμως ἀξίας κάτω τῶν 3.000 κρατικῶν μάρκων.

3. Αἱ ἀκόλουθοι ἐργασίαι χρήζουσι τῆς συμπράξεως τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς, οὐχὶ δὲ τοῦ Δημοσίου Οἰκονομικοῦ Γραφείου :

α) πᾶσαι αἱ ἐργασίαι ἀποκτήσεως ἢ ἀπαλλοτριώσεως συναλλάγματος ἐπὶ καταβολῇ ἐγγυορίων μέσον πληρωμῆς, ἐφ' ὅσον ἡ ἀξία αὐτῶν δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν 3.000 μάρκων (ἄρθ. 11)·

β) ἡ ἐκποίησης ἄλλοδαπῶν μέσον πληρωμῆς ἢ ἀπαιτήσεων εἰς ξένον νόμισμα εἰς τὴν Κρατικὴν Τραπεζάν ἢ εἰς ἐν τῶν ὑπ' αὐτῆς πληρεξουσιοδοτηθέντων πιστωτικῶν ἰδρυμάτων, ἐφ' ὅσον τὰ ἐκποιούμενα συναλλάγματα δὲν ἐκτιμήθῃσαν ἔναντι καταβολῆς ἐγγυορίων μέσον πληρωμῆς (ἄρθ. 3)·

γ) πράξεις ἐπὶ προθεσμίᾳ ἄλλοδαπῶν μέσον πληρωμῆς ἢ εἰς ξένον νόμισμα ἀπαιτήσεων ἢ πολυτίμων μετᾶλλων διὰ καταβολῆς ἐγγυορίων μέσον πληρωμῆς (ἄρθ. 5).

Ἐπιτρέπονται καὶ μετὰ πληρεξουσιοδοτημένων πιστωτικῶν ἰδρυμάτων (ἀδηγία 3 ἀρ. 3).

4. Ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς καὶ ἄνευ ἐγκρίσεως τοῦ Γραφείου Διαχειρίσεως Συναλλάγματος δύνανται νὰ κτηθῶσι συναλλάγματα:

α) ἔναντι ἐγχωρίων καὶ ἀλλοδαπῶν ἐμπορευμάτων

β) ἔναντι ἐξωτερικῶν ἀπαιτήσεων κάτω τῶν 3.000 κρατικῶν μάρκων (ἀρθ. 3, 11)

γ) ἔναντι ἐγχωρίων χρεωγράφων. Εἰς τὰς περιπτώσεις α-γ τῆς ἐγκρίσεως δεῖται οὐχὶ ὁ κτώμενος ἀλλ' ὁ ἐκποιῶν συναλλάγμα (ἀρθ. 3).

Ἐλεύθερα δὲ εἶναι δι' ἀμφότερα τὰ μέρη:

δ) συμφωνίαι ὁμάδων πιστωτῶν ἀλλοδαπῶν καὶ ὁμάδων Γερμανῶν χρεωστῶν περὶ τῆς ἐκπληρώσεως ὑποχρεώσεων (καθῆκον ἐφορεύσεως τῆς πράξεως ταύτης ἔχει πάντως ἡ Κρατικὴ Τράπεζα ἀρθρ. 1 ἐδάφ. 2 περίοδος 2)

ε) ἄμισθι ἀπόκτησις καὶ ἐκποιήσις συναλλαγματίων καὶ ἀπαιτήσεων εἰς ξένον νόμισμα ποσοῦ κάτω τῶν 3.000 κρατικῶν μάρκων

στ) ἡ ἀπόκτησις ἀλλοδαποῦ χρεωγράφου ποσοῦ κάτω τῶν 3.000 κρατικῶν μάρκων, μὴ εἰσηγμένον εἰς τι τῶν Γερμανικῶν Χρηματιστηρίων (ἀρθρ. 11, 4)

ζ) ἡ συναλλαγή διὰ Πολωνικοῦ συναλλάγματος (Γνωστοποίησις τῆς Διοικήσεως τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς III)

η) ἡ ἀντάλλαγή ἀλλοδαπῶν νομισμάτων παρ' ἀγνοουμιβερίοις, ταξειδιωτικοῖς γραφεῖοις καὶ ξενοδοχείοις. Παρὰ τοῖς ταξειδιωτικοῖς ἐν τοῦτοις γραφεῖοις καὶ ξενοδοχείοις μόνον ἐὰν πρόζηται περὶ μικρῶν ποσῶν (Γνωστοποίησις τῆς Διοικήσεως τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς II). Δέον ὅμως τὰ ἀλλοδαπὰ μέσα πληρωμῆς, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι κέρματα, νὰ παραδίδονται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν Κρατικὴν Τράπεζαν.

Ἡ διατύπωσις τοῦ ἀρθροῦ 1 ἐδαφίου 1 ἠδύνατο νὰ ἀγίγη εἰς τὴν ἐρμηνείαν, ὅτι, ἐφ' ὅσον τῶν περιορισμῶν καὶ ἀπεγορεύσεων ἐξαιροῦνται μόνον ἡ Κρατικὴ Τράπεζα καὶ ἡ Προεξοφλητικὴ Τράπεζα χρυσοῦ, εἰς τὴν ἀπαγόρευσιν ἰσχύοντα οἱ ἡμεδαποὶ καὶ αἱ ἡμεδαπὰ ἐπιχειρήσεις. Τὸ ἀρθρον 7 τοῦ Διατάγματος τῆς 15 Ἰουλίου 1931 ἦτο σαφέστερον. Ὁρίζε τοῦτο, ὅτι οἱ περιορισμοὶ ἴσχυον διὰ πράξεις συναφθείσας ὑπὸ ἐπιχειρήσεων μετὰ τῆς Κρατικῆς ἢ τῆς Προεξοφλητικῆς Τραπεζῆς χρυσοῦ. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην ὀφείλει τις νὰ ἐρμηνεύσῃ καὶ νὰ δεχθῇ καὶ τὸ ἀρθρον 1, ἐδάφ. 1, ὅτι πᾶσαι αἱ μετὰ τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς ἢ τῆς Προεξοφλητικῆς Τραπεζῆς χρυσοῦ πράξεις εἶνε ἄνευ ἐτέρου ἐγκυροῦ, ἐφ' ὅσον εἰς τὰς καθ' ἕκαστον περιπτώσεις ὁπάρχει ἡ ἀπαιτούμενη ἐγκρισὶς τῆς οἰκονομικῆς ἀρχῆς.

Ἡ ἐνέργεια τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς περιορίζεται ἀκόμη καὶ κατὰ τοῦτο, ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ ἐξαιρέσεις, ὡς προεβλέπετο ὑπὸ τοῦ Διατάγματος τῆς 15 Ἰουλίου 1931 ἀρθρ. 1 ἐδάφ. 2, τὰς ὁποίας ὅμως ἐξαιρέσεις δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ πλέον ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἀπὸ κοινοῦ ἐνεργῶν μετὰ τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ Ἐπισιτισμοῦ. Δὲν δύναται ἐπὶ πλέον νὰ ἐπιτρέψῃ ἐξαιρέσεις ὡς ἡ ἐλευθερία ἐπὶ τῶν πολωνικῶν συναλλαγματίων (πρβλ. Γνωστοποίησιν). Τὸ δικαίωμα τοῦτο ἔχει ἤδη ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

II Θέσις τῶν ἀλλοδαπῶν πιστωτῶν.

Τὸ ἐδάφιον 2 περιέχει διοικητικὴν διάταξιν, δι' ἧς ὀρίζεται, ὅτι ἡ Κρατικὴ Τράπεζα ἀναλαμβάνει τὸν μεταξὺ ὁμάδων ἀλλοδαπῶν πιστωτῶν καὶ Γερμανῶν χρεωστῶν συμβιβασμούς. Παράβασις τῆς διατάξεως ὑπὸ ὀργάνων τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς θέλει εἶναι ἄνευ τινος σημασίας διὰ τὴν ἰσχὴν τῆς συμφωνίας.

Αἱ διατάξεις τοῦ περὶ συναλλάγματος Διατάγματος δὲν ἰσχύουσιν, ἐφ' ὅσον πρόκειται

περὶ ἐκπληρώσεως ὑποχρεώσεων ἔναντι ὁμάδων πιστωτῶν. Ἐπειτα ἐκ τούτου, ὅτι δὲν δύνανται αἱ ὁμάδες τῶν Γερμανῶν χρεωστῶν ἔναντι τῶν ὁμάδων τῶν ἀλλοδαπῶν πιστωτῶν νὰ ἐγκληθῶσιν ἐπὶ ἀδυναμίᾳ ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεών των.

Ἄλλη εἶναι ἡ θέσις τοῦ καθ' ἕκαστον χρεωστοῦ. Δυνατὸν τὸ Γραφεῖον Διαχειρίσεως Συναλλάγματος νὰ μὴ ἐγκρίνη τὴν ἀπ' αὐτοῦ ἀπόκτησιν συναλλάγματος πρὸς πληρωμὴν ἀλλοδαποῦ χρέους. Ὅτι τὸ Γραφεῖον εἶναι ὑποχρεωμένον νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἐγκρισιν, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἐξοφλήσεως βραχυπροθέσμου πιστώσεως παραχούσης οὐχὶ ἔξ ἔμπορικῆς συναλλαγῆς (πρὸβλ. Ὁδηγίας I ἀριθ. 6). Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας δέον νὰ ἐπέλθουν αἱ συνέπειαι τῆς ἐκ μὴ ὀλιγαριθμοῦ ἀδυναμίας, ἄρθρα 323 ρρ Ἄστ. Κώδ.

Ἄρθρον 2.

Ἡ κτήσις ἢ ἡ ἀπαλλοτριώσις ἀλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς καὶ εἰς ξένον νόμισμα ἀπαιτήσεων ἐπιτρέπεται νὰ γίνεταί μόνον ὑπὸ τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς ἢ τῆ μεσολαβήσει αὐτῆς.

Ἡ κτήσις τούτων προαπαιτεῖ ἐγγραφον ἐγκρισιν τῶν Γραφείων Διαχειρίσεως Συναλλάγματος (ἄρθρ. 17). Ἡ ἐγκρισὶς δὲ δέον νὰ παρέχεται ἐφ' ὅσον τὰ ἀλλοδαπὰ μέσα πληρωμῆς ἢ αἱ εἰς ξένον νόμισμα ἀπαιτήσεις προορίζονται διὰ τὴν πληρωμὴν τόκων καὶ χροσολυσίων μακροπροθέσμων δανείων.

Ἡ Κρατικὴ Τράπεζα δύναται νὰ χορηγήσῃ εἰς ἄλλα πιστωτικὰ ἰδρύματα τὸ δικαίωμα τῆς κτήσεως ἢ ἀπαλλοτριώσεως ἀλλοδαπῶν νομισμάτων ἢ εἰς ξένον νόμισμα ἀπαιτήσεων, ἐνεργοῦντα εἴτε διὰ λογαριασμὸν τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς εἴτε δι' ἴδιον αὐτῶν λογαριασμὸν. Ἀνάλογος εἶναι ἡ ἰσχὺς τῆς 2 παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου, εἴαν ἡ κτήσις γείνη ὑπὸ πιστωτικοῦ ἰδρύματος ἀπ' εὐθείας ἢ τῆ μεσολαβήσει αὐτοῦ, ἐκτὸς εἴαν ὁ κτόμενος εἶναι πιστωτικὸν ἰδρυματὶ κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς περιόδου I καὶ ἐνεργῆ ἐντὸς τοῦ χορηγηθέντος εἰς αὐτὸ ὑπὸ τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς δικαίουματος.

Ὡς κτήσις θεωρεῖται καὶ ἡ γενομένη δι' ἀναγκαστικῶν πλειστηριασμοῦ.

I. Περιοχὴ, ἐφ' ἧς ἐκτείνεται ἡ ἰσχὺς τοῦ Διατάγματος.—II. Θέσις τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς ἐν τοῖς καθ' ἕκαστον. — Θέσις τῶν πιστωτικῶν ἰδρυμάτων. — Κτήσις, ἀπαλλοτριώσις καὶ μεσολαβήσις. — Ἀστικαὶ συνέπειαι τῆς παραβάσεως.

I. Περιοχὴ, ἐφ' ἧς ἐκτείνεται ἡ ἰσχὺς τοῦ Διατάγματος.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ Διατάγματος περιορίζεται ἐντὸς τοῦ ἐδάφους τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους, ἐπομένως ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ ἐκτείνεται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς ἐπικρατείας. Τὸ ἔδαφος τῆς ἐπικρατείας ἀποτελεῖται κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Συντάγματος ἐκ τῶν ἐδαφῶν τῶν γερμανικῶν χωρῶν. Ἡ πολλαχῶς ἐν τῷ Διατάγματι γινομένη ἐξομοίωσις τῆς περιοχῆς τοῦ Σάαφ πρὸς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀποτελεῖ σαφῆ δήλωσιν, ὅτι ἡ περιοχὴ τοῦ Σάαφ ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ Διατάγματος δέον νὰ θεωρῆται ὡς ἀλλοδαπὴ.

Ἐντὸς τοῦ κρατικοῦ ἐδάφους ἡ ἰσχὺς τοῦ Διατάγματος ἐκτείνεται ἐπὶ ἡμεδαπῶν καὶ ἀλλοδαπῶν ἔξ ἴσου. Ἀμφιβολία δύνανται νὰ γεννηθῶσι περὶ τῆς θέσεως τῶν ἀλλοδαπῶν ἐκ τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ νόμου περὶ Κρατικῆς Τραπεζῆς, τοῦ ὁποίου δὲν ἦρθη ἡ ἰσχὺς. Τὸ ἄρθρον τοῦτο ὁρίζει, ὅτι τραπεζικὰ γραμματῖα τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς δέον νὰ ἐξοφλῶνται εἰς χρυσὰ νομίσματα, ράβδους χρυσοῦ, ἐπιταγὰς ἢ συναλλάγμα. Οὐδεμία ἀμφιβολία, ὅτι ὁ ἡμεδαπὸς δὲν δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου (31), μολονότι αὐταὶ εἶναι διεθνῶς ἠγγυημένα (πρὸβλ. Bernard, Verkehr mit Devisen ἐν JW. 1931, σελ. 2058). Ἐὰν ὁμοῦ ἀλλοδαπὸς τις ἐμφανισθῇ πρὸς ἐξοφλήσιν, δέον νὰ διεκδικηθῇ οὗτος ὥστε νὰ λάβῃ ἐπιταγὴν πληρωμῆς ἐπὶ ἀλλοδαπῆς ἀγορᾶς εἰς συναλλάγμα. Τὰς αὐτὰς ἀμφιβολίας προκαλεῖ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Διατάγματος. Αὐστηρῶς ἐρη-

νευομένου τούτου, δὲν θὰ ἐπετρέτετο εἰς τὸν ἀλλοδαπὸν πιστωτὴν νὰ ἐκχωρήσῃ εἰς πρόσωπον ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐγκυλιστημένον ἀπαιτήσεις του εἰς μάρκα, ἢ εἰς παρ' ἀλλοδαποῦ διαμένοντος ἐν Γερμανίᾳ, ὃ δὲ χρεώστης θὰ ἠδύνατο διὰ τὴν ἀκρότητα τῆς ἐκχωρήσεως νὰ ἐπιζητήσει τὸ ἄρθρον 6: π. χ. δὲν θὰ ἠδύνατο τὸ ἐν Γερμανίᾳ ὑποκατάστημα ἀλλοδαπῆς Τραπεζῆς νὰ μεταφέρῃ εἰς τὸ κεντρικὸν κατάστημα ἀπαιτήσεις, ἢ εἰς εἰς μάρκα κατὰ Γερμανοῦ ἢ ἀλλοδαποῦ χρεώστου (πρὸς βλ. διὰ τὴν περιοχὴν τοῦ Σάου Ὀδηγίας I, II ἀριθ. 16). Τοιαῦτα πράξεις πρέπει νὰ θεωροῦνται ἄκυροι. Ἀμφίβολον ὅμως φαίνεται, ὅτι εἶναι ἂν τὸ Διάταγμα δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ τόσον εἰς ῥεως. Κατὰ τὰ λοιπὰ ὁ ἀλλοδαπὸς ὑπόκειται εἰς τὰς διατάξεις καθ' ὅμοιον τρόπον οἷον καὶ ὁ ἡμεδαπός. Δὲν δύναται νὰ ἀλλάξῃ τὰ συναλλάγματά του ἐν Γερμανίᾳ διὰ τὰς καθημερινὰς ἀνάγκας τῶν συναλλαγῶν του ἄνευ τῆς μεσολαβήσεως τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς ἢ τῶν ὑπ' αὐτῆς ἐντεταλμένων ἰδρυμάτων.

Βάσις διὰ τὴν ἰσχὴν τοῦ Διατάγματος περὶ Συναλλάγματος εἶναι ὁ τόπος, ἐκ τοῦ ὁποῖου ἢ πρὸς τὸν ὁποῖον γίνεται ἡ παραγγελία πρὸς κτήσιν ἀλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς ἢ ἀπαιτήσεων ἐναντι ἐγχωρίων. Ὁ Γερμανὸς ὅθεν δύναται νὰ ἀγοράσῃ διὰ καταβολῆς ἐγχωρίων μέσων πληρωμῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ συναλλάγμα. Δὲν δύναται ὅμως —καὶ τοῦτο ἰσχύει καὶ διὰ τὸν ἀλλοδαπὸν— διὰ γραπτῆς ἢ τηλεφωνικῆς ἐντολῆς ὡς π.χ. ἐκ Βερολίνου εἰς Παρισίους νὰ ἀγοράσῃ συναλλάγμα δι' ἐγχωρίων μέσων πληρωμῆς, ἢ νὰ ἐντείλῃ τις τρίτα πρόσωπα ὅπως εἰσαγάγῃσι τὸ συναλλάγμα τοῦτο εἰς Γερμανίαν (JW. 1924 σελ. 1517, RG. 104 σελ. 50). Τὰ δικαστήρια θεωροῦσι τὰς πράξεις ταύτας ὡς ἔνεργείας, αἱτινες καθιστῶσι τὴν οὕτω γενομένην ἀπόκτησιν ἢ ἀπαλλοτριώσιν συναλλάγματος ὡς ἄκυρον καὶ κολάσιμον.

Κατὰ ταῦτα ἐπιχειρήσεις τις δύναται νὰ κτᾶται καὶ παραχωρῆ διὰ τῶν ὑποκαταστημάτων τῆς συναλλάγματος ἐναντι ἐγχωρίων μέσων πληρωμῆς, οἷχι ὅμως νὰ μεταφέρῃ τὸ συναλλάγμα εἰς τὸ κεντρικὸν τῆς κατάστημα ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς, ἀλλὰ καὶ τοῦτο οἷχι ὅταν πρόκηται περὶ ὑποκαταστήματος, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι διὰ φορον τῆς νομικῆς προσωπικότητος τῆς ἐν Γερμανίᾳ ἐπιχειρήσεως.

II Θέσις τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς ἐν τοῖς καθ' ἑκάστον.

Πᾶσαι αἱ ἐν τῷ νόμῳ ἀναφερόμεναι ἐργασίαι συναλλάγματος ἀπαγορεύονται, ἄνευ τῶν διαγραφωμένων ἐγκρίσεων, εἰς πάντα τὰ φυσικὰ καὶ νομικὰ πρόσωπα, τὰς ἀρχὰς καὶ ἑταιρίας. Πᾶσαι ὅμως αἱ κτηθεῖσαι ἐργασίαι ἐνεργοῦνται διὰ μέσων τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς ἢ τῆς Προεξοφλητικῆς Τραπεζῆς χρεοσῶ, τῇ συγκαταθέσει τῆς οικονομικῆς ἀρχῆς, ἐφ' ὅσον ἡ συγκατάθεσις αὕτη ἀπαιτεῖται. Δὲν ἀπαγορεύονται ὅθεν αἱ ἐργασίαι αὗται καθ' ἑαυτὰς, ἀλλὰ ἡ διενέργεια αὐτῶν ἄνευ τῆς συνεργασίας καὶ τοῦ ἐλέγχου τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς ὅπως καὶ ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως τῶν οικονομικῶν ἀρχῶν.

Τὸ δικαίωμα πρὸς συνεργασίαν καὶ ἔλεγχον τῶν ἐργασιῶν συναλλάγματος ὑπὸ τέσσαρας μορφαίς ἦτο δυνατόν νὰ ἀσκήται κατὰ τὸ Διάταγμα τῆς 15 Ἰουλίου:

α) Ἡ Κρατικὴ Τράπεζα ἠδύνατο νὰ μεταβιβάζῃ τὸ πρὸς ἀπόκτησιν καὶ ἐκποίησην ἀλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς καὶ εἰς ξένον νόμισμα ἀπαιτήσεων δικαίωμα καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν αὐτοῦ εἰς ἕτερα πιστωτικὰ ἰδρύματα. Τὸ δικαίωμα τοῦτο παρέμεινε παρὰ τῇ Κρατικῇ Τραπεζῇ (ἄρθρον 2, ἐδάφ. 3).

Διὰ τῆς ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1931 γνωστοποιήσεως τῆς Διοικήσεώς της ἡ Κρατικὴ Τράπεζα μετεβίβασε, καὶ δὴ ὑπὸ τύπον προμηθείας, τὸ δικαίωμά της εἰς πάντα τὰ πιστωτικὰ ἰδρύματα, τὰ ὁποῖα ἔχουσιν ἀνοικτὸν λογαριασμὸν παρ' αὐτῇ. Τὰ ἰδρύματα ὑποχρεοῦνται νὰ εἰσφέρωσιν ἀμέσως εἰς τὴν Κρατικὴν Τράπεζαν τὰ μέσα πληρωμῆς.

Ἡ Γνωστοποίησις τῆς Τραπεζῆς εἶναι ἐν ἰσχύϊ μέχρις ἐκδόσεως νέου τινοῦ ἐκτελεστικοῦ Διατάγματος κατὰ τὸ ἄρθρον 23 παρᾶγρ. 4.

β) Ἡ Κρατικὴ Τράπεζα ἠδύνατο νὰ μεταβιβάσῃ εἰς ὀρισμένους οἴκους ἢ πρόσωπα τὸ δικαίωμά της πρὸς σύναψιν ὀρισμένων εἰδῶν πράξεων ἐπὶ συναλλάγματος.

Κατὰ τὴν Γνωστοποίησιν τῆς Λοιζήσεώς της (II), ἡ Κρατικὴ Τράπεζα ἔξουσιοδότησε πάντα τὰ ἀγρονομιοβεῖα, τοῦτέστι πρόσωπα ἢ οἴκους, οἵτινες διεξάγουσι κατ' ἐπάγγελμα κολλυβιστικὰς ἐργασίας καὶ εἶναι ἐγγεγραμμένοι ἐν τῷ μητρώφῳ τῶν ἐμπόρων καὶ ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τὰ ἐν σιδηροδρομικοῖς σταθμοῖς ἀγρονομιοβεῖα τῆς Γερμανικῆς Τραπεζῆς Συναλλαγῶν, ἐδρευούσης ἐν Βερολίνῳ, εἰς ἐργασίας ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα, ἐφ' ὅσον πρόκειται :

1. περὶ ἀλλαγῆς ἐγγυορίων μέσων πληρωμῆς ἔναντι ἀλλοδαπῶν νομισμάτων, χαρτονομισμάτων, τραπεζογραμματίων καὶ τῶν τούτοις ὁμοίων καθὼς καὶ περὶ ταξειδιωτικῶν ἐπιταγῶν,

2. περὶ ἀλλαγῆς ἀλλοδαπῶν νομισμάτων, χαρτονομισμάτων, τραπεζογραμματίων καὶ τῶν τούτοις ὁμοίων καθὼς καὶ ταξειδιωτικῶν ἐπιταγῶν ἔναντι ἐγγυορίων μέσων πληρωμῆς.

Περαιτέρω ἐπιτρέπεται εἰς τὰ ταξειδιωτικὰ γραφεῖα καὶ ξενοδοχεῖα κατὰ τὴν πληρωμὴν λογαριασμῶν ἢ ἀλλαγὴν διὰ μικρὰ ποσά.

Ἐξαιρέσει δὲ τῶν κεραμάτων, δέον νὰ παραδίδονται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν Κρατικὴν Τράπεζαν πάντα τὰ ἀλλοδαπὰ μέσα πληρωμῆς.

Τὸ ὑπὸ τὴν μορφήν ταύτην δικαίωμα τῆς Τραπεζῆς ὅπως μεταβιβάσῃ τὸ διὰ τοιαύτας πράξεις δικαίωμά της ἀφηρέθη ἀπὸ αὐτῆς, διότι δὲν ἐπιτρέπονται πλέον ἐξαιρέσεις τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 2. Τὸ δικαίωμα τοῦτο μετεβιβάσθη κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Διατάγματος εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Κατὰ τὰ λοιπὰ οἱ ὅρισμοί τῆς Γνωστοποιήσεως τῆς Λοιζήσεως τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς παραμένονσι ἐν ἰσχύϊ.

γ) Ἡ Κρατικὴ Τράπεζα δύναται νὰ κηρύξῃ ἐλεύθερα ὀρισμένα εἶδη ἐργασιῶν ἐπὶ συναλλάγματος.

Τοῦτο ἐγένετο συνωδᾶ τῇ III Γνωστοποιήσει τῆς Λοιζήσεως τῆς Τραπεζῆς διὰ τὸ πολωνικὸν συναλλάγμα. Ἡ ἀπόκτησις καὶ ἡ ἀπαλλοτριώσις αὐτοῦ ἐπιτρέπεται ἀπεριορίστως.

Ἄλλὰ καὶ ἡ τοιοῦτον εἶδους εὐθρα ἐξαιρέσεις δύναται νὰ γείνη πλέον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 17. Τὸ δικαίωμά του ἐξικνεῖται πέραν τοῦ δικαίωματος, ὡς τοῦτο εἶχεν ἡ Κρατικὴ Τράπεζα κατὰ τὸ Διάταγμα τῆς 15 Ἰουλίου 1931, ἢ ὅσον ὁ Ὑπουργὸς ἐκ τοῦ συνόλου τῶν διατάξεων τοῦ Διατάγματος ἠδύνατο νὰ ἔχῃ ὅπως ἐπιτρέπη ἐξαιρέσεις, ἐν ᾧ ἡ Κρατικὴ Τράπεζα ἔχει μόνον τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιτρέπη ἐξαιρέσεις ἀναφερομένας εἰς τὴν ἀπόκτησιν συναλλάγματος ἔναντι ἐγγυορίου μέσου πληρωμῆς.

δ) Ἡ Κρατικὴ Τράπεζα ἠδύνατο νὰ χορηγῇ ἐγκρίσιν πρὸς σύναψιν μιᾶς μόνης πράξεως.

Τὸ δικαίωμα τοῦτο ἀνήκει σήμερον ἐπίσης εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Ἡ ἐγκρίσις ἀπαιτεῖται νὰ εἶναι ἐγγραφος. Δι' ἐκάστην πρᾶξιν χοριάζεται πάντοτε νέα ἐγκρίσις. Δὲν ἔπεται, ὅτι αἱ πράξεις αὗται, ἐπειδὴ ἡ ἀπόκτησις ἀλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς γίνεται τῇ συνεργασίᾳ τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς ἢ τῶν Γραφείων Διαχειρίσεως Συναλλάγματος, εἶναι διὰ τὰς περαιτέρω συναλλαγὰς ἀπληραγμένοι τῆς ἐγκρίσεως.

Δύναται ὅθεν νὰ χορηγηθῇ γενικῶς ἡ ἐγκρίσις πρὸς ἀπόκτησιν ἢ διάθεσιν συναλλάγματος, ἐφ' ὅσον τὸ συναλλάγμα χρησιμοποιεῖται διὰ τὴν χορηματοδότησιν τοῦ εἰσα-

γωγικῶν καὶ ἐξαγωγικῶν καὶ τοῦ διαμετακομιστικοῦ ἐμπορίου. Προαπαιτεῖται πάντοτε πιστοποιητικὸν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου (Ὁδηγία ἀριθ. 3). Αἱ ἐργασίαι τελοῦσιν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ Γραφείου Διαχειρίσεως Συναλλάγματος. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐπιτρέπεται καὶ γενικὴ πρὸς διενέργειαν ἐργασιῶν ἐπὶ προθεσμίᾳ ἐξουσιοδότησις.

Ἡ ὑπὸ τοῦ Γραφείου Διαχειρίσεως Συναλλάγματος συμπληρωματικὴ ἔγκρισις πράξεως ἀπαγορευομένης κατὰ τὸ ἄρθρον 2, δεόν νὰ θεωρηθῆται ἐπιτρεπτή, ἐὰν δὲν ὀφίσταται παρ' ἄλλων τις ἐκ μέρους τῶν συμβαλλομένων μερῶν καὶ κολάσιμος ἐκ ταύτης προκύπτῃ ἐνέργεια, κατὰ τὸ ἄρθρον 18 τοῦ Διατάγματος περὶ Συναλλάγματος (περβλ. ἄρθρ. 12 σημειώσεις 1). Ἡ ἔγκρισις οὐδεμίαν ἔχει ἀναδομοτικὴν ἰσχύον διὰ τὸν χρόνον τῆς συνάψεως τῆς δικαιοπραξίας (ΑΚ, 105 σελ. 208 καὶ JW, 1924 σελ. 1517). Ἡ πράξις καθίσταται ἰσχυρὰ διὰ τῆς χορηγήσεως τῆς ἔγκρισεως.

Ἐν περιπτώσει ἀγνήσεως ἐκ μέρους τοῦ Γραφείου Διαχειρίσεως πρὸς χορήγησιν ἔγκρισεως διὰ τὴν διενέργειαν πράξεως ἐπὶ συναλλάγματος, ἐν μόνον ὑπάρχει ἔνδικον μέσον κατὰ τῆς ἀποφάσεως: ἢ πρὸς ὑπηρεσιακὴν ἐπιθεώρησιν αὐτῆς. Ἐξ ἄλλου δύναται νὰ ὑποβληθῆ καὶ νέα αὐτῆς μετὰ νέων δικαιολογητικῶν.

Ἡ οἰκονομικὴ ἀρχὴ ὀφείλει νὰ χορηγήσῃ τὴν ἔγκρισίν τῆς, ἐφ' ὅσον τὸ συναλλάγμα ἀπαιτεῖται πρὸς πληρωμὴν τόκων ἄλλοδαπῶν ἀπαιτήσεων καὶ ἀποσβέσεων ποσῶν διὰ μακροπρόθεσμα δάνεια. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει ἰδιαιτέρας διὰ μεταφορικὰ ἔξοδα καὶ τελωνειακοὺς δασμούς, δι' ἔξοδα εὐφροσυχίας καὶ τὰ τοῦτοις ὅμοια, δι' ὑπηρεσίας ἐξ ἀσφαλιστικῶν συμβολαίων καὶ ἐμπορικῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ (περβλ. ὁδηγίας I, II, ἀριθ. 4). Τοῦναντίον δὲν χρειάζεται νὰ χορηγήσῃ ἔγκρισιν, ἐφ' ὅσον τὸ συναλλάγμα μέλλει νὰ χρησιμοποιήσῃ εἰς ἐξόφλησιν αὐτοῦ τοῦ χρόνου.

Κατὰ τῆς ἀγνήσεως τῆς Κρατικῆς Τραπέζης πρὸς σύμπραξιν εἰς τινὰ ἐργασίαν συναλλάγματος οὐδὲν ἔνδικον μέσον χωρεῖ. Καὶ ἡ Κρατικὴ Τράπεζα ὅπως καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δύναται ὁποιοδήποτε νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν χορηγηθεῖσαν ἔγκρισιν. Τὸ ἔγκυρον τῶν πρὸ τῆς ἀνακλήσεως συναφθεῖσων ἐργασιῶν δὲν βλέπεται διὰ τῆς ἀνακλήσεως.

III. Θέσις τῶν πιστωτικῶν ἰδρυμάτων.

Ὅπως παρὰ τῇ Κρατικῇ Τραπέζῃ, ἀπαιτεῖται ἐπίσης ἡ ἔγγραφος ἔγκρισις καὶ ἐκ μέρους τῶν Γραφείων Διαχειρίσεως Συναλλάγματος, ὅταν ἡ κτῆσις καὶ ἡ ἀπαλλοτριώσις συναλλάγματος πραγματοποιηθῆ δι' ἐντεταλμένου πιστωτικοῦ ἰδρυματος ἢ ἐνθεῖας ἢ τῇ μεσολαβήσει αὐτοῦ. Παύει ὅμως τὸ δικαίωμα τοῦτο ὅταν αὐτὸ τοῦτο τὸ πιστωτικὸν ἴδρυμα εἶναι ὁ κτῶμενος τὸ συναλλάγμα, τούτῃστι ὅταν ἡ ἐπὶ συναλλάγματος δοσοληψία γίνεται εἴτε μεταξὺ τῆς Κρατικῆς Τραπέζης καὶ ἐντεταλμένου τινὸς ἰδρυματος, εἴτε μεταξὺ δύο ἐντεταλμένων ἰδρυμάτων.

Κατὰ τὰ λοιπὰ τὰ πιστωτικὰ ἰδρύματα ὑπόκεινται, ὅπως πᾶς τρίτος, εἰς τοὺς περιορισμοὺς τοῦ Διατάγματος: δύναται ὅμως ταῦτα νὰ διενεργῶσι πράξεις ἐπὶ προθεσμίᾳ (περβλ. Ὁδηγίας III ἀρθ. 3).

IV. Κτῆσις, ἀπαλλοτριώσεις καὶ μεσολάβησις.

1. Κτῆσις.

Ὑπὸ τὸν ὄρον κτῆσις ἐννοεῖται ὅχι μόνον ἡ ἀπόκτησις τῆς ἰδιοκτησίας συναλλάγματος καὶ ἀπαιτήσεων, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀπόκτησις τῆς πρὸς διαθέσιν ἱκανότητος. Περιλαμβάνεται ὅθεν καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ διαθέσειν ἐν ὀνόματι ἄλλου συναλλάγμα.

Ἐξ ἄλλου ἡ ἀπλὴ κατοχὴ εἶναι δυνατόν νὰ μὴ ἐξαρκῆ. Ὅστις λαμβάνει ἐπὶ ἀμοιβῇ

ν. Ἀστικά συνέπειαι τῆς παραβάσεως.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ ἔγγυρον ἢ ἀκέρυρον τῶν ἐπὶ τοῦ συναλλάγματος πράξεις ἐν τοῖς καθ' ἑκάστον παραπέμπομεν εἰς τὰς ἐξηγήσεις τὰς ὑπὸ τὸ ἄρθρον 12 διδομένας.

Ἐνταῦθα ἐν τούτοις δεόν νά τονισθῇ, ὅτι δὲν εἶναι ἄκυροι πᾶσαι αἱ πράξεις, αἱ ὁποῖαι προσκορροῦσιν εἰς τὸ ἄρθρον 2. Ἐνῶ πᾶσαι αἱ λοιπαὶ ἀπαγορευόμενα πράξεις ἐξαίρονται ἐν τῷ ἄρθρῳ 12 καὶ κηρύσσεται ἡ ἀκυρότης αὐτῶν, αἱ πράξεις τοῦ ἄρθρου 2 δὲν ἀναφέρονται ἐν τῷ ἄρθρῳ 12.

Ἡ ἀκυρότης ὁμως αὐτῶν προκύπτει ἐκ τῶν γενικῶν διατάξεων, καθ' ἃς πράξεις, αἵτινες ἀντίκεινται εἰς νομοθετικὴν ἀπαγόρευσιν—καὶ ἐνταῦθα εἶναι ἡ περίπτωσης κατὰ τὸ ἄρθρον 18 ἀριθ. 1 καὶ 2 τοῦ περὶ Συναλλάγματος Διατάγματος—εἶναι κατὰ τὸ ἄρθρον 134 τοῦ Ἀστ. Κώδ. ἄκυροι. Ἡ ἀκυρότης ὁμως γεννᾶται μόνον ὅταν ἡ ἀπαγόρευσις γίνεται ἐκ προμελέτης ἢ ἐξ ἀμελείας. Τὸ προαπαιτούμενον τῆς προϋποθέσεως ταύτης ἀποτελεῖ τὴν διαφορὰν πρὸς τὰς ἄλλας ἀπαγορευόμενας πράξεις ἐπὶ συναλλάγματος, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἄκυροι καὶ ἂν τὰ συμβαλλόμενα μέρη οὐδεμίαν περὶ προσκορροῦσιν γνῶσιν εἶχον καὶ κατ' οὐδὲν οὔτοι καθίστανται ὑπόχρεοι.

Τὸ δυνατόν τῆς κτήσεως συναλλάγματος ἄνευ τῆς συνεργασίας τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς κατὰ τὸν ἐπιτροπεύμενον τρόπον προκύπτει ἐκ τῆς ἐπισκοπήσεως τοῦ ἄρθρου 1 σημειώσις 1.

Ἄρθρον 3.

Διάθεσις ἁλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς ἢ εἰς ξένον νόμισμα ἀπαιτήσεων, τὰ ὁποῖα κτῶνται ἄλλως ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 2, ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν ἐγγράφου ἐγκρίσεως τῶν Γραφείων Διαχειρίσεως Συναλλάγματος, ἐκτὸς ἂν αἱ ἀξίαι περιορισθῶνται εἰς τὴν Κρατικὴν Τράπεζαν ἢ εἰς ἴδρυμα συμφώνως τῇ 3 παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου 2.

I Περιπτώσεις κτήσεως ἄλλαι τῶν τοῦ ἄρθρου 2.—II Διάθεσις.

I Περιπτώσεις κτήσεως ἄλλαι τῶν τοῦ ἄρθρου 2.

Συναλλάγματα δύνανται νά ἀποκτηθῶσιν ἄλλως ἢ ἐναντι ἐγγυρίου μέσου πληρωμῆς:

- α) δι' ἀμισθὴ κτήσεως (δωρεᾶ, διαθήκη),
- β) ἐναντι παραδόσεως ἐγγυρίου καὶ ἁλλοδαπῶν ἐμπορευμάτων,
- γ) ἐναντι ἁλλοδαπῶν ἀπαιτήσεων,
- δ) ἐναντι ἐγγυρίου χρεωγράφων.

II Διάθεσις.

Ἐπὸ τὸν ὅρον διάθεσις ἐννοεῖται πᾶσα ἐργασία ἐμποραγμάτων ἀπαλοτριώσεως, ὅθεν ἡ μεταβίβασις κυριότητος, ἡ παραχώρησις χρήσεως καὶ δικαιώματος ἐνεχύρου, ἡ ἐκχώρησις καὶ ἡ ἐνεχυρίασις ἀπαιτήσεων.

Ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3 προκύπτει, ὅτι ἀδιάφορον εἶναι πῶς ἐκτήθησαν τὰ συναλλάγματα, ἂν ἐναντι ἐγγυρίου μέσου πληρωμῆς ἢ οὐ, ἂν ἐπ' ἀμισθὴ ἢ ἀμισθί. Ἡ ἐλευθέρη διάθεσις πάντων τῶν συναλλαγματίων ἀπαγορεύεται ἐν πάσῃ περιπτώσει εἰς τοὺς ἡμεδαποὺς καὶ ἐν Γερμανίᾳ ἁλλοδαποὺς, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἀξίας ὑπερβαίνουσας τὰ 3.000 κρατικά μάρκα (ἄρθρ. 11).

Καὶ ἡ διάθεσις συναλλάγματος ἀξίας κάτω τῶν 3.000 κρατικῶν μάρκων ἀπαγορεύεται, ἐφ' ὅσον γίνεται ἐναντι ἐγγυρίου μέσου πληρωμῆς.

Μεγάλης σημασίας εἶναι ἡ διάταξις αὕτη διὰ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν. Ὁ ἐξαγωγεὺς δὲν δύναται πλέον νά διαθέσῃ ἐλευθέρως τὸ εἰσαγόμενον παρ' αὐτοῦ συναλλάγμα, ὁ δὲ εἰσαγωγεὺς δὲν δύναται ἄνευ ἐτέρου νά ἐκπληρώσῃ τὰς πρὸς πληρωμὴν ὑποχρεώσεις του (πρβλ. ὁμως Ὀδηγίας I, II σελ. 14α).

Ἄρθρον 4.

Κτήσις ἐξόνων ἀξιών, αἵτινες δὲν ἔχουσιν εἰσαχθῆ εἰς τι τῶν Γερμανικῶν Χρηματιστηρίων, ἐπιτρέπεται ἐπὶ ἀποτίσει μόνον κατόπιν ἐγγράφου ἐγκρίσεως Γραφείου Λιχτενστάϊν Συναλλάγματος. Ἐπίσης ἡ διάθεσις ἀξιών, αἵτινες δὲν ἔχουσιν εἰσαχθῆ εἰς τι τῶν Γερμανικῶν Χρηματιστηρίων, ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν ἐγγράφου ἐγκρίσεως Γραφείου Λιχτενστάϊν Συναλλάγματος, ἐκτὸς ἐὰν αἱ ἀξίαι ἐκποιηθῶσιν εἰς τὴν Κρατικὴν Τράπεζαν ἢ εἰς πιστωτικὸν ἴδρυμα, κατὰ τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 2.

Τὸ ἄρθρον κανονίζει ἰδιαίτερος τὴν κτήσιν καὶ τὴν διάθεσιν ἀλλοδαπῶν ἀξιών μὴ εἰσηγμένων εἰς τι τῶν Γερμανικῶν Χρηματιστηρίων.

Ὡς πρὸς τὴν κτήσιν ἐπιτρέπεται ἀπεριορίστως:

1. ἡ κτήσις ἐπ' ἀμοιβῆ ἢ ἀμισθὶ ἐγκυρίων ἀξιών

2. ἡ κτήσις ἐπ' ἀμοιβῆ ἢ ἀμισθὶ ἀλλοδαπῶν ἀξιών εἰσηγμένων εἰς Γερμανικὰ Χρηματιστήρια

3. ἡ ἀμισθὶ κτήσις ἀλλοδαπῶν ἀξιών μὴ εἰσηγμένων εἰς Γερμανικὰ χρηματιστήρια.

Τούτων δὲν εἶναι ἐλευθέρῃ ἢ ἐπ' ἀμοιβῆ κτήσις ἀλλοδαπῶν ἀξιών μὴ εἰσηγμένων εἰς Γερμανικὰ Χρηματιστήρια.

Ὡς πρὸς τὴν διάθεσιν, ἐπιτρέπεται ἀπεριορίστως:

1. ἡ ἐπ' ἀμοιβῆ ἢ ἀμισθὶ διάθεσις (ἐκποίησης) ἐγκυρίων ἀξιών διὰ τὸ ἐσωτερικόν (ἄρθρον 7)

2. ἡ ἐπ' ἀμοιβῆ ἢ ἀμισθὶ διάθεσις ἀλλοδαπῶν ἀξιών εἰσηγμένων εἰς τὰ Χρηματιστήρια διὰ τὸ ἐσωτερικόν

3. ἐκποίησης εἰς τὴν Κρατικὴν Τράπεζαν ἢ ἐντεταλμένον ἴδρυμα μὴ εἰσηγμένων εἰς τὰ Χρηματιστήρια ἀλλοδαπῶν ἀξιών.

ὑποκείμενα εἰς τὴν ἐγκρίσιν εἶναι πᾶσα ἄλλη ἐκποίησης εἴτε ἐπ' ἀμοιβῆ εἴτε ἀμισθὶ ἀλλοδαπῶν ἀξιών μὴ εἰσηγμένων.

Ἄρθρον 5.

Ἀπαγορεύεται πᾶσα ἐπὶ προθεσμίᾳ πράξις ἐπὶ ἀλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς ἢ εἰς ἐξόν νόμισμα ἀπαιτήσεων ἢ ἐπὶ πολυτίμων μετᾶλλων, δι' ἃ καταβάλλεται ἐγκυρίων μέσων πληρωμῆς.

Γ. Ἔννοια τῶν ἐπὶ προθεσμίᾳ πράξεων.—II. Ἄκυροι καὶ ἔγκυροι πράξεις ἐπὶ προθεσμίᾳ.

I. Ἔννοια τῶν ἐπὶ προθεσμίᾳ πράξεων.

Ἐν ᾧ τὸ ἄρθρον 2 ἀφορᾷ πράξεις τοῖς μετροητοῖς, τὸ ἄρθρον 5 κανονίζει τὰς ἐπὶ προθεσμίᾳ πράξεις. Ἡ ἀπαγόρευσις ἐξικνεῖται εὐρύτερον ἢ ὡς ἐν ἄρθρῳ 2, διότι ἐνταῦθα ἀποκλείεται ἀντιπροσώπευσις τῆς Κρατικῆς Τραπέζης ὡς τοῦτο προκύπτει ἐκ ἐνταῦθα ἀποκλείεται ἀντιπροσώπευσις τῆς Κρατικῆς Τραπέζης ὡς τοῦτο προκύπτει ἐκ τοῦ ἄρθρου 1 ἐδαφ. 1. Πράξεις ἐπὶ προθεσμίᾳ δύνανται ὄθεν νὰ διενεργηθῶσιν μόνον διὰ τῆς Κρατικῆς Τραπέζης ἢ τῆς Γερμανικῆς Προξενολητικῆς Τραπέζης χουσσὸν, οὐχὶ δὲ διὰ τῶν ἐντεταλμένων πιστωτικῶν ἰδρυμάτων. Ὑπὸ τὸν ὄρον πράξεις ἐπὶ προθεσμίᾳ ἐννοοῦνται πράξεις ὧν ἡ ἐκπλήρωσις δὲν ἐπακολουθεῖ ἀμέσως, ἀλλὰ εἰς βραδύτερον χρόνον (πρὸβλ. Obst. «Περὶ χρήματος, Τραπεζῶν καὶ Χρηματιστηρίων», ἔκδ. 1929, σελ. 447). Ἡ ἔννοια τῆς πράξεως ἐπὶ προθεσμίᾳ περιλαμβάνει καὶ χρηματιστικὰς πράξεις ἐπὶ προθεσμίᾳ, τοιούται πράξεις ἐπὶ ἐργασιῶν διεξαγομένων ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ, αἷς ἀντιζείμενον τῆς συμβάσεως εἶναι προϊόντα ἢ ἀξίαι παραδοτέαι εἰς κατ' ἐμπορικὴν συνθήθειαν ὁρισμένης ἡμέρας τ. ἔ. τὴν 15ην ἢ εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνός (πρὸβλ. Nussbaum «Ἐργασίαι Χρηματιστηρίων», σελ. 16).

Δὲν εἶναι οὐσιώδεις στοιχεῖον τῶν ἐπὶ προθεσμίᾳ πράξεων, ὡς συνηθέστατα γίνονται δεκτὸν ἐν τῷ ἐμπορικῷ κόσμῳ, ἡ θέλησις ἀμφοτέρων τῶν συμβαλλομένων μερῶν

νά μὴ ἐκπληρωθῆ ἢ διὰ τῆς συμβάσεως συννομολογηθεῖσα παρὰδοσις, ἀλλὰ νὰ κανονισθῆ μᾶλλον ἐν τῇ ὁρισμένῃ προθεσμίᾳ ἢ καταβολῇ τῶν προκυπτουσῶν διαφορῶν. Τοῦτο εἶναι εἶδος μόνον τῶν χρηματιστικῶν ἐργασιῶν, ἀποτελοῦν τὰς συμφηφιστικὰς ἐργασίας.

II. Ἄκυροι καὶ ἔγκυροι πράξεις ἐπὶ προθεσμίᾳ.

Αἱ ἐπὶ προθεσμίᾳ πράξεις ἀπαγορεύονται καὶ εἶναι κατὰ τὸ ἄρθρον 12 ἄκυροι, καθὼς καὶ πᾶσαι αἱ συμπληρωματικαὶ συμβάσεις, ὡς ἡ ἐγγύησις. Ἡ σύναψις μάλιστα πράξεων ἐπὶ προθεσμίᾳ εἶναι κατὰ τὸ ἄρθρον 18 ἀριθ. 5 κολάσιμος. Κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ ἄρθρον 2, ὅπερ καθορίζει τὴν ἀκυρότητα τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν πράξεων, τῆς ἀποκτίσεως ἢ ἐκχωρήσεως, τὸ ἄρθρον 5 καθορίζει τὴν ἀκυρότητα τῶν παραγοσῶν ὑποχρεώσεως πράξεων, ἀγορᾶς κλπ.

Ἄκυρος ἐπίσης εἶναι καὶ ἀπαγορεύεται ἡ μεσολάβησις πρὸς σύναψιν πράξεων ἐπὶ προθεσμίᾳ.

Κατὰ τὸ ἰσχύον δίδεν δίκαιον, πράξεις ἐπὶ προθεσμίᾳ μόνον διὰ τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς, τῆς Προεξοφλητικῆς Τραπεζῆς χρυσῶν ἢ τῶν ἐντεταλμένων πιστωτικῶν ἰδρυμάτων ἐπιτρέπονται καὶ δι' ἑξῆς πρὸς τὸν σκοπὸν διεξαγωγῆς ἐξαγωγικῶν, εισαγωγικῶν καὶ διαμετακομιστικῶν ἐργασιῶν (προβλ. Ὀδηγίας 3 ἀριθ. 3). Εἰς τὴν περίθεσμίᾳ. Κατὰ τὸ Διάταγμα τῆς 15 Ἰουλίου 1931 ἐπιτρέπονται ἐκτὸς τούτου ἐπὶ προθεσμίᾳ πράξεις:

- α) εἰς ἄλλοδαπὰ μέσα πληρωμῆς ἐναντι ἐγγυορίων καὶ ἄλλοδαπῶν ἀξιῶν
- β) εἰς ἐγχώρια μέσα πληρωμῆς ἐναντι ἐγγυορίων καὶ ἄλλοδαπῶν ἔμπορευμάτων, ἐξαιρέσει τῶν πολυτίμων μετάλλων
- γ) εἰς ἄλλοδαπὰ μέσα πληρωμῆς ἐναντι ἄλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς καὶ ἄλλοδαπῶν ἀπαιτήσεων.

Ἐπειδὴ ἤδη ἡ διάθεσις συναλλάγματος ἀπαγορεύεται ἐξ ὀλοκλήρου, θεωρεῖται ἄκυρος καὶ πρᾶξις, δι' ἧς συνάπτεται ὑποχρεώσις πρὸς παρὰδοσιν συναλλάγματος κατὰ πᾶσαν ἐπὶ προθεσμίᾳ πρᾶξιν, διότι διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην οὐδόλως δύναται νὰ ὑπολογισθῆ χορήγησις ἐγκρίσεως ἐκ μέρους Γραφείου Λιασεύσεως Συναλλάγματος.

Ἄρθρον 6.

Μόνον δι' ἐγκρίσεως Γραφείου Λιασεύσεως Συναλλάγματος ἐπιτρέπεται:

- 1) ἡ εἰς πρόσωπα ἐγκατεστημένα ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἢ ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Σάαο, χορήγησις πιστώσεων εἰς κρατικὰ ἢ χρυσᾶ μάρκα,
- 2) ἡ εἰς κρατικὰ ἢ χρυσᾶ μάρκα μεταβίβασις εἰς λογαριασμούς, ὧν ἡ ἐκτέλεσις γίνεται ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἢ ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Σάαο, ἢ ἡ ἐκχώρησις ἀπαιτήσεων εἰς πρόσωπα ἐγκατεστημένα ἐκεῖ,
- 3) ἐπιτρέπεται ἡ διάθεσις ἀπαιτήσεων εἰς κρατικὰ ἢ χρυσᾶ μάρκα, ὑφισταμένων πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Διατάγματος καὶ ἀνηκουσῶν εἰς πρόσωπα ἐγκατεστημένα ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἢ ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Σάαο.

I. Χορήγησις πιστώσεων.—II. Μεταβίβασις λογαριασμῶν καὶ ἀπαιτήσεων.—

III. Διάθεσις ἀπαιτήσεων.

Τὰ ἄρθρα 6 καὶ 7 σκοποῦν τὴν παρεμπόδισιν τῆς μεταφορῆς ἀπαιτήσεων, μέσων πληρωμῆς καὶ ἀξιῶν εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

I Χορήγησις πιστώσεων.

Ἐπὶ τὸν ὅρον πιστώσεις ἐννοοῦνται μόνον χρηματικὰ καὶ καὶ οὐχὶ ἔμπορικαί πιστώσεις.

Ἐγκατεστημένος ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἢ ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Σάαο εἶναι πᾶς ὅστις ἔχει

τόπον διανομῆς ἢ διαρκῆ κατοικίαν ἐν τῷ ἔξωτερικῷ. Ὀλίγην σημασίαν ἔχει ἡ ὀπιοκότης· ἡ ἀπαγόρευσις δίδει ἀναφέρεται καὶ εἰς τὸν ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ διαμένοντα Γερμανόν. Λιὰ τὰ νομικὰ πρόσωπα τόπος διανομῆς εἶναι ἡ ἔδρα τῆς κεντρικῆς διοικήσεως.

II. Μεταβίβασις ἀπαιτήσεων καὶ λογαριασμῶν.

Ἡ μεταβίβασις λογαριασμῶν δέον νὰ θεωρῆται ὡς μὴ ἐπιτροπομένη καὶ ἂν ἀπλῶς πρόκηται περὶ ὑποκαταστήματος ἐν τῇ ἡμεδαπῇ τραπέζης τοῦ ἔξωτερικοῦ, ὅπερ ὑποκατάστημα μεταφέρει τὸν λογαριασμὸν τοῦ Γερμανοῦ, καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐν Γερμανίᾳ ἐγκατεστημένου ἄλλοδαποῦ ὀφειλέτου εἰς τὸ ἐν τῷ ἔξωτερικῷ εὐρισκόμενον κεντρικὸν κατὰστημα. Μολονότι ἡ ἀπαιτήσις ὡς τοιαύτη οὐδεμίαν νομικῶς ἰφίσταται μεταβολήν, ἀπαγορεύεται ἐν τούτοις ἡ καθαρῶς βιβλιοτεχνικὴ ἐνέργεια διὰ νὰ παραμείνωσιν ἀπὸ ἀπόψεως οἰκονομίας αἱ ἀπαιτήσεις ἐν τῇ ἡμεδαπῇ. Ἐὰν πραγματοποιηθῇ ἡ μετατροπὴ ἐνός εἰς μᾶζα λογαριασμοῦ εἰς λογαριασμὸν εἰς συνάλλαγμα, πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ γείνη ἔπειτα ἡ ἐγγραφὴ εἰς τὰ βιβλία καὶ παραβιασθῇ ἡ διάταξις, καὶ ἡ τοιαύτη ἐνέργεια ἐπίσης ἀπαγορεύεται καὶ τιμωρεῖται. Ἐπίσης δὲν ἐπιτρέπεται ἡ δι' ἐκχωρήσεως ἐμποίησις εἰς τὴν ἄλλοδαπὴν ἄνευ ἐγκρίσεως.

III. Διάθεσις ἀπαιτήσεων.

Ἐν τῷ ὁ ἀριθμὸς 2 (τοῦ ἀρθροῦ) ἔχει πρὸ ὀφθαλμῶν ἀπαιτήσεις ἐν Γερμανίᾳ ἐγκατεστημένον πιστωτοῦ ἔναντι Γερμανοῦ ὀφειλέτου καὶ τὴν διασπάθισιν αὐτῶν ἀπαγορεύει, ὁ ἀριθμὸς 3 ἀπαγορεύει τὴν διάθεσιν ἀπαιτήσεων καὶ τότε αἱ ἀποκτήσεις ἀνήκουσιν εἰς πρόσωπα ἐγκατεστημένα ἐν τῷ ἔξωτερικῷ ἢ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Σιάω, ἐφ' ὅσον ἐγεννήθησαν αὐταὶ πρὸ τῆς ἐνάφξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Διατάγματος. Ἡ ἀντιπαροσβολὴ τῶν ἀριθμῶν 2 καὶ 3 παρέχει ἀφορμὴν εἰς ἰδιαιτέραν ἀμφιβολίαν, καθόσον ἐφ' ἑνός ἡ διάθεσις ἀπαιτήσεων γίνεται πάντοτε ὑπὸ τὴν μορφήν τῆς ἐκχωρήσεως, ἐφ' ἑτέρου δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ κατανοηθῇ διατὶ δὲν ὑπάγεται εἰς τὸν ἀριθμὸν 2 ὁ ἄλλοδαπὸς πιστωτὴς, ὅστις εἶνε κίτοχος γερμανικῆς ἀπαιτήσεως ἐν τῷ ἔσωτερικῷ.

Παρὰ τοῦτο, κατὰ τὸν ἀριθμὸν 3 ὁ ἄλλοδαπὸς πιστωτὴς δύναται νὰ διαθέσῃ ἀπαιτήσεις, αἵτινες ἐγεννήθησαν μετὰ τὴν ἔναφξιν τῆς ἰσχύος τοῦ Διατάγματος. Ὁ πιστωτὴς δυνάμει τοῦ ἀριθμοῦ 2—καὶ ἐνταῦθα μόνον ὁ Γερμανὸς πιστωτὴς ἔννοεῖται—δὲν δύναται νὰ προβῇ εἰς τὴν διάθεσιν ἀπαιτήσεων.

Ἐπιτρέπονται :

α) πιστώσεις εἰς νόμισμα· τὰ συμβαλλόμενα μέρη πρέπει νὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ διαθέσωσι συνάλλαγμα, ἀπαιτεῖται δὲ ἡ συνεργασία τῆς Κρατικῆς Τραπέζης καὶ ἡ ἐγκρίσις τοῦ Γραφείου Διαχειρίσεως Συναλλάγματος·

β) πιστώσεις εἰς ἐμπορεύματα·

γ) μεταφορὰ ἄλλοδαπῶν ἀπαιτήσεων εἰς λογαριασμὸν·

δ) ἐκχώρησις ἄλλοδαπῶν ἀπαιτήσεων, ἐφ' ὅσον γίνεται οὐχὶ ἔναντι ἐγκωρίου μέσου πληρωμῆς·

ε) διάθεσις ἀπαιτήσεων ἄλλοδαπῶν πιστωτῶν, αἵτινες ἐγεννήθησαν μετὰ τὴν ἔναφξιν τῆς ἰσχύος τοῦ Διατάγματος.

Ἄρθρον 7.

Μέσα πληρωμῆς καὶ ἀξία δύναται νὰ ἀποστέλλωνται ἢ νὰ μεταβιβάζωνται εἰς τὸ ἔξωτερικὸν ἢ τὴν περισχὴν τοῦ Σιάω μόνον κατόπιν ἐγγράφου ἐγκρίσεως Γραφείου Διαχειρίσεως Συναλλάγματος.

Περὶ τῆς οἰκονομικῆς σημασίας τῆς διατάξεως προβλ. ἀρθρ. 6, εἰσαγωγήν. Ἡ διά-

ταῖς ἀναφέρεται καὶ εἰς τὰ ἐγγχώρια καὶ εἰς τὰ ἀλλοδαπὰ μέσα πληρωμῆς ὅπως καὶ εἰς τὰς ἐγγχωρίους καὶ ἀλλοδαπὰς ἀξίας. Περὶ ἀπαιτήσεων προβλ. ἄρθρον 6.

Ἀποστολὴ καὶ μεταφορὰ ὑπάρχει, εἰθὺς ὡς τὸ μέσον πληρωμῆς ἢ αἱ ἀξίαι ἐξέρχονται τῶν συνόρων.

Ἄρθρον 8.

(1) Μέσα πληρωμῆς ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ παρόντος Λιαιτάγματος εἶναι τὰ νομίσματα (μεταλλικά, χαρτονομίσματα, τραπεζογραμμάτια καὶ τὰ παρόμοια) μεταφοραὶ πιστώσεων ἐντάλματα πληρωμῆς, ἐπιταγαὶ καὶ συναλλαγματικά.

(2) Ἀπαιτήσεις εἰς ξένον νόμισμα ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ παρόντος Λιαιτάγματος εἶναι ἀπαιτήσεις καθ' ἃς ὁ δανειστής ἔχει ἀξίωσιν πληρωμῆς εἰς ξένον νόμισμα. Ἀπαιτήσεις εἰς ξένον νόμισμα δὲν εἶναι ἀξίαι (χορῶγραφα), ὡς καὶ εἰς ξένον νόμισμα ἀπαιτήσεις προσεχόμεναι ἐξ ἀσφαλιστικῶν συμβολαίων, ἅτινα συνήφθησαν πρὸ τῆς 15 Ἰουλίου 1931.

(3) Ἀλλοδαπαὶ ἀξίαι ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ παρόντος Λιαιτάγματος εἶναι ἀξίαι, τῶν ὁποίων ὁ ἐκδότης ἔχει τὴν ἔδραν, τὴν κατοικίαν ἢ τὸν τόπον τῆς διοικήσεως τῶν ἐργασίῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ τὴν περιοχὴν τοῦ Σάου.

(4) Πολύτιμα μέταλλα ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ παρόντος Λιαιτάγματος εἶναι ὁ χρυσός, ὁ ἄργυρος, ἢ πλατίνη καὶ τὰ ἐκ πλατίνης μέταλλα, ὑπὸ τὰς συνήθεις ἐν τῷ ἐμπορίῳ μορφάς.

I. Μέσα πληρωμῆς.—II. Ἀπαιτήσεις.—III. Ἀλλοδαπαὶ ἀξίαι.—IV. Πολύτιμα μέταλλα.

I. Μέσα πληρωμῆς.

Τὸ ἄρθρον 3 γενικὸν μόνον παρέχει ὁρισμὸν τοῦ ὅρου μέσον πληρωμῆς, οὐδένα δὲ τοῦ ἐγγχωρίου μέσον πληρωμῆς, ὡς τὸ περὶ Συναλλάγματος Λιαιτάγμα τῆς 8 Νοεμβρίου 1924.

Μεταξὺ τῶν ἀναφερομένων (ἐν τῷ Λιαιτάγματι ἐκείνῳ) μέσων πληρωμῆς ὑπάγονται καὶ τὰ κέρματα, ὡς τοῦτο προκύπτει ἐκ τῆς ἀντιθέσεως πρὸς τὸν νόμον περὶ ἐκροῆς κεφαλαίων.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ περὶ ἐκροῆς κεφαλαίων Λιαιτάγματος, νῦν κατηργημένου, ὁρίζει: Μέσα πληρωμῆς ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ Λιαιτάγματος τούτου εἶνε νομίσματα . . . ἐξαίρεσι τῶν κερμάτων.

Καὶ ἄργυρᾶ ὄθεν νομίσματα δὲν δύνανται νὰ ἀνταλλαγῶσι ἄνευ τῆς μεσολαβήσεως τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς ἢ τῶν ἐντεταλμένων ὑπ' αὐτῆς ἰδρυμάτων.

Τὰ γραμματόσημα δὲν εἶνε μέσα πληρωμῆς. Καὶ ὅταν ἀκόμη ἐναντι ἐγγχωρίων μέσων πληρωμῆς ἀγοραζόνται μεγάλα ποσότητες ἀλλοδαπῶν γραμματοσήμων ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως πωληθῶσι ταῦτα εἰς τὸ ἐξωτερικόν, καὶ τότε δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσι ταῦτα ὡς μέσον πληρωμῆς.

Πρὸς τὰ μετρητὰ ἐξισοῦνται ἐντολαί, αἵτινες ἐν ταῖς συναλλαγáις θεωροῦνται ὡς μέσα πληρωμῆς, καὶ δὴ μεταφοραὶ πιστώσεων, ἐντολαὶ πληρωμῆς, ἐπιταγαί, συναλλαγματικά.

1. Ὑπὸ τὸν ὅρον μεταφοραὶ πιστώσεων ἐννοεῖται ἡ πώλησις πιστώσεως, τὴν ὁποίαν ὁ πωλητὴς ἔχει ἐν ἀλλοδαπῇ Τραπεζῇ, δι' ἧς πωλήσεως οὗτος παραχωρεῖ τὸ ποσὸν τῆς πιστώσεως του εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ ὀριζομένην Τράπεζαν ἢ εἰς τρίτον (προβλ. Obst, σελ. 246).

2. Ἐντολαὶ πληρωμῆς εἶνε ὄχι μόνον αἱ εἰς διαταγὴν ἐμπορικῶν συμφώνων τῷ ἄρθρῳ 363 τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου ἐντολαί, ἀλλὰ καὶ αἱ Ἀστικοῦ Δικαίου συμφώνων πρὸς τὸ ἄρθρον 183 τοῦ Ἀστ. Κώδ. ἐντολαί.

3. Ὑπὸ τὸν ὄρον ἐπιταγαὶ περιλαμβάνονται καὶ αἱ προχρονολογημέναι ἐπιταγαί.
4. Ὡς πρὸς τὰς συναλλαγματικὰς οὐδενίᾳ ὑπάρχει διάκρισις, ἂν πρόζηται περὶ ἰδίων συναλλαγματικῶν ἢ περὶ τραβηκτικῶν (περὶ τῶν τραβηκτικῶν τοῦ ἐξαγωγέως πρὸβλ. ὁδηγίαις I ἀριθμ. 14α)· ἐπίσης οὐδενίᾳ διάκρισις ἂν ὁ τόπος ἐκδόσεως ἢ πληρωμῆς εἶνε ἢ ἡμεδαπὴ ἢ ἡ ἀλλοδαπὴ. Τοῦτο μόνον ἐξετάζεται, ἂν τὸ ποσὸν τῆς συναλλαγματικῆς εἶνε εἰς ἐγγώριον ἢ ἀλλοδαπὸν νόμισμα. Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἰσχύει καὶ διὰ τὴν ἐπιταγὴν.

II. Ἀπαιτήσεις καὶ ἀξίαι.

Ἡ εἰς ξένον νόμισμα ἀπαιτήσις πρέπει νὰ ἐξοφλήται διὰ πραγματικῆς καταβολῆς ἀλλοδαποῦ μέσου πληρωμῆς. Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης ἔχη τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιλογῆς νὰ ἐξοφλήσῃ τὴν ἀπαιτήσιν καὶ μὲ ἐγγώριον μέσον πληρωμῆς, τότε δὲν πρόκειται περὶ ἀπαιτήσεως εἰς μετρητὰ ἐξοφλουμένης. (RG. 125 σελ. 3. καὶ RG. ἐν IW 1926 σελ. 2838). Ἐὰν τὸ τῆς ἐπιλογῆς δικαίωμα τοῦ ὀφειλέτου ἐγένετο πρὸς καταστροφίγησιν, τότε ἡ ἀπαιτήσις δέον νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀλλοδαπὴ. Ἡ πραγματικὴ θέλησις τῶν μερῶν ἔχει ἐπιβάλλουσαν ἐν προκειμένῳ σημασίαν. (Ὅρα ὁδηγίαις I, ἀριθ. 9).

Ἐπιτρεπόμεναι δέον νὰ θεωροῦνται συμφωνίαι, καὶ ἄς κατὰ τὴν πώλησιν ἐμπορευμάτων ἢ χρηματιστηριακὴ τιμὴ ἀλλοδαποῦ συναλλάγματος θὰ ἰσχύη ὡς μέτρον ἀξίας, π. χ. ἡ συμφωνία τοῦ ὄρου εἰς δολάρια. Κατὰ ταῦτα ἡ ἐκδοσις τιμολογίου εἰς ξένον συναλλάγμα ἐν ταῖς ἐμπορικαῖς συναλλαγαῖς δὲν ἀπαγορεύεται.

Νέα εἶνε ἡ διάταξις, καὶ ἦν μεταξὺ τῶν εἰς ξένον νόμισμα ἀπαιτήσεων περιλαμβάνονται καὶ ἀξιώσεις ἐξ ἀσφαλιστικῶν συμβολαίων συναφθέντων μετὰ τὴν 15 Ἰουλίου 1931.

Ἐπὶ ἀξίων (χρεωγραφῶν) ἀμφίβολος εἶνε ἡ νομικὴ θέσις τῶν τοκομεριδίων καὶ τῶν μερισματαποδείξεων. Ταῦτα παρέχουσι ἀξίωσιν εἰς πληρωμὴν εἰς χοῦμα, παρὰ τοῦτο ὅμως δέον νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς ἐνιαίαν κατηγορίαν μετὰ τῶν χρεωγραφῶν. Τοκομερίδια ὅθεν καὶ μερισματαποδείξεις, μολονότι εἶνε πληρωτέα εἰς πραγματικὸν ἀλλοδαπὸν νόμισμα, δὲν εἶνε ἀπαιτήσεις εἰς ξένον νόμισμα. Ἄλλως ἰσχύει, εὐθὺς ὡς ἀποκοπῶσι τοῦ χρεωγραφοῦ, διότι τότε καθίστανται ἀνεξάρτητοι ἀπαιτήσεις.

Ἀμφίβολον εἶνε, ἂν ὁμόλογα ὑποθηκῶν ἐμπορευμάτων χρῶν καὶ χρῶν ἐπιζωπίας, εἶνε ἀξία. Ὑπὸ τινα ἔκτασιν ταῦτα εἶνε φορεῖς δικαίον καὶ ἔχουσι τὸν χαρακτῆρα ἀξίων (χρεωγραφῶν). Παρὰ τοῦτο ὁ ὄρος ἀξίαι δέον, ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ Διατάγματος, σκοποῦντος τὸν περιορισμὸν τῶν ἐπὶ συναλλάγματος συναλλαγῶν, νὰ ἐρμηνευθῇ στενῶς, ὅθεν καὶ ταῦτα δέον νὰ θεωροῦνται ὡς ἀπαιτήσεις εἰς ξένον νόμισμα, ὑποκείμενα ἐκ τούτου εἰς τοὺς περιορισμοὺς τοῦ Διατάγματος.

III. Ἀλλοδαπαὶ ἀξίαι.

Τὸ Διάταγμα τῆς 15 Ἰουλίου 1931 οὐδένα περιέχει ὄρισμὸν τοῦ ὄρου ἀλλοδαπαὶ ἀξία. Τὸ ἀρθρον 8 τοῦ νέου Διατάγματος καθορίζει, ὅτι ἀλλοδαπαὶ ἀξία εἶνε ἐκεῖνα, τῶν ὁποίων οἱ ἐκδῶται ἔχουσι τὴν κατοικίαν των ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἢ ἐκεῖνα τῶν ὁποίων ὁ τόπος πληρωμῆς εἶνε τὸ ἐξωτερικὸν ἢ ἡ περιοχὴ τοῦ Σάου.

IV. Πολύτιμα μέταλλα.

Ὑπὸ τὸν ὄρον πολύτιμα μέταλλα δὲν περιλαμβάνονται κατεργασμένα μέταλλα. Πρόκειται μόνον περὶ πολυτίμων μετάλλων ὑπὸ τὰς συνήθεις ἐν τῷ ἐμπορίῳ μορφᾷ ράβδων.

Ἄρθρον 9.

Ἀλλοδαπαὶ μέσα πληρωμῆς ἢ εἰς ξένον νόμισμα ἀπαιτήσεις, ὧν γίνεται ἐπίσημος ἀναγραφή εἰς τὸ Χρηματιστήριον τοῦ Βερολίνου, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀποκτῶνται ἢ μεταβιβάζωνται ἔναντι ἐγγωρίων μέσων πληρωμῆς ἢ εἰς τιμὴν ἀνωτέραν τῆς ἀναγραφομέ-

νης ἐν τῷ τελευταίῳ ἐπισήμῳ δελτίῳ τιμῆς τοῦ Χρηματιστηρίου τοῦ Βερολίνου. Ἡ τιμὴ τῶν πιστωτικῶν μεταφορῶν ἰσχύει ἐπίσης διὰ τὰς εἰς νομίσματα συναφθείσας πράξεις, ἐὰν οὐδεμίᾳ διὰ τὰ νομίσματα ἀναγράφεται ἰδιαιτέρα τιμὴ. Ἄν ὅμως ἀναγράφεται ἰδιαιτέρα τιμὴ, τότε αὕτη ἰσχύει μόνον διὰ τὰς εἰς νομίσματα συναφθείσας πράξεις.

- I. Οἰκονομικὴ σημασία τοῦ ἐνιαίου δελτίου χρηματιστηριακῶν τιμῶν. — II. Ἐκτασις ἐφαρμογῆς. — III. Δικαιώματα τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς καὶ τῆς Προεξοφλητικῆς Τραπεζῆς χενσοῦ. — IV. Ἡ ἐνιαία χρηματιστηριακὴ τιμὴ ὡς ἀνωτάτη. — V. Τὸ κύριον χρονικὸν σημεῖον. — VI. Προμήθειαι. — VII. Πράξεις εἰς νομίσματα. — VIII. Συνέπειαι παραβάσεως.*

I. Οἰκονομικὴ σημασία τοῦ ἐνιαίου δελτίου χρηματιστηριακῶν τιμῶν.

Ὅπως καὶ εἰς προγενέστερα Διατάγματα, τὰ ἄρθρα 9 καὶ 10 προσδιορίζουσι τὰ τοῦ καθορισμοῦ ἐνιαίου δελτίου τιμῶν Χρηματιστηρίου. Ὁ καθορισμὸς οὗτος χρησιμεύει ὡς λέιψη πᾶσα σύγκυσις καὶ ἐξασφαλισθῆ ἢ ἐπισκόπησις τῶν σχέσεων ἐπὶ τῶν χρηματιστηριακῶν τιμῶν, εἰς ἡμέρας καθ' ἃς ἐπάσχουσι φόβου κλονισμοῦ τοῦ νομίσματος. Ἡ εἰσαγωγή ἐνιαίου δελτίου χρηματιστηριακῶν τιμῶν κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ πληθωρισμοῦ δὲν ἀπεδείχθη τελειφόρος, ἐφ' ὅσον ἡ Κυβέρνησις δὲν ἦτο εἰς θέσιν νὰ σταματήσῃ τὴν αὔξησην τῆς κυκλοφορίας τοῦ χαρτονομίσματος. Τοῦναντίον τὸ μέσον τοῦτο ἠπλώσε πολλοῦ λόγου ἄξιον κατὰ τὴν σταθεροποίησιν τοῦ μάρκου.

Ἡ ἀναγραφή τιμῶν Χρηματιστηρίου ἐν Βερολίνῳ, δι' ἧς κοινοποιῆται ἐνιαῖον δι' ὁλόκληρον τὴν περιφέρειαν τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους δελτίον τιμῶν συναλλαγμάτων καὶ δι' ἧς ἀποκλείεται πᾶσα τυχὸν κατὰ τόπους διακυμάνσις, παρέχει εἰς τὴν γερμανικὴν οἰκονομίαν σαφήνειαν διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν τιμῶν. Πρὸ παντὸς ὅμως ἡ ὑπὸ τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς ἀναγραφή ἐνιαίου δελτίου τιμῶν παρέχει δυνατότητα τινὰ ἐπιδράσεως ἐπὶ τῶν τιμῶν τοῦ συναλλάγματος καὶ κανονισμοῦ αὐτῶν.

II. Ἐκτασις ἐφαρμογῆς.

Τὸ ἄρθρον 9 ἐφαρμόζεται μόνον ἐπὶ ἐργασιῶν κτήσεως συναλλάγματος ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ἄρθρου 2. Ἡ διάταξις ὅθεν δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ ἀξιῶν καὶ ἀπαιτήσεων, ἐφ' ὅσον δὲν πρόκειται περὶ κτήσεως συναλλάγματος ἐναντι ἐγχωρίου μέσου πληρωμῆς, ἰδίως περὶ ἀποκτήσεως συναλλάγματος ἐναντι ἐμπορευμάτων. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας δύνανται τὰ συμβαλλόμενα μέρη νὰ ὑπολογίσωσι τὴν ἀξίαν τοῦ συναλλάγματος χωρὶς νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψει τὸ δελτίον τοῦ Βερολίνου.

Τὸ ἄρθρον 9 ἀναφέρεται ἐπὶ συναλλαγμάτων, τὰ ὅποια ἀναγράφονται εἰς τὸ ἐπίσημον δελτίον τοῦ Χρηματιστηρίου τοῦ Βερολίνου. Διὰ τὰ μὴ ἀναγραφόμενα προβλ. ἄρθρον 10.

III. Δικαιώματα τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς καὶ τῆς Προεξοφλητικῆς Τραπεζῆς χενσοῦ.

Ἡ Κρατικὴ Τράπεζα δὲν ὑπόκειται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἰδίων καὶ παρ' αὐτῶν ἐνεργουμένων ἀγορῶν συναλλάγματος. Ἐν ταῖς περιπτώσεσι ταύταις δύναται καὶ νὰ ἐνεργήσῃ ἔξω τῶν τιμῶν τοῦ δελτίου τοῦ Βερολίνου. Τοῦτο προκύπτει ἐκ τοῦ ἄρθρου 1 παραγρ. 1.

Τοῦναντίον ἡ Κρατικὴ Τράπεζα καὶ ἡ Προεξοφλητικὴ Τράπεζα χενσοῦ ὑπόκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9, ἐφ' ὅσον χορηγοῦσιν εἰς τρίτους τὴν ἄδειαν διενεργείας πράξεων ἀγορᾶς συναλλάγματος. Ὅπως προκύπτει ἐκ τοῦ ἄρθρου 1, παραγρ. 2, τῆς διατάξεως ταύτης δύναται νὰ γείνων μόνον ἐξαιρέσεις, ἀλλ' οὐχὶ τοῦναντίον καὶ τοῦ ἄρθρου 9.

Τὰ ὑπὸ τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς ἐντεταλμένα πιστωτικὰ ἰδρύματα—καὶ ἐν τούτῳ

καταδεικνύεται πάλιν ἡ μονοπωλιακὴ θέσις τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς—ὑπόκεινται πάντοτε εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 καὶ ἐπιτρέπεται νὰ ἐνεργώσιν ἐργασίας συναλλάγματος μόνον ἐπὶ τῇ βίσει τοῦ ἐπίσημου δελτίου τοῦ Χρηματιστηρίου τοῦ Βερολίνου.

IV. Ἡ ἐνιαία χρηματιστηριακὴ τιμὴ ὡς ἀνωτάτη.

Ἡ τελευταίως γνωστὴ ἐπίσημος τιμὴ Χρηματιστηρίου εἶνε καὶ ἡ ἀνωτάτη τιμὴ, τοῦτέστι ἀπαγορεύεται ἡ δι' ἀνωτέρας ταύτης πληρωμὴ ξένου συναλλάγματος οὐχὶ δὲ καὶ ἡ διὰ κατωτέρας τιμῆς.

V. Τὸ κύριον χρονικὸν σημεῖον.

Ὡς πρὸς τὸν χρόνον, κύριον σημεῖον αὐτοῦ δὲν εἶναι ὁ χρόνος καθ' ὃν δίδεται ἡ ἐντολὴ πρὸς τὴν Τραπεζικὴν Συναλλάγματος, ἀλλὰ ὁ χρόνος τῆς ἐκπληρώσεως τῆς δικαιοπραξίας, τοῦτέστι ἡ στιγμή καθ' ἣν ἀγορὰ ἢ πώλησις τελειοῦται. Τοῦτο ἀποτελεῖ τὸν κανόνα ἐν ταῖς τραπεζικαῖς συναλλαγαῖς, ὅταν ἡ ἐντολὴ ἐκτελεῖται ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς. Οὐδόλως λογίζεται τὸ χρονικὸν σημεῖον, καθ' ὃ ὁ πελάτης λαμβάνει γνώσιν τῆς ἐκτελέσεως.

Τελευταία ἀναγραφὴ ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ἄρθρου 9 εἶναι ἡ ἀναγραφὴ ἐκείνη ἣτις ἐν τῷ τόπῳ ἐκτελέσεως ἦτο κοινῶς γνωστὴ. Δὲν ἀπαιτεῖται νὰ εἶναι γνωστὴ ἀκριβῶς καὶ παρὰ τῶν συμβαλλομένων μερῶν.

Ἐάν ἐν Βερολίῳ ἐγένετο γνωστὴ τιμὴ τις κατὰ τὴν 12 ὥραν τῆς μεσημβρίας, εἰς ἐπαρχιακὴν δὲ πόλιν τοῦναντίον τὴν 2 μ. μ., πρᾶξις τις συναφθεῖσα ἐν Βερολίῳ τὴν 1ην ἀπογευματινὴν, θὰ συναφθῇ ἐπὶ τῇ βίσει τῆς τιμῆς τῆς 12ης ὥρας. Ἡ εἰς τὴν αὐτὴν ὥραν (1ην μ. μ.) ὅμως συναφθεῖσα πρᾶξις εἰς τὴν αὐτὴν ἐπαρχιακὴν πόλιν θὰ συναφθῇ ἐπὶ τῇ βίσει τῆς τελευταίας τιμῆς τῆς προηγουμένης ἡμέρας.

VI. Προμήθειαι.

Καταστρατήγησις τοῦ ἄρθρου 9 εἶναι δυνατὴ διὰ τῆς συνάψεως συμφωνίας πρὸς χορήγησιν μεγάλης προμηθείας. Ἡ προμήθεια αὕτη καθ' ἑαυτὴν ἐπιτρέπεται, δέον ὅμως νὰ εἶναι ἐντὸς τῶν ἀναλόγων ὁρίων. Διὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἄν προμηθεῖα τις εἶναι ἐντὸς τῶν ὁρίων, δέον νὰ λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν αἱ ἰσχύουσαι ἐμπορικαὶ συνθήκαι.

Ἐάν εἶναι προφανές, ὅτι ἐκ τοῦ μεγάλου ποσοστοῦ τῆς προμηθείας ὁ πωλητὴς συναλλάγματος πράγματι ἀξιοῖ διὰ ταύτης πρόσθετον τιμὴν, ἡ πρᾶξις ὄχι μόνον ἄκυρος συναλλάγματος ἀλλὰ καὶ ὁ ἀγοραστὴς, ὅστις πληρῶνει τὴν ἠξημένην προμήθειαν, ὑπόκειται κατὰ τὸ ἄρθρον 18 ἀριθ. 4 ἐπίσης εἰς τιμωρίαν ὅπως καὶ ὁ πωλητὴς.

VII. Πράξεις εἰς νομίσματα.

Λιὰ πράξεις εἰς νομίσματα, τοῦτέστι τραπεζογραμμάτια καὶ μεταλλικά, ἰσχύει εἰς πρώτην γραμμὴν ἢ διὰ τὰ νομίσματα ταῦτα εἰδικῶς ἀναγεγραμμένη ἐν τῷ δελτίῳ τιμὴ, ἄλλως ἢ γενικῶς διὰ τὰ ἀλλοδαπὰ μέσα πληρωμῆς ἀναγεγραμμένη τιμὴ δελτίου.

VIII. Συνέπειαι παραβάσεως.

Ἡ παράβασις τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου ἄγει εἰς ἀκυρότητα τῆς πράξεως (πρβλ. ἄρθρον 12 σημ. 1). Ἐκτὸς τούτου, τὰ συμβαλλόμενα μέρη διὰ τῆς κατὰ παράβασιν γενομένης πράξεως ὑπόκεινται εἰς ποινικὴν τιμωρίαν.

Ἄρθρον 10.

Ἡ ἐναντι καταβολῆς ἐγχωρίων μέσων πληρωμῆς ἀπόκτησις ἢ ἐκποίησης ἀλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς καὶ εἰς ξένον νόμισμα ἀπαιτήσεων, δι' ἃ δὲν ὑπάρχει ἐπίσημος ἀναγραφὴ εἰς τὸ Χρηματιστήριον τοῦ Βερολίνου, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γίνεται εἰς τιμὴν ἀνωτέραν τῆς τελευταίας γνωστῆς τιμῆς, ἣτις ἀνεκoinώθη ὑπὸ τῆς Βερολινείου ἐπὶ τῶν συναλλαγῶν ἐπὶ χρονογράφῳ Ἐπιτροπῆς ὡς τιμὴ δελτίου καὶ ἣτις ἐδημοσιεύθη διὰ τοῦ τύπου.

Ἡ ἀπόκτησις ἢ ἡ ἐκποίησης ἀλλοδαποῦ μέσον πληρωμῆς καὶ εἰς ξένον νόμισμα ἀπαιτήσεων, δι' ἃ δὲν ἐπιτακτοῦνται, οὔτε ἐπίσημος ἀναγραφὴ εἰς τὸ Χρηματιστήριον τοῦ Βερολίνου, οὔτε ἀνακοίνωσις καὶ δημοσίευσις τῶν τιμῶν συνφθὰ πρὸς τὴν παράγραφον 1, δι' ἐγκωρίων μέσον πληρωμῆς, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γίνεται εἰς τιμὴν ἀνωτέραν ἐκείνης, ἢτις ὑπελογίσθη ἀφ' ἐνὸς μὲν ἐπὶ τῇ βίσει τῆς τελευταίας γνωστῆς ἐν ἀλλοδαπῷ χρηματιστηριακῷ δελτίῳ τιμῆς τοῦ ἐν λόγῳ μέσον πληρωμῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐπὶ τῇ βίσει τῆς τελευταίας γνωσθείσης καὶ ἐν τῷ ἐπισήμῳ δελτίῳ τοῦ Χρηματιστηρίου τοῦ Βερολίνου ἀναγραφείσης ἢ τῆς συνφθὰ τῷ ἔδαφῳ 1 ἀνακοινωθείσης τιμῆς δελτίου τοῦ Χρηματιστηρίου τῆς ἀλλοδαπῆς χρηματιστηριακῆς ἀγορᾶς.

Τὸ ἄρθρον ὃ ἀφορᾷ τὰς μὴ ἐπίσημους ἀναγεγραμμένας ἢ μὴ ἀναγεγραμμένας τιμὰς:

I. Μὴ ἐπίσημους ἀναγεγραμμένα νομίσματα. — II. Μὴ ἀναγεγραμμένα νομίσματα.

I. Μὴ ἐπίσημους ἀναγεγραμμένα νομίσματα.

Ἡ ὑπὸ τῆς Βερολινείου Ἐπιτροπῆς καθοριζομένη τιμὴ δελτίου ἀποτελεῖ τὴν ἀνωτάτην ὑπολογισθεῖσαν τιμὴν τοῖς μετρητοῖς μέχοις οὐ ἀναγραφῇ νέα ὑπὸ τῆς Βερολινείου Ἐπιτροπῆς.

Ποία ἀναγραφὴ τιμῶν χρονικῶς ἀποτελεῖ τὴν βίσει τῆς συναπτομένης πράξεως, τοῦτο ἐξαρτᾶται, ὅπως καὶ ἐν ἄρθρῳ 9, ἀπὸ τῆς ἐκπληρώσεως τῆς πράξεως καὶ οὐχὶ ἀπὸ τῆς συνάψεως αὐτῆς. Πρὸβλ. τὰ λεχθέντα ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 9 σημ. V.

II. Μὴ ἀναγεγραμμένα νομίσματα.

Ὁ ὑπολογιστὸς ἐνταῦθα εἶνε περίπλοκος. Ἡ τιμὴ ἀφ' ἐνὸς ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ βίσει τῆς τελευταίας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ γνωστῆς τιμῆς τῶν μὴ ἀναγεγραμμένων συναλλαγμάτων. Ἀφ' ἑτέρου πρέπει νὰ ὑπολογισθῇ ἡ τελευταία γνωστὴ ἐπίσημος τιμὴ δελτίου Βερολίνου τοῦ νομίσματος τῆς χρηματιστηριακῆς ταύτης ἀγορᾶς.

Πρέπει ὅθεν μετὰ ταῦτα νὰ ἐπιβεβαιωθῇ ἐπὶ τῆς χρηματιστηριακῆς ἀγορᾶς ἢ ἀναγραφῇ τῆς ἐν Βερολίῳ μὴ ἀναγεγραμμένης ἀξίας, ἔπειτα ἡ τιμὴ τῆς χρηματιστηριακῆς ταύτης ἀγορᾶς νὰ συσχετισθῇ πρὸς τὸ κρατικὸν μάρκον. Ἐκ τῶν ὑπολογισμῶν τούτων ἐξάγεται ἡ τιμὴ τῆς μὴ ἀναγεγραμμένης ἀξίας. Δύναται ὅθεν πάντοτε νὰ ὑπολογισθῇ μόνον πρὸς νόμισμα ἀναγεγραμμένον ἐπίσημος ἐν τῷ δελτίῳ Βερολίνου.

Ἄρθρον 11.

Οἱ περιορισμοὶ τῆς περιόδου 1 τοῦ ἔδαφ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 καὶ τῶν ἄρθρων 3, 4, 6, 7 δὲν ἰσχύουσιν ἐφ' ὅσον τὰ μέσα πληρωμῆς, ἀπαιτήσεις, χρεώγραφα ἢ πιστώσεις δὲν ὑπερβαίνουν κατ' ἐκάστην περίπτωσιν τὸ ποσὸν τῶν τριῶν χιλιάδων (3.000) μάρκων. Ὅμοιοιδεῖς πράξεις, αἵτινες παράγονται ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς καὶ ἀφορῶσιν ἐν πρόσσωπον ὑποκείμενον εἰς τοὺς περιορισμοὺς τοῦ παρόντος Διατάγματος, λογίζονται ὡς μία περίπτωσις.

I. Ἐλεύθεραι συναλλαγαι συναλλάγματος. — II. Ἐπανάληψις ἐλευθέρων συναλλαγῶν.

I. Ἐλεύθεραι συναλλαγαι Συναλλάγματος.

Τὸ ἄρθρον ὀρίζει τὰς ἐλευθέρας συναλλαγὰς συναλλάγματος ἀξίας κάτω τῶν 3.000 κρατικῶν μάρκων, ὑπὸ τὰς ἐξῆς ἐξαιρέσεις:

α) Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐλευθέρω ἀπόκτησις καὶ ἐκποίησης ἀλλοδαποῦ μέσον πληρωμῆς καὶ ἀπαιτήσεων εἰς ξένον νόμισμα, ἀκόμη καὶ κάτω τῶν 3.000 μάρκων, ἐφ' ὅσον θὰ καταβληθῇ δι' αὐτὰ ἐγκωρίων μέσον πληρωμῆς.

β) Δὲν ἐπιτρέπονται πράξεις ἐπὶ προθεσμία καὶ κάτω τῶν 3.000 μάρκων.

Κατὰ τὰ λοιπὰ δὲν χρειάζεται διὰ τῆς ἐλευθέρως πράξεως συναλλάγματος ποσοῦ κάτω τῶν 3.000 μάρκων, οὔτε ἡ συνεργασία τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς, οὔτε ἡ ἐγκρισίς τοῦ Γραφείου Διαχειρίσεως Συναλλάγματος. Παρὰ ἀμφοτεροβαρεῖ δικαιοπραξίᾳ ἀρκεῖ.

τῆς ἐργασίας κτήσεως συναλλάγματος ἐπέχεται ἡ ἀκυρότης τοῦ ἄρθρου 12 (RG. 98 σελ. 255 καὶ 104, σελ. 51).

Ἄγνωστος ὅμως ἦτο εἰς τὸ Διάταγμα τῆς 8 Φεβρουαρίου 1917 διάταξις, ὡς ἡ προκειμένη τοῦ ἄρθρου 12, οὕτως ὥστε ἡ προγενεστέρα νομολογία τοῦ Λιζαστηρίου δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, προκειμένου περὶ ἐκδόσεως ἀποφάσεως μετὰ τὸ νέον Διάταγμα περὶ Συναλλάγματος.

II. Πράξεις ὑποχρεώσεως καὶ ἐκπληρώσεως.

Ἄκυροι εἰς πρώτην γραμμὴν ἐπὶ παραβάσει τοῦ ἄρθρου 2, εἶναι αἱ πράξεις ἐκπληρώσεως, κτήσεως καὶ παραχωρήσεως. Ἐπὶ πλέον ἄκυροι εἶναι ἄνευ ἑτέρου αἱ πράξεις, καθ' ἃς τὰ μέρη ἀνέλαβον τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως ἐπιχειρήσουν τὴν ἀπαγορευομένην δικαιοπραξίαν, ἰδίᾳ ἀγοράς. Εἶναι δὲ ἄκυροι τότε μόνον ὅταν ὑπῆρξε διὰ τοῦτων ἐκ τῶν προτέρων πρόθεσις παραβάσεως τοῦ νόμου, δὲν εἶναι δὲ ἄκυροι, ὅταν τὰ μέρη ἄρχικῶς ὠρμήθησαν ἐκ τῆς προϋποθέσεως, ὅτι ἡ πράξις ἠδύνατο νὰ ἐνεργηθῇ τῇ βοήθειᾳ τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς καὶ κατοπιν ἐγκρίσεως τοῦ Γραφείου Διαχειρίσεως Συναλλάγματος. Ἐπιτρέπεται ἄνευ ἑτέρου, ἡ ὑπόσχεσις παραδόσεως ἀλλοδαποῦ συναλλάγματος ἢ ἀπαιτήσεων ἔναντι ἐγχωρίου μέσου πληρωμῆς, ὅταν τὸ συμβαλλόμενον μέρος νομίζῃ, ὅτι ἡ παράδοσις δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ, εἴτε ἅπ' εὐθείας τῇ βοήθειᾳ τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς, εἴτε τρίτου προσώπου, ἔχοντος τὴν ἄδειαν τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς, καὶ ὑπόχρη ἰδίως καταφατικῆς προαπόφασις τῆς οἰκονομικῆς ἀρχῆς.

Ἡ ἀκυρότης ἢ ἐπακολουθοῦσα παράβασις τῶν ἄρθρων 3—11 ἀναφέρεται ἐν μέρει εἰς πράξεις πληρώσεως, ὅπως ἐν ἀρθροῖς, 3, 4, 6. Ἐνταῦθα αὐτὴ αὐτὴ ἢ ἰδιοποιήσις τοῦ συναλλάγματος ἢ ἡ ἐκποίησης ἀπαιτήσεων εἶναι ἄκυροι. Ἐφ' ὅσον ἡ ἀκυρότης ἀφορᾷ τὰς πράξεις ὑποχρεώσεως, ἐκτείνεται ἐκάστοτε καὶ ἐπὶ τῶν πράξεων ἐκπληρώσεως τότε, ὅταν καὶ ἡ κυρία πράξις καὶ ἡ πρὸς ἐκτέλεσιν πράξις χρονικῶς δὲν δύναται νὰ χωρισθῶσι (RG. 66, σελ. 385).

Τραπεζικαὶ ἐντολαί, γινόμεναι εἰς ἐκτέλεσιν ἀπαγορευμένων πράξεων ἐπὶ συναλλάγματος, εἶναι ἰσχυραὶ ἐκτός ἂν ἡ Τράπεζα εἴχε γνῶσιν τῆς παραβάσεως.

III. Νομικαὶ συνέπειαι τῆς ἀκυρότητος.

Ἐκ τῆς ἀκύρου πράξεως δὲν δύναται νὰ πηγῶσιν ἀξιώσεις, οὔτε πρὸς ἐκπληρωσιν αὐτῆς, οὔτε καὶ πρὸς ἀποζημίωσιν (RG., τομ. 98 σελ. 254 ff). Τὸ ζήτημα ἂν τι τῶν συμβαλλομένων μερῶν δύναται νὰ ἐναγάγῃ τὸ ἕτερον διὰ τὴν μὴ ἐκτέλεσιν τῆς συμβάσεως, ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ κατὰ πόσον εἴχε γνῶσιν περὶ τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς πράξεως (RG. ἐν Τραπεζ. Ἀρχ. Jg 22 σελ. 207). Τὸ συμβαλλόμενον μέρος, ὅπερ αὐτὸ τοῦτο εἶναι ὑπαίτιον τῆς παραβάσεως, δὲν δύναται νὰ ἔχη ἀξίωσιν διὰ τὴν μὴ ἐκτέλεσιν τῆς συμβάσεως (ἄρθρ. 814, 818 Ἀστ. Κώδ.). Ἐὰν ὅμως, ἐν ἀγνοίᾳ τῆς ἀπαγορεύσεως καὶ χωρὶς νὰ προσβάλλῃ τὰς χρηστὰς συνηθείας, εἰς τῶν συμβαλλομένων παραδίδη εἰς τὸν ἕτερον συναλλάγμα καὶ δὲν λαμβανῇ τὸ ὀφειλόμενον, δύναται νὰ ζητήσῃ οὐχὶ βεβαίως τὸ συναλλάγμα, ἀλλ' ἀποζημίωσιν τῆς ἀξίας αὐτοῦ. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, καὶ ἐνταῦθα ἀποκλείεται πᾶσα ἀξίωσις εἰς αὐτούσιον ἐκπλήρωσιν τῆς συμβάσεως.

IV. Προστασία τῶν πιστωτῶν.

Τὸ Διάταγμα ἐπιφέρει οὐσιώδη τροποποίησιν τοῦ Διατάγματος τῆς 15 Ἰουλίου 1931 καὶ τοῦ περὶ Συναλλάγματος Διατάγματος τῆς 8 Νοεμβρίου 1924 ἐν τούτῳ ὅτι πράξεις ἀντικείμεναι εἰς τὰ ἄρθρα 3—11 εἶναι ἄκυροι, χωρὶς νὰ προστατεύηται ὁ πιστωτής, ὡς συνέβαινε διὰ τοῦ ἔδαφ. 2. τοῦ ἄρθρ. 6 τοῦ Διατάγματος τῆς 15 Ἰουλίου. Ἡ νέα διάταξις ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, καὶ ἃς καὶ

Τὸ οὐσιώδες μᾶλλον εἶναι ἢ γνωστοποίησις νὰ ἐγένετο παρ' οἰωνδήποτε καὶ ὁσιωνδήποτε προσώπων.

Ἡ γνωστοποίησις τῶν τιμῶν Χρηματιστηρίου διὰ τοῦ ραδιοφώνου ἀποτελεῖ δημοσίευσιν ἐν τῇ ἔννοιᾳ τοῦ ἄρθρου, καθὼς καὶ ἡ γνωστοποίησις δελτίων τιμῶν ἐν ταῖς αἰθούσαις τῶν τραπεζικῶν καταστημάτων.

Αἱ λεγόμεναι «ἀκουόμενα τιμὰ» δὲν ἀποτελοῦσι δημοσίευσιν.

Ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ Διατάγματος περὶ δημοσιεύσεως τιμῶν τῆς 15 Ἰουλίου 1931 (Ἐφ. Κυβ. σελ. 368) ὁρίζεται περαιτέρω, ὅτι δημοσίαι γνωστοποιήσεις ἢ ἀνακοινώσεις, προοριζόμεναι δι' εὐρύτερον κύκλον προσώπων, μόνον πληροφορίας περὶ τῶν ἐπισήμως καθοριζομένων τιμῶν ἐπιτρέπεται νὰ περιέχωσιν, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἀλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς, κρατικοῦ μάρκου ἢ ἀξιών.

Τὸ πνεῦμα τοῦ Διατάγματος εἶνε ὅπως τὰ ἀποτελέσματα, εἰς ἃ μέλλει νὰ ὀδηγήσῃ ἡ διαχείρισις τοῦ συναλλάγματος, μὴ διακινδυνεύουσι δι' ἀνησιχαστικῶν ἀνακοινώσεων ἐπὶ τῶν κινήσεων τῶν χρηματιστηριακῶν τιμῶν τοῦ μάρκου ἐν τῷ ἔξωτερικῷ ἢ τῶν ἔξωτερικῶν συναλλαγμάτων ἐν τῷ ἔσωτερικῷ.

Τὸ Διάταγμα τοῦτο μετεβλήθη ἀναλόγως διὰ δευτέρου τῆς 16 Ἰουλίου 1931 (Ἐφ. Κυβ. σελ. 369). Κατὰ τὸ τελευταῖον ἐπιτρέπεται ἡ δημοσίευσιν τιμῶν ἀνεγνωρισμένων ἀλλοδαπῶν Χρηματιστηρίων καὶ Ἄγορῶν. Ἐν ᾧ τὸ πρῶτον Διάταγμα περιελάμβανε ἀπαγόρευσιν περὶ δημοσιεύσεως τιμῆς τινος νομίσματος ἐπὶ ἀλλοδαπῆς χρηματιστηριακῆς ἀγορᾶς, δύναται νῦν ἡ ἀναγραφὴ τοῦ μάρκου νὰ δημοσιευθῇ εἰς Λονδίνον ἢ Νέαν Ὑόρκην.

**Ἄρθρον 14.*

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τὰ Γραφεῖα Διαχειρίσεως Συναλλάγματος δύναται νὰ ζητήσῃ παρ' οἰωνδήποτε πληροφορίας ἀναφερομένης εἰς ἐργασίας ἢ πράξεις, αἱ ὁποῖαι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀπαγορεύονται ἢ ὑπόκεινται εἰς περιορισμούς. Πρὸς τοῦταις δύναται νὰ ζητηθῇ καὶ αὐτὴ ἡ προσαγωγὴ τῶν λογιστικῶν βιβλίων καὶ λοιπῶν στοιχείων (πιστοποιητικῶν, ἀποδείξεων).

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δύναται νὰ διατάξῃ καὶ ἔνορκον βεβαίωσιν περὶ τῆς ἀληθείας τῆς συνφά τῷ ἑδαφίῳ 1 εἰς Γραφεῖον Διαχειρίσεως Συναλλάγματος δοθείσης πληροφορίας.

Τὸ Διάταγμα περὶ ὑποχρεώσεως πρὸς παροχὴν πληροφοριῶν τῆς 13 Ἰουλίου 1923 (Ἐφ. Κυβ. I, σελ. 123) παραμένει ἐν ἰσχύϊ.

I. Ὁ ὑπόχρεως πρὸς παροχὴν πληροφορίας. — II. Περιεχόμενον τῆς πληροφορίας. — III. Μῆκος πληροφορίας. — IV. Ἐκτέλεισις τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης.

I. Ὁ ὑπόχρεως πρὸς παροχὴν πληροφορίας.

Ὑπόχρεως πρὸς παροχὴν πληροφορίας εἶναι πᾶν φυσικὸν καὶ νομικὸν πρόσωπον. Κατὰ τὸ κείμενον τοῦ Διατάγματος, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἢ τὰ ὑπ' αὐτοῦ ὁριζόμενα γραφεῖα νὰ ζητήσωσι καὶ παρὰ τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς πληροφορίας.

Ἀμφίβολον εἶναι ἐν πάσῃ περιπτώσει ἂν ὁ νομοθέτης ἠθέλησε νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τὸ μῆτε ὑπὸ τοῦ Συντάγματος, οὔτε ὑπὸ τοῦ περὶ Κρατικῆς Τραπεζῆς νόμου στηριζόμενον δικαίωμα ἐμποτείας ἐπὶ τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς. Ἐν τούτοις τὸ δικαίωμα τοῦ ζητεῖν πληροφορίας εἰς τοῦτο κυρίως ἀποβλέπει, εἰς τὸ νὰ δύναται νὰ ἐλέγξῃ τὰς ἐργασίας, τὰς ὁποίας τρίτοι μετὰ τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς ἐνήγησαν.

Κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ Διάταγμα τῆς 15 Ἰουλίου 1931, ἡ πληροφορία δὲν ἀφορᾷ

III. Μέσα πληροφορίας.

Ἡ αἰτήσις πρὸς χορήγησιν πληροφορίας δὲν ἀπαιτεῖται ν' ἀναφέρεται εἰς ὀρι-
σμένην προᾶξιν. Λόγισται νὰ ζητήσῃ ἄλλην διασάφην τοῦ ὑποχρέου περὶ μιᾶς ὑπ' αὐ-
τοῦ ἐνεργηθείσης προᾶξεως· δύναται ἀκόμη νὰ ζητήσῃ τὴν προσαγωγὴν τῶν βιβλίων ἢ
λοιπῶν στοιχείων, ἰδίως τὴν ἀλληλογραφίαν. Ὑπὸ ποίαν ἔκτασιν ἢ προσαγωγή τούτων
ὀφείλει νὰ γείνη, ἀπόκειται νὰ καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονο-
μίας καὶ τῶν Γραφείων Διαχειρίσεως Συναλλάγματος.

IV. Ἐκτέλεσις τῆς ὑποχρεώσεως.

Ὁ πρὸς παροχὴν πληροφορίας ὑπόχρεος ὑποχρεοῦται κατὰ τὴν διαταγὴς τοῦ
Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας εἰς ἔνοχον βεβαίωσιν. Διὰ τὴν χορήγησιν ἐνόχου
βεβαίωσεως ὁ εἰς πληροφορίαν ὑπόχρεος εἰς οὐδένα ἐξαναγκασμὸν ὑπόκειται. Οὔτε ἡ
ἀρνήσις του ἐν τούτῳ καθίσταται κατὰ τὸ ἄρθρον 19 ἑδάφ. 2 κολάσιμος (πρὸβλ. ἄρ-
θρον 19 σημ. 11).

Παράβλ. τὸ κείμενον τοῦ Διατάγματος περὶ ὑποχρεώσεως πρὸς παροχὴν πληροφο-
ρίας τῆς 13 Ἰουλίου 1923 (Ἐφημ. Κυβ. I, σελ. 723), σελ. 35 τοῦ παρόντος ἔργου.

Ἄρθρον 15.

Ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ διατάξῃ ὅπως ἐντὸς ὁρισθησομένης ὑπ' αὐτῆς προ-
θεσμίας δηλωθῶσιν ἀλλοδαπὰ μέσα πληρωμῆς, εἰς ξένον νόμισμα ἀπαιτήσις, καὶ μετὰ
τὴν 12 Ἰουλίου 1931 κτηθέντα ἀλλοδαπὰ χρεώγραφα μὴ εἰσηγμένα εἰς τι τῶν Γερμανι-
κῶν Χρηματιστηρίων ἢ ὅπως παραδοθῶσι ταῦτα εἰς τὴν Κρατικὴν Τράπεζαν ὑπὸ τοῦς
γενικοὺς ὅρους τῶν συναλλαγῶν καὶ κατ' ἀρέσκειαν τοῦ κατόχου πωληθῶσιν ἢ μεταβι-
βασθῶσι. Τὸ ἄρθρον 2, ἑδάφ. 3, περιόδος 1 ἔχει ἀνάλογον ἰσχύιν.

Ἡ Κυβέρνησις διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης δύναται κατὰ τὴν κρίσιν της νὰ καθο-
ρίσῃ τὸν κύκλον τῶν ὑπαχθησομένων εἰς τὴν ἄνω περίπτωσιν ἀτόμων. Ὑποχρεώσεις,
ὡς ἔχει νὰ ἐκπληρώσῃ ὁ ἰδιοκτῆτης δηλωτέου ἢ παραδοτέου ἀντικειμένου, θέλουσι
καθ' ὅμοιον τρόπον ἐτελεσθῆ καὶ παρ' ἐκείνου, ὅστις κατέχει τὸ ἀντικείμενον ὡς εἰς αὐτὸν
ἀνήκον ἢ παρ' ἐκείνου, ὅστις δι' ἐπιμελητοῦ ἢ δι' ἑταιρίας ἐπιχειρήσεων ἢ κατ' ἄλλον
τρόπον ἀσκεῖ τὸ δικαίωμα διαθέσεως τοῦ ἀντικειμένου. Ὅστις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ
φορολογικοῦ νόμου, ἰδίως κατὰ τὸ ἄρθρον 103, ἔχει νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις τι-
νός, ὑποκειμένου εἰς φορολογίαν, ὑπόκειται ὁμοίως εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων
τούτων, αἰτινες προκύπτουσι καὶ ἐκ τοῦ ἐκτελεστικοῦ Διατάγματος. Ἡ Κυβέρνησις δύνα-
ται ἀκόμη νὰ καθορίσῃ τὰς ὑπὸ τοῦ Διατάγματος ὀριζομένης ἀξίας εἰς νόμισμα ἢ νὰ δώσῃ
τὴν ἐλαχίστην ἀξίαν τῆς καθ' ἕκαστον ἰδιοκτησίας ἢ ἄλλως πως προσδιορίσῃ ταύτας.

I. Σχέσις πρὸς τὸ Διάταγμα περὶ ἐκροῆς κεφαλαίων. — II. Ἀντικείμενον τῆς πρὸς δήλωσιν
ὑποχρεώσεως. — III. Ὑπόχρεα πρὸς δήλωσιν πρόσωπα. — IV. ὑποχρεώσεις πωλήσεως.

I. Σχέσις πρὸς τὸ Διάταγμα περὶ ἐκροῆς κεφαλαίων.

Τὸ ἄρθρον 15 χορηγεῖ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ δικαίωμα ἐκδόσεως Διατάγματος περὶ
ὑποχρεώσεως πρὸς δήλωσιν καὶ πώλησιν ἀλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς καὶ εἰς ξένον
νόμισμα ἀπαιτήσεων καὶ ἀλλοδαπῶν ἀξιῶν. Αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 1—5 τοῦ περὶ
ἐκροῆς κεφαλαίων Διατάγματος τῆς 18 Ἰουλίου 1931 κατηργήθησαν, παρῶν δὲν ἔμειναν
ὑφιστάμεναι αἱ διὰ τούτου δημιουργηθεῖσαι ὑποχρεώσεις (ἄρθ. 23).

Τὸ νῦν Διάταγμα δὲν περιλαμβάνει τὴν πρὸς δήλωσιν προσφορὰν καὶ πώλησιν
ὑποχρέωσιν, ἀλλὰ ἀπλῶς τὴν ἐξουσιοδότησιν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐκδόσῃ Διάταγμα
σχετικῶς πρὸς τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην.

II. Ἀντικείμενον τῆς πρὸς δῆλωσιν ὑποχρέωσης.

Ἡ πρὸς δῆλωσιν ὑποχρέωσις ἀναφέρεται εἰς ἀλλοδαπὰ μέσα πληρωμῆς, εἰς ξένον νόμισμα ἀπαιτήσεων καὶ εἰς ἀξίας ἀποκτηθείσας μετὰ τὴν 12 Ἰουλίου καὶ μὴ εἰσηγμένας εἷς τι τῶν Γερμανικῶν Χρηματιστηρίων. Ὁ περιορισμὸς τοῦ ἄρθρου 15 δὲν ἀφορᾷ:

- α) ἀλλοδαπὰς ἀξίας κτηθείσας πρὸ τῆς 12 Ἰουλίου 1931,
- β) ἀλλοδαπὰς ἀξίας κτηθείσας μετὰ τὴν 12 Ἰουλίου, ἀλλ' εἰσηγμένας εἷς τι τῶν Γερμανικῶν Χρηματιστηρίων.

III. Ὑπόχρεα πρὸς δῆλωσιν πρόσωπα.

Ὑπόχρεοι πρὸς ὑποβολὴν δηλώσεως εἶναι:

- α) ἰδιοκτῆτης,
- β) κίτοχος (τούτέστι ὁ κατέχων ἀντικείμενόν τι ὡς εἰς ἑαυτὸν ἀνήκον),
- γ) ὁ ἐπιμελητῆς ἀλλοτριῶν,
- δ) ὁ ἔχων τὸ δικαίωμα τοῦ διαθέτειν, ἀδιάφορον ἂν ὑπὸ τὸ ἴδιον ὄνομα ἢ ἐν ὀνόματι ἄλλου,
- ε) ὁ ἀντιπρόσωπος προσώπου ὑποχρέου πρὸς ὑποβολὴν δηλώσεως (ἐπίτροπος, ἐκτελεστικὴ διαθήκη),
- στ) ὄργανα νομικοῦ προσώπου (διευθυντῆς ἀνωνύμου ἐταιρίας, διαχειριστῆς ἐταιρίας μετὰ περιορισμένης εὐθύνης).

IV. Ὑποχρέωσις πρὸς πώλησιν.

Ἡ ὑποχρέωσις πρὸς προσφορὰν καὶ μεταβίβασιν ἀποτελεῖ οἰκονομικῶς εἶδος ἀπαλλοτριώσεως. Αἱ ἀστικά συνέπειαι διὰ τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν ὁ πρὸς δῆλωσιν ὑπόχρεος πωλεῖ τὸ συναλλάγμα ἄλλως καὶ ἐπειδὴ ἡ Κρατικὴ Τράπεζα δέχεται τὴν προσφορὰν τοῦ ἀγορᾶς, δὲν δύναται νὰ παραδώσῃ εἰς τρίτον, ἐξετέθησαν ἐν τῇ ἐρημνείᾳ III τοῦ ἄρθρου 12.

Ἡ Κρατικὴ Τράπεζα δὲν δύναται νὰ κίμῃ χρῆσιν τῆς προσφορᾶς τῆς πωλίσσεως, ἐφθῆς ὡς ὁ ὑπόχρεος χρειάζεται τὸ συναλλάγμα πρὸς σκοποὺς, δεδικαιολογημένους ἀπὸ ἀόψεως ἐθνικῆς οἰκονομίας.

*Ἄρθρον 16.

Ἄν ἡ Κυβέρνησις διατάξῃ τὴν παραχώρησιν ἀξιῶν εἰς τὴν Κρατικὴν Τράπεζαν, τότε ὁ εἰς τοῦτο ὑπόχρεος, ὁ ὁποῖος δεδικαιολογημένως ἀπὸ ἀόψεως ἐθνικῆς οἰκονομίας χρειάζεται τὰς ἀξίας, δύναται, μετὰ ἔγγραφον ἔκθεσιν τοῦ ἰσχυρισμοῦ του, νὰ ἐπιβάλῃ σχετικὴν ἀπόφασιν τοῦ Γραφείου Διαχειρίσεως Συναλλάγματος. Ἐφ' ὅσον τὸ Γραφεῖον ἀναγνωρίσῃ ὡς δεδικαιολογημένους ἀπὸ ἀόψεως ἐθνικῆς οἰκονομίας τοὺς ἰσχυρισμοὺς του, παύει ἡ πρὸς παραχώρησιν ὑποχρέωσις αὐτοῦ, ἄλλως αἱ ἀξίαι δέον νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς τὴν Κρατικὴν Τράπεζαν ἀνυπερθέτως.

I. Διαδικασία—II. Ὅδηγίαι πρὸς ἔλεγχον.

I. Διαδικασία.

Τὸ ἄρθρον 16 ὁρίζει τὰς βασικὰς γραμμὰς τῆς διαδικασίας διὰ τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν ἡ Κρατικὴ μὲν Τράπεζα κίμῃ χρῆσιν τῆς πρὸς πώλησιν προσφορᾶς, ὁ ὑπόχρεος ὅμως ὑποστηρίζει, ὅτι χρειάζεται τὰς ἀξίας πρὸς σκοποὺς δεδικαιολογημένους ἀπὸ ἀόψεως ἐθνικῆς οἰκονομίας. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην δύναται οὗτος νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Γραφείου Διαχειρίσεως Συναλλάγματος ἐναντίον τῆς Κρατικῆς Τράπεζης.

II. Ὅδηγίαι πρὸς ἔλεγχον.

Δεδικαιολογημένους ἀπὸ ἀόψεως ἐθνικῆς οἰκονομίας εἶναι σκοπὸς τις τότε ὅταν

ἢ ἱκανοποίησις τοῦ ἰδιωτικοῦ σκοποῦ, ὃν πᾶν φυσικὸν καὶ νομικὸν πρόσωπον ἐπιδιώκει διὰ τῆς πραγματοποίησεως τοῦ συναλλάγματος, οὐδεμίαν ἐπιφέρει βλάβην εἰς τὴν γενεὴν οἰκονομίαν. Συνεπὶς μὴ δεδικοιολογημένος ἀπὸ ἐθνικῆς οἰκονομίας εἶναι ὁ σκοπός, ὅταν τὰ συναλλάγματα χρησιμεύωσι μόνον διὰ τὴν κερδοσκοπίαν.

Κατὰ τὰ λοιπὰ αἱ Ὁδηγίαι Π παρῆχονσι κατάλογον, ἐν ᾧ γίνεται διάκρισις μεταξὺ τῶν ἀπαραιτήτων εἰσαγωγῶν καὶ τῶν ὑπὸ τινα ἔκτασιν ἀναγκαίων, ἐν ᾧ πάντα τὰ λοιπὰ εἰμπορεύματα θεωροῦνται ὡς πρὸς τὸ παρὸν μὴ ἀπαραιτήτα. Τὸ ζήτημα, τί ἀπὸ ἀπόψεως ἐθνικῆς οἰκονομίας δικαιολογεῖται, δέον ἐν τοῖς καθ' ἕναστον νὰ κρίνεται κατὰ τὰς ὀδηγίας ταύτας. Πῶς ὅμως μετὰ τὴν τρίτην συμπλήρωσιν τῶν Ὁδηγιῶν ἀριθ. 7, δέον νὰ χορηγηθῶσι γενικὴ ἔγκρισις ἐπὶ τῇ βάσει πιστοποιητικοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου διὰ τὸ εἰσαγωγικόν, ἔξαγωγικόν καὶ διαμετακομιστικόν ἐμπόριον ἐντὸς τοῦ ὁρίου τῶν μέτροι τοῦδε διεξαχθεισῶν ἔργασίων (πρὸς καὶ Ὁδηγίας ΠΙ ἀριθμὸς 2).

Ἄρθρον 17.

Γραφεῖα Διαχειρίσεως Συναλλάγματος εἶνε τὰ Ἀνώτερα Δημόσια Οἰκονομικὰ Γραφεῖα. Τὰ μέτρα καὶ αἱ ἀποφάσεις αὐτῶν λαμβάνονται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὀδηγιῶν, ἃς καθορίζει ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κατόπιν συνεννοήσεως αὐτοῦ μετὰ τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν, Ἐπισιτισμοῦ καὶ Γεωργικῆς Οἰκονομίας. Ἐν ταῖς ὀδηγίαις ταύταις δύναται νὰ γείνη παρέκκλισις ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Διατάγματος, ὅπως ἐπίσης δύναται νὰ χορηγηθῆ εἰς τὰ Γραφεῖα Διαχειρίσεως Συναλλάγματος τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιτρέπωσι τοιαύτας παρεκκλίσεις.

Ἀρμοδίον ἐκαστοτε εἶναι τὸ Γραφεῖον Διαχειρίσεως Συναλλάγματος, ἐν τῇ περιφέρειᾳ τοῦ ὁποίου ἔχει κατοικίαν, συνήθη τόπον διαμονῆς, ἔδραν ἢ τόπον διευθύνσεως τῶν ἔργασίων, πᾶς ὁ αὐτῶν ἀπόφασιν τοιοῦτου Γραφείου. Ἐν ἀμφιβολίᾳ περὶ ἀρμοδιότητος Γραφείου τινός, ἀρμοδίον εἶναι τὸ ἐν Βερολίνῳ Ἀνώτερον Δημόσιον Οἰκονομικὸν Γραφεῖον.

I. Ἡ θέσις τοῦ Γραφείου Διαχειρίσεως Συναλλάγματος καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.—II. Ἀρμοδιότης.

I. Ἡ θέσις τοῦ Γραφείου Διαχειρίσεως Συναλλάγματος καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἡ θέσις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἀλλὰ καὶ τῶν οἰκονομικῶν ἀρχῶν ὡς Γραφείων Διαχειρίσεως Συναλλάγματος καθορίζεται καὶ ἐνταῦθα ἐναντι τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς. Ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τοῦ ἀρθροῦ 1 ἐρρήθη εἰς ποίας περιπτώσεις δὲν ἀρκεῖ ἡ σύμπραξις τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς, ἀλλὰ χρειάζεται καὶ ἡ ἔγκρισις τοῦ Γραφείου Διαχειρίσεως Συναλλάγματος. Κατὰ τὸ ἀρθρον 16, τὸ Γραφεῖον Διαχειρίσεως Συναλλάγματος λαμβάνει ἀποφασιν ἐναντι τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς. Τὸ δικαίωμα ὅπως ἐπιτρέπονται ἐξαίρεσις δὲν ἀνήκει πλέον εἰς τὴν Κρατικὴν Τράπεζαν, ἀλλὰ εἰς τὸν ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας συνεννοούμενον ἐν τούτῳ μετὰ τῶν ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ Ἐπισιτισμοῦ καὶ Γεωργικῆς Οἰκονομίας. Κατὰ τὸ Διάταγμα τῆς 15 Ἰουλίου 1931 ἠδύνατο ἡ Κρατικὴ Τράπεζα τὰ ἐπιτρέψῃ ἐξαίρεσις ἀλλὰ μόνον ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ἀπόκτησιν συναλλάγματος ἐναντι ἔγχωριον μέσου πληρωμῆς.

II. Ἀρμοδιότης.

Κριτήριον διὰ τὴν ἀρμοδιότητα δὲν εἶναι ὁ τόπος, ἐν ᾧ συνήφθη ἢ προῦξις, ἢ ὁ τόπος ἐν ᾧ ὑπεβλήθη ἢ αἰτήσις, ἀλλ' ὁ τόπος ἐν ᾧ διαμένει ἢ ἔχει συνήθη κατοικίαν ὁ αἰτῶν. Παρὰ τοῖς νομικοῖς προσώποις κριτήριον εἶναι ἡ ἔδρα ὁ τόπος ἐν ᾧ ἢ διεύθυνσις.

Ἐπειδὴ τὸ ἄρθρον 2 ἀναφέρεται εἰς ἐργασίας ἐκτέλεσεως, ἰδιοποιήσεως καὶ ἐκποιήσεως, ἢ ἀπλὴ σύναψις συμβάσεως ἀγορᾶς χωρὶς αὐτὴ νὰ φθάσῃ εἰς ἐκτέλεσιν δὲν εἶναι κολάσιμος κατὰ τὸν ἀριθμὸν 1, συνήθως ὅμως πίπτει ὑπὸ τὴν κατηγορίαν τῆς παραγράφου 3. Ὁ δρᾶστης δύναιται νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν ἀπόκτησιν ἢ ἐκποίησιν, εἴτε αὐτὸς ὁ ἴδιος, εἴτε δι' ἀντιπροσώπου. Ἡ ἀπόκτησις θεωρεῖται πάντοτε τελειωθείσα, ὅταν τὸ μέσον πληρωμῆς περιήλθῃ εἰς τὴν κυριότητα τοῦ κτώμενου. Ἡ κτήσις ὅμως κυριότητος δὲν εἶναι ἀπαραίτητος πρὸς τελείωσιν τῆς ἐνεργείας. Ἀρκεῖ καὶ ὅταν ὁ κτώμενος ἀποκτήσῃ τὸ δυνατόν τῆς διαθέσεως, π. χ. τὸ δικαίωμα νὰ διαθέσῃ τὸ μέσον πληρωμῆς ἐν ὀνόματι τοῦ ἐκποιούντος. Δὲν ἀπαιτεῖται νὰ ὑπάρξῃ τὸ ἔγκυρον τοῦ ἀστικοῦ δικαίου κατὰ τὴν μεταβίβασιν τῆς κυριότητος. Ἐάν π.χ. ἡ κτήσις κυριότητος εἶναι ἄκυρος λόγῳ τῆς ἀμέσου συνεξαρτήσεως πολυήσεως καὶ κτήσεως τῆς κυριότητος κατὰ τὸ ἄρθρον 139 τοῦ Ἀστ. Κώδ. (σημ. Π εἰς τὸ ἄρθρον 12), ἢ ποινικῶς ὅμως κολάσιμος πράξις εἶναι τετελεσμένη.

Ἡ ἀπλὴ ἀπόκτησις τῆς κατοχῆς ἀρκεῖ πρὸς τελείωσιν τοῦ γεγονότος, ὅταν αὐτὴ πράγματι δημιουργῇ εἰς τὸν κτώμενον τὸ δυνατόν τοῦ διαθέτειν. Τοῦτο δὲν ἀποτελεῖ περίπτωσιν κατὰ τὴν διατήρησιν συναλλάγματος. Ἀνάλογα ἰσχύουσι διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἀπαιτήσεων, κτῶνται ἀπαιτήσεις, ὅταν αὐταὶ ἐκχωρῶνται. Καὶ ἐνταῦθα ἀρκεῖ τὸ δικαίωμα τοῦ διαθέτειν ἐν ὀνόματι ἄλλου.

Ἡ ἐκποίησις τελειοῦται, ὅταν ὁ ἐκποιῶν τὸ μέσον πληρωμῆς ἐκποιῇ τοῦτο κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ἡ διάθεσις (τοῦ μέσου) τούτου νὰ μὴ εἶναι πλέον δυνατή. Δὲν εἶνε ὅμως τελειωμένη ἡ ἐκποίησις, ὅταν ὁ ἐκποιῶν καταθέτῃ τὸ συναλλάγμα παρὰ τινι Τραπεζῇ, ἐφ' ὅσον ὁ κτώμενος δὲν ἔχει λάβῃ κατοχὴν τοῦ συναλλάγματος.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ὅταν θέτῃ τις εἰς διάθεσιν τὰ ἐγχώρια μέσα πληρωμῆς.

Ἐάν τὰ ἄλλοδαπὰ μέσα πληρωμῆς περιήλθον εἰς τὴν ἔξουσίαν διαθέσεως τοῦ δρᾶστου, δὲν ἐπηρεαζομένην ὅμως ἐναντι τούτων καταβολὴ ἐγγυορίων μέσων πληρωμῆς ἐν τούτοις ἢ πράξις θεωρεῖται τελειωθείσα. Χρειαζέται μόνον νὰ ἐπακολουθήσῃ ἡ ἀπόκτησις ἢ ἐκποίησις ἄλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς πρὸς τὸν σκοπὸν ἀποκτήσεως ἐγγυορίου μέσον πληρωμῆς. Τοῦναντίον ἡ χορήγησις τἀνάπαλιν ἐγγυορίων μέσων πληρωμῆς μέχρις ὅτου ἐπακολουθήσῃ ἀντικαταβολὴ ἄλλοδαποῦ συναλλάγματος εἶνε ἀπέριστα, ἐφ' ὅσον δὲν ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρον 3, ὅπερ τὴν παρακίνησιν, ὑποκίνησιν ἢ προσφορὰν θεωρεῖ κολασίμους πράξεις.

2. Μεσολάβησις.

Ὑπὸ τὸν ὄρον μεσολάβησις ἐννοεῖται ἡ ἀποκατάστασις συνδέσμου μεταξὺ δύο προσώπων πρὸς τὸν σκοπὸν συνάψεως πράξεώς τινος. Ἐάν ὁ δρᾶστης ἔξῃ μόνον τὸν ἓνα τῶν συμβαλλομένων, εἴτε εἶνε οὗτος ὁ κτώμενος, εἴτε εἶνε ὁ ἐκποιῶν, ἔτοιμον πρὸς σύναψιν τῆς πράξεως, ἢ μεσολάβησις δὲν εἶνε τελειωμένη. Τελειωμένη ὅμως δὲν εἶνε ἀκόμη ἡ μεσολάβησις, καὶ ὅταν ὁ μεσολαβῶν ἔφερε τοὺς συμβαλλομένους εἰς συνεννόησιν. Ἀπαιτεῖται πρὸς τελείωσιν τῆς μεσολαβήσεως ἢ σύναψις τῆς πράξεως. Ἡ προγενεστέρα ὅμως ταύτης ἐνεργεῖα τοῦ μεσολαβοῦντος ὑπόκειται κυρίως εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἑδαφίου 3.

Κολάσιμος εἶνε, καὶ δὴ καὶ διὰ τὸν κτώμενον (πρὸβλ. ἄρθρον 9 σημ. 6), ἡ καταστράγγησις τῶν διατάξεων περὶ ἐνιαίου δελτίου τιμῆς Χρηματιστηρίου διὰ συμφωνίας περὶ χορηγήσεως ἀνωτέρας τῆς συνήθους προμηθείας.

3. Παραβάσεις τῶν ἄρθρων 3, 4, 6, 7.

α) Λιάθεισις ἄλλοδαποῦ μέσου πληρωμῆς (ἄρθρον 3).

Ἡ διάθεσις ἄλλοδαποῦ μέσου πληρωμῆς καὶ ἀπαιτήσεων εἶνε τελειωμένη, ὅταν ὁ συμβαλλόμενος ἀποκτήσῃ τὴν ἱκανότητα τοῦ διαθέτειν, τουτέστιν ὅταν εὐρίσκειται εἰς θέσιν νὰ

ἢ ἀπόπειρα θὰ ἴτο κολάσιμος. Ἐν τοσοῦτῳ ὑπάσχησιν ἐν τῷ ποινικῷ νόμῳ ποικίλα ἀδικήματα, τῶν ὁποίων ἡ ἀπλή τέλεισις ἀποτελεῖ πλημμέλημα, εἰς ἐπακολουθήσασιν ὅμως ἰδιαίτεροι συνέπειαι, ἐπιβάλλεται εἰσρκτὴ καὶ κατ' ἀκολουθίαν μεταβάλλεται ἢ κολάσιμος προῖξις εἰς κακούργημα. (Ὅπως ὁ τραυματισμὸς εἶναι πλημμέλημα (ἄρθρον 223 ποιν. νόμ.). Ἐὖν ὅμως ὁ τραυματισμὸς ἔχη ὡς συνέπειαν τὴν ἀπόλειαν μέλους τοῦ σώματος τοῦ παθόντος ἢ ἄλλην σοβαρὰν βλάβην τῆς υγιείας του, τότε ὁ τραυματισμὸς κατανατῆ ἐκ τοῦ λόγου τούτου εἰς κακούργημα (ἄρθρον 224 τοῦ ποιν. νόμου). Καθ' ὅμοιον τρόπον δεόν νὰ δεχθῶμεν καὶ ἐνταῦθα, ὅτι ἡ ἔννοια τῆς φράσεως «ἰδιαίτερος βαρεῖα» ἀποτελεῖ ἀπλῶς ποιοτικὸν χαρακτηρισμὸν τῶν ἐν ἄρθρῳ 18 ἀπαριθμωμένων πλημμελημάτων. Συνεπῶς ἡ ἀπόπειρα τῶν ἀδικημάτων ἐν τῇ ἔννοιά τοῦ ἄρθρου 18 τότε μόνον εἶναι κολάσιμος, ὅταν ἡ ἀπόπειρα ἐμφανίζεται ὡς ἰδιαίτερος βαρεῖα.

Περὶ τοῦ ζητήματος τότε ἡ παράβασις δεόν νὰ θεωρηθῆ ὡς ἰδιαίτερος βαρεῖα, ἀπόκειται εἰς τὸν δικαστὴν νὰ ἀποφανθῆ κατ' ἐλευθέρην αὐτοῦ κρίσιν. Δέον ὅμως νὰ τονισθῆ, ὅτι ἡ ἀπας γενομένη παράβασις δὲν ἀρκεῖ, ἀλλὰ πρέπει νὰ ὑφίσταται ἐπιμόνος καὶ κατ' ἐξακολουθήσιν ἢ θέλησις πρὸς ἐπιτέλεισιν πράξεως, ἥτις δύναται νὰ προξενήσῃ μεγάλας βλάβας εἰς τὴν ἔθνικὴν οἰκονομίαν.

8. Πρόκλησις, ὑποκίνησις, προσφορὰ.

Διὰ τῆς διατάξεως ταύτης ὑπόκεινται εἰς τιμωρίαν καὶ αὐταὶ καθ' ἑαυτὰς προπαρασκευαστικαὶ πράξεις, ὡς καὶ ἐνέργειαι ἀπολείρας, τιμωρούμεναι μάλιστα ἀκριβῶς, ὅπως αὐτὴ ἡ πράξις. Ἡ ἔννοια τῆς προκλήσεως ἐκτίθεται ἰδιαίτερος ἐν ἄρθρῳ 49α τοῦ ποιν. νόμου. Ὑπὸ τὴν λέξιν πρόκλησις δεόν νὰ νοηθῆ ἐπεξηγηματικὴ ἀνάπτυξις, ἡ ὁποία γίνεται διὰ νὰ παρορμήσῃ τρίτον τινὰ εἰς διαπράξιν τῆς κολαζομένης ἐνεργείας (πρὸβλ. Ebermayer, ἄρθρον 49α ἀριθ. 4). Ἡ πρόκλησις δύναται νὰ γείνη προφορικῶς. Λὲν ἀπατεῖται, καὶ ἐπὶ προφορικῆς προκλήσεως, — ἄλλως ἢ ἐν ἄρθρῳ 49α τοῦ ποιν. νόμου, — νὰ εἶνε συνδυασμένη καὶ μὲ ἐξασφάλισιν κέρδους. Ὁ προκαλῶν δεόν νὰ ἔχη τὴν θέλησιν ὅπως ὁ τρίτος ἐκτελέσῃ τὴν πράξιν. Ἡ πρόκλησις ἐκ μέρους προϊκτορός τινος ὑποκινήσεων (agent provocateur) δὲν εἶνε κολάσιμος (πρὸβλ. Frank, εἰς ἄρθρον 48 III).

Τελειωμένη εἶνε ἡ πρόκλησις ἀρ' ἢς στιγμῆς ὁ τρίτος λάβῃ γνῶσιν αὐτῆς. Ἡ ἀπλή πιθανότης, ὅτι ἔλαβε γνῶσιν αὐτῆς, δὲν ἀρκεῖ. Ἐὰρ ὅσον ἡ κρατὴ πρόκλησις εὑρίσκειται καθ' ὁδόν, τὸ γεγονός δὲν τελειοῦται. Λὲν εἶνε ἀναγκαῖον ἡ πρόκλησις νὰ ἔχη συνέπειαν, νὰ ὑπήκουσε δηλαδὴ ὁ προκαλούμενος εἰς ταύτην.

Προσφορὰν ἀποτελεῖ ἡ κεκαλυμμένη ἐνέργεια, ἥτις προωρίζεται νὰ προκαλέσῃ παρ' ἄλλῳ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ διαπράξῃ τὴν κολάσιμον πράξιν. Εἶναι δυνατὴ ἀκόμη, καὶ ἔταν ὁ δράστης φαινομενικῶς ἀποτρέπῃ τὸν τρίτον τῆς πράξεως.

9. Συνέργεια καὶ ἀποκρύψις.

Ἀπὸ τῆς συνέργειας διατάξεις οὐθιμίζονται κατὰ τὰς γενικὰς ποινικὰς διατάξεις. Ἐκ τοῦ ὅτι ἀνεξαφῆτος τιμωροῦνται ἡ μεσολάβησις, ἡ πρόκλησις, ἡ ὑποκίνησις καὶ ἡ προσφορὰ, ἔπεται, ὅτι ἡ μεταξὺ ἡθικῆς αὐτοσυργίας καὶ ἀπλῆς βοήθειας διαφορὰ ἐλαχίστην μόνον ἔχει ἀπὸ πρακτικῆς ἀπόψεως σημασίαν.

Γενικῶς ἡ ἀποκρύψις δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ διαπραχθῆ ἐπὶ συναλλαγμάτων, τὰ ὁποῖα ἀπεκτῆθησαν κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ Διατάγματος (ἄρθρον 259 ποιν. νόμου). Τότε μόνον πρόκειται περὶ ἀποκρύψεως, ὅταν διγώνται τὰ περιουσιακὰ δικαιώματα τινός, ἀλλ' οὐχὶ ὡς ἐνταῦθα τὸ κρατικὸν συμφέρον ἐν τῇ διατηροῦσιν τοῦ νομίσματος (πρὸβλ. RG. Str. τόμ. 52 σελίς 318). Καὶ ἔταν ὅθεν τις ἀγοράξῃ συναλλάγματα, περὶ ὧν γνωρίζει ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις ὀφείλει νὰ παραδεχθῆ, ὅτι ταῦτα ἐκτῆθησαν διὰ πράξεως ἀντικειμένης εἰς τὸ Διάταγμα, οὗτος πάλιν μόνον καθίσταται ἔνοχος παραβάσεως τοῦ Διατάγματος οὐχὶ ὅμως ἀποκρύψεως.

ἢ ἡ παρανόησις τοῦ νεοστί ἐκδοθέντος Διατάγματος θὰ ἀπύλλασσε τινὰ τῆς ποινῆς.

3. Ἀμελεία.

Ἐξ ἀμελείας ἐνεργεῖ ὅστις προσκρούει εἰς τὸ Διατάγμα μὴ καταβάλλον τὴν ἐν ταῖς συναλλαγαῖς ἀπαιτουμένην ἐπιμέλειαν (πρβλ. Ebermayer, σελ. 29 IX).

Εἰς τὴν κατὰ τὰς συναλλαγὰς συνήθη ἐπιμέλειαν ἀνήκει, ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας, εὐρύτερος προσανατολισμὸς πρὸς τὰ ἐκδοθέντα Διατάγματα. Ὁ ἰδιώτης ὀφείλει ἐν πάσῃ περιπτώσει, παρὰ τὴν πληθώραν τῶν ἐκδοθέντων Διαταγμάτων, νὰ λαμβάνῃ γνώσιν τῶν σημαντικῶν διατάξεόν των.

III. Ποιναι.

Ἐπὶ παραβίασεως τῶν διατάξεων ἐκ προμελέτης καταγιγνώσκεται φυλάκισις μέχρι ὃ ἐτῶν, εἰς ἰδιαιτέρως δὲ βαρείας περιπτώσεις, καὶ εἰρκτὴ μέχρι 10 ἐτῶν, καθὼς καὶ χρηματικὴ ποινὴ μέχρι τοῦ δεκαπλασίου τῆς ἀξίας τοῦ ἄλλοδαποῦ μέσου πληρωμῆς ἀπαιτήσεων ἢ πολυτίμων μεταλλῶν.

Κατὰ τὸ γράμμα τοῦ νόμου, ὁ δικαστὴς δὲν δύναται νὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ φυλάκισεως ἢ εἰρκτῆς ὡς καὶ χρηματικῆς ποινῆς, ὀφείλει νὰ ἐπιβάλλῃ ἀμφοτέρας, ἐν ᾧ ἐν τῷ καταργηθέντι ἄρθρῳ τοῦ Διατάγματος περὶ ἐκροῆς κεφαλαίων, ὅπερ ἐπίσης προσέβλεπε ποινὴν εἰρκτῆς μέχρι 10 ἐτῶν, ἢ χρηματικὴν ποινὴν δὲν ἦτο ὑποχρεωτικὴ, ἀλλὰ ἠδύνατο νὰ καταγνωσθῇ μόνον μετὰ τῆς ποινῆς τῆς καθείρεως.

Διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ἀξίας τοῦ μέσου πληρωμῆς κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ μεγέθους τῆς ποινῆς, ὡς χρονικὸν σημεῖον πρέπει νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν τὸ τῆς τελέσεως τῆς ἀπαγορευομένης ἐνεργείας καὶ μάλιστα πρέπει νὰ λαμβάνηται ὡς βῆσις ἡ μέση τιμὴ δελτίου.

Ὡς παραπληρωματικὴ τιμωρία δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ἢ κατάσχεσις. Καὶ ἐνταῦθα γίνεται διάκρισις τοῦ Διατάγματος ἀπὸ τῶν λοιπῶν διατάξεων κατὰ τοῦτο, ὅτι ἡ κατάσχεσις ἐπιβάλλεται ὄχι μόνον ἐπὶ τῆς ἐκ προμελέτης, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῆς ἐξ ἀμελείας πράξεως. Ἡ κατάσχεσις δύναται νὰ γείνη καὶ ἂν τὰ ἄλλοδαπὰ μέσα πληρωμῆς δὲν ἀνήκωσιν εἰς τὸν δρᾶστην ἢ εἰς συνεργόν. Διὰ τὴν μεταίωσιν τῆς κατασχέσεως τρεῖς ἀπαιτοῦνται προϋποθέσεις: Ὁ ἐνδιαφερόμενος πρέπει νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι οὔτε πραγματικῶς εἶχε γνώσιν τῆς κολασίμου πράξεως, οὔτε ἀκόμη ἠδύνατο νὰ λάβῃ γνώσιν καὶ τέλος ὅτι ἐκ τῆς πράξεως οὐδὲν ὄφελος ἔσχε. Ἐὰν ὑπάρξῃ ὄφελος, ἔστω καὶ μηδαμινόν, τότε δύναται νὰ ἐπιβληθῇ κατάσχεσις, καὶ ἂν ἀκόμη ἢ κατασχομένη ἀξία εἶνε κατὰ πολὺ ἀνωτέρα τοῦ ὀφέλους.

Ἡ ἀπαίτησις τοῦ Κράτους ἐπὶ χρηματικῆς ποινῆς ἢ ἐπὶ κατασχέσεως δύναται νὰ ἐξασφαλισθῇ διὰ κατασχέσεως τῆς περιουσίας.

Ἄρθρον 19.

Διὰ χρηματικῆς ποινῆς τιμωρεῖται πᾶς ὅστις ἐκ προμελέτης ἢ ἐξ ἀμελείας:

1. δημοσιεύει δελτίον τιμῶν ἄλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς, αἵτινες δὲν ἐπιτρέπεται νὰ δημοσιεύονται κατὰ τὸ ἄρθρον 13·

2. δὲν παρέχει ἢ παρέχει οὐκ ἐν τῇ ταχθείσῃ προθεσμίᾳ, ἢ παρέχει ἀτελεῖς ἢ ἀναληθεῖς πληροφορίας ζητηθείσας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἢ ὑπὸ Γραφείου Διαχειρίσεως Συναλλάγματος, (ὅπως τιμωρεῖται καὶ πᾶς ὅστις) δὲν παρουσιάζει τὰ λογιστικά του βιβλία ἢ ἄλλα στοιχεῖα ἢ παρουσιάζει ταῦτα οὐκ ἐν τῇ ταχθείσῃ προθεσμίᾳ ἢ προσκομίζει ταῦτα ἑλλιπῆ.

I. Δημοσιεύσις δελτίου τιμῶν Χρηματιστηρίου.—II. Παράβασις τῆς πρὸς παροχὴν πληροφορίας ὑποχρεώσεως.

I. Δημοσιεύσις δελτίου τιμῶν Χρηματιστηρίου.

Ἡ δημοσιεύσις τελειοῦται, ὅταν ἡ γνώσις τῶν τιμῶν κατέστη δυνατὴ παρ' ἀορίστον ἀριθμοῦ ἀτόμων, δέον ὅμως νὰ ἀξιωθῇ ὅπως ταυλάχιστον καὶ κατ' ἰδίαν ἄτομα λάβωσι γνώσιν τῆς δημοσιεύσεως. Ἡ ἀπόπειρα δὲν τιμωρεῖται.

Ἄρθρον 22.

Ἡ Κυβέρνησις δικαιούται νὰ ἐκδώσῃ τὰ ἀναγκαῖα πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ Διατάγματος τοῦτον Διατάγματα καὶ γενικὰς διοικητικὰς ἐγκυκλίους. Δύναται δέ, ἐφ' ὅσον κρίνει ἀναγκαῖον διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν σκοπῶν τοῦ παρόντος Διατάγματος, νὰ ἐκδώσῃ ἀκόμη καὶ ἄλλας περιοριστικὰς καὶ ἀπαγορευτικὰς ἐγκυκλίους. Δύναται ἐπί πλέον, εἰς περίπτωσιν παραβάσεως τῶν διαταγῶν τῆς, νὰ διατάξῃ τὴν ἐφαρμογὴν καὶ τὴν ἔκτασιν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐν ἄρθροις 18 μέχρις 20 ἀπαγγελλομένων ποινῶν ἢ τὴν ἐφαρμογὴν καὶ ἄλλων μέτρων.

Ἄρθρον 23.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Διατάγματος ἄρχεται ἀπὸ τῆς 4 Ἀυγούστου 1931. Ταυτοχρόνως ὅμως παύει ἡ ἰσχὺς τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος τῆς 15 Ἰουλίου 1931 (Ἐφ. Κυβ. I σελ. 365) καθόσον ἀφορᾷ τὰς δι' ἄλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς ἢ εἰς ξένον νόμισμα ἀπαιτήσεων συναλλαγῆς τοῦ Διατάγματος περὶ συναλλαγῶν δι' ἄλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς (Ἐφ. Κυβ. I σελ. 366) καὶ τῶν ἄρθρων 1—5 τοῦ ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1931 Προεδρικοῦ Διατάγματος περὶ μέτρων ἐναντίον τῆς ἐκροῆς τῶν κεφαλαίων καὶ τῆς διαφροῆς τῶν φόρων (Ἐφ. Κυβ. I σελ. 373). Παραμένουσιν ὅμως ἐν ἰσχύϊ καὶ μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Διατάγματος διὰ τὰς μὴ εἰσέτι διαπεραιωθείσας ὑποθέσεις τῆς ἀνακλήσεως ἄλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς κλπ. ἐκτελεστικά κυβερνητικὰ Διατάγματα, ἅτινα ἀναφέρονται εἰς τὰ ἄρθρα 1—5 τοῦ προσηθέντος Διατάγματος. Ἐπίσης παραμένουσιν ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις αἱ ἀφορῶσαι τὴν Κρατικὴν Τράπεζαν συνφθὰ τῶν ἄρθρων 1 ἔδαφ. 2 περιόδω 2 τοῦ τελευταίως μνησθέντος Διατάγματος τῆς 15 Ἰουλίου, ἐφ' ὅσον αἱ διατάξεις αὗται δὲν ἤρθησαν οἰκτῶς.

Ἐκ τῶν ἄνω προκύπτει ὁ ἑξῆς συνοπτικὸς πίναξ :

I. Κατηρηγμένα εἶνε :

1. Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος περὶ ἐπαναλήψεως τῶν ἐλευθέρων συναλλαγῶν πληρωμῶν μετὰ τὰς ἡμέρας τραπεζικῆς ἀργίας, συναλλαγῶν εἰς συναλλάγμα καὶ περὶ τῶν δημοσιεύσεων τιμῶν δελτίου τῆς 15 Ἰουλίου 1931 (Ἐφ. Κυβ. I σελ. 365).
2. Τὸ Διάταγμα περὶ συναλλαγῶν δι' ἄλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς τῆς 15 Ἰουλίου 1931 (Ἐφ. Κυβ. I σελ. 366).
3. Τὰ ἄρθρα 1—5 τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος τῆς 18 Ἰουλίου 1931 (Ἐφ. Κυβ. I σελ. 373) περὶ μέτρων κατὰ τῆς ἐκροῆς κεφαλαίων.

II. Ἰσχύουσι :**A'. Ἀπεριοριστῶς :**

1. Τὰ ἄρθρα 6—12 τοῦ προεδρικοῦ Διατάγματος κατὰ τῆς ἐκροῆς κεφαλαίων καὶ φόρων τῆς 18 Ἰουλίου 1931 (Ἐφ. Κυβ. I σελ. 374 μέχρι 376).
2. Τὸ Προεδρικὸν Διάταγμα περὶ ἐπαναλήψεως τῶν συναλλαγῶν πληρωμῶν μετὰ τὰς ἡμέρας τραπεζικῆς ἀργίας, περὶ συναλλαγῶν εἰς συναλλάγμα καὶ περὶ δημοσιεύσεως τιμῶν δελτίου τῆς 15 Ἰουλίου 1931 (Ἐφ. Κυβ. I σελ. 365).
3. Τὸ δεύτερον Διάταγμα περὶ δημοσιεύσεως τιμῶν δελτίου τῆς 16 Ἰουλίου 1931 (Ἐφ. Κυβ. I σελ. 369).
4. Ἡ γνωστοποίησις τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς τῆς 20 Ἰουλίου 1931.

B'. Περιορισμένως :

Ἦτοι μόνον ὅσον ἀφορᾷ τὰς κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Διατάγματος μὴ διεκπεραιωθείσας ὑποθέσεις τῆς ἀνακλήσεως.

1. Τὸ πρῶτον Διάταγμα πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐναντίον τῆς ἐκροῆς κεφαλαίων καὶ φόρων τῆς 21 Ἰουλίου 1931 (Ἐφ. Κυβ. I σελ. 387—388).
2. Τὸ δεύτερον Διάταγμα πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ προεδρικοῦ Διατάγματος ἐναντίον τῆς ἐκροῆς κεφαλαίων καὶ φόρων τῆς 25 Ἰουλίου 1931 (Ἐφ. Κυβ. I σελ. 396).
3. Τὸ τρίτον Διάταγμα πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐναντίον τῆς ἐκροῆς κεφαλαίων καὶ φόρων, τῆς 28 Ἰουλίου 1931 (Ἐφ. Κυβ. I σελ. 412).

ἐργασίας τοῦ τρεχομένου κανονισμοῦ τῶν χρηματιστηριακῶν πράξεων, αἰτνες θὰ διεξαχθῶσιν ὡς συνήθως.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μεγαλειότητος οὐδένα λόγον ἔχει νὰ πιστεύῃ, ὅτι αἱ σημερινὰ δυσχερεῖαι ἀφείλονται εἰς οὐσιώδη ἔκτασιν ἐξαγωγῆς κεφαλαίων ἐκ μέρους Βρετανῶν ὑπικρῶν. Ἀναμφιβόλως ὁ μέγας ὄγκος τῶν ἀναλήψεων ἐγένετο διὰ λογαριασμῶν ξένων. Ἐν τούτοις δέον νὰ ἐπαναληφθῇ μὲ τὸν ἐμφαντικώτερον τρόπον ἢ προειδοποιήσις, τὴν ὁποῖαν ἐποίησεν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ κατὰ τὴν ὁποῖαν πᾶς Βρετανὸς πολίτης, ὅστις αὐξάνει τὴν ζήτησιν συναλλάγματος διὰ τῆς ἀγορᾶς ξένων ἀξιῶν εἶτε δι' ἴδιον λογαριασμὸν εἶτε βοηθεῖ ἄλλους εἰς τὴν ἀγορὰν ταύτην, αὐξάνει ἐκ προμελέτης τὰς δυσχερεῖας τῆς χώρας ἡμῶν.

Αἱ Τραπεζαὶ ἀνέλαβον ὅπως συμβάλωσιν εἰς τὸν περιορισμὸν ἀγορῶν ξένου συναλλάγματος ἐκ μέρους Βρετανῶν πολιτῶν, ἐκτὸς ἂν πρόκηται δι' ἀγορὰν συναλλάγματος ἀπαιτουμένον διὰ τὰς πραγματικὰς ἐμπορικὰς ἀνάγκας ἢ πρὸς ἐξόφλησιν ὑφισταμένων ὑποχρεώσεων. Ἄν κριθῇ, ὅτι ἐπιβάλλονται καὶ ἄλλα μέτρα, ἢ Κυβέρνησις τῆς Α. Μεγαλειότητος δὲν θὰ διατάσῃ νὰ λάβῃ ταῦτα.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μεγαλειότητος προῆλθεν εἰς τὴν ἄνω ἀπόφασιν, μολοντί μεγάλως ἀντιπαθεῖσα τὸ μέτρον τοῦτο. Κατὰ τὰς τελευταίας ὅμως ἡμέρας αἱ διεθνεῖς χρηματαγοραὶ ἔχασαν τελείως τὸ ἠθικὸν των καὶ ἔσπενδον νὰ ἐκαθαρίζωσι τὸ εἰς λίρας ἐνεργητικὸν των, ἀδιαφοροῦσαι πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν ἀξίαν τοῦ εἰς λίρας ἐνεργητικοῦ τούτου. Ὑπὸ τὰς περιστάσεις ταύτας οὐδὲν ἐπίστατο πρὸ ἡμῶν δίλημμα, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ προβῶμεν εἰς προστασίαν τῆς οἰκονομικῆς θέσεως τῆς χώρας διὰ τοῦ μόνου ἀπομένου ἡμῖν μέσου.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μεγαλειότητος ἐξησφάλισε ἰσοζύγιον τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἢ δὲ ἐσωτερικὴ θέσις τῆς χώρας εἶναι ὑγιής. Ἡ θέσις αὕτη δέον νὰ διατηρηθῇ.

Ἄλλο πρᾶγμα εἶναι νὰ ἀπομακρυνθῶμεν ἀπὸ τὴν χρυσῆν βάση μὲ ἀνισοζύγιον προϋπολογισμὸν καὶ ἀνεξέλεγκτον πληθωρισμὸν καὶ ἐντελῶς ἄλλο πρᾶγμα νὰ λάβωμεν τὸ μέτρον τοῦτο (τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς χρυσῆς βάσεως) οὐχὶ λόγῳ ἐσωτερικῶν οἰκονομικῶν δυσχερειῶν, ἀλλὰ λόγῳ ἐξαιρετικῶς μεγάλων ἀναλήψεων δανεισθέντος κεφαλαίου. Οἱ ἔσχατοι πόροι τῆς χώρας ἡμῶν εἶνε μεγάλαι καὶ οὐδεμία ἀμφιβολία, ὅτι αἱ σημερινὰ δυσχερεῖαι συναλλάγματος θὰ ἀποδειχθῶσιν ὡς προσωρινὰ.

II. KEIMENON TOY NOMOU PERI TPOΠOΠHΣEWΣ TOY NOMOY PERI XPYSHΣ BACEΩΣ.

1

(1) Ἄν μὴ καὶ μέχρις οὗ ἡ Α. Μεγαλειότης ἄλλως διὰ Διατάγματος ἤθελεν ὀρίσῃ τὸ κεφάλαιον (2) τοῦ τμήματος 1 τοῦ νόμου περὶ χρυσῆς βάσεως τοῦ ἔτους 1925, θέλει παύσῃ ἔχον ἰσχύν, μολοντί τὸ κεφάλαιον 1 τοῦ αὐτοῦ τμήματος παραμένει ἰσχύν.

(2) Ἡ Τραπεζα τῆς Ἀγγλίας ἀπαλλάσσεται διὰ τοῦ παρόντος πάσης ὑποχρεώσεως ἐν σχέσει πρὸς πᾶσαν ἐνέργειαν τῆς Τραπεζῆς γενομένην κατὰ παράβασιν τῆς διατάξεως τοῦ ρηθέντος κεφαλαίου (2) κατὰ τὴν (18) δεκάτην ὁγδόην τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ τριακοστοῦ πρώτου ἔτους, καὶ οὐδεμία ὁποσδήποτε ἀγωγή δύναται νὰ ἐγερθῇ κατὰ τῆς Τραπεζῆς ἢ καθ' οἰουδήποτε προσώπου ἐνεργήσαντός τι οὕτω ὡς ἄνω εἴρηται.

(3) Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Θησαυροφυλάκιον νὰ ἐκδίδῃ, καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νὰ τροποποιῇ διαταγὰς, δι' ὧν νὰ παρέχῃται ἐξουσιοδότησις πρὸς λήψιν μέτρων ἐν σχέσει πρὸς τὸ συναλλάγμα καὶ κατ' ἄλλον τρόπον οἷος θὰ ἠδύνατο νὰ κριθῇ κατ' ἄλλῳ πρὸς ἄσιν τῶν δυσχερειῶν, αἰτνες θὰ προέκυπτον ἐν συναφείᾳ πρὸς τὴν ἄσιν τῆς χρυσῆς βάσεως.

Τὸ παρὸν κεφάλαιον θέλει παραμείνῃ ἐν ἰσχύϊ διὰ τὴν χρονικὴν περιόδον ἑξ μηνῶν, ἀρχομένην ἀπὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ παρόντος νόμου.

2

Ὁ παρὸν νόμος θέλει ἀναφέρεται ὡς Νόμος περὶ τροποποιήσεως τῆς χρονικῆς βάσεως τοῦ ἔτους 1931.

III. ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΔΙΑΤΑΓΗ ΤΟΥ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΘΗΣΑΥΡΟΦΥΛΑΚΙΟΥ ΓΕΝΟΜΕΝΗ ΕΠΙ Τῆ ΒΑΣΕΙ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ 1 (ΠΑΡΑΓΡ. 3) ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΠΕΡΙ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΧΡΥΣΗΣ ΒΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1931.

Οἱ λόρδοι ἐπιτρόποι τοῦ Βρετανικοῦ Θησαυροφυλακίου, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ κεφάλαιον 1 (παράγρ. 3) τοῦ Νόμου περὶ (τροποποιήσεως τῆς) χρονικῆς βάσεως τοῦ ἔτους 1931, ὀφίζονται διὰ τοῦ παρόντος, ὅτι ἀπαγορεύεται μέχρι νεωτέρας διαταγῆς ἢ ἀγορὰ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος ἢ ἡ μεταφορὰ κεφαλαίων πρὸς τὸν σκοπὸν ἀποκτήσεως ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος ἐκ μέρους Βρετανῶν ὑπηκόων ἢ προσώπων διαμενόντων ἐν τῷ Βρετανικῷ Κράτει, ἐκτὸς ἐὰν ὁ σκοπὸς αὐτῆς (τῆς ἀγορᾶς) εἶνε ἵνα (τὸ συναλλαγμα) χρησιμοποιήσῃ :

1. διὰ συνήθεις ἀνάγκας τοῦ ἐμπορίου,
2. διὰ συμβάσεις ὑφισταμένης πρὸ τῆς 21ης Σεπτεμβρίου 1931,
3. διὰ ταξίδια ἐπαρκῶς δικαιολογούμενα ἢ προσωπικοῦς σκοποὺς ἐπίσης δικαιολογούμενους.

Φίλιππος Σνόουντν, Γεώργιος Πέννν.
Δύο τῶν λόρδων ἐπιτρόπων τοῦ Θησαυροφυλακίου.

22 Σεπτεμβρίου 1931.

Ἐμβάσματα εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Ἐκ τῶν ληφθέντων ἐν Ἀγγλίᾳ μέτρων πρὸς ἔλεγχον τοῦ συναλλάγματος εἶνε καὶ τὸ ὅτι ὁσάκις τις θελήσῃ νὰ ἐνεργήσῃ ἐμβάσματα εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὀφείλει νὰ βεβαιώσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τὸν σκοπὸν δι' ὃν χρειάζεται τὸ ξένον συναλλαγμα καὶ νὰ δηλώσῃ, ὅτι ἡ πράξις αὕτη δὲν ἀντίκειται καθ' οἰονδήποτε τρόπον πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς κυβερνητικῆς συστάσεως τῆς ἀφορώσης τὴν ἐξαγωγήν κεφαλαίων εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

ΤΑ ΕΝ ΑΥΣΤΡΙΑ ΜΕΤΡΑ ΕΛΕΓΧΟΥ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ

Κατά πληροφορίας, παρασχεθείσας υπό της ἐν Βιέννη Ἑλληνικῆς Πρεσβείας καὶ τῆς «Αὐστριακῆς Ἑνώσεως Τραπεζῶν καὶ τραπεζιτῶν» (Verband österreichischer Banken und Bankiers), ἡ Αὐστριακὴ Κυβέρνησις, ἐν συνουσίᾳ μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Αὐστρίας, ἔλαβε περὶ τὸ τέλος τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου 1931 μέτρα τινὰ πρὸς περιστολὴν τῆς ἐξαγωγῆς συναλλαγμάτων καὶ ξένων ἀξιών ἐξ Αὐστρίας. Τὰ πρῶτα ὅμως ταῦτα μέτρα δὲν ἀπέδωκαν τὰ προσδοκώμενα ἀποτελέσματα, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἕνεκα τῶν δυσχερεῶν πρὸς κάλιφιν ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς καὶ λοιπῶν Τραπεζῶν τῶν νομίμων ἀναγκῶν τοῦ ἔμπορίου κλπ., ἀφ' ἑτέρου δὲ ἕνεκα τῆς ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ ἀγορᾷ (τῇ καλουμένῃ λαθρεμπορικῇ, Schleichmarkt) ἀναπτουμένης ἔμπορίας τοισῶν ἀξιών, αἱ τινες ἐπολοῦντο καὶ ἠγοράζοντο εἰς εὐρείαν κλίμακα, καὶ δι' εἰς τιμὰς κατὰ 10 καὶ 15 % ἀνωτέρας τῶν ἐν τῷ Clearing ὡς ἐπίσημον σημειωμένων.

Ὅτω ἡ Αὐστριακὴ Κυβέρνησις, πρὸς προστασίαν τῆς νομισματικῆς ἀξίας του τόπου—τοῦ Αὐστριακοῦ σελλινίου—ἔλαβε νομοθετικὰ μέτρα κανονίζοντα τὰ τῶν συναλλαγῶν καὶ προβλέποντα αὐστηρὰς ποινὰς κατὰ τῶν παραβατῶν. Τὴν 9ην δὲ Ὀκτωβρίου 1931 ἐρηγίσθη εἰς τὴν Βουλὴν τὸ σχετικὸν νομοσχέδιον, τοῦ ὁποίου πολλὰ διατάξεις προέρχονται ἐκ σχετικῶν νομοθετικῶν μέτρων ληφθέντων ἐν Γερμανίᾳ καὶ Οὐγγαρίᾳ.

Σημειωτέον, ὅτι τὸ νομοθέτημα τῆς 9ης Ὀκτωβρίου 1931 προεκάλεσεν ἐκ πολλῶν σημείων κατακρίσεις ἐν Αὐστρίᾳ, ὡς ἀναγκαίῃζον καὶ δυσχεραίνον τὰς ἐμπορίας καὶ ἐν γένει οἰκονομικὰς συναλλαγὰς, ἐμελετήθη δὲ ὑπὸ τῆς Αὐστριακῆς Κυβερνήσεως εὐθὺς ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς ἐφαρμογῆς ἢ τροποποιήσις αὐτοῦ.

Τὸ ἐν λόγῳ Αὐστριακὸν νομοθέτημα ἔχει ὡς ἑξῆς:

Α

ΜΑΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΑΠΟ 9ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1931 ΑΝΑΦΟΡΙΚΩΣ ΜΕ ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΚΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΗΝ ΞΕΝΩΝ ΜΕΣΩΝ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΩΜΑΣ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ. (ΜΑΤΑΓΜΑ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ).

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συνομοσπονδιακοῦ συνταγματικοῦ νόμου τῆς 8ης Ὀκτωβρίου 1931 (Ἐφ. Κυβ. φῆλλον ἀριθ. 305) ἀναφορικῶς μετὰ τὴν ἔξουσιοδότησιν πρὸς ἔκδοσιν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων πρὸς προστασίαν τῆς οἰκονομίας, κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς κυρίας Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου, διατάσσονται:

§ 1.— Μέσα πληρωμῆς ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ παρόντος Διατάγματος θεωροῦνται ἅπαντα τὰ εἶδη χρήματος (νομίσματα καὶ χαρτονομίσματα), τὰ ὅποια ἐκπροσωποῦν ἐσωτερικὰ ἢ ἐξωτερικὰ νομίσματα, ἢτοι συναλλαγματικά, ἐπιταγαί, μεταφοραὶ πιστώσεων καὶ ἐντολαὶ πληρωμῶν.

I. Συναλλαγὰὶ διὰ ξένων μέσων πληρωμῆς.

§ 2.—(1). Τὸ ἔμποριον τῶν ἐξωτερικῶν μέσων πληρωμῆς ἐπιτρέπεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν Αὐστριακὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ εἰς πρόσωπα ὑπ' αὐτῆς ἔξουσιοδοτηθέντα. Ὡς ἔμποριον νοεῖται ἡ ἀγορά, πώλησις καὶ ἀνταλλαγῆ, πιστώσεις καὶ χρεώσεις, ὁ δανεισμός καὶ αἱ ἐνεχυρώσεις, ὡς καὶ ἡ μεσολάβησις διὰ τοιαύτας πράξεις, ἀνεξαρτήτως, ἂν αὐταὶ ἐξ ἐπαγγέλματος ἢ οὐχὶ ἐξ ἐπαγγέλματος ἐκτελῶνται ἢ διενεργῶνται τῇ μεσολαβήσει μεσιτῶν.

(2). Ἡ Αὐστριακὴ Ἐθνικὴ Τράπεζα δύναται νὰ ἔξουσιοδοτήσῃ πιστωτικὰ ἰδρύματα ἢ ἄλλους ἐνασχοῦντας τὸ τραπεζικὸν ἐπάγγελμα νὰ ἐνεργῶσιν ὡς ἔμποροι συναλλαγμάτων διὰ λογαριασμὸν τῆς Αὐστριακῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς συμφώνως πρὸς τὰς ὑπ' αὐτῆς ἐκδοθείσας ὁδηγίας καὶ δι' ἴδιον αὐτῶν λογαριασμὸν τραπεζικὰς πράξεις ἐπὶ

ὑπὲρ τῆς Αὐστριακῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. Ἡ ἀπόφασις τῆς Αὐστριακῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς περὶ τῆς παραδοχῆς τῆς προσφορᾶς πρέπει νὰ λάβῃ χώραν διὰ μὲν τὴν προσφορὰν κατὰ τὸ 1ον ἐδάφιον, 10 ἡμέρας μετὰ τὴν λήψιν τῆς προσφορᾶς, διὰ δὲ τὴν προσφορὰν κατὰ τὸ 2ον ἐδάφιον, 3 ἡμέρας μετὰ τὴν λήψιν αὐτῆς. Ἐὰν ἐντὸς τῶν προθεσμῶν τούτων ὁ γνωστοποιῶν λάβῃ ἐκ μέρους τῆς Αὐστριακῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἀνακοίνωσιν, ὅτι τὰ χρηματικὰ μέσα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ γνωστοποιηθοῦν, εἶναι ἐλεύθερα, ἢ ἐὰν δὲν λάβῃ τοιαύτην ἀνακοίνωσιν, τότε ταῦτα εἶναι ἐλεύθερα.

§ 5. — Ὁ ἐξάγων ἐμπορεύματα καὶ μεταφέρων αὐτὰ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διὰ σιδηροδρομικῶν, ἀτμοπλοικῶν, αὐτοκινητικῶν ἢ ἀεροπορικῶν ἐπιχειρήσεων ἢ ὁ ἐξάγων διὰ ταχυδρομικῶν ἀποστολῶν ἐμπορεύματα, ὧν ἡ ἀξία ὑπερβαίνει τὰ 200 σελλίνια, ὑποχρεοῦται νὰ γνωστοποιήσῃ τὴν ἐξαγωγήν εἰς τὴν Αὐστριακὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, κατὰ τὸν ὑπ' αὐτῆς ἐγκρινόμενον τρόπον, ὡς καὶ ἀκριβῆ στοιχεῖα περὶ τῶν ὄρων τῆς πληρωμῆς. Ἐφ' ὅσον ὁ ἐξαγωγεὺς δὲν δύναται νὰ ἀποδείξῃ, ὅτι ἡ πληρωμὴ τῆς ἐξαγωγῆς ἐγένετο διὰ σελλινίων, τὰ ὁποῖα ἦσαν κατατεθειμένα εἰς αὐστριακὰ πιστωτικὰ ἰδρύματα, καὶ τὰ ὁποῖα ἐδημιουργήθησαν ὡς πιστώσεις εἰς σελλίνια ἀλλοδαποῦ συμφώνως πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ παρόντος Διατάγματος, ἡ Αὐστριακὴ Ἐθνικὴ Τράπεζα δύναται νὰ ἀξιῶσῃ ἀπὸ τὸν ἐξαγωγέα ὑπόσχεσιν περὶ πληρωμῆς τῆς ἀξίας τῆς ἐξαγωγῆς εἰς τὸ νόμισμα, εἰς τὸ ὁποῖον αὕτη ὀρίζεται, καὶ εὐθὺς ὡς τοῦτο (τὸ νόμισμα) εἰσαχθῆ εἰς τὴν χώραν.

IV. Πιστωτικαὶ συναλλαγαι.

§ 6. — Ἡ χορήγησις δανείων καὶ ἐγγυήσεων εἰς ἡμεδαπὸν ἢ ἀλλοδαπὸν νόμισμα πρὸς ἄτομα διαμένοντα εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ ἡ ἀποδοχὴ δανείων καὶ ἐγγυήσεων εἰς ξένον νόμισμα πρὸς ἄτομα, διαμένοντα εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἢ ἐξωτερικόν, ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν ἐγγράφου ἐγκρίσεως τῆς Αὐστριακῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

§ 7. — Αἱ πληρωμαὶ ἐπὶ βιβλίων καταθέσεων, ταμιακῶν γραμματίων ἢ ἐκ τρεχουμένων λογαριασμῶν ἀπαιτήσεων εἰς ξένον νόμισμα ἐπιτρέπονται μόνον κατόπιν ἐγγράφου ἐγκρίσεως τῆς Αὐστριακῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. Δύνανται ἐν τούτοις νὰ ἀπαιτηθοῦν αἱ πληρωμαὶ αὗται κατὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας τῶν εἰς ἡμεδατὰ μέσα πληρωμῆς, συμφώνως πρὸς τὰς καθοριζομένας ὑπὸ τῆς Αὐστριακῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τιμὰς.

V. Γενικαὶ διατάξεις.

§ 8. — Αἱ ἀπαγορεύσεις καὶ αἱ περιορισμοὶ τοῦ παρόντος Διατάγματος δὲν ἰσχύουσι διὰ τὴν Αὐστριακὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

§ 9. — (1). Ὁ αἰτῶν παρὰ τῆς Αὐστριακῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἀλλοδατὰ μέσα πληρωμῆς ἢ ἐπιθυμῶν παρ' αὐτῆς ἄλλην ἀπόφασιν ἢ καθορισμὸν ἐν τῷ πνεύματι τοῦ παρόντος Διατάγματος, ὀφείλει τὰ προσαγάγῃ εἰς τὴν Αὐστριακὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν πάντα τὰ ἀληθῆ καὶ ἀκριβῆ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα αὕτη θέλει ζητήσῃ, καὶ νὰ συνοδεύῃ ταῦτα δι' ἀναλόγων ἀποδείξεων, ἐφ' ὅσον ἡ Τράπεζα ἤθελεν ἀξιῶσαι τοῦτο.

(2). Τὰ παρασχεθέντα ἀλλοδατὰ μέσα πληρωμῆς ἢ αἱ ἀρθεῖσαι ἐλεύθεροι πιστώσεις δύναται νὰ χρησιμοποιηθῶσι μόνον διὰ τὸν σκοπὸν, διὰ τὸν ὁποῖον ἐδόθησαν. Ἐφ' ὅσον ἐντὸς 14 ἡμερῶν δὲν διατεθῶσι διὰ τὸν σκοπὸν αὐτόν, δεόν ἀνυπερθέτως νὰ προσφερθῶσι πρὸς πώλησιν εἰς τὴν Αὐστριακὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

§ 10. — Ὁ ἔλεγχος τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀνατίθεται εἰς τὴν Αὐστριακὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν. Αὕτη ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ θεωρῇ δι' ἐκπροσώπων τῆς τὰ ἐμπορικὰ βιβλία, σημειώσεις, ἀλληλογραφίαν καὶ παντὸς εἴδους στοιχεῖα ὅλων τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ οἰκον. Εἰς τοὺς ἐκπροσώπους τῆς Τραπεζῆς δεόν νὰ παρέχονται πληροφοροφαί ἀληθεῖς περὶ τοῦ σκοποῦ καὶ ἀντικειμένου τῶν ἐπιχειρήσεων.

Ἐπίσης ἡ Αὐστροακὴ Ἐθνικὴ Τράπεζα δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν προσαγωγὴν ἀποδείξεως, ὅτι τὰ ἐγκριθέντα ὑπ' αὐτῆς ἀλλοδαπὰ μέσα πληρωμῆς ἢ αἱ ἐγκριθεῖσαι ἐγγράφαι διὰ τὸ ἔξωτερικὸν εἰς ἡμεδαπὸν ἢ ἀλλοδαπὸν νόμισμα ἐχρησιμοποιοῦνται διὰ τὸν αἰτηθέντα σκοπὸν.

§ 11.—(1). Ἀπαγορεύεται εἰς τὴν Αὐστροακὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ν' ἀνακοινώσῃ εἰς τὴν φοροτεχνικὴν ὑπηρεσίαν τὰ γεγονότα, τῶν ὁποίων ἔλαβε γνῶσιν διὰ γνωστοποιήσεως συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 4 τοῦ παρόντος.

(2). Ἐὰν τις τῶν φορολογουμένων κατηγορηθῇ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος δι' ὑπεκφυγὴν ἀμείσων φόρων ἢ χωροσήμου ἢ φοροσήμου, ἀπαλλάσσεται τοῦ ἐλέγχου, ἐφ' ὅσον προσαγάγῃ βεβαίωσιν γνωστοποιήσεως τῆς Αὐστροακῆς Ἐθνικῆς Τράπεζης, ὑπὸ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀρκεσύντως πιστοποιούμενον, δι' ἧς ν' ἀποδεικνύεται, ὅτι ἡ φορολογικὴ ὑπεκφυγὴ ἔχει ἀμείσων σχέσιν μὲ τὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα ἐγνωστοποιήθησαν εἰς τὴν Τράπεζαν, τὴν ἀπόκτησιν ἢ τὴν πρόσδοσιν αὐτῶν, καὶ ὅτι ἡ φορολογικὴ ὑπεκφυγὴ ἀναφέρεται μέχρι τοῦ ἔτους 1931 συμπεριλαμβανομένου.

VI. Ποινικαὶ διατάξεις.

A'. Ποινικαὶ διατάξεις ἐφαρμοζόμεναι ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου.

Λαθραία ἐμπορία ἀλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς.

§ 12.—(1). Ὅστις ἐκ προθέσεως, παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Διατάγματος ἢ τὰς ἐπὶ τῇ βίαιε αὐτοῦ ἐκδοθείσας ὁδηγίας, ἀγοράζει ἢ πωλεῖ ἐξ ἐπαγγέλματος ἀλλοδαπὰ μέσα πληρωμῆς ἢ μεσολαβεῖ ἐξ ἐπαγγέλματος εἰς παρομοίαν δικαιοπραξίαν ἀντικειμένην εἰς τὰς παρούσας διατάξεις, τιμωρεῖται ἐπὶ πλημμελήματι μὲ τὴν ποινὴν τῆς φυλακίσεως ἀπὸ ἐνὸς μηνὸς μέχρι ἐνὸς ἔτους καὶ μὲ πρόστιμον μέχρι 250.000 σελινίων.

(2). Ὅμοίως τιμωρεῖται πᾶς ὅστις δημοσίᾳ, δι' ἐντύπων ἢ διανεμομένων φύλων, ἐνεργεῖ πρὸς συνυμολόγησιν ἢ μεσολάβησιν δικαιοπραξίας ἐπὶ ἀλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς, χωρὶς νὰ ἔχη τὴν ἄδειαν πρὸς διενέργειαν τοιούτων πράξεων ἢ μεσολάβησιν δι' αὐτάς.

(3). Πᾶς ὅστις προβαίνει εἰς πράξεις, διὰ τὰς ὁποίας προβλέπονται αἱ ποιναὶ τῶν ἐδαφίων 1 καὶ 2, τιμωρεῖται ἐπὶ κακούργηματι, διὰ προσακρίων δεσμῶν μέχρι 5 ἐτῶν καὶ πρόστιμον μέχρι 500,000 σελινίων, ἐφ' ὅσον κατεδικάσθη ἤδη ὑπὸ δικαστηρίου διὰ παρομοίαν πρᾶξιν.

§ 13.—(1). Διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως κηρύσσονται ὡς κατασχθέντα τὰ ἀλλοδαπὰ μέσα πληρωμῆς, τὰ ὁποῖα ἀπετέλεσαν ἀντικείμενον τῶν ἀξιοποιῶν πράξεων, ἀδιαφόρως εἰς ποῖον ἀνήκουσιν.

(2). Ἐὰν δὲν δύναται νὰ κατασχεθῶσι τὰ ἀλλοδαπὰ μέσα πληρωμῆς, ἐπιβάλλεται εἰς τὸν παραβάτην χρηματικὴ ποινὴ ἴση μὲ τὴν ἀξίαν αὐτῶν. Ἡ χρηματικὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, ἐὰν ὅμως καταδειχθῇ κατόπιν, ὅτι ἡ κατασχέσις εἶναι ἀνεκτέλεστος, τότε ἐπιβάλλεται αὕτη δι' ἰδιαιτέρας ἀποφάσεως. Αὕτη πρόταξις εἶναι ἀνεκτέλεστος, τότε ἐπιβάλλεται αὕτη δι' ἰδιαιτέρας ἀποφάσεως. Αὕτη πρόταξις εἶναι ἀνεκτέλεστος, τότε ἐπιβάλλεται αὕτη δι' ἰδιαιτέρας ἀποφάσεως. Αὕτη πρόταξις εἶναι ἀνεκτέλεστος, τότε ἐπιβάλλεται αὕτη δι' ἰδιαιτέρας ἀποφάσεως.

(3). Ἡ ἀναπληρωματικὴ ποινὴ ἢ ἀντὶ τοῦ πρόστιμον τοῦ ἐπιβαλλομένου μετὰ τῆς στρεφτικῆς τῆς ἐλευθερίας ποινῆς, δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὸ ἓν ἔτος. Ἡ ποινὴ αὕτη καὶ ἡ ἀναπληρωματικὴ ποινὴ ἢ ἀπαγγελλομένη ἀντὶ τοῦ πρόστιμον, τὸ ὁποῖον ἐπιβάλλεται ἀντὶ τῆς κατασχέσεως, δὲν δύναται ὑπερβαίνειν τοὺς 18 μῆνας.

(4). Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης ἐπιχειρήσεως οὗτος καὶ διὰ τῆς διαρκοῦς ἢ ἐπὶ ὄρισμένον χρόνον ἀπωλείας τοῦ δικαιώματος τῆς ἐνασχίσεως τοῦ ἐπαγγέλματός του.

(5). Οἱ ἄλλοδαποὶ τιμωροῦνται δι' ὑπεροχίας ἐκ τοῦ ἰσάφους τῆς ἐπιχριστιανίας.

§ 14. — Ἐὰν δὲν εἶναι δυνατόν νὰ διοχθῆ οὐδὲν ὄρισμένον πρόσωπον διὰ πρῶ-
ξιν τιμωρομένην συμφόνως πρὸς τὸ ἄρθρον 12, τότε κηρύσσονται ἰδιαιτέρως ὡς
κατασχεθέντα τὰ ἄλλοδαπὰ μέσα πληρωμῆς τὰ ἀποτελοῦντα τὴν κολάσιμον πράξιν, ἐφόσον
συντρέχουσι πρὸς τοῦτο αἱ ἀπαραίτητοι προϋποθέσεις.

Β'. Διατάξεις περὶ ποινῶν ἐπιβαλλομένων ὑπὸ τῆς
διοικητικῆς ὑπηρεσίας.

§ 15. — (1). Ἀπασαὶ αἱ λοιπαὶ παραβάσεις τοῦ παρόντος Διατάγματος, καὶ τῶν
διαταγῶν, αἵτινες θέλουσιν ἐκδοθῆ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ, τιμωροῦνται ὑπὸ τῶν ἐπαρχια-
κῶν πολιτικῶν ἀρχῶν, ἐν δὲ τῇ δικαιοδοσίᾳ τῆς συνομοσπονδιακῆς ἀστυνομικῆς ὑπη-
ρεσίας, ὑπ' αὐτῆς, διὰ προστίμου μέχρι 50.000 σελινίων ἢ διὰ φυλακίσεως μέχρι ἐνὸς
ἔτους. Εἰς ἐπιβαρυντικὰς περιπτώσεις, καὶ ἰδιαιτέρως ἐὰν ἡ παράβασις διήρκεσεν ἐπὶ
μακρὸν χρόνον, δύνανται νὰ ἐπιβάλλωνται ταύτοχρόνως στρεβτικαὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ
χορηματικαὶ ποιναί. Ἡ ἀπόπειρα πρὸς παράβασιν τιμωρεῖται. Τὸ ἀντικείμενον, διὰ τοῦ
ὁποίου συνετελέσθη ἡ παράβασις ἢ εἰς τὸ ὁποῖον ἀνεφέρετο αὕτη, δύνανται νὰ κατασχεθῆ
ἀδιαφόρως εἰς ποῖον ἀνήκει.

(2) Ἐὰν δὲν δύνανται νὰ κατασχεθῶσι τὰ ἄλλοδαπὰ μέσα πληρωμῆς, ἐπιβάλλεται
εἰς τὸν παραβάτην χορηματικὴ ποινὴ ἴση πρὸς τὴν ἀξίαν αὐτῶν.

(3) Ἡ ἀναπληρωματικὴ ποινὴ ἢ ἐπιβαλλομένη ἀντὶ τοῦ προστίμου ἑοῦ μετὰ στε-
ρητικῆς τῆς ἐλευθερίας ποινῆς δὲν δύνανται νὰ ὑπερβαίνουσι τοὺς 6 μῆνας.

Γ' Ἀνάκλησις τῆς ἀδείας ἀσκήσεως τοῦ τραπεζικοῦ ἐπαγγέλματος.

§ 16. — Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Συνομοσπονδίας δύνανται ν' ἀνακα-
λέσῃ ἀπὸ τοὺς ἐπαγγελματίας τραπεζίτας, οἵτινες παρέβησαν τὰς διατάξεις τοῦ παρόν-
τος Διατάγματος, τὴν ἀδειαν ἀσκήσεως τοῦ τραπεζικοῦ ἐπαγγέλματος. Τὰ δικαστήρια
τῆς ἐπαρχιακῆς πολιτικῆς διοικήσεως ἢ ἡ συνομοσπονδιακὴ ἀστυνομικὴ ὑπηρεσία (§ 15)
ὑποχροῦνται νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν τὰς σχετικὰς κατα-
δικαστικὰς ἀποφάσεις. (Ὑπογραφαί).

Συμφώνως πρὸς τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ περὶ Συναλλάγματος Διατάγμα-
τος τῆς 9ης Ὀκτωβρίου 1931 (Ἐφημερὶς Κυβερνήσεως, ἀριθ. 806), ἡ Ἀυστριακὴ
Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐξουσιοδότησε τὰς ἀκολούθους Τραπεζάς, τραπεζικὰ ἰδρύματα καὶ
οἶκους διὰ τὴν ἐνέργειαν χορηματικῶν συναλλακτικῶν πράξεων, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν
ὑπ' αὐτῆς ἐκδοθεισῶν ὁδηγῶν. (Ἔπονται τὰ ὀνόματα τῶν τραπεζικῶν ἐπιχειρήσεων).

Περαιτέρω ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐξουσιοδότησε τὰς ἀκολούθους Τραπεζάς, πιστω-
τικὰ ἰδρύματα καὶ τραπεζικοὺς οἶκους ὅπως μεσολαβῶσι καὶ διὰ λογαριασμῶν τῆς
διὰ πράξεις εἰς ἄλλοδαπὰ μέσα πληρωμῆς μεταξὺ τῆς πλετατίας τῶν καὶ τῆς Ἀυστριακῆς
Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. (Ἔπονται τὰ ὀνόματα τῶν τραπεζικῶν ἐπιχειρήσεων).

ΟΛΗΓΙΑ ΤΗΣ ΛΥΣΤΡΙΑΚΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΣ ΕΠΙΧΕΙ-
ΡΗΣΕΙΣ ΤΑΣ ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΘΗΣΑΣ ΠΡΟΣ ΜΕΝΕΡΓΕΙΑΝ ΧΡΗΜΑΤΙΚΩΝ ΣΥΝΑΛΛΑΓΩΝ.

Ι. Ἀγορά.

1. Αἱ ἐξουσιοδοτηθεῖσαι ἐπιχειρήσεις πρὸς διενέργειαν χορηματικῶν συναλλαγῶν ἔχουσι
μέχρι νεωτέρας διαταγῆς ἐξουσιοδοτηθῆ νὰ ἀγοραῶσιν ἀμέσως ξένα χαρτονομίσματα,
τῶν ὁποίων ἡ τιμὴ σημειοῦται ὑπὸ τῆς Ἀυστριακῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς μέχρις ἀξίας
300 σελινίων δι' ἕκαστον ἄτομον καὶ δι' ἑκάστην ἡμέραν διὰ λογαριασμῶν τῆς Ἀυστρια-
κῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἐφ' ὅσον ὁ πωλητὴς παρουσιάζεται εἰς τὰς θυροῖδας τῶν. Ἄν
ἐπιτρέπεται ἢ ὑπὸ τῶν ἐξουσιοδοτημένων ἐπιχειρήσεων ἐκτέλεσις τηλεγραφικῶν, τηλε-

3. Ἡ ἄμεσος πώλησις τῶν ἀλλοδαπῶν χαρτονομισμάτων συμφώνως πρὸς τὰ ἐδάφια 1 καὶ 2 γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τελευταίας δημοσιευθείσης ὑπὸ τῆς Αὐστριακῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τιμῆς. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὰ τραπεζικὰ γραφεῖα ἢ προσθήκη δαπανῶν διὰ προμήθειαν, μεσιτείαν καὶ τὰ παρόμοια.

III. Ἀλλαγή.

Ἀλλαγή ξένου νομίσματος ὑπὸ τῶν τραπεζικῶν γραφείων ἐπιτρέπεται κατ' ἀρχὴν μόνον ὡς ἐκτέλεσις χωριστῆς ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως, ἐφ' ὅσον συντρέχουσι πρὸς τοῦτο αἱ προϋποθέσεις τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων I καὶ II.

IV. Διαχειρίσις τῶν πλεονασμάτων τῶν ἀλλοδαπῶν συναλλαγμάτων.

Τὰ πραγματοποιηθέντα πλεονάσματα ξένου συναλλάγματος ὑπὸ τῶν συναλλακτικῶν γραφείων ἀποστέλλονται εἰς τὸ ἀρχικὸν νόμισμα πρὸς τὴν Αὐστριακὴν Ἐθνικὴν Τραπεζίαν.

V. Γενικαὶ διατάξεις.

Ἐπιτρέπεται ἀπεριορίστως διὰ λογαριασμῶν τῶν τραπεζικῶν γραφείων ἢ πώλησις καὶ ἡ ἀγορὰ μέσων πληρωμῆς, τῶν ὁποίων ἡ τιμὴ δὲν σημειοῦται ὑπὸ τῆς Αὐστριακῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ὡς καὶ ἀλλοδαπῶν κερμάτων. Τὰ ἔντυπα τὰ χρησιμοποιούμενα διὰ τὴν ὑπὸ τῶν τραπεζικῶν γραφείων ἀποστολὴν τῶν πλεονασμάτων τοῦ ξένου συναλλάγματος παρέχονται εἰς αὐτὰ ὑπὸ τῆς Αὐστριακῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἢ ὑπὸ τῶν πλησιεστέρων ὑποκαταστημάτων ἀντὶ πληρωμῆς τῶν ἀπαιτουμένων δαπανῶν πρὸς κατασκευὴν αὐτῶν.

Τὰ ἔντυπα τῆς γνωστοποιήσεως καὶ λογαριασμῶν πρέπει νὰ συμπληρῶνται μετὰ μεγάλης ἐπιμελείας. Διὰ τὴν ταχεῖαν ἐξόφλησιν τῶν λογαριασμῶν εἶναι ἀπαραίτητον τὸ καλῶς ἔχει τῆς γνωστοποιήσεως καὶ λογαριασμῶν, ἢ ἀποστολὴ κατὰ τὴν ὀριζομένην ἡμέραν καὶ ἡ ὑπαρξὶς τῆς ἀπαιτουμένης ἀσφαλείας.

Ἡ Αὐστριακὴ Ἐθνικὴ Τραπεζα ἀγορᾶζει παρὰ τῶν τραπεζικῶν γραφείων τὰ ἀποστέλλόμενα πλεονάσματα ξένου συναλλάγματος παρὰ τοῦ γραφείου χρηματικῶν συναλλαγῶν ὑπὸ τὸν ὄρον τῆς ἐγκαίρου γνωστοποιήσεως καὶ ἀποστολῆς εἰς τὴν καθαρὰν μέσσην τιμὴν τῆς ἡμέρας, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐδόθη ὁ λογαριασμὸς εἰς τὸν πωλητὴν ἢ ἀγοραστήν. Αἱ διατάξεις αὗται δὲν ἐφαρμόζονται ἐπομένως ἐπὶ προσφορῶν ἀγοραπωλησιῶν, αἵτινες ὑπερβαίνουν εἰς τὰς παραγράφους I καὶ II ἀναφερόμενα ποσά, ἢ αἵτινες εἶναι κατώτεροι αὐτῶν. Παρόμοιοι προσφοραὶ ἐκτελοῦνται μόνον ὑπὸ τῶν οἴκων, οἵτινες ἔχον ἐξουσιοδοτηθῆ μετὰ τὴν μεσολάβησιν τῶν πράξεων εἰς ἀλλοδαπὰ μέσα πληρωμῆς ὑπὸ τῆς ἐν Βιέννῃ Αὐστριακῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

VI. Διατάξεις διὰ τὸν ἔλεγχον τῶν χρηματικῶν συναλλαγῶν.

Τονίζεται ἰδιαίτερος, ὅτι τὰ σχηματισθέντα κατὰ τὰς χρηματικὰς συναλλαγὰς πλεονάσματα ξένου συναλλάγματος πρέπει νὰ ἀποστέλλονται πρὸς τὴν Αὐστριακὴν Ἐθνικὴν Τραπεζάν εἰς τὸ ἀρχικὸν τὸν νόμισμα, καθὼς καὶ ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται ἢ ἀποστολὴ ἐπιταγῶν ἢ ἐντολῶν πληρωμῶν ἀντὶ ἀγορασθέντων χαρτονομισμάτων. Ἀντιθέτως διὰ πληρωθείσας ἐγγυητικὰς ἐπιστολάς πρέπει κατὰ κανόνα νὰ ἀποσταλῶσιν εἰς τὴν Αὐστριακὴν Ἐθνικὴν Τραπεζάν ἐντολαὶ πληρωμῶν ἐπὶ τοῦ ἰδίου νομίσματος.

Πρέπει νὰ τηρῶνται ἀκριβεῖς σημειώσεις καὶ ἀντίγραφα τῶν πράξεων ἐπὶ τῶν χρηματικῶν συναλλαγῶν, ἐκ τῶν ὁποίων νὰ καταφαίνεται ἀκριβῶς ἐκάστη πράξις, εἰς δὲ τὰς πωλήσεις ἐπίσης τὸ ὄνομα καὶ ἡ διεύθυνσις τοῦ πωλητοῦ.

Τὰ τραπεζικὰ γραφεῖα ὀφείλουσι νὰ δώσουσι ἀναλόγως ὁδηγίαι εἰς ὅλα τὰ ὄργανά των καὶ τὰ συνήθη ὑποκαταστήματα καὶ πρακτορεία ἵνα μὴ γίνεταὶ κατάχρησις τῶν παραχωρηθεισῶν διευκολύνσεων, καθ' ὅσον διὰ τὰς καταχρήσεις τῶν μετ' αὐτῶν συναλ-

λασμένον, αἱ ὁποῖα ὀφείλονται εἰς τὴν ἀμέλειαν ἢ ἀνοχὴν τῶν ὀργάνων των, θέλουσι καταστήσῃ αὐτὰ ὑπεύθυνα ὑπὸ τῆς Αὐστριακῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. Ἡ Αὐστριακὴ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐπιφυλάσσει εἰς ἑαυτὴν τὸ δικαίωμα νὰ ἐλέγῃ τὴν τήρησιν τῶν παρουσῶν διατάξεων δι' ἰδίων τῆς ἐκπροσώπων.

Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἐξεδόθησαν διὰ τὰ τραπεζικὰ γραφεῖα ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ἄρθρου 2, ἔδαφίον 2 τοῦ Διατάγματος περὶ Συναλλάγματος. Ἡ μὴ τήρησις τῶν ἐκτελεστικῶν διατάξεων αὐτῶν, ἰδίως ὁ ὑπολογισμὸς διὰ τοὺς συναλλασμένους δυσμενῶν καθαρῶν τιμῶν, προμηθειῶν κτλ. θὰ θεωρῶνται ὡς ὑπερβάσεις τοῦ παρόντος Διατάγματος. Ἐκτὸς αὐτοῦ, ἡ μὴ τήρησις τῶν παρουσῶν διατάξεων ἔχει ὡς συνέπειαν διὰ τὸ σχετικὸν τραπεζικὸν γραφεῖον τὴν ἀνάκλησιν τοῦ δικαιώματος πρὸς διενέργειαν χρηματικῶν συναλλαγῶν.

Β'.

Πρὸς συμπλήρωσιν καὶ μεταρροθμισιν τοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος περὶ Συναλλάγματος, ἡ Αὐστριακὴ Κυβέρνησις ἐξέδωκε τὴν 16ην Ὀκτωβρίου ἐ. ἐ. καὶ ἐδημοσίευσεν (Ἐφημερὶς Κυβερνήσεως 309 τοῦ ἔτους 1931) τὸ ἀκόλουθον Διάταγμα:

ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ 16 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1931,
ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΝ ΚΑΙ ΣΥΜΠΛΗΡΟΥΝ ΤΟ ΑΠΟ 9 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1931 (ΕΦΗΜ. ΚΥΒΕΡΝ.
ΑΡΙΘ. 306) ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΠΕΡΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ. (ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ
ΠΕΡΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ).

Ἐπὶ τῇ βίσει τοῦ Συνταγματικοῦ νόμου τῆς 8 Ὀκτωβρίου 1931, Ἐφημ. Κυβερνήσεως ἀριθ. 305, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Ἀνωτάτης Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου, διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Τὸ Διάταγμα περὶ συναλλάγματος τῆς 9 Ὀκτωβρίου 1931, Ἐφημ. Κυβερνήσεως ἀριθ. 306, τροποποιεῖται καὶ συμπληροῦται ὡς ἑξῆς:

α) Ἡ παράγραφος 2, ἔδαφίον 2, θὰ ἔχῃ τοῦ λοιποῦ ὡς ἀκολούθως: «Ἡ Αὐστριακὴ Ἐθνικὴ Τράπεζα δύναται νὰ ἐξουσιοδοτήσῃ πιστωτικὰ ἰδρύματα καὶ τραπεζικὰ καταστήματα ὅπου ἐνεργῶσι διὰ ξένων μέσων πληρωμῆς ἐμπορίαν συναλλάγματος διὰ λογαριασμῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἢ δι' ἰδίων λογαριασμῶν συμφώνως πρὸς τὰς ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἐκδοθείσας ὁδηγίας. Ἡ ἐξουσιοδότησις αὕτη δύναται νὰ ἀνακληθῇ ὁποτεδήποτε, ἂνευ παροχῆς ἐξηγήσεως τῶν λόγων τῆς ἀνακλήσεως».

β) Ἡ παράγραφος 3 συμπληροῦται διὰ τῶν ἐπομένων ἐδαφίων.

(4). Οἱ σιδηρόδρομοι, τὰ ταχυδρομεῖα, αἱ ναυτιλιακαί, αὐτοκινητικαὶ καὶ αἱ ἀεροπορικῆς συγκοινωνίας ἐπιχειρήσεις ὑποχρεοῦνται νὰ μὴ δέχονται διὰ τὸ ἔξωτερικὸν προσωρισμένας ἀποστολάς ἐγκωρίων ἢ ἀλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς, ἐπίσης νὰ μὴ δέχονται εἰς ἐγκώριον ἢ ἀλλοδαπὸν νόμισμα βιβλιάρια καταθέσεων ἢ κρατικὰ κέρματα, ἐφ' ὅσον αἱ ἀποστολαὶ δὲν καλύπτονται διὰ τῆς ἀπαιτουμένης ἐγκρίσεως τῆς Αὐστριακῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

(5). Ἀπαγορεύεται, μέχρι νεωτέρας ἀποφάσεως, ἡ μεταβίβασις ἐγκωρίων ἢ ἀλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς πληρωμῆς τῆς ἀξίας παρὰ τοῦ παραλήπτου ἐνεργουμένης παρὰ τοῖς σιδηροδρόμοις, τῷ ταχυδρομείῳ, ταῖς ναυτιλιακαῖς, αὐτοκινητικαῖς καὶ ἀεροπορικῆς συγκοινωνίας ἐπιχειρήσεσι. Αἱ ἀποστολάς, αἵτινες ἤδη ἐγένοντο πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Διατάγματος ὑπὸ τὸν ὄρον πληρωμῆς τῆς ἀξίας ὑπὸ τοῦ παραλήπτου μετὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ ἐμπορεύματος εἰς τὸ ἔξωτερικόν, δύναται νὰ γείνη ἐξαιρέσις.

γ) Ἡ παράγραφος 4, ἔδαφίον 1, τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

«Φυσικὰ καὶ νομικὰ πρόσωπα, ἅτινα ἔχουσι τὴν κατοικίαν (ἔδραν) των ἐντὸς τῆς

ἐπικρατείας, καθὼς καὶ τὰ ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας ὑποκαταστήματα ἄλλοδαπῶν ἐπιχειρήσεων ὑποχρεοῦνται νὰ δηλώσωσιν ἐντὸς τριῶν ἐβδομαδίων, ἀρχομένων ἀπὸ σήμερον, πρὸς τὴν Αὐστριακὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ κατὰ τὸν ὑπ' αὐτῆς ὀριστέον τύπον, καὶ νὰ προσφέρωσι πρὸς ἀγοράν, πάντα τὰ ἀνήγοντα αὐτοῖς ἄλλοδαπαῖς μέσα πληρωμῆς, τὰς εἰς ξένα νομίσματα παρ' ἄλλοδαποῖς πιστωτικοῖς οἴκοις πιστώσεις των καὶ τὰ ὑπὸ ἄλλοδαπῶν πιστωτικῶν ἐπιχειρήσεων συρθέντα χρήματα, κατὰ τὴν (λογιστικὴν) κατάστασιν των τῆς 9 Ὀκτωβρίου 1931, ἔφ' ὅσον τὸ ἰσότιμον αὐτῶν ὑπερβαίνει ἐν συνόλῳ τὸ ποσὸν τῶν 1.000 (Ἀυστριακῶν) σελινίων. Τὰ ρηθέντα πρόσωπα ἀπαλλάσσονται τῆς πρὸς δῆλωσιν ὑποχρέωσέως ἐκείνων τῶν ἄλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς, τὰ ὁποῖα ἐντὸς τῆς πρὸς δῆλωσιν προθεσμίας ἐπωλήθησαν ὑπ' αὐτῶν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἢ εἰς τὰ ὑπ' αὐτῆς ἐπὶ τούτῳ ἐξουσιοδοτηθέντα πρόσωπα. Ἄλλοδαποὶ, οἵτινες ἔχουσι τὴν κατοικίαν των ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας, ἀπαλλάσσονται τῆς πρὸς δῆλωσιν καὶ προσφορὰν ὑποχρέωσέως, ἔφ' ὅσον διαμένουσιν ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας οὐχὶ πρὸς ἐπαγγελματικούς σκοπούς· ἄλλως ὑπόκεινται οὗτοι εἰς τὴν πρὸς δῆλωσιν καὶ προσφορὰν ὑποχρέωσιν δι' ἐκεῖνο τὸ τμήμα τῆς πρὸς δῆλωσιν ὑποχρέου περιουσίας των, ὅπερ σχετίζεται μετὰ τῆς ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ ὑπαρχούσης ἐπιχειρήσεώς των.

δ) Ἡ παράγραφος 4 συμπληροῦται διὰ τοῦ ἐπομένου νέου ἐδαφίου.

(5) Ἡ παράδοσις τῶν ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τράπεζῆς ἀξιουμένων μέσων πληρωμῆς, πιστώσεων, χαρτονομισμάτων, δεόν νὰ γίνεται συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας τῆς Αὐστριακῆς Ἐθνικῆς Τράπεζῆς εἰς τὰ ὑπ' αὐτῆς ὀριζόμενα Γραφεῖα. Οἱ εἰς παράδοσιν ὑπόχρεοι ὀφείλουσιν ἐκάστοτε κατὰ τὰς ὁδηγίας τῆς Αὐστριακῆς Ἐθνικῆς Τράπεζῆς εἶτε νὰ παράδωσωσιν ἂν εὐθείας εἰς τὴν Αὐστριακὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τὰ ζητούμενα μέσα πληρωμῆς, κρατικά κέρματα ἢ πιστώσεις, εἶτε νὰ λάβωσι τὰ ἀναγκαῖα μέτρα ὅπως πραγματοποιηθῇ ἡ παράδοσις αὐτῆ πρὸς τὴν Αὐστριακὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν. Ἀν δύνανται δὲ νὰ ἀξιώσωσι τὴν πληρωμὴν τοῦ ἀντιτίμου πρὶν ἢ παραδοθῶσι τὰ ζητούμενα εἶδη νομίσματος καί, ἐὰν πρόκηται περὶ ἄλλου μέσου πληρωμῆς, περὶ κρατικῶν κερμάτων ἢ πιστώσεων, πρὶν ἢ λάβῃ ἡ Αὐστριακὴ Ἐθνικὴ Τράπεζα εἰδοποιήσιν, ὅτι τὰ τοῦτο ἀφορῶντα ποσὰ ἐτέθησαν εἰς τὴν ἐλευθέραν αὐτῆς διάθεσιν παρὰ τῷ ὑπ' αὐτῆς ὀρισθέντι Γραφεῖῳ. Ὁ διακανονισμὸς τοῦ λογαριασμοῦ δεόν νὰ γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς λήψεως τῆς εἰδοποιήσεως καθωρισμένων τιμῶν συμφώνως τῇ § 2 ἐδαφίῳ 4.

ε) Ἡ παράγραφος 5 συμπληροῦται διὰ τοῦ ἐπομένου νέου ἐδαφίου :

(2) Αἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ποιητέαι δηλώσεις δεόν κατὰ τὴν παράδοσιν τῆς ἀποστολῆς νὰ παραδίδωνται πρὸς τὰ Γραφεῖα διεκπεραιώσεως τῶν ἀποστολῶν, τὰ ὁποῖα ὀφείλουσι νὰ χαρτοσημαίνωσι ταῦτα καὶ νὰ ἀποπέλλωσιν εἰς τὴν Αὐστριακὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν. Τὰ ρηθέντα ἰδρύματα μεταφορῶν ὀφείλουσι νὰ μὴ δέχωνται τὴν ἐνέργειαν τοιούτων ἀποστολῶν, ἔφ' ὅσον δὲν προσάγειται ἡ ἀπαιτουμένη δῆλωσις.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Διατάγματος ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεώς του.
(Υπογραφαί).

δικαίωμα νά απαιτήση τήν μέχρι τῆς 20ῆς Ὀκτωβρίου 1931 κατάθεσιν τῶν δηλωθέντων ποσῶν καί ἀξιών ἐναντι καταβολῆς τοῦ ἀντιστοίχου εἰς χρυσά πέγρα ποσοῦ. Ὁ οἰκεία βουλήσει θέτων εἰς τήν διάθεσιν τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Οὐγγαρίας τὸ ἥμισυ τοῦ εἰς τήν κατοχήν του εὑρισκομένου ξένου συναλλάγματος ὑπὸ τύπον δανείου τριετοῦς ἐπὶ τόκῳ 5 %ο, δικαιούται νά διαθέσῃ ἐλευθέρως τὸ ἕτερον ἥμισυ τοῦ ὡς ἄνω ποσοῦ. Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα τῆς Οὐγγαρίας ἐγγυᾶται τήν μετὰ παρέλευσιν τριετίας ἐπιστροφὴν τοῦ δανείου εἰς τὸ αὐτὸ συνάλλαγμα, ὅπερ κατεβλήθη αὐτῇ. Ἡ παράβασις τῆς ὑποχρεωτικῆς ταύτης δηλώσεως τιμωρεῖται αὐστηρότατα κατ' ἔγκρισιν τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Οὐγγαρίας.

Εἰς συμπλήρωσιν τοῦ ἀνωτέρω Νομοθετικοῦ Διατάγματος περὶ ὑποχρεωτικῆς παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Οὐγγαρίας δηλώσεως τοῦ ἐν τῇ κατοχῇ φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων εὑρισκομένου ξένου συναλλάγματος, ξένων ἀξιών καί πιστώσεων εἰς ξένον συνάλλαγμα, ἡ Κυβέρνησις καθώρισεν, ὅτι ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα δύναται νά ζητήσῃ τήν προσαγωγὴν διαφωτιστικῶν στοιχείων ἐκ μέρους ἐκείνων τῶν προσώπων, τὰ ὅποια δυνάμει τοῦ προορηθέντος Διατάγματος ἔτυχον τοῦ εὐεργετήματος τῆς ἐλευθέρως διαθέσεως μικρῶν τινῶν ποσῶν. Ἐπιπροσθέτως ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα δύναται νά απαιτήσῃ τήν διὰ τῶν ὀργάνων τῆς διενέργειαν ἐλέγχου τῶν ἐμπορικῶν βιβλίων τῶν ἐνδιαφερομένων ἄν, κατὰ τήν κρίσιν τῆς, παραστῆ τοιαύτη ἀνάγκη. Λιά τοῦ αὐτοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος παρτάθη ἡ προθεσμία τῆς ὑποχρεωτικῆς δηλώσεως τῶν ὡς ἄνω ἀξιών μέχρι τῆς 15ῆς Νοεμβρίου 1931.

Τὰ πλήρη κείμενα τῶν νομοθετημάτων περὶ τῶν ἐν Οὐγγαρίᾳ μέτρων ἐλέγχου συναλλάγματος, ὡς καί τῶν ἐξόχως διασαφιστικῶν ὁδηγῶν τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Οὐγγαρίας καί τοῦ ἐν Βουδαπέστῃ Γερμανο-οὐγγρικοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἅτινα μοὶ διεβιβάσθησαν, μετὰ λύπης μου δὲν δημοσιεύω ἐνταῦθα, πρὸς ἀποφυγὴν μεγαλειτέρας ἐξογκώσεως τοῦ παρόντος ἔργου.

ΤΑ ΕΝ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑΪ ΜΕΤΡΑ ΕΛΕΓΧΟΥ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ

Τὰ ὑπὸ τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Κυβερνήσεως μέτρα ἐλέγχου συναλλάγματος παρέλαβον ἐκ τοῦ «Νομικοῦ καὶ νομολογικοῦ Ἄρχείου τῆς Πράγας» («Prager Archiv für Gesetzgebung und Rechtsprechung»), ἔτος XIII (1931), ἀριθ. 14, φύλλα 69 καὶ 70.

Τὰ μέτρα ταῦτα εἶναι τὸ Διάταγμα τῆς 2ας Ὀκτωβρίου 1931, πρὸς ἐκτέλεσιν διατάξεόν τινων τοῦ παλαιότερου νόμου τῆς 14ης Δεκεμβρίου 1923 περὶ προστασίας τοῦ τσεχοσλοβακικοῦ νομίσματος καὶ τῆς κυκλοφορίας τῶν νομίμων μέσων πληρωμῆς, ὡς καὶ αἱ ἀπὸ 3ης καὶ 5ης Ὀκτωβρίου 1931 ἀνακρινόμεναι τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἐπὶ τοῦ νεωτέρου Διατάγματος:

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΑΠΟ 2 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1931.

(Δημοσιευθὲν τὴν 2αν Ὀκτωβρίου 1931).

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Δημοκρατίας διατάσσει ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 2, σημείων 1 ἕως 3, τοῦ Νόμου τῆς 14 Δεκεμβρίου 1923 (Συλλογὴ 7 τοῦ 1924) περὶ προστασίας τοῦ τσεχοσλοβακικοῦ νομίσματος καὶ τῆς κυκλοφορίας τῶν νομίμων μέσων πληρωμῆς, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἄρθρων 33 καὶ 41 τοῦ Νόμου περὶ Τραπεζῶν τῆς 14ης Ἀπριλίου 1920 (Συλλογὴ 347) καὶ τοῦ ἄρθρου III τοῦ νόμου τῆς 23 Ἀπριλίου 1925 (Συλλογὴ 102) ἀναφορικῶς πρὸς τὴν τροποποίησιν καὶ συμπλήρωσιν τοῦ νόμου περὶ Τραπεζῶν:

§ 1. Τὸ διὰ τοῦ κυβερνητικοῦ Διατάγματος ἀπὸ 28 Δεκεμβρίου 1928 (Συλλογὴ 209) καταργηθὲν κυβερνητικὸν Διάταγμα ἀπὸ 29 Φεβρουαρίου 1924 (Συλλογὴ 46) περὶ ἐκτελέσεως διατάξεόν τινων τοῦ νόμου ἀπὸ 14 Δεκεμβρίου 1923 (Συλλογὴ 7 τοῦ 1924) περὶ προστασίας τοῦ Τσεχοσλοβακικοῦ νομίσματος καὶ τῆς κυκλοφορίας τῶν νομίμων μέσων πληρωμῆς, ἐπαναφέρεται πάλιν ἐν ἰσχύϊ μετὰ τῶν δύο μόνων μεταβολῶν, ἧτοι παντοῦ ὅπου εἰς τὸ ἀνανεωθὲν κυβερνητικὸν Διάταγμα γίνεται μνεῖα περὶ ὑπηρεσίας Τραπεζῶν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὸ ἐξῆς νοεῖται ἡ Τσεχοσλοβακικὴ Ἐθνικὴ Τράπεζα καὶ ἐκεῖ ὅπου γίνεται μνεῖα περὶ ὑπηρεσίας ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν νοεῖται τὸ Ταχυδρομικὸν Ταμειετήριον.

Ταῦτοχρόνως καταργοῦνται τὰ κυβερνητικὰ Διατάγματα (Συλλογὴ 209 τοῦ 1928) καὶ ἡ γνωστοποιήσις τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀπὸ 28 Δεκεμβρίου 1928 (Συλλογὴ 210), διὰ τῶν ὁποίων κοινοποιοῦνται αἱ ἀποφάσεις περὶ συναλλάγματος τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

§ 2. Τὸ παρὸν Διάταγμα τίθεται ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεώς του, ἡ ἐφαρμογὴ δὲ αὐτοῦ ἀνατίθεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν.

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΑΠΟ 29 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1924.

(Συλλογὴ 46) πρὸς ἐκτέλεσιν διατάξεόν τινων τοῦ Νόμου ἀπὸ 14 Δεκεμβρίου 1923 (Συλλογὴ 7 τοῦ 1924) περὶ προστασίας τοῦ τσεχοσλοβακικοῦ νομίσματος καὶ τῆς κυκλοφορίας τῶν νομίμων μέσων πληρωμῆς.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Δημοκρατίας, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 2 σημείων 1—3 καὶ τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Νόμου ἀπὸ 14 Δεκεμβρίου 1928 (Συλλογὴ 27 τοῦ 1924) περὶ προστασίας τοῦ τσεχοσλοβακικοῦ νομίσματος καὶ τῶν νομίμων μέσων πληρωμῆς, διατάσσει:

§ 1.—(1). Τὸ δικαίωμα πρὸς διενέργειαν τοῦ ἐμπορίου ἄλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς ἔχουν μόνον Τραπεζαί, τραπεζικὰ ἰδρύματα καὶ οἴκοι, εἰς οὓς ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν παρέχει κατόπιν αἰτήσεώς των τὴν ἐξουσιοδότησιν ταύτην.

(2). Παραμένον ἐν ἰσχύϊ αἱ μέχρι τοῦδε ὑφιστάμεναι ἐξουσιοδοτήσεις Τραπεζῶν πρὸς διενέργειαν ἐμπορίου ἄλλοδαπῶν νομισμάτων καὶ ἄλλοδαποῦ συναλλάγματος, αἵτινες ὑφίσταντο ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 2 ἑδαφίου 1 τοῦ κυβερνητικοῦ Διατάγματος ἀπὸ 28 Νοεμβρίου 1919 (Συλλογὴ 644) ἢ ἐδόθησαν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 2 ἑδαφ. 2 τοῦ ὡς ἄνω κυβερνητικοῦ Διατάγματος. Αἱ πρὸς τὰ κεντρικὰ δοθεῖσαι ἐξουσιοδοτήσεις συμπεριλαμβάνονται καὶ τὰ ὑποκαταστήματα, ἐφ' ὅσον ἐπ' αὐτοῦ δὲν ἐπεβλήθη περιορισμὸς τις.

(3). Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καθορίζει τοὺς ὅρους καὶ τὴν ἔκτασιν τῶν νέων δοθεισῶν ἐξουσιοδοτήσεων, δύναται δὲ εἰς πᾶσαν στιγμὴν νὰ περιορίσῃ ἢ νὰ ἀφῇ προσωρινῶς ἢ διαρκῶς αὐτὰς καθὼς καὶ πάσας τὰς ἐξουσιοδοτήσεις, αἵτινες παρέμειναν ἐν ἰσχύϊ συμφώνως πρὸς τὸ ἑδάφιον 2. Ἡ Τσεχοσλοβακικὴ Ἐθνικὴ Τραπεζαία δύναται νὰ ὑποβάλλῃ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἀνάλογον πρότασιν.

(4). Αἱ παραχωρηθεῖσαι ἐξουσιοδοτήσεις ὡς καὶ ὁ περιορισμὸς ἢ ἡ ἀνάκλησις αὐτῶν δημοσιεύονται, δαπάναις τοῦ ἐνδιαφερομένου, εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῶν Διαταγμάτων τοῦ Ὑπουργεῖου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ εἰς τὴν Ἐπίσημον Ἐφημερίδα τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Δημοκρατίας.

(5). Αἱ ἐξουσιοδοτηθεῖσαι πρὸς διενέργειαν τοῦ ἐμπορίου ξένων νομισμάτων καὶ συναλλάγματος Τραπεζαί, ἰδρύματα καὶ οἴκοι, ὀνομάζονται εἰς τὸ ἔξης «Τραπεζαί» (§ 1), ἢ δὲ Τσεχοσλοβακικὴ Ἐθνικὴ Τραπεζαία «Ἐθνικὴ Τραπεζαία».

(6). Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἔχει τὸ δικαίωμα εἰς ὄρισμένας περιπτώσεις, εἴαν αἱ οἰκονομικαὶ ἀνάγκαι ἀπαιτοῦν τοῦτο, νὰ ἀφήσῃ ἐλεύθερον μερικῶς ἢ πλήρως τὸ ἐμπόριον τῶν ξένων νομισμάτων καὶ συναλλαγμάτων.

§ 2.—(1). Ἀπαγορεύεται τὸ ἐμπόριον τῶν ξένων χρηματικῶν μέσων, ἐφ' ὅσον ὁ εἰς τῶν συμβαλλομένων δὲν εἶναι «Τραπεζαία» (§ 1).

(2). Ὡς ξένα μέσα πληρωμῆς, ἐν τῷ πνεύματι τοῦ παρόντος Διατάγματος, νοοῦνται ἀπ' ἐνὸς ξένα νομίσματα, δηλονότι κρατικὰ ἢ τραπεζικὰ χαρτονομίσματα καὶ ἅπαντα τὰ εἶδη τῶν μεταλλικῶν νομισμάτων ξένων Κρατῶν, καὶ ἀπ' ἑτέρον ξένα συναλλάγματα, δηλονότι, ἐκτὸς τῶν συναλλαγματικῶν καὶ ἐπιταγῶν εἰς ξένον νόμισμα, ἐγγυητικὰ ἐπιστολαί, ἐντολαὶ καὶ ὅλα τὰ εἶδη πληρωμῶν ἐπὶ ξένων ἀγορῶν, ὡς ἐμπόριον δὲ τῶν ξένων μέσων πληρωμῆς ἢ ἀλλαγῆ, πώλησις, ἀγορά, ἐνεχυρίασις, παραχώρησις, πίστωσις ἢ χρεώσεις αὐτῶν.

§ 3.—(1). Πᾶσα μεσολάβησις πράξεων μεταξύ «Τραπεζῶν» (§ 1) ἐπὶ ἄλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς, ἣτις ἔλαβε χώραν δι' οἴχλ' ἐπίσημον χρηματιστοῦ, πρέπει νὰ τύχῃ εἰ-

Ἀνακοίνωσις τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς 2ας Ὀκτωβρίου 1931 ἐπὶ τοῦ κυβερνητικοῦ Διατάγματος τῆς 2ας Ὀκτωβρίου 1931 (Συλλογὴ 152) πρὸς ἐφαρμογὴν διατάξεων τινῶν τοῦ Νόμου ἀπὸ 14ης Δεκεμβρίου 1923 (Συλλογὴ 7 τοῦ 1924) περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος καὶ τῆς κυκλοφορίας τῶν νομίμων μέσων πληρωμῆς. Δημοσιευθεῖσα εἰς τὴν Ἐπίσημον Ἐφημερίδα τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Δημοκρατίας τῆς 3 Ὀκτωβρίου 1931, ἀρ. 228.

Ἡ Τσεχοσλοβακικὴ Ἐθνικὴ Τραπεζαία, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀρθροῦ 41 τοῦ νόμου περὶ Τραπεζῶν τῆς 14 Ἀπριλίου 1920 (Συλλογὴ 347), συμφώνως τῷ Διατάγματι τῆς 2 Ὀκτωβρίου 1931 (Συλλογὴ 152), ὁρίζει, μέχρις ἀνακλήσεως αὐτῶν, τὰς κάτωθι διατάξεις ἐπὶ τοῦ Διατάγματος τούτου (τῆς 29ης Φεβρουαρίου 1924, Συλλογὴ 46):

δικῆς ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἢ παραχώρησις τῆς ὁποίας ἐξαρτᾶται ἐξ ὀρισμένων ὄρων καὶ ἡ ὁποία εἶναι ἐν παντὶ χρόνῳ ἀνακλητή.

(2). Οἱ μέτροι τοῦδε διενεργούντες μεσιτείας πράξεων ἐπὶ ξένων μέσων πληρωμῆς ὑποχρεοῦνται, ἐφ' ὅσον θέλουσι νὰ ἐξακολουθήσωσι τὰς μεσιτείας, ἐντὸς 14 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Διατάγματος νὰ ζητήσωσι τὴν ἐγκρίσιν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ ὁποῖον ἀποφασίζει περὶ αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐλευθέραν κρίσιν του. Οἱ αὐτοῦντες ἔχουν τὸ δικαίωμα μέτροι λήψεως ἀποφάσεως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου νὰ διενεργῶσι προσωρινῶς μεσιτείας.

(3). Αἱ παραχωρηθεῖσαι ἔξουσιοδοτήσεις ὡς καὶ ὁ περιορισμὸς ἢ ἡ ἀνάκλησις αὐτῶν δημοσιεύονται εἰς τὴν Ἐφημερίδα Διαταγμάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ εἰς τὴν Ἐπίσημον Ἐφημερίδα τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Δημοκρατίας, δαπάναις τοῦ ἐνδιαφερομένου.

(4). Ἀπαγορεύεται ἡ μεσιτεία εἰς πράξεις διὰ λογαριασμὸν οἴκων, οἵτινες δὲν ἔχουν τὴν ἐξουσιοδότησιν πρὸς διενέργειαν ἐμπορίου ἐπὶ ἀλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς, ἢ ἡ χρησιμοποίησις ὑπηρεσιῶν ἀναμοδιῶν μεσιτῶν.

(5). Ἀπαγορεύονται οἰαδήποτε πράξεις ἐπὶ ἀλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς δι' ἴδιον λογαριασμὸν τοῦ μεσίτου, καὶ δὴ καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς πρὸς τοῦτο συντρέχουν διὰ τοὺς μεσίτας αἱ νόμιμοι προϋποθέσεις.

§ 4.—(1). Αἱ πωλήσεις εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τῶν τσεχοσλοβακικῶν κορωνῶν (χρῆματιζωτονομίσματα, συνάλλαγμα, ἐντολαὶ πληρωμῶν, ἐπιταγαὶ Πράγας κτλ.) ἀντὶ ξένων μέσων πληρωμῆς δι' arbitrage καθὼς καὶ αἱ πωλήσεις εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ξένων συναλλάγματος δι' arbitrage ἀντὶ τσεχοσλοβακικῶν κορωνῶν, καὶ αἱ πωλήσεις συναλλάγματος Πράγας ἀντὶ τσεχοσλοβακικῶν κορωνῶν κατόπιν ἐντολῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐπιτρέπονται μόνον εἰς τὰς «Τραπεζίας» (§ 1) καὶ μόνον κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζίας ὑπὸ τοὺς ὑπ' αὐτῆς ἐπιτρεπομένους ὄρους.

2) Ἐπιτρέπεται τὸ ἐμπόριον τῶν ἐλευθέρων ξένων μέσων πληρωμῆς (δηλαδὴ μέσων πληρωμῆς, τὰ ὁποία συμφώνως πρὸς τὴν § 15 ἐδάριον 4, τελευταίαν φράσιν, ἀπεκτηθήσαν ἐλευθέρως καὶ διὰ μέσων πληρωμῆς, τὰ ὁποία ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐξήρσε τῆς ὑποχρεωτικῆς παραδόσεως μεταξὺ «Τραπεζῶν» (§ 1) πρὸς ἀλλήλας ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ καὶ ἐν τῇ ἐλευθέρῳ ἀγορᾷ.

(3). Τὸ arbitrage διὰ τῶν ἰδίων διαθεσίμων εἰς ἀλλοδαπὰ μέσα πληρωμῆς ἀνευ τῆς ἐπεμβάσεως τῆς τσεχοσλοβακικῆς κορώνας ἐπιτρέπεται μόνον εἰς «Τραπεζίας (§ 1)». Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐγκρίνῃ ἐξαιρέσεις.

(4). Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἔχει τὸ δικαίωμα, εἰς περίπτωσιν οἰκονομικῆς ἀνάγκης, κατόπιν προτάσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζίας, νὰ περιορίξῃ τὸ ἀμειβοῦν arbitrage ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως ἐπὶ ἀλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς (ἐδάφ. 2), νὰ ἐπιτρέπῃ δὲ ὑπὸ ὄρους ἢ γενικῶς τὸ arbitrage διὰ μέσων τῶν «Τραπεζῶν (§ 1)» διὰ χρησιμοποίησεως τσεχοσλοβακικῶν κορωνῶν.

Ἐπὶ τῆς § 4 ἐδαφίου 1: Arbitrage εἰς πωλήσεις πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν τσεχοσλοβακικῶν κορωνῶν (τραπεζογραμμάτια, συνάλλαγμα, ἐντολαὶ πληρωμῶν, ἐπιταγαὶ κτλ.) ἀντὶ ξένων μέσων πληρωμῆς καθὼς καὶ arbitrage εἰς πωλήσεις πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν ξένων συναλλάγματος ἀντὶ τσεχοσλοβακικῶν κορωνῶν καὶ πωλήσεις εἰς τὸ Χρηματιστήριον Πράγας ξένων συναλλάγματος κατόπιν ἐντολῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀντὶ τσεχοσλοβακικῶν κορωνῶν, ἐπιτρέπονται χωρὶς ἰδιαιτέραν ἐγκρίσιν τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Ἐθνικῆς Τραπεζίας μόνον εἰς τὰς Τραπεζίας μέχρι 100 χιλ. κορωνῶν, ἐφ' ὅσον ἐκ τῆς φράσεως τῆς περιπτώσεως ἐξάγεται, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ arbitrage δι' ἐπαγγελματικῶς λόγους.

§ 5. (1). Αἱ «Τράπεζαι (§ 1)» ἔχουν τὸ δικαίωμα τῆς διαθήσεως ἀλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς καὶ τῶν ἀπαιτήσεών των εἰς τὸ ἔξωτερικόν, ἔξαιρημένων τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 4 ἀναφερομένων περιπτώσεων, μόνον ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ παρόντος Διατάγματος καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐπιτροπομένων σκοπῶν.

(2). Εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἐπιφυλάσσεται τὸ δικαίωμα νὰ καθορίζη ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ποσοῦ ἀλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς καὶ ἐντολῶν εἰς ξένον νόμισμα ἐν τῷ ἔξωτερικῷ δύνανται αἱ «Τράπεζαι (§ 1)» νὰ πωλῶσιν ἐλευθέρως εἰς τοὺς αὐτοῦντας.

§ 6. (1). Αἱ «Τράπεζαι (§ 1)» δύνανται ἐλευθέρως νὰ ἐκτελῶσι διὰ τοὺς ἐντολεῖς των πωλήσεις καὶ πληρωμὰς διὰ τὸ ἔξωτερικόν ξένων συναλλαγμάτων, ἐφ' ὅσον αἱ πληρωμαὶ αὐταὶ χρησιμεύουσι πρὸς ἀγορὰν ἐμπορευμάτων ἐν τῷ ἔξωτερικῷ ἢ πρὸς ἐξίσωσιν τῶν δαπανῶν, αἵτινες εἶναι συνδεδεμέναι μὲ τὴν ἀγορὰν καὶ εἰσαγωγὴν αὐτῶν (λ. χ. δικαιώματα φορτωτικῶν, ἀσφάλιστρα, ἀποθήκευτρα, δασμοί, προμήθεια ἀγορᾶς κλπ.), καὶ ἐφ' ὅσον ἡ ἀξία τοῦ ποσοῦ τοῦ πωληθέντος ἐντὸς μιᾶς ἡμέρας πρὸς ὀρισμένον ὄχρον καὶ εἰς ὀρισμένον ξένον συναλλάγμα δὲν ὑπερβαίνει τὰς 20.000 κορώνας. Ὁ ἐντολεὺς ὁμοῦς εἶναι ὑπόχρεος ἐπὶ ποσῶν ἄνω τῶν 3.000 κορωνῶν, νὰ προσαγγίη εἰς τὴν «Τράπεζαν (§ 1)» ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν νομιμότητα τῆς αἰτηθείσης πωλήσεως καὶ πληρωμῆς. Ἡ «Τράπεζα § 1» εἶναι ὑπόχρεος νὰ ἐξετάσῃ τὰ δικαιολογητικὰ καὶ τὰς ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν διενεργηθείσας πωλήσεις καὶ νὰ φυλάττῃ αὐτὰ κατὰ τὸν ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ὀρισθέντα τρόπον.

(2). Εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἐπιφυλάσσεται τὸ δικαίωμα ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νὰ καθορίζη ἢ νὰ μεταβάλλῃ τὸ ποσοῦν τῶν ἐλευθέρων πωλήσεων καὶ πληρωμῶν.

§ 7. (1). Ἡ πώλησις ἀλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς πρὸς διενέργειαν πληρωμῶν εἰς τὸ ἔξωτερικόν ἐκ τῶν ἰδίων ἀποθεμάτων εἰς ἐλεύθερα μέσα πληρωμῆς μιᾶς «Τραπέζης § 1» διὰ τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 ὀριζομένους σκοποὺς ὑπὲρ τὸ ἐλεύθερον ποσοῦν τὸ καθοριζόμενον ὑπὸ τῶν ἄρθρων 5 καὶ 6, ἐπιτρέπεται ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, μόνον ἐφόσον ὑποβληθῇ ἡ ἀδεία εἰσαγωγῆς ἢ τῆς γνωστοποιηθείσης εἰσαγωγῆς. Αἱ ἀντικείμενα ὁμοῦς ἐλευθέρως εἰσαγωγῆς, τότε μόνον ἐφόσον προσαχθῇ ἡ ἀποδείξις τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας τῆς φορτωτικῆς ἢ τῆς πραγματοποιηθείσης εἰσαγωγῆς.

(2). Διὰ τὴν προσπληρωμὴν πρέπει ν' ἀποδειχθῇ ἡ λήξις προθεσμίας τοῦ ξένου συναλλάγματος μετὰ τῆς φορτωτικῆς, τῆς τελικῆς ἐπιστολῆς ἢ παρομοίων δικαιολογητικῶν, ἀδιαφόρως ἐὰν ἡ μεσολαβοῦσα «Τράπεζα (§ 1)» ἀγοράζη διὰ τὸν εἰσαγωγέα τὸ ξένον συναλλάγμα εἰς τὴν ἐλευθέραν ἀγορὰν, ἢ ὑποβάλλῃ αἴτησιν πρὸς παροχὴν αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

(3). Ὁ εἰσαγωγεὺς ὀφείλει ἐντὸς τριῶν μηνῶν τὸ βραδύτερον μετὰ τὴν πώλησιν ν' ἀποδείξῃ, ὅτι πραγματικῶς εἰσήγαγε τὰ ἐμπορεύματα. Ἐὰν ὁ εἰσαγωγεὺς δὲν ἐτελέσῃ τὴν ὑποχρέωσιν αὐτὴν, τότε ἡ Τράπεζα ὀφείλει νὰ καταγγείλῃ τοῦτο πρὸς τὸ Τμήμα ἐλέγχου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ ὁποῖον εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώ-

Ἐπὶ τῆς § 5, ἐδαφ. 2: Αἱ «Τράπεζαι (§ 1)» δύνανται, ἄνευ ἰδιαιτέρας ἐγκρίσεως, νὰ πωλῶσιν ἀλλοδαπὰ μέσα πληρωμῆς καὶ νὰ ἐκτελῶσιν ἐντολὰς πληρωμῶν ἐν τῷ ἔξωτερικῷ εἰς ξένον συναλλάγμα μέχρι ποσοῦ 20.000 κορωνῶν.

Ἐπὶ τῆς § 6 ἐδαφίου 1: Ὁ ἀρχικὸς περιορισμὸς μέχρις 20.000 κορωνῶν ἀξιάγεται εἰς 50.000 κορώνας, ὁ δὲ ἀρχικὸς μέχρι 3.000 κορωνῶν εἰς 20.000 κορώνας.

σεις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παρατείνῃ ἀναλόγως τὴν προθεσίαν, εἴαν ἡ εἰσαγωγή δὲν δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ ἐντὸς τῆς ὁρισθείσης προθεσμίας.

(4). Ἡ «Τράπεζα (§ 1)» ὀφείλει νὰ σημειώσῃ ἐπὶ τῶν ὑποβληθεισῶν ἀδειῶν πρὸς εἰσαγωγὴν ἢ γνωστοποιήσεων πρὸς εἰσαγωγὴν ἢ ἐπὶ τῶν λοιπῶν δικαιολογητικῶν, τὰ ὅποια συμφώνως πρὸς τὴν παρὰγραφὸν ταύτην εἶναι ἀπαραίτητα, ὅτι αὐτὴ ἐπώλησεν ἢ ἐκράτησε τὸ ξένον συναλλάγμα. Ἐπὶ ἀδειῶν πρὸς εἰσαγωγὴν ἢ γνωστοποιήσεων πρὸς εἰσαγωγὴν, αἵτινες ἐδόθησαν ὑπὸ τοῦ Τμήματος Διακανονισμοῦ εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς τοῦ Ὑπουργείου τοῦ Ἐμπορίου μὲ τὴν ρήτραν «ἄνευ ξένου συναλλάγματος», καὶ τῶν ὁμοίων διατηρεῖται ἡ ἰσχύς, ἡ πώλησις ξένου συναλλάγματος ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν προηγουμένης ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν (Τμήμα Ἐλέγχου).

(5). Ὁ μέγρι τοῦδε ὀφιστάμενος ἐλέγχος τῶν τελωνείων τῆς ρήτρας τοῦ ξένου συναλλάγματος ἐπὶ τῶν ἀδειῶν εἰσαγωγῆς καὶ ἀνακινήσεων εἰσαγωγῆς αἴρεται. Τὰ ἀριζήντα πρὸς εἰσαγωγὴν ἐμπορεύματα δύναται νὰ ἐκτελωνισθῶσιν ὑπὸ τῶν τελωνειακῶν ἀρχῶν, ἔστω καὶ εἴαν δὲν ἔξῃ σημειωθῇ ἐπὶ τῶν ἐγγράφων εἰσαγωγῆς ὑπὸ τῆς «Τραπεζῆς (§ 1)» ἡ ρήτρα τοῦ ξένου συναλλάγματος. Ἐὰν δὲν ἐγένετο ἐπίδειξις τῆς ἐγκρίσεως εἰσαγωγῆς καὶ γνωστοποιήσεως εἰσαγωγῆς πρὸς τὴν «Τράπεζαν (§ 1)» πρὸς τὸν σκοπὸν παροχῆς ἀλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς, τότε ἡ ἐκ τῶν ὑστέρον παροχῆς ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν προηγουμένης ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν (Τμήμα Ἐλέγχου).

§ 8. (1). Ἐὰν δὲν ἐξετελέσθῃ ἡ πληρωμή, διὰ τὴν ὁποίαν ἐνεκρίθησαν τὰ ξένα μέσα πληρωμῆς, ἢ εἴαν δὲν ἐξηγελήθῃ ἡ παροχὴ διὰ τῆς πληρωμῆς, τότε ὑποχρεοῦται ὁ αἰτήσας αὐτὴν νὰ ἀποστείλῃ τὰ παραχωρηθέντα ἀλλοδαπὰ μέσα πληρωμῆς ἢ τὸ τμήμα αὐτῶν τὸ παραμείναν ἀχρησιμοποίητον πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν διὰ μέσου τῆς «Τραπεζῆς (§ 1)», παρ' ἧς ἐδόθησαν τὰ ἀλλοδαπὰ μέσα πληρωμῆς, ἀτινα ὑπολογίζονται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀρχικῆς τιμῆς, ἐφ' ὅσον ἡ τρέχουσα τιμὴ δὲν εἶναι ἀνωτέρα αὐτῆς. Ἐπίσης ἀνακαλεῖται ἡ ἀγορὰ ξένων συναλλαγματίων, τῶν ὁμοίων ἐξησφαλισθῆ ἢ παροχῆ ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς δι' ἀνάγκας τῆς εἰσαγωγῆς, ἐφ' ὅσον τὸ ἔκαστον ἀσφαλισθὲν ποσὸν ἢ τμήμα αὐτοῦ δὲν ἐχρησιμοποίηθῃ ἐντὸς τῆς ὁρισθείσης προθεσμίας. Ἡ «Τράπεζα (§ 1)», ἥτις ἐμεσολάβησε διὰ τὴν παροχὴν, ὑποχρεοῦται νὰ ἐπανορθώσῃ τὴν διαφοράν τιμῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν Τραπεζῶν, ἐφ' ὅσον ἡ ἡμερησίαν τιμὴ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀνακλήσεως εἶναι μικροτέρα τῆς ἔκαστον ἀσφαλισθείσης τιμῆς.

(2). Ἐπὶ πωλήσεων ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ συναλλαγῇ, αἵτινες δὲν ἐχρησιμοποίηθῃσαν ἢ ἐχρησιμοποίηθῃσαν μόνον ἐν μέρει, ὑποχρεοῦται ἡ πωλοῦσα «Τράπεζα» νὰ πωλήσῃ εἰς τὴν ἐλευθέρᾳ συναλλαγὴν τὰ μὴ χρησιμοποιηθέντα ξένα νομίσματα, καὶ τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως αὐτῶν ν' ἀποστείλῃ εἰς τὸ Τμήμα Ἐλέγχου τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν. Τὰ προκύπτοντα κέρδη ἐκ τῶν τιμῶν παραχωροῦνται ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον.

(3). Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δύναται γενικῶς ἢ μερικῶς, τοῦτέστιν εἰς κατ' ἴδιαν περιπτώσεις, ἢ ἀναφορικῶς μὲ τὰ μέσα πληρωμῆς ὄρισμένων κρατῶν, νὰ παραιτηθῇ τῶν δικαιωμάτων τῆς, τὰ ὅποια τῇ παραχωροῦνται διὰ τῶν παρουσῶν διατάξεων καὶ διὰ τοῦ ἀρθροῦ 7, καὶ δι' ἡ ἀπεριορίστως ἢ μέτρως ὄρισμένον ποσοῦ.

§ 9. Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δύναται νὰ ἀσφαλίσῃ εἰς τοὺς εἰσαγωγεῖς, διὰ τῆς μεσο-

Ἐπὶ τῆς § 7 ἑδαφίων 4 καὶ 5: Μέγρι νεωτέρας ἀποφάσεως δὲν ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις αὗται.

Ἐπὶ τῆς § 9: Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐπιφυλάσσει ἑαυτῇ τὸ δικαίωμα νὰ ἐκτελῇ τὰς ἐνταῦθα ἀναφερομένας ἔκαστον ἀσφαλίσεις τῶν ἀπαραίτητων ἀλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς διὰ κανονικῶν προθεσμικῶν πράξεων.

λαβήσεως τῶν «Τραπεζῶν(§1)», κατόπιν προσαγωγῆς τῆς ἀδείας εἰσαγωγῆς ἢ τῶν γνωστοποιήσεων εἰσαγωγῆς ἢ κατόπιν προσαγωγῆς τῶν εἰδικῶν δικαιολογητικῶν αὐτῶν, δι' ἀντικείμενα ὅμως ἐλευθέρως εἰσαγωγῆς, ἀλλὰ κατόπιν προσαγωγῆς τῶν φορτωτικῶν ἐγγράφων, τὰ ἀπαραίτητα ξένα μέσα πληρωμῆς διὰ πωλήσεως εἰς τὸ Χρηματιστήριον εἰς τὴν τρέχουσαν τιμὴν μιᾶς ὥρισμένης ἡμέρας, ἢ παρὰ ὅσας ὅμως αὐτῶν (τῶν ξένων μέσων πληρωμῆς) ἐπιφυλάσσεται διὰ τὸν χρόνον τῆς ἀποδείξεως τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας τῶν πληρωμῶν, διὰ τὴν ὁποίαν ἐξητήθησαν τὰ ξένα μέσα πληρωμῆς. Οἱ ὅροι καὶ αἱ διατυπώσεις διὰ παρομοίας ἐξασφαλίσεις θέλουσι καθορισθῆ ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

§ 10. Πωλήσεις ἀλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς ὑπὲρ τὸ ἐλεύθερον ποσὸν συμφώνως τῇ § 5 ἐδαφίῳ 2 ὡς καὶ ἡ διάθεσις αὐτῶν δι' ἄλλους σκοποὺς ἐκτὸς τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς § 6 καὶ 7 (π. χ. πρὸς πληρωμὴν δανείων, ἀγορὰν τίτλων καὶ ἀκινήτων, ἀπόκτησιν διαφόρων δικαιωμάτων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ἀγορὰν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐμπορευμάτων προοριζομένων δι' ἄμεσον ἐξαγωγήν εἰς ἄλλην ξένην χώραν, πληρωμὴν δαπανῶν διανοῆς καὶ βοηθημάτων, δαπανῶν θεραπείας κτλ.) ἐπιτρέπονται μόνον κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἣτις δύναται νὰ ἐξαρτήσῃ τὴν ἐγκρίσιν τῆς παροχῆς ὅσον ἀφορᾷ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν ἀπὸ τὴν ἐκκλήρωσιν διαφόρων προϋποθέσεων.

§ 11. (1) Αἱ πληρωμαὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τοῦ παραχωρηθέντος ἀλλοδαποῦ συναλλάγματος λαμβάνουσι χώραν μόνον διὰ μέσον τῆς «Τραπεζῆς 1)», ἣτις διενήργησε τὴν παραχώρησιν καὶ δὴ κατὰ κανόνα διὰ μέσων πληρωμῆς τοῦ ἀσζικοῦ λογαριασμοῦ.

(2). Τὰ δικαιολογητικὰ τῶν πωλήσεων ξένων μέσων πληρωμῆς συμφώνως πρὸς τὰς §§ 6 καὶ 7 πρέπει νὰ τηρῶνται ὑπὸ τῶν ἐξουσιοδοτηθεισῶν Τραπεζῶν καθ' ὃν τρόπον ἐξεῖ ὀρίσει ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα.

§ 12. (1). Τὸ ἄνοιγμα τρεχομένων λογαριασμῶν εἰς τσεχολοβακικὰς κορώνας εἰς τὸ ὄνομα ἐγκατεστημένων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀτόμων ἢ οἴκων, ἢ γενικῶς λογαριασμῶν, οἵτινες διατίθενται ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἔστω καὶ ἐὰν εἶναι εἰς ὄνομα ἀτόμων καὶ οἴκων, οἵτινες εἶναι ἐγκατεστημένοι ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, ἐπιτρέπεται μόνον εἰς τὰς Τραπεζὰς, αἵτινες ἔχουν ἐξουσιοδοτήσιν διὰ τὸ ἐμπόριον μὲ ξένα νομίσματα καὶ συναλλάγματα. Εἰς παρομοίους λογαριασμοὺς πρέπει ἡ Τράπεζα νὰ προσθήτῃ τὴν ἐπικεφαλίδα «ξένοι λογαριασμοί».

(2). Οἱ λογαριασμοὶ οὔτοι δύνανται νὰ πιστώνονται ἐλευθέρως μόνον μέχρι ποσοῦ 3.000 κορωνῶν δι' ἐκάστην ἡμέραν. Αἱ πιστώσεις, αἵτινες υπερβαίνουν τὸ ποσὸν τῶν 3.000 κορωνῶν, ἐπιτρέπονται ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς μόνον μέχρι ποσοῦ 20.000 κορωνῶν καθ' ἐκάστην ἡμέραν, ἀνεξαρτήτως τῆς αἰτίας, ἐξ ἧς αὐτὰ προέρχονται, καὶ δὴ τότε μόνον ἐὰν ὁ ἐντολεὺς προσάγῃ τῇ Τραπεζῇ τὰ ἀπαραίτητα δικαιολητικὰ διὰ τὴν οικονομικὴν ἀνάγκην τῆς γενομένης πληρωμῆς. Ἡ «Τράπεζα» ὑποχρεοῦται νὰ ἐλέγξῃ τὰ προσαχθέντα δικαιολογητικὰ, νὰ τὰ ἐφοδιάσῃ μὲ τὰ λεπτομερῆ στοιχεῖα τῆς πιστώσεως καὶ νὰ τὰ φυλάτῃ καθ' ὃν τρόπον εἶχεν ὀρίσει ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα.

(3). Αἱ πιστώσεις δι' ἐμπορεύματα, τῶν ὁποίων ἡ εἰσαγωγὴ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τοῦ Ἐμπορίου (Τμῆμα Διακανονισμοῦ εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς), ἀντὶ κορωνῶν, καὶ ἡ ὁποία ἐσημειώθη ὡς τοιαύτη διὰ τῆς ἐπιγραφῆς

*Ἐπὶ τῆς § 10 : Κατανομὴ καὶ διάθεσις εἶναι ἐλεύθεραι μέχρις 20.000 κορωνῶν. Κατανομαὶ ὑπὲρ τὸ ποσὸν τοῦτο ὀρίζονται εἰς τὴν ἐγκρίσιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

*Ἐπὶ τῆς § 12 : Οἱ ἀσζικοὶ περιορισμοὶ μέχρις 20.000 κορωνῶν αὐξάνονται μέχρι 50.000 κορωνῶν. Αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων 3,4,5, καὶ 6 δὲν ἐφαρμόζονται.

«ἢ πίστωσις ἐξετελέσθη ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς εἰς κορώνας» ἐπὶ μιᾶς ἐγκρίσεως εἰσαγωγῆς ἢ γνωστοποιήσεως εἰσαγωγῆς, καὶ τῆς ὁποίας δὲν ἔπαυσεν ἡ ἰσχὺς, δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἐλευθέρως μόνον ὑπὸ τῆς «Τραπεζῆς», ἥτις κατεχώρισε τὰ μνημονευθέντα δικαιολογητικά καὶ ἐσημείωσεν ἐπ' αὐτῶν τὴν πληρωμὴν εἰς κορώνας.

(4). Αἱ πιστώσεις δι' ἔμπορεύματα, τὰ ὁποῖα εἰσῆχθησαν δι' ἐγκρίσεως εἰσαγωγῆς ἢ ἐγκρίσεως γνωστοποιήσεως, καὶ κατὰ τὴν βεβαίωσιν τῶν ὁποίων τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ Ἐμπορίου (Τμῆμα Διακανονισμοῦ εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς) δὲν καθώρισε τὴν πληρωμὴν, ὡς καὶ πιστώσεις δι' ἔμπορεύματα ἐλευθέρως εἰσαγωγῆς, δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἐλευθέρως ὑπὸ τῆς «Τραπεζῆς» μετὰ προηγουμένον ἔλεγχον τῶν δικαιολογητικῶν, μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν 100.000 κορωνῶν. Τὰ δικαιολογητικά δεόν νὰ ἐφοδιάζονται μὲ τὰ στοιχεῖα τῆς πιστώσεως καὶ νὰ ὑποβάλλονται καθ' ὃν τρόπον ὀρίζει ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ παρομοίων πιστώσεων, τῶν ὁποίων τὸ ποσὸν ὑπερβαίνει τὰς 100.000 κορώνας, τότε ἀπαιτεῖται ἡ ἐγκρισὶς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

(5). Ἐὰν ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τοῦ Ἐμπορίου—Τμῆμα Διακανονισμοῦ εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς—καὶ ἡ προπληρωμὴ εἰς τσεχοσλοβακικὰς κορώνας, καὶ ἐὰν ἐσημειώθη ὁ τρόπος τῆς ἐγκριθείσης πληρωμῆς διὰ τῆς ἐπιγραφῆς «ἢ πίστωσις εἰς κορώνας ἐξετελέσθη ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς», τότε πρέπει νὰ προσαχθῇ εἰς τὴν «Τράπεζαν» κατόπιν ἀνακοινώσεως εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ἥτις ἐπέτρεψε τὴν προπληρωμὴν, καὶ ἡ ἀπόδειξις, ὅτι τὰ ἔμπορεύματα πράγματι εἰσῆχθησαν τὸ βραδύτερον τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς ἐκτελέσεως τῆς πωλήσεως. Μεταβιβάσεις τῶν πιστώσεων κατὰ τὰς προπληρωμὰς ὀφείλου νὰ γνωστοποιηθῶσιν καὶ νὰ δικαιολογηθῶσιν πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

(6). Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐγκρίσεων εἰσαγωγῆς ἢ γνωστοποιήσεων εἰσαγωγῆς, αἵτινες ἐξεδόθησαν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τοῦ Ἐμπορίου—Τμῆμα Διακανονισμοῦ εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς—μετὰ τὴν ῥήτραν «ἄνευ ξένου συναλλάγματος», καὶ τῶν ὁποίων δὲν ἔληξεν εἰσέτι ἡ ἰσχὺς, δὲν ἐπιτρέπεται ἡ πίστωσις τσεχοσλοβακικῶν κορωνῶν εἰς τὸν λογαριασμὸν ἀλλοδαποῦ εἰμὴ μόνον κατόπιν προηγουμένης ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν (Τμῆμα Ἐλέγχου). Ἐὰν ἡ ἐγκρισὶς τῆς εἰσαγωγῆς ἢ γνωστοποιήσεως τῆς εἰσαγωγῆς δὲν προσαχθῇ τῇ «Τραπεζῇ» πρὸς καταχώρισιν ἢ πίστωσην εἰς κορώνας, δὲν δύναται νὰ λάβῃ χώραν πίστωσις εἰς κορώνας εἰμὴ μόνον κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν (Τμῆμα Ἐλέγχου).

(7). Αἱ εἰς τσεχοσλοβακικὰς κορώνας πιστώσεις αἱ προερχόμεναι ἐκ πωλήσεων χρεωγράφων ἐπιτρέπονται χωρὶς τὴν ἐγκρισιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς μόνον μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν 20.000 κορωνῶν καὶ τότε μόνον ἐὰν ἐπωλήθησαν αἱ ἀξίαι ἐκ τῆς νομίμου καταθέσεως ἀξιῶν ἀλλοδαποῦ, δηλαδὴ ἐκ καταθέσεως ἀξιῶν, ἥτις ἐδημιουργήθη εἴτε δι' ἀγορᾶς ἐκ τοῦ ἐνεργητικοῦ τοῦ λογαριασμοῦ εἰς τσεχοσλοβακικὰς κορώνας, εἴτε διὰ τῆς εἰσαγωγῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, τὰ ὁποῖα κατετέθησαν εἰς τὴν κατάθεσιν χρεωγράφων τοῦ ἀλλοδαποῦ κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ὑπηρεσίας Τραπεζῶν.

(8). Αἱ ἔγγραφαι πιστώσεων ἐπὶ τῇ βάσει ἐπιταγῶν, αἵτινες ἐξεδόθησαν ὑπὸ ἡμεδαποῦ ἐπὶ ἡμεδαπῆς Τραπεζῆς καὶ παρουσιάσθησαν πρὸς πληρωμὴν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ,

Ἐπὶ τῆς § 12 ἔδαφ. 7: Ὁ ἀρχικὸς περιορισμὸς μέχρις 20.000 κορωνῶν αὐξάνεται μέχρις 100.000 κορωνῶν. Ἡ κατάθεσις ἀλλοδαπῶν, ἥτις ἀποδεικνύεται, ὅτι ὑφίστατο κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ κυβερνητικοῦ Διατάγματος τῆς 3 Ὀκτωβρίου 1931 (Σύλλογὸς 352, θεωρεῖται ὡς νόμιμος κατάθεσις.

Ἐπὶ τῆς § 12 ἔδαφ. 8: Ὁ ἀρχικὸς περιορισμὸς μέχρι 3.000 κορωνῶν αὐξάνεται μέχρις 20.000 κορωνῶν.

ἂν ὑπερβαίνωσι τὸ ποσὸν τῶν 3.000 κορωνῶν, ἐπιτρέπονται τότε μόνον ἂν προσήθῃ τῇ «Τραπεζῇ» ἢ ἔγκρισις τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ὅτι αἱ ἐπιταγαὶ αὐταὶ δύνανται νὰ ἐκδοθῶσι καὶ νὰ σταλῶσιν εἰς τὸ ἔξωτερικόν. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ συναλλαγματικὰς, πιστωτικὰς ἐπιστολάς κλπ. Αἱ ὑπὸ Τραπεζῆς εἰς ἴδιον ὄνομα ἐκδοθεῖσαι ἐπιταγαὶ ὑπὲρ τὰς 3.000 κορώνας δέον νὰ φέρωσι τὴν ἐπιγραφὴν «μόνον ἐν τῷ ἔσωτερικῷ μεταβιβαστέαι», ἢ παρομοίαν, ἐκτὸς ἂν τὸ ἄτομον ἢ ὁ οἶκος, ὅστις ἐξήτησε τοιαύτην ἐπιταγὴν, προσήγαγε τῇ «Τραπεζῇ» τὴν ἔγκρισιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς πρὸς πληρωμὴν εἰς τὸ ἔξωτερικόν δι' ἐπιταγῆς.

(9). Αἱ ἐξ arbitrage ἀπορρέουσαι πιστώσεις τσεχοσλοβακικῶν κορωνῶν ἐπιτρέπονται μόνον ἐφ' ὅσον ἐπιτρέπεται τὸ arbitrage.

(10). Ἡ διάθεσις ὑπὸ ἀλλοδαπῶν τῶν πιστωτικῶν ὑπολοίπων τῶν λογαριασμῶν αὐτῶν εἰς τσεχοσλοβακικὰς κορώνας εἶναι ἐλευθέρη.

(11). Οἱ λογαριασμοὶ ἀλλοδαπῶν παρὰ ἡμεδαπαῖς Τραπεzaῖς, αἵτινες δὲν ἔχωσιν ἔξουσιοδότησιν ἐμπορίας ἀλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς, ἢ παρὰ Τραπεzaῖς, αἵτινες μόνον μερικῶς ἔχουσι τὴν ἔξουσιοδότησιν ταύτην, δὲν θεωροῦνται ὡς ἐλεύθεροι λογαριασμοὶ ἀλλοδαπῶν ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ παρόντος Διατάγματος.

(12). Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐπιφυλάσσει ἑαυτῇ τὸ δικαίωμα ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νὰ καθορίσῃ γενικῶς μέχρι ποίου ποσοῦ καὶ ἐκ ποίου δικαιογράφου ἐπιτρέπονται αἱ ἔγγραφαι πιστώσεων καὶ χωρὶς τὴν ἔγκρισίν της.

§ 13. (1). Τὸ Ταχυδρομικὸν Ταμιευτήριον ἐν Πράγᾳ ἔχει ἐπίσης τὸ δικαίωμα νὰ ἀνοίγῃ τρεχουμένους λογαριασμοὺς εἰς τσεχοσλοβακικὰς κορώνας διὰ λογαριασμῶν ἀτόμων καὶ οἴκων ἐγκατεστημένων ἐν τῷ ἔξωτερικῷ καὶ νὰ δέχεται πληρωμὰς καὶ ἐντολάς εἰς τσεχοσλοβακικὰς κορώνας ἐπὶ πιστώσει τῶν λογαριασμῶν αὐτῶν.

(2). Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα καθορίζει μέχρι ποίου ποσοῦ ἐπιτρέπονται αἱ πιστώσεις εἰς τοὺς λογαριασμοὺς αὐτοὺς χωρὶς τὴν ἔγκρισίν της καὶ συμφωνεῖ μετὰ τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου κατὰ ποῖον τρόπον πρέπει νὰ τηρῶνται οἱ λογαριασμοὶ οὗτοι.

§ 14. (1). Πληρωμαὶ εἰς τὸ ἔξωτερικόν εἰς τσεχοσλοβακικὰς κορώνας ποσῶν ἄνω τῶν 3.000 κορωνῶν δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶσι δι' ἔγγραφῆς εἰς λογαριασμὸν ἀλλοδαπῶν μόνον παρὰ ἡμεδαπῇ Τραπεζῇ (§ 12, ἐδάφ. 1) ἢ τῷ Ταχυδρομικῷ Ταμιευτηρίῳ. Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον δύνανται νὰ συμφηρισθῶσι τὰ παραμένοντα πρὸς πίστωσιν ἀλλοδαποῦ ὑπόλοιπα, ἅτινα προέρχονται ἐκ τοῦ ἀμοιβαίου συμφηρισμοῦ ἀτόμων καὶ οἴκων τοῦ ἔξωτερικοῦ. Αἱ Τραπεzaῖ, αἵτινες διενεργοῦσι τὰς ἐγγραφὰς ταύτας, ὀφείλουσι νὰ τηρῶσι τὰς διατάξεις τῆς § 12.

(2). Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δύνανται, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου, νὰ ἐγκρίνῃ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀναφεροθέντων εἰς τὸ ἐδάφριον 1 ποσῶν δι' ἐπιταγῶν, συναλλαγματικῶν ἢ πιστωτικῶν ἐπιστολῶν. Παρομοία ἔγκρισις δίδει εἰς τὸν αἰτήσαντα τὸ δικαίωμα τῆς ἀποστολῆς τῶν σχετικῶν ἀξιών εἰς λογαριασμὸν ἐνὸς ἀλλοδαποῦ

Ἐπὶ τῆς § 13: Τὸ Ταχυδρομικὸν Ταμιευτήριον δύνανται νὰ ἐκτελέσῃ πιστωτικὰς ἔγγραφὰς εἰς λογαριασμοὺς ἀλλοδαπῶν ἀνωτέρως τοῦ γενικῶς ἐλευθέρου ποσοῦ χωρὶς τὴν ἔγκρισιν τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ χωρὶς τὴν προσαγωγὴν δικαιολογητικῶν μέχρι ποσοῦ 50.000 κορωνῶν καθ' ἑκάστην ἡμέραν κατόπιν διαταγῆς ἐνὸς ἀτόμου. Τὸ καταβάλλον ὅμως τὸ ποσὸν ἄτομον εἶναι υπεύθυνον διὰ τὴν ἔξουσιοδότησιν τῆς πληρωμῆς, ἥτις ἐξετελέσθη κατὰ τὸν τρόπον αὐτὸν εἰς πίστωσιν τοῦ λογαριασμοῦ ἐνὸς ἀλλοδαποῦ.

Ἐπὶ τῆς § 14. Ὁ ἀρχικὸς περιορισμὸς μέχρι 3.000 κορωνῶν αὐξάνεται μέχρις 20.000 κορωνῶν. (Σχετικῶς πρὸς τὸ Ταχυδρομικὸν Ταμιευτήριον βλέπε § 13 ἐδάφ. 2).

(§ 12 ἐδάφ. 8). Ὁ τρόπος οὗτος πληρωμῆς δύναται νὰ ἐγκριθῇ καὶ ἐκ τῶν δατέρων ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

(3). Αἱ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τοῦ Ἐμπορίου—Τμῆμα Διακανονισμοῦ εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς—δοθῆσαι ἄδειαι πρὸς συμψηφισμὸν τῶν συναλλαγμάτων ἐξαγωγῆς καὶ εἰσαγωγῆς εἶναι ἄνυτοι ἐὰν ὁ δικαιούχος δὲν ὑποβάλῃ ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐνάξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Λιατάγματος εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν αἴτησιν ἀνανώσεως τῆς ἀδείας. Ἐὰν ἡ αἴτησις ἀπορριφθῇ ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, τότε, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ αἰτούντος ἐπιχειρηματίου, δορίζεται καὶ ὁ χρόνος μέχρι τοῦ ὁποίου δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ ὁ συμψηφισμὸς τῶν συναλλαγμάτων εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς.

§ 15. (1) Τὰ εἰσελθόντα ποσὰ ξένου συναλλάγματος ἐκ τῆς πωλήσεως ἐμπορευμάτων ἢ χρεωγράφων, τὰ πλεονάσματα εἰς ξένον συναλλάγμα ἐκ τῆς περατωθείσης συμψηφιστικῆς ἐμπορικῆς συναλλαγῆς, ὡς καὶ τὰ εἰσελθόντα ποσὰ ἐκ ξένου συναλλάγματος ἐκ τῆς ἐξαγωγῆς διὰ τῆς συναλλαγῆς τῆς ἀφορώσης τελειοποίησιν εἰδῶν, καὶ ἐκ τῆς ἐμπίσθου ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἐργασίας γενομένης διὰ τὸ ἐξωτερικὸν κτλ., δεόν νὰ ὑποβληθῶσιν ὑπὸ τοῦ κατόχου ἅμα τῇ λήψει αὐτῶν, δηλαδὴ ἅμα τῇ λήψει τῆς εἰδοποιήσεως τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐγγραφῆς παρὰ ξένῳ πιστωτικῷ ἰδρύματι ἢ ἅμα τῇ ἀπελευθερώσει τῆς προκαταβληθείσης ἐγγυήσεως εἰς ξένον συναλλάγμα (τῆς πιστωτικῆς ἐπιστολῆς) παρὰ τῇ ἡμεδαπῇ «Τραπεζῇ», ἢ ἀμέσως τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ ἢ διὰ μέσου μιᾶς «Τραπεζῆς (§ 1)», συμφώνως πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτῆς καθορισθέντας ὅρους.

(2). Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ ἑξαίρεσεις ἀπὸ τὰς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ἀναφερομένας ὑποχρεώσεις διὰ τὰ χρηματικὰ μέσα ὀρισμένων κρατῶν ἢ ὀρισμένα εἶδη ἐξαγωγῆς καὶ μάλιστα ἢ γενικῶς δηλαδὴ διὰ γνωστοποιήσεως, ὅτι τοιαῦτα μέσα πληρωμῶν δύνανται νὰ διατεθῶσι μέχρις ἀνακλήσεως ἐλευθέρως ὑπὸ τοῦ κατόχου ἐντὸς τῶν ἐπιτρεπομένων ὑπὸ τοῦ παρόντος Λιατάγματος ἢ ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ὁ κάτοχος καταθέτει τὰ ἀποκτηθέντα ξένα χρηματικὰ μέσα εὐθὺς ἅμα τῇ λήψει τῶν πρὸς ἐγγραφὴν παρὰ μιᾷ «Τραπεζῇ (§ 1)» εἰς ἰδιαίτερον λογαριασμὸν ξένου συναλλάγματος ὅπου οὗτος (ὁ κάτοχος) δύναται νὰ τὰ διατηρῇ ἐλεύθερα ἢ νὰ τὰ πωλῇ εἰς οἰονδήποτε χρόνον τῇ Τραπεζῇ.

(3). Αἱ διατάξεις τοῦ Λιατάγματος περὶ τῶν οὕτως ἀπελευθερωθέντων ἄλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς παραμένουσιν ἐν ἰσχύϊ, ἢ διάθεσις ὁμοῦ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τῶν λογαριασμῶν ξένου συναλλάγματος ὑπὸ τῶν ἐξαγωγέων ἐπιτρέπεται διὰ μέσου τῆς «Τραπεζῆς (§ 1)», παρὰ τῇ ὁποίᾳ ἠνοίχθη ὁ λογαριασμὸς τοῦ ξένου συναλλάγματος, μόνον πρὸς τοὺς σκοποὺς καὶ ἐντὸς τῶν ὁρίων, τὰ ὁποῖα ἐπιτρέπονται ὑπὸ τοῦ παρόντος Λιατάγματος.

(4). Ἀπαιτήσεις ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ, αἵτινες προήλθον οὐχὶ ἐκ τῆς ἐξαγωγῆς ἐμπορευμάτων ἢ χρεωγράφων, ἐπὶ παραδείγματι ἐκ πιστώσεως, ἧτις διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἐλευθέραν διάθεσιν τοῦ ὀφειλέτου, ἐκ κληρονομίας, ρευστοποιήσεως κερδῶν πραγματοποιηθέντων διὰ πωλήσεως καθ' οἰονδήποτε τρόπον κερδοσκοπικῶν ἀξιών, ἐκ συγγραφικῶν δικαιωμάτων, δικαιωμάτων εὐρεσιτεχνίας, δικαιωμάτων ἀδειῶν κτλ., δεόν ἐντὸς 14 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἀρ' ἧς ἐγένοντο πραγματικῶς ρευστὰ νὰ προσφερθῶσιν

Ἐπὶ τῆς § 15 ἐδαφ. 4: Ἡ ἀναφερομένη ὑποχρεωτικὴ προσφορά περιορίζεται μόνον ἐπὶ ποσῶν ὑπὲρ τὰς 50.000 κορώνας.

ἢ ἀμέσως ἢ διὰ μιᾶς «Τραπεζῆς (§ 1)» εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τραπεζαν, ἥτις ἔχει τὸ δικαίωμα ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νὰ ὀρίξῃ μέχρι ποῖον ποσοῦ καὶ διὰ ποῖον εἶδος ἀπαιτήσεως παραιτεῖται τῆς ὑποχρεωτικῆς προσφορᾶς. Αἱ παρούσαι διατάξεις δὲν ἰσχύουσι διὰ τὰς ἰδίας ἀπαιτήσεις τῶν «Τραπεζῶν (§ 1)», αἵτινες προέχονται ἐκ πιστώσεων ἀπὸ ἐπιτροπόμενα arbitrages ἢ ἀπὸ ἐκτελεσθείσας πωλήσεις χρονογράφων, κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς ὑπηρεσίας Τραπεζῶν ἐκ τῶν ἰδίων (nostro) χρονογράφων τῆς Τραπεζῆς.

(5). Ἀλλοδαπὰ μέσα πληρωμῆς προσεβόντα ἐξ ἐμβασμάτων μεταναστῶν δύνανται νὰ πωληθῶσιν ἐλευθέρως ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ ἢ ἐν τῇ ἐλευθέρῳ ἀγορᾷ, ἐφ' ὅσον ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δὲν ἐπιφυλάσσει ἑαυτῇ τὴν ἀγορὰν τῶν ἐμβασμάτων αὐτῶν. Ἡ πληρωμὴ τῶν ἐμβασμάτων αὐτῶν εἰς τὸ ἀρχικὸν νόμισμα ἢ εἰς ἐπιταγὰς τοῦ νομίσματος αὐτοῦ ἐπιτρέπεται μόνον κατ' ἐξαιρέσιν καὶ μετ' ἐγκρίσιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

§ 16. (1). Ἐὰν ἐπωλήθησαν ἐμπορεύματα εἰς τὸ ἔξωτερικὸν ἀντὶ τσεχοσλοβακικῶν κορωνῶν, ὁ ἔξαγωγεὺς ὑποχρεοῦται νὰ ἀποστείλῃ τὸ ποσὸν αὐτῶν εἰς «Τράπεζαν (§ 1)» τοῦ ἐσωτερικοῦ, ἥτις ὑποχρεοῦται νὰ φυλάττῃ τὰ καταβληθέντα ποσὰ ὑπὸ ἰδιαίτερον τίτλον, ἐν τῷ ὁποίῳ νὰ ἀναφέρεται τὸ ποσόν, τὸ ὄνομα, καὶ ἡ κατοικία τοῦ παραλήπτου καὶ ἀντίγραφα τοῦ ὁποίου (τίτλου) νὰ ἀποστέλλῃ μηνιαίως εἰς τὸ τμήμα ἐλέγχου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Ἡ ὑποχρέωσις τῆς πληρωμῆς τῶν ποσῶν κατὰ τὸν τρόπον αὐτὸν καθίσταται περιττὴ ἐὰν ἀποδειχθῇ, ὅτι ἡ πληρωμὴ ἔλαβε χώραν τοῖς μετρητοῖς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ εἰς τσεχοσλοβακικὰς κορώνας.

(2). Τὸ ἴδιον ἰσχύει καὶ διὰ τὸν συμψηφισμὸν τῶν τελικῶν ἀπαιτήσεων, αἵτινες ἐκ τῆς ἀμοιβαίας ἐκκαθαρίσεως μετὰ τοῦ ἔξωτερικοῦ καταλήγουσιν εἰς πίστωσιν ἡμεδαποῦ οἴκου.

§ 17 (1). Ἡ ἀνάληψις πιστώσεων ἐν τῷ ἔξωτερικῷ εἰς ξένον συνάλλαγμα καὶ ἡ ἀνάληψις ἐγγυήσεων ἐν τῷ ἔξωτερικῷ δι' οἴκους τοῦ ἐσωτερικοῦ, εἶναι ἐλευθέραι.

(2). Ἡ ἀνάληψις πιστώσεων ἐν τῷ ἔξωτερικῷ εἰς τσεχοσλοβακικὰς κορώνας, ἐφ' ὅσον δὲν πρόκειται περὶ πιστώσεων ἐναντι ληφθέντων ἐμπορευμάτων ἐπὶ πιστώσει εἰς τσεχοσλοβακικὰς κορώνας, ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

(3). Ἡ διάθεσις ὅμως τῆς ἀξίας τῆς ἀναληφθείσης πιστώσεως εἰς ἀλλοδαπὰ νομίσματα εἶναι τότε μόνον ἐλευθέραι, ἐφ' ὅσον δὲν δημιουργεῖται ἐκ τῆς ἀναληφθείσης πιστώσεως διὰ τὸν ἡμεδαπὸν δανειστὴν ἀπαιτήσεις, ἥτις ὑπόκειται εἰς τὴν ὑποχρεωτικὴν προσφορὰν συμφώνως πρὸς τὴν § 15, προτελευταίον ἐδάφιον.

(4). Ἡ ἐξίσωσις ἀναληφθεισῶν πιστώσεων ἐν τῷ ἔξωτερικῷ εἰς ξένον συνάλλαγμα

Ἐπὶ τῆς § 15 ἐδάφ. 5: Ἐπιτρέπεται ἡ πληρωμὴ τῶν ἀποστολῶν αὐτῶν εἰς τὸ ἀρχικὸν νόμισμα ἢ εἰς ἐπιταγὴν τοῦ νομίσματος αὐτοῦ.

Ἐπὶ τῆς § 17 ἐδαφ. 2: Ἐπιτρέπεται ἡ λήψις πιστώσεων ἐν τῷ ἔξωτερικῷ εἰς κορώνας μέχρις 1.000.000 κορωνῶν ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Ἐπὶ τῆς § 17 ἐδαφ. 4: Ἐπιτρέπεται ἡ ἐξόφλησις ληφθεισῶν πιστώσεων ἐν τῷ ἐσωτερικῷ εἰς ξένον συνάλλαγμα δι' ἀγορᾶς καλὸν μιστοῦ ἀντὶ τσεχοσλοβακικῶν κορωνῶν μέχρις 20.000 κορωνῶν ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Ἐπὶ τῆς § 17 ἐδαφ. 5: Δὲν ἀπαιτεῖται ἡ ἐγκρίσις τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς πρὸς λήψιν πιστώσεως ἐν τῷ ἔξωτερικῷ μέχρις 1.000.000 κορωνῶν δι' ἐνεχυριάσεως χρονογράφων ἀναγεγραμμένων ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ τῆς Πράγας.

Ἐπὶ τῆς § 17 ἐδαφ. 6: Ὁ ἀρχικὸς περιορισμὸς μέχρις 20.000 κορωνῶν ἐπεκτείνεται μέχρι 50.000 κορωνῶν.

δι' ἄγορας τσεχολοβακικῶν κορωνῶν, πρὸς κἀλληνιν, ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

(5). Ἀπαγορεύεται ἡ ἄνευ ἀδείας τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἀνάληψις πιστώσεων ἐν τῷ ἔσωτερικῷ δι' ἐνεχυρίσεως τσεχολοβακικῶν κορωνῶν ἢ διὰ χρεωγράφων ἀναγεγραμμένων ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ τῆς Πράγας ὡς καὶ ἡ διενέργεια δανειστικῶν πράξεων οἰασδήποτε κατηγορίας διὰ χρησιμοποίησεως τσεχολοβακικῶν κορωνῶν ἢ χρεωγράφων ἀναγεγραμμένων ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ τῆς Πράγας.

(6). Ἡ παροχὴ πιστώσεων εἰς ἰδρύματα, οἴκους ἢ πρόσωπα ἐν τῷ ἔσωτερικῷ εἰς τσεχολοβακικὰς κορώνας ἢ εἰς ξένον συνάλλαγμα οἰασδήποτε μορφῆς (π. χ. ἔμπορικαί πιστώσεις, ἐνεχυρίσεις χρεωγράφων ἢ ἄλλων περιουσιακῶν στοιχείων, προσοφιναὶ πιστώσεις, ὡς ταχυδρομικαὶ πιστώσεις, πιστώσεις ἐπὶ τῇ βάσει βεβαιωθείσων ἀποστοπιστώσεις, ὡς ταχυδρομικαὶ πιστώσεις, πιστωτικαὶ ἐπιστολαί, αἰτινες ἔχουσιν ἐκδοθῆ ἐν λῶν, ἐπιταγαί, ἐντολαὶ πληρωμῶν, πιστωτικαὶ ἐπιστολαί, αἰτινες ἔχουσιν ἐκδοθῆ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐπὶ αὐτόθι ἰδρυμάτων ἢ οἴκων εἰς χρέωσις τοῦ λογαριασμοῦ ἀλλοδαποῦ, καὶ τὰ παρόμοια) ἐπιτρέπεται μόνον μέχρι ποσοῦ 20.000 κορωνῶν. Διὰ μεγαλύτερα καὶ τὰ παρόμοια ἐπιτρέπεται μόνον μέχρι ποσοῦ 10.000.000 κορωνῶν παραχωροῦνται μόνον κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

(7). Ἡ παροχὴ πιστώσεων εἰς τὸ ἔσωτερικὸν εἰς οἰονδήποτε νόμισμα δι' ἐξαγωγῆς ἔμπορευμάτων (πώλησις ἔμπορευμάτων ἐπὶ πιστώσει) εἶναι ἐλευθέρη. Κατὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας δέον νὰ υποβληθῶσι τὰ πιστωθέντα ποσὰ ὡς συνάλλαγμα ἐξαγωγῆς.

(8). Διὰ τὰ ἐν τῷ ἔσωτερικῷ καταστήματα ἀλλοδαπῶν ἐταιριῶν ἢ οἴκων ἰσχύουσιν ἀναφορικῶς πρὸς τὴν παροχὴν πιστώσεων, οἱ αὐτοὶ περιορισμοὶ ὅπως καὶ διὰ τοὺς ἀλλοδαποὺς, ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν θεωροῦνται ὑπὸ τῶν διατάξεων ἐσωτερικοῦ δικαίου ὡς ἀνεξάρτητα νομικὰ πρόσωπα. Αἱ ἐγκριθεῖσαι πιστώσεις δέον νὰ χρησιμοποιηθῶσι πρὸς ἀγορὰν ἀλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς ἐντὸς τοῦ κύκλου καὶ τῶν ὁρίων τῶν ἀναγκῶν τῆς ἐν τῷ ἔσωτερικῷ ἐπιχειρήσεως.

(9). Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ὀρίξη ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν, κατόπιν προτάσεως τῆς Ὑπηρεσίας τῶν Τραπεζῶν, τὸ ἐλεύθερον ποσὸν ἢ τὸ ἐπιτρεπόμενον εἶδος παροχῆς πιστώσεων εἰς τσεχολοβακικὰς κορώνας ἢ εἰς ξένον συνάλλαγμα δι' ἰδρύματα, οἴκους καὶ ἄτομα ἐν τῷ ἔσωτερικῷ, καὶ ἐὰν ὑπάρξη οἰκονομικὴ ἀνάγκη, νὰ ἐπιτρέπη εἰς τὰς Τραπεζὰς (§ 1) ἐν καταλλήλῳ χρόνῳ νὰ συνάπτωσι μετὰ τοῦ ἔσωτερικοῦ πιστώσεις εἰς ἀλλοδαπὰ μέσα πληρωμῆς ἢ παντοειδεῖς δανειστικὰς πράξεις δι' ἐνεχυρίσεως τσεχολοβακικῶν κορωνῶν ἢ χρεωγράφων διαπραγματευομένων εἰς τὸ Χρηματιστήριον τῆς Πράγας.

§ 18. (1). Ἀπαγορεύεται ἡ προπώλησις ἀλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

(2). Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἔχει τὸ δικαίωμα εἰς τινὰς περιπτώσεις νὰ ἐπιτρέπη κατόπιν αἰτήσεως τὰς προπωλήσεις. Ἐπίσης αὕτη ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιτρέπη, κατὰ τὴν ἀτομικὴν καὶ δικαιολογημένην αἰτήσεως ἐνὸς ἐνδιαφερομένου, καὶ γενικῶς τὰς προπωλήσεις, ἐφ' ὅσον τοῦτο καθίσταται ὠφέλιμον καὶ δυνατόν ὡς ἐκ τῆς ἐκτίσεως καὶ τοῦ εἴδους τῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ αἰτουῦντος καὶ ἐφ' ὅσον ὁ αἰτῶν δεσμεύεται κατ' ἔγκυρον τρόπον :

1. νὰ γνωστοποιῇ ἀμέσως τὴν προπώλησιν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ νὰ ἀναφέρῃ τὸ ποσὸν τοῦ προπωληθέντος ξένου συναλλάγματος, τὴν προθεσμίαν καὶ τὴν «Τράπεζαν (§ 1)», μετὰ τῆς ὁποίας συνήφθη ἡ προπώλησις,

2. νὰ ἀποστέλλῃ ἀμέσως εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τὸ προερχόμενον ἐκ τῶν προπωλήσεων τούτων ξένον συναλλάγμα ἢ τὸ προερχόμενον ἐκ τῆς διὰ τὸν ἴδιον σκόπον συναφθείσης ἐν τῷ ἔξωτερικῷ πιστώσεως,

3. νὰ προβαίῃ εἰς προπώλησιν μόνον ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἐπιχειρήσεώς του καὶ κατὰ τὸν χρόνον, ὅστις ἀναλογεῖ εἰς τὰ ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ ἀναμενόμενα ποσά,

4. νὰ δικαιολογῇ τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς πράξεως, ἥτις ἀποτελεῖ τὴν βῆσιν τῆς προαγορᾶς, καὶ

5. νὰ καταθέτῃ ὡς ἀσφάλειαν διὰ τὴν τήρησιν τῶν ὁρῶν ὑπὸ σημεῖα 1—4, τὸ ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καθορισθὲν ποσὸν τοῖς μετρητοῖς, εἰς κρατικὰ χρονογράφα ἢ βιβλία καταθέσεων, καὶ νὰ κἀμῃ τὴν δήλωσιν, ὅτι δέχεται, εἰς περίπτωσιν ὑπατιότητός του, νὰ περιέχεται ἡ κατατεθεῖσα ἀσφάλεια εἰς τὸ κράτος. Ἡ ἀσφάλεια δύναται νὰ κατατεθῇ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ καὶ ὑπὸ τὴν μορφήν ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς μιᾶς Τραπεζῆς.

(3). Ἡ ἐκ νέου ἀγορὰ τοῦ προπωληθέντος συναλλάγματος ἐξαγωγῆς ἐπιτρέπεται κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς μόνον ἐὰν ἐγένετο τακτικὴ γνωστοποίησις τῆς προπώλησεως καὶ ἐὰν ἀποδειχθῇ, ὅτι τὰ ἐμπορεύματα ἐξήχθησαν ἐναντι τσεχοσλοβακικῶν κορωνῶν ἀντὶ ἐναντι τοῦ προπωληθέντος συναλλάγματος ἢ ἐὰν ἡ ἐξαγωγή δὲν ἔλαβεν οὐδόλωσ χάραν (ἀκύρωσις). Τὸ προερχόμενον ἐκ παρομοίων προπωλήσεων κέρδος περιέρχεται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ἐφ' ὅσον αὕτη κατ' ἐξαιρέσιν δὲν παραιτεῖται αὐτοῦ.

(4). Ἐὰν ἡ πληρωμὴ γείνη εἰς ἄλλο ξένον συναλλάγμα καὶ οὐχὶ εἰς τὸ προπωληθέν, τότε τὸ ληφθὲν συναλλάγμα δύναται νὰ μετατραπῇ εἰς τὸ προπωληθέν συναλλάγμα μόνον διὰ μεσολαβήσεως μιᾶς «Τραπεζῆς (§ 1)».

(5). Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐπιφυλάσσει εἰς ἑαυτὴν τὸ δικαίωμα, εἰς περίπτωσιν οἰκονομικῆς ἀνάγκης, κατὰ τὴν ἐγκρίσιν τῶν προπώλησεων, νὰ μὴ τηρήσῃ ἢ νὰ καταστήσῃ ἡπιότερας τὰς προϋποθέσεις τῆς παραγράφου 2, σημείων 1—5, νὰ ἐπιτρέψῃ γενικῶς προπώλησεις ἢ νὰ ἀνακαλέσῃ κατ' ἐλευθέραν κρίσιν παραχωρηθείσας γενικῶς εἰς τινὰς ἐπιχειρήσεις ἐξουσιοδοτήσεις.

§ 19. (1). Ἡ ἐξαγωγή τῶν τσεχοσλοβακικῶν κρατικῶν χαρτονομισμάτων καὶ νομισμάτων ἐξ ἀκατεργάστου χρυσοῦ, ἀργύρου καὶ πλατίνης, τῶν τραπεζογραμματίων, κρατικῶν χαρτονομισμάτων, χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν νομισμάτων τῆς παλαιᾶς Ἀυστρο-Οὐγγαρίας καὶ ξένων κρατῶν, τῶν ἐπιταγῶν, πιστωτικῶν ἐπιστολῶν, συναλλαγματικῶν καὶ ἐντολῶν πληρωμῆς εἰς τσεχοσλοβακικὰς κορώνας ἢ ξένον συναλλάγμα, ἐπίσης ἐσωτερικῶν καὶ ἔξωτερικῶν ἀξιῶν, ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἔχει τὸ δικαίωμα ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νὰ καθορίξῃ μέχρι ποίου ποσοῦ καὶ ποίων ἀξιῶν εἶναι ἐλευθέρᾳ ἡ ἐξαγωγή.

(2). Ἡ εἰσαγωγή ἀξιῶν, ἀκατεργάστου χρυσοῦ, ἀργύρου καὶ πλατίνης ὡς καὶ ἡ εἰσαγωγή ἄλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς καὶ τσεχοσλοβακικῶν κορωνῶν εἶναι κατὰ βα-

Ἐπὶ τῆς § 19 ἔδαφ. 1: Ἡ ἐξαγωγή τσεχοσλοβακικῶν τραπεζογραμματίων καὶ νομισμάτων ἐξ ἀκατεργάστου χρυσοῦ, ἀργύρου, πλατίνης, τραπεζογραμματίων, κρατικῶν νομισμάτων καὶ νομισμάτων χρυσοῦ καὶ ἀργύρου ξένων κρατῶν ὡς καὶ ἄλλοδαπῶν καὶ ἡμεδαπῶν χρονογράφων, εἶναι ἐλευθέρᾳ. Ἀπαγορεύεται ὁμοίως ἡ ἐξαγωγή τσεχοσλοβακικῶν κορωνῶν πρὸς διενέργειαν arbitrage.

Ἡ ἐξαγωγή καὶ ἀποστολὴ ἐπιταγῶν, πιστωτικῶν ἐπιστολῶν, συναλλαγματικῶν καὶ ἐντολῶν εἰς κορώνας ἢ ξένον συναλλάγμα ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐγκρίσιν τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἐφ' ὅσον αὗται ὑπερβαίνουναι τὸ ποσὸν τῶν 20.000 κορωνῶν.

Παράβαλε ὁμοίως καὶ νέαν γνωστοποίησιν τῆς 5 Ὀκτωβρίου 1931, κατωτέρω.

οικὴν ἀρχὴν ἐλευθέρου. Τὰ ὄργανα τοῦ συνοριακοῦ ἐλέγχου διαβατηρίων ὡς καὶ ἡ τελωνειακὴ ὑπηρεσία, ἐφ' ὅσον ἔχει εἰς αὐτὴν ἀνατιθῆ ὁ ἔλεγχος διαβατηρίων, ὑποχρεοῦνται νὰ πιστοποιῶσι, κατόπιν αἰτήσεως τῶν διενεργούντων τὴν εἰσαγωγὴν προσώπων, εἰς ἔντυπα κατασκευασθέντα ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων, τὴν εἰσαγωγὴν τῶν μέσων πληρωμῆς καὶ τίτλων.

(3). Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαγορεύῃ τὴν εἰσαγωγὴν ὁρισμένων κατηγοριῶν μέσων πληρωμῆς.

§ 20. (1) Εἰς τοὺς ταξειδιώτας ἐπιτρέπεται, ἐπὶ τῇ ἐπιδειξίᾳ τοῦ διαβατηρίου, ἢ ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἐκ τοῦ ἐδάφους τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Δημοκρατίας ἔξαγωγή τοῦ ποσοῦ, τὸ ὁποῖον καθορίζει ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, τοῖς μετρητοῖς, εἰς τσεχοσλοβακικὰ χαρτονομίσματα καὶ νομίσματα ἢ εἰς ἀλλοδαπὰ μέσα πληρωμῆς, διὰ πιστωτικῆς ἐπιστολῆς ἢ ἐπιταγῆς. Διὰ τὴν ἔξαγωγήν μεγαλειτέρων ποσῶν ἀπαιτεῖται ἢ ἔγκρισις τῆς Ὑπηρεσίας Τραπεζῶν.

(2). Διὰ τὴν παροχὴν ἀλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς ἐπὶ ἐπιδειξίᾳ διαβατηρίων ἢ «Τράπεζα (§ 1)» δέον νὰ τηρῆ κατάλογον, καθ' ὃν τρόπον ὀρίζει ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα.

(3). Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου ταύτης δὲν ἐφαρμόζεται διὰ τὴν μικρὰν συνοριακὴν κίνησιν, δηλαδὴ τὴν ἀμοιβαίαν κίνησιν τῶν κατοίκων τῶν συνοριακῶν ζωνῶν, ἐν τῷ νότῳ καὶ τῷ νότῳ, οἵτινες ἀνυλογοῦσι πρὸς τὰς οἰκονομικὰς αὐτῶν ἀνάγκας. Αἱ διευκολύνσεις διὰ τὴν συνοριακὴν αὐτὴν κίνησιν θέλουσι κανονισθῆ δι' ἰδιαιτέρων διατάξεων.

(4). Ἡ (διέλευσις) διαμετακόμισις τῶν μέσων πληρωμῆς εἶναι ἐλευθέρου. Ἐὰν ὅμως εἰς ταξειδιώτης κατὰ τὴν εἰσοδὸν του εἰς τὸ ἔδαφος τῆς Τσεχοσλοβακίας ἔχη μέσα πληρωμῆς εἰς ποσόν, τοῦ ὁποίου δὲν ἐπιτρέπεται χωρὶς ἰδιαίτερον ἔγκρισιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἢ ἔξαγωγή ἐκ τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Δημοκρατίας, τότε αὐτὸς ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὰ ὄργανα τοῦ ἐλέγχου τῶν διαβατηρίων (ἔλεγχος διαβατηρίων ἢ τελωνείου) τὴν βεβαίωσιν περὶ τῶν μέσων πληρωμῆς, τὰ ὁποῖα φέρει μετ' ἑαυτοῦ.

(5). Κατὰ τὴν διαμετακόμισιν τῶν ἀξιῶν, ἵνα ὁ ἐνδιαφερόμενος ἐξασφάλισῃ αὐτὴν, ὀφείλει νὰ ζητήσῃ παρὰ τῶν μνημονευθέντων ὀργάνων τὴν βεβαίωσιν περὶ τῶν ἀξιῶν αὐτῶν ἐπὶ καταλόγου ὑπὸ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου καταρτισθέντος.

§ 21. (1). Τὸ ποσὸν τῶν κρατικῶν Τσεχοσλοβακικῶν χαρτονομισμάτων, νομισμάτων καὶ ξένων συναλλαγμάτων, τοῦ ὁποίου θὰ ἐπιτρέπεται ἢ ἀποστολῆ εἰς τὸ ἔξωτερικὸν διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, διὰ λογαριασμὸν ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ προσώπου καὶ

Ἐπὶ τῆς § 20, ἐδαφίου 1: Οἱ ταξειδιώται ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνωσι μετ' ἑαυτῶν ἐκ τοῦ ἐδάφους τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Δημοκρατίας οἰονδήποτε ποσὸν τσεχοσλοβακικῶν χαρτονομισμάτων καὶ νομισμάτων ἢ ξένων μέσων πληρωμῶν (συναλλάγμα). Ἴδε ὁμοῦ καὶ τὴν δευτέραν φράσιν τῆς § 19 ἐδαφίου 1.

Ἡ ἔξαγωγή καὶ ἡ ἀποστολὴ ἐπιταγῶν, πιστωτικῶν ἐπιστολῶν, συναλλαγματικῶν καὶ ἐντολῶν εἰς κορώνας ἢ εἰς ξένον συναλλάγμα ὑπόκεινται εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἐφ' ὅσον αὗται ὑπερβαίνουσι τὸ ποσὸν τῶν 20.000 κορωνῶν.

Παράβασις ὁμοῦ καὶ τὴν νέαν γνωστοποίησιν τῶν ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν παραλαβῆς κατόπιν πληρωμῆς ὑπὸ τῶν ταχυδρομείων καὶ σιδηροδρόμων μετὰ τοῦ ἔξωτερικοῦ εἶναι ἐντελῶς ἐλευθέρου. Ἀναφορικῶς πρὸς τὴν κίνησιν τῶν ἐπιταγῶν τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου, ἰσχύει ἡ διάταξις τοῦ ἀρθρ. 13 παρ. 2. Παράβασις ὁμοῦ καὶ τὴν γνωστοποίησιν ἀπὸ 5 Ὀκτωβρίου 1931, κατωτέρω.

ἐντὸς μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἡμέρας, διὰ τοῦ Ταχυδρομείου, θέλει ὀρίζεται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

(2). Ἡ ἀποστολὴ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐπιταγῶν, πιστωτικῶν ἐπιστολῶν, συναλλαγματοικῶν, ἐντολῶν καὶ λοιπῶν χρηματικῶν ἀξιῶν εἰς ξένον νόμισμα ὑπὸ ἰδιωτῶν ἐπιτρέπεται μόνον μέχρι τοῦ ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν καθοριζομένου ποσοῦ. Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ὅμως δύναται νὰ δώσῃ εἰς τὸ Ταχυδρομικὸν Ταμειετήριον καὶ εἰς τὰς «Τραπεζὰς» γενικὴν ἐγκρίσιν ἀποστολῆς τῶν ἀναφερθεῖσων ἀξιῶν.

(3). Ἀπαγορεύεται ἡ ἀποστολὴ ἡμεδαπῶν καὶ ἀλλοδαπῶν ἀξιῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

§ 22. Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ ἐν παντὶ χρόνῳ, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι ἀπαραίτητον διὰ τὰ κρατικὰ συμφέροντα, ἀπὸ τὰς «Τραπεζὰς (§ 1)», ἀλλοδαπὰ μέσα πληρωμῆς καὶ δι' ἑκ τῶν ἰδίων των ἀποθεμάτων (nostro), ὡς καὶ ἐκ τῶν λογαριασμῶν εἰς ξένον συναλλάγμα τῶν ἐντολῶν (§ 15) καὶ νὰ πληρῶσῃ αὐτὰ εἰς τὴν ἡμερησίαν τιμὴν τοῦ Χρηματιστηρίου Πράγας.

§ 23. (1). Λιὰ τὸν ἔλεγχον τῆς τηρήσεως τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Λιατάγματος, τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν (τιμῆμα ἐλέγχου) ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προβαίῃ εἰς θεωρήσεις τῶν ἐμπορικῶν βιβλίων, τῶν οἰκονομικῶν, τραπεζικῶν καὶ λοιπῶν σημειώσεων τῶν Τραπεζῶν, πιστωτικῶν ἰδρυμάτων, ἐπιχειρήσεων καὶ ἰδιωτῶν, νὰ καλῇ κατ' ἐλευθέρην κρίσιν διὰ τὸν ἔλεγχον αὐτὸν ἐμπειροτέχνας ἢ νὰ ἐμπιστεύεται εἰς ἄλλα ὄργανα τὴν ἐκτέλεσιν ὁρισμένων μέτρων ἐλέγχου. Κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἐλέγχου αὐτοῦ παραμένουσιν ἐν ἰσχύϊ καὶ αἱ δοθεῖσαι γενικαὶ ἐξουσιοδοτήσεις εἰς τὰ ὄργανα τοῦ τμήματος ἐλέγχου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τοῦ Κυβερνητικοῦ Διατάγματος ἀπὸ 1ης Μαρτίου 1919 (Σύλλογὸς 96).

(2). Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ ἀναθέσῃ τὸν ἔλεγχον αὐτὸν καὶ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, τὰ ἐκτελεστικὰ ὄργανα αὐτῆς ἔχουσιν ἅπαντα τὰ δοθέντα δικαιώματα εἰς τὰ ὄργανα τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν (τμήμα ἐλέγχου).

(3). Αἱ Τραπεζαί, πιστωτικὰ ἰδρύματα καὶ οἰκοὶ ὡς καὶ ἄτομα, τὰ ὁποῖα ὑπεβλήθησαν εἰς τὸν ἔλεγχον, ὑποχρεοῦνται νὰ θέτωσιν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐλεγχόντων ὀργάνων ἅπασας τὰς ἀπαραίτητους πληροφορίας καὶ σχετικὰ δικαιολογητικὰ, ἔχουσιν ὅμως τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσωσιν ὅπως, εἰς τοὺς ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὸν ὑπηρεσιακὸν ἔλεγχον ὁρισθέντας ἐμπειρογνώμονας, προστεθῇ, δι' ἰδίας των δαπάνης, εἰς ὑπ' αὐτῶν προτεινόμενος ἐμπειροτέχνης τῆς ἐμπιστοσύνης των.

Ἐπὶ τῆς § 21, ἔδαφ. 2: Ἡ ἀποστολὴ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τραπεζογραμματίων, κρατικῶν χαρτονομισμάτων καὶ νομισμάτων εἰς ξένον νόμισμα διὰ τοῦ Ταχυδρομείου (τοὺς μετρητοὺς) εἶναι ἄνευ περιορισμοῦ ἐλευθέρη. (Βλέπε ἐν τοῦτοις τὴν δευτέραν φράσιν τῆς § 10, ἔδαφ. 1). Ἡ ἀποστολὴ ἐπιταγῶν, συναλλαγματικῶν, ἐντολῶν καὶ λοιπῶν κατηγοριῶν πληρωμῆς ὑπὲρ τὸ ἐπιτρεπόμενον ποσοῦν (20.000 κορωνῶν ἀξίας) ὑπόκειται εἰς τὴν ἐγκρίσιν τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Ἐπὶ τῆς § 21 ἔδαφ. 3: Ἡ ἀποστολὴ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀξιῶν τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ ἐπιτρέπεται ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Τραπεζῆς. Δι' ἅπασας τὰς διατάξεις ταύτας, ἰδιαιτέρως ὅμως διὰ τὰς § 19 ἕως 27, ἡ Τσεχοσλοβακικὴ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐπίσφει τὴν προσοχὴν ἐπὶ τοῦ κειμένου τῆς § 1 ἔδαφ. 1 τοῦ νόμου ἀπὸ 14 Δεκεμβρίου 1923, Σύλλογὸς ἀριθ. 7 τοῦ ἔτους 1924, περὶ προστασίας τοῦ τσεχοσλοβακικοῦ νομίσματος, ὅστις περιορίζει τὴν ἀγορὰν καὶ πώλησιν τῶν ἀλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς καὶ ἐργενῶν μετάλλων, ἰδιαιτέρως εἰς περίπτωσιν οἰκονομικῆς ἀνάγκης.

§ 24. Ἡ Ἑθνικὴ Τραπεζα ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τὰς «Τραπεζὰς (§ 1)» ἢ εἰς τοὺς ἐξουσιοδοτηθέντας μεσίτας (§ 3) τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀποστέλλωσιν εἰς αὐτὴν περιοδικῶς ἢ εἰς ὄρισμένας περιπτώσεις ἀντίγραφα τῶν περιπτώσεων ἐκείνων, τῶν ὁποίων ἡ καταγραφή εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἄσκησιν τῶν διὰ τοῦ παρόντος Διατάγματος παραχωρουμένων αὐτῇ δικαιωμάτων τῶν.

§ 25. Αἱ ὑπηρεσίαι, αἱ παραχωροῦσαι τὴν ἔγκρισιν εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς ἐμπορευμάτων, ὑποχρεοῦνται νὰ γνωστοποιῶσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν (τμημα ἐλέγχου) ἅπαντα τὰ στοιχεῖα τῶν ἐγκριθεισῶν καὶ γνωστοποιηθεισῶν περιπτώσεων εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς.

§ 26. Παραβάσεις τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Διατάγματος, ἐφ' ὅσον ἡ πράξις δὲν τιμωρεῖται αὐστηρότερον συμφώνως πρὸς τὸν νόμον τῆς 14ης Δεκεμβρίου 1923 (συλλογὴ 7 τοῦ 1924) ἢ συμφώνως πρὸς ἄλλας ποινικὰς διατάξεις, τιμωροῦνται ὑπὸ τῶν οἰκονομικῶν ὑπηρεσιῶν I βαθμοῦ τῆς Διοικήσεως τῶν ἐμμέσων φόρων μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἀπὸ 100—500.000 κορωνῶν.

(2). Ἡ ποινικὴ δίωξις ὑπὸ τῶν οἰκονομικῶν ὑπηρεσιῶν διὰ παραβάσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος διενεργεῖται μόνον κατόπιν προτάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν (τμημα ἐλέγχου) ἢ τῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς τοῦτο ὀρισθεισῶν οἰκονομικῶν ὑπηρεσιῶν. Ἡ πρότασις αὕτη δύναται νὰ ἀνακληθῇ, ἐφ' ὅσον δὲν ἔξεδόθη ἢ ἐπιβάλλουσα τὴν ποινὴν ἀπόφασις.

(3). Ἡ ποινικὴ δίωξις ὑπὸ τῶν οἰκονομικῶν ὑπηρεσιῶν, ἐφ' ὅσον τὸ παρὸν Διάταγμα δὲν ὀρίζει ρητῶς ἐξαιρέσεις, ἀκολουθεῖ τὰς διατάξεις τῆς διοικητικῆς ποινικῆς δικονομίας.

(4). Εἰς τὰς καταδικαστικὰς ἀποφάσεις δέον νὰ ἀναφέρεται πάντοτε, ὅτι, εἰς περιπτώσιν μὴ καταβολῆς τῆς ἐπιβληθείσης χρηματικῆς ποινῆς, ἐπιβάλλεται ἀναπληρωματικὴ ποινὴ στερητικῆ τῆς ἐλευθερίας διαρκείας 24 ὥρων μέχρι 3 μηνῶν, ὅτι δολόκληρον τὸ κέρδος ἐκ τῆς ποινικῆς πράξεως ὡς καὶ τὰ ξένα χρηματικὰ μέσα, δι' ὧν διεπράχθη ἡ παραβάσις, ἢ ἦσαν προωρισμένα πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῆς ἢ ἀπεκτίθησαν δι' αὐτῆς, ἢ ἡ ἀξία παρομοίων μέσων πληρωμῆς, περιέχεται εἰς τὸ Κράτος, καὶ μάλιστα καὶ ἐάν δὲν ἀνήκωσιν εἰς τὸν καταδικασθέντα ἢ χωρὶς νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν τὰ ἐπ' αὐτῶν κείμενα δικαιώματα τρίτων προσώπων ἢ ἀπαιτήσεις ἄλλων προσώπων.

(5). Διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως δύναται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὸν καταδικασθέντα καὶ ἡ ὑποχρέωσις πρὸς πληρωμὴν τῶν δικαστικῶν δαπανῶν, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν δαπανῶν τῶν ἐμπίστων ἐμπειροτεχνῶν, οἵτινες ὀρίσθησαν κατὰ τὴν προανάκρισιν, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἐπιχειρηματίου, ἐναντίον τοῦ ὁποίου ἐπεβλήθη ἡ ποινὴ συμφώνως πρὸς τὴν § 18 τοῦ Νόμου τῆς 14 Δεκεμβρίου 1923, συλλογὴ 7 τοῦ 1924.

(6). Ἐπὶ τῆς ἀνακοπῆς ἀποφαίνονται ὀριστικῶς αἱ οἰκονομικαὶ ὑπηρεσίαι δευτέρου βαθμοῦ.

(7). Ἡ ἀπόπειρα πρὸς παραβάσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος τιμωρεῖται.

(8). Ἡ εἰθνήνη παραγράφεται μετὰ τὴν παρέλευσιν ἔτους ἀπὸ τοῦ χρόνου καθ' ὃν διεπράχθη ἡ παραβάσις.

(9). Αἱ ἐπιβληθεῖσα χρηματικὰ ποινὰ περιέχονται εἰς τὸ κράτος.

(10). Ἐφ' ὅσον ἀπηγγέλθη κατηγορία ἐναντίον «Τραπεζῶν (§ 1)» ἢ ἐναντίον ἐξουσιοδοτηθέντων μεσιτῶν (§ 3), ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἔχει τὸ δικαίωμα ὡς ἀνακαλέσῃ προσωρινῶς μέχρι νομίμου ἀποπεραιώσεως τῆς υποθέσεως τὰς συμφώνως πρὸς τὰς § 1 καὶ 3 δοθείσας πρὸς αὐτοὺς ἐξουσιοδοτήσεις.

§ 27. Κατόπιν αίτησεως του ενδιαφερομένου, δύναται να γείνη παραίτησις από της ποινικής διώξεως υπό της ύπηρεσίας της δικαιουμένης να προβῆ εἰς διοικητικὴν ἢ δικαστικὴν δίωξιν, ἐάν δὲν πρόκηται περὶ δικωτέας ἐξ επαγγέλματος πράξεως, ἢ δύναται νὰ ἀνακληθῆ ἢ ὑποβληθεῖσα πρὸς δίωξιν πρότασις, ἐφόσον, προκειμένου περὶ διώξεως ὑπὸ τῶν οικονομικῶν ἀρχῶν, δὲν ἐξεδόθη ἢ καταδικαστικὴ ἀπόφασις, ἢ, προκειμένου περὶ δικαστικῆς διώξεως, δὲν ἀπηγγέλθη εἰσπίτι ἢ πρωτοβάθμιος δικαστικὴ ἀπόφασις.

§ 28. (1). Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀρχεῖται ἅμα τῇ δημοσιεύσει αὐτοῦ. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν παύει ἡ ἰσχὺς τοῦ Διατάγματος τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ 28 Νοεμβρίου 1919 (συλλογὴ 644), ὡς καὶ τῆς διατάξεως τῆς § 1 σημείου 2, καὶ ἀναφορικῶς πρὸς τὴν συνεργασίαν τοῦ Ὑπουργείου τοῦ Ἐμπορίου ἐπὶ συναλλαγματοῦν ζητημάτων, παύει ὡσαύτως καὶ ἡ ἰσχὺς τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Κυβερνητικοῦ Διατάγματος ἀπὸ 13 Ἰουλίου 1920 (συλλογὴ 422) σχετικῶς μὲ τὸν διακανονισμόν τοῦ ἐξωτερικοῦ ἔμπορίου καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου τῆς 24 Ἰουνίου (συλλογὴ 418) περὶ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐξωτερικοῦ ἔμπορίου.

(2). Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ Διατάγματος τούτου ἀνατίθεται εἰς τὸν ὀργανὸν τῶν Οἰκονομικῶν.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΗΣ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΚΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ
ἀπὸ 5 Ὀκτωβρίου 1931 ἀναφορικῶς πρὸς τὸ Κυβερνητικὸν Διάταγμα τῆς 9 Ὀκτωβρίου 1931,
συλλογὴ 152.

I

Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 12 ἑδαφίου 2: Ὁ ἀρχικὸς περιορισμὸς μέχρι 3.000 κορωνῶν αὐξάνεται μέχρις 20.000 κορωνῶν. Εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ὑπόκεινται ἐπίσης αἱ πιστωτικαὶ ἐγγραφαὶ διὰ εἰσαχθέντα καὶ ἀποσταλέντα τσεχοσλοβακικὰ τραπεζογραμμάτια ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐφόσον ὑπερβαίνουσι τὸ ποσὸν τῶν 20.000 κορωνῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 14 ἑδαφίου 3: Ὑπὸ τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς παραχωροῦνται εἰς ἐκάστην εἰδικὴν περίπτωσιν ἐξουσιοδοτήσεις πρὸς συμψηφισμόν μεταξὺ συναλλαγμάτων ἐξαγωγῆς καὶ εἰσαγωγῆς. Αἰροῦνται αἱ παραχωρηθεῖσαι γενικαὶ ἐγκρίσεις πρὸς συμψηφισμόν μεταξὺ συναλλαγμάτων ἐξαγωγῆς καὶ εἰσαγωγῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ Κυβερνητικοῦ Διατάγματος ἀριθ. 46/1924.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 19 ἑδαφίου 1: Ἡ ἐξαγωγή τσεχοσλοβακικῶν χαρτονομισμάτων καὶ νομισμάτων ἐπιτρέπεται ἀνεὺ ἐγκρίσεως τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν 10.000 κορωνῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 20 ἑδαφίου 1: Οἱ ταξιδιωτὰ δὲν δύναται νὰ ἐξάγωσιν ἐκ τοῦ ἐδάφους τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Δημοκρατίας, ἐπὶ τῇ ἐπιδείξει τοῦ διαβατηρίου των, τσεχοσλοβακικὰ χαρτονομίσματα ἢ νομίσματα ἢ ξένα νομίσματα μετρητὰ πέραν τοῦ ποσοῦ τῶν 10.000 κορωνῶν ἐντὸς ἐνὸς μηνός. Διὰ τὴν ἐξαγωγήν μεγαλειτέρων ποσῶν ἀπαιτεῖται ἡ ἐγκρισὶς τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Ἐπὶ τοῦ ἀρθροῦ 21 ἑδαφίου 1: Διὰ τῆς ἀνταλλαγῆς μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν καὶ διὰ τοῦ Ταχυδρομείου δὲν δύναται νὰ ἀποσταλῶσιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἡμερησίως διὰ λογαριασμόν ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ προσώπου ποσὰ τσεχοσλοβακικῶν χαρτονομισμάτων, νομισμάτων καὶ ξένων νομισμάτων ἀνωτέρα τῶν 10.000 κορωνῶν. Δι' ἀνωτέρα ποσὰ ἀπαιτεῖται ἡ ἐγκρισὶς τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

II

ΟΡΟΙ ΤΗΣ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΚΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟΝ
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΩΝ.

Ἡ Τσεχοσλοβακικὴ Ἐθνικὴ Τράπεζα καθορίζει ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Διατάγματος τοῦ συναλλάγματος ἀπὸ 2 Ὀκτωβρίου 1931, συλλογὴ 152, τοὺς ἀκολουθοῦντας ὅρους διὰ τὸ ἔμπόριον τῶν ἀλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς.

Ἐξουσιοδοτήσεις πρὸς διενέργειαν τοῦ ἐμπορίου τῶν ἀλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς.

Πρὸς διενέργειαν τοῦ ἐμπορίου τῶν ἀλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς ἔχουσιν ἐξουσιοδοτήσειν μέχρι νεωτέρας ἀποφάσεως αἱ Τράπεζαι, χρηματικά ἰδρύματα καὶ οἴκοι (εἰς τὸ ἐξῆς ὀνομαζόμενα «Τράπεζαι»), εἰς ἅς ἐδόθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἢ ἐξουσιοδοτήσεως αὐτῆς συμφέρονος πρὸς τὸ Διάταγμα συναλλάγματος ἀριθ. 46]1924, ἐφ' ὅσον αὐτὴ δὲν ἀνεκλήθη ἐκ τῶν ὑστέρων.

Παραχώρησις τῶν ξένων συναλλαγματῶν εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν.

Μόνον ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διενεργῇ ἀγοράς εἰς ξένον συναλλάγμα, τὸ ὁποῖον προέρχεται ἐκ τῆς ἐξαγωγῆς ἐμπορευμάτων, πωλήσεως ἐμπορευμάτων ἢ χωρογράφων καθὼς καὶ ἐκ λοιπῶν πηγῶν (§ 15, ἐδάφ. 1 τοῦ Διατάγματος Συναλλάγματος ἀριθ. 46]1924). Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα διατάσσει (τῆς διαταγῆς τῆς ἐχούσης ἀμέσων ἰσχύιν) τὴν ὑποχρεωτικὴν παραχώρησιν ἀπάντων τῶν ἀλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς (συναλλάγματος), ἅτινα προσέρχονται ἐκ τῶν μνημονευθεισῶν πηγῶν (ὀνομαζομένων συναλλάγμα ἐξαγωγῆς), μετ' ἐξαιρέσεων τῶν ἀκολουθῶν νομισμάτων: τουρκικῶν λιρῶν, πορτογαλλικῶν ἐσκούδων, ἀργεντινῶν πέσων, βραζιλιανῶν μιλεϊρίων, οὐραγουαϊκῶν πέσων, οὐγγρικῶν πέγκων καὶ αὐστριακῶν σελινίων.

Ἐκτέλεισις τῆς παραχωρήσεως.

Ἄλλοδαπὸν συναλλάγμα ὑπόχρεον πρὸς παραχώρησιν δύναται νὰ παραχωρηθῇ εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν:

α) ὑπὸ τοῦ κατόχου τοῦ ἀλλοδαποῦ συναλλάγματος ἢ ὑπὸ «Τραπεζῆς», ἥτις μεσιτεύει τὴν παραχώρησιν, κατ' εὐθέϊαν εἰς τὸν λογαριασμὸν τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς παρὰ τῆ μετ' αὐτῆς συνδεσμένην Τραπεζῆν τοῦ ἐξωτερικοῦ.

β) ἐμμέσως διὰ τῶν ὀνομαζομένων ἀμέσων παραχωρήσεων, αἵτινες δύναται νὰ λάβωσι χώραν μόνον τῇ μεσαλιθῆσι μιᾶς «Τραπεζῆς» ἐν Πράγῃ.

Αἱ ἀμέσοι παραχωρήσεις ἐκτελοῦνται κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε αἱ «Τράπεζαι» ν' ἀποστέλλωσι τὴν «γνωστοποίησιν» εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν ἐπὶ ἰδιαίτερον ἐντύπου, καὶ ὀρισμένα ποσὰ ξένων νομισμάτων ν' ἀποστέλλωνται εἰς τὸν λογαριασμὸν τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς παρὰ τῆ μετ' αὐτῆς συνδεσμένην Τραπεζῆν τοῦ ἐξωτερικοῦ τὴν τρίτην ἡμέραν, συνοπολογιζομένης καὶ τῆς ἡμέρας τῆς παραχωρήσεως. Ἡ γνωστοποίησις αὕτη πρὸς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν θὰ συνοδεύεται ὑπὸ καταλόγου τῶν οἰκῶν, διὰ τοὺς ὁποίους ἡ «Τράπεζα» παραχωρεῖ τὸ ξένον συναλλάγμα ἐξαγωγῆς, καὶ δὴ δι' ἕκαστον νόμισμα χωριστά. Αἱ γνωστοποιήσεις καὶ οἱ κατάλογοι πρέπει νὰ ὑπογράφωνται νομίμως ὑπὸ τῆς «Τραπεζῆς».

Ὑποκαταστήματα «Τραπεζῶν» ἢ «Τράπεζαι» ἐδρεύουσαι ἐκτὸς τῆς Πράγας δύναται νὰ ἐκτελῶσιν ἀμέσους παραχωρήσεις μόνον διὰ μέσου τοῦ ἐν Πράγῃ Κεντρικοῦ τῶν ἢ οἰασδήποτε Τραπεζῆς ἐν Πράγῃ.

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἀμέσους παραχωρήσεις παρὰ τῶν «Τραπεζῶν» καθ' ἐκάστην ἐργασίον ἡμέραν Χρηματιστηρίου μέχρι τῆς 11 1/2 π. μ.

Αἱ παραχωρούσαι Τράπεζαι εὐθύνονται ἔναντι τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς δι' ἅπασας τὰς παραχωρήσεις ξένων νομισμάτων, ἐκτὸς τῶν ἐγγυήσεων τῶν παρεχομένων αὐτῇ ὑπὸ τῶν καταστατικῶν τῶν, καὶ διὰ τῶν καταθέσεων καὶ λογαριασμῶν τῶν παρὰ τῇ Τραπεζῇ Συμφηρισμῶν τῆς Πράγας.

Ἐάν μία τῶν παραχωρουσῶν Τραπεζῶν δὲν εἶναι μέλος τοῦ ἐγγυητικοῦ συμφηρισμοῦ τῆς Τραπεζῆς Συμφηρισμῶν ἐν Πράγῃ, τότε ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ πάντοτε ἀπὸ τῆν Τράπεζαν ταύτην ἐγγύησιν ἢ εἰς ἀξίας ἢ διὰ δεσμεύσεως ἀναλόγου ποσοῦ εἰς τὸν συμφηριστικὸν λογαριασμὸν.

Αἱ «Τράπεζαι» ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλλωσι φροντίδα ὅπως τὰ παραχωρηθέντα ποσὰ τῆ Ἑθνικῆς Τραπεζῆς πιστώνονται μετὰ τὸ ἀληθὲς συναλλάγμα. Ἐάν δὲν τηρηθῶσιν αἱ προθεσμίαι παραχωρήσεως, ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα ὑπολογίζει τόκον ὑπερμερίας, ὅστις συνήθως εἶναι ἴσος πρὸς τὸν χρεωστικὸν τόκον τῆς ξένης ἀγορᾶς, ἐάν δὲ ἡ καθυστέρησις εἶναι μεγάλη, δύναται νὰ γείνη ἐπιβάρυνσις καὶ μετὰ τόκον μεταφορᾶς. Οἱ τόκοι ὅμως ὑπερμερίας θὰ ὑπολογίζωνται τοῦλάχιστον εἰς τὸ ὕψος τοῦ προεξοφλητικοῦ τόκου τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς.

Ἐάν ἡ πιστωτικὴ ἐγγύησις ἐκτελεσθῇ μετὰ τὸ ἀληθὲς συναλλάγμα, ἀλλὰ μετ' ἐπιβάρυνσιν, τότε ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα, ἐκτὸς τῶν τόκων ὑπερμερίας καὶ μάλιστα ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πιστώσεως ἢ μέχρι τῆς γνωστοποιήσεως τοῦ ἀντιπολιτευομένου περὶ πιστωτικῆς ἐγγυήσεως μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἀντιπολιτευομένων πιστωτικῶν τόκων, τοὺς ὁποίους αὕτη ἔλαβε, χρεώνει καὶ τὰς δαπάνας, αἵτινες προήλθον ἐκ τῆς καθυστερηθείσης παραχωρήσεως. Ἐάν ἐπαναληφθῶσι παρόμοιοι περιπτώσεις, τότε ἡ

Ἐθνική Τράπεζα δύναται νά ἀνακαλέσῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἐνδιαφερομένης Τράπεζης πρὸς ἄμεσον παραχώρησιν.

Τὸ συναλλάγμα ἐξαγωγῆς ἀποστέλλεται μόνον εἰς ἐκείνους τὸν ἀνταποκριτῶν, οἵτινες ἔχουσι ὀρισθῆν ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Διὰ τὰς παραδόσεις τῶν συναλλαγματῶν ἰσχύουσιν αἱ προθεσμιαὶ παραδόσεις, αἵτινες ἔχουσι καθιερωθῆν ὑπὸ τῶν συνθηθεῶν τοῦ Χρηματιστηρίου Πράγας. Διὰ τὰ συναλλάγματα, τὰ ὅποια συνήθως διαπραγματεύονται ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ τηλεγραφικῶς (Νέα Ὑόρκη καὶ Μοντρέαλ), δύναται ἡ παράδοσις νά λάβῃ χώραν ἐπίσης καὶ δι' ἔγγραφου πληρωμῆς, ἐφ' ὅσον τὰ ποσὰ δὲν ἀνέρχονταί εἰς 2 χιλιάδας δολλάρια.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται κατ' ἐξαιρέσιν παραδόσεις συναλλαγματῶν ἐξαγωγῆς τοῖς μετρητοῖς εἰς ξένα χρηματικά μέσα (τραπέζογραμματα, κρατικά χαρτονομίσματα, νομίσματα), ὅποιοι γίνονται δὲ ταῦτα ἐπὶ τῇ βῆσει τῆς εἰς ἑκάστην περιόδου χρονιαῖ ὀριζούσης τιμῆς. Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐπιταγὰς ἐπὶ τοῦ ἔξωτερικοῦ πρὸς εἰσπραξίαν καὶ καταβάλλει τὸ ἰσοπῶσον μόνον μετὰ τὴν ἀφίξιν τῶν εἰσδοποιήσεων περὶ τῆς ἐγγραφῆς ὑπὸ τῶν ὄρων τῆς ἄμεσου παραχωρήσεως.

Ἐυλογισμὸς τῶν παραχωρηθέντων συναλλαγματῶν.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ὑπολογίζει τὰ παραχωρηθέντα συναλλάγματα ὡς ἀκολούθως.

1. Τὴν κατ' εὐθείαν παραχώρησιν εἰς τιμὴν συναλλάγματος, ἥτις ἐσημειώθη ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ Πράγας κατὰ τὴν ἡμέραν μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἐγγραφῆς παρὰ τοῦ ἀλλοδαποῦ ἀνταποκριτοῦ. Εἰς τὰ πρόσωπα καὶ οἴκους, οἵτινες δὲν ἔχουσι τὴν ἐξουσιοδότησιν νά διαπραγματεύονται τὰ ἀνάλογα συναλλάγματα, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐγγράφει τὴν τιμὴν πωλήσεως μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν 1/2 τοῖς χιλίοις διὰ προμήθειαν καὶ ἀποστολῆν, εἰς τὰς Τραπέζας δὲ ὑπολογίζεται ἡ μέση τιμὴ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν 1/2 τοῖς χιλίοις διὰ προμήθειαν καὶ ἀποστολῆν. Ὁ παραχωρῶν γνωστοποιεῖ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τὴν ἀποστολὴν δι' ἰδιαιτέρως ἐπιστολῆς, ἐν ἣ ταύτοχρόνως γνωρίζει τὸν τρόπον τῆς πληρωμῆς πρὸς αὐτὸν τοῦ ἰσοπῶσου εἰς κορῶνας.

2. Τὰς ἄμεσους παραχωρήσεις, δηλαδὴ παραχωρήσεις διὰ μέσου μιᾶς «Τραπέζης», ὑπολογίζει ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀποστολῆς εἰς τὴν μέσην τιμὴν, ἥτις ἐσημειώθη ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ κατὰ τὴν ἰδίαν ἡμέραν μετ' ἀφαίρεσιν 1/2 τοῖς χιλίοις διὰ προμήθειαν καὶ ἀποστολῆν. Δι' ἐντολὰς πληρωμῶν εἰς δολλάρια ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ὀρίζει εἰς ἑκάστην περιπτώσιν μίαν μείωσιν τῆς τηλεγραφικῆς τιμῆς, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει χρηματιστηριακὴ τιμὴ αὐτῆς.

Κατὰ κανόνα ἀποκλείονται αἱ ἀναλήψεις τῶν παραχωρηθέντων συναλλαγματῶν ἐξαγωγῆς. Εἰς ἐξαιρετικὰς καὶ δεδικαιολογημένας περιπτώσεις, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐκτελεῖ τὴν ἀνάληξιν εἰς τὴν μᾶλλον συμφέροσσαν δι' αὐτὴν τιμὴν.

Ἀποστολὴ τοῦ ἰσοπῶσου τῶν ὑπολογισθέντων συναλλαγματῶν.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα καταβάλλει τὸ ἰσοπῶσον εἰς κορῶνας ὡς ἑξῆς :

1. διὰ τὰς ἀπ' εὐθείας παραδόσεις εἰς τοὺς παριδίδοντας διὰ τοῦ συμφηριστικοῦ λογαριασμοῦ παρὰ τῆ Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἐφ' ὅσον οὗτοι διατηροῦσι τοιοῦτον, ἄλλως κατόπιν συμφωνίας κατὰ κανόνα τὴν τετάρτην ἐργάσιμον ἡμέραν μετὰ τὴν ἀφίξιν ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ τῆς πιστωτικῆς ἐγγραφῆς, συνυπολογιζομένης τῆς ἡμέρας τῆς ἐγγραφῆς.

2. διὰ τὰς ἄμεσους παραδόσεις τῶν «Τραπέζων» μέσῳ τοῦ ὄργανισμοῦ ὑπολοίπων λογαριασμῶν ἢ διὰ πιστωτικῆς ἐγγραφῆς εἰς συμφηριστικὸν λογαριασμὸν παρὰ τῆ Ἐθνικῆς Τραπέζης, πιθανῶς τοῖς μετρητοῖς καὶ μάλιστα κατὰ κανόνα μετὰ τὴν συμφηρισθεῖσαν τιμὴν τοῦ ἀναλόγου παραχωρηθέντος συναλλάγματος.

Ἐυχρηστικὴ προσφορὰ τῶν συναλλαγματῶν εἰς τὸ Χρηματιστήριον.

Τὰ συναλλάγματα, διὰ τὰ ὅποια ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα αἶρει τὴν ὑποχρέωσιν πρὸς παραχώρησιν, δέον ἄμεσως μετὰ τὴν λήξιν νά ἀποστέλλονται ὑπὸ τοῦ κατόχου εἰς μίαν «Τράπεζαν» πρὸς πιστωτικὴν ἐγγραφὴν εἰς τὸν λογαριασμὸν τοῦ συναλλάγματος, ἐφ' ὅσον οὗτος προσέφερε ταῦτα πρὸς πώλησιν ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ διὰ μέσου τῆς «Τραπέζης». Τὰ συναλλάγματα, τὰ ὅποια ἐγγράφονται εἰς τὸν λογαριασμὸν αὐτὸν πιστωτικῶς, δύνανται νά χρησιμοποιηθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἀποστολέως ἐν παντὶ χρόνῳ δι' οἰκονομικὰς δικαιολογημένας πληρωμὰς. Ἐάν παύσῃ ἡ ἀνάγκη τοῦ συναλλάγματος πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν, τότε ὁ ἀποστολεὺς ὑποχρεοῦται νά παραχωρήσῃ τὰ συναλλάγματα εἰς τὴν «Τράπεζαν», ἥτις τὰ πωλεῖ εἰς τὸ Χρηματιστήριον. Συνεπῶς τὰ συναλλάγματα ταῦτα καὶ ἐξείναι τὰ ὅποια προέρχονται ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 15 ἰδαίῳ 4 τοῦ Διατάγματος συναλλάγματος ἀριθ. 46/1924 ἀναφερθεῖσων πηγῶν, ἐφ' ὅσον τὸ ποσὸν τῶν δὲν ὑπερβαίνει τὰς 50.000 κορῶνας, πρέπει νά προσφερθῶσι πρὸς πώλησιν μέσῳ μιᾶς «Τραπέζης» ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ.

Ὁ χρηματιστὴς ἔχει τὸ δικαίωμα τὰ οὗτω πρὸς πώλησιν προσφερόμενα συναλλάγματα νὰ συμφηρισθῇ πρὸς τὰς δικαιολογημένας ἀπαιτήσεις τῆς «Τραπεζῆς», ἢ ὅποια προσφέρει τὰ συναλλάγματα, ἢ μίαν ἄλλην «Τραπεζὴν». Ἐάν ἐκ παρομοίῳ συμφηριστικοῦ προζήμῳ εἰσέτι ὑπόλοιπόν τι, τὸ ὅποιον ἀγοράζει ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, τότε αὕτη ὑπολογίζει παρόμοια συναλλάγματα τῆς «Τραπεζῆς» εἰς μέσην τιμὴν τῆς ἰδίας ἡμέρας, ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ ὅμως παραμένοντα ἐν ἰσχύϊ ἀκρατούσαι συνήθειαι ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ Πράγας.

Διὰ τὴν παράδοσιν τῶν οὗτω ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ ἀγορασθέντων συναλλαγμάτων εὐθὺν ὀφείλουται αἱ Τράπεζαι ἔναυτι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἐκτός διὰ τῶν δοθεισῶν πρὸς αὐτὴν ἐγγυήσεων συμφώνως πρὸς τὸ καταστατικὸν τῶν, καὶ διὰ τῆς καταθέσεώς τινος καὶ τοῦ λογαριασμοῦ τινος παρὰ τῇ συμφηριστικῇ Τραπεζῇ τῆς Πράγας. Ἐάν ἡ «Τράπεζα» δὲν παραδίδῃ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἀγορασθέντα συναλλάγματα κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν εἰς τὸν λογαριασμόν τῆς ἐν τῷ ἔξωτε-
 ρῷ, τότε ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δύνανται νὰ κἀμῃ χρῆσιν τοῦ δικαιώματος συμφώνως τῇ § 7 τῶν «ῶρων διὰ τὸ ἐμπόριον τῶν χρονογράφων, συναλλαγμάτων, καὶ ξένων νομισμάτων ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ τῆς Πράγας». Παράλληλως, διὰ παρομοίας πωλήσεις συναλλαγμάτων, ἰσχύουσιν οἱ ἴδιοι ὅροι ὡς καὶ διὰ τὸ συναλλαγμα ἐξαγωγῆς, ὡς ἀναφέρονται οὗτοι εἰς τὸ ἐδάφιον «ἐκτέλεις τῆς παραδόσεως».

Διάθεσις καὶ πώλησις τῶν συναλλαγμάτων ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ.

1. Αἱ Τράπεζαι δύνανται συμφώνως πρὸς τὰς § 5, 6 καὶ 7 τοῦ Κυβερνητικοῦ Διατάγματος ἀριθ. 46/1924 νὰ διαθέσωσιν ἐλευθέρως πρὸς εἰσαγωγικοὺς σκοποὺς συναλλάγματα ἀξίας μέχρις 20.000 κορωνῶν ἡμερησίως δι' ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν ἐντολέα. Συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ἑπι-
 θένοντος Διατάγματος, ἡ Τράπεζα δύνανται ἐπίσης νὰ διαθέτῃ ἐλευθέρως πρὸς σκοπὸν ἀγορᾶς ἔμπο-
 ρημάτων ἐν τῷ ἔξωτεριῷ κατόπιν ἰδίου ἐλέγχου καὶ ὑπὸ ἰδίαν εὐθύνην συναλλάγματα ἀξίας μέ-
 γιστον 50.000 κορωνῶν ἡμερησίως δι' ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν ἐντολέα. Ἡ διάθεσις ὅμως ὑπὲρ τὰ ἀναφε-
 ρόμενα ἐλάχιστα συμφώνως ταῖς § 5, 6 καὶ 7 τοῦ ἀνωτέρου Διατάγματος ὑπόκειται εἰς τὴν προηγου-
 μένην ἔγκρισιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆ μεσολαμβάνει μίαν «Τραπεζῆς».

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, μέχρι νεωτέρας τροποποιήσεως, θέλει ἐκτελεῖν τὴν διάθεσιν ταύτην μέσῳ τῶν «Τραπεζῶν» διὰ πωλήσεως τῶν συναλλαγμάτων ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ. Τὰ συναλλάγματα, ὅτινα ἐπώλησεν ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα εἰς «Τραπεζάς» διὰ τοῦ Χρηματιστηρίου, τὰ θέτει εἰς διά-
 θεσιν παρὰ ξένῳ ἀνταποκριτῇ, τηροῦσα τὰς συνθήκας τοῦ ἐμπορίου συναλλαγμάτων τοῦ Χρηματι-
 στηρίου Πράγας. Ἐάν τὸ ποσὸν δέον νὰ τεθῇ ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς εἰς τὴν διάθεσιν ἰδρύ-
 ματος, τὸ ὅποιον δὲν εἶναι ἀνταποκριτῆς αὐτῆς ἐν τῷ ἔξωτεριῷ, τότε ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δὲν ὀφείλουται εἰς καταβολὴν τῶν προελθουσῶν συναλλαγματικῶν διαφορῶν.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ ἐγγυήσιν ἀπὸ τὰς Τραπεζάς, εἰς ἃς αὕτη πωλεῖ ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ συναλλάγματα, διὰ τὴν ἔγκρισιν καταβολῆν τοῦ ἰσοποσῶν εἰς κορώνας ἢ εἰς χρονογραφοῦ, ἢ διὰ δεσμεύσεως τοῦ ἀναλόγου ποσοῦ ἐπὶ τοῦ συμφηριστικοῦ λογαριασμοῦ τῆς ἐκάστοτε Τραπεζῆς παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ ἢ παρὰ τῇ Συμφηριστικῇ Τραπεζῇ τῆς Πράγας.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ χρεώσῃ τὴν ἀγοράστριαν «Τράπεζαν» δι' ὅλων τῶν γενομένων παρ' αὐτῆς δαπανῶν κατὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν συναλλαγμάτων.
 Ἄπαντα τὰ ἀγορασθέντα καὶ παραδοθέντα ποσὰ συναλλαγμάτων ἐντός τῆς ἰδίας ἡμέρας καταχωρεῖται ἢ «Τράπεζα» τὴν ἐπομένην ἡμέραν εἰς κατάλογον, ὅστις ἀποστέλλεται ἡμερησίως εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ καθορίσθη διὰ τοῦ Διατάγματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἀπὸ 26 Σε-
 πτεμβρίου 1931.

Ἐπιστοφέντα συναλλάγματα εἰσαγωγῆς ὑπολογίζονται ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς εἰς τὴν ἀρχικὴν τιμὴν, ἢ εἰς τὴν τελευταίαν, ἐάν αὕτη εἶναι ἀνωτέρα ἀπὸ τὴν τρέχουσαν τιμὴν.

2. Ἡ διάθεσις συναλλαγμάτων εἰς πρόσωπα καὶ οἴκους, ὅτινες κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἰσχύος τοῦ Κυβερνητικοῦ Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 152/1931 εἶχον κατάθεσιν εἰς ξένον νόμισμα ἐν τῷ ἔξωτεριῷ, ἐγκρίνεται τότε μόνον, ὅταν τὰ ἄτομα καὶ οἱ οἴκοι οὗτοι ἐξαντλήσωσι τὴν κατάθεσιν τῶν ἐν τῷ ἔξωτεριῷ.

Ἄγορὰ συναλλαγμάτων ἐξ ἐλευθέρων καταθέσεων ἀλλοδαπῶν εἰς κορώνας.

Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 12 ἐδαφίῳ 10 τοῦ Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 46/1924, ἡ διάθεσις ὑπὸ ἄλλο-
 διαπῶν τῶν ἐλευθέρων καταθέσεων εἰς κορώνας εἶναι ἐλευθέρη. Αἱ ἀγοραὶ συναλλαγμάτων διὰ παρο-
 μοίῳν καταθέσεων ἐκτελοῦνται ἀμέσως παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ, ἥτις θέλει παραχωρῆ ἄπειρο-
 ρίστως τὰ συναλλάγματα.

Ἐξασφάλις συναλλαγμάτων διὰ μελλούσας προμηθείας.

Ἡ ἐξασφάλις συναλλαγμάτων διὰ μελλούσας προμηθείας ἐκτελεῖται κατὰ ἑλευθέραν κρίσιν καί εἰς ἐκάστην περίπτωσιν ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς μόνον ὑπὸ τὴν μορφήν προθεσμιακῆς πράξεως ὑπὸ ὄρους, οἷτινες ὀρίζονται εἰς ἐκάστην τῶν περιπτώσεων.

Τήρησις καταλόγων.

Αἱ «Τραπεζαί» ἔχουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐγγράφωσι τὴν διάθεσιν συναλλαγμάτων καὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἐγγραφῶν εἰς κορώνας εἰς ἀλλοδαποὺς λογαριασμοὺς, εἰς τοὺς ἀκολουθοῦντας καταλόγους :

1. Κατάλογος «Α». Διὰ τὴν διάθεσιν συναλλαγμάτων πρὸς ἀγορὰν ἐμπορευμάτων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ (§ 6 καὶ 7 τοῦ Κυβερνητικοῦ Διατάγματος 46]24).

2. Κατάλογος «Β». Διὰ τὴν διάθεσιν συναλλαγμάτων πρὸς πληρωμὰς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ δι' ἄλλας αἰτίας (§ 10 τοῦ ἀνωτέρω ἀναφερθέντος Κυβερνητικοῦ Διατάγματος).

3. Κατάλογος «Α» κορωνῶν, διὰ τὰς ἐγγραφὰς εἰς λογαριασμοὺς ἀλλοδαπῶν εἰς κορώνας πρὸς ἀγορὰν ἐμπορευμάτων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ (§ 12 ἐδάφιον 2 τοῦ ἰδίου Διατάγματος).

4. Κατάλογος «Β» κορωνῶν, διὰ τὰς ἐγγραφὰς εἰς λογαριασμὸν ἀλλοδαπῶν πρὸς πληρωμὰς ἐξ ἄλλης αἰτίας παρὰ δι' ἀγορὰν ἐμπορευμάτων (§ 12 ἐδάφιον 3).

5. Κατάλογος «Γ», διὰ τὴν διάθεσιν συναλλαγμάτων καὶ ξένων νομισμάτων πρὸς ταξειδιότητας ἐπὶ διαβατηρίου (§ 20 ἐδάφιον 2. Κυβ. Διατ. 46]24).

ΤΑ ΕΝ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΥΙΑ ΜΕΤΡΑ ΕΛΕΓΧΟΥ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ.

Ἡ Γιουγκοσλαβικὴ Κυβέρνησις ἔλαβε περιοριστικὰ μέτρα ἐξαγωγῆς συναλλάγματος, δημοσιεύσασα τὴν 9ην Ὀκτωβρίου 1931 τὸ ἀκόλουθον Διάταγμα, τὸ κείμενον τοῦ ὁποίου εἰς γαλλικὴν μετάφρασιν εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ μᾶς διαβιβάσῃ ὁ ἐν Βελιγραδίῳ Ἕλλην Πρεσβευτής.

Τὸ Διάταγμα τοῦτο ἔχει ὡς ἑξῆς:

I

ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΠΕΡΙ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ.

Ἄρθρον 1. Ἐκτὸς τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, θὰ δύνανται ν' ἀσχολῶνται ἐξαιρητικῶς μὲ τὸ ἐμπόριον τῶν συναλλαγμάτων καὶ νομισμάτων τὰ τραπεζικὰ ἰδρυμάτα ἢ τὰ γραφεῖα συναλλάγματος, τὰ ὅποια θὰ ἐξουσιοδοτηθῶσι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον παρὰ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, καὶ διὰ τὰ συναλλάγματα τὰ καθοριζόμενα εἰς τὴν ἐξουσιοδότησιν ταύτην.

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀνακαλέσῃ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἐξουσιοδότησιν τοῦ εἶδους τούτου.

Ἄρθρον 2. Ἀπασα ἡ ἐμπορία συναλλαγμάτων δέον νὰ ἐκτελεῖται διὰ τῶν Χρηματιστηρίων τῆς χώρας, τῇ μεσολαβήσει τῶν ἐξουσιοδοτημένων τραπεζικῶν ἰδρυμάτων. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον θὰ πραγματοποιῶνται ὅλαι αἱ συναλλαγαὶ αἱ ἐνεργηθεῖσαι ὑπὸ τῶν ἐξουσιοδοτημένων ἰδρυμάτων διὰ λογαριασμὸν τῶν πελατῶν των.

Ἐὰν ἐξαγωγεῖς τις εἶναι ταυτοχρόνως καὶ εἰσαγωγεῖς, θὰ δύνανται νὰ χρησιμοποιήσῃ ἐκ τοῦ συναλλάγματος τοῦ ἀποκτηθέντος διὰ τὰ ἐξαχθέντα προϊόντα του τὸ ποσὸν τὸ ἀναγκαῖον διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐμπορευμάτων τῶν ἀγορασθέντων εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ δικαιολογήσῃ τὴν χρῆσιν ταύτην τοῦ συναλλάγματος κατὰ τὸν τρόπον τὸν προβλεπόμενον διὰ τὴν δικαιολογίαν τῶν ἀγορῶν συναλλάγματος παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ ἢ ταῖς Τραπεzaῖς ταῖς ἐξουσιοδοτημέναις διὰ τὴν ἐμπορίαν τοῦ συναλλάγματος. Συναλλαγὰὶ τοῦ εἶδους τούτου ἐπὶ συναλλάγματος, προσερχόμεναι ἀπὸ ἐξαγωγᾶς διὰ τὴν πληρωμὴν ἐμπορευμάτων εἰσαχθέντων, δὲν θὰ δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶσιν εἰμὴ παρ' ἐμπόρων ἐχόντων προηγουμένην ἐξουσιοδότησιν τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς.

Ἄρθρον 3. Ἄλλοδαπὰ μέσα πληρωμῆς, τὰ ὅποια δέον νὰ χρησιμεύσωσι διὰ τὴν πληρωμὴν ἐμπορευμάτων ἀγορασθέντων εἰς τὸ ἐξωτερικόν, δὲν θὰ δύνανται ν' ἀγοράζωνται ἄλλως εἰμὴ τῇ μεσολαβήσει Τραπεζῶν ἐξουσιοδοτημένων διὰ τὴν ἐμπορίαν τοῦ συναλλάγματος.

Αἱ ἐξουσιοδοτημέναι Τράπεζαι θὰ δύνανται νὰ πωλῶσιν ἄλλοδαπὰ μέσα πληρωμῆς μόνον ἐφόσον λάβωσι παρὰ τοῦ ἀγοραστοῦ ἔγγραφον ὑπόσχεσιν, κατὰ τὴν ὁποίαν οὗτος ὑποχρεοῦται νὰ εἰσαγάγῃ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐντὸς προθεσμίας ἐνὸς μηνὸς τὸ βραδύτερον, ἰσότημον ποσότητα ἐμπορευμάτων. Τὰ μέσα πληρωμῆς θὰ δύνανται νὰ πωλῶνται ἄνευ τῆς ἔγγραφου ταύτης ἐξουσιοδοτήσεως, ἐὰν ὁ ἀγοραστὴς παρουσιάσῃ τὸ ἀρχικὸν τιμολόγιον τῶν εἰσαχθέντων ἤδη εἰς τὴν χώραν ἐμπορευμάτων, προσθέντων εἰς τοῦτο τὸ σχετικὸν πρὸς τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα τελωνειακὸν ἔγγραφον.

Ἐκτὸς τῆς ὑποχρέωσεως τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου,

οὐ ἀγορασταὶ θὰ ὑποχρεῶνται νὰ παρουσιάσωσι πιστοποιητικὸν βεβαιοῦν, ὅτι περιλαμβάνονται εἰς τὸ ἔμπορικὸν μητρώον καὶ ἐπλήρωσαν τοὺς φόρους τῶν διὰ τὸ διαφρεῦσαν ἑξάμηνον, ὡς καὶ διὰ τὰς προηγουμένης περιόδου.

Ἄρθρον 4. Αἱ Τράπεζαι ἢ τὰ γραφεῖα συναλλάγματος τὰ ἔξουσιοδοτημένα διὰ τὴν ἔμπορίαν τοῦ συναλλάγματος θὰ δύνανται νὰ πωλῶσιν εἰς Γιουγκοσλαίους ὑπηκόους ἢ εἰς ξένους ὑπηκόους κατοικοῦντας διαρκῶς εἰς τὴν χώραν μας, ἐπὶ τῇ ἐπιδείξει κεκρωμένον διαβατηρίου, νομίσματα ἢ ἄλλα ἄλλοδαπὰ μέσα πληρωμῆς μέχρι ποσοῦ ἰσοτίμου τὸ πολὺ πρὸς 10.000 δηνάρια.

Αἱ ἔξουσιοδοτημένα Τράπεζαι ἢ γραφεῖα συναλλάγματος ὑποχρεοῦται ν' ἀναγορεύωσιν ἐπὶ τοῦ διαβατηρίου τὸ ποσοῦν τῶν πωληθέντων νομισμάτων, θὰ ἐλέγχωσι δὲ ἐπίσης ἐὰν τὰ συναλλάγματα ἢ νομίσματα τὰ προηγουμένως πωληθέντα ἐχρησιμοποιήθησαν δεόντως διὰ τὸν προβλεφθέντα προσορισμὸν τῶν, δηλαδὴ ἐὰν τὰ ποσὰ ταῦτα ἐξήχθησαν πράγματι εἰς τὸ ἔξωτερικόν. Θὰ φέρωσιν εἰς γνῶσιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς πᾶσαν περίπτωσιν ἀταξίας, ἐν ᾗ αἱ ἀρχαὶ θὰ φέρωσιν εἰς γνῶσιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν πᾶσαν παρομοίαν περιπτώσιν.

Ἐκτὸς τῶν ἄλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς τῶν μνημονευθέντων ἀνωτέρω, οἱ ὑπῆκοοι τῆς ἡμετέρας χώρας θὰ δύνανται νὰ ἐξαγάγωσιν εἰς τὸ ἔξωτερικόν εἰς Γιουγκοσλαβικὸν νόμισμα ποσοῦν μὴ ὑπερβαῖνον τὰ 3.000 δηνάρια.

Ἄρθρον 5. Διὰ τὴν ἀγορὰν συναλλάγματος καὶ νομισμάτων μὴ περιλαμβανομένων εἰς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος Διατάγματος, θ' ἀπαιτῆται εἰδικὴ ἔξουσιοδότησις παρεχομένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν (Τμήμα Δημοσίου Λογιστικῆ—Γραφεῖον ὑποθέσεων νομίσματος καὶ συναλλάγματος). Παρομοίαι ἔξουσιοδότησις δὲν θὰ δύνανται νὰ παρασχεθῇ εἰμὴ μόνον ἐπὶ τῇ βάσει ἐγγράφου αἰτήσεως, εἰς τὴν ὁποίαν δεόν νὰ ἐκτίθενται τὰ αἷτια τὰ προκαλέσαντα τὴν αἴτησιν ταύτην. Ἡ αἴτησις δεόν νὰ στηρίζηται καὶ ἐπὶ δικαιολογητικῶν στοιχείων.

Ἄρθρον 6. Κατὰ τὰς ἐξαγωγὰς ἐμπορευμάτων ἀναφερομένων εἰς τὸν πίνακα τῶν ἀποτελοῦντα μέρος τοῦ παρόντος Διατάγματος, καὶ δι' ἀξίας ἀνωτέρας τῶν 5.000 δηνარიῶν, δεόν νὰ παρέχηται ἐγγύησις τοῦ συναλλάγματος καὶ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐκτελήται ἢ πράξις τῆς ἐξαγωγῆς εἰμὴ διὰ πιστοποιητικῶν διδομένων παρὰ μιᾶς τῶν ἔξουσιοδοτημένων Τραπεζῶν. Ἡ ἐγγύησις αὕτη τοῦ συναλλάγματος συνίσταται εἰς ἐγγράφον ὑπόσχεσιν, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἐξαγωγεὺς ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὴν χώραν τὸ συνολικὸν ποσοῦν συναλλάγματος τὸ εἰσπραχθὲν διὰ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐμπόρευμα. Ἐναντι τῆς λήψεως τῆς ἐγγράφου ταύτης ὑποσέσεως αἱ ἔξουσιοδοτημένα Τράπεζαι θὰ παρέχωσι τὰ πιστοποιητικὰ τὰ βεβαιοῦντα τὴν ἐγγύησιν τοῦ συναλλάγματος. Πᾶς ἐξαγωγεὺς ὑποχρεοῦται νὰ εἰσαγάγῃ ἀκολούθως εἰς τὴν χώραν τὸ εἰσπραχθὲν ἐκ τοῦ ἐμπορευμάτος του συναλλάγμα, καὶ, τὸ βραδύτερον, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ ἐν λόγῳ ἐμπορευμάτος, ἐφόσον δὲν ἀποδείξῃ τὴν ἀνάγκην τῆς παρατάσεως τῆς προθεσμίας.

Ἄρθρον 7. Εἰς ἀπάσας τὰς περιπτώσεις ταύτας τῶν ἠγγυημένων συναλλαγματιῶν, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀγοράσῃ τὸ ἥμισυ τοῦ ποσοῦ, διὰ τὸ ὁποῖον ἐδόθη ἐγγύησις παρὰ τοῦ ἐξαγωγέως. Κατὰ συνέπειαν, ἅπασαι αἱ ἔξουσιοδοτημένα Τράπεζαι ὑποχρεοῦνται νὰ προσφέρωσιν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τὸ ἥμισυ τοῦ συναλλάγματος καὶ τῶν νομισμάτων τούτων τῶν εἰσραχθέντων ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ καὶ προσροχόμενων ἐκ συναλλαγῶν σχετικῶν μὲ τὴν ἐξαγωγὴν. Λέον ν' ἀποδειχθῇ διὰ

πιστοποιητικῶν τοῦ τελωνειακοῦ γραφείου, ὅτι πρόκειται περὶ ἀξιῶν προσροχόμενων ἀπὸ ἐξαγωγῆς καὶ εἰσαγωγῆσιν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἄρθρον 8. Ἄλλοδαποὶ δύνανται νὰ ἔχωσι πιστώσεις εἰς ἔθνικὸν συναλλάγμα (δηνάριον), τὸ ὁποῖον δύνανται ἐλευθέρως νὰ διαθέτωσι μόνον παρὰ ἔξουσιοδοτημέναις Τραπεζαῖς διὰ τὴν ἐμπορίαν συναλλάγματος, εἰς τὰς κάτωθι περιπτώσεις :

α) Ὅταν ἡ πίστισις αὕτη συνέστη διὰ καταβολῆς δηναρίων δι' ἐμπορεύματα, καταβολῆς στηριζομένης ἐπὶ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος Διατάγματος.

β) Ὅταν ἡ πίστισις αὕτη συνέστη διὰ πωλήσεως συναλλάγματος καὶ ξένων νομισμάτων, πραγματοποιηθείσης εἰς τὴν χώραν ἡμῶν, τῇ μεσολαβήσει τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

γ) Ὅταν ἡ πίστισις αὕτη συνέστη διὰ τῆς εἰσπραξέως τοκομεριδίων ἢ ὁμολογιῶν κληρωθεισῶν εἰς τὸ ἄρτιον δανείων τοῦ Κράτους, διὰ τῆς εἰσπραξέως μερισματαποδείξεων ἢ πωλήσεως μετοχῶν Τραπεζῶν ἢ ἄλλων ἀνωνύμων ἐταιριῶν τῆς χώρας ἡμῶν, ὑπὸ τὸν ὄρον μίᾳ Τραπεζᾷ ἔξουσιοδοτημένῃ διὰ τὴν ἐμπορίαν τοῦ συναλλάγματος νὰ ἐγγυηθῇ, ὅτι αἱ ἐν λόγῳ ὁμολογίαι τῶν δανείων τοῦ Κράτους, αἱ μετοχαὶ ἢ τὰ τοκομερίδια ἦσαν πράγματα ἰδιοκτησία τῶν ἐνδιαφερομένων ἀλλοδαπῶν.

Αἱ ἔξουσιοδοτημέναι Τραπεζαὶ δέον νὰ τηρῶσιν ἰδιαιτέρους λογαριασμοὺς σχετικῶς μὲ τοὺς ἀλλοδαποὺς καὶ ἀναφερομένους εἰς τὰ ἐλεύθερα δηνάρια, λογαριασμοὺς οἷτινες δέον νὰ φέρωσι τὴν ἐνδειξὴν «ἐλεύθερα δηνάρια».

Ἐπιτρέπονται μεταφοραὶ πιστώσεων εἰς ἐλεύθερα δηνάρια ἐκ τοῦ λογαριασμοῦ ἀλλοδαποῦ οἴκου εἰς τὸν λογαριασμὸν ἐτέρου ἀλλοδαποῦ οἴκου, παρὰ τῇ ἰδίᾳ Τραπεζῇ τῇ ἔξουσιοδοτημένῃ διὰ τὴν ἐμπορίαν τοῦ συναλλάγματος, ἐν ᾧ διὰ μεταφορὰν παρομοίας πιστώσεως εἰς λογαριασμὸν ὑφιστάμενον παρ' ἄλλῃ Τραπεζῇ ἔξουσιοδοτημένῃ διὰ τὴν ἐμπορίαν τοῦ συναλλάγματος, ἀπαιτεῖται νὰ γείνη δήλωσις εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τραπεζάν.

Πιστώσεις ἀλλοδαπῶν ὑφιστάμεναι παρὰ Τραπεζαῖς ἔξουσιοδοτημέναις διὰ τὴν ἐμπορίαν τοῦ συναλλάγματος κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Διατάγματος δέον νὰ δηλώνται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τραπεζάν παρὰ τῶν ἐν λόγῳ Τραπεζῶν, αἱ ὁποῖαι συγχρόνως θὰ ἐξηγῶσι τὴν προέλευσιν τῶν πιστώσεων τούτων.

Ἄρθρον 9. Ἀποστολαὶ πραγματικῶν δηναρίων, προσροχόμεναι ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, δὲν δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶσιν εἰμὴ τῆς μεσολαβήσει τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἢ τῶν ὑποκαταστημάτων αὐτῆς. Πιστώσεις εἰς δηνάρια, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦνται ἐκ τοιούτων ἀποστολῶν, δύνανται νὰ χρησιμοποιηθῶσι διὰ πάντα σκοπὸν, τῇ συγκαταθέσει τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς (ἄρθρον 8).

Ἄρθρον 10. Πιστώσεις ἀλλοδαπῶν εἰς δηνάρια, συνιστάμεναι ἄλλως ἢ κατὰ τὸν ἐν τοῖς ἄρθροις 8 καὶ 9 τοῦ παρόντος Διατάγματος προβλεπόμενον τρόπον, δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ἀποκλειστικῶς πρὸς τὸν σκοπὸν πληρωμῶν διενεργουμένων ἐντὸς τῆς χώρας, καὶ μόνον εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν θὰ ἐξοφλῶνται διὰ τῆς προβλεφθείσης κανονικῆς ὁδοῦ.

Ἄρθρον 11. Ὑποχρεώσεις, ἀναλαμβάνόμεναι εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν εἰς ξένον συναλλάγμα ἢ εἰς δηνάρια, παρὰ Τραπεζῶν, ἀνωνύμων ἐταιριῶν, ἰδιωτικῶν οἰκῶν ἢ ἰδιωτῶν, δέον πρὸ παντὸς ἄλλου νὰ γνωστοποιῶνται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἢ νὰ γνωστοποιήσῃς αὕτη δινηθῇ νὰ χρησιμεύσῃ βραδύτερον ὡς βεβαίωσις διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ ἀναγκαίου συναλλάγματος πρὸς ἐξόφλησιν τῶν χρεῶν τούτων.

Ἄρθρον 12. Πωλήσεις δηναρίων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν δύνανται νὰ ἐκτελῶνται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΓΔΩΘΟΝ

ἘΝ ΑΛΒΑΝΙΑ

Κατὰ πληροφορίας τοῦ ἐν Τιράνοις Ἑλληνος Πρεσβευτοῦ, παρασχεθείσας εἰς τὴν Ἑνωσιν Τραπεζῶν διὰ τῆς ἀπὸ 27ης Ὀκτωβρίου 1931 ἐπιστολῆς του, οὐδὲν νομοθετικὸν μέτρον ἐλήφθη ἐν Ἀλβανίᾳ ἀναφορικῶς μὲ τὸ νόμισμα καὶ τὴν ἐξαγωγὴν συναλλάγματος.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Ἀλβανίας ἐδήλωσεν ἐσχάτως, ὅτι τὸ κυκλοφοροῦν νόμισμα τῆς Ἀλβανικῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἔχει ὡς βάσιν τὸν χρυσὸν καὶ ἡ Τράπεζα εἶναι ὑποχρεωμένη συμφώνως πρὸς τὴν μετὰ τῆς Κυβερνήσεως σύμβασίν της νὰ διατηρῇ εἰς χρυσὸν τὰ καλύμματά της, κανονίζουσα αὕτη ἐκάστοτε καὶ τὴν ἐξαγωγὴν συναλλάγματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ

ΤΑ ΕΝ ΡΟΥΜΑΝΙΑ ΜΕΤΡΑ ΕΛΕΓΧΟΥ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ.

Ἐν Ρουμανία (1) δὲν ὑφίσταται σήμερον, καὶ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς σταθεροποιήσεως τοῦ λείου, ὑπηρεσία ἐλέγχου τῶν πράξεων ἐπὶ τοῦ συναλλάγματος. Μόνον ἐν Ἰασώ συνεστήθη ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου 1918 ὑπὸ τῆς Ρουμανικῆς Κυβερνήσεως Γραφεῖον Ἐλέγχου Συναλλάγματος, ἡ ἐπίσημος ὄμως καὶ μόνιμος λειτουργία τοῦ Γραφείου τούτου χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ 1923.

Κατωτέρω δημοσιεύομεν περιληπτικὸν σημείωμα περιλαμβάνον τοὺς κανόνας συμφώνως πρὸς τοὺς ὁποίους ἐξησκήθη ὑπὸ τῆς ἐν λόγῳ ὑπηρεσίας ὁ ἔλεγχος τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ συναλλάγματος καὶ ὧλον ἐν γένει τῶν σχετιζομένων πρὸς τὰς διακυμάνσεις τοῦ νομίσματος χρηματιστηριακῶν πράξεων.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ ΕΙΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ ΚΑΙ ΕΙΣ ΛΕΙΤ

Αἱ πράξεις συναλλάγματος (ἀγοραὶ, πωλήσεις, δάνεια) δὲν δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶσιν εἰμὴ παρ' ὄψεων εἰδικῶς ἐξουσιοδοτημένων.

Αἱ πωλήσεις συναλλάγματος δέον νὰ ἔχουσιν ἀποδεδειγμένους ἐμπορικὸν ἀντικείμενον, ἐπὶ τῇ βίβσει γραπτῆς δηλώσεως, τὴν ὁποίαν πᾶς ἐγκατεστημένος ἐν Ρουμανίᾳ ἔμπορος ὑποχρεοῦται νὰ κἀμῃ εἰς τὴν Τράπεζαν.

Αἱ δηλώσεις δέον νὰ θεωρῶνται προηγουμένως ὑπὸ ἐνὸς Γραφείου Ἐλέγχου Συναλλάγματος, ἐφόσον ἡ ἀξία τοῦ ἀγοραζομένου συναλλάγματος ὑπερβαίνει τὰ 30,000 λεί. Αἱ πωλήσεις κάτω τοῦ ποσοῦ τούτου γίνονται ἐπὶ τῇ βίβσει τῆς ἰδίας ἐγγράφου δηλώσεως τῆς διδομένης ὑπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ εἰς τὴν Τράπεζαν.

Οἱ ἄπλοϊ ἰδιῶται δὲν δύνανται νὰ διαθέτῳσιν ἐλευθέρως, εἰς διάστημα 3 μηνῶν, πλεόν τοῦ ποσοῦ τῶν 2,000 φράγκων, ἀδιαφόρως εἰς ποίαν τιμὴν. Διὰ μεγαλείτερα ποσά, δέον νὰ ζητῶσι τὴν ἐξουσιοδότησιν τοῦ Γραφείου.

Ἡ ἐξαγωγή τοῦ ποσοῦ τούτου ἢ τοῦ ἰσαξίου αὐτοῦ εἰς πᾶν ἄλλο συνάλλαγμα, ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ χρονικοῦ διαστήματος, εἶναι ἐλευθέρη.

Οἱ ἀλλοδαποὶ οἱ διερχόμενοι ἐκ Ρουμανίας δύνανται ν' ἀγοράζωσι τὸ ἀναγκαῖον διὰ τὸ ταξιδεῖόν τινον συνάλλαγμα. Δύνανται ν' ἀγοράζωσι καὶ πᾶσαν ἄλλην ποσότητα συναλλάγματος ἐὰν ἡ ἀγορὰ ἀντιπροσωπεύῃ τὴν ἀξίαν ἐμπορεύματος πωληθέντος ἐν Ρουμανίᾳ. Ὡσαύτως δύνανται νὰ ἐξάγωσι τὸ συνάλλαγμα, τὸ ὁποῖον ἔφερον μεθ' ἑαυτῶν εἰσερχόμενοι εἰς τὴν χώραν.

Αἱ πράξεις συναλλάγματος μεταξύ τῶν ἐξουσιοδοτημένων Τραπεζῶν εἶναι ἐλεύθεραι.

Τὰ arbitrages εἰς ἀλλοδαπὰς χρηματαγοράς εἶναι ἐλεύθερα.

Ἡ πώλησις συναλλάγματος εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἔναντι «λεί» ἀπαγορεύεται, ἐξαιρῶσαι εἰδικῆς ἐξουσιοδοτήσεως.

Αἱ πράξεις αἱ συναπτόμεναι εἰς τὰ Χρηματιστήρια συναλλάγματος ἐποπτεύονται ὑπὸ τῶν κυβερνητικῶν ὑπαλλήλων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς διατάξεις τὰς ἰσχυρούσας ἐπὶ τῶν λογαριασμῶν «λεί», δεδομένου ὅτι ἀπὸ τοῦ Μαρτίου 1924 δὲν ὑφίστανται εἰμὴ «ἐλεύθερα λεί», εἶναι αὐτονόητον, ὅτι οἱ κάτοχοι τῶν λογαριασμῶν τούτων δύνανται νὰ διαθέτῳσιν ἐξ αὐτῶν, ἀδιάφορον κατὰ ποῖον τρόπον, ἄνευ περιορισμοῦ ἢ διατυπώσεώς τινος.

Οἱ λογαριασμοὶ «ἐλευθέρων λεί» τροφοδοτοῦνται:

α) Διὰ μεταφορῶν (virements) ἐνὸς ἄλλου λογαριασμοῦ «ἐλευθέρων λεί».

β) Δι' ἐντολῶν πιστώσεως ἢ πληρωμῶν, προερχομένων ἐξ ἐμπορικῆς πράξεως, πιστοποιημένης παρὰ τοῦ Γραφείου (εἰσαχθέντα ἐμπορεύματα, προμήθειαι πρὸς τὸ Κράτος κλπ.).

Ποσὰ μέχρι συμπληρώσεως 5,000 λεί δύνανται νὰ καταβάλλωνται ἐλευθέρως διὰ πάντα ἄλλο-δαπὸν λογαριασμῶν.

(1) Σχετικὰ στοιχεῖα εἶχε τὴν εὐγενῆ καλωσύνην νὰ μᾶς διαβιβάσῃ ὁ ἐν Βουκουρεστίῳ Ἕλληγ Πρεσβευτής.

Λί ἐκ τοῦ ἔξωτεριζοῦ ἐμβασιζαὶ ρουμανικῶν τραπεζογραμματίων πιστοῦνται εἰς λογαριασμόν «ἐλευθέρων λεί».

γ) Δι' εἰσπραξέως τοκομεριδίων ἢ τίτλων πληρωθέντων εἰς τὸ ἄριον.

δ) Διὰ τῆς ἀξίας τίτλων πωληθέντων ἐν Ρουμανίᾳ.

ε) Διὰ πάσης προσόδου, τὴν ὅποιαν οἶκοι ἢ πρόσωπα ἄλλοδαπὰ ἔχουσιν ἐν Ρουμανίᾳ, ὡς καὶ μισθῶν, ποσοστῶν ἢ ἄλλων ἀμοιβῶν διὰ παρασχεθείσας ἐν Ρουμανίᾳ ὑπηρεσίας.

Λί Ρουμανικαὶ Τράπεζαι δὲν δύνανται νὰ πωλῶσιν ἐπιταγὰς εἰς «λέι» εἰς διαταγὴν ἄλλοδαποῦ οἴκου, μὴ ἐγκατεστημένου ἐν Ρουμανίᾳ, εἰμὴ τῇ συγκαταθέσει τοῦ Γραφείου, ὡσαύτως καὶ αἱ ἐπιταγαὶ αἱ ἐκδοθεῖσαι εἰς διαταγὴν Ρουμανικοῦ οἴκου καὶ ὁπισθογραφηθεῖσαι παρ' αὐτοῦ πρὸς ὄφελος ἄλλοδαποῦ οἴκου, μὴ ἐγκατεστημένου ἐν Ρουμανίᾳ, δὲν δύνανται νὰ εἰσπραχθῶσιν ἄνευ προηγουμένης συγκαταθέσεως, εἰς περιπτώσιν καθ' ἣν αἱ ἐπιταγαὶ αὗται δὲν φέρουσι τὴν θεώρησιν τοῦ Γραφείου. Λί Τράπεζαι δὲν δύνανται νὰ ἐκδίδωσιν ἐπιταγὰς εἰς «λέι» εἰς διαταγὴν οἴκου τοῦ ἔξωτερικοῦ εἰμὴ μόνον εἰς περιπτώσιν καθ' ἣν ὁ οἶκος οὗτος διαθέτει «ἐλεύθερα λεί».

Οἱ λογαριασμοὶ εἰς «λέι» οἱ δημιουργηθέντες ἐκ τῆς πωλήσεως συναλλάγματος εἰς τὰς ἡμετέρας χρηματαγοράς, ὑποβάλλονται εἰς εἰδικὸν διακανονισμόν. Ἡ χρησιμοποίησις αὐτῶν δέον νὰ εἶναι ἀδυστηρῶς οικονομικὴ. Ἐπομένως, πᾶσαι αἱ ἐμπορικαὶ πράξεις, εἰσαγωγαὶ ἐν Ρουμανίᾳ, πωλήσεις ρουμανικῶν χρηματογράφων, δάνεια εἰς ἐμπορικοὺς οἴκους, συμμετοχὴ εἰς ἐπιχειρήσεις ἐν Ρουμανίᾳ ἢ οἰκονομικὴ διαχείρισις ἐμπορικῶν ἰδρυμάτων ἐν Ρουμανίᾳ, δύνανται νὰ διενεργῶνται διὰ τῶν λογαριασμῶν τούτων, καὶ ἄνευ διατυπώσεώς τινος.

Τὰ λεί ταῦτα ἐγγράφονται εἰς εἰδικούς λογαριασμούς.

Οἱ λογαριασμοὶ οὗτοι τροφοδοτοῦνται διὰ τῆς πωλήσεως συναλλάγματος εἰς τὰς ἡμετέρας χρηματαγοράς. Τὰ ποσὰ δὲν δύνανται νὰ χρησιμοποιῶνται διὰ τὴν ἀγορὰν συναλλάγματος, ἔξαιρουμένων τῶν περιπτώσεων, καθ' ἃς δὲν ἐπραγματοποιήθη ἡ πράξις, δι' ἣν συνέστη ἡ κατάθεσις.

Ἡ ἔξαγωγή τραπεζογραμματίων εἶναι ἀπηγορευμένη.

Λί ἀποδοχαὶ εἰς λεί ἢ εἰς συνάλλαγμα ἐντοπίων ἐμπόρων δέον νὰ ἐξουσιοδοτῶνται προηγουμένως ὑπὸ τοῦ Γραφείου, τοῦθ' ὅπερ ἐπάγεται ἀφ' ἐνὸς τὴν εἰς ἐλεύθερα λεί εἰσπραξίν, καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν πληρωμὴν ἄνευ ἄλλης ἐξουσιοδοτήσεως, εἰάν ἡ ἀποδοχὴ ἐγένετο εἰς συνάλλαγμα.

Ἡ εἰσαγωγὴ ρουμανικῶν χρηματογράφων εἶναι ἐλευθέρη.

Ἡ ἔξαγωγή μετοχῶν εἶναι κατὰ βάσιν ἀπηγορευμένη. Ἡ ἔξαγωγή ρουμανικῶν χρεωγράφων, ἔξαιρέσει τῶν ἔξωτερικῶν δανείων, δύνανται νὰ ἐπιτραπῇ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

ΤΑ ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΪ ΜΕΤΡΑ ΕΛΕΓΧΟΥ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ

Ὁ ἐν Σόφια Ἑλλην Πρεσβευτὴς εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ διαβιβάσῃ εἰς τὴν «Ἐγώσιον Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν» διὰ τὸν ἀπὸ 20ῆς Ὀκτωβρίου, 26ῆς Νοεμβρίου καὶ 30ῆς Δεκεμβρίου 1931 ἐπιστολῶν του, ἐν γαλλικῇ μεταφράσει, τὸν νέον Βουλγαρικὸν νόμον περὶ ἐμπορίας ἐπὶ ξένου συναλλάγματος καὶ χαρτονομίσματος, ὡς ἐτροποποιήθη, συμπληρώθη καὶ ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 61 τῆς 15ῆς Ὀκτωβρίου 1931 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὡς καὶ τρεῖς σχετικὰς διαταγὰς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Βουλγαρίας ὑπ' ἀριθ. 1, 2, καὶ 3, δημοσιευθείσας εἰς τὰ ὑπ' ἀριθ. 166, 195 καὶ 223 τῆς 21ῆς Ὀκτωβρίου, 29ῆς Νοεμβρίου καὶ 26ῆς Δεκεμβρίου 1931 φύλλα τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐπίσης ὁ κ. Πρέσβυς ἀπέστειλε καὶ ἀντίτυπον προηγουμένου σχετικοῦ νόμου τοῦ 1926.

Παρέχομεν κατωτέρω τὴν μετάφρασιν τοῦ τελευταίου νόμου (οὐχὶ δὲ καὶ τοῦ παλαιότερου) μετὰ τῶν τριῶν διαταγῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Βουλγαρίας.

ΝΟΜΟΣ ΑΦΟΡῶΝ ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΤΩΝ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ ΜΕΣΩΝ ΠΛΗΡΩΜΗΣ
(Συναλλάγματος καὶ τραπεζογραμματίου).

Ὁ νόμος οὗτος ἐδημοσιεύθη τὴν 1ην Ἰουλίου 1929 (Ἐφημερὶς τῆς Κυβερνήσεως ἀριθ. 27), συμπληρώθη δὲ τὴν 15ην Ὀκτωβρίου 1931 (Ἐφημερὶς τῆς Κυβερνήσεως ἀριθ. 61).

Ἄρθρον 1. Ἄπασαι αἱ συναλλαγαὶ δι' ἀλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς (συναλλάγματος καὶ τραπεζογραμματίου) ἐνεργοῦνται ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Βουλγαρίας.

Εἰς περιπτώσιν περιορισμῶν εἰς χώρας τινὰς ἀναφορικῶς μετὰ τὸ ἐμπόριον τοῦ συναλλάγματος αὐτῶν, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Βουλγαρίας θὰ δύναται ν' ἀναπέμψῃ τὰς ἐργασίας τῆς μετὰ τὰ συναλλάγματα ταῦτα.

Ἄρθρον 2. Αἱ τιμαὶ πάντων τῶν ἀλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς καθορίζονται ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Βουλγαρίας συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ περὶ τῆς Τραπεζῆς ταύτης νόμου, καὶ πᾶσαι αἱ ἀγοραὶ καὶ πωλήσεις διενεργοῦνται ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν τιμῶν τούτων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ μὴ σταθεροποιημένα νομίσματα, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Βουλγαρίας θὰ δύναται ν' ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου τοῦ ἀφορῶντος τὴν αὐτὴν Τράπεζαν.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Βουλγαρίας δὲν ὑπέχει εὐθύνας, ὅταν ἀρῶνται εἰς τινα ἀλλοδαπὸν συναλλάγμα.

Ἄρθρον 3. Αἱ Τράπεζαι καὶ οἱ τραπεζίται δύνανται νὰ διενεργῶσιν ἀγορὰς καὶ πωλήσεις ἀλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς διὰ λογαριασμὸν τῶν πελατῶν των, διὰ τὰς προγεματικὰς αὐτῶν ἀνάγκας, ἀποκλειστικῶς διὰ τῆς μεσολαβήσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Βουλγαρίας καὶ εἰς τὰς παρ' αὐτῆς καθοριζομένης τιμᾶς, ὅσον ἀφορᾷ πάσας τὰς ὑπολοίπους συναλλαγὰς (δάνεια, προεξοφλήσεις κλπ.) διὰ τῶν μέσων τούτων πληρωμῆς, δύνανται αὐταὶ νὰ ἐκτελῶνται παρὰ τῶν Τραπεζῶν καὶ τῶν τραπεζιτῶν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Βουλγαρίας, καὶ τοῦτο πάντως μετὰ τὴν ἐξακριβώσιν τοῦ

γεγονότος, ὅτι πρόκειται περὶ ἀνάγκης πραγματικῆς. Αἱ ἀναλογίαι τῶν συναλλαγῶν καὶ αἱ λοιπαὶ λεπτομέρειαι θὰ καθορίζονται ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ.

Αἱ Τράπεζαι καὶ οἱ τραπέζιται ὡς καὶ οἱ ἀγοραῖοι δύνανται ν' ἀγοράζωσι καὶ νὰ πωλῶσιν ἄλλοδαπὰ τραπέζογραμματίαι εἰς τὰς καθοριζομένας ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Βουλγαρίας τιμὰς, ἀλλὰ εἰς τὰς ἀναλογίας καὶ κατὰ τὴν διαδικασίαν τὰς καθοριζομένας ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ, μὲ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ τηρῶσιν εἰδικὸν βιβλίον (νομισματικόν), νομιμοποιημένον ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου, ἐν τῷ ὁποίῳ νὰ ἀναγράφωσι, παρόντος ἔτι τοῦ πελάτου, τὴν ἀγορὰν καὶ τὴν πώλησιν, ἀναφέροντες ἐν αὐτῷ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν τραπέζικων γραμματίων, ὡς καὶ τὴν τιμὴν, καὶ νὰ παραδίδωσιν ἀμέσως ἐκ διπλοτύπου, πίνακα ἢ σημείωμα δι' ἐκάστην ποσότητα ἀγορασθέντων ἢ πωληθέντων τραπέζογραμματίων.

Ἄρθρον 4. Ἀπαγορεύεται ἡ ἔξαγωγή βουλγαρικῶν τραπέζογραμματίων, ὁμολογιῶν καὶ τοκομεριδίων δανείων τοῦ Κράτους, τῶν νομῶν καὶ τῶν κοινοτήτων καὶ τῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Ἀγορικῆς Τραπεζῆς τῆς Βουλγαρίας, ὡς καὶ ἡ ἔξαγωγή χουσσῶν νομισμάτων ἢ τεμαχίων χουσοῦ, ἐκτὸς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Βουλγαρίας, ἢ ὁποία διὰ τὴν ἔξαγωγήν ἢ εἰσαγωγήν τοῦ εἴδους τούτου εἶναι ἀπηλλαγμένη πάντων τῶν τελωνειακῶν δασμῶν, παντὸς δικαίωματος ἢ τέλους. Ἐξαιρητικῶς, ἡ Λιεύθυνσις τοῦ Δημοσίου Χρέους θὰ δύναται, ἀφοῦ ζητήσῃ τὴν γνώμην τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Βουλγαρίας, νὰ ἐντέλλεται ἐγγράφως τὴν ἔξαγωγήν ὁμολογιῶν τοῦ Κράτους καὶ ἡγγυημένων παρὰ τοῦ Κράτους, ἐὰν ὁ ἔξαγωγεὺς ἀποδείξῃ, ὅτι πρὸς τοῦτο παρεχώρησεν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Βουλγαρίας ἴσης ἀξίας ξένον συνάλλαγμα.

Ὅνζ' ἦττον, διὰ τὰς ἀνάγκας ταξειδίου ἔξω τῶν συνόρων τοῦ βασιλείου, δύνανται ἄνευ προηγουμένης ἀδείας νὰ ἔξαχθῶσι βουλγαρικὰ χαρτονομίσματα μόνον μέχρι τοῦ ποσοῦ τοῦ καθοριζομένου ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ θέτοντος εἰς ἐφαρμογὴν τὸν πᾶρόντα νόμον.

Ἄρθρον 5. Πᾶς ἀποστολεὺς ἐμπορευμάτων ἐκ Βουλγαρίας ὑποχρεοῦται νὰ θέσῃ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Βουλγαρίας τὸ ξένον συνάλλαγμα τὸ προσοχόμενον ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ἔξαχθέντων ἐμπορευμάτων ἐντὸς προθεσμίας δέκα τὸ πολὺ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν εἰδοποιήθη, ὅτι τὸ συνάλλαγμα τοῦτο εἶναι διαθέσιμον.

Ἄρθρον 6. Οὐδεμία ἀρχὴ κρατικὴ, περιφερειακὴ ἢ κοινοτικὴ ἢ δημοσία καὶ αὐτόνομος, περιλαμβανομένη καὶ τοῦ ὄργανου τοῦ «Πέρονικ», ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ συνάπτῃ συμβάσεις δι' ἐργολαβίας ἢ προμηθείας ἢ ν' ἀναλαμβάνῃ ἄλλας ὑποχρεώσεις δυναμένας νὰ δημιουργήσωσι χρεὴ εἰς τὸ ἔξωτερικόν ἄνευ τῆς προηγουμένης ἐξουσιοδοτήσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Τοῦτο θ' ἀποφαίνεται, ἀφοῦ λάβῃ τὴν γνώμην τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Βουλγαρίας.

Ἄρθρον 7. Οἱ παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὡς καὶ τοὺς κανονισμοὺς τοὺς δημοσιευομένους ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ αὐτοῦ νόμου, τιμωροῦνται μὲ πρόστιμον 1.000.000 λεβίων καὶ ποινὴν φυλακίσεως ἀπὸ τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν. Αἱ αὐταὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται καὶ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους διὰ παραβάσεις τοῦ ἁρθρον 6 τοῦ παρόντος νόμου. Αἱ παραβάσεις βεβαιοῦνται διὰ πρωτοκόλλου συντάσσόμενον ὑπὸ ἐπιθεωρητῶν ἢ ἄλλων ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Βουλγαρίας, εἰς τοὺς ὁποίους ἔχει ἀνατεθῆναι τὸ ἔργον τοῦτο. Ἡ Τράπεζα ἔχει τὸ δικαίωμα ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν νὰ διενεργῇ ἐρεῦνας ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ ἐμπορίου τῶν ἄλλοδαπῶν

μέσων πληροφορίας. Τὰ πρωτόκολλα ἔχουσι πλήρη ἀποδεικτικὴν ἰσχὴν μέχρις ἀποδείξεως τοῦ ἐναντίου. Τὰ πρωτόκολλα διαβιβάζονται ἀμέσως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ ὁποῖον δέον νὰ τὰ ἀποστέλλῃ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν εἰς τὸν Εἰσαγγελέα τοῦ πλησιεστέρου Δικαστηρίου ἵνα διατυπώσῃ τὰς σχετικὰς κατηγορίας κατὰ τῶν παραβατῶν. Ὁ Εἰσαγγελεὺς ὑποχρεοῦται νὰ διαβιβάσῃ τὴν δικογραφίαν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν εἰς τὸ Δικαστήριον, καὶ τὸ Δικαστήριον ὑποχρεοῦται νὰ φέρῃ τὴν ὑπόθεσιν πρὸς συζήτησιν ἐντὸς δεκαπέντε τὸ πολὺ ἡμερῶν. Ἐάν διὰ δικαιολογημένην αἰτίαν ἡ δικογραφία δὲν γείνῃ ἀντικείμενον ἐξετάσεως, δέον νὰ τεθῇ ἐκ νέου ὑπὸ ἐξέτασιν ἐντὸς δύο τῶν πολὺ ἑβδομάδων. Ἡ μὴ ἐμφάνισις τῶν παραβατῶν εἰς τὸ Δικαστήριον, μολονότι ἐκλήθησαν δεόντως, δὲν ἀναστέλλει τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως. Ἐάν δὲν ἀνευρίσκονται οἱ παραβάται εἰς τὴν μόνιμον κατοικίαν των ἢ διαμένουσιν οὔτοι εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἢ ὑπόθεσις συζητεῖται ἐρήμην αὐτῶν. Ἡ ἀπόφασις τοῦ πρωτοδικικοῦ Δικαστηρίου δὲν δύναται νὰ ἐφρασιβληθῇ εἰμὴ ἐντὸς μιᾶς ἑβδομάδος ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀπαγγελίας τῆς ἀποφάσεως. Ἡ ἀπόφασις δέον νὰ διατυποῦται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀπαγγελίας. Τὸ Ἐφετιῶν δέον νὰ ἐξετάσῃ τὴν ὑπόθεσιν ἐντὸς προθεσμίας ἐνὸς μηνὸς τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς εἰσαγωγῆς τῆς. Τὸ πρωτοβάθμιον Δικαστήριον, ἀφ' οὗ ἀπαγγεῖλῃ τὴν καταδικαστικὴν ἀπόφασιν, ἔχει τὸ δικαίωμα διὰ τὰς ἐχούσας σημασίαν τινὰ παραβάσεις νὰ διατάξῃ τὴν φυλάκισιν τῶν καταδικασθέντων μέχρις οὗ καταβάλωσι τὴν ὀρισθεῖσαν παρ' αὐτοῦ ἐγγύησιν. Ὁ Εἰσαγγελεὺς ἔχει ὡσαύτως τὸ δικαίωμα, ὅταν θὰ τοῦ ὑποβληθῇ τὸ πρωτόκολλον, νὰ διατάξῃ εἰς τὰς περιπτώσεις ποίως τινος σημασίας, τὴν φυλάκισιν τῶν παραβατῶν μέχρις οὗ καταβάλωσιν οὔτοι τὴν ὀρισθεῖσαν παρ' αὐτοῦ ἐγγύησιν.

Ἄρθρον 8. Ἐν τῷ πνεύματι τοῦ παρόντος νόμου, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Βουλγαρίας δύναται νὰ δημοσιεύσῃ ὀδηγίας, ἐγκρινομένας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου δύναται ὡσαύτως νὰ ἐκδώσῃ Κανονισμὸν.

Εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀνωτέρου νόμου, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Βουλγαρίας ἐδημοσίευσεν τὰς ἑξῆς τρεῖς διατάξεις:

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Κεντρικὴ Διεύθυνσις

ΔΙΑΤΑΓΗ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1.

Δημοσιευθεῖσα ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 166 ἀπὸ 21ης Ὀκτωβρίου 1931 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἁρθροῦ 8 τοῦ νόμου περὶ ἐμπορίας ξένου συναλλάγματος καὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Βουλγαρίας ἀπὸ 15ης Ὀκτωβρίου ε. ε., ἐγκριθείσης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδίδεται ἡ κάτωθι διαταγή:

1. Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Βουλγαρίας δὲν θὰ χορηγῇ ξένον συναλλάγμα διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ἰδιοκτησίας, τοῦ μονοπωλιακοῦ δικαιώματος ἢ τοῦ ἐνοικίου κινηματογραφικῶν ταινιῶν.
2. Δὲν θὰ χορηγῇ ξένον συναλλάγμα διὰ τὴν καταβολὴν ἀμοιβῶν καὶ ἄλλων ἐξόδων ξένων ἠθοποῶν ἐρχομένων εἰς Βουλγαρίαν διὰ νὰ δώσουν θεατρικὰς παραστάσεις.
3. Αἱ ἰδιωτικαὶ Τράπεζαι καὶ οἱ ἰδιῶται εἰσπράττουσιν εἰς λέβια τοὺς τόκους τῶν χορηγηθέντων ὑπ' αὐτῶν εἰς ξένον νόμισμα δανείων, ἀγοράζουσιν δὲ παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Βουλγαρίας, κατόπιν ἐλέγχου αὐτῆς, τοὺς τόκους οὗς ἀρεῖλουσιν εἰς τοὺς ἀνταποκριτὰς αὐτῶν ἐπὶ πιστώσεων, τὰς ὁποίας ἐχρησιμοποίησαν.
4. Ἡ Τράπεζα δὲν θὰ χορηγῇ ξένον συναλλάγμα διὰ τὴν μετατροπὴν λεβίων προερχομένων ἐκ τῆς πώλησεως κτημάτων, ὧν οἱ ἰδιοκτῆται μεταναστεύουσιν ἐκ Βουλγαρίας ἢ διαμένουσι διαρκῶς εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Κατ' ἐξαιρέσειν καὶ διὰ λόγους ἐπαρκῶς δεδικαιολογημένους, ἡ Τράπεζα δύναται νὰ χορηγήσῃ ξένον συναλλάγμα εἰς ποσὰ ἐπαρκοῦντα διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ αἰτουήτου.

5. Πᾶς ἐγγώριος ἀντιπρόσωπος ξένου οἴκου ὀφείλει νὰ πωλήσῃ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Βουλγαρίας τὴν ἀναλογοῦσαν εἰς αὐτὸν προμήθειαν εἰς ξένον νόμισμα καὶ δι' ἐντὸς προθεσμίας 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς εἰδοποιήσεως περὶ ἐγκρίσεως τοῦ ξένου συναλλάγματος.

6. Οἱ ἔμποροι εἰσαγωγεῖς ὀφείλουσι νὰ προειδοποιήσωσι τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Βουλγαρίας περὶ τοῦ ἀναγκαίου ἐντός εἰς αὐτοὺς ξένου συναλλάγματος διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῆς ἀξίας τῶν παραγγελλέντων ὑπ' αὐτῶν ἔμπορευμάτων τρεῖς μῆνας πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς πληρωμῆς.

7. Λογαριασμοὶ καταθέσεων εἰς ξένον νόμισμα ἰδιωτῶν καὶ ξένων οἴκων παρ' ἰδιωτικῆς Τραπεζῆς, δύνανται νὰ τεθῶσιν εἰς κίνησιν μόνον κατόπιν προηγουμένης ἀδείας τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Βουλγαρίας.

8. Πρόσωπα διαθέτονα ξένον συναλλάγμα, δύνανται νὰ χρησιμοποιήσωσιν αὐτὸ διὰ πραγματικὰς ἀνάγκας αὐτῶν κατόπιν ἀδείας τῆς Τραπεζῆς. Ταῦτα δὲν δύνανται νὰ ζητήσωσιν ἕτερον συναλλάγμα παρὰ τῆς Τραπεζῆς πρὶν ἢ ἐξαντλήσωσι τὸ ξένον συναλλάγμα, τὸ ὁποῖον διαθέτουσι.

9. Πᾶς ὁ ζητῶν τὴν χορήγησιν ξένου συναλλάγματος παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Βουλγαρίας δι' οἰονόμητον σκοπὸν δηλοῖ ἐγγράφως καὶ ὑπευθύνως ἐνόπιον αὐτῆς, ὅτι δὲν διαθέτει ξένον συναλλάγμα.

Οἱ παραβάται τῆς παρούσης διαταγῆς εὐθύνονται συμφώνως πρὸς τὸ ἀρθ. 7 τοῦ νόμου περὶ ἔμπορίας ξένου συναλλάγματος.

Ἐν Σόφει, τῇ 17ῃ Ὀκτωβρίου 1931.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Κεντρικὴ Διεύθυνσις

ΔΙΑΤΑΓΗ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 2.

Δημοσιευθεῖσα ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 195 ἀπὸ 21ης Νοεμβρίου 1931 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀρθρου 8 τοῦ νόμου περὶ ἔμπορίας ἐπὶ τοῦ ξένου συναλλάγματος καὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Βουλγαρικῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου 1931, ὑπ' ἀριθ. 35, ἐγκριθέσης καὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἢ Βουλγαρικῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἐξέδωκε τὴν ὑπ' ἀριθ. 2 κατωτέρω διαταγὴν:

Ἔνθα τὰ φυσικὰ καὶ τὰ νομικὰ πρόσωπα, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν κρατικῶν, τῶν νομαρχιακῶν, τῶν δημοτικῶν καὶ αὐτονόμων καθιδρυμάτων, τῶν ἰδιωτικῶν ἐταιριῶν καὶ ὀργανώσεων, ὑποχρεοῦνται νὰ δηλώσωσιν ἐντὸς 5 ἑβδομάδων ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης διαταγῆς ἐνόπιον τῶν πλησιεστέρων ὑποκαταστημάτων τῆς Βουλγαρικῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς:

1ον. Ὅλας τὰς εἰς ξένον νόμισμα καὶ εἰς λέβια ὑποχρεώσεις αὐτῶν μέχρι τῆς 13ης Νοεμβρίου 1931 πρὸς τὸ ἔξωτερικόν, τοὺς ξένους οἴκους καὶ πρόσωπα.

2ον. Ὅλας τὰς πρὸς ξένους οἴκους καὶ πρόσωπα εἰς ξένον νόμισμα ὑποχρεώσεις αὐτῶν μέχρι τῆς 1ης Νοεμβρίου 1931.

Ἐν τῇ δηλώσει νὰ ὑποδειχθῶσι λεπτομερῶς τὸ εἶδος τοῦ νομίσματος, τὸ ποσὸν τῶν ὑποχρεώσεων χωριστὰ, ἢ ἡμερομηνία καὶ ἢ προέλευσις τῆς ὑποχρεώσεως, ὁ πιστωτής, ἢ ἔδρα αὐτοῦ, οἱ ὅροι, οἱ συμφωνηθέντες τόκοι καὶ ἡ προθεσμία πληρωμῆς.

Ἀπαλλάσσονται τῆς ὑποβολῆς δηλώσεως τὰ πρόσωπα, ὧν αἱ ὑποχρεώσεις δὲν ὑπερβαίνουσι συνολικῶς τὰς 3.000 λέβια.

Ἐν Σόφει, τῇ 20ῃ Νοεμβρίου 1931.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Κεντρικὴ Διεύθυνσις

ΔΙΑΤΑΓΗ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 3.

Δημοσιευθεῖσα ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 223 ἀπὸ 26 Δεκεμβρίου 1931 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀρθρου 8 τοῦ νόμου περὶ ἔμπορίας ξένου συναλλάγματος καὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Βουλγαρίας ἀπὸ 18ης Δεκεμβρίου ἔ. ἔ., ἐγκριθέσης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδίδεται ἡ παρούσα διαταγὴ:

Ἀπαγορεύεται ἡ χορηγία ξένου συναλλάγματος διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς εἰσαγωγῆς τῶν κάτωθι εἰδῶν πολυτελείας: 1) Ἀνθέων καὶ βολβῶν ἀνθοκομίας. 2) Λιπυρίτου. 3) Σαπῶνων καλλωπισμοῦ. 4) Λίθερων ἐλαίων καὶ ἀρωματικῶν συσκευῶν, φυσικῶν ἢ τεχνητῶν, ὡς καὶ ἀρωματικῶν ἐλαίων καὶ λιπῶν. 5) Παντὸς εἶδους μυρσφίας καὶ ἀντικειμένον καλλωπισμοῦ. 6) Παντὸς εἶδους ξυλίων ἐπίπλων. 7) Λίθων, зоσημημάτων, πολυτίμων καὶ ἡμιπολυτίμων. 8) Κοινῶν καὶ βαρυντίμων δερμάτων διὰ μιλωτάς κατεργασμένον καὶ ἀκατεργάστον, προϊόντων διφθερουργίας, μιλωτῶν. 9) Ὅλον τῶν μεταξωτῶν, μικτῶν μεταξωτῶν ὕφασμάτων, ἐκλεκτῶν εἰδῶν σειραδοποιίας, δαντελλῶν καὶ ἀντικειμένον ἐκ δαντέλλας. 10) Ἐνδυμάτων καὶ ἄλλων ἀντικειμένον κατεσκευασμένων ἐξ ἐριούχων ὕφασμάτων, πλεκτῶν ἐκ δαντέλλας καὶ ἐκ σειραδίων. 11) Ὑφασμάτων, πλεκτῶν, δαντελλῶν καὶ σειραδίων ἐκ λίνου καὶ κανάβεως καὶ προϊόντων αὐτῶν. 12) Ἐπίπλων σιδηρῶν καὶ ὀρειχαλκίνων, ἐξαιρουμένων τῶν ἱατρικῶν τοιούτων. 13) Μουσικῶν ὄργάνων. 14) Παντὸς εἶδους зоσημημάτων. 15) Παιδικῶν ἄθρημάτων καὶ ἀμαξῶν. 16) Αὐτοκινήτων, ἐξαιρουμένων τῶν λεωφορείων, τῶν φορητῶν καὶ τῶν νοσοκομειῶν καὶ τῶν σκελετῶν αὐτῶν (chassis). 17) Μοτοσυκλετῶν καὶ ποδηλάτων. 18) Φωτογραφικῶν μηχανῶν. 19) Γραμμοφῶνων καὶ δίσκων γραμμοφῶνων καὶ 20) Ραδιομηχανημάτων καὶ ἀνταλλακτικῶν αὐτῶν.

Ἐν Σόφια, τῇ 24ῃ Δεκεμβρίου 1931.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω διαταγῶν, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Βουλγαρίας προσέβη καὶ εἰς τὴν ἕφουσιν τοῦ τόκου προεξοφλήσεως ἀπὸ 8 $\frac{1}{2}$ % εἰς 9 $\frac{1}{2}$ %, τοῦ δὲ τόκου τῶν τρεχουμένων λογαριασμῶν ἀπὸ 9 $\frac{1}{2}$ % εἰς 10 %.

Ὁ περὶ συναλλάγματος Βουλγαρικῶς νόμος τοῦ 1926 καὶ τὸ ἐκτελεστικὸν τοῦ Λιάταγμα (τοῦ ὁποίου περίληψιν, τρόπον τινά, ἀποτελεῖ ὁ ἀνωτέρω δημοσιευόμενος νόμος τῆς 15ης Ὀκτωβρίου 1931), δὲν δύνανται ἐλλεῖψαι χώρου νὰ περιληφθῶσιν εἰς τὸ παρὸν ἔργον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ

ΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ
ΜΕΤΡΑ ΕΛΕΓΧΟΥ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ

Ἐν Τουρκίᾳ (1) ἐδημοσιεύθησαν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τὰ ἀκόλουθα μέτρα ἐλέγχου συναλλάγματος:

1) Ὁ ἀπὸ 25ης Φεβρουαρίου 1930 νόμος περὶ προστασίας τοῦ Τουρκικοῦ νομίσματος.

2) Τὸ ἀπὸ 27ης Φεβρουαρίου 1930 σχετικὸν Διάταγμα.

3) Τὸ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν Διάταγμα τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου.

4) Ἡ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν διαταγὴ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν περὶ τῶν εἰς ξένον συναλλάγμα ἀναγκῶν.

5) Τὸ ἀπὸ 26ης Ἀπριλίου 1930 Διάταγμα, τροποποιοῦν ἕν τινα μέτρον τὸ ἀπὸ 27ης Φεβρουαρίου 1930 πρῶτον Διάταγμα. καὶ

6) Τὸ ἀπὸ 16ης Νοεμβρίου 1931 νεώτερον Διάταγμα, περὶ περιορισμῶν τῶν εἰσαγομένων εἰς τὴν Τουρκίαν ἐμπορευμάτων. (*)

Τὰ κείμενα τῶν νομοθετικῶν τούτων μέτρων ἔν Τουρκίᾳ ἔχουσιν ὡς ἐξῆς:

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1567 ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΑΞΙΑΣ ΤΟΥ ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣ
(Resmî Gazeta ἀριθ. 1433 τῆς 25 Φεβρουαρίου 1930).

I

Ἄρθρον 1. Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκδίδῃ Διατάγματα πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως διακανονίσῃ καὶ περιορίσῃ τὴν ἀγοράν, πώλησιν καὶ ἐξαγωγήν συναλλάγματος, νομισμάτων καὶ ὁμολογιῶν καὶ νὰ προστατεύῃ τὴν ἀξίαν τοῦ τουρκικοῦ νομίσματος.

Ἄρθρον 2. Τὰ Διατάγματα ταῦτα θὰ δημοσιεύωνται διὰ τοῦ Τύπου ἢ ἄλλων προσφόρων μέσων ὑπὸ τὸν τίτλον «Προστασία τῆς ἀξίας τοῦ Τουρκικοῦ νομίσματος».

Τὰ Διατάγματα, τῶν ὁποίων ἡ ἡμερομηνία τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος δὲν ἀναφέρεται ἔν αὐτῷ τούτῳ τῷ κειμένῳ αὐτῶν, τίθενται ἔν ἰσχύϊ ἀπὸ τῆς ἐπομένης ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεώς των.

Ἄρθρον 3. Αἱ Τράπεζαι ὡς καὶ τὰ ἄλλα ἰδρύματα τὰ ἀσχολούμενα μετὰ τὰς ἀναφερομένας εἰς τὸ 1ον ἄρθρον ὑποθέσεις, τὰ ὁποῖα ἤθελον ἐνεργήσῃ ἀντιθέτως πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδοθέντα Διατάγματα, θὰ καταδιώκωνται συμφώνως μετὰ τὸν νόμον, καί, δι' ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου, θ' ἀπαγορεύεται εἰς αὐτὰ νὰ ἐργάζωνται διὰ χρονικὸν διάστημα μεταξὺ 15 ἡμερῶν καὶ 2 ἐτῶν. Ταῦτοχρόνως θὰ καταδικάζωνται εἰς βαρὺ πρόστιμον ἀπὸ 500 μέχρι 100.000 τουρκικῶν λιρῶν. Ἐν περιπτώσει δὲ ὑποτροπῆς, θὰ κλείωνται. Ἐάν ἡ πράξις αὕτη διεπράχθῃ ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ τῆς Τραπεζῆς ἢ τοῦ ἰδρύματος ἢ κατ' ἐντολήν του, αἱ ἀποφάσεις περὶ διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν ἢ κλεισίματος αὐτῶν, θὰ ἐπιβάλλωνται ὡσαύτως καὶ ἐπὶ ὄλων τῶν ἔν Τουρκίᾳ Ὑποκαταστημάτων τῶν Τραπεζῶν αὐτῶν ἢ ἰδρυμάτων.

(1) Σχετικὰς πληροφορίας εἶχον τὴν εὐγενῆ καλωσύνην νὰ παραάσωσιν ἡμῖν ὁ ἔν Ἀγκυρᾷ Ἑλλήν Πρεσβευτὴς καὶ ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν.

(2) Τὸ τελευταῖον τοῦτο Διάταγμα ἐδημοσιεύθη εἰς ἀνταπόκρισιν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἔν τῇ ἐφημερίδι «Ἐλευθέρον Βῆμα» τῆς 27ης Νοεμβρίου 1931.

Ἀπαγορεύεται εἰς τὰς Τραπεζὰς καὶ τὰ ἰδρύματα, τὰ ὁποῖα κατεδικιάσθησαν εἰς προσωρινὴν ἀναστολὴν τῶν ἐργασιῶν τῶν, νὰ ἐκτελῶσι κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀναστολῆς, νέας ἐπικερδεῖς δι' αὐτὰ πράξεις. Οὐχ' ἦτιον, δύνανται νὰ ἐξακολουθήσωσι τὰς πράξεις, εἰς τὰς ὁποίας ἐνδιαφέρονται τρίτοι, ὡς καὶ τὰς πράξεις, αἱ ὁποῖαι, πραγματοποιηθεῖσαι προηγουμένως, ὑπόκεινται εἰς νόμιμον τινὰ προσθεμίαν.

Ἄρθρον 4. Οἱ διενθινηταὶ τῶν Τραπεζῶν καὶ τῶν ἰδρυμάτων, ἢ οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὑπάλληλοι ἢ ἄλλα πρόσωπα ἐνεργοῦντα ἀπ' εὐθείας ἢ δι' ἄλλων προσώπων, ἀδιαφόρως τόπου καὶ τρόπου, ἀντιθέτως πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδοθέντα Διατάγματα, θὰ ὑπόκηνται εἰς τὰς ποινὰς τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τῶν ἄρθρων 358 καὶ 359 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

Ἄρθρον 5. Αἱ πράξεις αἱ ἀντικείμεναι εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδοθέντα Διατάγματα, δὲν θὰ τιμωρῶνται διὰ τῶν ποινῶν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ νόμου 1447 ἢ ἄλλων νόμων, ἀλλὰ θὰ ὑπόκηνται εἰς τὰς καθοριζόμενας ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ποινὰς.

Ἄρθρον 6. Ὁ παρὸν νόμος ἰσχύει ἐπὶ τοῖα ἔτη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του.

Ἄρθρον 7. Εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου.

Κωνσταντινούπολις, 1η Μαρτίου 1930.

II

ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΔΡΙΘ. 8907.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣ

(Resmî Gazeta ἀριθ. 1435 τῆς 27 Φεβρουαρίου 1930).

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον εἰς τὴν συνεδρίασίν του τῆς 26ης Φεβρουαρίου 1930, κατόπιν ἐξετάσεως, ἐνέκρινε καὶ ἀπεδέχθη τὸ συνημμένον ὑπ' ἀριθ. 1 Διατάγμα, τὸ ὁποῖον τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐπεξεργάσθη καὶ προέτεινε, σχετικῶς μὲ τὰς ἐργασίας συναλλάγματος εἰς νομίσματα, μετοχὰς καὶ ὁμολογίας, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς προστασίας τῆς ἀξίας τοῦ τουρκικοῦ νομίσματος.

26 Φεβρουαρίου 1930.

Ἔπονται αἱ ὑπογραφαὶ τοῦ Προέδρου
τῆς Δημοκρατίας καὶ τῶν Ὑπουργῶν.

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1.

Ἄρθρον 1. Ἀπαγορεύεται ἡ κερδοσκοπία εἰς τὰς ὑποθέσεις συναλλάγματος, ξένων νομισμάτων, μετοχῶν καὶ ὁμολογιῶν.

Ἄρθρον 2. Ἡ κερδοσκοπία ἐπὶ τοῦ συναλλάγματος συνίσταται εἰς τὴν πώλησιν καὶ τὴν ἀγορὰν συναλλάγματος ὑπὸ ὄρους μὴ προσαρμοζομένους πρὸς τὸν πίνακα τῶν ἀναγκῶν, τὸν ὁποῖον ἐπεξεργάσθη καὶ ἐδημοσίευσεν τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 29 τοῦ νόμου ὑπ' ἀριθ. 1467, ἢ ἐκτὸς τοῦ Χρηματιστηρίου καὶ τῶν θυριδῶν τῶν Τραπεζῶν καὶ τῶν τραπεζιτῶν τῶν ἐχόντων εἰδικὴν πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδότησιν τοῦ Ὑπουργεῖου τῶν Οἰκονομικῶν, ἢ ἀκαλύπτως (à découvert).

Ἄρθρον 3. Ἡ ἀγορὰ καὶ πώλησις συναλλάγματος, νομισμάτων καὶ τίτλων θὰ ἐκτελῶνται διὰ τῆς μεσολαβήσεως τῶν Τραπεζῶν καὶ τῶν τραπεζιτῶν, οἵτινες θὰ ἐξουσιοδοτηθῶσιν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργεῖου τῶν Οἰκονομικῶν. Οἱ χρηματισταὶ δὲν θὰ δύνανται νὰ ἐκτελῶσιν εἰμὴ μόνον τὰς ἐντολάς ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως, τὰς ὁποίας θὰ λαμβάνωσιν ἀπὸ τὰς ὡς ἄνω ἐξουσιοδοτημένας Τραπεζὰς καὶ τραπεζίτας.

Ἄρθρον 4. Οἱ ἐνεργοῦντες πράξεις συναλλάγματος εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ καθιστοῦσι γνωστὸν εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Ἐλέγχου συναλλάγματος, διὰ ποίους ἐνεργοῦσι τὰς πράξεις ταύτας, ἐκείνοι δὲ οἵτινες δίδουσι ἐντολὴν ὅπως ἐκτελεσθῶσι πράξεις ἀφρίλουσι νὰ ἐτοιμάσωσι καὶ καταθέσωσι εἰς τὰς ἀμοδιὰς ἀρχὰς τὰς καθοριζομένας εἰς τὸν πίνακα τῶν ἀναγκῶν, τὰ στοιχεῖα τὰ πιστοποιοῦντα, ὅτι αἱ πράξεις τῶν περιλαμβάνονται εἰς τὸν ἐν λόγῳ πίνακα καὶ νὰ παράσχωσι πάσας τὰς ζητηθσομένας παρ' αὐτῶν πληροφορίες. Τὰ στοιχεῖα ταῦτα, διὰ νὰ μὴ καταστῇ δυνατὴ ἡ περαιτέρω χρησιμοποίησις των, θ' ἀκυρῶνται παρὰ τῶν Τραπεζῶν ἢ τραπεζιτῶν, ἔξαιρέσει τινῶν ἐξ αὐτῶν, τῶν ὁποίων θέλει διαταχθῆ ἡ φύλαξις.

Ἄρθρον 5. Ἀπαγορεύεται εἰς τὰς Τραπεζὰς καὶ τοὺς τραπεζίτας νὰ παρέχωσι προκαταβολὰς εἰς τουρκικὰς λίρας, ἡγγυημένας διὰ συναλλάγματος ἢ ξένων νομισμάτων.

Ἄρθρον 6. Αἱ Τράπεζαι εἶναι ὑποχρεωμέναι νὰ ἀμφηφρίζωσι καὶ ἐκκαθαρίζωσι εἰς τὸ Χρηματιστήριον μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς ἐπομένης ἡμέρας τὰς συναλλαγματικὰς διαφορὰς τὰς προκυπούσας ἐκ τῶν καθ' ἡμέραν ἐνεργουμένων ἀγοραπωλησιῶν συναλλάγματος εἰς τὰς θυρίδας των. Μόνον τὰ κάτω τῶν 500 λιρῶν στερλινῶν ὑπόλοιπα δύνανται νὰ μεταφερθῶσι εἰς τὴν ἐπομένην.

Ἄρθρον 7. Ἡ τιμὴ ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως τοῦ συναλλάγματος εἰς τὰς θυρίδας τῶν Τραπεζῶν καὶ τραπεζιτῶν, εἰς τὰ μέρη ἔνθα λειτουργεῖ Χρηματιστήριον, δέον νὰ μὴ ὑπερβαίῃ τὸ πολὺ τὰς δύο πιάστρας κατὰ στερλίαν ἢ τὸ ἰσᾶξιον αὐτῆς, ἐν σχέσει πρὸς τὴν τιμὴν τῆς λίρας στερλίνας εἰς τὸ Χρηματιστήριον, τὴν στιγμὴν καθ' ἣν διενηργήθη ἡ πράξις.

Ἄρθρον 8. Ἀπαγορεύεται ἀπολύτως εἰς τὰς Τραπεζὰς καὶ τοὺς τραπεζίτας νὰ μετατρέπωσι εἰς ξένον συναλλάγμα ἢ ξένον νόμισμα, τὰς παρ' αὐταῖς εἰς τουρκικὸν νόμισμα γενομένας καταθέσεις, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ πίνακος τῶν ἀναγκῶν τοῦ συνταχθέντος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 9. Αἱ Τράπεζαι καὶ οἱ τραπεζίται καὶ ἄλλα ἰδρύματα δὲν δύνανται ν' ἀνοίγωσι πίστωσι εἰς τουρκικὸν νόμισμα ὑπὲρ προσώπων ἢ ἰδρυμάτων, τὰ ὅποια δὲν εἶναι ἐγκρατεστημένα ἐν Τουρκίᾳ ἢ δὲν ἔχουσι ὑποκατάστημα ἐν Τουρκίᾳ.

Ἄρθρον 10. Αἱ προνομιοῦχοι εἰταιρίαι, ὡς καὶ αἱ εἰταιρίαι εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν ὁποίων μετέχει τὸ κράτος, δὲν δύνανται νὰ διενεργῶσι καταθέσεις εἰμὴ εἰς τὰς Τραπεζὰς, τῶν ὁποίων τὸ κεφάλαιον εἶναι εἰς τουρκικὸν νόμισμα.

Ἄρθρον 11. Ἀπαγορευθεῖσης τῆς ἀγορᾶς συναλλάγματος ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ πίνακος τῶν ἀναγκῶν τοῦ καταρτισθέντος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ νόμου ὑπ' ἀριθ. 1447, καὶ τεθέντος ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τῆς 17ης Ἰουλίου 1929, τὰ χρῆτὰ προσερχόμενα ἐξ ἀγοραπωλησιῶν, χορηγήσεων δανείων πραγματοποιηθέντων ἢ πραγματοποιηθησομένων εἰς τὸ ἔξωτερικὸν ἐπὶ τῇ βάσει ξένου συναλλάγματος ἢ ξένων νομισμάτων, μεταξὺ ἰδιωτῶν ἢ ἰδρυμάτων, δὲν θὰ πληρωθῶσι εἰς ξένον συναλλάγμα. Τὰ χρῆτὰ τῆς κατηγορίας ταύτης θὰ πληρωθῶσι εἰς τουρκικὸν νόμισμα εἰς τὴν τιμὴν τῆς ἡμέρας τῆς πληρωμῆς τὴν καθοριζομένην ὑπὸ τοῦ Χρηματιστηρίου.

Ἄρθρον 12. Ἐξ ὀνόματος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Χρηματιστηρίου καὶ ἡ Ὑπηρεσία Ἐλέγχου συναλλάγματος ἐξουσιοδοτοῦνται νὰ ἐξετάσωσι τὰ ἔγγραφα καὶ τὰ βιβλία τῶν Τραπεζῶν, τῶν τραπεζιτῶν, τῶν ἐμπορικῶν οἰκῶν καὶ ἄλλων ἰδρυμάτων, ἵνα ἐλέγξωσι τὰς πράξεις ἐπὶ συναλλάγματος, νομισμάτων καὶ τίτλων. Τὰ ἰδρύματα ταῦτα εἶναι ὑποχρεωμένα νὰ παρουσιάσωσι καὶ παρέχωσι πάσας τὰς πλη-

ροφορίας καὶ πάντα τὰ στοιχεῖα τὰ ζητούμενα ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἢ τῆς Ὑπηρεσίας Ἐλέγχου.

Ἀρθρον 13. Οἱ χρηματισταὶ δὲν δύνανται ν' ἀσχολῶνται εἰς οὐδὲν ἄλλο πέραν τῶν καθηκόντων τῶν ὡς χρηματιστῶν. Δὲν δύνανται ν' ἀγοράζωσιν ἢ νὰ πωλῶσιν ἐπ' ὀνόματί των καὶ διὰ λογαριασμὸν των, συναλλάγμα, νομίσματα, μετοχὰς καὶ ὁμολογίας, οὔτε νὰ δίδωσιν ἐντολὴν πρὸς ἀγορὰν καὶ πώλησιν αὐτῶν. Εἶναι ὑποχρεωμένοι ν' ἀναγράφωσι καθ' ἡμέραν τὰς πράξεις των εἰς τὰ βιβλία των καὶ νὰ τὰς ἀνακοινῶσι τὴν αὐτὴν ἡμέραν δι' ἐπιστολῶν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Χρηματιστηρίου, ἢ εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Ἐλέγχου.

Ἀρθρον 14. Ἡ παρὰ τῶν Τραπεζῶν παροχὴ συναλλάγματος διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀξίας εἰδῶν εἰσαγωγῆς δὲν θὰ ἐνεργῆται εἰμὴ μόνον κατόπιν προσαγωγῆς τῆς ἀποδείξεως καταβολῆς τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν συναλλαγῶν, τῆς ἐκδιδομένης παρὰ τῶν τελωνειακῶν ἀρχῶν, διὰ τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος εἰσαγωγίην. Τὸ ποσὸν τοῦ χορηγουμένου συναλλάγματος δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὴν τιμὴν ἀποκτήσεως τοῦ ἐμπορεύματος, ἢ ὅποια ἀποτελεῖ ἐν τῶν στοιχείων τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν συναλλαγῶν, ἀναφερόμενον εἰς τὴν ἀπόδειξιν. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐξόγκωσις τῆς τιμῆς ἀποκτήσεως ὑπεράνω τῆς ἀξίας καὶ τῆς πραγματικῆς ἀνάγκης, πρὸς τὸν σκοπὸν πορισμοῦ πλειοτέρου συναλλάγματος. Τὸ ἀναγκαιοῦν συναλλάγμα διὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἐμπορευμάτων ἐλευθέρων δασμοῦ, θὰ χορηγῆται κατόπιν ἐρεῦνης τῆς Ὑπηρεσίας Ἐλέγχου.

Ἀρθρον 15. Αἱ Τράπεζαι δύνανται νὰ χορηγῶσι προκαταβολὴν εἰς συναλλάγμα εἰς τοὺς πελάτας των πρὸ τῆς παρ' αὐτῶν ἀποκτήσεως τῆς ἀποδείξεως τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν συναλλαγῶν, ὅταν ἡ ὑπόθεσις εὐρίσκεται ἤδη εἰς στάδιον πραγματώσεως. Ἐὰν ὑπάρχωσι Τράπεζαι, αἵτινες, ἵνα παράσχωσι τὴν διευκόλυνσιν ταύτην εἰς τοὺς ἐμπόρους, θέλωσι νὰ λάβωσι ποσότητά τινα συναλλάγματος ἀκαλύπτως (à découvert), θὰ ἐξουσιοδοτηθῶσι νὰ πράττωσι τοῦτο διὰ ποσὸν καθορισθόσμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἀρθρον 16. Ἐὰν τὸ ποσὸν τοῦ συναλλάγματος τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὴν ἀπόδειξιν τοῦ φόρου συναλλαγῶν τὴν χορηγηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ τελωνείου, παρεχωρήθη ἤδη, ἢ κατεβλήθη προηγουμένως, ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ, αἱ Τράπεζαι θὰ κρατῶσι τὸ προκαταβληθὲν τοῦτο ποσὸν καὶ θὰ χορηγῶσι τὸ ὑπόλοιπον.

Ἀρθρον 17. Ἀπαγορεύεται ἡ ἄνευ ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐξαγωγή ἐκ Τουρκίας μετοχῶν, ὁμολογιῶν καὶ τῶν μερισματαποδείξεων καὶ τοκομεριδίων αὐτῶν, ὡς καὶ τουρκικῶν νομισμάτων.

Ἀρθρον 18. Ἡ ἀγορὰ καὶ ἡ πώλησις ὁμολογιῶν, τοκομεριδίων, διενεργούμεναι ἀκαλύπτως (à devouvert), ἢ ἐκτὸς τοῦ Χρηματιστηρίου ἢ τῶν Τραπεζῶν, θεωροῦνται ὡς κερδοσκοπικὴ πρᾶξις.

Ἀρθρον 19. Μετοχαί, ὁμολογίαι καὶ τοκομεριδία δὲν δύνανται νὰ εἰσάγονται εἰς Τουρκίαν ἄνευ τῆς ἐξουσιοδοτήσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἀρθρον 20. Οἱ χρηματομεσίται δὲν δύνανται ν' ἀγοράζωσι καὶ νὰ πωλῶσιν εἰς τὸ Χρηματιστήριον μετοχὰς καὶ ὁμολογίας, οὔτε ἐπ' ὀνόματί των, οὔτε δι' ἴδιον αὐτῶν λογαριασμὸν.

Ἀρθρον 21. Αἱ ἀγορασθησόμενα ὁμολογίαι δὲν δύνανται νὰ διατηρηθῶσι μετὰ τῶν τοκομεριδίων των εἰμὴ μόνον παρὰ Τραπεζαῖς, ἐπ' ὀνόματι τῶν κυρίων των.

Ἀρθρον 22. Ἡ ἀγορὰ καὶ ἡ πώλησις ξένων νομισμάτων ἢ διενεργουμένη ἀκαλύπτως (à découvert) ἢ ἐκτὸς τοῦ Χρηματιστηρίου ἢ τῶν Τραπεζῶν, ἢ προσέτι ὑπὸ

ὄρους μὴ συμφώνους πρὸς τὸν πίνακα τῶν ἀναγκῶν, θεωροῦνται ὡς κερδοσκοπικὴ πράξις.

Ἄρθρον 23. Ἡ ἀγορὰ καὶ πώλησις πραγματικῶν ἐξῆς νομισμάτων θὰ ἐκτελῶνται ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν καὶ τῶν τραπεζιτῶν, συμφώνως πρὸς τὰς περὶ συναλλάγματος διατάξεις καὶ τὸν πίνακα τῶν ἀναγκῶν.

Οἱ ἀργυρομισθοὶ δύνανται μόνον ν' ἀλλάσωσι τὰ ξένα νομίσματα εἰς νόμισμα τουρκικόν, ἀλλ' εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ πωλῶσιν εἰς τὰς Τραπεζὰς καὶ τοὺς τραπεζίτας τὰ ἀλλαγέντα ξένα νομίσματα.

Ἄρθρον 24. Αἱ πράξεις ἀλλαγῆς νομισμάτων, ἐπὶ μετοχῶν καὶ ὁμολογιῶν, γίνονται τοῖς μετρητοῖς. Ἡ παράδοσις καὶ ἡ παραλαβὴ αὐτῶν δεόν νὰ ἔχῃσι πραγματοποιηθῆ μέχρι τῆς ἐσπέρας τῆς ἐπομένης τῆς ἡμέρας τοῦ κλεισίματος τῆς πράξεως.

Ἄρθρον 25. Αἱ ἐπιταγαί, τὰ γραμματίαι, αἱ συναλλαγματικαὶ καὶ οἱ ἀνοικτοὶ λογαριασμοὶ δὲν δύνανται ἄνευ ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν νὰ μεταβιβασθῶσιν εἰς ἄλλα πρόσωπα πλὴν τῶν Τραπεζῶν.

Ἄρθρον 26. Αἱ Τραπεζαὶ καὶ οἱ τραπεζίται, οἱ ἐξουσιοδοτημένοι νὰ πωλῶσι καὶ ν' ἀγοράζωσι συνάλλαγμα, νομίσματα, μετοχὰς καὶ ὁμολογίας, εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ διατηρῶσι βιβλίον μετὰ στελέχους, ἐνδεικνύον τὸ εἶδος, τὴν ποσότητα καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῶν συναλλαγμάτων, μετοχῶν καὶ ὁμολογιῶν, τῶν ἀγορασθειῶν καὶ πωληθειῶν, ὡς καὶ τὴν ὥραν, τὸ λεπτόν καὶ τὴν τιμὴν τῆς ἐκτελέσεως τῆς πράξεως, ταύτοχρόνως δὲ τὸ ὄνομα, τὴν ταυτότητα καὶ τὴν ὑπογραφήν τοῦ πελάτου, νὰ καταγράφωσιν ἐπὶ λέξει τὰς πράξεις ταύτας εἰς κατάστιχον ἐπικυρωμένον ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας Ἐλέγχου καὶ ν' ἀνακοινῶσιν μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς ἐπομένης εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Ἐλέγχου δι' ἐνὸς πινακιδίου (borderau) τὰς εἰς τὸ διάστημα ἐκάστης ἡμέρας καταγραφείσας εἰς τὰ λογιστικὰ βιβλία πράξεις.

Ἄρθρον 27. Ἀπαγορεύεται ἡ παρὰ Τραπεζαῖς μεταφορὰ τρεχομένου λογαριασμοῦ εἰς τουρκικὰς λίρας εἰς τρεχοῦμενον λογαριασμὸν συναλλάγματος, ἀνήκοντα εἰς ιδιώτας ἢ ἰδρύματα.

Ἄρθρον 28. Οἱ ιδιώται καὶ τὰ ἰδρύματα, τὰ διαθέτοντα πιστωτικὰ ὑπόλοιπα τῶν εἰς ξένον συνάλλαγμα τρεχομένων λογαριασμῶν τῶν παρὰ Τραπεζαῖς ἢ τραπεζίταις, θὰ δύνανται νὰ τὰ χρησιμοποιήσωσι συμφώνως πρὸς τὸν πίνακα τῶν ἀναγκῶν. Θὰ δύνανται ὡσαύτως νὰ τὰ πωλήσωσιν εἴτε εἰς τὰς θυρίδας τῶν Τραπεζῶν, εἴτε εἰς τὸ Χρηματιστήριον.

Ἄρθρον 29. Ποσὸν μέχρι τοῦ ἡμίσεος τῶν προστίμων, εἰς τὰ ὁποῖα θὰ κατεδικάζοντο, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου ὑπ' ἀριθ. 1567 τῆς 22 Φεβρουαρίου 1930, ἅπαντες ἐκεῖνοι οἵτινες ἤθελον παραβῆ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης ἀποφάσεως, θὰ καταβῶνται εἰς τοὺς καταμνηνυτάς, ἅμα τῇ εἰσπράξει τῶν ρηθέντων προστίμων.

Ἄρθρον 30. Εἰς περιφερείας ἐνθα δὲν ὑφίσταται ἐλεγκτικὴ συναλλάγματος, τὰ καθήκοντα ταῦτα ἀσκοῦνται ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρου φορολογικοῦ ὑπαλλήλου τῆς περιφερείας.

Ἄρθρον 31. Ἀπαγορευομένης τῆς ἀμέσου ἢ ἐμμέσου ἐξαγωγῆς νομισμάτων, συναλλάγματος, μετοχῶν καὶ ὁμολογιῶν, ὡς καὶ τῆς ἐξόδου κεφαλαίων ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκεῖνοι τῶν ὁποίων ἡ φύσις τῶν ὑποθέσεων τὸ ἐπιβάλλει καὶ εἰδικῶς αἱ ἐταιρίαι κατασκευῶν καὶ οἱ ἐργολάβοι ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποδεικνύωσι δι' ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων, μόλις ὡς κληθῶσι πρὸς τοῦτο, τὴν Τραπεζάν εἰς ἣν ἐπώλησαν ἐν Τουρκίᾳ τὸ συνάλλαγμα, τὸ ὁποῖον εἰσήγαγον εἰς λογαριασμὸν καὶ ἐδαπάνησαν διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν, κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐργασιῶν τῶν.

Ἄρθρον 32. Αἱ εἰς συναλλάγμα ἀνάγκαι, αἱ προκύψασαι ἐξ εἰσαγωγῶν πραγματοποιηθεισῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος, ὑπάγονται εἰς ἔξουσιοδοτήσιν, τὴν ὁποίαν θὰ χορηγῇ κατόπιν ἐφεύνης ἡ Ὑπηρεσία Ἐλέγχου. Διὰ τὰς τοιαύτους εἰδούς ἀνάγκας συναλλάγματος δεόν νὰ ὑποβληθῶσι δηλώσεις ἐντὸς προθεσμίας 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος καὶ νὰ λαμβάνεται ἀποδείξεις βεβαιούσα, ὅτι ἡ αἴτησις ὑπεβλήθη.

Ἄρθρον 33. Ὁ χρυσός, τοῦ ὁποίου ἡ ἔξαγωγή ἀπαγορεύεται ὑπὸ τοῦ νόμου, δὲν ὑπάγεται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Διατάγματος, ἀλλὰ διέπεται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ σχετικοῦ εἰδικοῦ νόμου.

Κωνσταντινούπολις, 4 Μαρτίου 1930.

III

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕἰΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ ΑΝΑΓΚΩΝ

Καταρτισθεὶς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρ. 29 τοῦ Κανονισμοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1447 τοῦ Χρηματιστηρίου ἀξιῶν.

Ἄρθρον 1. Τὸ ἀντίτιμον τῶν εἰσαγομένων προϊόντων θὰ πληρώνεται δι' ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος, τοῦ ὁποίου τὸ ποσὸν θὰ καθορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τελωνειακῶν ἀποδείξεων πληρωμῆς τῶν σχετικῶν δασμῶν, καὶ αἰτινες ἀποδείξεις θὰ παραδίδονται εἰς τὰς Τραπεζὰς ἢ τοὺς τραπεζίτας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 11 τοῦ Διατάγματος ὑπ' ἀριθμ. 1, τοῦ δημοσιευθέντος συμφώνως πρὸς τὸν ὑπ' ἀριθμ. 1567 νόμου.

Προκειμένου περὶ πληρωμῶν ἐπὶ προθεσμία, τὸ ἀναγκαῖον συναλλάγμα δύναται νὰ χορηγῆται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς προηγουμένης τῆς πληρωμῆς ἑβδομάδος. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας, τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον καὶ ἡ Ὑπηρεσία Ἐλέγχου παραδίδουσι πιστοποιητικὰ δεόντως κεχωρημένα διὰ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἐξοφλήσεως, τῆς ἀναφερομένης εἰς τὸν πίνακα τῶν σχετικῶν μὲ τὴν παροχὴν τοῦ πρώτου τμήματος τοῦ ἀναγκαίου ποσοῦ συναλλάγματος.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἀναγκαῖον συναλλάγμα διὰ τὴν πληρωμὴν εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων ἠπηλλαγμένων δασμῶν, τοῦτο θὰ χορηγῆται κατόπιν εἰδικῆς ἀδείας τῆς Ὑπηρεσίας Ἐλέγχου.

Ἄρθρον 2. Τὸ μέρος τοῦ συναλλάγματος τὸ ἀρχικῶς ἀπαραίτητον διὰ τὴν πληρωμὴν εἰδῶν εἰσαγομένων εἰς παρακαταθήκην διὰ λογαριασμὸν τρίτων (en consignation), θὰ χορηγῆται κατὰ τὸ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένα ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν ἢ τῶν τραπεζιτῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποδείξεων πληρωμῆς τῶν δασμῶν ἐπὶ τῶν συναλλαγῶν. Αἱ ἀποδείξεις αὗται, ἐπισυναπτόμεναι εἰς τοὺς σχετικοὺς πίνακας, θὰ διαβιβάζονται τὴν ἐπομένην εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Ἐλέγχου, ἢ ὅποια θὰ παραδίδῃ εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον ἔγγραφον διὰ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἀποδείξεως. Αἱ ἀπομένονσαι ἄγορὰι θὰ πραγματοποιῶνται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐγγράφων, τὰ ὅποια, ἐπισυναπτόμενα εἰς τοὺς πίνακας, δεόν νὰ διαβιβάζονται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Ἐλέγχου.

Ἄρθρον 3. Αἱ ἀλλοδαπαὶ ἐταιρίαι καὶ καταστήματα τὰ ἐργαζόμενα ἐν Τουρκίᾳ, εἰσάγοντα ἐμπορεύματα ἐπ' ὀνόματι τῶν καὶ διὰ λογαριασμῶν τῶν καὶ ἐναποθηκεύοντα αὐτὰ εἰς ἰδιοκτητοὺς ἀποθήκας, θὰ προμηθεύονται τὸ ἀναγκαῖον αὐτοῖς συναλλάγμα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ. Τὸ ποσὸν καὶ ἡ ἡμερομηνία τῆς παροχῆς τοῦ ἐν λόγῳ συναλλάγματος θὰ καθορίζονται ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας Ἐλέγχου.

Ἄρθρον 4. Εἰς περιπτώσιν καθ' ἣν θὰ ἦτο ἀπαραίτητος ἡ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει καταβολὴ εἰς συναλλάγμα τοῦ ἀντίτιμον τῶν εἰσαγομένων ὑπὸ διαμετακόμισιν ἐμπορευμάτων, τὸ συναλλάγμα τοῦτο θὰ χορηγῆται κατόπιν εἰδικῆς ἀδείας τῆς Ὑπηρεσίας Ἐλέγχου, ἐπὶ τῇ ἐγγρῆσει Τραπεζῶν, ὅτι τὸ ἰσῆτιμον πρὸς τὴν ἀξίαν τῶν ἐν λόγῳ ἐμπορευμάτων συναλλάγμα θὰ εἰσῶθῃ εἰς τὴν χώραν ἐντὸς ὁρισμένης προθεσμίας.

Ἄρθρον 5. Εἰς περιπτώσιν, καθ' ἣν θὰ ἦτο ἀναγκαῖον νὰ ἐμ바σθῶσιν εἰς τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διαμένοντας μετόχους ἢ ὁμολογητοὺς ἀνονύμων ἐταιριῶν, ἐργαζομένων ἐν Τουρκίᾳ, τὰ εἰς ἔξω συνάλλαγμα σχετικὰ μερίσματα καὶ τοκομερίδια, τὸ ἀναγκαῖον συναλλάγμα θὰ χορηγῆται κατόπιν ἀδείας τῆς Ὑπηρεσίας Ἐλέγχου, ἥτις θὰ ἐξετάξῃ σχετικὴν ἐκθεσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ἐταιρίας, ἐγκερυμένην ὑπὸ τῆς γενικῆς συνλεύσεως.

Τὰ ὁποιαστήματα τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐδρευουσῶν ἐταιριῶν, ὅσων τῶν Wagon—lits, τῶν ἀεροπλοικῶν, ασφαλιστικῶν ἐταιριῶν, τὰ ἐργαζόμενα ἐν Τουρκίᾳ, αὐτὰ ἔχουσι ἀνάγκην νὰ ἀποστέλλουσι τὰς εἰσπράξεις τῶν εἰς τὰς ἐταιρικὰς τῶν ἑδρας, θὰ προβαίνουσι εἰς τὴν ἀγορὰν

τοῦ ἀναγκαίου ἐξωτερικοῦ συνάλλαγματος κατόπιν ἀδείας καὶ θεωρητοῦς τῆς Ὑπηρεσίας Ἐλέγχου.
Ἀρθρον 6. Οἱ Τούρκοι καὶ ξένοι ὑπήκοοι, οἱ ἐγκατεστημένοι ἐν Τουρκίᾳ, οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ μεταβῶσι δι' ἐξόδου τὸν εἰς Εὐρώπην ἵνα παρακολουθήσωσι μαθήματα ἢ νὰ ὑποσπύσιν ἐξετάσεις, δεόν νὰ προσάγῃσι πρὸς χορήγησιν τοῦ ἀναγκαίου συνάλλαγματος:

α) Ἐφόσον πρόκειται περὶ προσώπων ἐπιθυμούντων νὰ ταξιδεύσωσι διὰ σπουδᾶς, δεόν ταῦτα νὰ προσαγάγῃσι δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, ὡς διαβατήριον κλπ., θεωρημένα καὶ συνημμένα εἰς τὰς αἰτήσεις των.

β) Ἐφόσον πρόκειται περὶ φοιτητῶν διαμενόντων ἤδη εἰς τὸ ἐξωτερικόν, οἱ διὰ λογαριασμόν αὐτῶν ἐνεργούντες δεόν νὰ προσαγάγῃσι πιστοποιητικόν τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν Τούρκων σπουδαστῶν, ἀναφέρον τὴν ἐγγραφὴν τοῦ ἐνδιαφερομένου καὶ τὴν διάρκειαν τῶν σπουδῶν. Εἰς τὰ μέρη, ὅπου δὲν ὑφίσταται τοιαύτη ἐπιθεώρησις, τὸ πιστοποιητικόν ἐκδίδεται ἀπὸ τοῦ Τούρκου Πρεσβευτοῦ ἢ Προξένου, ἑλλείψει δὲ καὶ τούτων, ἀπὸ τῆς ἀνωτάτης ἀρχῆς τοῦ ἐκπαιδευτηρίου, εἰς τὸ ὁποῖον σπουδάζει ὁ φοιτητής. Τὸ πιστοποιητικόν τοῦτο ἰσχύει δι' ἓν σχολικὸν ἔτος.

Αἱ Τράπεζαι θὰ χορηγῶσι κατόπιν ἀδείας τῆς Ὑπηρεσίας Ἐλέγχου τὸ ἀναγκαῖον συνάλλαγμα διὰ τὰ ἔξοδα ταξιδίου ἐκάστου τῶν φοιτητῶν, ἥτοι ποσὸν 30 Λιρῶν Στερλινῶν, διὰ τὴν μετάβασιν καὶ ἴσον ποσὸν διὰ τὴν ἐπάνοδον, ἴσον δὲ ποσόν, ἥτοι 30 Λιρῶν Στερλινῶν κατ' ἀνάτατον ὄριον, δι' ἕκαστον μῆνα διαμονῆς κατὰ τὴν περιόδον τῶν σπουδῶν των.

Ἀρθρον 7. Οἱ Τούρκοι καὶ ἄλλοδαποὶ, οἱ ταξιδεύοντες ἢ διαμένοντες ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διὰ λόγους ὑγείας, ὀφείλουσι νὰ παρουσιάσωσι τὰ ἔπιμνα πιστοποιητικὰ διὰ τὰ ἐπιπέγῃσιν ἐξωτερικόν συνάλλαγμα:

α) Τὰ δικαιολογητικὰ τὰ προσηρημένα εἰς τὰς αἰτήσεις αὐτῶν, τὸ κανονικόν διαβατήριον θεωρημένον, καθὼς καὶ ἔκθεσιν τοῦ ἀρμοδίου κυβερνητικοῦ ἱατροῦ, ἐπισηρομένην ὑπὸ τῆς τοπικῆς διευθύνσεως ὑγείας.

β) Τὰ διαμονητήρια τῶν ἀσθενῶν, ἐφόσον οὗτοι διαμένουσι ἤδη ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ, τὰ τιμολόγια καὶ τὰς λεπτομερεῖς ἐκθέσεις τῶν διευθυντῶν νοσοκομείων ἢ σανατορίων, εἰς τὰ ὅποια οἱ ἀσθενεῖς οὗτοι νοσηλεύονται, ἢ παραπλήσια ἔγγραφα, ὑπογεγραμμένα παρὰ τῶν θεραπόντων ἱατρῶν, ἀφορώμενα τὰ ἔξοδα τοῦ νοσοκομείου καὶ τὰ νοσήλια.

Αἱ Τράπεζαι θὰ χορηγῶσι, κατόπιν ἀδείας τῆς Ὑπηρεσίας Ἐλέγχου, τὸ ἀναγκαῖον ἐξωτερικόν συνάλλαγμα διὰ τὴν κατηγορίαν ταύτην τῶν προσώπων, μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν 30 Λιρῶν Στερλινῶν διὰ τὴν μετάβασιν καὶ ἴσον ποσοῦ διὰ τὴν ἐπάνοδον, 60 δὲ Λιρῶν Στερλινῶν τὸ πολὺ διὰ τὸν πρῶτον μῆνα τῆς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐγκαταστάσεως. Τὰ συνοδεύοντα τὸν ἀσθενή πρόσωπα θὰ δύνανται ὡσαύτως νὰ προμηθεύωνται συνάλλαγμα, τὸ πολὺ ἴσον πρὸς τὸ χορηγηθὲν διὰ τὸν ἀσθενή.

Ἐὰν ὑπάρχωσιν ἔκτακτοι δαπάναι, οἷον ἀπομονώσεις, ἐγγεωγήσεις κλπ., ὑπολογίζονται αὐταὶ χορηγία.

Ἀρθρον 8. Αἱ εἰς συνάλλαγμα ἀνάγκαι τῶν Τούρκων ἢ ἄλλοδαπῶν, διαμενόντων ἐν Τουρκίᾳ καὶ ταξιδεύοντων ἢ διαμενόντων εἰς τὸ ἐξωτερικόν δι' ἐμπορικὰς τῶν ὑποθέσεις:

Τὰ δικαιολογητικὰ, ἅτινα δεόν νὰ ἐπισυναπτόνται εἰς τὰς αἰτήσεις αὐτῶν ὑπὸ τῶν ταξιδιωτῶν τούτων εἶναι τὰ ἐπόμενα: τὰ θεωρημένα διαβατήρια καὶ πιστοποιητικὸν χορηγηθῆναι ἀπὸ τὸ τοπικόν ἐμπορικόν ἐπιμελητήριον. Τὰ ἔξοδα ταξιδίου, διὰ τὴν μετάβασιν καὶ ἐπάνοδον τῶν ἀτόμων τούτων, ὄρισθησιν εἰς 60 Λίρας Στερλίνας, καὶ αἱ δαπάναι τῆς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διαμονῆς των εἰς τὸ αὐτὸ ποσὸν μηνιαίως, κατ' ἀνάτατον ὄριον. Ἡ Ὑπηρεσία Ἐλέγχου θὰ ὀρίσῃ τὰ ποσὰ ταῦτα καὶ αἱ Τράπεζαι θὰ ἐπιφορτισθῶσι νὰ χορηγήσωσι τὸ συνάλλαγμα τοῦτο εἰς τοὺς δικαιούτους.

Ἀρθρον 9. Αἱ ἀνάγκαι εἰς ἐξωτερικόν συνάλλαγμα τῶν ἀπεσταλμένων τῆς Κυβερνήσεως, ὡς καὶ τῶν ὑποκόρων τῆς Κυβερνήσεως τῶν ἀπεσταλμένων δι' εἰδικὰς σπουδᾶς, καθὼς καὶ τῶν προσώπων τῶν ἐπιφορτισμένων μὲ οἰκονομικὰ ἀποστολὴν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ θὰ ἰκανοποιῶνται ὑπὸ τοῦ ἀποστολέου ὁρους:

α) Τὰ δικαιολογητικὰ, ἅτινα δεόν νὰ ἐπισυναφθῶσιν εἰς τὰς αἰτήσεις αὐτῶν, εἶναι τὰ ἑξῆς: Τὰ θεωρημένα διαβατήρια, ἔγγραφο ἐκδιδόμενον ὑπὸ τῆς ἀνωτέρας τοπικῆς ἀρχῆς, ὀρίζον τὴν διάρκειαν τῆς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διαμονῆς αὐτῶν.

Τὸ ἐξωτερικόν συνάλλαγμα τὸ ἀναγκαῖον εἰς τὰ ἔξοδα ἐπίσημον ἰδιότητα πρόσωπα ταῦτα θὰ μνημονεύεται εἰς τὰ ἔγγραφα, τὰ ὅποια θὰ φέρωσι μεθ' ἑαυτῶν. Τὸ συνάλλαγμα τοῦτο θὰ χορηγηθῆ εἰς αὐτὰ κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ὑπηρεσίας Ἐλέγχου.

Ἀρθρον 10. Αἱ διατάξεις τῶν ἀνωτέρω ἀρθρῶν ἀφορῶσιν ἀποκλειστικῶς τὰ πρόσωπα τὰ

ταξιθεύονται εἰς τὴν ἐγγὺς Ἀσίαν, ἢ εἰς τὰς χώρας τὰς οὐχὶ μισρὰν τῶν ὁρίων τῆς Τουρκίας εὐρισκομένης. Ἡ Ὑπερσεΐα Ἐλέγχου θὰ ὄριον, θὰ χορηγήσῃσι δὲ αἱ Τράπεζαι τὸ ἀπαιτούμενον εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα ποσὸν δι' ἔξοδα ταξειδίου τῶν εἰς Ἀμερικὴν, τὴν Ἀπὸ Ἀνατολὴν ἢ ἄλλην τινὰ ἀπομακρυσμένην χώραν ταξειδεύοντων.

Ἀρθρον 11. Εἰς περιπτώσιν, καθ' ἣν τὰ πρόσωπα, ἐπ' ὀνόματι τῶν ὁποίων ἐνεργοῦσιν οἱ πληρεξούσιοι, ἐβρίσκονται ἤδη ἐγκατεστημένα ἐν Εὐρώπῃ, τοῦτέστιν ἀπὸ ἐποχῆς προγενεστέρας τῆς χρονολογίας τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, οἱ πληρεξούσιοι τῶν ὑποχρεοῦνται νὰ υποβάλωσιν ὁμοίως τὰ προμνησθέντα ἔγγραφα, ἅτινα ἡ Ὑπερσεΐα Ἐλέγχου θὰ ἀπαιτήσῃ καὶ θὰ λάβῃ παρ' αὐτῶν, ἢ ἄλλως δήλωσιν ὑποχρεοῦσάν αὐτοὺς νὰ προσαγάγῃσι τὰ ἔγγραφα ταῦτα μέχρι τέλους Ἀπριλίου 1930. Μετὰ δὲ τὴν προσαγωγὴν τῶν ἐγγράφων τούτων ἢ τὴν υποβολὴν τῆς σχετικῆς δηλώσεως, ἡ Ὑπερσεΐα Ἐλέγχου θὰ ἔξουσιοδοτήσῃ τὰς Τράπεζας νὰ χορηγήσῃσι τὸ ξένον συνάλλαγμα εἰς τοὺς δικαιούχους. Αἱ μεταγενέστεραι αἰτήσεις τῶν προσώπων, ἅτινα δὲν θὰ ἔχῃσιν ἐκπληρώσει τὰς ὑποχρεώσεις τῶν ταύτας, δὲν θὰ γίνωνται πλέον δεκταὶ ὑπὸ τῆς Ὑπερσεΐας Ἐλέγχου.

Ἀρθρον 12. Αἱ Τράπεζαι θὰ χορηγήσῃσι, κατόπιν ἀδείας τῆς Ὑπερσεΐας Ἐλέγχου, τὸ ἀναγκαῖον ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα διὰ τὰς δαπάνας τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποστολῶν, τῶν πρὸς ἐξομάλυνσιν ἢ παρακολούθησιν τῶν ἀμφισβητήσεων ἢ δικῶν τῶν ἐμπορικῶν, βιομηχανικῶν καὶ οἰκονομικῶν ἑταιριῶν τῶν ἐν Τουρκίᾳ ἐγκατεστημένων, καθὼς καὶ διὰ τὰς προκαταβολὰς τὰς προοριζομένας πρὸς πληρωμὴν περιπέτρων καὶ διαφυγίσεων τῶν ἐπιθερούμενων νὰ συμμετάσχῃσιν εἰς τὰς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διοργανουμένας ἐκθέσεις, καθὼς καὶ τὰ ὁδοιορικὰ τῶν εἰδικῶν τῶν προσλαμβανομένων ὑπὸ τῶν ἑταιριῶν τούτων ἐν τῇ ἁλλοδαπῇ. Εἰδικὴ μνεία θέλει γείνη εἰς ἅπαντα τὰ διαβατήρια, ἧτις θὰ ἐμφαίνῃ, ὅτι τὸ ἀναλογοῦν ἐκάστῳ ἀναγκαῖον συνάλλαγμα ἐχορηγήθη.

Ἀρθρον 13. Εἰς τοὺς ἀλλοδαποὺς ὑπαλλήλους, τοὺς ἐγκατεστημένους εἰς δημοσίαν ἢ ἰδιωτικὴν ὑπηρεσίαν καὶ πληρονομήτους εἰς τουρκικὸν νόμισμα, θέλουσι χορηγηθῆ πιστοποιήσεις παρὰ τῶν διεθυνουσῶν τὸν περὶ τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῶν ἀπολαυῶν αὐτῶν.

Αἱ πιστοποιήσεις αὗται θὰ θεωρηθῶσιν ὑπὸ τῆς Ὑπερσεΐας Ἐλέγχου, ἧτις θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐκ τῆς χώρας ἔξοδον εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα τῶν δύο τρίτων τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν τῶν ἐν λόγῳ ὑπαλλήλων πρὸς ἀποστολὴν εἰς τὰς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διαμενοῦσας οἰκογενείας τῶν.

Ἀρθρον 14. Ἡ Ὑπερσεΐα Ἐλέγχου θέλει ἐπιτρέψει ὁμοίως τὴν ἀποστολὴν εἰς τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, εἰς ξένον συνάλλαγμα, τῶν δύο τρίτων τῶν μηνιαίων κερδῶν, τῶν πραγματοποιουμένων ὑπὸ τῶν ἐν Τουρκίᾳ ἐγκατεστημένων καὶ δι' ἴδιον λογαριασμῶν ἐγκατεστημένων ἀλλοδαπῶν, τοῦτο δὲ κατόπιν προσαγωγῆς πιστοποιήσεως θεωρημένης ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν. Ἄλλ' ἡ ἀποστολὴ τῶν μηνιαίων τούτων ποσῶν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 100 λίρας Στερλίνας, ἐκτὸς ἐάν χορηγηθῇ εἰδικὴ ἀδεία τῆς ὑπηρεσίας ἐγκαταστάσεως.

Ἀρθρον 15. Αἱ Τράπεζαι θὰ χορηγῶσι τὸ συνάλλαγμα τὸ ἀναγκαῖον εἰς τοὺς ἐν Εὐρώπῃ, ἐγκατεστημένους Τούρκους ἢ ἀλλοδαποὺς διὰ τὰς ἐξ ἀκινήτων ἐν Τουρκίᾳ κειμένους προσόδους τῶν, κατόπιν ἀδείας τῆς Ὑπερσεΐας Ἐλέγχου, πρὸς ἣν θὰ υποβάλλεται παρὰ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν πιστοποιήσεις, καθορίζουσα τὴν χρονολογίαν καὶ τὸν λόγον τῆς ἀναχωρήσεως ἢ τῆς ἀπουσίας αὐτῶν, τὸ σύνολον τῶν ἐν Τουρκίᾳ προσόδων τῶν, καθὼς καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας τῶν καὶ τὸ ἐξαχθισόμενον εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ποσόν.

Ἀρθρον 16. Ἀναλόγως τῆς κοινωνικῆς θέσεως τοῦ αἰτούντος, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἐξαγωγή ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος ποσοῦ κατ' ἀνώτατον ὄριον 5 λιρῶν Στερλιῶν μηνιαίως, ὡς ἀντιτίμου βιβλίων, ἐφημεριδῶν καὶ ἄλλων μικροαντιζευμένων, ὡς ἐργαλείων κλπ., καὶ βοηθημάτων ὑπὲρ τῶν πτοχῶν.

Αἱ Τράπεζαι ὑποχρεοῦνται νὰ υποβάλωσιν εἰς τὴν Ὑπερσεΐαν Ἐλέγχου τὸν ἐβδομαδιαῖον πίνακα τῶν πρὸς τοιαύτην χρεὴσιν προοριζομένων ποσῶν, πίνακα ἐμφαίνοντα τὰ ὀνόματα καὶ τὴν ιδιότητα τῶν πρὸς οὗς ἐχορηγήθη τὸ συνάλλαγμα.

Ἀρθρον 17. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν χορηγίαν συναλλάγματος δι' ἀνάγκας μὴ προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ἡ Ὑπερσεΐα Ἐλέγχου θέλει ζητήσῃ τὴν ἀπαιτούμενην ἀδειαν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὅπερ θέλει διαβιβάζει τὰς ὁδηγίας του περὶ τοῦ πρακτέου εἰς ἐπίσημον εἰδικὴν περιπτώσιν.

Ἀρθρον 18. Τὸ προγενεστέρως πληρωθὲν συνάλλαγμα ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ φοροτικῶν καὶ ἐπίσημον δικαιολογητικῶν ἐγγράφων θὰ ἀφαιρῆται ἀπὸ τὰ ποσὰ τοῦ συναλλάγματος, τοῦ προσωρι-

ομένου να εξαχθῆ ἐπὶ τῆ βάσει τῶν φορολογικῶν ἀποδείξεων τῶν σχετικῶν ἐν τὰ εἰσπρακτικὰ παρὰ τῶν τελωνείων ποσὰ κατὰ τὴν 1ην Μαρτίου 1930.

Αἱ τοιαῦται ἀποδείξεις θὰ προσάγονται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Ἐλέγχου πρὸς ἀκρόωσιν ἢ ἀναγραφὴν τῶν ἀπαραιτήτων μεταβολῶν τοῦ ποσοῦ.

Ἄρθρον 19. Ὁ πῖναξ τῶν ἀναγκῶν εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα, ὁ προγενεσιτέρος καταρτισθεὶς, εἶναι ἄκυρος. Ὁ παρῶν κανονιστὸς ἰσχύει ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς δημοσιεύσεώς του.

27 Φεβρουαρίου 1930.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΑΡΙΘ. 9091
ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣ
(Resmî Gazeta ἀριθ. 1480 τῆς 26 Ἀπριλίου 1930).

Κατόπιν προτάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπὶ ἡμερομηνίαν 9 Ἀπριλίου 1930, ὑπ' ἀριθ. 8910, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον κατὰ τὴν συνιδρύασίν του τῆς 9ης Ἀπριλίου 1930, ἀπεδέχθη καὶ ἀπεφάσισε νὰ θέσῃ εἰς ἐφαρμογὴν τὸ συννημμένον Διάταγμα ὑπ' ἀριθ. 2, πρὸς προστασίαν τῆς ἀξίας τοῦ Τουρκικοῦ νομίσματος.

9 Ἀπριλίου 1930.

Ἔπονται αἱ ἀπογραφαὶ τοῦ Προέδρου
τῆς Δημοκρατίας καὶ τῶν Ὑπουργῶν

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 2.

Ἄρθρον 1. Ἡ κάτωθι παράγραφος προστίθεται εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Διατάγματος:

«Αἱ Τραπεζαὶ δύνανται νὰ δανεῖζουσιν εἰς τοὺς ἐξαγωγεῖς ἠμπόρους συνάλλαγμα μέχρι κατωτάτου ὁρίου 1.000 Λιρῶν Στερλινῶν. Ἡ τοιαύτη χορήγησις θὰ ἐνεργῆται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1 Διατάγματος. Τὰ δάνεια θὰ ἐξοφλῶνται διὰ τοῦ συναλλάγματος τοῦ προερχομένου ἐκ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς ἀξίας τῶν ἐξαγομένων ἐμπορευμάτων. Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν τοῦτο θ' ἀπέβαιναν ἀδύνατον, ὁ ὀφειλέτης δὲν παύει νὰ ἔχη τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ δανείου του εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα.»

Ἄρθρον 2. Αἱ Τραπεζαὶ δύνανται ν' ἀγοραῶσιν ἐπὶ προθεσμίᾳ τὸ συνάλλαγμα τὸ ἀντιπροσωπεύον τὴν ἀξίαν ἐμπορευμάτων πωληθέντων ἐπὶ προθεσμίᾳ. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, εἶναι ὑπόχρεοι νὰ διαθέσωσι τὸ συνάλλαγμα τοῦτο συμφώνως πρὸς τὸν ἰσχύοντα κανονισμὸν. Τὰ δάνεια τὰ συναφθέντα εἰς ξένον συνάλλαγμα κατόπιν τῶν τοιοῦτου εἶδους συναλλαγῶν, εἶναι ἐξοφλητέα εἰς ξένον συνάλλαγμα. Αἱ ἀγοραπωλησίαι τῆς κατηγορίας ταύτης δὲν δύνανται νὰ ἐνεργῶνται ἐπὶ ποσῶν κατωτέρων τῶν 1.000 Λιρῶν Στερλινῶν δι' ἐκάστην πράξιν.

Ἄρθρον 3. Ἡ χρησιμοποίησις τοῦ εἰς λίρας Τουρκίας λαβεῖν παρὰ ταῖς Τραπεζαῖς ἢ τοῖς ὑποκαταστήμασιν αὐτῶν ἢ τοῖς ἀντιπροσώποις των ἐν Τουρκίᾳ, ἐπὶ τῶν ὑπὸ ἰδιωτῶν τῶν ἐγκατεστημένων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἢ τῶν ἰδρυμάτων τῶν ἐδρευόντων ἐν τῇ ξένῃ, γίνεται κατόπιν θεωρήσεως τῆς Ὑπηρεσίας Ἐλέγχου τῶν εἰς συνάλλαγμα ἐργασιῶν, κατὰ τὰ ἄρθρα 9 καὶ 11 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1 Διατάγματος. Ἡ χρησιμοποίησις τοῦ λαβεῖν εἰς λίρας Τουρκίας εἶναι ἐλευθέρη μέχρις ἀνωτάτου ὁρίου, προσδιορισθησομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ πράξεων ἀποδειγμένως μὴ δυναμένων νὰ παραβλάψωσι τὴν προστασίαν τῆς ἀξίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος.

Ἄρθρον 4. Αἱ διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1 Διατάγματος, αἱ σχετικαὶ πρὸς τὰς

μετοχάς, τὰς ὁμολογίας καὶ τὰ τοκομερίδια, καταργοῦνται. Παραμένουν μόνον ἐν ἰσχύϊ αἱ ἀφοροῦσαι τὴν ἀπαγορεύσειν τῆς εἰσαγωγῆς ἐν Τουρκίᾳ τῶν ὁμολογιῶν καὶ τοκομεριδίων, ἢ τῆς ἐξαγωγῆς αὐτῶν ἐκ Τουρκίας.

Ἄρθρον 5. Ἡ κάτωθι παράγραφος προστίθεται εἰς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Λινατάγματος:

Εἰς τὰς πόλεις, ὅπου ὑπάρχει Χρηματιστήριον ἀξιῶν, καθ' ὅλον τὸν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐλέγχου συναλλάγματος κοινόμενον ἀναγκαῖον χρονικὸν διάστημα, αἱ Τραπεζαὶ καὶ οἱ τραπέζιται ὑποχρεοῦνται νὰ ἐνεργῶσι τὰς ἐπὶ συμφηφισμῷ ἀγοραπωλησίας συναλλάγματος οὐχὶ εἰς τὰς θυρίδας των, ἀλλ' εἰς τὸ Χρηματιστήριον. Εἰς τὰς πόλεις, ὅπου δὲν ὑπάρχει Χρηματιστήριον ἀξιῶν, αἱ Τραπεζαὶ δύνανται νὰ καλύπτωσι τὰς διαφορὰς, τὰς προκριντούσας ἀπὸ τὰς καθ' ἡμέραν πράξεις αὐτῶν, ἀπευθυνόμεναι παρὰ ταῖς τοπικὰς Τραπεζαῖς.

V

Ο ΝΕΩΤΕΡΟΣ ΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Κωνσταντινουπόλεως (*Ἐλεύθερον Βῆμα», 27 Νοεμβρίου 1932), ἀπὸ τῆς 16ης Νοεμβρίου 1931 ἤρχισεν ἐν Τουρκίᾳ ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἀποφάσεων περὶ περιορισμοῦ τῶν εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων πρὸς προστασίαν τοῦ τουρκικοῦ νομισμάτος, περιοριζομένης οὕτω τῆς ἐξαγωγῆς συναλλάγματος, καὶ πρὸς ἀποφυγὴν συρροῆς ὑπερπλεοναζόντων εἰς τὰ ξένα κράτη βιομηχανικῶν καὶ γεωργικῶν προϊόντων.

Τὰ ἄρθρα τοῦ σχετικοῦ περιοριστικοῦ νόμου ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 1. Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐξουσιοδοτήθη νὰ καθορίζῃ δι' ἕκαστον μῆνα ἀπὸ τῆς 16ης Νοεμβρίου 1931 τὸ ἀνώτατον ὄριον τῆς εἰσαγομένης ποσότητος τῶν προϊόντων, ὡς καὶ τῶν πρώτων ὑλῶν, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι ἀναγκαῖαι εἰς τὰ ἐγχώρια ἐργοστάσια. Οἱ μηνιαῖοι κατάλογοι οἱ καθορίζοντες τὰς ποσότητας, τῶν ὁποίων θὰ ἐπιτρέπεται ἡ εἰσαγωγή, θὰ δημοσιεύωνται εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως μετ' ἐπισημοποιήσεων εἴκοσι ἡμερῶν τοῦλάχιστον.

Τὰ διὰ τὴν Τουρκίαν ἀποστελλόμενα προϊόντα, συμφώνως πρὸς τοὺς καταλόγους, θὰ γίνωνται δεκτὰ εἰς τὴν εἰσαγωγὴν κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἀφίξεώς των, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ μὴ ὑπερβαίνωσι τὴν καθοριζομένην δι' ἕκαστον μῆνα ποσότητα. Λιὰ τὰ προϊόντα τὰ ἀποστελλόμενα κατὰ οἰονδήποτε μῆνα καὶ ὑπερβαίνοντα τὴν ὀρισμένην ποσότητα, τὸ ἐπὶ πλεόν τῆς ποσότητος ταύτης θὰ γίνεται δεκτὸν εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ προσεχοῦς μηνός, μέχρις ἐξαντλήσεως τῆς ποσότητος τῆς ὀριζομένης διὰ τὸν μῆνα τοῦτον κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν ἀφίξεώς των.

Ἄρθρον 2. Ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας καὶ αἱ ἀνάγκαι τῶν ἐγχωρίων βιομηχανιῶν θὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν κατὰ τὸν περιορισμὸν τῆς ποσότητος τῶν ἐν λόγῳ ὑλῶν. Θὰ ληφθῶσι μέτρα πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἀκριβείας τῆς ζωῆς.

Ἄρθρον 3. Ὅλαι αἱ διενεργηθῆσόμεναι ἀγοραὶ ξένων προϊόντων διὰ λογαριασμὸν τοῦ κράτους ἢ τῶν ἰδιαιτέρων προϋπολογισμῶν ἢ ἐκ μέρους τῶν ἐπισήμων ἰδρυμάτων, ὡς τὸ πανεπιστήμιον, ἢ ὑπὸ τινος προνομιούχου εταιρίας, δέον ν' ἀντισταθμίζωνται διὰ πωλήσεων, ἐνεργουμένων ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τούτων, προϊόντων τῆς χώρας, τὰ ὁποῖα θὰ ἀντιπροσωπεύσωσιν ἀξίαν ἴσην πρὸς τὴν ἀξίαν τῶν ἐνεργηθειῶν ἀγορῶν. Τοῦτο εἶναι ὄρος ὑποχρεωτικὸς διὰ τὰς ἀγορὰς ταύτας. Μόνον εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἡ ὑποχρέωσις αὕτη θὰ καθίστα ἀδύνατον τὴν ὁμιλῆν ὑπηρεσίαν τῶν δημοσίων ὑποθέσεων, θὰ δύναται νὰ καταργηθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρον 4. Κατάλογος ἀντισταθμίσματος θὰ προστεθῇ εἰς τὰς ἐμπορικὰς συνθή-

κας, αἱ ὁποῖαι θὰ συνομολογηθῶσι μετὰ τῶν ξένων χωρῶν, καὶ τοῦτο πρὸς πλήρωσιν τοῦ ἐλλείμματος τοῦ ἐμπορικοῦ μας ἰσοζυγίου.

Ἄρθρον 5. Ἀπαγορεύεται ἡ εἰσαγωγή ἐμπορευμάτων ὑπερβαινόντων τὴν ὀρι-
σθεῖσαν ποσότητα διὰ τοῦ καταλόγου τῶν εἰδῶν τῶν ἐνδεικνυομένων εἰς τὸ ἄρθρον 1.

Ἄρθρον 6. Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ὑποχρεοῦται νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ παρὸν
Διάταγμα.

Κατόπιν τοῦ Διατάγματος τούτου, καθορίσθησαν τὰ ἀνώτατα ποσὰ τῶν εἰσαχθησομένων
ἐμπορευμάτων κατὰ τὴν περίοδον 16 Νοεμβρίου ἕως 31 Δεκεμβρίου 1931, ληφθείσης ὡς βάσεως
τοῦ ποσοῦ τῶν εἰσαγωγῶν, αἱ ὁποῖαι ἐπραγματοποιήθησαν κατὰ τοὺς ἀντιστοίχους μῆνας τοῦ
παρελθόντος ἔτους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ

ΕΝ ΠΟΛΩΝΙΑ, ΕΣΘΟΝΙΑ ΚΑΙ ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ

Ἐκθεσις τοῦ ἐν Βαρσοβία Ἑλληνοῦ ἐπιτετραμμένου ἀπὸ 17ης Ὀκτωβρίου 1931 ἀναφέρει, ὅτι οὐδὲν μέτρον νομοθετικὸν ἢ διοικητικὸν ἐλήφθη ὑπὸ τῆς Πολωνικῆς Κυβερνήσεως, ρυθμίζον ἢ περιορίζον τὴν εἰσαγωγὴν συναλλάγματος, τοῦ ὁποίου ἡ ἀγορὰ παραμένει τελείως ἐλευθέρα.

Περὶ μέτρων ἐλέγχου συναλλάγματος ἐν Ἑσθονίᾳ δὲν παρεσχέθησαν ἡμῖν σαφεῖς πληροφορίες. Πάντως ἐλήφθησαν ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ μέτρα τινὰ ἐλέγχου συναλλάγματος, ὡς ἀνεγράφη εἰς ἕνα οἰκονομολογικὰ περιοδικά, λόγῳ δὲ τῶν οἰκονομικῶν δυσχερειῶν, ἡ Ἑσθονικὴ Κυβέρνησις ἐχορήγησε δι' εἰδικοῦ νόμου μερικὸν χρεωστάσιον εἰς τινὰς κλονισθέντας τραπεζικοὺς ὀργανισμοὺς τῆς,

Ἐπίσης ἐν Φινλανδίᾳ ἐλήφθησαν μέτρα ἐλέγχου συναλλάγματος, περὶ τῶν ὁποίων δὲν ἔχομεν ἀκριβῆ στοιχεῖα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ (ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΕΝΩΣΕΙ)

Ἐν τῇ Σοβιετικῇ Ἐνώσει (1) ὁ μόνος ρυθμιστὴς τοῦ συναλλάγματος εἶναι τὸ Κράτος, τὸ ὁποῖον, παρὰ τὸν ραγδαῖον ἐκπαισμὸν τοῦ ρωστικοῦ χαρτονομίσματος, ἐξακολουθεῖ νὰ θεωρῇ τοῦτο ἐν ἰσοτιμίᾳ πρὸς τὸν χρυσόν. Ἡ ἰσοτιμία ὅμως αὕτη εἶναι καθαρῶς εἰκονική, δεδομένου ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Κρατικὴ Τράπεζα ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ παρέχει ἐξωτερικὰ συναλλάγματα ἐπὶ καταθέσει ρουβλίων.

Ἄλλωστε δέον νὰ σημειωθῇ, ὅτι ἡ ἐξαγωγή τόσοσιν συναλλάγματος ὅσον καὶ ξένων νομισμάτων εἶναι ἀπολύτως ἀπηγορευμένη ἐπὶ ποινῇ κατασχέσεως καὶ ἐπιβολῆς βαρύνοντος προστίμου καὶ ἐκτοπίσεως.

(1) Ἐκ πληροφοριῶν τοῦ ἐν Μόσχᾳ Ἑλληνοῦ Πρεσβευτοῦ (29 Νοεμβρίου 1931) καὶ ἄλλων πηγῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ

Ἐξ ἀνακοινώσεων τοῦ ἐν Καίρῳ Ἑλληνος Πρεσβευτοῦ (31 Ὀκτωβρίου 1931) καὶ ἄλλων στοιχείων συνάγεται, ὅτι ἐν Αἰγύπτῳ οὐδεμία ὑφίσταται ἀπαγόρευσις ἐξαγωγῆς συναλλάγματος ἐκεῖθεν.

Τὸ μόνον ἀπαγορευτικὸν μέτρον, ὑφιστάμενον ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐν Αἰγύπτῳ, εἶναι, ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐξ Αἰγύπτου ἐξαγωγή χρυσοῦ, αἱ δὲ διατάξεις τοῦ σχετικοῦ νομοθετήματος ἐφαρμόζονται τελευταίως μετὰ τῆς μεγαλειτέρας ἀδυστηρότητος. Πᾶσα ἀπόπειρα ἐξαγωγῆς χρυσοῦ τιμωρεῖται διὰ τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ ὑπὸ τῆς Αἰγυπτιακῆς Κυβερνήσεως.

Ἰδιαίτατα ἀπὸ τῆς ἀπομακρύνσεως τῆς ἀγγλικῆς λίρας ἀπὸ τὴν χρυσοῦν βάσιν, ἡ αἰγυπτιακὴ λίρα παρακολουθεῖ εἰς τὰς ἀξομειώσεις τὴν τιμὴν τῆς στερλίνας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ

Ὁ ἐν Παρισίοις Πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος ἀπήντησεν εἰς σχετικὸν ἐρώτημα ἡμῶν δι' ἐπιστολῆς τοῦ ἀπὸ 12ης Ὀκτωβρίου 1931, ὅτι «οὐδὲν περιοριστικὸν μέτρον ὑφίσταται ἐν Γαλλίᾳ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξαγωγὴν ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος».

Οὐδεμίᾳ δὲ νεωτέρα πληροφορία ἐλήφθη περὶ μεταβολῆς τῆς πολιτικῆς τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΟΓΔΩΟΝ

Ε Ν Δ Α Ν Ι Α

Κατὰ τὰς εὐγενῶς παρασχεθείσας τὴν 20ὴν Ὀκτωβρίου 1931 πληροφορίας ὑπὸ τῆς «Ἐνώσεως τῶν Τραπεζῶν τῆς Κοπεγχάγης» (Kjobenhavnske Bankers Forening af 1920), τὰ ἐν Δανίᾳ ληφθέντα μέτρα περὶ τοῦ συναλλάγματος εἶναι τὰ ἀκόλουθα :

Λιὰ τοῦ ἀπὸ 22ας Σεπτεμβρίου 1931 δημοσιευθέντος νόμου, ἀπηγορεύθη προσωρινῶς ἡ ἐξαγωγή χρυσοῦ ἐκ Δανίας.

Λιὰ τοῦ ἀπὸ 29ης Σεπτεμβρίου 1931 δημοσιευθέντος νόμου, ἡ ἐν Κοπεγχάγῃ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἀπηλλάγη τῆς ὑποχρεώσεώς της, διὰ χρονικὴν περίοδον λήγουσαν τὴν 30ὴν Νοεμβρίου 1931, ὅπως ἐξαγορεύῃ τὰ τραπεζογραμμάτια της διὰ χρυσοῦ καθὼς καὶ τῆς ὑποχρεώσεώς της νὰ ἀγοράξῃ χρυσόν. Ἦτοι ἀπεμάκρυνε προσωρινῶς τὸ νόμισμά της τῆς χρυσοῦς βάσεως.

Λιὰ Β. Διατάγματος τῆς 13ης Ὀκτωβρίου 1931 ὠρίσθη προσωρινῶς τὸ ἐλάχιστον ὄριον τοῦ χρυσοῦ καλύμματος ἔναντι τοῦ κυκλοφοροῦντος χαρτονομίσματος εἰς 30 %.

Εἰς τὰς Δανικὰς Τραπεζὰς καὶ τοὺς Δανοὺς τραπεζίτας ἐπετράπη νὰ θέτωσιν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν πελατῶν τῶν ξένων συναλλάγμα μόνον κατοπιν δηλώσεώς των, ὅτι τὸ χρῆμα τοῦτο θέλει χρησιμεύσῃ πρὸς πληρωμὴν χρέους ὀφειλομένου εἰς ἀλλοδαπὰς χώρας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ

Ε Ν Β Ε Λ Γ Ι Ω

Ἐξ ἐπανελημμένων ἐγγράφων τοῦ ἐν Βρυξέλλαις Ἑλληνος ἐπιτετραμμένου καὶ ἄλλων τινῶν πηγῶν παρεσχέθησαν ἡμῖν ἐπακριβεῖς πληροφορίες περὶ τῆς ἐξελίξεως τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως ἐν Βελγίῳ ἀπὸ τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς χρυσοῦς βάσεως ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς λίρας.

Οὐδὲν ἀπολύτως ἀπαγορευτικὸν μέτρον ἐξαγωγῆς συναλλάγματος ἐκρίθη ἐπάναγκες νὰ ληφθῇ ἐν Βελγίῳ, οὔτε ἄλλο τι μέτρον πρὸς προστασίαν τοῦ Βελγικοῦ νομίσματος.

Εἰς τὸ Χρηματιστήριον μόνον ἐπεβλήθησαν προσωρινῶς περιορισμοὶ τινες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΙΚΟΣΤΟΝ

ΕΝ ΚΑΤΩ ΧΩΡΑΙΣ

Εἰς τὰς Κάτω Χώρας (1) οὐδὲν μέτρον ἐλήφθη, οὔτε νομοθετικόν, οὔτε διοικητικόν, περιοριστικόν τῆς ἐξαγωγῆς συναλλάγματος, πρὸς προστασίαν τοῦ ἐντοπίου νομίσματος.

(1) Ἐγγράφον τοῦ ἐν Χάγη Ἑλληνος ἐπιτετραμμένου ἀπο 7ης Νοεμβρίου 1931 πρὸς τὴν «Ἐνωσιν Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν».

ΕΝ ΣΟΥΗΔΙΑ

Ἡ «Σουηδικὴ Ἑνωσις Τραπεζῶν» (Svenska Bankföreningen), δι' ἐπιστολῆς τῆς ἐκ Στοχόλμης ἀπὸ 16ης Ὀκτωβρίου 1931, ἐπληροφόρησεν ἡμᾶς, ὅτι «οὔτε ἡ Σουηδικὴ Κυβέρνησις, οὔτε ἡ Τράπεζα τῆς Σουηδίας ἐδημοσίευσαν Διατάγματα σχετικὰ μὲ τὸ ἐμπόριον τῶν ξένων συναλλαγμάτων. Τὰ μόνα δημοσιευθέντα Διατάγματα ἀφορῶσι τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς χρυσῆς βάσεως ἐν Σουηδία. Λιὰ Διατάγματος ὑπὸ ἡμερομηνίαν 27 Σεπτεμβρίου 1931, ἡ Σουηδικὴ Κυβέρνησις συνήνεσεν ὅπως ἡ Τράπεζα τῆς Σουηδίας, κατὰ τὴν χρονικὴν περίοδον ἀπὸ 28ης Σεπτεμβρίου 1931 συμπεριλαμβανομένης μέχρι 30ης Νοεμβρίου 1931 συμπεριλαμβανομένης, εἶναι ἐλευθέρη τῆς ὑποχρεώσεώς της νὰ πληρῶνῃ εἰς χρυσὸν τὴν ὀνομαστικὴν ἀξίαν τῶν παρ' αὐτῆς ἐκδιδομένων τραπεζογραμματίων. Ἡ Τράπεζα τῆς Σουηδίας ἔχει τὸ δικαίωμα, ἐὰν ὑπάρξῃ περίπτωσις πρὸς τοῦτο, νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν εἰς χρυσὸν πληρωμὴν τῶν γραμματίων της.

»Τὴν 27ην Σεπτεμβρίου 1931 ἐπίσης, ἡ Σουηδικὴ Κυβέρνησις καθώρισεν διὰ Διατάγματος, ὅτι ἀπὸ τῆς 28ης Σεπτεμβρίου συμπεριλαμβανομένης μέχρι νέας διαταγῆς, μόνοι αἱ Τράπεζαι τῆς Σουηδίας καὶ αἱ ἀλλοδαπαὶ Ἐκδοτικαὶ Τράπεζαι ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἐξαγάγωσι τὰ ἀκόλουθα ἀντικείμενα, ἀναγραφόμενα εἰς τὸ ἐν ἰσχύϊ ἤδη δασμολόγιον μετὰ στατιστικοῦ πίνακος τῶν εἰδῶν, ὑπὸ τοὺς κάτωθι στατιστικοὺς ἀριθμοὺς :

- 1318, χρυσόν, μὴ ἐπεξεργασμένον, ἀκόμη καὶ εἰς ράβδους καὶ ὑπολείμματα.
1327, χρυσᾶ νομίσματα.»

ΕΝ ΗΝΩΜΕΝΑΙΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς, συμφώνως πρὸς τὰς παρασχεθείσας ἡμῖν πληροφορίας ὑπὸ τοῦ ἐν Οὐάσιγκτον Ἑλλήνου πρεσβευτοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 6ης Νοεμβρίου 1931 ἐγγράφου του, καὶ τῆς «Ἀμερικανικῆς Ἐνώσεως τραπεζιτῶν» («The American Bankers Association») διὰ τῆς ἀπὸ 2ας Νοεμβρίου 1931 ἐπιστολῆς της, οὐδὲν περιοριστικὸν μέτρον ἐξαγωγῆς συναλλάγματος ἐλήφθη ἐκεῖ.

Ἡ χαρακτηριστικὴ μάλιστα ἐπιστολὴ τοῦ Γραμματέως τῆς «Ἀμερικανικῆς Ἐνώσεως τραπεζιτῶν» κ. W. Esrey Albis πρὸς ἡμᾶς ἔχει ὡς ἑξῆς :

«Μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης αἱ Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι δὲν ἐπέβαλον περιορισμὸν τινα ἐν σχέσει μὲ τὴν ἐλευθέραν κίνησιν τοῦ παγκοσμίου εἰς χρυσὸν συναλλάγματος. Ἀὐτὸ φαίνεται δὲ νὰ ὑπάρχη ἡ λόγος ὅπως πράξωσι τοῦτο.»

Ἀνεξαρτήτως ὅμως τῆς μὴ λήψεως τοιούτων μέτρων, αἱ Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι ἔλαβον διάφορα ἄλλα μέτρα πρὸς ἐνίσχυσιν νοσούντων τραπεζικῶν ὀργανισμῶν του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Ε Ν Ι Α Π Ω Ν Ι Α

Κατὰ πληροφορίας, δημοσιευθείσας εἰς τὸν Εὐρωπαϊκὸν καὶ τὸν Ἑλληνικὸν Τύπον, ἡ Ἰαπωνικὴ Κυβέρνησις τὴν 13ην Δεκεμβρίου 1931 ἐγκατέλειπε τὴν χρυσὴν βάρσιν, ἀκολουθοῦσα τὸ παράδειγμα τῆς Ἀγγλίας καὶ τῶν ἄλλων χωρῶν, αἱ ὁποῖαι τὴν ἐμιμήθησαν.

Ταυτοχρόνως ἡ Ἰαπωνικὴ Κυβέρνησις ἔλαβεν αὐστηρότατα νομοθετικὰ μέτρα ἐλέγχου ἐξαγωγῆς συναλλάγματος ἐκ τῆς χώρας τῆς, τὰ κείμενα τῶν ὁποίων δὲν κατέστη δυνατόν νὰ φθάσωσι μέχρις ἡμῶν.

Ἐπίσης ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἰαπωνίας διὰ νομοθετικοῦ μέτρου ἐκλείσεν ἐπ' ἀόριστον τὸ Χρηματιστήριον τοῦ Τόκιο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΜΕΤΡΑ ΕΛΕΓΧΟΥ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ
ΕΙΣ ΑΛΛΑΣ ΧΩΡΑΣ

Ἐκτὸς τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰ προηγούμενα κεφάλαια τοῦ παρόντος ἔργου χωρῶν, αἵτινες ἔλαβον μέτρα ἐλέγχου συναλλάγματος, αἱ πληροφορίες αἱ συλλεγεῖσαι τελικῶς παρ' ἡμῶν προσθέτουσι καὶ τὰς ἀκολούθους χώρας, αἵτινες ἔλαβον πράγματι νομοθετικὰ καὶ διοικητικὰ μέτρα ἐλέγχου συναλλάγματος, περὶ τῶν ὁποίων ὅμως δὲν ἠδυνήθημεν νὰ συλλέξωμεν στοιχεῖα.

Αἱ χώραι αὗται εἶναι αἱ ἑξῆς: Λεττονία, Περσία, Ἀργεντινὴ, Βραζιλία, Χιλί, Κολομβία, Νικαράγουα, Σὰν Σαλβαδόρ καὶ Οὐραγουάη.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΜΕΤΡΩΝ
ΕΛΕΓΧΟΥ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ταξινομήσεως τῶν στοιχείων τοῦ παρόντος ἔργου καὶ τῆς ἐκτιμήσεως αὐτοῦ, ἐλήφθησαν ἐν Ἑλλάδι νεότερα τινὰ μέτρα ἐλέγχου συναλλάγματος, πρὸς προστασίαν τοῦ νομίσματος. Ἡ Κυβέρνησις ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς ἐπεκρίωσιν τοὺς δύο ἀναγκαστικούς νόμους «πρὸς προστασίαν τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν νομίσματος», μετὰ εἰσηγητικῆς ἐκθέσεως, συνέταξε δὲ καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ σχετικοῦ νομοσχεδίου ἔκθεσιν ὁ βουλευτὴς κ. Στ. Κωστόπουλος, πρὸς τὸν ὁποῖον παρέσχονεν εὐχαρίστως πᾶν στοιχεῖον τῆς παρουσίας ἐργασίας περὶ τῶν εἰς τὰ ἔξνα Κράτη μέτρων ἐλέγχου συναλλάγματος. Ἐπειδὴ ὅμως ἀνεβλήθη ἡ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐπιτήρησις τοῦ νομοσχεδίου τούτου, ἐπεσπείσθη ἡ διὰ Νομοθετικοῦ Διατάγματος δημοσιεύσις μόνον τῶν διατάξεως τῶν τροποποιουσῶν τοὺς δύο ἀρχικούς νόμους τῆς 28ης Σεπτεμβρίου καὶ 8ης Ὀκτωβρίου 1931, τὸ ὁποῖον θὰ κυρωθῆ καὶ ὑπὸ τῆς Βουλῆς διὰ νόμον.

Διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐσυνεσχίσθη τὸ κλείσιμον τοῦ Χρηματιστηρίου.

Ὡσαύτως οἱ ἀρμόδιοι ὑπουργοὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν ἔξεδωκαν νεότερας τινὰς ἀποφάσεις ἐπὶ τοῦ ἀπασχολοῦντος ἡμᾶς θέματος καὶ τὰ Ὑπουργεῖα ἀπηύθυναν πρὸς τὰς ἀρμοδίας ἀρχὰς διαφόρους ἐρηνηνεκτικὰς ἐγκυκλίους. Καὶ ἡ Τραπεζα Ἑλλάδος, ἐξ ἄλλου, ἡ ἐφαρμοζουσα τοὺς περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος νόμους, ἔδωκε πληθὺν ἐρηνηνεκτικῶν καὶ ὁδηγητικῶν πρὸς τὰς Τραπεζὰς μέσῳ τῆς «Ἐνώσεως Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν» ἐπὶ ἀμφισβητούμενον θεμάτων.

Τὰ κυριότερα ἐκ τῶν νεότερων τούτων στοιχείων περὶ τῶν παρ' ἡμῖν μέτρων ἐλέγχου συναλλάγματος δημοσιεύομεν κατωτέρω, διὰ τὴν ἐνημερότητα τοῦ ἔργου:

Η ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἡ εἰσηγητικὴ ἔκθεσις, τὴν ὁποίαν ὑπέβαλεν ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν Βουλὴν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τῶν ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου καὶ 8 Ὀκτωβρίου 1931 ἀναγκαστικῶν νόμων», ἔχει ὡς ἑξῆς:

Πρὸς τὴν Βουλὴν.

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ εἰσηγηθῶμεν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν κύρωσιν τῶν δύο ἀναγκαστικῶν νόμων, τοὺς ὁποίους ἡ Κυβέρνησις ἐθεώρησεν ἐπιβεβλημένον νὰ ἐκδόσῃ κατὰ τὴν ἀπουσίαν τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων πρὸς προστασίαν τοῦ Ἐθνικοῦ νομίσματος.

Ὡς γνωρίζει ἡ Βουλὴ, ἡ δημιουργηθεῖσα αἰφνιδίως κατάστασις ἐκ τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς χρυσοῦς βάσεως ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς λίρας ἐθῆκεν ἀποτόμως πρὸ τῆς Κυβερνήσεως νομισματικὸν πρόβλημα ἀπαιτοῦν ἄμεσον λύσιν.

Δύο δὲ λύσεις ἐπεδέχετο τὸ τιθέμενον πρόβλημα ἢ ἔπρεπε νὰ ἐπιβάλλομεν καὶ ἡμεῖς τὴν ἀναγκαστικὴν κυκλοφορίαν ἐγκαταλείποντες τὴν χρυσοῦν βάσιν ἢ ἔπρεπε νὰ ἐμμενῶμεν εἰς τὴν χρυσοῦν βάσιν λαμβάνοντες ταυτοχρόνως προστατευτικὰ μέτρα διὰ τὴν δραχμὴν.

Ἡ Κυβέρνησις, ἐξετάσασα καὶ τὰς δύο λύσεις καὶ σταθμίσασα τὰς θλιβεροῦς συνεπειάς, τὰς ὁποίας θὰ εἶχε διὰ τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν ἢ ἀναγκαστικὴν κυκλοφορίαν,

συνεπειάς τῶν ὁποίων πιερὰν ἔχει πείραν ἢ χόρα ἐκ τοῦ προσφάτου παρελθόντος, ἀπεφάσκει νὰ ἐμμεῖνη εἰς τὴν χρυσῆν βᾶσιν τῆς δραχμῆς.

Ἄλλ' ἡ ἀπλή ἐμμονὴ εἰς τὴν χρυσῆν βᾶσιν ἄνευ τῆς ἐγκαίρου λήψεως ὀρισμένων προστατευτικῶν μέτρων θ' ἀπετέλει κατὰ τὴν γνώμην τῆς Κυβερνήσεως πολιτικὴν ἀξίαν πείσης ἐπιχειρήσεως, διότι ἡ ἐκ τῆς πτώσεως τῆς λίρας προκληθεῖσα καταληκτικὴ ἐντύπωση ἐδημιούργησε καὶ ἀλλαγῶν καὶ παρ' ἡμῖν ἀτμόσφαιραν δυσπιστίας καὶ ἀνησιμίας, ἡ ὁποία ἀφαιμένη ἄνευ ἀντιδράσεως ἠδύνατο νὰ ἀγάγῃ ἀπὸ τῆς μιᾶς ἡμέρας εἰς τὴν ἄλλην εἰς ἀθρόαν τεχνητὴν ζήτησιν συναλλάγματος καὶ ἀθρόαν ἀνάληψιν τῶν εἰς δραχμᾶς καὶ συναλλάγμα καταθέσεων μὲ ὅλα τὰ ἐντεῦθεν ὀλέθρια ἐπακόλουθα καὶ διὰ τὸ κάλυμμα τῆς νομισματικῆς ἡμῶν κυκλοφορίας καὶ διὰ τὰ τραπέζικα μας ἰδρύματα καὶ διὰ τὴν ὅλην οἰκονομικὴν ζωὴν τῆς χώρας.

Διὰ τοῦτο ἡ Κυβέρνησις τὴν ἀπόφασίν της περὶ ἐμμονῆς εἰς τὴν χρυσῆν βᾶσιν τῆς δραχμῆς συνέδεσε μὲ τὴν λήψιν ὀρισμένων προστατευτικῶν μέτρων διὰ τὴν δραχμὴν, τὰ ὁποία περιλαμβάνονται εἰς τοὺς δύο ἀναγκαστικούς νόμους, τοὺς ὑποβαλλομένους πρὸς κύρωσιν διὰ τοῦ παρόντος νομοσχεδίου.

Δὲν διαφεύγει βεβαίως τὴν Κυβέρνησιν, ὅτι τὰ μέτρα ταῦτα παρὰ τὴν εὐεργετικὴν τὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς σταθερότητος τῆς δραχμῆς ἔχουσι καὶ τὴν δυσμενῆ αὐτῶν πλευράν, διότι περιορίζουσι τὴν ἀπόλυτον ἐλευθερίαν περὶ τὴν διαίθεσιν τοῦ ἰδίου χρήματος, παρεμβάλλοντα δὲ δυσχερείας εἰς τὸ εἰσαγωγικὸν ἰδίως ἐμπόριον, ἐπιδρῶσι δυσμενῶς ἐπὶ τῶν δημοσίων ἐσόδων.

Ἄλλ' ἡ ἀνάγκη τῶν πραγμάτων, τῆς ὁποίας οὐδεὶς εἶναι ὑπέρτερος, ὑπεχρέωσε τὴν Κυβέρνησιν νὰ μιμηθῇ τὰ ἄλλα Κράτη ὅσα ὑπὸ τὰς σημερινὰς χελεπὰς περιστάσεις διυδόντα κίνδυνον τοῦ νομίσματός των προηγήθησαν ὑμῶν ἐν τῇ λήψει ὁμοίων ἢ παρεμφερῶν ἢ καὶ κατὰ πολὺν αὐστηροτέρων μέτρων.

Λυπεῖται βεβαίως ἡ Κυβέρνησις, διότι τὰ μέτρα ταῦτα δὲν κατέστη δυνατόν νὰ ἐπιβληθῶσι κανονικῶς διὰ νόμου ἢ νομοθετικοῦ Διατάγματος ἐκδιδομένου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Συντάγματος.

Ἄλλὰ δὲν ἀγνοεῖ ἡ Βουλὴ, ὅτι αἱ συνθήκαι αἱ προκαλέσασαι τὴν λήψιν τῶν μέτρων τούτων δὲν ἐπῆρχον οὔτε διεφαίνοντο ὅταν τὰ Νομοθετικὰ Σώματα διέκοψαν τὰς ἐργασίας των καὶ δὲν ἦτο ἐπομένως δυνατόν νὰ ζητηθῇ ἔκτοτε ἐξουσιοδότησις πρὸς ἔκδοσιν σχετικοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος κατὰ τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος.

Ἐξ ἄλλου εἶναι ἀναντίρρητον, ὅτι ἡ ἀνάγκη τῆς λήψεως τῶν μέτρων αὐτῶν ἐνεφανίσθη ἐπιτακτικὴ καὶ ἀνεπίδεκτος ἀναβολῆς, ἐκτὸς δὲ τούτου ἡ φύσις τῶν μέτρων ἐπέβαλλε τὴν ἄνευ προειδοποιήσεως λήψιν ὥστε οὔτε σκέψις ἠδύνατο νὰ γίνῃ περὶ συγκλήσεως τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων πρὸς ψήφισιν αὐτῶν.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἡ Κυβέρνησις, παρὰ τὴν γνωστὴν εὐλάβειαν αὐτῆς πρὸς τὰς συνταγματικὰς διατάξεις, εὐρέθη εἰς τὴν ἀναπόδραστον ἀνάγκην νὰ προβῇ εἰς τὴν ὑπ' εὐθύνην αὐτῆς ἔκδοσιν τῶν δύο ἀναγκαστικῶν νόμων, τῶν ὁποίων τὴν κύρωσιν ζητοῦμεν ἀπὸ τὴν Βουλῆν.

Ἔχομεν δὲ τὴν πεποιθήσιν, ὅτι ἡ Βουλὴ, ἐκτιμῶσα τὰς συνθήκας ὑπὸ τὰς ὁποίας εὐρέθη ἡ Κυβέρνησις, ἀλλὰ καὶ ἀποβλέπουσα εἰς τὸν διὰ τῶν ἀναγκαστικῶν τούτων νόμων ἐπιδιωκόμενον σκοπόν, θὰ θελήσῃ νὰ παράσῃ τὴν συγγνώμην της εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἅμα δὲ καὶ θὰ ἐγκρίνῃ κατ' οὐσίαν τὰ ληφθέντα μέτρα, τὰ ὁποία ἐπεδοκίμωσεν

ἤδη ὁμόθυμος ἢ κοινὴ γνώμη καὶ ἰδίᾳ ἢ ἀμειώτερον ἐξ αὐτῶν θυγομένη ἐμπορικὴ τάξις τῆς χώρας.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 18 Νοεμβρίου 1931.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου

καὶ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

E. BENIZELΟΣ.

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Βουλευτὴς ἐξ Ἑρακλείου

Γ. Μαρής.

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν
Βουλευτὴς ἐκ Λαοφίδος

Κ. Λιδωρικῆς.

Ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας

Βουλευτὴς ἐξ Ἀθηνῶν

Π. Βουρλούμης.

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Ὁ εισηγητὴς τοῦ νομοσχεδίου «περὶ κυρώσεως τῶν ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου καὶ 8 Ὀκτωβρίου 1931 ἀναγκαστικῶν νόμων» ἐν τῇ ἀρμόδιᾳ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Κοινοβουλευτικῆ Ἐπιτροπῇ βουλευτῆς κ. Στ. Κωστόπουλος εἰς τὴν ἀπὸ 27ης Νοεμβρίου 1931 ἐκθεσὶν του κάμνει μαζράν εἰσῆγησιν ἀναφορικῶς μὲ τὴν λήσιν τῶν περὶ συναλλάγματος περιοριστικῶν μέτρων εἰς τὰ διάφορα Κράτη, ἀναφέρων μάλιστα, ὅτι καὶ σχετικὰ στοιχεῖα παρεσχέθησαν εἰς αὐτὸν ἐκ τοῦ παρόντος ἔργου, καὶ καταλήγει ὡς ἑξῆς:

«Διὰ τὴν χορήγησιν συναλλάγματος ἐν Ἑλλάδι δι' ἐμπορικὰς ἀνάγκας οὐδεμίᾳ διάκρισις ὅσον ἀφορᾷ τὸ εἶδος τῶν εἰσακτέων ἐμπορευμάτων γίνεται, ἐνῶ τόσον εἰς Γερμανίαν ὅσον καὶ εἰς τὰς ἄλλας χώρας ὑπάρχει σφιδὸς περιορισμὸς προκειμένου περὶ ὀρισμένων ἐμπορευμάτων, περιορισμὸς ἀντιτρέπων κατ' οὐσίαν τὰς ὑφισταμένας ἐμπορικὰς συνθήκας.

«Αἱ παρὰ Τραπεζαῖαι καταθέσεις ὡς καὶ τὸ εἰς χεῖρας ἰδιωτῶν συνάλλαγμα ἢ ἀξία δὲν ἀπαλοτριβοῦνται ἀναγκαστικῶς ἐν Ἑλλάδι, ὡς ἐν Ἀυστρίας, Οὐγγαρίας καὶ Τσεχοσλοβακίας.

«Γενικώτερον τὰ περιοριστικὰ μέτρα τῆς Ἑλλάδος ἀποβλέπουσι κυρίως εἰς τὸν περιορισμὸν τῆς κερδοσκοπίας ἢ τῆς ἀνευ λόγου διαρροῆς κεφαλαίων καὶ ὄχι εἰς τὴν ρύθμισιν τῶν ἐμπορικῶν ἀναγκῶν ἀναλόγως τῶν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλαγῶν. Χαρακτηριστικὸν δὲ τῆς τοιαύτης ἡπιωτέρας μορφῆς τῶν Ἑλληνικῶν μέτρων εἶναι καὶ τὸ γεγονός, ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν ἐν Πράγῃ Συνδιάσκεψιν τῶν Ἐκδοτικῶν Τραπεζῶν τῆς Εὐρώπης ἢ ἐντύποις ἐκ τῆς ἐρευνῆς τῶν ἐν Ἑλλάδι περιορισμῶν ὄτηρξεν ἀγαθωτάτα.

«Βεβαίως τὰ μέτρα ταῦτα, ὡς ἐκ τοῦ χαρακτῆρός των, δὲν δύνανται νὰ διαρκέσουν ἐπ' ἄπειρον. Ἡ ὀριστικὴ ὁμῶς λύσις τοῦ νέου νομισματικοῦ προβλήματος, τὸ ὁποῖον ἀντιμετωπίζεται σήμερον ἐν Εὐρώπῃ, οὔτε εὐκόλος εἶναι, οὔτε δυνατὴ διὰ μεμονωμένων ἐνεργειῶν καὶ ἀποφάσεων.

«Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν καὶ παραλλήλως πρὸς τὴν θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν τοῦ ἐμπορικοῦ μῆς ἰσοζυγίου ἢ Κοινοβουλευτικῆ Ἐπιτροπῆ κρίνει σκόπιμον νὰ συστήσῃ τὴν ἐγχερσιν τῶν μέτρων τούτων, ὡς ἀποτελούντων μίαν ἐπὶ πλέον ἀπόδειξιν τῆς ἀποφασιστικῆς θελήσεως ὅπως δι' ὅλων τῶν μέσων διατηρηθῇ ἡ ἀξία τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος.»

ΤΟ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΤΟ ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΝ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥΣ ΕΘΝΙΚΟΥ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣ

Αἱ τροποποιοῦσαι ἢ συμπληροῦσαι τοὺς δύο ἀναγκαστικοὺς νόμους «περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος» τῆς 28ης Σεπτεμβρίου καὶ 8ης Ὀκτωβρίου τοῦ 1931 καὶ ἄλλαι τινὲς ἐπεύγουσαι διατάξεις περιελήφθησαν εἰς Νομοθετικὸν Διάταγμα, τὸ ὁποῖον, ἐγγριθὲν ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 29 (τεύχος α') τῆς 2ας Φεβρουαρίου 1932 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Τὸ κείμενον τοῦ Νομοθετικοῦ τούτου Διατάγματος, τὸ ὁποῖον θὰ τεθῇ ὑπὸ τὴν ἐγχερσιν τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων, ἔχει ὡς ἑξῆς:

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

«Περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ προστασίας τῆς δραχμῆς μέτρων».

(Φύλλον Ἐφημερίδος Κυβερνήσεως 2 Φεβρουαρίου 1932, ἀριθ. 29 (τεύχ. α').)

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὴν ὑπὸ τῆς Βουλῆς παρασχεθεῖσαν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 19—20 Δεκεμβρίου 1931 ἐξουσιοδοτήσασιν πρὸς ἔκδοσιν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων ἐπι-
 ὁρισμένης φύσεως ζητημάτων, ὡς καὶ σχετικῶν ἔγκρισιν τῆς ἀρμοδίας Κοινοβουλευτι-
 κῆς Ἐπιτροπῆς, δοθεῖσαν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 26 Ἰανουαρίου 1932, προτάσει
 τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσασιν καὶ διατάσσουσιν :

Ἄρθρον 1ον. 1.—Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου τῆς
 8ης Ὀκτωβρίου 1931 εἶναι, ὅτι ἀπαγορεύεται ἀνευ ἀδείας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος
 καὶ ἡ ἔξαγωγή ἑξωτερικοῦ συναλλάγματος, ὡς καὶ πάσης ἀξίας παραστατικῆς ξένων
 νομισμάτων (γραμμάτια, συναλλαγματικά, πιστωτικά ἐπιστολαὶ κλπ.)

2.—Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς διατάξεως τῆς δευτέρας παραγράφου καὶ τὸ δικαίωμα τῶν
 ἀπὸ 8 Ὀκτωβρίου 1931 ἀναγκαστικοῦ νόμου περιλαμβάνεται καὶ τὸ δικαίωμα τῶν
 Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν, ὅπως ὀρίζουσιν, ἵνα εἰς ὁρισμένας
 περιπτώσεις καὶ κατόπιν ἀποφάσεως τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου
 1931 ἀναγκαστικοῦ νόμου προβλεπομένης Ἐπιτροπῆς ἐνεργῆται ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας
 τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ὁ διὰ τοῦ ἀνωτέρου ἄρθρου ἀνατιθέμενος εἰς τὴν Ἐπιτρο-
 πὴν ταύτην ἔλεγχος.

Ἄρθρον 2ον. 1.—Αἱ Τράπεζαι ἢ ἄλλα πιστωτικὰ ἱδρύματα ὑποχρεοῦνται νὰ
 υποβάλλουσιν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὰ ὑπὸ τῶν νόμων περὶ προστασίας τοῦ
 ἑθνικοῦ νομίσματος καὶ τῶν ἐπὶ τῇ βάσει τούτων ἐκδιδομένων σχετικῶν ἀποφάσεων
 ἐπιβαλλόμενα στοιχεῖα, ὡς καὶ πᾶσαν ἄλλην ζητούμενην ὑπὸ τῆς ἀνω Τραπεζῆς πληρο-
 φορίαν ἐν σχέσει πρὸς τὸ συναλλάγμα, ἐντὸς τῆς τασσομένης ἐκάστοτε ὑπὸ τῆς Τραπε-
 ζῆς ταύτης προθεσμίας.

2.—Εἰς τὴν Τράπεζαν ἢ πιστωτικὸν ἱδρυμα, ἥτις δὲν ἦθελεν ὑποβάλλει ἐντὸς τῆς
 τασσομένης προθεσμίας τὰ ζητούμενα στοιχεῖα ἢ πληροφορίας, δύναται νὰ ἐπιβάλλεται
 δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δι' ἐκάστην παρῶσιν πρόστιμον
 μέχρι δραχμῶν πενήντα χιλιάδων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

3.—Ἐν περιπτώσει ἀνακριθείας ἢ ἀνελικρινείας τῶν διδομένων στοιχείων ἢ
 ἀπαντήσεων οἱ συνυπογράφοι τὰς σχετικὰς καταστάσεις καὶ τὰς διδομένας πληροφο-
 ρίας τιμωροῦνται ἐγκλήσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διὰ φυλακίσεως
 μέχρι τριῶν μηνῶν.

4.—Ὑπεύθυνοι διὰ τὴν τήρησιν τῆς ἀνωτέρου διατάξεως καθίστανται προσωπι-
 κῶς οἱ Λοιζηταὶ ἢ οἱ ἔχοντες τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τῶν Τραπεζῶν ἢ πιστωτικῶν
 ἱδρυμάτων, ὑποχρεούμενοι νὰ προσυπογράψωσι τὰς σχετικὰς καταστάσεις καὶ τὰς διδο-
 μένας ἀπαντήσεις.

Προκειμένου περὶ τῶν Ὑποκαταστημάτων ἢ Πρακτορείων τῶν Τραπεζῶν καὶ
 πιστωτικῶν ἱδρυμάτων, ὑπεύθυνοι εἶναι οἱ προϊστάμενοι τῶν Ὑποκαταστημάτων ἢ
 Πρακτορείων.

Ἄρθρον 3ον. 1.—Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931
 ἀναγκαστικοῦ νόμου «περὶ προστασίας τοῦ ἑθνικοῦ νομίσματος» ὡς οὗτος συμπληρώθη
 ὑπὸ τοῦ ἑτέρου ἀπὸ 8 Ὀκτωβρίου 1931 ἀναγκαστικοῦ νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ
 ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931 περὶ προστασίας κλπ. νόμου», προκειμένου περὶ συναλλα-
 γματικῶν ἢ γραμματίων εἰς διαταγὴν ἐκδεδομένων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἢ ἡμεδαπῇ εἰς

ξένον νόμιμα καὶ πληρωτέον ἐν Ἑλλάδι κυκλοφορησασῶν δὲ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, τὸ διαμαρτυρικὸν συντάσσεται ἐντὸς τοῦ δευτέρου δεκαπενθήμερου ἀπὸ τῆς λήξεως αὐτῶν.

Ἡ ἡμέρα τῆς λήξεως δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψει.

Ἡ διὰ τὰς συναλλαγματικὰς ταύτας ἀγωγή κατατίθεται ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συντάξεως τοῦ διαμαρτυρικοῦ.

Κατὰ τὰ λοιπὰ καὶ ἰδίᾳ ὡς πρὸς τὴν ἐπέκτασιν τῶν προθεσμιῶν ἐφαρμόζονται αἱ γενικαὶ διατάξεις.

2.—Προκειμένον περὶ συναλλαγματικῶν ἢ γραμματίων εἰς διαταγὴν ἐκδεδομένων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἢ ἡμεδαπῇ εἰς ξένον νόμισμα καὶ πληρωτέον ἐν Ἑλλάδι, κυκλοφορησασῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ληξασῶν δὲ μετὰ τὴν 27 Σεπτεμβρίου 1931 καὶ μέχρι τῆς ἐναρξέως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, τὸ διαμαρτυρικὸν συντάσσεται ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος.

3.—Διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν ὡς ἄνω συναλλαγματικῶν ἢ γραμματίων εἰς διαταγὴν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀγωγῆς λογίζονται τόκοι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐκτὸς ἐναντίας συμφωνίας πρὸς 6 % (ἕξ τοῖς ἑκατό).

Ἄρθρον 4ον. Λι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δύναται νὰ ἀπαλλαγῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 63 τοῦ καταστατικοῦ τῆς ὀφειλομένου ὑπ' αὐτῆς φόρου εἰς περιπτώσιν ἐλαττώσεως τοῦ καλύμματος κάτω τοῦ ὀρίου τῶν 40 %.

Ἄρθρον 5ον. Τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διατάγμα ὑποβληθήσεται εἰς τὰς Βουλὰς πρὸς κήρῳσιν εὐθὺς ὡς αὐταὶ συνέλθωσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 1 Φεβρουαρίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

Α. ΖΑΤΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Α. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Τὰ Μέλη: Π. Βουρλούμης, Γ. Μαρῆς, Φ. Ζαΐμης, Π. Θηβαῖος, Π. Ἀργυρόπουλος, Ἀ. Ζάννας, Α. Ἰαωονίδης, Γ. Κατεχάκης, Γ. Παπανδρέου, Ἀ. Παπᾶς, Ἀ. Παπαδάτος, Χ. Λαδάς, Ἀ. Ἀλεξανδρῆς.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΥΠΟΥΡΓΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἐκτὸς τῆς πρώτης ὑπουργικῆς ἀποφάσεως περὶ ἐξαγωγῶν, τὴν ὁποίαν δημοσιεύομεν εἰς τὸ πρῶτον κεφάλαιον τοῦ παρόντος ἔργου (σελίδα 7), οἱ ἀρμόδιοι ὑπουργοὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν ἐξέδωκαν καὶ ἄλλας τινὰς ἀποφάσεις, σχετικὰς μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος.

Δευτέρα, κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν, εἶναι ἡ ἀκόλουθος ἀπόφασις ὑπ' ἀριθ. 247007 τῆς 14ης Ὀκτωβρίου 1931, δημοσιευθεῖσα εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 123 (τεύχος β') τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1931 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως:

Ἀριθ. 247077.

Περὶ ἀπαγορεύσεως εἰσαγωγῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ταχυδρομικῶν δεμάτων ἐπὶ ἀντικαταβολῇ.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ, ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ, ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 1 καὶ 9 τοῦ ἀπὸ 8 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἀναγκαστικοῦ νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἀναγκαστικοῦ νόμου «περὶ προστασίας τοῦ Ἐθνικοῦ νομίσματος», ἀπαγορεύομεν τὴν εἰσαγωγὴν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ταχυδρομικῶν δεμάτων βεβαρημένων δι' ἀντικαταβολῆς (contre remboursement).

Δημ. Δογιστικού) «περί κοινοποιήσεως καὶ τρόπου ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομισμάτου», κοινοποιούμεν κατωτέρω τὴν ἐπ' ἀριθ. 156401 τοῦ 1931 κοινὴν ἀπόφασιν ἡμῶν καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ καὶ τὴν ἐπ' ἀριθ. 157518 τοῦ 1931 τηλεγραφικὴν ἡμῶν διαταγὴν πρὸς γνώσιν ὑμῶν καὶ συμμόρφωσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 7 Νοεμβρίου 1931.

Ὁ Ὑπουργὸς

Β. Δεληγιάννης.

Ἀριθ. Πρωτ. 157518.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΥ

Λεὺθυναίς Ι—Τμήμα Β' Γραφεῖον Ιον.

Τηλεγράφημα—Ἐπεῖγον.

Τελῶνας, 1) Χανιά, 2) Ρέθυμον, 3) Ἡράκλειον.

Λιευκρινίζοντες 156401 τηλεγράφημα, γνωρίζομεν ὅτι κοινοποιουμένη διὰ τοῦτου ἀπόφασις περὶ ἐγγυήσεων ἐξαγωγῶν σταφίδων Κρήτης ἐφαρμόζεται μόνον ἐὰν ἐξαγωγεῖς σουλτανίνας καὶ ἐλεμὸ προτίθενται ἀποστείλωσι ταύτην διὰ φορτωτικῆς ἀπ' εὐθείας ἀπ' ὀνόματι τῶν ἐν ἀλλοδαπῇ ἀντιπροσώπων αὐτῶν καὶ οὐχὶ διὰ φορτωτικῆς εἰς διαταγὴν Τραπεζῆς Ἑλλάδος, ὁποῦτε ἰσχύει προηγουμένη ἀπόφασις κοινοποιηθεῖσα διὰ 69 ἐγκεκλιῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 31 Ὀκτωβρίου 1931.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν

Γ. Μαργῆς.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΥΠΟΥΡΓΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν ἐξέδωκαν τὴν 7ην Νοεμβρίου 1931 τὴν κατωτὶ τετάρτην αὐτῶν ἀπόφασιν, δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ ἐπ' ἀριθμ. 29 (τεύχος β') τῆς 7ῆς Νοεμβρίου 1931, σχετικὴν μὲ τὴν ἐπὶ τῶν Τραπεζῶν ἀποστολὴν τῆς συστημένης ἀλληλογραφίας καὶ ταχυδρομικῶν δεμάτων τῶν.

Ἀριθ. 160830.

Οἱ ΥΠΟΥΡΓΟΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ἐχοντες ἐπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 9 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου τῆς 8 Ὀκτωβρίου 1931 «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931 ἀναγκαστικοῦ νόμου κλπ.», ἀποφασίζομεν:

Ἄρθρον 1ον. 1) Αἱ Ἀνώνυμοι Τραπεζικαὶ Ἑταιρίαι δύνανται ν' ἀποστελλῶσιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τὴν συστημένην αὐτῶν ἀλληλογραφίαν καὶ τὰ δέματα, ἄνευ τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου τῆς 8 Ὀκτωβρίου 1931 ὀριζομένων διατυπώσεων, ὑποχρεοῦνται ὅμως ὅπως θέτωσιν ἐπὶ ἐκάστου φακέλλου ἢ δέματος πλὴν τῆς σφραγίδος τῆς Τραπεζῆς καὶ ἀριθμόν.

2) Αἱ Ἀνώνυμοι Τραπεζικαὶ Ἑταιρίαι ὑποχρεοῦνται σὺν τῇ παραδόσει τῆς συστημένης ἐπιστολῆς ἢ δέματος νὰ ἐγγχειρίζωσιν εἰς τὸν παραλαμβάνοντα ταχυδρομικὸν ὑπάλληλον ὑπεύθυνον δηλώσιν, περὶ τοῦ ὅτι ἐν αὐτοῖς δὲν περιέχεται ἀξία τις ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου τῆς 8 Ὀκτωβρίου 1931 ἀναφερομένων.

Ἐν τῇ ὑπευθύνῳ ταύτῃ δηλώσει δέον νὰ ἀναγράφηται ὁ ἀριθμὸς καὶ χρονολογία τῆς ἐπιστολῆς ἢ τοῦ δέματος ὡς καὶ ὁ πρὸς ὃν ἀπευθύνεται.

3) Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἐντὸς τῆς ἐπιστολῆς ἢ τοῦ δέματος περιέχονται ἀξία ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων, ἡ ἀποστελλουσα Τράπεζα ὀφείλει νὰ παραδίδῃ εἰς τὸν ταχυδρομικὸν ὑπάλληλον πλὴν τῆς ὑπευθίνου δηλώσεως περὶ τῶν περιοριζομένων ἀξιών καὶ τὴν σχετικὴν ἔγγραφον ἀδειαν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, δι' ἧς ἐπεριρῆπῃ ἡ ἐξαγωγή τούτων. Τὰς ἀδείας ταύτας οἱ προϊστάμενοι τῶν Ταχυδρομικῶν Γραφείων θέλουσιν ἀποστελλεῖν εἰς τὰ κατὰ τόπους Ὑποκαταστήματα ἢ Πρωτοκορεῖα τῆς Τραπεζῆς τῆς

Ἑλλάδος κατὰ δεκαήμερον, ὁμοῦ μετὰ τῶν ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερομένων ὑπευθίνων δηλώσεων.

Ἄρθρον 2ον. Αἱ κατὰ τὴν 28ην Σεπτεμβρίου 1931 ὑφιστάμεναι παρὰ Τραπεζαίας ἢ πιστωτικοῖς ἰδρύμασι καταθέσεις εἰς ἔξωτερικὸν συνάλλαγμα ἢ ξένα νομίσματα καὶ τραπεζογραμμάτια δὲν δύνανται νὰ μεταφέρονται ἀπὸ Τραπεζῆς εἰς Τράπεζαν ἄνευ ἀδείας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1931 ὀριζομένης Ἐπιτροπῆς. Ἀπαγορεύεται ἡ ἀπὸ προσώπου εἰς πρόσωπον μεταφορὰ καταθέσεων εἰς ἔξωτερικὸν συνάλλαγμα ἢ ξένα νομίσματα ἢ τραπεζογραμμάτια παρὰ τῆ αὐτῇ Τραπεζῇ.

Ἄρθρον 3ον. Αἱ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου τῆς 8 Ὀκτωβρίου 1931 καταθέσεις εἰς ἔξωτερικὸν συνάλλαγμα ἀποδίδονται αὐτοῦσαι ἀλλὰ δι' ἐπιταγῆς ἐπὶ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 4ον.—1. Φορτωτικαὶ τυροῦ ἔξαγομένου ἀπ' εὐθείας ἐξ Ἰταλίας ἢ Ἀλβανίας εἰς Ἀμερικὴν ἢ κομιζομένου ἐξ Ἀλβανίας καὶ Σερβίας καὶ ἀποθηρευομένου ὑπὸ διαμετακόμισιν ἐν Κερκύρᾳ πρὸς μεταφόρτωσιν δι' Ἀμερικὴν δύνανται ἐφ' ὅσον σαφῶς ἐμφαίνεται ἐν αὐταῖς, ὅτι τὸ ἐμπόρευμα δὲν εἶναι ἐλληνικῆς προελεύσεως, νὰ προσεοφλῶνται παρὰ Τραπεζικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιριῶν εἰς ἔξωτερικὸν συνάλλαγμα ἄνευ εἰδικῆς ἐκάστοτε ἀδείας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

2. Ὅμοίως ἐπιτρέπεται, ὅπως καταβάλληται εἰς ἔξωτερικὸν συνάλλαγμα τὸ προϊόν τῶν μέσῳ τῶν ἐν Ἑλλάδι Τραπεζικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιριῶν, εἰσπραχθειῶν εἰς Νέαν Ὑόρκην φορτωτικῶν τυροῦ, περὶ οὗ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον.

3. Αἱ Τράπεζαι ὑποχρεοῦνται ὅπως, εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ταύτας, εἰσαγάγῃσιν ἐν Ἑλλάδι τὸ ἀντίστοιχον ξένον συνάλλαγμα.

Ἄρθρον 5ον. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931 ἀναγκαστικοῦ νόμου ὀριζομένης Ἐπιτροπῆς δύναται εἰς ἔξαιρετικὰς περιπτώσεις νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν ἔξαγωγήν προϊόντων ἢ ἐμπορευμάτων πλὴν καπνοῦ, σταφίδων καὶ σύκων καὶ ἄνευ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ ἀντιστοίχου ξένου συναλλάγματος.

Ἄρθρον 6ον. Δι' ὄρισμένας περιπτώσεις ἀγορᾶς ἔξωτερικοῦ συναλλάγματος ἢ νομίσματος ἢ τραπεζογραμμάτων δύναται ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931 ὀριζομένη Ἰνωμοδοτικὴ Ἐπιτροπὴ δι' ἀποφάσεων αὐτῆς νὰ ἀναθέτῃ τὸν ἔλεγχον τῶν ὑποβαλλομένων αἰτήσεων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, καθορίζουσα συγχρόνως τοὺς ὅρους ὑφ' οὓς παρέχεται τὸ αἰτούμενον ἔξωτερικὸν συνάλλαγμα κλπ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 7 Νοεμβρίου 1931.

Οἱ Ὑπουργοὶ

τῶν Οἰκονομικῶν

τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας

Π. Βουρλούμης.

Γ. Μαρῆς.

Ἐπὶ τῆς ὑπουργικῆς ταύτης ἀποφάσεως τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐξέδωκε τὴν κατωτέρω ἐγκύκλιον: (1)

Ἀριθ. Πρωτ. Α. 14920.

Ἀριθ. Ἐγκυκλ. 424.

(Ἐπείγουσα.)

Ἀἴθιον ἀριθ. ἐγκυκλίου πρὸς Τελωνειακὰς Ἀρχάς 171.

Περίληψις. Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ὑποβολῆς τῶν πινάκων φορτώσεων καὶ συμπληρωματικῶν ὁδηγῶν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος διατάξεων.

(1) Ἡ ἐγκύκλιος αὕτη ἐδημοσιεύθη ἐν περιλήψει εἰς τὸ πρῶτον κεφάλαιον τοῦ παρόντος ἔργου, σελίδα 14, ἐκτινάμεν ὅμως χρήσιμον τὴν δημοσίευσιν αὐτῆς ὁλοκλήρου ἐνταῦθα.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΜΜΕΣΩΝ ΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΜΟΝΟΠΩΛΙΩΝ. ΤΜΗΜΑ Α'.

Πρὸς τὰς Τελωνειακὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους.

Ἐπειδὴ παρετήρησαμεν, ὅτι τελωνειακαὶ ἀρχαί, παρὰ τὰς ἐπεξηγηματικὰς ὁδηγίας τὰς παραγο-
θείσας αὐταῖς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε 15832) 383 τοῦ 1931 ἐγκυκλίου ἡμῶν διαταγῆς, περὶ τοῦ περιοριζο-
μένου καὶ τοῦ τρόπου τῆς ὑποβολῆς τῶν διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 146611 (69 (Γ.Α.Γ.Α.) καὶ Σ 15135)367 τοῦ
1931 ἐγκυκλίου ἡμῶν διαταγῶν καθορισθέντων πινάκων, ὑποβάλλουσι τοὺς πίνακας τοῦτους ἑλλι-
πεῖς καὶ οὐχὶ κατὰ τὸν ὑποδειχθέντα τρόπον, ἀναγκάζομεθα νὰ ἐπιστήσομεν τὴν προσοχὴν ὑμῶν
διὰ τὴν ἀκριβῆ κατάρτισιν τῶν πινάκων καὶ τὴν ὑποβολὴν αὐτῶν κατὰ τὸν ὑποδειχθέντα τρόπον,
καὶ εἰδικότερον:

1) Ὡς ἀνεκονίσασμεν ὑμῖν διὰ τῶν ἀνωτέρω ἐγκυκλίων ἡμῶν διαταγῶν, ὃ διὰ τὸ ἀπὸ 1
Ἰουλίου 1931 ἕως τέλους Σεπτεμβρίου 1931 χρονικὸν διάστημα πινὰς θὰ περιλαμβάνη οὐ μόνον
τὰς πραγματοποιηθείσας φορτώσεις διὰ τὴν ἀλλοδατὴν ἐγχωρίων προϊόντων καὶ ἐκτελωνισμένων
ἀλλοδαπῶν ἐμπορευμάτων ἀλλὰ καὶ τὰς φορτώσεις τῶν ὑποκειμένων ἀλλοδαπῶν ἐμπορευμάτων τῶν
ἀποστελλομένων εἰς τὴν ἀλλοδατὴν εἴτε ἐκ τῆς ἀποταμιεύσεως εἴτε διὰ μεταφορτώσεως ἐκ τῶν
προσωρινῶν ἀποθηκῶν τῶν τελωνειακῶν καταστημάτων. Συνεπῶς αἱ τελωνειακαὶ ἀρχαί, αἰτίνες ἔχουσι
ὑποβάλλει διὰ τὸ ἀνωτέρω χρονικὸν διάστημα μόνον πίνακα τῶν πραγματοποιηθεισῶν φορτώσεων
ἐγχωρίων προϊόντων καὶ ἐκτελωνισμένων ἀλλοδαπῶν, δέον νὰ ὑποβάλλουσιν ἡμῖν συμπληρωματικὸν
τοιοῦτον καὶ διὰ τὰς φορτώσεις ὑποκειμένων ἀλλοδαπῶν ἐμπορευμάτων, ὡς ἀνωτέρω καθορίζονται,
τὰς πραγματοποιηθείσας κατὰ τὸ ἀνωτέρω χρονικὸν διάστημα. Ὅμοίως αἱ τελωνειακαὶ ἀρχαί αἰτίνες,
ἐφαρμοσάσαι τὴν ὑπ' ἀριθ. 146611) 69 ἐγκυκλίον ἡμῶν διαταγῆν (Γ.Α.Δ.Α.), ὑπέβαλον ἡμῖν πίνακα
διὰ τὸ μέχρι 28 Σεπτεμβρίου 1931 χρονικὸν διάστημα πραγματοποιηθεισῶν φορτώσεων ἐγχωρίων
προϊόντων καὶ ἐκτελωνισμένων ἀλλοδαπῶν, δέον εἰς τὸν ἀνωτέρω συμπληρωματικὸν πίνακα, νὰ
περιλάβωσι καὶ τὰς φορτώσεις ἐγχωρίων προϊόντων καὶ ἐκτελωνισμένων ἀλλοδαπῶν ἐμπορευμάτων
τὰς πραγματοποιηθείσας καὶ κατὰ τὴν 29ην καὶ 30ην Σεπτεμβρίου 1931 πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ
ἤδη ὑποβληθέντος ὑπ' αὐτῶν σχετικοῦ πίνακος. Ὁ ἀνωτέρω συμπληρωματικὸς πινὰς θὰ συνταχθῆ
εἰς διπλοῦν, καὶ τὸ μὲν ἔν ἀντίτιπον θὰ ὑποβληθῆ ἡμῖν (Δ)σις 3 Τμήμα Α), τὸ δὲ ἕτερον ἀντίτι-
πον τοῦ πίνακος θὰ ὑποβληθῆ ὑπ' εὐθείας παρ' ὑμῶν εἰς τὸ ἐν τῇ περιφερίᾳ σας ὑποκατάστημα ἢ
πρακτορεῖον τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἐλλείψει δὲ τούτου, εἰς τὸ ἐν τῇ περιφερίᾳ σας ὑποκα-
τάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. Τὴν τοιαύτην ὑποβολὴν θὰ ἀναφέρητε ἡμῖν κατὰ τὴν ὑποβολὴν
τοῦ ἑτέρου ἀντιτύπου τοῦ συμπληρωματικοῦ πίνακος. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι ἐκ τῶν
μέχρι τοῦδε ὑποβληθέντων ἡμῖν εἰς διπλοῦν πινάκων, ἔχει διαβιβασθῆ παρ' ὑμῶν τὸ ἐν τῶν δύο
ἀντιτύπων εἰς τὴν Τραπεζὴν τῆς Ἑλλάδος, συνεπῶς περιτεθεὶ ἡ ὑποβολὴ εἰς αὐτὴν ὁμοίων πινά-
κων, πλὴν τοῦ ὡς ἄνω συμπληρωματικοῦ πίνακος ὅστις δέον νὰ ὑποβληθῆ αὐτῇ, ὡς ἀνωτέρω λε-
πτομερῶς καθορίζεται.

2) Ἀπὸ πρώτης (1) Ὀκτωβρίου 1931 δέον ὁ πινὰς νὰ ὑποβάλληται κατὰ δεκαήμερον ἡτοι
1—10 τοῦ μηνῶς, 11—20 καὶ 21 ἕως τέλους ἐκάστου μηνῶς. Ὁ πινὰς οὗτος θὰ περιλαμβάνη τὰς
πραγματοποιηθείσας φορτώσεις ἐγχωρίων προϊόντων, ἐκτελωνισμένων ἀλλοδαπῶν καὶ ὑποκειμένων
ἀλλοδαπῶν ἀποστελλομένων εἰς τὴν ἀλλοδατὴν εἴτε ἐκ τῆς ἀποταμιεύσεως εἴτε διὰ μεταφορτώσεως
ἐκ τῶν προσωρινῶν ἀποθηκῶν τῶν τελωνειακῶν καταστημάτων, οὐχὶ δὲ κεχωρισμένως ἀλλὰ ἐνιαύως
εἰς ἓνα πινάκα. Ὁ πινὰς οὗτος θὰ συντάσσεται εἰς διπλοῦν καὶ τὸ μὲν ἔν ἀντίτιπον τοῦ θὰ ὑποβλή-
ληται ἡμῖν (Δ)σις 3 τμήμα Α), τὸ δὲ ἕτερον ἀντίτιπον τοῦ πίνακος μετὰ τῶν ὑπευθύνων δηλώσεων
τῶν κατατεθεισῶν ὑμῖν κατὰ τὸ δεκαήμερον, θὰ ὑποβάλληται ὑπ' εὐθείας παρ' ὑμῶν εἰς τὸ ἐν τῇ πε-
ριφερίᾳ σας ὑποκατάστημα ἢ παράστημα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἐλλείψει δὲ τούτου, εἰς
τὸ ἐν τῇ περιφερίᾳ σας ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. Ἐπιστόμεν τὴν προσοχὴν ὑμῶν εἰς
τὸ ὅτι αἱ ὑπευθύνου δηλώσεις θὰ ὑποβάλλονται ὑπ' εὐθείας παρ' ὑμῶν εἰς τὸ ἐν τῇ περιφερίᾳ σας
ὑποκατάστημα ἢ πρακτορεῖον τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἢ ἐλλείψει τούτου εἰς τὸ ἐν τῇ περιφερίᾳ
σας ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. Περὶ τῆς τοιαύτης ὑποβολῆς τοῦ πίνακος μετὰ τῶν ὑπε-
θύνων δηλώσεων θ' ἀναφέρητε ἐκάστοτε ἡμῖν κατὰ τὴν ὑποβολὴν τοῦ ἑτέρου ἀντιτύπου τοῦ πίνα-
κος τοῦ δεκαήμερου πρὸς ἀποφῆν ἁσκότων ἀλληλογραφίῶν.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω παραγγέλλων ὅπως αἱ τελωνειακαὶ ἀρχαί αἰτίνες, λόγῳ μὴ ἐγκαίρου
λήψεως τῆς ὑπ' ἀριθμ. Ε15832)38 τοῦ 1931 ἐγκυκλίου ἡμῶν διαταγῆς, ἔχουσι ὑποβάλλει ἡμῖν ἑλλι-
πεῖς πίνακας (εἴτε κατὰ τὸ περιοριζόμενον, εἴτε κατὰ τὰ χρονικὰ διαστήματα), ὑποβάλλουσι ἡμῖν

τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ «περὶ προστασίας ἔθνικοῦ νομίσματος» δημοσιευθεῖσαν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 129 τῆς 7ης Νοεμβρίου 1931 φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (τεύχος Β') (1) πρὸς γνῶσιν ἡμῶν καὶ συμφερόσων.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 16 Νοεμβρίου 1931.

Ὁ Ὑπουργός

Β. Δεληγιάννης.

ΠΕΜΠΤΗ ΥΠΟΥΡΓΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Διὰ τῆς πέμπτης ὑπουργικῆς ἀποφάσεως ἀπὸ 11ης Νοεμβρίου 1931, δημοσιευθεῖσης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ὑπ' ἀριθ. 131 (τεύχος β') τῆς 14ης Νοεμβρίου 1931, οἱ δύο ἀρμόδιαι Ὑπουργοὶ καθόρισαν τὰς ὑποχρεώσεις τῶν εἰσερχομένων εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος πρὸς δὴλωσιν τῶν κομιζομένων ὑπ' αὐτῶν μετρητῶν εἰς διαφόρους ἀξίας. Ἡ ἀπόφασις ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἄριθ. 152907

Οἱ Ὑπουργοὶ

Τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 9 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου τῆς 8ης Ὀκτωβρίου 1931 «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931 ἀναγκαστικοῦ νόμου περὶ προστασίας τοῦ ἔθνικοῦ νομίσματος», ἀποφασίζομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Οἱ εἰσερχόμενοι εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος ὀφείλουσι νὰ δηλώσωσιν εἰς τὰς ἀρμοδίας τελωνειακὰς ἀρχὰς τὰ ὑπ' αὐτῶν κομιζόμενα μετρητὰ εἰς διαφόρους ἀξίας (ἐπιταγὰς, πιστωτικὰς ἐπιστολάς κλπ.)

Μετὰ τὴν ἐξακριβώσιν τῶν δηλουμένων ὡς ἄνω μετρητῶν καὶ ἀξιῶν δεόν νὰ συντάσσεται παρὰ τῆς ἀρμοδίας τελωνειακῆς ἀρχῆς σχετικὴ πράξις ἐπὶ τοῦ διαβατηρίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 11 Νοεμβρίου 1931.

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Γ. Μαρῆς.

Ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας

Π. Βουρλούμης.

Ἐπὶ τῆς ὡς ἄνω ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐξέδωκε τὴν κατωθὶ ἐγκύκλιον αὐτοῦ πρὸς τὰς τελωνειακὰς ἀρχὰς:

Ἄριθ. Πρωτ. Α 16906.

Ἄριθ. Ἐγκυκλ. 455.

Ἀὔξων ἀριθ. ἐγκυκλίου πρὸς Τελωνειακὰς Ἀρχὰς 189.

Περίληψις. Περὶ δηλώσεως τῶν ὑπὸ ἐπιβατῶν προσερχομένων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ κομιζομένων μετρητῶν ἢ ἀξιῶν.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ Οἰκονομικῶν

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ἘΜΜΕΣΩΝ ΦΟΡῶΝ ΚΑΙ ΜΟΝΟΠΩΛΙΩΝ. ΤΜΗΜΑ Α'.

Πρὸς τὰς Τελωνειακὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους.

Ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 162907 καὶ ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1931 ἐγκύκλιον ἡμῶν διαταγῆν (Γ.Δ.Δ.), κοινοποιούμεν κατωτέρω τὴν ὑπ' ἀριθ. 152907 τῆς 11 Νοεμβρίου 1931 κοινήν ἀπόφασιν ἡμῶν καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, δημοσιευθεῖσαν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 131 τῆς 14 Νοεμβρίου 1931 φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (τεύχος β').

Κατὰ τὴν ἀπόφασιν ταύτην, ὑποχρεοῦνται οἱ εἰσερχόμενοι εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος ὅπως δηλώσωσι καὶ ἐπιδεικνύσωσιν ἡμῖν τὰ ὑπ' αὐτῶν κομιζόμενα μετρητὰ καὶ διαφόρους ἀξίας καὶ μετὰ τὴν ἐξακριβώσιν τῶν δηλουμένων μετρητῶν καὶ ἀξιῶν συντάσσεται σχετικὴ πράξις παρ' ἡμῶν ἐπὶ τοῦ διαβατηρίου.

Κατὰ τὴν ἀναζήτησιν τῶν ἐπιβατῶν διὰ τὸ ἐξωτερικὸν θὰ ἐφαρμόζητε τὰς ὑπ' ἀριθ. 8 καὶ 9 παραγράφους τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε. 15832383 τοῦ 1931 ἐγκυκλίου ἡμῶν διαταγῆς, καθ' ἕνα οἱ ἐπιβάται ὀφείλουσι νὰ ὄσιν ἐφοδιασμένοι δι' ἀδείας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἐν τῇ ὁποίᾳ θὰ καθορίζεται τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν νομισμάτων ἢ ἀξιῶν, ὧν ἐπιτρέπεται ἡ ἐξαγωγή. Αἱ διατάξεις τῆς ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. Ε 15832283 τοῦ 1931 ἐγκυκλίου ἡμῶν διαταγῆς ἐφαρμόζονται ἀπαραιτήτως

(1) Ἡ ἀπόφασις αὕτη δημοσιεύεται εἰς τὴν σελίδα 150 τοῦ παρόντος ἔργου.

ἐπὶ τῶν ἀπορροηθέντων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν προσώπων, τῆς κατὰ τὴν ἄρξιν αὐτῶν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος τηρήσεως τῶν διὰ τῆς ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 162907 τοῦ 1931 ἐγκυκλίου ἡμῶν διαταγῆς (Γ.Α.Α.Α.) ὀριζομένων διατηρώσεων, ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει ἀντικαθιστώσης ἢ ἀπαλλασσοῦσης τοὺς ἐπιβάτας τῆς ὑποχρέωσως ὅπως κατὰ τὴν ἀναγώρην αὐτῶν ὧσιν ἐφοδιασμένοι διὰ σχετικῆς ἀδείας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, διὰ τῆς ὁποίας θὰ ὀρίζηται τὸ ποσὸν καὶ εἶδος τῶν νομιμμάτων καὶ ἀξιών, ἅτινα θὰ φέρωσι μεθ' ἑαυτῶν, ἔστω καὶ ἂν ταῦτα ἔφερον μεθ' ἑαυτῶν κατὰ τὴν ἄρξιν τῶν εἰς Ἑλλάδα.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 14ῃ Δεκεμβρίου 1931.

Ὁ Ὑπουργός

Φ. Ζαΐμης.

ΕΚΤΗ ΥΠΟΥΡΓΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Διὰ τῆς ἐκτῆς ἀποφάσεώς των ἀπὸ 28ης Δεκεμβρίου 1932 οἱ δύο ἀρμοδιοὶ ὑπουργοὶ ἐνανόησαν τὸ ζήτημα τῆς εἰς ξένον συναλλάγμα ἐκπληρώσεως τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὑποχρεώσεων τῶν ἐν Ἑλλάδι Κτηματικῶν Τραπεζῶν, καὶ ἄλλα τινὰ ζητήματα σχετικὰ μὲ τοὺς νόμους περὶ προστασίας τοῦ νομίσματος. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἔχει ὡς ἑξῆς :

Ἄριθ. Πρωτ. 188691.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 9 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου τῆς 8ης Ὀκτωβρίου 1931 «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931 ἀναγκαστικοῦ νόμου περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος», ἀποφασίζομεν :

Ἄρθρον 1ον. Αἱ Κτηματικαὶ Τράπεζαι δύνανται, ἐγκρίσει τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, νὰ χρησιμοποιῶσιν ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῶν διαθεσίμων εἰς ξένον συναλλάγμα τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὑποχρεώσεων των. Ἐν τῇ περιπτώσει αὕτη δικαιούνται νὰ χορηγήσωσι δάνεια ἴσου ποσοῦ πρὸς τὸ κατὰ τ' ἀνωτέρω διατιθέμενον ξένον συναλλάγμα, χωρὶς νὰ ὑπέχωσι τὴν ὑποχρέωσιν τῆς μεταβιβάσεως εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τοῦ ἀντιστοίχου πρὸς τὰ δανειζόμενα ποσὰ ξένου συναλλάγματος.

Ἄρθρον 2ον. Ἡ εἰς δραμαῖς ἀπόδοσις τῶν εἰς ξένον συναλλάγμα καταθέσεων παρὰ Τραπεζαῖς γίνεται ἐπὶ τῇ ἐκάστοτε καθοριζομένῃ ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος τιμῇ ἀγορᾶς τοῦ ἀντιστοίχου συναλλάγματος ἠδημημένη κατὰ τὸ ἥμισυ τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τῆς ὡς ἀνω τιμῆς καὶ τῆς τιμῆς πωλίσσεως.

Ἄρθρον 3ον. Ἡ καθ' οἷονδήποτε τρόπον εἰσαγωγὴ δραμῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν ἀδείας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 4ον. Αἱ διὰ τῶν ἄρθρων 1 καὶ 5 τῆς ἀπὸ 8ης Ὀκτωβρίου 1931 ἀποφάσεως ἡμῶν «περὶ παροχῆς ἐγγυήσεων διὰ τὴν ἐξαγωγὴν ἐμπορευμάτων» ὀριζόμεναι προθεσμίαι παρατείνονται μέχρι τῆς 31ης Ἰανουαρίου 1932.

Ἡ παροῦσα δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 28ῃ Δεκεμβρίου 1931.

Οἱ Ὑπουργοὶ

Τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας
Π. Βουρλούμης.

Τῶν Οἰκονομικῶν
Γ. Μαργῆς.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐξέδωκε, πρὸς ὁδηγίαν κυρίως τῶν τελωνειακῶν ἀρχῶν, τὰς κάτωθι ἐγκυκλίους πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν νόμων περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος. (1)

(1). Αἱ ἐγκυκλίαι αὗται τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, κατὰ τὸ πλεῖστον, δημοσιεύονται, ἐν περιλήψει, εἰς τὸ πρῶτον τευχάκιον τοῦ παρόντος ἔργου, σελίδας 15 καὶ 16, ἐκρίναμεν ὅμως χρῆσιμον τὴν δημοσίευσιν αὐτῶν ὁλοκλήρων ἐνταῦθα.

I

Ἄριθ. Πρωτ. Ε. 15135.

Ἄριθ. Ἐγκυκλ. 367
(Ἐπείγουσα.)

Ἀἴξιον ἀριθ. ἐγκυκλίου πρὸς Τελωνειακὰς Ἀρχάς 131.

Περίληψις. Περί υποβολῆς πίνακος ἐξαγομένων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπορευμάτων.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΜΜΕΣΩΝ ΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΜΟΝΟΠΩΛΙΩΝ. ΤΜΗΜΑ Α'.

Πρὸς τὰς Τελωνειακὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους.

Ἄμα τῇ λήψει τῆς παρούσης, παραγγέλλομεν νὰ συντάξῃτε καὶ υποβάλλῃτε ἡμῖν εἰς διπλοῦν πίνακα ἐμφαίνοντα τὰς ἀπὸ πρώτης (1) Ἰουλίου 1931 πραγματοποιηθείσας φορτώσεις διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἐγχωρίων φυσικῶν καὶ βιομηχανικῶν προϊόντων ὡς καὶ οἰωνδήποτε ἐμπορευμάτων ἐλευθέρων τελῶν (ἀλλοδαπῶν ἐκτελωνισμένων).

Ἄριθ. οὔτος θὰ περιλαμβάνῃ :

1) ἀριθμὸν καὶ ἡμερομηνίαν κατατεθείσης διασαφήσεως ἐξαγωγῆς.

2) ὀνοματεπώνυμον ἐξαγωγέως.

3) λεπτομερῆ περιγραφήν τοῦ ποσοῦ καὶ εἴδους τοῦ ἐξαχθέντος ἐγχωρίου προϊόντος ἢ ἐμπορεύματος, τὴν ἀξίαν αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸν τόπον τοῦ ἐν ἀλλοδαπῇ προορισμοῦ αὐτοῦ, καὶ

4) ἡμερομηνίαν πραγματοποίησεως τῆς φορτώσεως διὰ τὸ ἐξωτερικόν.

Τὸν πίνακα τοῦτον εἰς διπλοῦν θέλετε υποβάλλει ἡμῖν τὸ ταχύτερον.

Ἀπὸ πρώτης (1) Ὀκτωβρίου 1931 καὶ ἐφεξῆς θὰ υποβάλλετε εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστου δεκαήμερου ὁμοίον πίνακα εἰς διπλοῦν περιλαμβάνοντα τὰς κατὰ τὸ λήξαν δεκαήμερον πραγματοποιηθείσας τοιαύτας φορτώσεις διὰ τὸ ἐξωτερικόν. Ὁ πίναξ οὔτος θὰ συντάσσεται ἐκ βιβλίου ὅπερ ἐφεξῆς θὰ τηρεῖται παρ' ἡμῶν καὶ θὰ περιλαμβάνῃ 1) τὸν ἀριθμὸν καὶ ἡμερομηνίαν κατατεθείσης διασαφήσεως ἐξαγωγῆς, 2) ὀνοματεπώνυμον ἐξαγωγέως, 3) λεπτομερῆ περιγραφήν τοῦ ποσοῦ καὶ εἴδους τοῦ ἐξαχθέντος ἐγχωρίου προϊόντος ἢ ἐμπορεύματος, τὴν ἀξίαν αὐτοῦ ὡς καὶ τὸν τόπον τοῦ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ προορισμοῦ αὐτοῦ καὶ 4) τὴν ἡμερομηνίαν πραγματοποίησεως τῆς φορτώσεως διὰ τὸ ἐξωτερικόν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 8 Ὀκτωβρίου 1931.

Ὁ Ὑπουργὸς

B. Δεληγιάννης.

II

Ἄριθ. Πρωτ. Ε. 15832.

Ἄριθ. Ἐγκυκλίου 383.

Ἀἴξιον ἀριθ. ἐγκυκλίου πρὸς Τελωνειακὰς Ἀρχάς 145.

Περίληψις. Περί παροχῆς ὁδηγῶν δι' ἐφαρμογὴν διατάξεων πρὸς προστασίαν ἐθνικοῦ νομίματος.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΜΜΕΣΩΝ ΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΜΟΝΟΠΩΛΙΩΝ. ΤΜΗΜΑ Α'.

Πρὸς τὰς Τελωνειακὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους.

Ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὰς, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 146611/69 τοῦ 1931 κοινῆς ἐγκυκλίου ἡμῶν (Γενικῆ Διεύθυνσις Δημοσίου Λογιστικοῦ) καὶ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (Διεύθυνσις Ἐμπορίου) διαταγῆς «περὶ κοινοποιήσεως καὶ τρόπου ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίματος», παρασχεθείσας ἡμῖν ὁδηγίας, γνωρίζομεν ἡμῖν ὅτι, ὡς ἀνεκδιώσασμεν ἡμῖν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε. 15623 τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1931 διαταγῆς ἡμῶν, αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 τῆς κοινῆς ἀποφάσεως ἡμῶν καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ καθοριζόμενα διατυπώσεις ἐφαρμόζονται οὐκ ἰσχυρὰ κατὰ τὴν δι' ἀλλοδαπὴν φόρτωσιν ἐγχωρίων προϊόντων, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν φόρτωσιν δι' ἀλλοδαπὴν ἐκτελωνισμένων ἀλλοδαπῶν ἐμπορευμάτων, ὡς καὶ ὅσοι ἐκτελωνισμένοι ἀλλοδαπῶν ἐμπορευμάτων, τὰ ὅποια φορτώνονται διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν εἴτε ἐκ τῆς ἀποταμιεύσεως εἴτε διὰ διαμετακομίσεως (μεταφορτώσεως) ἐκ τῶν προορισμῶν ἀποθηκῶν τῶν τελωνειακῶν καταστημάτων. Συνεπῶς κατὰ πάσαν φόρτωσιν διὰ τὸ ἐξωτερικόν οἰουδήποτε εἴδους θὰ προσάγῃται εἰς τὴν ἀρμοδίαν τελωνειακὴν ἀρχὴν ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τῆς ἀνωτέρου μνημονευομένης ἀποφάσεως ὑπεύθυνος δόλοισι.

Ὅσαίς ἡ φόρτωσις διὰ τὸ ἐξωτερικόν ἐμπορευμάτων ἐν γένει, ὡς καὶ τῶν ἐγχωρίων προϊόντων γίνεται διὰ μέσου ἄλλης τελωνειακῆς ἀρχῆς διὰ μεταφορτώσεως, ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ τοῦ

πέξης Ἑλλάδος καὶ οὐκ ὑπὸ τῆς διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1931 ὀριζομένης γνομοδοτικῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς τινὲς ἐξ ἡμῶν ἤξισαν.

Ἐνοεῖται, ὅτι ὁ σχετικὸς περὶ τούτου ἔλεγχος, προκειμένου ἰδίᾳ περὶ ἐπιβατιῶν, θὰ γίνηται κατὰ τρόπον μὴ προκαλοῦντα ἐξεγέρσεις καὶ παράπονα μέχρι τοῦ σημείου μάλιστα ὥστε καὶ ἡ συγκοινωνία νὰ παρεμποδισθῇ, ὡς ἀνεχθῶς συνέβη ἤδη. Ἐάν ἐπιβάτης τις ἔχῃ μεθ' ἑαυτοῦ μικρὰν τινα ποσότητα δραχμῶν ἢ ξένων νομισμάτων μέχρι ποσοῦ π. χ. διακοσίων ἢ τριακοσίων δραχμῶν καὶ πέραν τῆς ἀδείας τῆς Τραπεζῆς οὔτε πρέπον οὔτε ἀκόπιμον εἶναι νὰ δημιουργῶνται ἐκ τοῦ λόγου τούτου ζητήματα.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 17 Ὀκτωβρίου 1931.

Ὁ Ὑφυπουργὸς

Β. Δεληγιάννης.

III

Ἄριθ. Πρωτ. Ε. 171000.

Ἄριθ. Ἐγκυκλ. 408.

Ἀῤῥων ἀριθ. ἐγκυκλίου πρὸς Τελωνειακὰς Ἀρχάς 160.

Περίληψις. Περί ἐκδόσεως αἰτουμένων πιστοποιητικῶν.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΜΜΕΣΩΝ ΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΜΟΝΟΠΩΛΙΩΝ. ΤΜΗΜΑ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΩΝ.

Γραφεῖα Τελωνειακοῦ Ἐλέγχου καὶ Τελωνειακὰς Ἀρχάς.

Ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς παρουσίας καὶ ἐφεξῆς, ἐγκρίνομεν ὅπως, ἄνευ εἰδικῆς ἐκάστοτε ἐγκρίσεως ἡμῶν, προβαίνητε εἰς τὴν ἐκδοσιν πιστοποιητικῶν ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ μόνον τῶν ἐχόντων ἔνομον συμφέρον ἐκ τῆς ἐκδόσεως τοιούτων καὶ μόνον ἐφ' ὅσον ζητεῖται νὰ πιστοποιηθῇ ἢ ὅτι ἀπεριβάσθη ἐμπόρευμά τι εἰς τὰς προσωρινὰς ἀποθήκας τοῦ τελωνείου, ἢ ὅτι παρέμεινεν ἐμπόρευμα εἰς τὰς προσωρινὰς ἀποθήκας τοῦ τελωνείου, ἢ ἀποθήκας ἀποταμιεύσεως, ἢ ὅτι ὁ αἰτῶν ὀφείλει πρὸς τὸ δημόσιον εἰσπραγματικὰ τέλη ἢ ὅτι ὁ αἰτῶν δὲν ὀφείλει τοιαῦτα, ἢ ὅτι ἐφορτώθη ἐμπόρευμα πρὸς μεταφορὰν ἢ ἐξαγωγήν.

Τὸ αἰτούμενον πιστοποιητικὸν θὰ ἐκδίδηται μόνον ἐφ' ὅσον τὰ πιστοποιηθῶσάμενα προκύπτουσιν ἀναμφισβητήτως ἐκ τῶν παρ' ὑμῖν τηρουμένων βιβλίων καὶ στοιχείων, ἅτινα δέον νὰ μνημονεύονται ῥητῶς ἐν τῷ ἐκδοθησομένῳ πιστοποιητικῷ καὶ πάντοτε ἐπὶ ἐνόμιμον χάριτον (φύλλον σφραγιστοῦ χάριτου) ἐκτὸς ἂν δι' εἰδικοῦ νόμου ὀρίζεται, ὅτι τὸ πιστοποιητικὸν ἐκδίδεται ἐφ' ἄπλοῦ χάριτου).

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 7 Νοεμβρίου 1931.

Ὁ Ὑφυπουργὸς

Β. Δεληγιάννης.

IV

Ἄριθ. Πρωτ. Α. 14355.

Ἄριθ. Ἐγκυκλ. 411.

(Ἐπείγουσα.)

Ἀῤῥων ἀριθ. ἐγκυκλίου πρὸς Τελωνειακὰς Ἀρχάς 163.

Περίληψις. Περί ἐκτελέσεως ἀδειῶν ἐξαγωγῆς ἐμπορευμάτων ἢ προϊόντων καὶ πάσης ἀξίας ἐκδοδομένων ὑπὸ Τραπεζῆς Ἑλλάδος.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΜΜΕΣΩΝ ΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΜΟΝΟΠΩΛΙΩΝ. ΤΜΗΜΑ Α'.

Πρὸς τὰς Τελωνειακὰς Ἀρχάς τοῦ Κράτους.

Κοινοποιοῦμεν κατοπέρω τὴν ἐπ' ἀριθ. 157736 καὶ ἀπὸ 30 Ὀκτωβρίου 1931 διαταγὴν ἡμῶν (Γενικὴ Διεθνητικῆς Δημοσίου Λογιστικοῦ) πρὸς τὸν τελώνην Ἀθηνῶν, πρὸς γνώσιν ὑμῶν καὶ συμμόρφωσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 7 Νοεμβρίου 1931.

Ὁ Ὑφυπουργὸς

Β. Δεληγιάννης.

Ἄριθ. Πρωτ. 157736.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΥ
Διεύθυνσις I-Τμήμα Β'-Γραφεῖον 2ον.

Πρὸς τὸν κ. Τελώνην Ἀθηνῶν.

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 146611/69 τοῦ 1931 ἐγκυκλίου ἡμῶν (Γ. Δ. Δ. Α.) καὶ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε 15832/383 τοῦ 1931 ὁμοίας (Διευθύνσεως Ἐμμέσων Φόρων) ἐκοινοποιήθησαν αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ προστασίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Νομίματος καὶ ἐδόθησαν ὁδηγία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν των ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἀρμοδιότητός σας.

Διὰ τῶν κοινοποιηθέντων ἦν ἀναγκαστικὸν νόμον ἐδόθησαν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐξαιρετικὰ δικαιώματα, ἀποκλειστικὰ μάλιστα διὰ πάντα τρίτον, διὰ τὴν ἀγορὰν καὶ πώλησιν χρυσοῦ, χρυσῶν νομισμάτων, ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος κλπ. καὶ διὰ τὴν χορήγησιν ἀδειῶν ἐξαγωγῆς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πάσης ἀξίας ὡς καὶ ἐμπορευμάτων ἢ προϊόντων.

Ἐπειδὴ ἐπληροφωρήθημεν, ὅτι δὲν ἐκτελεῖτε πάντοτε τὰς παρουσιαζομένας ὑμῖν ἐγγράφους ἀδείας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸν ἄνω σκοπὸν, ζητεῖτε δὲ παρὰ τῶν συναλλασσομένων ἐπιπροσθέτως ἀδειαν τοῦ Ὑπουργείου, παρακαλοῦμεν ὅπως ἐν τῷ μέλλοντι παύσῃ ἡ ἀδικαιολόγητος αὕτη ἀγορησις σας, γίνηται δὲ ἀπροφασίστως ἢ ἐκτέλεις τῶν ἐν λόγῳ ἐντολῶν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 30 Ὀκτωβρίου 1931.

Ὁ Γεν. Διευθυντής

Γ. Ματθαῖνος.

V

Ἄριθ. Πρωτ. M. 16090.

Ἄριθ. Ἐγκυκλ. 448.

Ἀῦξον ἀριθ. ἐγκυκλίου πρὸς Τελωνειακὰς Ἀρχάς 184.

Περίληψις. Περὶ τοῦ εἰς δραχμὰς ἰσοτίμου τῆς Ἀγγλικῆς λίρας ἐπὶ τῶν κατ' ἀξίαν τελωνιζομένων ἐμπορευμάτων, τῶν ὁποίων τὰ τιμολόγια εἶναι εἰς συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΜΜΕΣΩΝ ΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΜΟΝΟΠΩΛΙΩΝ
Τμήμα Ε'.—Γραφεῖον Α'.

Πρὸς τὰς Τελωνειακὰς Ἀρχάς, τὰ Γραφεῖα Τελωνειακοῦ Ἐλέγχου καὶ τοὺς Οἰκονομικοὺς Ἐπιθεωρητάς.

(Κοινοποιουμένη πρὸς τὴν Ἐπιτροπεῖαν Ἐλευθέρας Ζώνης Θεσσαλονίκης καὶ τὰ Ἐμπορικὰ καὶ Βιομηχανικὰ Ἐπιμελητήρια).

Κοινοποιούμεν ὑμῖν ὀπισθογράφως τὴν ὑπ' ἀριθ. 173282 τῆς 28/11/31 διαταγὴν τῆς Γεν. Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῶν Τελωνείων Πειραιῶς, ἵνα λάβητε γνώσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 5 Δεκεμβρίου 1931.

Ὁ Διευθυντής τῶν Ἐμμέσων Φόρων καὶ Μονοπωλίων

N. Ράμμος.

Ἄριθ. Πρωτ. 173282.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΥ
Διεύθυνσις I—Τμήμα Β'—Γραφεῖον 2ον

Πρὸς τὸν Διευθυντὴν τῶν Τελωνείων Πειραιῶς.

Διαβιβάζοντες τὴν αἴτησιν τῶν κ. κ. Γεωργούλα, Δούρου καὶ Σίας γνωρίζομεν, ὅτι, ἐφ' ὅσον τὸ σχετικὸν τιμολόγιον εἶναι εἰς συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου, ὃ δὲ εἰσαγωγικὸς δασμὸς εἰσπράττεται ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ τιμολογίου, ἡ τιμὴ τῆς λίρας Ἀγγλίας θὰ λογισθῇ ἐπὶ τῆς εἰς δραχμὰς τρεχοῦσῃ τοιαύτῃ (τιμῇ πωλήσεως Τραπεζῆς Ἑλλάδος).

Εἰς τὸν σχετικὸν λογαριασμὸν δεῖον νὰ ἐπισυναφθῇ δελτίον τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 28 Νοεμβρίου 1931.

Ὁ Ὑφυπουργός

B. Δεληγιάννης.

VI

Ἀριθ. Πρωτ. Τ. 74.

Ἀριθ. Ἐγκυκλ. 13.

Ἀῤῥων ἀριθ. ἐγκυκλίου πρὸς Τελωνειακὰς Ἀρχὰς β.

Περίληψις. Περί ἀπαγορεύσεως εἰσαγωγῆς ἑλληνικῶν δραχμῶν παρὰ τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀφικνουμένων ἐπιβατῶν.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΜΜΕΣΩΝ ΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΜΟΝΟΠΩΛΙΩΝ. ΤΜΗΜΑ Α΄

Πρὸς τὰς Τελωνειακὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους.

Ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὴν ἐπ' ἀριθ. Α. 16006)155 τοῦ ἔτους 1931 ἐγκυκλίον ἡμῶν διαταγὴν «περὶ δηλώσεως τῶν ὑπο ἐπιβατῶν προσερχομένων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ κομιζομένων μετρητῶν ἢ ἀξιών», παραγγέλλομεν ὅπως ἐφεξῆς ἀπαγορευθῆτι τὴν παρ' ἐπιβατῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ προσερχομένων εἰσαγωγὴν ἑλληνικῶν δραχμῶν.

Διὰ τὰς ἀτομικὰς αὐτὰ ἀνάγκας ἕκαστος ἀλλοδαπὸς ἐπιβάτης δύναται νὰ φέρῃ μεθ' ἑαυτοῦ μόνον χιλιάς (1000) δραχμὰς, ἕκαστος δὲ ἡμεδαπὸς μόνον δισχιλίας (2000) δραχμὰς.

Ἐξαιρητικῶς διὰ τὴν κίνησιν τῶν παραμεθορίων πληθυσμῶν Θράκης ἐξουσιοδοτοῦμεν τὸν τελώνην Πεδίου ὅπως ἐπιτρέψῃ εἰς ἕκαστον ἐπιβάτην νὰ φέρῃ μεθ' ἑαυτοῦ ποσὸν μέχρι τριῶν χιλιάδων (3000) ἑλληνικῶν δραχμῶν ἢ ὀβολοῦντα (80) λίρων τορκίας.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 19 Ἰανουαρίου 1932.

Ὁ Ὑφυπουργὸς
Φ. Ζαΐμης.

VII

Ἀριθ. Πρωτ. Α. 1025

Ἀριθ. Ἐγκυκλ. 30.

Ἀῤῥων ἀριθ. ἐγκυκλίου πρὸς Τελωνειακὰς Ἀρχὰς 11.

Περίληψις. Περί κοινοποιήσεως τῆς ἐπ' ἀριθ. 18869)1931 ἀποφάσεως περὶ προστασίας τοῦ ἔθνικοῦ νομίσματος.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΜΜΕΣΩΝ ΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΜΟΝΟΠΩΛΙΩΝ. ΤΜΗΜΑ Α΄

Πρὸς τὰς Τελωνειακὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους.

Κοινοποιούμεν ἡμῖν κατωτέρω τὴν ἐπ' ἀριθ. 18869) καὶ ἀπὸ 28 Δεκεμβρίου 1931 κοινήν ἀπόφασιν ἡμῶν καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ πρὸς γνώσιν ὑμῶν καὶ συμμόρφωσιν. (1)

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 28 Ἰανουαρίου 1932.

Ὁ Ὑφυπουργὸς
Φ. Ζαΐμης.

VIII

Ἀριθ. Πρωτ. Γ. 586.

Ἀριθ. Ἐγκυκλ. 36.

Ἀῤῥων ἀριθ. Ἐγκυκλίου πρὸς Τελωνειακὰς Ἀρχὰς 19.

Περίληψις. Περί τηρητέων διατυπώσεων κατὰ τὴν παράδοσιν γαιανθράκων εἰς πλοῖα κατ' ἐφαρμογὴν διατάξεων περὶ προστασίας ἔθνικοῦ νομίσματος.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΜΜΕΣΩΝ ΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΜΟΝΟΠΩΛΙΩΝ. ΤΜΗΜΑ Α΄

Πρὸς τὰς Τελωνειακὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους.

Ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς παρουσίας παραγγέλλομεν ὅπως ἐπιτρέπητι ἑλευθέρως καὶ ἄνευ τῆς τηρήσεως τῶν ὑπὸ τῶν ἀναγκαστικῶν νόμων καὶ ἀποφάσεων περὶ προστασίας τοῦ ἔθνικοῦ νομίσματος καθοριζομένων διατυπώσεων τὴν εἰς τὰ πλοῖα παράδοσιν γαιανθράκων πρὸς ἀνθράκευσιν αὐτῶν.

Διὰ τὴν ἀνωτέρω ἄνευ τηρήσεως τῶν συναλλαγματικῶν διατυπώσεων παράδοσιν τῶν γαιανθράκων, δέον ὅπως ὁ προμηθευτὴς τῶν γαιανθράκων (πωλητὴς) ὑποβάλῃ ἡμῖν ὑπεύθυνον δηλώσιν. ἐν τῇ ὁποίᾳ θὰ ἀναγράφηται τὸ ὄνομα τοῦ ἀεροπλοίου, εἰς ὃ φορῆγεται ὁ γαιάνθραξ, ὡς καὶ τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τοῦ χρησιμοποιούμενου γαιάνθρακος. Μετὰ τὴν υποβολὴν τῆς ἀνωτέρω δηλώσεως θὰ προβαίητι ἀμέσως εἰς ἔλεγχον πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀκριβείας τῆς δηλώσεως, ἢν θὰ βεβαιῆται δι' ἰδίας πράξεως ὑμῶν.

Ἀντίγραφα τῶν ὑπευθύνων δηλώσεων ὡς καὶ τῶν ἀνωτέρω βεβαιώσεων ὑμῶν θὰ υποβάλητε ἐκάστοτε εἰς τὸ ἐνταῦθα κεντρικὸν κατάστημα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. Δέν παραλείπομεν νὰ γνωρίσωμεν, ὅτι ἡ παρούσα ἀφορᾷ μόνον τὰς συναλλαγματικὰς διατυπώσεις καὶ οὐχὶ τὰς καθωρ-σμένας τοιαύτας, αἵτινες δέον ὀπωδῆποτε νὰ ἐφαρμολογῶνται.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 4 Φεβρουαρίου 1932.

Ὁ Ὑφυπουργὸς
Φ. Ζαΐμης.

(1) Ἡ ὑπουργικὴ αὕτη ἀπόφασις δημοσιεύεται εἰς τὴν σελίδα 155 τοῦ παρόντος ἔργου.

ΝΕΑ ΜΕΤΡΑ ΕΛΕΓΧΟΥ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ.
(Φεβρουάριος 1932).

Ἐκ τῆς πείρας τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἰσχυόντων παρ' ἡμῖν μέτρων συναλλάγματος, ἡ Κυβέρνησις μετὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος προήλθεν εἰς τὴν κατ' ἀρχὴν ἀπόφασιν ὅπως λάβῃ αὐστηρότερα τινὰ μέτρα ἐλέγχου, πρὸς χορηγήσιν συναλλάγματος μόνον δι' ἀνάγκας ἀπολύτου ἀπαραιτήτους.

Περὶ τὰ μέσα Φεβρουαρίου 1932 ἀντιπροσώποι τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Τραπεζῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἑθνικῆς καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς Συναλλάγματος, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Πρωθυπουργοῦ, ἀπεφάσισαν κατ' ἀρχὴν νὰ καθορισθῶσι τὰ ἐμπορεύματα, τὰ ὁποῖα θεωροῦνται ἀπολύτου ἀνάγκης, ἀπεφάσισαν κατ' ἀρχὴν νὰ καθορισθῶσι τὰ ἐμπορεύματα, τὰ ὁποῖα θεωροῦνται ἀπολύτου ἀνάγκης, ἀπεφάσισαν κατ' ἀρχὴν νὰ καθορισθῶσι τὰ ἐμπορεύματα, τὰ ὁποῖα θεωροῦνται ἀπολύτου ἀνάγκης, ἀπεφάσισαν κατ' ἀρχὴν νὰ καθορισθῶσι τὰ ἐμπορεύματα, τὰ ὁποῖα θεωροῦνται ἀπολύτου ἀνάγκης.

Ὁρίσθη ὅπως ὑπηρεσίαι τῶν Ὑπουργείων Οἰκονομικῶν καὶ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας καταρτίσσοι πίνακα ἐμπορευμάτων, τῶν ὁποίων θὰ ἐπιτρέπεται ἡ εἰσαγωγή.

Ἀπεφάσισθη ἐπίσης κατ' ἀρχὴν νὰ χορηγῆται μετὰ αὐστηρὸν ἔλεγχον συναλλάγμα εἰς τοὺς ταξιδεύοντας εἰς τὸ ἔξωτερικόν, περιοριζομένης κυρίως τῆς χορηγήσεως εἰς τοὺς πλουτάζοντας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὑποτρόφους.

Ἡ ἐπιβολὴ ποινῶν κατὰ τῶν παραβαιπόντων τοὺς περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς λειτουργίας ἑλευθέρας ἀγορᾶς συναλλάγματος διατάξεις ἀπετέλεσεν ὁσαύτως ἀντιζείμενον μελέτης τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐμελέτησεν ἐπίσης ἡ Κυβέρνησις καὶ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ σταφιδωφώμου εἰς τὸ κοινόν, ὡς καὶ ὀρισμένων ἡμερῶν ἀκρεωφαιρίας.

ΚΩΔΙΚΟΠΟΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΙΩΝ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ
ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣ ΥΠΟ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΣΧΕΤΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΗΣ «ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ»

Λημοσιεύομεν κατωτέρω ἐγκύκλιον τῆς «Ἐνώσεως Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν», περιλαμβάνουσαν, ἐκτός τῆς περιλήψεως τῶν νόμων καὶ ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος, καὶ πλήρη κωδικοποίησιν ἀπασῶν τῶν ἐρμηνειῶν, τὰς ὁποίας ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἔκαμεν, ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν νόμων περὶ νομίσματος, ἐπὶ πληθῆος ἀμφισβητούμενον θεμάτων, ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ πρώτου ἀναγκαστικοῦ νόμου τῆς 28ης Σεπτεμβρίου 1931 μέχρι τῆς ἡμέρας αὐτῆς ἦν ἐκτιποῦται τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ παρόντος ἔργου (10 Φεβρουαρίου 1932). Καὶ ναὶ μὲν κατ' ἦν ἐκτιποῦται τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ παρόντος ἔργου (10 Φεβρουαρίου 1932). Καὶ ναὶ μὲν κατ' ἦν ἐκτιποῦται τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ παρόντος ἔργου (10 Φεβρουαρίου 1932). Καὶ ναὶ μὲν κατ' ἦν ἐκτιποῦται τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ παρόντος ἔργου (10 Φεβρουαρίου 1932).

Ἡ διατύπωσις τῶν περιεχομένων ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ τῆς «Ἐνώσεως Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν» ἔχει ὡς ἑξῆς:

Τὸ κείμενον τῆς ἐγκυκλίου τῆς «Ἐνώσεως Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν» ἔχει ὡς ἑξῆς:

«ΕΝΩΣΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ»

Ἀριθ. Πρωτ. 238.

Ἐγκύκλιος ὑπ' ἀριθ. 735.

Προστασία Νομίσματος.

Νομοθεσία, Ἀποφάσεις Ὑπουργῶν,

Κωδικοποιήσις ἐρμηνειῶν Τραπε-

ζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ παραθέσω κατωτέρω τὰ ἀκόλουθα:

Τμῆμα Πρωτῶν. Περιλήψιν τῶν ἐκδοθέντων μέχρι τοῦδε Νόμων περὶ Προστασίας τοῦ Ἐθνικοῦ Νομίσματος.

Τμῆμα Δεύτερον. Περιλήψιν τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδοθεισῶν Ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, δι' ὧν κανονίζονται λεπτομέρειαι σχετικαὶ μὲ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν Νόμων περὶ Προστασίας τοῦ Ἐθνικοῦ Νομίσματος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 15 Φεβρουαρίου 1932.

Πρὸς τὰς Τραπεζὰς τὰς ἀποτελοῦσας τὴν «Ἐνωσιν Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν»,
Ἀθήνας, Θεσσαλονίκην.

Τμήμα Τρίτον. Κωδικοποιήσιν των ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος δοθησοῦν ἐπιμηθειῶν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν Νόμων περὶ Προστασίας τοῦ Ἐθνικοῦ Νομισματοῦ περιλαμβανόμεναι πάσαι τὰς σχετικὰς Ἐγκυκλίους μέχρι τῆς δι' ἀριθ. 732 συμπεριλαμβανομένης. Ἡ κωδικοποίησις συνετάγη τῇ ἀδρᾷ συνεργασίᾳ τῶν κυρίων Γεωργίου Νομιστοῦ καὶ Ὀδυσσεὺς Κυριακοπούλου (τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος), ἐπιθεωρήθη δὲ καὶ ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Τμήμα Τέταρτον. Ὀδηγίαις Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἀφορούσας τὰ περὶ Συναλλάγματος μέτρα.

Μετὰ τμῆς.

Διὰ τὴν «Ἐνοσίαν Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν»

Ὁ Διευθυντῆς

Γ. Χαριτάκης.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΝΟΜΟΘΕΤΗΜΑΤΩΝ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣ

A. Ἀναγκαστικὸς Νόμος 28ης Σεπτεμβρίου 1931 «Περὶ Προστασίας

τοῦ Ἐθνικοῦ Νομισματοῦ» (Ἐφημ. Κυβερ. ἀρ. 335 τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1931).

Ἄρθρον 1. Μονοπωλίον Τραπεζῆς Ἑλλάδος δι' ἀγορὰν καὶ πώλησιν χρυσοῦ, χρυσοῦν νομισμάτων, ξένων νομισμάτων καὶ συναλλάγματος.

Ἄρθρον 2. Χορήγησις συναλλάγματος μόνον διὰ πραγματικὰς οἰκονομικὰς ἀνάγκας.

Ἄρθρον 3. Διὰ τὴν ἀπόκτησιν συναλλάγματος, ὑποβάλλεται εἴτε ἀπ' εὐθείας εἴτε διὰ Τραπεζῆς αἰτήσις πρὸς τὴν Τράπεζαν Ἑλλάδος μετὰ δικαιολογητικῶν στοιχείων. Αἱ Τράπεζαι γνωμοδοτοῦν ἐπὶ τῆς αἰτήσεως. Ἐπὶ τῶν αἰτήσεων γνωμοδοτεῖ τριμελής Ἐπιτροπὴ Ἐλέγχου Συναλλάγματος. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐγκρίνει ἢ ἀπορρίπτει τὴν αἴτησιν.

Ἄρθρον 4. Ἀγοραπωλησία συναλλάγματος δύναται νὰ ἐνεργηθῇ καὶ δι' ὑποκαταστημάτων Τραπεζῆς Ἑλλάδος καὶ Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Ἄρθρον 5. Οἱ ἐξαγωγεῖς ὀφείλουσιν νὰ παραδόνουσιν ἐντὸς τριμήνου τὸ εἰς ξένον νόμισμα ἀντίτιμον τῶν ἐξαγομένων ἐμπορευμάτων.

Ἄρθρον 6. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐξαγώγιμος ἐπιταγῶν εἰς δραχμὰς πλὴν ἐὰν καταβλήθῃ εἰς τὴν Τράπεζαν Ἑλλάδος τὸ ἀντίστοιχον συνάλλαγμα.

Ἄρθρον 7. Καταθέσεις εἰς ξένα νομίσματα, τραπεζογραμμάτια ἢ συνάλλαγμα ἀποδίδονται εἰς δραχμὰς εἰς τὴν τρέχουσαν αὐτῶν τμῆν.

Ἄρθρον 8. Ποιναὶ διὰ τοὺς παραβάτας τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 1, 5, 6 καὶ 7.

Ἄρθρον 9. Ἀπαλλαγὴ Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος εὐθύνῃς δι' ἀρνήσεις χορηγήσεως συναλλάγματος ἀπὸ 22 Σεπτεμβρίου 1931.

Ἄρθρον 10. Αἰτήσεις κλπ. πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἀπαλλάσσονται χερ-
τοσήμου.

Ἄρθρον 11. Ἰσχύς νόμον ἀπὸ δημοσιεύσεως αὐτοῦ. Καταργεῖται διὰ Διατάγματος Ἀεπιμέρεια κανονίζονται δι' ἀποφάσεων Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

B. Ἀναγκαστικὸς Νόμος 8 Ὀκτωβρίου 1931 «Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «Περὶ προστασίας τοῦ Ἐθνικοῦ Νομισματοῦ» (Ἐφημ. Κυβ. ἀρ. 354 τῆς 8 Ὀκτωβρίου 1931).

Ἄρθρον 1. Ἀπαγορεύονται ἐξαγωγή καὶ ἀσφάλεια χρηματογράφων καὶ τοκομεριδιῶν καὶ ἀπαγορεύεται ἡ ὅποσδήποτε ἐξαγωγὴ δραχμῶν.

Συστημέναι ἐπιστολαὶ ἐλέγχονται ὡς πρὸς τὸ περιεχόμενον αὐτῶν.

Ἄρθρον 2. Τράπεζαι ὅν ἐξοφλοῦνται καταθέσεις διὰ δραχμῶν ἐκχωρῶν τὸ ἀντίστοιχον συνάλλαγμα τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ ἐν Ἑλλάδι ὀφειλῆται ξένου συναλλάγματος πρὸς Τράπεζας καταβάλλουν τούτου εἰς δραχμὰς εἰς τὴν τρέχουσαν τούτου τμῆν.

Κατὰ δεκαπενθήμερον γίνεται ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς Ἑλλάδος ἡ τακτοποιήσις τῆς εἰς συνάλλαγμα θέσεως τῶν Τραπεζῶν.

Ἄρθρον 3. Αἱ εἰς συνάλλαγμα ὀφειλαὶ ἐν Ἑλλάδι ἐξοφλοῦνται εἰς δραχμὰς εἰς τὴν τρέχουσαν τούτου ἀξίαν.

Ἄρθρον 4. Ἐπιτρέπεται ἀδείᾳ τῆς Τραπεζῆς Ἑλλάδος νὰ παρέχουν αἱ Τράπεζαι δάνεια εἰς συνάλλαγμα ἐκ τοῦ ἰδίου ἀποθέματος:

α) ἐὰν ὁ δανειζόμενος πρόκειται νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸ συνάλλαγμα εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

β) εἰάν ὁ δανειζόμενος πρόκειται νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸ συνάλλαγμα ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, ὅποτε τοῦτο ἐξχωρεῖται εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.
Ἄποστέλλεται πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἡμερησῖα κατὰστασις τῶν τοιούτων δανείων.

Ἄρθρον 5. Δάνεια εἰς συνάλλαγμα ἰσχύουν μόνον εἰάν γίνονται διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου. Τοῦτο δὲν ἰσχύει ἐπὶ Τραπεζῶν.

Ἄρθρον 6. Ἀπαγορεύονται δάνεια εἰς δραχμὰς ἐπὶ ἐνεχρῶ χροσσοῦ, ξένων νομισμάτων, συναλλάγματος καὶ ξένων χροσσογράφων.

Ἄρθρον 7. Ἐξαγωγεῖς, οἵτινες εἰσήγαγον καὶ διέθεσαν τὸ συνάλλαγμα τῶν πρὸ τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1931, ἀπαλλάσσονται τῆς ἀποχρεώσεως νὰ τὸ παραδώσουν εἰς τὴν Τραπεζὴν τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 8. Αἰ μετὰ τὴν 28 Σεπτεμβρίου 1931 καταθέσεις εἰς συνάλλαγμα ἀποδίδονται αὐτούσιαι, ὡρίσθη δὲ ὅτι ἡ ἀπόδοσις γίνεται δι' ἐπιταγῆς ἐπὶ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Ἄδεια τῆς Τραπεζῆς Ἑλλάδος, ἐπιτρέπεται ἀπόδοσις καταθέσεως εἰς συνάλλαγμα, γενομένης πρὸ τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1931, ἐπὶ οἰκονομικῆς ἀνάγκης ἀφορώσης πρόσωπα ἐγκατεστημένα κυρίως ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ.

Ἄρθρον 9. Ἀπόφασις τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διὰ τὰς λεπτομερείας καὶ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 10. Ποιναὶ διὰ τοῦς παραβάτας τοῦ παρόντος.

Γ. Νομοθετικὸν Διάταγμα 1/2 Φεβρουαρίου 1932 «Περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ προστασίας τῆς δραχμῆς μέτρων».

Ἄρθρον 1. Ἀπαγορεύεται ἡ ἄνευ ἀδείας ἐξαγωγή πάσης ἀξίας παραστατικῆς ξένων νομισμάτων. Ἄνεται νὰ γίνῃ διὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἔλεγχος τῆς τήρησεως τῆς διατάξεως ταύτης.

Ἄρθρον 2. Αἱ Τράπεζαι ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποβάλλουν ἐγκαίρως τὰ παρὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος αἰτούμενα στοιχεῖα τὰ ἐκ τῶν νόμων ἐπιβαλλόμενα. Ποιναὶ διὰ τοῦς μὴ συμμορφούμενους.

Ἄρθρον 3. Τὸ διαμαρτυρικὸν συναλλαγματικῶν ἢ γραμματίων εἰς διαταγὴν ἐκδιδομένων εἰς τὴν ἄλλοδαπὴν εἰς ξένον νόμισμα καὶ πληρωτέον ἐν Ἑλλάδι συντάσσεται ἐντὸς τοῦ δευτέρου δεκαπενθήμερου ἀπὸ τῆς λήξεως αὐτῶν, ἡ δὲ ἀγωγή κατατίθεται ἐντὸς δεκαπενθήμερου ἀπὸ τῆς συντάξεως τοῦ διαμαρτυρικοῦ. Παράτασις 30ῦ ἡμερῶν διὰ τὴν διαμαρτήρησιν τῶν συναλλαγματικῶν ἢ γραμματίων εἰς διαταγὴν τῶν ληξασῶν μέχρις ἰσχύος τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος.

Ἄρθρον 4. Ἀπάλλαγή Τραπεζῆς Ἑλλάδος φόρου συνεπείᾳ ἐλαττώσεως τοῦ καλύμματος.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΛΠΟΦΑΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΕΘΝΙΚΟΥ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣ.

Α. Ἀπόφασις 8ης Ὀκτωβρίου 1931.

Ἄρθρον 1. Οἱ ἐξαγωγόντες ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1931 ἔμπορευμα ὀφείλουν ἐντὸς 40 ἡμερῶν νὰ ἀποδείξουν, ὅτι τὸ σχετικὸν συνάλλαγμα εἰσήχθη καὶ διετέθη.

Ἄρθρον 2. Ἐξαγωγεῖς ὀφείλουν νὰ προσαγάγουν εἰς τελωνεῖον φορτώσεως δὴλωσιν τῆς μεταφορικῆς ἐπιχειρήσεως, ὅτι αὐτὴ θὰ ἐκδώσῃ τὴν φορτωτικὴν εἰς διαταγὴν Τραπεζῆς, καὶ παραδῶσῃ ταύτην εἰς τὴν Τράπεζαν.

Ἄρθρον 3. Ἐξαγωγεῖς μετὰ τὴν παράδοσιν τῆς φορτωτικῆς εἰς τὴν Τράπεζαν ὀφείλουν νὰ παραδώσουν εἰς αὐτὴν τιμολόγιον τῶν ἐμπορευμάτων, ὀριστικὸν εἰάν ἐπωλήθησαν, προσηρῖνδον εἰάν ἀπεστάλησαν πρὸς πώλησιν.

Τὰ τιμολόγια ἐλέγχονται ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπὶ πωληθέντος ἐμπορεύματος τὸ ἀντίστοιχον συνάλλαγμα ἐξχωρεῖται ἀμέσως πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπὶ ἐμπορεύματος πρὸς πώλησιν ἢ μεσολαβοῦσα Τράπεζα ἀναλαμβάνει τὴν εὐθύνην ὅπως τὸ συνάλλαγμα ἐξχωρηθῇ πρὸς τὴν Τράπεζαν Ἑλλάδος.

Ἀρθρον 4. Ὑποβολή ἐπὶ τῶν Τραπεζῶν ἐβδόμαδιαίων καταστάσεων τῶν περιλαμβανομένων φοροτωτικῶν.

Ἀρθρον 5. Ὑποχρεώσεις ἐξαγωγέων καπνῶν.

Ἀρθρον 6. Ἐξαιρέσει καπνῶν, σταφίδων καὶ σόλων, δύναται νὰ καθορισθῇ ὁ τρόπος ἐξαγωγῆς ὁρισμένου ἐμπορευμένου.

Ἀρθρον 7. Εἰδικαὶ περιπτώσεις κανονίζονται ἐπὶ Διοικήσεως τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Β. Ἀπόφασις 7ης Νοεμβρίου 1931.

Ἀρθρον 1. Συστημένη ἀλληλογραφία Τραπεζῶν. Ἐπὶ ἐκάστον δέματος σφραγίς Τραπεζῆς καὶ ἀριθμός. Λήψεις περὶ τοῦ ὅτι δὲν περιέχεται ἀξία ἢ ἀπαγορεύεται ἡ ἐξαγωγή. Ἐν ἡ περιπτώσει περιέχονται ἀξία, τότε χορεύεται καὶ ἄδεια τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Ἀρθρον 2. Κατὰ ἐσεις εἰς συνάλλαγμα δὲν μεταφέρονται ἀπὸ Τραπεζῆς εἰς Τράπεζαν ἄνευ ἄδειας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Ἀρθρον 3. Λί μετὰ τὴν 28 Σεπτεμβρίου 1931 καταθέσεις εἰς συνάλλαγμα ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῆς ἐπὶ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Ἀρθρον 4. Εἰδικὴ διάταξις διὰ τὸ διαμετακομιστικὸν ἐμπόριον τυροῦ ἐν Κερκυρᾷ.

Ἀρθρον 5. Ἄδεια τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, δύναται νὰ ἐπιτροπῇ ἐλευθέρᾳ ἐξαγωγῇ ἐμπορευμάτων πλὴν καπνοῦ, σταφίδων καὶ σόλων.

Ἀρθρον 6. Ἐπιτροπὴ Ἐλέγχου Συναλλάγματος δύναται δι' ὁρισμένας περιπτώσεις ν' ἀναθέσῃ ἔλεγχον εἰς ὑπηρεσίαν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Γ. Ἀπόφασις 12 Νοεμβρίου 1931.

Οἱ εἰσερχόμενοι εἰς τὴν Ἑλλάδα ὀφείλου νὰ δηλοῦν τὰ κομίζόμενα μετρητὰ καὶ ἀξίας, περὶ τούτου δὲ συντάσσεται πρῶξις ἐπὶ τοῦ διαβατηρίου διὰ τῶν τελωνειακῶν ἄρχων.

Δ. Ἀπόφασις 28ης Δεκεμβρίου 1931.

Ἀρθρον 1. Κτηματικὰ Τράπεζαι δύνανται ἐγκρίσει τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος νὰ δανείζουσι εἰς ξένον συνάλλαγμα ποσὸν ἴσον πρὸς τὰς ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ ὑποχρεώσεις των, ἄνευ ἐκχωρήσεως ἀντιστοίχου συναλλάγματος εἰς Τράπεζαν Ἑλλάδος.

Ἀρθρον 2. Ἀπόδοσις καταθέσεων εἰς ξένον συνάλλαγμα γίνεται ἐπὶ τμῆ ἀγορᾶς ἠδημένης κατὰ τὸ ἡμῖσι τῆς διαφορᾶς μετὰ τῆς ἐκάστοτε τμῆς ἀγορᾶς καὶ τμῆς πωλήσεως.

Ἀρθρον 3. Εἰσαγωγὴ δροακμῶν ἐπιτρέπεται μόνον ἄδεια τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Ἀρθρον 4. Λί προθεσμία παροχῆς ἐγγυήσεων ἐκ μέρους ἐξαγωγέων (ἄρθρα 1 καὶ ὁ ἀποφάσεως 8ης Ὀκτωβρίου 1931) παρατείνονται μέχρι 31 Ἰανουαρίου 1932.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ ΚΩΔΙΚΟΠΟΗΣΙΣ ΕΡΜΗΝΕΙΩΝ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΠΙ ΝΟΜΩΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΕΘΝΙΚΟΥ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣ

Ἡ κωδικοποίησις, περιλαμβάνουσα τὰς ἐρμηνείας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος τὰς ἀνακρινόμεναις δι' ἐγκυκλίον μέχρι καὶ τῆς ἐγκυκλίου 732 τῆς 10 Φεβρουαρίου 1932 συμπεριλαμβανομένης, ἐνεκρίθη ἐπὶ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἰσχύουσα ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς της. Ἐφ'ὅσον ἡ κωδικοποίησις ἐπιφέρει τροποποιήσεις εἰς προηγουμέναις ἀποφάσεις τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἐγκρίνονται αἱ ἐπὶ τῆ βάσει τῶν ἀποφάσεων τούτων γενόμεναι μέχρι τοῦδε ἐνέργειαι.

Α. Ἀξία πρὸς εἴσπραξιν.

1) Αἱ Τράπεζαι πρὸς διακανονισμόν τῶν ἀποστελλομένων αὐταῖς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ πρὸς εἴσπραξιν ἀξιών εἰς ξένα νομίσματα ὑποβάλλουσι εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἡμερησίας καταστάσεις κεχωρισμένας διὰ τὰς φοροτωτικὰς, διὰ τὰ ταχυδρομικὰ δέματα καὶ διὰ τὰ γραμματῖα ἢ συναλλαγματικὰς, συνοδευόμεναις δὲ ὑπὸ τῶν αἰτήσεων τῶν ἐνδιαφερομένων εἰσαγωγέων.

2) Μετὰ τῶν αἰτήσεων συναλλάγματος συνυποβάλλονται ἀπαραιτήτως ὡς δικαιολογητικὰ αὐτῶν, τὰ σχετικὰ τιμολόγια τῶν δικαιούχων Οἴκων τοῦ ἐξωτερικοῦ, καὶ πιστοποιήσεις τῶν ἄρμοδιῶν τελωνειακῶν ἢ ταχυδρομικῶν ἄρ-

χῶν περὶ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ἐμπορευμάτων, διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ὁποίων ζητεῖται τὸ συναλλαγμα.

Προκειμένου περὶ φορτωτικῶν, ἢ κατὰ τὰ ἀνωτέρω πιστοποιήσεις τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ἐμπορευμάτων προσκομίζεται ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ συναλλάγματος, διὰ τὴν ἐμπρόθεσον ἐκπλήρωσιν τῆς ὑποχρέωσεως ταύτης τῶν εἰσαγωγέων ἐπισυνάπτεται εἰς τὰς αἰτήσεις ὑπεύθυνος δήλωσις αὐτῶν.

3) Αἱ αἰτήσεις πρὸς παροχὴν συναλλάγματος δι' εἰσαγωγὴν ἐμπορευμάτων, εἴτε τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα πρόκειται νὰ παραγγελθοῦν, εἴτε ταῦτα εὐρίσκονται ἐν πλῶ, ἢ ἀφίχθησαν ἤδη, δὲν γίνονται δεκταί, ἐάν, ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω δικαιολογητικῶν, δὲν συνοδεύονται καὶ ὑπὸ πιστοποιήσεως τοῦ ἄρμοδιου Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου, ὅπερ μετὰ προηγούμενον ἔλεγχον θέλει βεβαίῳ ὑπευθύνως:

α') Ὅτι ὁ αἰτῶν ἀσκεῖ κατ' ἐπάγγελμα τὸ ἐμπόριον, εἰς ὃ ἀφορᾷ τὸ αἰτούμενον εἶδος.

β') Ὅτι ὁ αἰτῶν δὲν ἔχει ἀποθέματα ἐκ τοῦ αἰτουμένου πρὸς εἰσαγωγὴν ἐμπορεύματος ἕξ ἀνάλογα πρὸς τὴν συνήθη κίνησιν αὐτοῦ.

γ') Ὅτι τὰ αἰτούμενα ποσὰ εἶναι ἀνάλογα πρὸς τὸν συνήθη κύκλον τῶν ἐργασιῶν τοῦ αἰτούντος, λαμβανομένης ὡς βάσεως τῆς ἐμπορικῆς κινήσεως αὐτοῦ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος.

δ') Ὅτι ὁ συνήθης τρόπος τῆς ἐμπορίας τοῦ εἰσαγομένου εἶδους δικαιολογεῖ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ἐμπορευμάτων καθ' ὃν χρόνον αἰτεῖται αὕτη.

ε') Ὅτι δὲν ὑφίστανται μεγάλα ἀποθέματα ἐν τῷ τόπῳ ἐκ τοῦ αἰτουμένου εἶδους, καθιστῶντα ἀδικαιολόγητον τὴν αἰτουμένην εἰσαγωγὴν.

Τοιοῦτον πιστοποιητικὸν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου, προκειμένης εἰσαγωγῆς πρώτων ὑλῶν, ὡς καὶ μηχανημάτων, δὲν ἀπαιτεῖται, τοῦ ἔλεγχου τῶν σχετικῶν αἰτήσεων ὑπαγομένου εἰς τὴν ἄρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ὅσας οἱ αἰτοῦντες εἶναι ἐπαγγελματίαι ἢ βιοτέχναι, ἢ ὡς ἄνω πιστοποιήσεις θὰ χορηγηταῖ ὑπὸ τοῦ ἄρμοδιου Ἐπαγγελματικοῦ ἢ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου.

4) Ἐπὶ τῶν αἰτήσεων τούτων αἱ Τράπεζαι, προσεγγέχουσαι τὴν ἀκρίβειαν τῶν τιμολογίων, πιστοποιητικῶν τελωνείου ἢ ἄλλων δικαιολογητικῶν ἐγγράφων, γνωμοδοτοῦν ὑπὲρ τῆς χορηγήσεως ἢ μὴ τοῦ αἰτουμένου συναλλάγματος. Τὴν ἀκρίβειαν τῶν τιμολογίων δύνανται νὰ πιστοποιήσουν καὶ τὰ οἰκεία Ἐπιμελητήρια.

5) Αἱ χορηγούμεναι ἐγκρίσεις παροχῆς συναλλάγματος ἰσχύουν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐπὶ ἑνα μῆνα ἀπὸ τῆς ἀνακοινώσεως τῆς ἐγκρίσεως.

6) Πρὸς σωρὴν ἢ καταβολὴν δραχμῶν, ἐνεργουμένη παρὰ τῶν ὀφειλετῶν ἐν ἀναμονῇ τῆς ἐπὶ τῶν αἰτήσεων ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ἄγεται εἰς πίστωσιν τῶν ἐκχωρητῶν ἔξωτεροῦ ἐν εἰδικῷ δεσμευμένῳ λογαριασμῷ δραχμῶν, ἢ ἐκχωρητῶν ἔξωτεροῦ ἐν εἰδικῷ δεσμευμένῳ λογαριασμῷ δραχμῶν, ἢ ἐκχώρησις τοῦ ὁποίου ἐναπόκειται εἰς τὴν χρεὶσιν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. Ἐφόσον τοιχοποίησις τοῦ ὁποίου ἐναπόκειται εἰς τὴν χρεὶσιν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ ζητᾷ Τράπεζαι ὀφείλουσι νὰ ἀναφέρουν τοῦτο εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ ζητᾷ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν τιμῶν ὑποβληθεῖσων σχετικῶν αἰτήσεων συναλλάγματος, ἢ δὲ τοῦν τὴν ἐπιστροφὴν τῶν τιμῶν ὑποβληθεῖσων σχετικῶν αἰτήσεων συναλλάγματος, θεωρεῖται εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ἀντοδικαίως ἄνευρος.

7) Πὰρὰ τοῦ ἄρμοδιου φορτωτικῶν ἔξωτεροῦ ἐναντι ἀποδοχῆς δὲν ἀντί-

κειται εις τὰς διατάξεις τῶν ἐν ἰσχύϊ ἀναγκαστικῶν νόμων, δύνανται δὲ αἱ Τράπεζαι νὰ ἐκτελοῦν ἐλευθέρως πᾶσαν σχετικὴν ἐντολὴν τῶν ἀνταποκριτῶν τῶν.

8) Διὰ τὴν ἐπιστροφὴν ἀξιών ἐξωτερικοῦ σταλασιῶν πρὸς εἰσπραξίν ἢ πρὸς ἀποδοχὴν, πρὸς τοὺς ἐκχωρητὰς ἐξωτερικοῦ, ἀπαιτεῖται ἄδεια τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἄδεια αὕτη δύνανται νὰ χορηγῆται καὶ ἐκ τῶν ὑστέρων, τῶν Τραπεζῶν ὑποχρεομένων νὰ ὑποβάλλουν κατὰ μῆνα ὑπεύθυνον δῆλωσιν με ἀναλυτικὰς καταστάσεις τῶν οὕτω ἐπιστραφειῶν ἀξιών.

9) Δύνανται αἱ Τράπεζαι νὰ παραδίδουν εἰς τοὺς παραλήπτας ἢ ὀφειλέτας φοροτωτικὰς καὶ ἀξίας ἐν γένει ἐλευθέρως πληρωμῆς εἰς ἐκτελέσειν σχετικῶν ὀδηγιῶν τῶν ἐκχωρητῶν τῶν, εἴτε ἐξ ἀρχῆς εἴτε μεταγενεστέρως ἐδόθησαν αὐταί. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας, αἱ Τράπεζαι ὀφείλουν νὰ ἀποσύρουν τὰς τυχὸν ὑποβληθείσας σχετικὰς αἰτήσεις συναλλάγματος.

10) Ἐπιτρέπεται, κατόπιν ἀδείας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὁ διακανονισμὸς γραμματίων καὶ φοροτωτικῶν ἐξωτερικοῦ εἰς ξένον συναλλάγμα δι' ἰδίον συναλλάγματος προσκομιζομένου αὐτουσίῳ παρὰ τοῦ ἐνδιαφερομένου. Ἡ ἔγκρισις τῆς Τραπεζῆς δύνανται νὰ παρασχεθῇ κατόπιν αἰτήσεως καὶ προσκομίσεως τῶν καθορισμένων δικαιολογητικῶν.

11) Ἐπιτρέπεται, κατόπιν ἀδείας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὅπως πελάτης ἔχων κατάθεσιν εἰς ξένον νόμισμα παρὰ τινὶ Τραπεζῇ χρησιμοποιήσῃ ταύτην ἢ τμῆμα αὐτῆς πρὸς πληρωμὴν φοροτωτικῆς ἢ γραμματίου ἀποδοχῆς εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εὐρισκομένων εἰς χεῖρας Τραπεζῆς κατὰ τὴν 28ην Σεπτεμβρίου 1931.

12) Διὰ τὸ ἔμβασμα εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τοῦ προϊόντος ἐμπορεύματος εὐρισκομένου ὑπὸ διαμετακόμισιν ἐν Ἑλλάδι καὶ πωληθέντος ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ἀπαιτεῖται ἄδεια τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

B. Ἐξαγωγή ἐμπορευμάτων.

13) Οἱ ἐξαγωγεῖς ἐμπορευμάτων ἐξ Ἑλλάδος, ἐπικειμένης τῆς φορτώσεως, ὀφείλουν νὰ δηλώσουν εἰς τὸ ἀτμοπλοικὸν πρακτορεῖον διὰ τοῦ ὁποίου θέλει γίνῃ ἡ φόρτωσις, τὴν Τράπεζαν εἰς τὴν ὁποίαν ἐπιθυμοῦν νὰ παραδοθῇ ἢ φοροτωτικὴ πρὸς εἰσπραξίν. Τὰ ἀτμοπλοικὰ πρακτορεῖα ὑποβάλλουν ἀφ' ἑτέρου εἰς τὰς ἀρμόδιαις τελωνειακὰς ἀρχὰς δῆλωσιν δι' ἧς ἀναλαμβάνουν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκδώσουν τὴν φοροτωτικὴν ἐπ' ὀνόματι τῆς ὑποδεικνυομένης ὑπὸ τοῦ ἐξαγωγέως Τραπεζῆς καὶ νὰ παραδώσουν τὴν φοροτωτικὴν πρὸς τὴν Τράπεζαν ταύτην.

Αἱ Τράπεζαι μετὰ τῆς φοροτωτικῆς παραλαμβάνουν ἀπαραιτήτως καὶ τιμολόγιον εἰς διπλοῦν τῶν ἐξαγομένων ἐμπορευμάτων, ὀριστικὸν μὲν προκειμένου περὶ ἐμπορευμάτων προπωληθέντων, προσωρινὸν δὲ προκειμένου περὶ ἐμπορευμάτων ἐξαγομένων en consignation. Ἀμφότερα τὰ τιμολόγια αἱ Τράπεζαι διαβιβάζουν πρὸς ἔλεγχον πρὸς τὸ ἀρμόδιον κατὰστῆμα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, εἴτε πρὸς τὴν ἐκπροσωποῦσαν αὐτὴν κατὰ περιφέρειας Τράπεζαν.

14) Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἢ ὁ ἐκπρόσωπος αὐτῆς, ἐνεργεῖ πλειόντως τὴν ἐπαλήθευσιν τῶν τοιούτων εἰς διπλοῦν τιμολογίων, ἐφόσον δὲ ταῦτα εὐρίσκει ἀκριβῆ, ἐπιστρέφει τὸ πρωτότυπον εἰς τὴν μεσολαβοῦσαν Τράπεζαν, ἥτις τότε καὶ μόνον ἀποστέλλει τὴν φοροτωτικὴν εἰς τὴν ἄλλοδαπὴν πρὸς εἰσπραξίν, ἀναλαμβάνουσα τὴν ὑποχρέωσιν τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐκχωρήσεως τοῦ ἀντιστοίχου

21) Αἱ μετὰ τὴν 28ην Σεπτεμβρίου 1931 καταθέσεις εἰς συνάλλαγμα ἀποδίδονται τοῖς δικαιούχοις μόνον δι' ἐπιταγῆς εἰς τὸ αὐτὸ ξένον νόμισμα εἰς βάρους τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

22) Τράπεζα ἡμεδαπῆ, ἔχουσα κατάθεσιν εἰς ξένον νόμισμα παρ' ἑτέρου ἐν Ἑλλάδι Τραπεζῆ, δὲν δικαιούται ν' ἀναλάβῃ ταύτην εἰς τὸ αὐτὸ ἢ ἕτερον ξένον νόμισμα, ἀνεῦ ἀδείας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

23) Κατάθεσις εἰς ξένον νόμισμα παρὰ τινι Τραπεζῆ ἐν Ἑλλάδι δὲν δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ δι' ἀγορᾶν Ἑλληνικῶν χρονογράφων εἰς χρυσὸν ἐν τῷ ἔσωτερικῷ, ἀνεῦ τῆς πρὸς τοῦτο ἀδείας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

24) Αἱ καταθέσεις εἰς συνάλλαγμα τοῦ Διπλωματικοῦ σώματος εἰσάγονται κατόπιν ἀδείας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

25) Αἱ Τράπεζαι διαβιβάζουσαι αἰτήσεις πελατῶν τῶν πρὸς ἐξαγωγήν καταθέσεων εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ὀφείλουσι νὰ καθορίζουσι εἰς τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἔγγραφα τῶν καὶ τὴν χρονολογίαν καθ' ἣν ἐγένετο ἡ κατάθεσις, ὡς καὶ τὴν χρονολογίαν συμπληρωματικῶν μεταγενεστέρων καταθέσεων.

26) Τιμὴ ἀποδόσεως καταθέσεων εἰς συνάλλαγμα παρὰ Τραπεζαίς, ὑφισταμένων πρὸ τῆς 23ης Δεκεμβρίου 1931, καθορίζεται ἡ μῆση κατὰ ξένα νομίσματα τιμῆ ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως τοῦ ἡμερησίου δελτίου τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. Αἱ τὰς μεταγενεστέρως τῆς ἡμερομηνίας ταύτης καταθέσεις ἰσχύει διὰ τὴν ἀπόδοσιν ἡ τιμὴ ἀγορᾶς.

27) Ὅσακις ἡ ἀπόδοσις καταθέσεως ἐνεργεῖται δι' ἐπιταγῆς εἰς συνάλλαγμα ἐπὶ Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, αἱ Τράπεζαι ἐν τοῖς εἰδοποιηθηρίοις ἔγγραφοῖς τῶν, ὀφείλουσι νὰ ἀναφέρουσι καὶ τὴν χρονολογίαν καθ' ἣν ἐγένετο παρ' αὐταῖς ἡ σχετικὴ κατάθεσις.

28) Ἐξόφλησις τραβηκτικῶν ἐκδιδομένων παρὰ δικαιούχων ἔσωτερικοῦ εἰς βάρους καταθέσεων τῶν εἰς ξένον συνάλλαγμα προγενεστέρων τῆς 28ης Σεπτεμβρίου 1931 παρὰ Τραπεζαίς ἔσωτερικοῦ, ἐνεργεῖται διὰ δραχμῶν. Προκειμένου περὶ καταθέσεων, γενομένων μετὰ τὴν 28ην Σεπτεμβρίου 1931, πληρωμὴ τοιούτων τραβηκτικῶν δύναται νὰ ἐνεργῆται καὶ δι' ἐπιταγῶν ἐπὶ Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

29) Ἀπαγορεύεται ἡ πληρωμὴ ἐπιταγῶν εἰς ξένα νομίσματα ἐκδιδομένων εἰς διαταγὴν τρίτων ἐν τῷ ἔσωτερικῷ εἰς βάρους καταθέσεων παρὰ Τραπεζαίς εἰς ξένα νομίσματα, καθόσον διὰ τοιούτων εἰς διαταγὴν τρίτων ἐπιταγῶν πραγματοποιεῖται ἐφ' ἑνὸς μὲν μεταβίβασις, ἀφ' ἑτέρου δὲ διαπραγματέουσι συνάλλαγματος, περιπτώσεις ἐμπίπτουσαι ἀμφότεραι εἰς ρητὰς ἀπαγορεύσεις τῶν ἀναγκαστικῶν Νόμων.

30) Ἐπιτρέπεται ἡ ἐπένδυσις εἰς ἑλληνικὰς χρηματιστηριακὰς ἀξίας δεσμευμένων λογαριασμῶν δραχμῶν δικαιούχων ἔσωτερικοῦ. Ἡ μεσολαβοῦσα Τράπεζα ἀναγγέλλει ἐκάστην τοιαύτην πρᾶξιν αὐθημερὸν πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

31) Οἱ τόκοι τῶν καταθέσεων διατηροῦν τὸν χαρακτῆρα (δεσμευμένον ἢ ἐλεύθερον) τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ ὁποίου εἶναι ἀπότοκοι.

32) Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἀνταποκριτὰς καὶ δικαιούχους ἐν γένει ἔσωτερικοῦ νὰ χρησιμοποιήσουσι ἐλευθέρως τὰ παρὰ Τραπεζαίς τῇ 28ῃ Σεπτεμβρίου 1931 διαθέσιμα τῶν εἰς δραχμὰς διὰ τραβηκτικῶν τῶν πληρωτέων ἐν Ἑλλάδι, ὁμοίως εἰς δραχμὰς. Ἡ παροῦσα διάταξις δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν προκειμένου περὶ ἀλλοδαπῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιριῶν, ὧν αἱ καταθέσεις ἀνεξαρτήτως τῆς χρονολογίας, εἰς ἣν ἀνάγονται, εἶναι κατ' ἀρχὴν δεσμευμέναι, δυνάμεναι νὰ χρησιμοποιηθοῦν κατόπιν

ἀδειάς τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος πρὸς πληρωμὴν ὑποχρεώσεων εἴτε καὶ ἄλλων δεδουλευμένων ἀναγκῶν αὐτῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ.

33) Κατ'ἀθεσίαις προθεσμιακῆ παρὰ Τραπεζῆν ἐν Ἑλλάδι εἰς δραχμὰς ἐπ' ὀνόματι Τραπεζῆς ἢ οἴκου ἔξωτερικοῦ ὑφισταμένη πρὸ τῆς 28ης Σεπτεμβρίου 1931 καὶ λήγουσα μετὰ τὴν χρονολογίαν ταύτην, δύναται μετὰ τὴν λῆξιν νὰ χρησιμοποιηθῇ παρὰ τοῦ δικαιούχου διὰ πληρωμᾶς ἐν Ἑλλάδι μόνον μετ' ἀδειαν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

34) Τροφοδοτίαις λογαριασμοῦ εἰς δραχμὰς διὰ τραπεζιτικῶν γραμματίων ἀντιπροσίων ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ ἀποστελλομένων ἀντίκειται πρὸς τὸν ἀναγκαστικὸν Νόμον, τοιαῦτα δὲ ἐμβάσματα, παραμφανόμενα αὐτούσια παρὰ τῶν Τραπεζῶν, κατατίθενται παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος ἐν εἰδικῷ δεσμευμένῳ λογαριασμῷ.

35) Λογαριασμοὶ δραχμῶν ἐπ' ὀνόματι δικαιούχων ἔξωτερικοῦ δημιουργηθέντες ἔξ ἑισαγωγῆς συναλλάγματος μετὰ τὴν 28ην Σεπτεμβρίου 1931, ἐκχωρηθέντος εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, δύναται νὰ χρησιμοποιῶνται ἑλευθέρως διὰ πληρωμᾶς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ.

Δ. Ἐπιταγαὶ καὶ ἐντολαί.

36) Πιστωτικαὶ ἐπιστολαὶ κυκλοφοροῦσαι ἐν τῷ ἔξωτερικῷ θεωροῦνται ἄκυροι ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1932, κατὰ συνέπειαν πᾶσα πληρωμὴ γενομένη διὰ τοιούτων ἐπιστολῶν δὲν ἀναγνωρίζεται ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

37) Ἐπιταγαὶ καὶ ἐντολαὶ ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ εἰς ξένον νόμισμα, ἐκτελοῦνται ἑλευθέρως ἐν Ἑλλάδι, εἴτε εἰς δραχμὰς, εἴτε εἰς ξένον νόμισμα, κατ' ἐπιλογὴν τοῦ δικαιούχου, ἐφόσον εἰσῆλθον ἐν Ἑλλάδι μετὰ τὴν 28ην Σεπτεμβρίου 1931. Ἡ εἰς ξένον ὄμως νόμισμα ἀπόδοσις γίνεται δι' ἐπιταγῆς ἐπὶ Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

38) Χρηματαποστολαὶ ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ εἰς ξένα τραπεζικὰ γραμμάτια εἰσπαρθεῖσαι μετὰ τὴν 28ην Σεπτεμβρίου 1931 ἀποδίδονται εἰς τοὺς δικαιούχους αὐτῶν δι' ἐπιταγῆς ἐπὶ Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

39) Ἐπιτρέπεται νὰ κατατεθῇ εἰς τὸ αὐτὸ ξένον νόμισμα τὸ προῖον ἐπιταγῆς ἢ ἐντολῆς Τραπεζῆς ἔξωτερικοῦ ἐπὶ Ἑλλάδος, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι τὸ ἔξωτερικὸν ἀντάλλαγμα τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τοιαύτας ἐπιταγὰς ἢ ἐντολὰς εἰσῆχθη διὰ πιστώσεως εἰς τὸ ἔξωτερικὸν τῆς ἡμεδαπῆς Τραπεζῆς. Ἡ ἀπόδοσις γενίσκεται δι' ἐπιταγῆς ἐπὶ Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

40) Ἀκύρωσις ἐπιταγῆς ἢ ἐντολῆς ἀνταποκριτοῦ ἔξωτερικοῦ εἰς ξένον νόμισμα ἢ εἰς δραχμὰς ἐνεργεῖται κατόπιν ἀδειάς τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

41) Ἀπόδοσις συναλλάγματος εἰς Τραπεζᾶς πρὸς κάλυψίν των διὰ τὰς τυχόν ἐπιστροφόμενας ἀπληρώτους ἐπιταγὰς ἔξωτερικοῦ, ἐπὶ τῇ ἀγορᾷ τῶν ὁποίων ἐξεχωρήθη εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὸ ἀντάλλαγμα, ἐνεργεῖται κατόπιν ἀδειάς τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἀποφασίζούσης βάσει τῶν προσκομιζομένων στοιχείων. Κατὰ συνέπειαν ἑλευθέρως συμψηφισμὸς νέων ἀγορῶν πρὸς τοιοῦτους διακανονισμοὺς δὲν ἐπιτρέπεται.

42) Ἀπαγορεύεται ἀντάλλαξ ἢ ξένων τραπεζικῶν γραμματίων ἐναντι ἐπιταγῆς καὶ τὰν ἀπαλιν.

43) Ἀπαιτεῖται ἀδεια τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος διὰ μερικὴν ἀγορὰν ἐπιταγῶν ἔξωτερικοῦ εἰς ξένον νόμισμα, τὸ ὑπόλοιπον τῶν ὁποίων ζητεῖται παρὰ

τῶν κοιμιστῶν νὰ καταβληθῆ εἰς ξένα τραπεζογραμμάτια ἢ καὶ ἐπιταγὴν ἐξωτερικοῦ.

44) Ἐπιταγαὶ καὶ ἐντολαὶ πληρωμῆς εἰς δραχμάς, ἐκδοθέντα ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, εἶναι πληρωτέα ἐν Ἑλλάδι μόνον ἐφόσον ἀφοροῦν εἰς λογαριασμοὺς δραχμῶν ἐλευθέρους.

45) Ἐπιταγαὶ εἰς ξένα νομίσματα ἐκδιδόμεναι ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐπὶ Τραπεζῶν ἢ καὶ ἐμπορικῶν οἴκων ἐσωτερικοῦ πληρώνονται μόνον κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, πρὸς ἣν ὑποβάλλεται αἴτησις μεθ' ὄλων τῶν συντορχόντων ἐκάστοτε στοιχείων.

46) Ἡ πληρωμὴ ἐπιταγῶν εἰς ξένα νομίσματα ἐκδόσεως ἐξωτερικοῦ ἐπὶ ἡμεδαπῶν Τραπεζῶν ἐνεργεῖται ἐλευθέρως διὰ δραχμῶν, ἐφόσον εἰσάγεται συγχρόνως εἰς τὴν χώραν τὸ ἀντίστοιχον συναλλάγμα διὰ πιστώσεως ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ τῶν Τραπεζῶν εἰς βίρος τῶν ὁποίων ἐκδίδονται αἱ ἐπιταγαί. Αἱ Τράπεζαι ὀφείλουσι νὰ ἐλέγχουν τὰς ἐπὶ τῶν ταιούτων ἐπιταγῶν τυχόν ὀπισθογραφήσεις ἐσωτερικοῦ καὶ τὴν ἔννοϊαν αὐτῶν πρὸς πρόληψιν ἐνδεχομένων καταστρατηγήσεων τῶν περὶ προστασίας τοῦ νομίσματος νόμων.

47) Ἐμβάσματα εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐνεργοῦνται κατ' ἀρχὴν δι' ἐντολῶν πληρωμῆς. Κατ' ἐξαιρέσειν, ἐφόσον προκύπτουν δυσχέρεια διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐντολῆς ἄλλοδαπῆς Τραπεζῆς εἰς τὸν τόπον διαμονῆς τοῦ δικαιούχου, δύνανται αἱ Τράπεζαι νὰ ἐμβάζουν καὶ δι' ἐπιταγῶν ἐκδιδομένων ἐπ' ὀνόματι τῶν δικαιούχων ἐξωτερικοῦ.

Ε. Δάνεια καὶ προκαταβολαὶ εἰς ἐξωτερικὸν συναλλάγμα.

48) Δάνεια εἰς ξένον νόμισμα χορηγοῦνται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 5 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου τῆς 8ης Ὀκτωβρίου 1931, κατόπιν ἀδείας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπὶ ἐκχωρήσει πρὸς ταύτην τοῦ ἀντιστοίχου συναλλάγματος.

49) Ἀπαγορεύεται ἡ χορήγησις δανείων εἰς δραχμάς ἐπ' ἐνεχυρῶ ὁμολογιῶν καταθέσεων εἰς συναλλάγμα παρὰ Τραπεζῆν.

50) Ἀπαγορεύονται ἐπίσης δάνεια εἰς δραχμάς (ἢ ξένον νόμισμα) ἐπὶ ξένων χειρῶν γραφῶν.

51) Ἀνανεώσεις γραμματίων εἰς ξένον νόμισμα ἐνεργοῦνται ἀδεῖα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

52) Αἱ Τράπεζαι δὲν δύνανται νὰ δέχονται εἰς προεξόφλησιν γραμμάτια εἰς ξένον νόμισμα ἐκδοθέντα μετὰ τὴν 8ην Ὀκτωβρίου 1931 μεταξὺ ἰδιωτῶν, καθόσον τοιοῦτοι τίτλοι δὲν εἶναι νόμιμοι, τῶν δανειστικῶν τούτων πράξεων συντασσομένων ἐνώπιον συμβολαιογράφων.

53) Γραμμάτια καὶ συναλλαγματικαὶ εἰς ξένον νόμισμα ἐκδοθεῖσαι πρὸ τῆς 8ης Ὀκτωβρίου 1931 μεταξὺ ἰδιωτῶν δύνανται νὰ προεξοφλῶνται παρὰ τῶν Τραπεζῶν, κατόπιν ἀδείας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐπὶ ἐκχωρήσει πρὸς αὐτὴν τοῦ σχετικοῦ συναλλάγματος.

54) Γραμμάτια καὶ συναλλαγματικαὶ ἐκδόσεως ἐξωτερικοῦ ἀποστελλόμεναι πρὸς ἀποδοχὴν ἐναντι φορτωτικῶν ἐγγράφων δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἀναγκαστικοῦ Νόμου περὶ συμβολαιογραφικῆς συντάξεως αὐτῶν, ἀφορώσης ἀποκλειστικῶς τὰ ἐν Ἑλλάδι συνομολογούμενα δάνεια εἰς ξένα νομίσματα μεταξὺ ἰδιωτῶν καὶ νομικῶν προσώπων (πλὴν Τραπεζῶν).

55) Προκειμένου περὶ ὑποχρεώσεων τῶν ἐξαγωγέων πρὸς ἡμεδαπὰς Τράπεζας συνομολογούμενων εἰς ξένον νόμισμα πρὸ τῆς 28ης Σεπτεμβρίου 1931, ἐπι-

τρέπεται πρὸς διακανονισμόν αὐτῶν ἢ κατόπιν ἀδείας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος χρησιμοποίησις ἰδίου συναλλάγματος, εἴτε προσκομιζομένου αὐτοῦ εἴτε ἐκχωρημένου δι' ἀναγνωρίσεως ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ εἴτε καὶ ἐκ πιστώσεως τῆς μεσολαβούσης Τραπεζῆς κατόπιν εἰσπράξεως ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φορητικῶν ἐγγράφων. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας δύνανται αἱ Τράπεζαι νὰ λογίζον ἐπὶ τοῦ ἀγοραζομένου συναλλάγματος τιμὴν πωλήσεως μέχρι τοῦ ποσοῦ ὅπου θέλει χρησιμοποιηθῆ πρὸς ἐξόφλησιν τῆς εἰς συναλλάγμα ὀφειλῆς διὰ δραχμῶν.

56) Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἀναγνωρίζει ἐπὶ καταθέσεων εἰς συναλλάγμα χρησιμοποιουμένων πρὸς πληρωμὴν ὑποχρεώσεων εἰς συναλλάγμα παρὰ τῇ αὐτῇ Τραπεζῇ (παρ' ἢ καὶ ἡ κατάθεσις) ὅπως ἡ ἀγορὰ τοῦ ἀναλαμβάνομένου συναλλάγματος γίνηται βάσει τιμῆς πωλήσεως, ἵνα μὴ προκύπτουν διαφοραὶ ἀγοραπωλησίας ἀδικαιολόγητοι εἰς βάρος τῶν αὐτῶν πελατῶν.

57) Ἐπιτρέπεται ἡ μετατροπὴ δανείων εἰς ξένον νόμισμα εἰς ἕτερον ξένον νόμισμα ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅτι αἱ τοιαῦται μετατροπαὶ θὰ γίνονται διὰ λογαριασμόν τῶν Τραπεζῶν καὶ ὅτι θὰ τείνουν αὐταὶ εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς κατὰ νόμισμα γενικῆς θέσεως τῶν Τραπεζῶν.

Ζ. Ἐμπορικαὶ ἐργασίαι.

58) Διὰ τὸ ἀνοιγμα ἐνεργῶν πιστώσεων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀπαιτεῖται ἄδεια τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. Ἡ προθεσμία τῆς ἐκτελέσεως τῶν τοιούτων πιστώσεων ὀρίζεται κατ' ἀνώτατον ὅρον τριμήνου, μετὰ δὲ τὴν πάροδον τοῦ τριμήνου ἡ δοθεῖσα ἐγκρίσις ἀνακαλεῖται ἀφ' ἑαυτῆς. Ἐπὶ τοιούτων ἐγκρίσεων τὸ συναλλάγμα ἡχορηγεῖται παρὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῇ ἐκτελέσει τῶν πιστώσεων εἰς τὴν ἄλλοδαπὴν.

59) Διὰ τὴν χορήγησιν ἐγγυητικῶν ἐπιστολῶν, δι' ὧν γεννῶνται ὑποχρεώσεις εἰς τὸ ἐξωτερικὸν εἰς ξένον νόμισμα, ἀπαιτεῖται ἄδεια τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

60) Ἀπαγορεύεται ἡ παροχὴ ἐγγυήσεων ἐν γένει εἰς ξένον νόμισμα πρὸς Δημοσίαν ἀρχὰς ἢ Νομικὰ πρόσωπα διὰ λογαριασμόν ἐντολέως ἐσωτερικοῦ ἢ ἐξωτερικοῦ ἄνευ ἀδείας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

61) Ἀπαγορεύεται ἡ ἄνευ ἀδείας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος παροχὴ ἐγγυήσεων ἐν γένει (ἐγγυητικῶν ἐπιστολῶν) πρὸς οἴκους ἐξωτερικοῦ εἴτε εἰς δραχμὰς εἴτε εἰς ξένον νόμισμα, καθόσον διὰ τῶν ἐγγυήσεων τούτων ἀναλαμβάνεται ἡ ὑποχρέωσις ἐξαγωγῆς συναλλάγματος ἢ δραχμῶν.

62) Διὰ τὰς ἐγκριμαί τῆ 28ῃ Σεπτεμβρίου 1931 μεταξύ Τραπεζῶν πράξεις συναλλάγματος ἐπὶ προθεσμίᾳ ἢ ὄψεως ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ νόμου τῆς 8ης Ὀκτωβρίου 1931.

63) Ἐπιτρέπεται εἰς τὰς Τράπεζας νὰ ἀσφαλίσουν ἐμπορεύματα ἐν ἀποθήκῃς ἢ Τελωνεῖφ διὰ λογαριασμόν τοῦ ἐκχωρητοῦ αὐτῶν εἰς ξένον νόμισμα, κατὰ τὴν καταβολὴν ὅμως τυχόν ἀποζημιώσεως τὸ συναλλάγμα θὰ ἐμβασθῆ εἰς τὸν δικαιοῦχον κατόπιν ἀδείας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

64) Δύνανται αἱ Τράπεζαι νὰ δέχονται εἰς ἐγγυήσιν γραμμάτια καὶ συναλλαγματῆς εἰς ξένα νομίσματα πρὸς μείζονα ἐξασφάλισιν ἀπαιτήσεων αὐτῶν.

65) Μετατροπὴ καταθέσεως ξένου νομίσματος εἰς ἕτερον νόμισμα διὰ λογαριασμόν τρίτου ἀπαιτεῖ ἄδειαν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. Τοῦναντίον ὅμοιαι μετατροπαὶ Τραπεζῆς δι' ἰδίου αὐτῆς λογαριασμόν ἐνεργοῦνται ἄνευ ἀδείας.

66) Ὁμοίως ἐπιτρέπεται ἡ μετατροπὴ καταθέσεων εἰς ξένον νόμισμα εἰς ἕτερον νόμισμα πρὸς διακανονισμόν γραμματίων ἢ φορητικῶν ἔξωτερικοῦ εἰς τὸ αὐτὸ ξένον νόμισμα εἰς ὃ ζητεῖται νὰ γίνῃ ἡ μετατροπὴ. Ἡ μετατροπὴ αὕτη ἐνεργεῖται κατόπιν ἀδείας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐφόσον πρόκειται νὰ χρησιμοποιηθῇ ἀποκλειστικῶς ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ καταθέτου.

Η. Ταχυδρομικαὶ διατυπώσεις.

67) Ἀποστολὴ παντὸς εἶδος ἀξίας ἢ ὁμολογίας ἢ χρεωγράφου δὲν ἐνεργεῖται ἄνευ ἀδείας.

68) Κατ' ἐξίρσιν τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου τῆς 8ης Ὀκτωβρίου 1931, αἱ Ἀνώνυμοι Τραπεζικαὶ Ἐταιρίαι δύνανται ν' ἀποστέλλουν τὴν ἀσπημένην αὐτῶν ἀλληλογραφίαν καὶ τὰ δέματα ἄνευ τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ τούτῳ διατυπώσεων. Ὑποχρεοῦνται ὅμως ὅπως ἐπὶ ἐκάστον φακέλλου ἢ δέματος πλὴν τῆς σφραγίδος τῆς Τραπεζῆς θέτουν ἀριθμόν, ἐπίσης δὲ νὰ παραδίδουν τὴν ἀλληλογραφίαν ταύτην εἰς τὸ ταχυδρομεῖον μ' ἔγγραφον καταλλήλως ὑπογεγραμμένον, ἐν τῷ ὁποίῳ νὰ κατονομάζονται οἱ ἐπὶ τῶν φακέλλων ἢ δεμάτων ἀριθμοὶ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ πρὸς ὃν ἀπευθύνεται αὕτη.

Θ. Τοκομερίδια.

69) Τὸ προϊόν τοκομεριδίων Ἑθνικῶν Λανείων εἰς δραχμὰς καὶ τοκομεριδίων Ἀνωτέμων Ἐταιριῶν ἡμεδαπῶν, δικαιοῦχων ἔξωτερικοῦ ἄγεται εἰς πίστωσιν δεσμευμένης κατ' ἀρχὴν καταθέσεως δραχμῶν. Αἱ τοιαῦται δραχμαὶ δὲν μετατρέπονται εἰς συνάλλαγμα οὔτε ἐξάγονται τῆς Ἑλλάδος, προκειμένου δὲ περὶ χρησιμοποίησεως διὰ πληρωμὰς ἔσωτερικοῦ, ἄπαιτεῖται ἄδεια τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

70) Ἡ πληρωμὴ τῶν τοκομεριδίων τῶν εἰς χρυσὸν ἢ συνάλλαγμα Ἑθνικῶν Λανείων ἀποστελλομένων ἤδη ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ ἐνεργεῖται διὰ δραχμῶν ἐλευθέρων διὰ πληρωμὰς ἐν Ἑλλάδι. Διὰ τὴν μετατροπὴν εἰς συνάλλαγμα καὶ ἐξαγωγὴν τῶν δραχμῶν τούτων ἀπαιτεῖται ἄδεια. Προκειμένου περὶ τοκομεριδίων εἰς χρυσὸν ἢ συνάλλαγμα Ἑθνικῶν Λανείων παρακατατεθειμένων ὁποσδήποτε παρὰ Τραπεζῆς ἡμεδαπῆς ἐπ' ὀνόματι δικαιοῦχων ἁλλοδαπῆς, τὸ προϊόν ἄγεται εἰς πίστωσιν τοῦ δικαιοῦχου εἰς λογαριασμόν δραχμῶν κατ' ἀρχὴν δεσμευμένων.

71) Οἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω δεσμευμένοι κατ' ἀρχὴν λογαριασμοὶ δραχμῶν ἐκ τοκομεριδίων, δύνανται νὰ χρησιμοποιῶνται διὰ πληρωμὰς ἐν τῷ ἔσωτερικῷ, διὰ λογαριασμόν τῶν ἁλλοδαπῶν δικαιοῦχων, ἐφ' ὅσον διὰ τῶν γινομένων πληρωμῶν δὲν θίγονται οἱ διὰ τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ἐπιδικώσιμοι ὀλοοί.

72) Αἱ Τράπεζαι, κατόπιν ἐκτιμήσεως ἐκάστης περιπτώσεως, καὶ βάσει ὑπευθύνων δηλώσεων τῶν ἡμεδαπῶν ἐνδιαφερομένων δύνανται νὰ ἐκτελοῦν τοιαύτας ἐντολὰς πληρωμῆς ἄνευ εἰδικῆς ἐκάστοτε ἐγκρίσεως τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

73) Ἀπαγορεύεται ἡ ἄνευ ἀδείας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος παρὰ ῥάδοσις πρὸς τρίτους τοκομεριδίων καὶ μερισματαποδείξεων χρεωγράφων κατατεθειμένων παρὰ Τραπεζῆς διὰ λογαριασμόν δικαιοῦχων ἔσωτερικοῦ.

74) Τοκομερίδια καὶ μερισματαποδείξεις εἰς ξένον νόμισμα βαρύνουσαι ἡμεδαπὰς ἐν γένει ἐπιχειρήσεις, κυκλοφοροῦσαι δὲ ἐν τῷ ἔσωτερικῷ, πληρώνονται κατὰ νόμον ἐν

τῶ ἐπισημειωθῆναι διὰ δραχμῶν, ἀγομένων εἰς πίστωσιν λογαριασμοῦ δραχμῶν δεσμευμένων.

I. Διάφορα.

75) Ἐπιτρέπεται ὅπως οἱ εἰς τὰς μικρὰς πόλεις ἔμποροι ἀνταποκριταὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι Τραπεζῶν ἀγοράζουσιν συνάλλαγμα διὰ λογαριασμόν τῶν Τραπεζῶν τούτων.

76) Ἡ ἐκκαθάρισις τῶν ἔμπορικῶν σχέσεων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας ἐνεργεῖται παρὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος διὰ τοῦ λειτουργοῦντος εἰδικοῦ λογαριασμοῦ συμφηφισμοῦ.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

**ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΟΜΗΓΙΑΙ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΣΧΕΤΙΚΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣ**

A. Τιμαὶ ἀγορᾶς χρυσῶν νομισμάτων.

Αἱ τιμαί, εἰς ἃς δύνανται αἱ Τραπεzaὶ νὰ ἀγοράζουσιν χρυσὰ νομίσματα παραδοτέα εἰς τὰ Ταμεία τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐνταῦθα, ὡς καὶ εἰς τὰ Ὑποκαταστήματα καὶ Πρακτορεῖα αὐτῆς, εἶναι αἱ κάτωθι:

Λίρα Ἀγγλίας	Δραχ.	372.50
Εἰκοσάφραγκον	»	202.60
Λίρα Τουρκίας	»	331.80
Δολλάριον	»	76.10
Ρουβλίον	»	38.80
Κορόνα Αὐστρίας	»	15.30
Μάρκον	»	18.14
Φιορίνιον	»	30.62

Τὸ εἰς γραμμάρια ἀκριβὲς βάρος τῶν ὡς ἄνω νομισμάτων ἔχει ὡς ἑξῆς:

Λίρα Ἀγγλίας	Γραμ.	7.988
Εἰκοσάφραγκον	»	6.452
Δολλάριον	»	1.6718
Ρουβλίον	»	0.86026
Κορόνα Αὐστρίας	»	0.33875
Μάρκον	»	0.30825
Φιορίνιον	»	0.672
Λίρα Τουρκίας	»	7.2165

Πρὸ πάσης ἀγορᾶς χρυσῶν νομισμάτων διὰ λογαριασμόν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος δέον αἱ Τραπεzaὶ νὰ προβαίνουν εἰς τὴν ἐξακριβίωσιν τοῦ βάρους αὐτῶν εἰσπράττουσαι διὰ τὴν ἀξίαν ἐκάστον ἑλλείποντος γραμμαρίου δραχ. 40, δεδομένου ὅτι καθε τυχὸν ἑλλείμμα βάρους, κατὰ τὴν ζύγισίν των παρὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος θίλει καταλογίζεται εἰς βάρος τῶν Τραπεζῶν, αἵτινες ἐνήγησαν διὰ λογαριασμόν αὐτῆς.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς Λίρας Τουρκίας, δύνανται νὰ παραδέχωνται ἀνοχὴν 3⁰/₁₀₀ (τρία τοῖς χιλίοις), εἰσπράττουσαι τὴν ἀξίαν τοῦ τυχὸν ἐπὶ πλέον ἑλλείμματος βάρους.

B. Τιμαὶ ἀγορᾶς ξένων τραπεζογραμματίων.

Αἱ τιμαί, εἰς ἃς δύνανται αἱ Τραπεzaὶ νὰ ἀγοράζουσιν διὰ λογαριασμόν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ξένα τραπεζογραμμάτια σταθεροποιημένα ἐπὶ χρυσῆς βάσεως (ἄρθρον 53 § 8 Καταστατ.) παραδοτέα εἰς τὰ Ταμεία αὐτῆς ἐνταῦθα, εἴτε εἰς τὰ κατὰ τόπους Ὑποκαταστήματα καὶ Πρακτορεῖα αὐτῆς, κανονίζονται ὡς ἀκολούθως:

Δολλιάρια Η.Π. διὰ τραπεζογραμμάτια τῶν 1—5 \$ εἰς τιμὴν κατὰ πεντήκοντα (50) λεπτὰ κατωτέρω τῆς τιμῆς ἀγορᾶς τοῦ ἐπὶ Νέας Ὑόρκης Συναλλάγματος ὄψεως.

Διὰ τὰ τῶν 10 δολλαρίων καὶ ἄνω, εἰς τιμὴν κατὰ 30 λεπτὰ κατωτέρω τῆς τιμῆς ἀγορᾶς τοῦ Συναλλάγματος ὄψεως ἐπὶ Ν. Ὑόρκης.

Τὰ λοιπὰ ξένα τραπεζογραμμάτια, σταθεροποιημένα ἐπὶ χουσῆς βάσεως, θέλουσιν ἀγοράζει εἰς τιμὴν κατωτέρω τῆς ἐκάστοτε τιμῆς ἀγορᾶς τοῦ Ἀελτίου Συναλλάγματος κατὰ 5 $\frac{0}{100}$, ἔφ' ὅσον πρόκειται περὶ τεμαχίων τῶν 1—10, καὶ κατὰ 3 $\frac{1}{2}$ $\frac{0}{100}$, ἔφ' ὅσον πρόκειται περὶ τεμαχίων ἄνω τῶν 10.

Γ. Πόλεις, εἰς ἃς ἰδρύνουν γνωμοδοτικαὶ ἐπιτροπαι συναλλάγματος.

<i>Παρά Καταστήμασι Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.</i>		<i>Παρά Ὑποκαταστήμασι Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.</i>	
Ἀθῆναι	Λάρισα	Ἀγίον	Κυπαρισσία
Ἀργοῖνιον	Μυτιλήνη	Ἀλεξανδρουπόλις	Λευκάς
Βόλος	Νάουσα	Ἀργοστόλιον	Λήμνος
Δράμα	Πάτρα	Γύθειον	Μεσολόγγιον
Ἡράκλειον	Πειραιεύς	Διδυμότειχον	Πρόβεζα
Θεσσαλονίκη	Πύργος	Ζάκυνθος	Ρέθυμνον
Καβάλλα	Σάμος (Βαθῖν)	Θήρα	Σπάρτη
Καλάμαι	Σέρροι	Ἰθάκη	Σύρος
Κέρκυρα	Τρίπολις	Ἰωάννινα	Φλώρινα
Λαμία	Χανιά.	Καστοριά	Χαλκίς
		Κομοτινή	Χίος.
		Κόρινθος	

Δ. Πίναξ ἀνταποκριτῶν ἐξωτερικοῦ Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Λονδίνον :	Westminster Bank Ltd, Barclay's Bank Ltd, Bank of Athens, Commercial Bank of the Near East.
Παρίσιοι :	Westminster Foreign Bank Ltd, Crédit Lyonnais, Comptoir National d'Escompte.
Νέα Ὑόρκη :	National Bank of Greece (N. Y. Agency), Bank of Athens Trust Co., National City Bank.
Βερολίνον :	Deutsche Bank und Disconto-Gesellschaft.
Μιλάνον :	Credito Italiano.
Γενεύη :	Société de Banques Suisses.
Ἀμστελλόδαμον :	Ansterdamsche Bank.
Βρυξέλλαι :	Banque de Bruxelles.
Βιέννη :	Wiener Bank-Verein.
Πράγα :	Sivnostwska Banka.
Στοχόλμη :	Stockholms Enskilda Bank.
Βαρκελώνη :	Crédit Lyonnais.
Λισσαβόν :	Banco Nacional Ultramarino.
Κωνσταντινούπολις :	Banque Hollandaise pour la Méditerranée.
Βελιγράδιον :	Banque Yougoslave S. A.
Βουκουρέστιον :	Banca Romaneasca.
Σόφια :	Banque Bulgare de Commerce.
Βουδαπέστη :	Banque Générale de Crédit Hongrois.
Ἀλεξάνδρεια :	Banque D'Orient.

Ε. Προθεσμίαι ταχυδρομικῆς ἀναγνωρίσεως.

Εἰς τὰς μεταξὺ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν λοιπῶν Τραπεζῶν γινομένης ἐκατέροθεν ἀναγνωρίσεις, θὰ ὑπολογίζονται ὡς ἡμέραι ταχυδρομικοῦ ἐμβάσματος ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς διενεργείας τῆς πράξεως αἱ κάτωθι :

Διὰ συνάλλαγμα ἐπὶ	Λοιπὸν	ἡμέραι	ἡμέραι
»	»	»	5
»	»	»	15
»	»	»	4
»	»	»	4
»	»	»	4
»	»	»	4
»	»	»	5
»	»	»	4
»	»	»	3
»	»	»	4
»	»	»	3
»	»	»	3
»	»	»	3
»	»	»	6
»	»	»	4
»	»	»	4

Ζ. Τράπεζαι δικαιούμεναι νὰ δανείζον εἰς ξένα νομίσματα.

Ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐξουσιοδοτήθησαν αἱ κάτωθι Τράπεζαι :

- Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος,
- Λαϊκὴ Τράπεζα,
- Ἐμπορικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος,
- Ἴονικὴ Τράπεζα,
- Τράπεζα Ἀθηνῶν,
- καὶ Τράπεζα Ἀνατολῆς,

ὅπως κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ἀπὸ 8 Ὀκτωβρίου 1931 Ἀναγκαστικοῦ νόμου χορηγοῦν δάνεια εἰς Συναλλάγμα ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῶν διαθέσιμων καὶ ὑπὸ τοὺς ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ ἀναγραφομένους ὅρους. Ἐννοεῖται, ὅτι, ἐφ' ὅσον ὁ δανειζόμενος πρόκειται νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸ συναλλάγμα εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, θ' ἀπαιτῆται ἐκάστοτε εἰδικὴ ἔγκρισις τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Ἐφ' ὅσον καὶ αἱ λοιπαὶ ἐν Ἑλλάδι Τράπεζαι ἐπιθυμοῦν νὰ ἐνεργοῦν τοιαύτας χορηγήσεις εἰς συναλλάγμα ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῶν διαθέσιμων συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 4 τοῦ αὐτοῦ Νόμου, πρέπει νὰ ζητήσουν τοῦτο δι' αἰτήσεώς των ἵνα ἀποφασίσῃ σχετικῶς ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ
ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΤΟΥ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ

Εἰς τὴν Γερμανίαν, κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος ἔργου, ἐλήφθησαν καὶ ἄλλα τινὰ νεότερα μέτρα ἐλέγχου συναλλάγματος πέραν τῶν αναφερομένων ἐν τῷ δευτέρῳ κεφαλαίῳ τοῦ βιβλίου τούτου. Τὰ κυριώτερα τῶν γερμανικῶν τούτων μέτρων εἶναι:

1ον) Τὸ Προεδρικὸν Διάταγμα τῆς 17ης Νοεμβρίου 1931, τροποποιεῖν τὸ περὶ συναλλάγματος Διάταγμα τῆς 1ης Αὐγούστου 1931, καὶ ἀφορῶν τὴν ταχέαν ἐκδίκασιν τῶν παραβάσεων τῶν περὶ συναλλάγματος διατάξεων· καὶ

2ον) Τὸ Προεδρικὸν Διάταγμα τῆς 17ης Νοεμβρίου 1931, πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ Διατάγματος τῆς 1ης Αὐγούστου 1931, καθορίζον τὰ τῆς προμηθείας συναλλάγματος ἐπὶ τῶν ἐξαγοσμένων ἔμπορευμάτων.

Ἐκτὸς τῶν περὶ συναλλάγματος μέτρων, ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις διέταξεν ἀπὸ τῆς 21ης Σεπτεμβρίου 1931 τὸ κλείσιμον τῶν ἐν Γερμανίᾳ Χρηματιστηρίων, τὰ ὅποια παραμένουν μέχρι τῆς σήμερον κλειστά, καὶ ἔλαβε σειρὰν ἄλλων ἀναγκαστικῶν μέτρων (Notverordnungen), πρὸς στήριξιν τῆς οἰκονομικῆς θέσεως τῆς χώρας.

Τὰ ρηθέντα Διατάγματα ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ Διατάγματος διαχειρίσεως συναλλάγματος τῆς 1ης Αὐγούστου 1931 (Ἐφημερὶς Κυβερνήσεως I σελὶς 421) καὶ περὶ ἐπισπεύσεως ἐκδικάσεως τῶν παραβάσεων τοῦ Διατάγματος τούτου διὰ ταχείας διαδικασίας. Ἀπὸ 17ης Νοεμβρίου 1931.

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀρθροῦ 48 παραγράφου 2 τοῦ Συντάγματος τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους, θεσπίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1. Τὸ Προεδρικὸν Διάταγμα περὶ διαχειρίσεως τοῦ συναλλάγματος τῆς 1ης Αὐγούστου 1931 (Ἐφημερὶς Κυβερνήσεως I, σελὶς 421) τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

1) Ἐν τῇ § 1 ἐδαφίῳ 2 ἡ δευτέρα φράσις ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἀκόλουθου διατάξεως:

Ἐφόσον πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων ἐκ τοιούτων συμφωνιῶν εἶναι ἀπαραιτήτος προᾶξις τις, ἥτις συμφώνως πρὸς τὸ παρὸν Διάταγμα ἢ Ἐκτελεστικόν τι Διάταγμα ἀπαιτεῖ ἔγκρισίν τινα, ἀρμοδίᾳ διὰ τὴν χορήγησιν τῆς ἔγκρισεως ταύτης εἶναι ἀντὶ τοῦ Γραφείου Διαχειρίσεως Συναλλάγματος, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα.

2) Εἰς τὸ ἐδάφιον (1) τῆς § 18 προστίθεται ὁ ἀκόλουθος ἀριθμὸς 7:

7. ποιεῖται ἡ χρησιμοποιεῖ ἀνακριβεῖς ἢ ἑλλιπεῖς δηλώσεις πραγματικῆς σημασίας διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἢ ὑπὲρ ἄλλον τινὸς ἔγκρισιν, ἥτις ἀπαιτεῖται κατὰ τὸ παρὸν Διάταγμα ἢ Ἐκτελεστικόν τι Διάταγμα.

3) Ὡς § 20α προστίθεται ἡ ἀκόλουθος διάταξις:

§ 20α. Ἐὰν ἐν τῇ λειτουργίᾳ ἐπιχειρήσεώς τινος διαπραχθῇ κολάσιμός τις κατὰ τὴν § 18 προᾶξις, δύναται νὰ καταλογισθῇ κατὰ τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ τοῦ διευθυντοῦ αὐτῆς, ἀνεξαρτήτως τῆς ποινικῆς αὐτῶν εὐθύνης, πρόστιμον μέχρι 300.000 μάρκων,

ἐφόσον δὲν ἀποδεικνύουσιν, ὅτι κατέβαλον τὴν συνήθως ἐπιβαλλομένην ἐπιμέλειαν πρὸς ἀποτροπὴν τῆς κολασίμου πράξεως.

Τὸ πρόστιμον, τῇ προτίσσει ἐνὸς Γραφείου Διαχειρίσεως Συναλλάγματος, ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Δικαστηρίου. Ἡ ὑποβολὴ τῆς ποινῆς εἰς οὐδὲν ὑπόκειται ἐνδίκου μέσον.

Ἄρθρον 2. Κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν παραβάσεων τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος περὶ διαχειρίσεως συναλλάγματος τῆς 1ης Αὐγούστου 1931 (Ἐφημερὶς Κυβερνήσεως I σελὶς 421) καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθέντων Διαταγμάτων, ἐφαρμόζεται ὡσαύτως ἡ ταχθεὶα διαδικασία κατὰ τὴν § 212 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας καὶ ὅταν ὁ κατηγορούμενος ἢ ἐμφανίζεται αὐτοβούλως ἢ κατόπιν προσωρινῆς κρατήσεως ὀδηγηταί εἰς τὸ Δικαστήριον.

Ἄρθρον 3. Τὸ παρὸν Λιάταγμα τίθεται ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεώς του.

Ἐν Βερολίῳ, τῇ 17ῃ Νοεμβρίου 1931.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους
φόν Χίντενμπουργκ.

Ὁ Ἀρχικαγκελλάριος
Δρ. Μπρύννικ.

Ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἀρχικαγκελλαρίου καὶ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Ε. Ντίτριχ.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐπιφορτισμένος μετὰ τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ,
Γκραϊνερ.

Ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Δρ. Γιολί.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας
Βάμπολντ.

Μολονότι ἐν τῷ προλόγῳ τοῦ κεφαλαίου τούτου (σελίς 176) ἀναφέρομεν, ὅτι θὰ δημοσιεύσωμεν δύο μόνον ἐκ τῶν νεωτέρων ἐκτελεστικῶν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων τῶν ἐκδοθέντων ἐν Γερμανίᾳ εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀρχικοῦ Διατάγματος περὶ Διαχειρίσεως Συναλλάγματος τῆς 1ης Αὐγούστου 1931, δημοσιεύομεν κατωτέρω ἅπαντα τὰ σταλέντα ἡμῖν βραδύτερον Ἐκτελεστικά Διατάγματα, κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν δημοσιεύσεώς των.

Ὡς χρησιμώτατον διὰ τοὺς ἀναγνώστας μας τοὺς θέλοντας νὰ ἔχωσιν, ἀπὸ πρακτικῆς ἀπόψεως, σαφῆ ἰδέαν περὶ τοῦ σήμερον κρατοῦντος ἐν Γερμανίᾳ Δικαίου συναλλάγματος, συνιστῶμεν τὸ βιβλίον τοῦ Λρος Conrad Böttcher, «Ὁδηγὸς Συναλλάγματος» (=Devisen-Wegweiser), Verlag für Wirtschaft und Verkehr).

ΠΡΩΤΟΝ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος περὶ Διαχειρίσεως Συναλλάγματος.

Ἀπὸ 12ης Αὐγούστου 1931.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς § 17 ἑδαφίου 1 περιόδου 2 καὶ τῆς § 22 τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος περὶ Διαχειρίσεως Συναλλάγματος τῆς 1ης Αὐγούστου 1931 (Ἐφημερὶς Κυβερνήσεως I σελὶς 421), θεσπιζόμεν καὶ διατάσσομεν :

§ 1

Ἀπαιτήσεις εἰς κρατικά ἢ χρυσᾶ μάρκα προσώπων ἐγκατεστημένων ἐν τῷ ἔσωτερικῷ ἢ ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Σάαρ, δύνανται νὰ διατεθῶσι καὶ ἄνευ τῆς ἐν τῇ § 6 ἀριθ. 3 τοῦ Διατάγματος περὶ Διαχειρίσεως Συναλλάγματος ἐγγράφου ἐγκρίσεως, ἐφόσον αἱ ἀπαιτήσεις αὗται συνέστησαν κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 16ης Ἰουλίου μέχρι 3ης Αὐγούστου 1931.

§ 2

(1) Ἐπέκεινα τῶν διατάξεων τῆς § 6 τοῦ Διατάγματος περὶ Διαχειρίσεως Συναλλάγ-

ματος, χρήζει τῆς ἐγγράφου ἐγκρίσεως τοῦ Γραφείου Διαχειρίσεως Συναλλάγματος ὡσαύτως καὶ πρόσωπον ἐγκατεστημένον ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, ὅταν θέλῃ νὰ πιστώσῃ διὰ ποσῶν κρατικῶν μάρκων τὸν ὑφιστάμενον ἐν τῷ ἐσωτερικῷ λογαριασμὸν προσώπου ἐγκατεστημένου ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἢ ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Σάαρ, διὰ πληρωμῶν τοῖς μετρητοῖς, παραχωρήσεων ἢ δι' ἄλλου τινὸς τρόπου.

(2) Ἡ § 11 τοῦ Διατάγματος περὶ Διαχειρίσεως Συναλλάγματος ἔχει ἀνάλογον ἰσχύιν.

§ 3

(1) Ἡ διάταξις τῆς § 7 τοῦ Διατάγματος περὶ Διαχειρίσεως Συναλλάγματος ἰσχύει ὡσαύτως καὶ ἐπὶ πολυτίμων μετάλλων ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς § 8 ἑδαφίου 4 τοῦ Διατάγματος.

(2) Δι' ἀποφάσεως τῆς Κυβερνήσεως δύνανται νὰ ἐπεκταθῶσι καὶ ἐπὶ πολυτίμων μετάλλων αἱ διατάξεις τῆς § 15 τοῦ Διατάγματος περὶ Διαχειρίσεως Συναλλάγματος.

§ 4

Πρᾶξις ἄκυρος (§ 12 τοῦ Διατάγματος περὶ Διαχειρίσεως Συναλλάγματος) δὲν δύναται νὰ γείνη ἐγκυρος, ἐπὶ βλάβῃ προσώπων ἐγκατεστημένων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ μὴ γνωριζόντων κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς πράξεως τὰ συνιστώμενα τὴν ἀκυρότητα πραγματικὰ στοιχεῖα.

§ 5

Μέχρι νεωτέρας διαταγῆς, ἀποφασίζουσιν εἰς τὰς ἐν τῇ § 21 ἑδαφίῳ 2 τοῦ Διατάγματος περὶ Διαχειρίσεως Συναλλάγματος περιπτώσεις ἡ Κρατικὴ Τράπεζα ἢ τὰ παρ' αὐτῆς ἐξουσιοδοτημένα πιστωτικὰ ἰδρύματα.

Ἐν Βερολίῳ, τῇ 12ῃ Αὐγούστου 1931.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν

Ε. Νίττριχ.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐξουσιοδοτημένος μετὰ τὴν διεύθυνσιν τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ,

Δρ Τρίντελενμπουργκ

Ὑφυπουργός.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος περὶ Διαχειρίσεως Συναλλάγματος.

Ἀπὸ 20ῆς Αὐγούστου 1931.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν §§ 17 ἑδαφίων 3 καὶ 22 τοῦ Διατάγματος περὶ Διαχειρίσεως Συναλλάγματος τῆς 1ης Αὐγούστου 1931 (Ἐφημερὶς Κυβερνήσεως I σελὶς 421), θεσπίζομεν καὶ διατάσσομεν:

§ 1

Κατὰ παρέκκλισιν τῆς § 5 τοῦ Διατάγματος περὶ Διαχειρίσεως Συναλλάγματος, ἐπιτρέπονται μέχρι νεωτέρας διαταγῆς, τοιαῦται πράξεις ἐπὶ προθεσμίᾳ ἐπὶ ἀλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς ἐναντι ἐγχωρίων μέσων πληρωμῆς, αἵτινες συνήφθησαν δι' ἐγγράφου ἐγκρίσεως τοῦ Γραφείου Διαχειρίσεως, εἴτε μετὰ τῆς Κρατικῆς Τραπέζης, εἴτε μετ' ἐνὸς τῶν πιστωτικῶν ἰδρυμάτων τῶν ἀναφερομένων ἐν τῇ § 2 ἑδαφίῳ 3 τοῦ Διατάγματος περὶ Διαχειρίσεως Συναλλάγματος ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς παρασχεθείσης ὑπὸ τῆς Κρατικῆς Τραπέζης ἐξουσιοδοτήσεως.

§ 2

Πράξεις, ἀντιτιθέμεναι εἰς τὰς διατάξεις τῆς § 1 τοῦ παρόντος Διατάγματος ἢ τῆς § 2 τοῦ πρώτου ἀπὸ 12ης Αὐγούστου 1931 Ἐκτελεστικοῦ Διατάγματος τοῦ Διατάγματος περὶ Διαχειρίσεως Συναλλάγματος (Ἐφημ. Κυβερν. I σελὶς 437), εἶναι ἄκυροι.

Ἡ § 4 τοῦ πρώτου Ἐκτελεστικοῦ Διατάγματος ἔχει ἀνάλογον ἰσχύιν.

ὡς καὶ γονεῖς καὶ ἀνήλικα τέκνα (§ 23 τοῦ νόμου περὶ φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος), ζῶντες εἰς τὴν αὐτὴν κατοικίαν, λογίζονται κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς παρούσης διατάξεως ὡς εἰς ὑπόχρεως.

(2) Πρόσωπα, ἐμπίπτοντα εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἔδαφιου 1 καὶ εὐρισκόμενα κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ, δέον νὰ ἐκπληρώσωσι τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ἔδαφιου 1 τὸ βραδύτερον μίαν ἐβδομάδα μετὰ τὴν ἐπάνοδόν των εἰς τὸ ἔσωτερικόν.

(3) Διὰ τὰ ἐν τῷ ἔδαφιῳ 1 κατονομαζόμενα πρόσωπα, τῶν ὁποίων τὰ ἄλλοδαπὰ μέσα πληρωμῆς, ἀπαιτήσεις εἰς ἄλλοδαπὸν νόμισμα, χρεωγράφα καὶ χρυσᾶ ἀντικείμενα δὲν ἀνέρχονται εἰς τὸ ἐν τῷ ἔδαφιῳ 1 ἀναφερόμενον ποσόν, διατηρεῖται ἡ διάταξις τοῦ χρόνου παραδόσεως διὰ νέας προσκλήσεως.

(4) Αἱ ἐν τῷ ἔδαφιῳ 1 ὑπὸ στοιχεῖα α καὶ γ ἀναφερόμεναί ἐταιροῖαι δέον νὰ ἐκπληρώσωσι τὰς ὑποχρεώσεις καὶ ὅταν ἀκόμη οἰκονομικῶς θεωρῶνται ὡς ὑποκαταστήματα ἐνὸς ἄλλοδαποῦ ἐπιχειρηματίου.

§ 2

(1) Ἀπαλλάσσονται τῶν ὑποχρεώσεων τῆς § 1 ἔδαφιου 1 :

α') Πρόσωπα, ἐφόσον, διατηρουμένης τῆς ἀμοιβαιότητος, κατὰ τὰς γενικὰς ἀρχὰς τῶν λαϊκῶν δικαίων, ἔχουσι τὸ δικαίωμα ν' ἀπαιτήσουν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῶν προσωπικῶν φόρων.

β') Προξενικοὶ ἀντιπρόσωποι, οἵτινες εἶναι κατ' ἐπάγγελμα ὑπάλληλοι, ὡς καὶ οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν ὑπάλληλοι, ἐφόσον εἶναι ὑπήκοοι τοῦ ἐκπροσωπούμενου παρ' αὐτῶν Κράτους, μὴ ἔχοντες τὴν γερμανικὴν ὑπηκοότητα, καὶ ἐκτὸς τῆς θέσεως ἢ τῆς ὑπηρεσίας των μὴ ἀσκοῦντες ἐν τῷ ἔσωτερικῷ οὐδὲν ἐπάγγελμα ἢ ἐπιτήδευμα ἢ ἄλλην τινα ἐπικερδῆ ἀσχολίαν.

(2) Περαιτέρω ἀπαλλάσσεται τῶν ὑποχρεώσεων τῆς § 1 ἔδαφιου 1 ἐκεῖνος ὅστις ἐξετέλεσε τὰς ὑποχρεώσεις του συμφώνως πρὸς τὸ πρῶτον Ἐκτελεστικὸν Διάταγμα τοῦ Διατάγματος ἐναντίον τῆς διαφυγῆς τῶν κεφαλαίων καὶ φόρων τῆς 21 Ἰουλίου 1931 (Ἐφημερὶς Κυβερνήσεως I σελὶς 387), εἴτε πρόκειται περὶ τῆς ὑποχρεώσεως πρὸς προσφορὰν χρυσοῦ (§ 1 ἔδαφιου 1), εἴτε περὶ τῆς ὑποχρεώσεως πρὸς προσφορὰν ἄλλοδαπῶν χρεωγράφων, κτηθέντων ἄλλως ἢ δι' ἄλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς ἢ ἀπαιτήσεων εἰς ἄλλοδαπὸν νόμισμα.

§ 3

(1) Μέχρι νεωτέρας διαταγῆς, δέον νὰ προκαλῆ τις, εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς § 16 τοῦ Διατάγματος περὶ Διαχειρίσεως Συναλλάγματος, ἀντὶ ἀποφάσεως τοῦ Γραφείου Διαχειρίσεως Συναλλάγματος, ἀπόφασιν τῆς Κρατικῆς Τραπέζης ἢ ἐνὸς ἐξουσιοδοτημένου παρ' αὐτῆς πιστωτικοῦ ἰδρύματος (§ 1 ἔδαφιον 1).

(2) Ἡ Κρατικὴ Τράπεζα καὶ τὰ παρ' αὐτῆς ἐξουσιοδοτημένα πιστωτικὰ ἰδρύματα ὀφείλουσι ν' ἀποφασίζουσι ἀνυπερθέτως ἐντὸς δέκα ἡμερῶν περὶ ἀποδοχῆς τῶν προσφορῶν (§ 1 ἔδαφιον 1), ἐφόσον πρόκειται περὶ αἰτήσεων συμφώνως πρὸς τὴν § 16 τοῦ Διατάγματος περὶ Διαχειρίσεως Συναλλάγματος.

(3) Ἡ Κρατικὴ Τράπεζα δύναται νὰ παρατείνῃ τὰς προθεσμίας τὰς καθοριζόμενας ἐν τῇ § 1 ἔδαφίοις 1 καὶ 2 δι' ὀρισμένας τάξεις ὑποχρέων ἢ εἰδῶν.

§ 4

(1) Διὰ τὰς αἰτήσεις συμφώνως πρὸς τὴν § 16 τοῦ Διατάγματος περὶ Διαχειρί-

σεως Συναλλάγματος δέον νὰ χρησιμοποιῶνται ἔντυπα ὑποδείγματα, τὰ ὁποῖα χορηγοῦνται δωρεάν ὑπὸ τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς καὶ τῶν παρ' αὐτῆς ἐξουσιοδοτημένων πιστωτικῶν ἰδρυμάτων.

(2) Τὰ ὑποδείγματα θὰ συμπληρῶνται καὶ θὰ ἐπιδίδονται εἰς διπλοῦν. Τὸ ἓν ἐξ αὐτῶν θὰ ἐπιστρέφεται εἰς τοὺς ὑποχρεοῦς πρὸς γνωστοποίησιν. Τὰ πιστωτικὰ ἰδρύματα θὰ παραδίδωσι τὸ δεῦτερον ἀντίτυπον εἰς τὸ τοπικῶς ἀρμοδίον ὑποκατάστημα τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς, ταῦτοχρόνως δὲ θὰ γνωστοποιῶσι τὰς ἀποφάσεις (§ 3).

§ 5

Τὰ ἐν τῇ § 1 ἑδαφίῳ 1 ἀναφερόμενα πιστωτικὰ ἰδρύματα, ἐφόσον ἔχουσι νὰ ἐκπληρῶσωσιν ὑποχρεώσεις συμφώνως πρὸς τὴν § 1 τοῦ παρόντος, πρέπει νὰ ἐκπληρώσωσι τὰς ὑποχρεώσεις ταύτας ἔναντι τοῦ ἀρμοδίου Ὑποκαταστήματος τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς.

§ 6

Ὡς ἀπαιτήσεις εἰς ἀλλοδαπὸν νόμισμα ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς § 1 τοῦ παρόντος Διατάγματος δὲν λογίζονται :

α') ἀπαιτήσεις εἰς ξένον νόμισμα κατὰ πρόσωπον, τὰ ὁποῖα ἔχουν τὴν κατοικίαν τὸν, τὴν ἔδραν τὼν ἢ τὸν τόπον τῆς διευθύνσεως τῶν ἐργασιῶν τῶν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν (ἐκτὸς τῆς περιοχῆς τοῦ Σάαρ), ἐξαιρουμένων τῶν ἀξιώσεων ἐκ λογαριασμῶν νομισμάτων εἰς ἐντόπια πιστωτικὰ ἰδρύματα (ἐκτὸς Ἰουλίου 1931, αἰτίνες κατὰ νόμιμον

β') ἀπαιτήσεις, συσταθεῖσαι πρὸ τῆς 13ης Ἰουλίου 1931, αἰτίνες κατὰ νόμιμον ἢ συμβατικὸν ὄρον ἰσχύοντα τὴν 17ην Ἰουλίου 1931 εἶναι πληρωτέαι μετὰ τὴν 29ην Νοεμβρίου 1931.

§ 7

Ὡς ἀλλοδαπὰ χρεώγραφα ὑπὸ τὴν ἐννοίαν τῆς § 1 δὲν λογίζονται χρεώγραφα εἰς ἀλλοδαπὸν νόμισμα, τῶν ὁποίων ὁ ἐκδότης ἔχει τὴν κατοικίαν του, τὴν ἔδραν του ἢ τὸν τόπον τῆς διευθύνσεως τῶν ἐργασιῶν του εἰς τὸ ἐσωτερικὸν (ἐκτὸς τῆς περιοχῆς τοῦ Σάαρ).

§ 8

Ἡ Κρατικὴ Τράπεζα ἐξουσιοδοτεῖται νὰ θεασίῃ, ὅτι ὁρισμένα εἶδη τῶν ἐν τῇ § 1 ἑδαφίῳ 1 ὀνομαζομένων ἀξιῶν δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν γνωστοποίησιν.

Ἄρθρον II.

§ 9

Ἡ Κρατικὴ Τράπεζα δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ ἐξαιρέσεις τῆς διατάξεως τῆς § 2 ἑδαφίου 2 τοῦ Διατάγματος περὶ Διαχειρίσεως Συναλλάγματος.

§ 10

Τὸ ἐν τῇ § 11 τοῦ Διατάγματος περὶ Διαχειρίσεως Συναλλάγματος προβλεπόμενον ὄριον ἐλευθερίας τῶν τριῶν χιλιάδων κρατικῶν μάρκων ἐλαττοῦται εἰς χίλια κρατικά μάρκα.

§ 11

Τὸ ἐν τῇ § 14 τοῦ Διατάγματος περὶ Διαχειρίσεως Συναλλάγματος δικαίωμα αἰτήσεως πληροφοριῶν, παρέχεται ὡσαύτως καὶ εἰς τὴν Κρατικὴν Τράπεζαν. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δύναται ὡσαύτως νὰ διατάξῃ ὅπως βεβαιωθῇ ἑνόρκως ἔναντι τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς ἢ ἀκριβεία παρασχεθείσης τινὸς πληροφορίας.

Άρθρον ΙΙΙ.

§ 12

Τὸ Διάταγμα τοῦτο τίθεται ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεώς του.

Ἐν Βερολίῳ, τῇ 29ῃ Ἀυγούστου 1931.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν

Ε. Ντίτριχ.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐπιφορτισμένος μετὰ τὴν διεύθυνσιν τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ,

Δρ Τρέντελεμπουργ

Ὑφυπουργός.

ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος περὶ Διαχειρίσεως Συναλλάγματος τῆς 1ης Ἀυγούστου 1931.

Ἀπὸ 4ης Σεπτεμβρίου 1931.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν §§ 15 καὶ 22 τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος περὶ Διαχειρίσεως Συναλλάγματος τῆς 1ης Ἀυγούστου 1931 (Ἐφημερὶς Κυβερνήσεως Ι σελὶς 421) καὶ τῆς § 3 τοῦ πρώτου Ἐκτελεστικοῦ Διατάγματος τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος περὶ Διαχειρίσεως Συναλλάγματος ἀπὸ 12ης Ἀυγούστου 1931 (Ἐφημερὶς Κυβερνήσεως Ι σελὶς 437), θεσπίζομεν καὶ διατάσσομεν :

§ 1

Εἰς τὸ τρίτον Ἐκτελεστικὸν Διάταγμα τῆς 29ης Ἀυγούστου 1931 (Ἐφημερὶς Κυβερνήσεως Ι σελὶς 461) ἀντικαθίστανται εἰς τὴν § 1 ἐδάφιον 1 αἱ λέξεις «Ὁ Σεπτεμβρίου 1931» διὰ τῶν λέξεων «19 Σεπτεμβρίου 1931» καὶ εἰς τὴν § 4 ἐδάφιον 2 αἱ λέξεις «26 Σεπτεμβρίου 1931» διὰ τῶν λέξεων «10 Ὀκτωβρίου 1931».

§ 2

Εἰς τὴν § 6 τοῦ τρίτου Ἐκτελεστικοῦ Διατάγματος ὑπὸ στοιχεῖον β, μετ' ἀντικατάστασιν τῆς τελείας διὰ κόμματος, προστίθεται ἡ ἀκόλουθος φράσις :

«Ἔστω καὶ ἐὰν πρόκηται περὶ ἀξιώσεων ἐκ λογαριασμῶν παρὰ πιστωτικοῖς ἰδρύμασιν ἑξωτερικοῦ ἢ τῆς περιοχῆς τοῦ Σάαρ».

§ 3

Τὸ παρὸν Διάταγμα τίθεται ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεώς του.

Ἐν Βερολίῳ, τῇ 4ῃ Σεπτεμβρίου 1931.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν

Ε. Ντίτριχ.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐπιφορτισμένος μετὰ τὴν διεύθυνσιν τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ,

Δρ Τρέντελεμπουργ

Ὑφυπουργός.

ΕΒΔΟΜΟΝ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος περὶ Διαχειρίσεως Συναλλάγματος τῆς 1ης Ἀυγούστου 1931.

Ἀπὸ 10ης Νοεμβρίου 1931.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς § 17 ἐδαφίου 1 περὸδος 3 καὶ τῆς § 22 τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος περὶ Διαχειρίσεως Συναλλάγματος τῆς 1ης Ἀυγούστου 1931 (Ἐφημερὶς Κυβερνήσεως Ι σελὶς 421), θεσπίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Άρθρον Ι.

§ 1

Μόνον δι' ἐγγράφου ἐγκρίσεως τοῦ Γραφείου Διαχειρίσεως Συναλλάγματος δύναται νὰ διατεθῇ ἀπαιτήσις εἰς κρατικά ἢ χουσαῖ μάγκα, συσταθεῖσα ὑπὲρ προσώπου διαμένοντος εἰς τὸ ἑξωτερικὸν ἢ τὴν περιοχὴν τοῦ Σάαρ, μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Διατάγματος, διὰ τῆς πωλήσεως χροεωγράφων. Ἡ ἐγκρίσις δὲν ἀπαιτεῖται,

ὅταν ἡ ἀπαιτήσις χρησιμοποιῆται διὰ τὴν ἀγορὰν ἐγγυωρίων χρεωγράφων εἰς κρατικά ἢ χρυσᾶ νομίσματα.

§ 2

(1) Ἐγγυώρια χρεώγραφα ἀποκλειστικῶς ἢ κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς ἀλλοδαπὸν νόμισμα, μὴ εισηγμένα πρὸς διαπραγματεύσειν εἰς Γερμανικὸν τι Χρηματιστήριον, δύνανται ν' ἀποκτῶνται ἐπὶ πληρωμῇ μόνον κατόπιν ἐγγράφου ἐγκρίσεως τοῦ Γραφείου Διαχειρίσεως Συναλλάγματος. Τοιαῦτα χρεώγραφα δύνανται νὰ διατεθῶσι μόνον κατόπιν ἐγγράφου ἐγκρίσεως τοῦ Γραφείου Διαχειρίσεως Συναλλάγματος καὶ ὅταν ἐκποιῶνται εἰς τὴν Κρατικὴν Τράπεζαν ἢ εἰς πιστωτικὸν ἴδρυμα συμφώνως πρὸς τὴν § 2 ἐδάφιον 3 τοῦ Διατάγματος περὶ Διαχειρίσεως Συναλλάγματος.

(2) Δὲν ἔχει ἀνάγκην ἐγκρίσεως ὁ ὀφειλέτης δανείου, ἐφόσον ἡ ἀπόκτησις ἢ ἡ διάθεσις γίνεται πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς συστηματικῆς ἐξοφλήσεως τοῦ χρέους.

§ 3

Ἄλλοδαπα χρεώγραφα, εισηγμένα πρὸς διαπραγματεύσειν εἰς Γερμανικὸν τι Χρηματιστήριον, δύνανται πρόσωπον διαμένον εἰς τὸ ἐξωτερικὸν (ἐκτὸς τῆς περιοχῆς τοῦ Σάαρ) νὰ προμηθεύσῃ διὰ χρημάτων εἰς πρόσωπον διαμένον εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ τὴν Σάαρ, μόνον κατόπιν ἐγγράφου ἐγκρίσεως τοῦ Γραφείου Διαχειρίσεως Συναλλάγματος. Τοῦτο ἰσχύει ὡσαύτως καὶ ὅταν πλείονα πρόσωπα, ἐκ τῶν ὁποίων ἓν τοῦλάχιστον διαμένει εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ τὴν περιοχὴν τοῦ Σάαρ, ἀποκτῶσι διὰ κοινῶν λογαριασμῶν τοιαῦτα χρεώγραφα (ἀπὸ κοινῶν ἢ συνεταιρικῶν καὶ παρόμοιων ἐπιχειρήσεως).

§ 4

Πρὸς τὰ εισηγμένα πρὸς διαπραγματεύσειν εἰς τὴν Γερμανικὴν Χρηματιστηρίων χρεώγραφα ἐξισοῦνται ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ Διατάγματος περὶ Διαχειρίσεως Συναλλάγματος καὶ τῶν Ἐκτελεστικῶν Διαταγμάτων τὰ χρεώγραφα, τῶν ὁποίων αἱ τιμαὶ προσδιορίζονται τακτικῶς ὑπὸ Ἐπιτροπῆς τῆς μονίμου ὑπηρεσίας δι' ὑποθέσεις ἐμπορίου ἀξιών μὴ ἐπισήμως καθοριζομένων παρὰ τοῦ Κεντρικοῦ Συνδέσμου τῶν Γερμανικῶν Τραπεζῶν καὶ τραπεζιτῶν.

§ 5

Πρὸς τὴν ἀπόκτησιν χρεωγράφων ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ Διατάγματος περὶ Διαχειρίσεως Συναλλάγματος καὶ τῶν Ἐκτελεστικῶν Διαταγμάτων ἐξισοῦται ἡ ἀπόκτησις ἀπαιτήσεως πρὸς μεταβίβασιν χρεωγράφων, ἰδίως διὰ πιστώσεως ἐπὶ λογαριασμοῦ ἀξιών.

§ 6

(1) Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν § § 1 ἕως 3 ἔχουσιν ἀνάλογον ἰσχὴν αἱ § § 11 καὶ 12 τοῦ Διατάγματος περὶ Διαχειρίσεως Συναλλάγματος, ἢ § 4 τοῦ πρώτου καὶ ἡ § 9 τοῦ ἑκτοῦ Ἐκτελεστικοῦ Διατάγματος.

(2) Αἱ ἐν τοῖς § § 12 ἕως 20 τοῦ Διατάγματος περὶ Διαχειρίσεως Συναλλάγματος ἀναφερόμεναι ποιναὶ καὶ ἄλλα μέτρα ἐφαρμόζονται ὡσαύτως ἐπὶ παραβάσεων κατὰ τῶν διατάξεων τῶν § § 1 ἕως 3 τοῦ Διατάγματος τούτου.

Ἄρθρον II.

§ 7

Ἐφόσον ὀφειλέτης τις, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Διατάγματος περὶ Διαχειρίσεως Συναλλάγματος καὶ τῶν Ἐκτελεστικῶν Διαταγμάτων, δὲν δικαιούται νὰ ἐκτελέσῃ τὰς ὑποχρεώσεις του ἀνευ ἐγκρίσεως τοῦ Γραφείου Διαχειρίσεως Συναλλάγ-

ματος, ἐξουσιοδοτεῖται ὡσαύτως καὶ ὁ δανειστής νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν χορήγησιν τῆς ἀπαιτουμένης ἐγκρίσεως.

§ 8

(1) Ἐὰν ὑποβληθῇ ἀγωγή δι' ὑποχρέωσιν ἀπαιτοῦσαν ἐγκρισιν, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δέον, τῇ προτάσει τοῦ ἐνὸς μέρους, ν' ἀναβληθῇ ἡ σχετικὴ ἐνέργεια, ἕως ὅτου ἐκδοθῇ ἡ ἀπόφασις τοῦ Γραφείου Διαχειρίσεως Συναλλάγματος.

(2) Τὸ αὐτὸ ἰσχύει ἐπὶ ἀγωγῆς συνεπεῖα ἀποφάσεως ἐκτελέσεως ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῶν §§ 722 καὶ 723 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

(3) Ἡ πρότασις δύνатаι νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὸ πρωτόκολλον τοῦ Ἐμπορικοῦ Γραφείου. Ἡ ἀπόφασις περὶ ἀναβολῆς δύνатаι νὰ ἐκδοθῇ ἄνευ προηγουμένης προφορικῆς συζητήσεως.

§ 9

Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης, ἐπὶ τῇ βάσει διαιτησίας ἢ συμβιβασμοῦ ἀπαγγελθέντος ὑπὸ διαιτητικοῦ δικαστηρίου, ἔχει ἀναλάβῃ ὑποχρεώσιν τινα χορήξουσιν ἐγκρίσεως (§ 7), ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δύνатаι ἡ ἀπόφασις ἐκτελέσεως κατὰ τὰς §§ 1042, 1044 α τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας νὰ ἐκδοθῇ τότε μόνον, ὅταν παρασχεθῇ ἡ ἀπαιτουμένη ἐγκρισίς.

§ 10

Ἐὰν διὰ τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ ὀφειλέτου ἀπαιτῆται ἐγκρισίς (§ 7), ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ ἀναγκαστικὴ ἐπέλεσις δύνатаι νὰ γείνη μόνον ἐφόσον παρασχεθῇ ἡ ἐγκρισίς.

Ἄρθρον III.

§ 11

Εἰς τὰς ἀξίας, αἰτινες κατὰ τὴν § 3 τοῦ ἔκτου Ἐκτελεστικοῦ Διατάγματος δέον νὰ προσπερῶσιν εἰς τὴν Κρατικὴν Τράπεζαν, ὑπάγονται ὡσαύτως τοκομερίδια ἀλλοδαπῶν εἰς ἀλλοδαπὸν νόμισμα χρεωγράφων εισηγμένων εἰς Γερμανικὸν Χρηματιστήριον πρὸς διαπραγμάτευσιν, ὡς καὶ κληρωμένα ἢ ἀναγγελθέντα πρὸς πληρωμὴν τεμάχια τοιούτων χρεωγράφων, καὶ δὴ χωρὶς νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τότε ἀπεκτίθησαν τὰ χρεώγραφα.

§ 12

Αἱ ἐν ταῖς §§ 18 ἕως 20 τοῦ Διατάγματος περὶ Συναλλάγματος ἀναφερόμεναι ποιναὶ καὶ ἄλλα μέτρα ἐφαρμόζονται ὡσαύτως καὶ ἐπὶ παραβάσεων τῆς διατάξεως τῆς § 10 τοῦ ἔκτου Ἐκτελεστικοῦ Διατάγματος.

Ἐν Βερολίῳ, τῇ 10ῃ Νοεμβρίου 1931.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας

Βάμπολν.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν

Ε. Νίτριχ.

ΟΓΛΩΟΝ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος τῆς 1ης Αὐγούστου περὶ Διαχειρίσεως Συναλλάγματος.

Ἀπὸ 17ης Νοεμβρίου 1931.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς § 17 ἐδαφίου 1 φράσεως 3, τῆς § 22 τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος περὶ Διαχειρίσεως Συναλλάγματος τῆς 1ης Αὐγούστου 1931 (Ἐφημερὶς Κυβερνήσεως I σελὶς 421), θεσπίζομεν καὶ διατάσσομεν :

§ 1

(1) Τὰ ἐμπορεύματα, τὰ ὁποῖα ἐξάγονται ἐκ τῆς περιοχῆς τῆς γερμανικῆς ἑθνικῆς

οἰκονομίας, δέον νὰ γνωστοποιῶνται διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς διαχειρίσεως συναλλάγματος.

(2) Ὡς ἐξαγωγή θεωρεῖται ἡ ἔξοδος ἔξω τῶν συνόρων τῆς περιοχῆς τῆς γερμανικῆς ἔθνικῆς οἰκονομίας.

(3) Ἡ περιοχὴ τῆς γερμανικῆς ἔθνικῆς οἰκονομίας ἐν τῇ ἔννοιά τοῦ παρόντος Διατάγματος περιλαμβάνει τὸ ἔδαφος τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους, ἄνευ τῶν τελωνειακῶν ἐπιτροπῶν τῆς Βάδης, ἄνευ τῆς νήσου Ἐλγολάνδης καὶ ἄνευ τῆς ἐκτάσεως τοῦ Σάαρ. Περαιτέρω ἀνήκουσιν εἰς τὴν περιοχὴν τῆς γερμανικῆς ἔθνικῆς οἰκονομίας αἱ αὐστριακαὶ κοινότητες Γιούγκχολτς καὶ Μίτελμπεργκ.

§ 2

(1) Ἐξαιρεῖται τῆς γνωστοποιήσεως ἡ ἐξαγωγή ἐμπορευμάτων διὰ τῆς συνοριακῆς μετὰ τῆς ἄλλοδαπῆς συναλλαγῆς.

(2) Ἡ ὑποχρέωσις πρὸς γνωστοποίησιν δὲν ὑφίσταται ἐπίσης:

α') ἐπὶ ἐξαγωγῆς κατὰ τὴν ταξειδιωτικὴν συναλλαγὴν,

β') ἐπὶ ἐξαγωγῆς κατὰ τὴν μικρὰν ταξειδιωτικὴν συναλλαγὴν τῶν συνόρων,

γ') ἐπὶ ἐμπορικῆς συναλλαγῆς τῶν συνεχόμενων συνοριακῶν γαιῶν,

δ') διὰ τὰ ἐμπορεύματα τὰ χρησιμεύοντα πρὸς ἀνεφοδιασμὸν ἀναχωρούντων πλοίων,

ε') ἐπὶ ἐξαγωγῆς ἐμπορευμάτων ἢ εἰδῶν ἀποστελλομένων δι' ἐπιστολῶν ἢ ἐν

εἶδει ἐντύπων.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δύνатаι νὰ ἐπιτρέψῃ ἐξαιρέσεις ἢ διευκολύνσεις εἰς τὸν τρόπον τῆς γνωστοποιήσεως.

§ 3

(1) Ἡ γνωστοποίησις δέον νὰ διενεργῆται διὰ τῆς παραδόσεως δηλώσεως ἐξαγωγῆς συναλλάγματος μετὰ τῶν ἀποκομμάτων Α καὶ Β κατὰ τὸ ὑπόδειγμα I, ἐπεκτείνεται δὲ ἐπὶ τῶν διὰ τῆς δηλώσεως ἐξαγωγῆς συναλλάγματος ἀπαιτουμένων στοιχείων.

(2) Ἡ δήλωσις ἐλέγχου ἐξαγωγῆς συναλλάγματος ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ ἐξαγωγέως τοῦ πρὸς ἐξαγωγὴν καὶ ὑποκειμένου εἰς ἀναγγελίαν ἐμπορεύματος.

§ 4

(1) Ἐξαγωγεὺς (§ 3) εἶναι:

α) Ὁ πώλησις τὰ ἐμπορεύματα ἀμέσως ἢ διὰ τινος ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἐγκατεστημένου προσώπου εἰς πρῶτον ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ ἐγκατεστημένον. Ἡ ἀνταλλαγὴ ἐμπορευμάτων μεταξὺ ἡμεδαπῶν καὶ ἄλλοδαπῶν καταστημάτων τοῦ αὐτοῦ ἐπιχειρηματίου ὡς καὶ ἡ συναλλαγὴ ἐπὶ ἐπανορθώσεων εἰς εἶδος δέον νὰ θεωρῆται ὡς πώλησις ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος.

β) Ὁ δίδων, διὰ λογαριασμὸν του, τὰ ἐμπορεύματα εἰς ἄλλοδαπὸν πρὸς διάθεσιν (consignation) ἢ ὁ ἀφήνων πρὸς θεάν, ἔκθεσιν, προσωρινὴν χρῆσιν ἢ πώλησιν ἐμπορεύματα εἰς ἐκθέσεις ἢ ἀγοράς.

γ) Ὁ δίδων, διὰ λογαριασμὸν του, τὰ ἐμπορεύματα εἰς ἄλλοδαπὸν πρὸς κατεργασίαν ἢ ἐπεξεργασίαν.

δ) Ὁ κατεργασθεὶς ἢ ἐπεξεργασθεὶς τὰ ἀνήκοντα εἰς ἄλλοδαπὸν ἐμπορεύματα.

ε) Ὁ ἀποστολεὺς ἐπὶ ἐξαγωγῆς διὰ τοῦ Ταχυδρομείου.

(2) Ἐὰν τὰ ἐμπορεύματα ἐξαχθῶσιν ἐξ ἄλλης ἢ αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὴν παρὰ-γραφοῦν (1) αἰτίας, θεωρεῖται ὡς ἐξαγωγεὺς ἐκεῖνος ὅστις συνῆψε μετὰ τοῦ ναυλωτοῦ τὴν σύμβασιν περὶ ἀποστολῆς τῶν ἐμπορευμάτων εἰς τὴν ἄλλοδαπὴν. Ἐὰν δὲν πρό-κηται περὶ φορτώσεως, τότε θεωρεῖται ὡς ἐξαγωγεὺς ὁ κατὰ τὴν § 6 ὑπόχρεως εἰς γνωστοποίησιν.

(4) Ἀλλοδαπή κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος Διατάγματος εἶναι τὸ ἔδαφος ἐκτός τῆς ἔμπορικῆς γερμανικῆς ἐπικρατείας.

§ 5

(1) Εἰς τὴν γνωστοποίησιν διὰ τοῦ ἀποκόμματος Α τῆς δηλώσεως ἔξαγωγῆς συναλλάγματος (§ 3) ὑποχρεοῦται ὁ ἔξαγωγεὺς (§ 4). Ἡ δήλωσις δέον ἐντός τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς τῶν ἔμπορευμάτων ν' ἀποστέλλεται ἐλευθέρω ταχυδρομικῶν τελῶν εἰς τὸ τοπικῶς ἀρμόδιον διὰ τὸν ἀποστολεὶα ὑποκατάστημα τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς.

(2) Διὰ τῆς γνωστοποιήσεως ἐκπληροῦ ταῦτοχρόνως ὁ ἔξαγωγεὺς μίαν ἐπιβαλλομένην εἰς αὐτὸν ὑποχρέωσιν πρὸς προσφορὰν τῆς ἐκ τῆς ἔξαγωγῆς προσροχομένης ἀπαιτήσεώς του (§ 3 τοῦ ἔκτου Ἐκτελεστικοῦ Διατάγματος). Ἐὰν διὰ τῆς ἔξαγωγῆς πορίζονται μέσα πληρωμῆς εἰς ἀλλοδαπὸν συναλλάγμα (νομίσματα, μεταφοραὶ πιστώσεων, ἐντάλματα πληρωμῆς, ἐπιταγαὶ καὶ συναλλαγματικά), δέον νὰ παραχωρῶνται εἰς τὴν Κρατικὴν Τράπεζαν.

§ 6

(1) Εἰς τὴν γνωστοποίησιν διὰ τοῦ ἀποκόμματος Β τῆς δηλώσεως ἔξαγωγῆς συναλλάγματος (§ 3) ὑποχρεοῦται :

α') Ἐπὶ ἔξαγωγῆς διὰ τοῦ Ταχυδρομείου, ὁ ἀποστολεὺς.

β') Εἰς ἄλλας περιπτώσεις, ὁ ναυλωτὴς ἢ, ἐὰν δὲν πρόκηται περὶ ναυλώσεώς τινος, ὁ κατὰ τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἔλαβε χώραν ἡ γνωστοποίησις, ἐξ ἄλλης νομικῆς σχέσεως, κύριος τοῦ ἔμπορεύματος.

γ') Ἐπὶ ἔξαγωγῆς ἔμπορευμάτων διὰ θαλάσσης διὰ τῶν τελωνειακῶν ἐπιτροπῶν, ὁ ἀποστολεὺς, εἰς περιπτώσιν καθ' ἣν οὗτος εἰς τὴν ἔδραν τῆς ἐπιτροπῆς γνωστοποιήσεως ἔχει διὰ τὴν τελωνειακὴν ἐπιτροπὴν κατοικίαν ἢ ἐγκατάστασιν. Ἐὰν μάλιστα οὐχὶ ὁ ἀποστολεὺς, ἀλλὰ τὸ γραφεῖον ἀποστολῆς ἔχη αὐτόθι ἐγκατάστασιν, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ὑποχρεοῦται οὗτος εἰς τὴν γνωστοποίησιν.

(2) Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δύναται, παρεκκλίνων τοῦ παρόντος, νὰ ὀρίσῃ εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις καὶ ἄλλους ὑποχρέους εἰς ἀναγγελίαν.

§ 7

(1) Τὸ ἀπόκομμα Β τῆς δηλώσεως ἔξαγωγῆς συναλλάγματος (3) δέον νὰ ἐγχειρίζεται εἰς τὰ Γραφεῖα γνωστοποιήσεως.

(2) Ὡς Γραφεῖα γνωστοποιήσεως εἶναι ἀρμόδια :

1. Τὰ συνοριακὰ τελωνειακὰ Γραφεῖα γενικῶς διὰ τὴν γνωστοποίησιν τῶν ἔμπορευμάτων, τῶν ἐξεροχομένων ἀμέσως ἐκ τοῦ τελωνειακοῦ ἐδάφους εἰς τὸ ἔξωτερικὸν ἢ διὰ θαλάσσης.

2. Τὰ τελωνειακὰ Γραφεῖα τῶν Τελωνειακῶν Ἐπιτροπῶν διὰ τὴν γνωστοποίησιν ἔμπορευμάτων, ἐξεροχομένων διὰ θαλάσσης μέσον τῶν τελωνειακῶν Ἐπιτροπῶν.

3. Τὰ τελωνειακὰ Γραφεῖα παρὰ τοῖς ἀεροπορικοῖς σταθμοῖς διὰ τὴν γνωστοποίησιν τῶν ἔμπορευμάτων τῶν ἐξεροχομένων διὰ τῆς ἀναερίου συγκοινωνίας.

4. Ἡ ἐν Ἀμβούργῳ ἔμποροστατιστικὴ ὑπηρεσία διὰ τὴν γνωστοποίησιν τῶν ἔμπορευμάτων, τῶν ἐξεροχομένων διὰ θαλάσσης ἐκ τοῦ ἐλευθέρου λιμένος τοῦ Ἀμβούργου.

5. Τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα παραλαβῆς διὰ τὰ ἔμπορεύματα τὰ ἀποστελλόμενα διὰ τοῦ ταχυδρομείου εἰς τὸ ἔξωτερικόν.

§ 8

(1) Ἡ γνωστοποίησις διὰ τοῦ ἀποκόμματος Β τῆς δηλώσεως ἔξαγωγῆς συναλλάγματος (§ 3) δέον νὰ διενεργῆται ἀμελλητί, μετὰ τὴν ἀφίξιν τῶν ἀποστελλομένων πραγμάτων εἰς τὴν ἔδραν τοῦ Γραφείου γνωστοποιήσεως ἢ τὴν αὐτόθι παραδόσιν αὐτῶν πρὸς ἀποστολὴν εἰς τὸ ἔξωτερικόν.

(2) Ἐπὶ ἔξαγωγῆς ἔμπορευμάτων ἐκ τῶν Τελωνειακῶν Ἐπιτροπῶν διὰ θαλάσσης δέον νὰ γίνεται ἡ γνωστοποίησις ἐντὸς 14 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς φορτώσεως τῶν ἔμπορευμάτων.

§ 9

Τὰ Γραφεῖα γνωστοποιήσεως δέον ν' ἀποστέλλωσι παραζήτημα τ' ἀποκόμματα Β τῆς δηλώσεως ἔξαγωγῆς συναλλάγματος εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ ἀποκόμματος ἀναφερόμενον ὑποκατάστημα τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς.

§ 10

(1) Οἱ ναυλωταὶ ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι τὰς εἰς τὸ ἔξωτερικὸν προοριζόμενας ἀποστολάς ἢ, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ προορισμὸς τῶν ἔμπορευμάτων διὰ τὸ ἔξωτερικὸν γίνεται εἰς αὐτοὺς γνωστὸς μόνις κατὰ τὴν ἀποστολὴν, νὰ ἀποστέλλωσι ταῦτα περαιτέρω, τότε μόνον ἀφοῦ λάβωσι τὰ ἀπαιτούμενα ἀποκόμματα Β τῆς δηλώσεως ἔξαγωγῆς συναλλάγματος (§ 3).

(2) Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ ἑξαίρεσεις τῆς παρουσίης διατάξεως.

§ 11

Ὁ ἔξαγωγεὺς (§ 4) ὑποχρεοῦται τὴν 10ην, 20ήν καὶ τὴν τελευταίαν ἡμέραν ἐκάστου μηνὸς ν' ἀνακοινῶνῃ εἰς τὸ τοπικῶς ἀρμόδιον ὑποκατάστημα τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς, κάμων χρῆσιν τοῦ ὑποδείγματος Π, τὰ ποσὰ τῶν εἰσερχομένων συναλλαγματῶν ἔξαγωγῆς, καὶ ν' ἀναφέρῃ εἰς ποῖαν συναλλαγματικὴν Τράπεζαν παρέδωκε ταῦτα ἢ ἀπὸ ποῖον ὑποκατάστημα τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς ἔλαβε τὴν ἄδειαν ἐλευθερίας.

§ 12

Αἱ ἐν ταῖς §§ 18 καὶ 20 τοῦ Διατάγματος περὶ Διαχειρίσεως Συναλλάγματος ἀναφερόμεναι ποιναὶ καὶ λοιπὰ μέτρα ἐφαρμόζονται ὡσαύτως ἐπὶ παραβάσεων τῶν διατάξεων τῶν §§ 3, 5, 6, 7, 8, 10 καὶ 11 μετὰ τὴν παρατήρησιν, ὅτι εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν §§ 6, 7, 8 καὶ 10, καὶ ἐπὶ προμελέτης ἀκόμη, δύναται νὰ ἐπιβληθῇ μόνον χρηματικὴ ποινή.

§ 13

(1) Τὸ Διατάγμα τοῦτο τίθεται ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου 1931.

(2) Εἰς τὴν ὑποχρέωσιν πρὸς γνωστοποίησιν ἐμπίπτουσι καὶ ἅπαντα τὰ ἔμπορεύματα, ἅτινα πρὸ τῆς χρονολογίας ταύτης μετεφέρθησαν πρὸς ἀποστολὴν.

Ἐν Βερολίῳ, τῇ 17ῃ Νοεμβρίου 1931.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας
Βάρμπολντ.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Ε. Νίτριχ.

Ἐπίδειγμα I.

Ἀριθμὸς Ἐλέγχου.....

Ἡμερομηνία.....

Α

Δήλωσης ἐξαγωγῆς συναλλάγματος
κατὰ τὸ Βον Ἐκτελεστικὸν Διάταγμα τῆς 17ης Νοεμβρίου 1931.

Ἀπόκομμα Α.

1. Ὄνομα (ἐπωνυμία) τοῦ ἐξαγωγέως (§ 4 τοῦ Διατάγματος).	
2. Ἀκριβῆς διεύθυνσις (σφραγίς ἐπωνυμίας).	
3. Εἶδος καὶ ποσότης τοῦ ἐμπορεύματος.	
4. Τόπος προορισμοῦ.	
5. Ποσὸν τιμολογίου (*) (Εἰς τὸ συνάλλαγμα τοῦ τιμολογίου).	
6. Ὅρος πληρωμῆς κατὰ τὴν συμφωνίαν (*).	
7. Ὑπὸ ποίον τύπον ἀναμένεται ἡ πληρωμὴ; (συναλλαγμα- τικὴ, ἐπιταγὴ, μεταβίβασις κλπ.)	
<p>Πρὸς τὴν Κρατικὴν Τράπεζαν Κεντρικὸν Ἐν ——— (**)</p> <p>Τμῆμα Συναλλάγματος τοῦ Κεντρικοῦ τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς. Ἐλεγχος χορηγήσεως. Εἰς Βερολίνον S. W. 111.</p> <p>(*) Ἐὰν τὸ ἐμπόρευμα δὲν ἐπωλήθη, δέον νὰ καθορί- ζεται ἡ ἀξία τοῦ ἐμπορεύματος καὶ ὁ σκοπὸς τῆς ἐξαγωγῆς (ἀποστολὴ δειγμάτων, διαμετακόμισις, διάθεσις κλπ.) (**) Διαγραφῆτω τὸ μὴ προσαρμοζόμενον εἰς τὴν πε- ρίπτωσιν.</p>	<p>Τόπος Ἡμερομηνία</p> <p>Ἐπιταγή</p> <p>(Παρὰ τὴν σφραγίδα)</p>

Ἀριθμὸς Ἐλέγχου.....

Ἡμερομηνία.....

Β

Δήλωσης ἐξαγωγῆς συναλλάγματος
κατὰ τὸ Βον Ἐκτελεστικὸν Διάταγμα τῆς 17ης Νοεμβρίου 1931.

Ἀπόκομμα Β.

1. Ὄνομα (ἐπωνυμία) καὶ κατοικία τοῦ ἐξαγωγέως (§ 4 τοῦ Διατάγματος).	
2. Τοπικῶς ἀρμόδιον Ἐπιτελεστικὸν τῆς Κρατικῆς Τρα- πέζης, εἰς τὸ ὁποῖον ἀπεστάλη τὸ ἀπόκομμα Β. (Διὰ τὸ Βερολίνον εἶναι ἀρμόδιον τὸ: Τμῆμα συναλ- λάγματος τοῦ Κεντρικοῦ τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς, Ἐλεγχος χορηγήσεως συναλλάγματος, Βερολίνον S. W. 111).	

Δήλωσις ἐξαγωγῆς συναλλάγματος κατὰ τὸ 8ον Ἐκτελεστικὸν Διάταγμα
τῆς 17ης Νοεμβρίου 1931.

*Ὄνομα (ἐπωνυμία) καὶ κατοικία τοῦ ἀποστολέου:

*Ἐχομεν προμηθεύσει τ' ἀκόλουθα συναλλάγματα:

Εἰς τὸν ἀριθμὸν Ἐλέγχου.	Συναλλάγμα.	Ποσόν.	Εἶδος τῆς πληρωμῆς.	*Ὄνομα τῆς Τραπεζῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ἐχορηγήθη τὸ συναλλάγμα.

Τὰ ἀκόλουθα συναλλάγματα ἐξαγωγῆς παρεσχέθησαν ἡμῖν ἐλευθέρως.

Εἰς τὸν ἀριθμὸν Ἐλέγχου.	Συναλλάγμα.	Ποσόν.	Εἶδος πληρωμῆς.	*Ὄνομα τοῦ Ἐκτελεστικοῦ τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς, ἢ ὁποία ἔδωκε τὴν ἀδειαν.

(Ἡμερομηνία)

(τόπος)

(Ἐπιγραφή παραπλευρῶς τῆς σφραγίδος ἐπωνυμίας.)

ΕΝΝΑΤΟΝ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος περὶ Διαχειρίσεως Συναλλάγματος.
Ἀπὸ 7ης Δεκεμβρίου 1931.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς § 17, ἐδαφίου 3, περιόδου 3 καὶ τῆς § 22 τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος περὶ Διαχειρίσεως Συναλλάγματος τῆς 1ης Αὐγούστου 1931 (Ἐφημερὶς Κυβερνήσεως I σελὶς 421), θεσπιζόμεν καὶ διατάσσομεν:

§ 1

Κατὰ παρέκκλισιν τῆς § 5 τοῦ Διατάγματος περὶ Διαχειρίσεως Συναλλάγματος, ἐπιτρέπονται τοιαῦτα ἐπὶ προθεσμίᾳ πράξεις ἐπὶ ἀλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς ἔναντι ἔγχωριῶν μέσων πληρωμῆς, αἵτινες συνάπτονται τῇ μεσολαβήσει τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς ἢ ἐνὸς παρ' αὐτῆς καθοριζομένου Γραφείου.

§ 2

Διὰ τὴν Διαχείρισιν Συναλλάγματος
α') Ἐξισοῦνται ἐγχώρια χρεώγραφα ἐμπραγματοῦ ἀξίας πρὸς χρεώγραφα εἰς κρατικά ἢ χρυσᾶ μάρκα.
β') Ἐξισοῦνται αἱ μερισματαποδείξεις πρὸς τὰ τοκομερίδια.
γ') Ἡ ἔννοια χρυσῶς περιλαμβάνει ἐπίσης καὶ τὰ φύλλα χρυσοῦ.

§ 3

Εἰς τὴν § 1 τοῦ ἐβδόμου Ἐκτελεστικοῦ Διατάγματος μετὰ τὰς λέξεις «διὰ τῆς πώλησεως» προστίθενται αἱ λέξεις «ἢ κληρώσεως ἢ ἀναγγελίας πρὸς ἐξόφλησιν».

§ 4

Εἰς τὴν § 4 τοῦ ἐβδόμου Ἐκτελεστικοῦ Διατάγματος προστίθεται ἡ ἀκόλουθος φράσις 2:

«Ἡ ἔξισωσις αὕτη δὲν ἰσχύει εἰς τὰς περιπτώσεις ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως τῆς § 2^α.
 Ἐν Βερολίῳ, τῆ 7ῃ Δεκεμβρίου 1931.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας

Βάρμπολντ.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν

Ε. Ντίτριχ.

ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος περὶ Διαχειρίσεως Συναλλάγματος.

Ἀπὸ 18ης Φεβρουαρίου 1932.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν §§ 15 καὶ 17 ἑδαφίου 1 περιόδου 3 καὶ τῆς § 22 τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος περὶ Διαχειρίσεως Συναλλάγματος τῆς 1ης Ἀυγούστου 1931 (Ἐφημερίς Κυβερνήσεως I σελὶς 421), θεσπίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον I.

§ 1

(1) Μόνον δι' ἐγγράφου ἐγκρίσεως τοῦ Γραφείου Διαχειρίσεως Συναλλάγματος δύναται νὰ διατεθῇ ἀπαιτήσις εἰς κρατικά ἢ χροσᾶ μάγκα, ἢ ὁποία ὑπὲρ προσώπου διαμένοντος εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ τὴν περιοχὴν τοῦ Σάαρ.

α) συνέστη μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Διατάγματος, διὰ τῆς ἀπαλοτριώσεως περιουσιακῶν στοιχείων, ἰδίᾳ δὲ ἀγροκτημάτων.

β) συνέστη μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Διατάγματος, διὰ τῆς ἀπαλοτριώσεως ἀντικειμένων ἀνηρόντων εἰς κληρονομίαν.

γ) συνέστη μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Διατάγματος, ἐφόσον τὸ Γραφεῖον Διαχειρίσεως Συναλλάγματος κατὰ τὴν σύστασιν τῆς ἀπαιτήσεως ἐπεφυλάχθῃ διὰ τὴν τοιαύτην ἔγκρισιν (ἀποκεκλεισμένος λογαριασμός).

(2) Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ περὶ μέσων πληρωμῆς, ἅτινα περιέχονται ἐκ κληρονομίας εἰς ἓν ἐκ τῶν ἐν τῷ ἑδαφίῳ 1 ἀναφερομένων προσώπων μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Διατάγματος.

(3) Ἡ 1 § τοῦ ἑβδόμου Ἐκτελεστικοῦ Διατάγματος παραμένει ἀμετάβλητος.

§ 2

Μόνον δι' ἐγγράφου ἐγκρίσεως τοῦ Γραφείου Διαχειρίσεως Συναλλάγματος δύναται νὰ διατεθῇ ἀπαιτήσις εἰς κρατικά ἢ χροσᾶ μάγκα κατὰ ἐγγωρίου πιστωτικοῦ ἰδρύματος, ἥτις συνέστη ὑπὲρ προσώπου διαμένοντος εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ τὴν περιοχὴν τοῦ Σάαρ μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Διατάγματος.

α) Συνπερία ἀποστολῆς τραπεζογραμματίων εἰς κρατικά μάγκα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἢ τῆς περιοχῆς τοῦ Σάαρ, ἢ

β) Συνπερία παραδόσεως ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἐγγωρίῳ μέσων πληρωμῆς ὑπὸ προσώπου διαμένοντος εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ τὴν περιοχὴν τοῦ Σάαρ.

§ 3

Ἐπέκεινα τῆς διατάξεως τῆς § 6 τοῦ Διατάγματος περὶ Διαχειρίσεως Συναλλάγματος, ἐπιτρέπεται μόνον δι' ἐγγράφου ἐγκρίσεως τοῦ Γραφείου Διαχειρίσεως Συναλλάγματος

1. νὰ διατεθῶσι κατ' ἄλλον ἢ τὸν ἐν τῇ § 6 ἀριθ. 2 καθοριζόμενον τρόπον ἀπαιτήσεις εἰς κρατικά ἢ χροσᾶ μάγκα ὑπὲρ προσώπου διαμένοντος εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ τὴν περιοχὴν τοῦ Σάαρ·

2. νὰ διατεθῶσιν εἰς κρατικά ἢ χροσᾶ μάγκα ἀπαιτήσεις προσώπου, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τῆς ἐνάξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Διατάγματος περὶ Διαχειρίσεως Συναλλάγματος ἔχει ἐγκαταστήσῃ ἢ ἐγκαθιστᾶ κατοικίαν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ τὴν περιοχὴν τοῦ Σάαρ ἢ ἔχει ἐκεῖ τὸν συνήθη τόπον τῆς διαμονῆς του.

§ 4

(1) Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν §§ 1 ἕως 3 ἔχουσιν ἀνάλογον ἰσχὴν αἱ §§ 11 καὶ 12 τοῦ Διατάγματος περὶ Διαχειρίσεως Συναλλάγματος, ἢ § 4 τοῦ πρώτου καὶ ἢ § 9 τοῦ ἔκτου Ἐκτελεστικοῦ Διατάγματος.

(2) Αἱ ἐν ταῖς §§ 18 καὶ 20 τοῦ Διατάγματος περὶ Διαχειρίσεως Συναλλάγματος ἀναφερόμεναι ποιναὶ καὶ λοιπὰ μέτρα ἐφαρμόζονται ὡσαύτως καὶ ἐπὶ παραβάσεων τῶν διατάξεων τῶν §§ 1 ἕως 3 τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἄρθρον III.

§ 9

Ἡ § 2 ἐδάφιον 2 τοῦ πέμπτου Ἐκτελεστικοῦ Διατάγματος λαμβάνει τὴν ἀκόλουθον διατύπωσιν :

«Μόνον δι' ἐγγράφου ἐγκρίσεως τοῦ Γραφείου Διαχειρίσεως Συναλλάγματος δύναται, κατ' ἐντολήν προσώπου διαμενόντος εἰς τὸ ἔξωτερικόν ἢ εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Σάαρ, ἐγγώριον Γραφεῖον συναλλαγῶν νὰ ἐξαγγυώσῃ τοκομερίδια ἢ ἐγγώριον πιστωτικὸν ἴδρυμα νὰ εἰσπράττῃ τοκομερίδια, καὶ ἐὰν τὸ πρόσωπον τοῦτο καταβάλλῃ τὴν καθωρισμένην ἐγγύησιν, ὅτι τὰ τοκομερίδια δὲν ἀνήκουσιν εἰς πρόσωπον διαμένον ἐν τῷ ἔσωτερικῷ ἢ ὅτι δὲν ἀπέκτησε ταῦτα παρ' ἐνὸς τοιοῦτου προσώπου πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς εἰσπράξεως».

§ 10

Διὰ τὴν διάταξιν τῆς § 1 τοῦ ἐβδόμου Ἐκτελεστικοῦ Διατάγματος αἱ ἐκ κρατικῶν χρεῶν ἀπαιτήσεις ἐξισοῦνται πρὸς χρεώγραφα.

§ 11

Ἡ § 11 τοῦ ὄγδδου Ἐκτελεστικοῦ Διατάγματος λαμβάνει τὴν ἀκόλουθον διατύπωσιν:

«(1) Ὁ ἐξαγωγεὺς (§ 4) ὑποχρεοῦται τὴν 10ην, 20ήν καὶ τὴν τελευταίαν ἡμέραν ἐκάστου μηνὸς ν' ἀνακοινῶνῃ καὶ ταυτοχρόνως νὰ ἀναφέρῃ εἰς τὸ τοπικῶς ἀρμόδιον ὑποκατάστημα τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς, κάμων χορῆσιν τοῦ ὑποδείγματος II, τὰ ποσὰ τῶν εἰσερχομένων συναλλαγμάτων εἰς ἐγγώριον ἢ ἀλλοδαπὸν νόμισμα,

α) ἐπὶ τῶν ποσῶν τῶν ὑποκειμένων εἰς προσφορὰν (§ 3 τοῦ ἔκτου Ἐκτελεστικοῦ Διατάγματος) εἰς ποίαν Τράπεζαν συναλλάγματος παρέδωκε ταῦτα καὶ ἀπὸ ποίον ὑποκατάστημα τῆς Κρατικῆς Τραπεζῆς ἔλαβε τὴν ἄδειαν ἐλευθερίας,

β) ἐπὶ ποσῶν κρατικῶν μάρκων, ὑπὸ ποίαν μορφήν (ἐπιταγῶν, παραχωρήσεων, τραπέζογραμμάτων κλπ.) ἐδόθησαν εἰς αὐτόν.

(2) Ἡ Κρατικὴ Τράπεζα ἐξουσιοδοτεῖται νὰ μεταβάλλῃ ἀναλόγως τὸ ὑπόδειγμα II».

§ 12

Τὰ ὅρια ἐλευθερίας (§ 11 τοῦ Διατάγματος περὶ Διαχειρίσεως συναλλάγματος καὶ § 9 τοῦ ἔκτου Ἐκτελεστικοῦ Διατάγματος) δὲν ἰσχύουσιν ἐπὶ ὑποχρεώσεων τοῦ ἀσφαλιζομένου ἐξ ἀσφαλιστικῶν συμβάσεων εἰς ξένον νόμισμα, αἵτινες συνήφθησαν μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Διατάγματος. Καὶ τέλος ἰσχύει ὡσαύτως ἡ μεταβολὴ μιᾶς ἀσφαλίσεως ἀπὸ κρατικὰ ἢ χρυσὰ μάρκα εἰς ξένον νόμισμα.

§ 13

Εἰς τὴν § 3 τοῦ δευτέρου, τὴν § 2 ἐδάφιον 4 τοῦ πέμπτου, τὴν § 6 ἐδάφιον 2 καὶ τὴν § 12 τοῦ ἐβδόμου Ἐκτελεστικοῦ Διατάγματος αἱ λέξεις «§§ 18 ἕως 20» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «§§ 18 καὶ 20».

Ἐν Βερολίῳ, τῇ 18ῃ Φεβρουαρίου 1932.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας
εἰς ἀντικατάστασιν
Τρέιντελεμπουργκ.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.
Ε. Ντίτριχ.

ΟΔΗΓΙΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΝ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ

Ἐκτὸς τῶν ὁδηγιῶν πρὸς τὰ Γραφεῖα Διαχειρίσεως Συναλλάγματος, τῶν δημοσιευομένων ἐν τῷ δευτέρῳ κεφαλαίῳ τοῦ παρόντος ἔργου (σελ. 27—33), ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐδημοσίευσεν ἐν Γερμανίᾳ τὴν 30ῇ Δεκεμβρίου 1931 («*Deutscher Reichsanzeiger und Preussischer Staatsanzeiger*», Nr 303, den 30. Dezember 1931) μακροτάτας ὁδηγίας, εἰς κωδικοποίησιν καὶ συμπλήρωσιν τῶν ἀπὸ 1ης Ἀγούστου καὶ 2ας Ὀκτωβρίου 1931 ἐκδοθεισῶν.

Τὰς ὁδηγίας αὐτάς, ἐκτενεῖς καὶ λεπτομερεστάτας, μολοντὶ θεωροῦμεν λίαν πολιτίμους, λυπούμεθα, διότι δὲν δυνάμεθα νὰ δώσωμεν ἐν μεταφράσει εἰς τοὺς ἀναγνώστας τοῦ παρόντος ἔργου, λόγῳ ἀκριβῶς τοῦ ὄγκου των.

Τὴν 24ην Φεβρουαρίου 1932 δι' ἀποφάσεως τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως ἤνοιξαν ἐκ νέου τὰ Γερμανικὰ Χρηματιστήρια, τὰ ὁποῖα εἶχον παραμείνῃ κλειστὰ ἀπὸ 21ης Σεπτεμβρίου 1931. Χρηματιστηριακαὶ ὁμοῦ τιμαὶ δὲν δημοσιεύονται, ἐπὶ τοῦ παρόντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΕΚΤΟΝ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΑΥΣΤΡΙΑ ΜΕΤΡΩΝ ΕΛΕΓΧΟΥ
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ

Πρὸς κωδικοποίησιν καὶ συμπλήρωσιν τῶν μέτρων ἐλέγχου συναλλάγματος, τὰ ὁποῖα δημοσιεύομεν εἰς τὸ τέταρτον κεφάλαιον, σελίδας 76 ἕως 84, τοῦ παρόντος ἔργου, ἡ Αὐστριακὴ Κυβέρνησις ἐδημοσίευσε δύο εἰσέτι Διατάγματα, τὸ τρίτον καὶ τέταρτον Διατάγμα συναλλάγματος, ἀπὸ 18ης Νοεμβρίου καὶ 23ης Δεκεμβρίου 1931, τὰ ὁποῖα δὲν ἀφίστανται σημαντικῶς τῶν δημοσιευομένων εἰς τὸ τέταρτον κεφάλαιον, ἀλλ' ἀπλῶς προβλέπουν τὰς περιπτώσεις τὰς ἐμφανισθείσας ἐκ τῆς πείρας τῆς ἐφαρμογῆς τῶν πρώτων μέτρων καὶ διασαφηνίζουσι ἀσφαλείας αὐτῶν.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον καὶ ὡς ἐκ τῆς ἐκτάσεως αὐτῶν δὲν δημοσιεύομεν ἐνταῦθα τὰ νέα ταῦτα ἐν Αὐστρίᾳ μέτρα ἐλέγχου συναλλάγματος.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΠΕΜΠΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΟΥΓΓΑΡΙΑ ΜΕΤΡΩΝ ΕΛΕΓΧΟΥ
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ

Εἰς συμπλήρωσιν τῶν Διατάγματος τοῦ Ἀγούστου καὶ Σεπτεμβρίου 1931 (κεφάλαιον πέμπτον, σελίδες 85 καὶ 86 τοῦ παρόντος βιβλίου), διὰ τῶν ὁποίων ἡ Οὐγγρική Κυβέρνησις εἰσήγαγε τὰ πρῶτα μέτρα ἐλέγχου συναλλάγματος, δημοσίευσεν καὶ τὰ ἐξῆς νεότερα νομοθετικά μέτρα:

Δι' ἐκτελεστικοῦ Διατάγματος τοῦ νόμου περὶ ὑποχρεωτικῆς δηλώσεως τοῦ ξένου συναλλάγματος καὶ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πιστώσεων, δημοσιευθέντος τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1932, ὑποχρεοῦνται τὰ ἐν Οὐγγαρίᾳ διαμένοντα φυσικά καὶ νομικά πρόσωπα νὰ δηλώσωσι καὶ θέσωσι εἰς διάθεσιν τῆς Οὐγγρικῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τὰ ὑπ' αὐτῶν μετὰ τὴν 15ην Σεπτεμβρίου 1931 κτηθέντα ξένα νομίσματα, ὡς καὶ τὰς εἰς ξένον συναλλάγμα πιστώσεις καὶ ἀξίας. Ἡ δήλωσις δέον νὰ γείνη παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ ἐπὶ ἐντόπιον αὐτῆς ἔγγράφως διὰ μὲν τὰ κτηθέντα κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου μέχρι 21 Δεκεμβρίου 1931 ξένα νομίσματα καὶ συναλλάγμα, ὡς καὶ τὰς εἰς ξένον συναλλάγμα πιστώσεις καὶ ἑτέρας ἀξίας, μέχρι τῆς 15ης Ἰανουαρίου τὸ βραδύτερον, διὰ δὲ τὰ μετὰ τὴν ἑναρξιν τοῦ Διατάγματος, ἦτοι μετὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1931, κτηθέντα τοιαῦτα ἐντὸς χρονικοῦ διαστήματος 8 ἡμερῶν. Ἰσοδύναμος πρὸς τὴν δήλωσιν θεωρεῖται ἡ ἐκ μέρους τοῦ ὑποκειμένου εἰς ὑποχρεωτικὴν δήλωσιν προσώπου καταβολὴ παρὰ τῇ Οὐγγρικῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ τοῦ ἐν τῇ κατοχῇ τοῦ ἐφορισκομένου ξένου συναλλάγματος ἢ ἡ ἐκ μέρους αὐτοῦ κατάθεσις τῶν ἐν τῷ ἔξωτερικῷ εἰς ξένον συναλλάγμα πιστώσεων του διὰ λογαριασμὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Οὐγγαρίας παρὰ τραπεζικοῖς ἰδρύμασι ὑποδειχθησομένοις ὑπὸ τῆς τελευταίας ταύτης. Δὲν ὑπόκεινται εἰς ὑποχρεωτικὴν δήλωσιν καὶ συνεπῶς ἀπαλλάσσονται τῆς ὑποχρεωτικῆς καταθέσεως παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ ξένα μεταλλίνα κέρματα, ἀπαιτήσεις ἐναντι προσώπων διαμενόντων μονίμως ἐν Οὐγγαρίᾳ, κρατικά χρεώγραφα ἐκδοθέντα ὑπὸ τοῦ Οὐγγρικοῦ Δημοσίου, ὡς καὶ τὰ ἐκδοθέντα ὑπὸ Οὐγγρικῶν νομικῶν προσώπων χρεώγραφα, ἐνεχυρόγραφα, μετοχαὶ καὶ τὰ τοκομερίδια τούτων. Τὸ εἰς ὑποχρεωτικὴν δήλωσιν ὑποκείμενον πρόσωπον δύναται ταυτοχρόνως μετὰ τὴν δήλωσιν νὰ αἰτήσῃται τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς καταθέσεως τοῦ δηλωθέντος ξένου συναλλάγματος ἢ τῶν εἰς ξένον συναλλάγμα ἀπαιτήσεων του, ἐφόσον ἤθελεν ἀποδείξῃ, ὅτι αἱ ἀξίαι αὗται χρησιμοποιήσουσι διὰ τὴν κάλυψιν ἀναγκῶν, ἢ μὴ ἐξυπηρέτησις τῶν ὁποίων θὰ ἔθετεν εἰς κίνδυνον τὴν κανονικὴν συνέχισιν τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς ἢ καὶ αὐτὴν τὴν διαρκείαν του. Ἐπίσης δύναται νὰ ζητηθῇ ἡ ἀπαλλαγὴ τῆς καταθέσεως τῶν ἀξίων καὶ δι' ἑτέρους δεικαιολογημένους λόγους ἐν τῷ συμφέροντι τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ Οὐγγρική Ἐθνικὴ Τράπεζα ἀρνηθῇ τὴν χορήγησιν τῆς ἀπαλλαγῆς τῆς καταθέσεως, δύναται νὰ γείνη προσφυγὴ εἰς τὴν ἀρμοδίαν τριμελῆ Ἐπιτροπὴν. Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀσκήσῃ ἔλεγχον ζητοῦσα πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον τὴν ὑποβολὴν διαφόρων στοιχείων καὶ διατάσσουσα τὸν ἔλεγχον τῶν ἐμπορικῶν βιβλίων. Τὸ Διάταγμα περιλαμβάνει καὶ ὁρισμένας διατάξεις σχετικὰς μετὰ τὴν τιμωρίαν τῶν παραβατῶν αὐτοῦ.

Ἐπίσης ἡ Οὐγγρική Κυβέρνησις ἐδημοσίευσεν δύο εἰσέτι Διατάγματα, τὸ ἐν τὴν 23ην Δεκεμβρίου 1931, ἀφορῶν τὴν εἰς πύγκυ πληρωμὴν ὁρισμένον κατηγοριῶν χρεῶν πρὸς τὸ ἔξωτερικόν, τὸ ἕτερον δὲ τὸν Φεβρουάριον 1932, καθορίζον, ὅτι πᾶσα ὑποχρέωσις προερχομένη ἐξ ἐμπορικῆς πράξεως, συναλλαγματικῆς ἢ οἰασθήποτε ἄλλης ἰδιωτικῆς ὀφειλῆς, καὶ ὀφειλομένη νὰ καταβληθῇ εἰς χρυσὸν ἢ χρυσᾶ νομίσματα, δύναται νὰ καταβληθῇ ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ Διατάγματος διὰ τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς ταύτην ποσοῦ εἰς τὸ νόμιμον χαρτονόμισμα πύγκυ.

Τὰ μέτρα ἐλέγχου συναλλάγματος εἰς τὰ διάφορα Κράτη.

Ἀνὰ Διάταγματος τῆς 23ης Ἰανουαρίου 1932 ἡ Οὐγγρική Κυβέρνησις καθόρισε τὰ ἐμπορεύματα, τῶν ὁποίων ἡ εἰσαγωγή εἰς τὴν Οὐγγαρίαν θὰ ὑπόκειται εἰς προηγουμένην ἄδειαν τοῦ Ὑπουργείου τοῦ Ἐμπορίου.

Τὸ Συμβούλιον τοῦ Χρηματιστηρίου τῆς Βουδαπέστης, κατόπιν ἐπισημοῦ γνωμοδοτήσεως τῆς Οὐγγρικής Ἐθνικῆς Τράπεζης, ἐξέδωκε τὴν 8ην Φεβρουαρίου 1932 ἐπίσημον ἀνακοινωθέν, κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ ἰσχὺς τῶν περιορισμῶν καὶ ἀπαγορεύσεων τῆς ἀγοραπωλησίας ξένου συναλλάγματος ἐν Οὐγγαρίᾳ δὲν ἐπεκτείνεται ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, ἐν ᾧ ἀντιθέτως διὰ τὴν κυκλοφορίαν χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν νομισμάτων, ἐχόντων χαρακτηριστῆρα νομίμων μέσων συναλλαγῆς, ἰσχύουσιν αἱ ἀνταὶ διατάξεις αἱ ἐφαρμοζόμεναι διὰ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

Ἀξιοσημεῖωτον διὰ τὸν μελετώμενον τὸν ἐν Οὐγγαρίᾳ μέτρα ἐλέγχου συναλλάγματος εἶναι καὶ τὸ ἀνακοινωθέν, τὸ ὁποῖον ἐδημοσίευσεν ἡ Οὐγγρική Ἐθνικὴ Τράπεζα περὶ τὰ τέλη Δεκεμβρίου 1931 περὶ τῆς κινήσεως τοῦ συναλλάγματος ἐν Οὐγγαρίᾳ κατὰ τὸ τετράμηνον χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 13ης Ἰουλίου 1931, ἀφ' ἧς ἤρχισαν τὸ πρῶτον ἐφαρμοζόμενα ἐκεῖ τὰ μέτρα ἐλέγχου συναλλάγματος, μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀνακοινωθέντος. Ἰδιαιτέρως ἄξιον προσοχῆς εἶναι τὸ μέρος τοῦ ἀνακοινωθέντος τὸ ἀφορῶν τὰς συμφωνίας ἐκκαθαρίσεως καὶ συμφητισμοῦ (clearing), τὰς ὁποίας ἡ Οὐγγαρία συνήψε μετὰ τῆς Ἑλβετίας καὶ ἄλλων Κρατῶν.

Τὴν 6ην Μαρτίου 1932 ἡ Οὐγγρική Κυβέρνησις ἐδημοσίευσεν δύο Διατάγματα, περιέχοντα συμπληρωματικὸν κατάλογον τῶν ἐμπορευμάτων, τῶν ὁποίων ἡ εἰς Οὐγγαρίαν εἰσαγωγή ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν ἄδειας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐσαύτως τὸν Μάρτιον 1932 ἡ Οὐγγρική Κυβέρνησις ἐδημοσίευσεν ἕτερον Διάταγμα, τροποποιῶν παλαιότερον Διάταγμα καὶ ἐπεκτεῖνον τὸ κῆρος αὐτοῦ ἐπὶ τῶν βραχυπροθέσμων καὶ μέσης προθεσμίας ὀφειλῶν τῶν βιομηχανικῶν καὶ ἐμπορικῶν οἰκῶν τῆς Οὐγγαρίας πρὸς πιστωτικὸς οἶκους τῆς ἀλλοδαπῆς, προκυψασῶν ἐκ πιστωτικῶν συναλλαγῶν συναφθεισῶν πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀρχικοῦ Διατάγματος, ἤτοι πρὸ τῆς 21ης Νοεμβρίου 1931, καὶ πρὸς διακανονισμῶν τῶν ὁμοίων ἀπαιτεῖται ἡ συγκατάθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν πιστώσεων.

Τὸ τελευταῖον τοῦτο Διάταγμα ὀρίζει, ὅτι ἰσχύει δι' ἄμεσα ἐξωτερικὰ χρεῖα τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὀφειλῶν ἀπαιτεῖται ἡ συγκατάθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν οἰκῶν, ἅτινα ἀνελήφθησαν ἀπὸ τῆς ἀπαιτεῖται ἡ συγκατάθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν οἰκῶν, καὶ τοῦτο δὲ μόνον ἐὰν ὁ ἕξενος πιστωτὴς ἐπιθυμῇ ρητῶς νὰ θεωρηθῇ ἡ ἀπαιτήσις του ὡς χρεὸς τοῦ ἐν Οὐγγαρίᾳ ἕδρευόντος οἴκου.

Τὸ Διάταγμα χορηγεῖ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν πιστώσεων τὴν πληρεξουσιότητα νὰ συνάπτῃ γενικὰς συμφωνίας παρατάσεως δανείων καὶ ἀναστολῆς πληρωμῆς τῶν χρεωλυτικῶν, αἵτινες ὅμως ὑποχρεοῦσι τὸν Οὐγγρον ὀφειλέτην μόνον ἐν περιπτώσει ρητῆς συγκαταθέσεώς του.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΕΚΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑ ΜΕΤΡΩΝ
ΕΛΕΓΧΟΥ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ

Ἐκτός τῶν ἐν τῷ ἕκτῳ κεφαλαίῳ τοῦ παρόντος (σελίδες 87 ἕως 106) δημοσιευομένων μέτρων ἐλέγχου συναλλάγματος ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ, ἢ Τσεχοσλοβακικῆ Κυβέρνησις ἐδημοσίευσε καί τὰ ἀπό 16ης Ὀκτωβρίου, 2ας Δεκεμβρίου 1931 καί 18ης Ἰανουαρίου 1932 Διατάγματα, τὰ ὅποια παραθέτομεν κατωτέρω.

Παραλείπομεν τήν δημοσίευσιν ἑποικυγικῶν τινῶν ἀποφάσεων καί ὁδηγῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Τσεχοσλοβακίας.

Τὰ Διατάγματα ἔχουσιν ὡς ἐξῆς:

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Τῆς 16ης Ὀκτωβρίου 1931. Ἀριθ. 159 τῆς Συλλογῆς Νόμων καί Διαταγμάτων.

Εἰς ἐκτέλεσιν διατάξεων τοῦ Νόμου τῆς 14ης Δεκεμβρίου 1923, ἀριθ. 7 τῆς Συλλογῆς Νόμων καί Διαταγμάτων 1924, περί προστασίας τοῦ τσεχοσλοβακικοῦ νομίσματος καί τῶν νομίμων μέσων πληρωμῆς.

Ἡ κυβέρνησις τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Δημοκρατίας, ἰδοῦσα τὸ ἄρθρον 2, ἀριθ. 1—3 τοῦ νόμου τῆς 14 Δεκεμβρίου 1923, ἀριθ. 7 τῆς Συλλογῆς Νόμων καί Διαταγμάτων περί προστασίας τοῦ τσεχοσλοβακικοῦ νομίσματος καί τῆς κυκλοφορίας τῶν νομίμων μέσων πληρωμῆς, ἰδοῦσα ἐπίσης τὰ ἄρθρα 5, 33 καί 41 τοῦ τραπεζικοῦ νόμου τῆς 14 Ἀπριλίου 1920, ἀριθ. 347 τῆς Συλλογῆς Νόμων καί Διαταγμάτων, καί τέλος ἰδοῦσα τὸ ἄρθρον III τοῦ νόμου τῆς 23 Ἀπριλίου 1925, ἀριθ. 102, τῆς Συλλογῆς Νόμων καί Διαταγμάτων, τροποποιούντος καί συμπληροῦντος τὸν ρηθέντα τραπεζικόν νόμον, ἀποφασίζει καί διατάσσει:

Ἄρθρον 1

(1) Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, πρὸς τὸν ἀποκλειστικὸν σκοπὸν τῆς διατηρήσεως τοῦ τσεχοσλοβακικοῦ νομίσματος, καί κατόπιν προτάσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Τσεχοσλοβακίας, ἐξουσιοδοτεῖται πλήρως ὅπως εἰς πάντα τοὺς ὑφ' οἰονδήποτε νομίμων τίτλων κυρίους ἢ κατόχους μέσων πληρωμῆς ἢ πιστώσεων εἰς ἀλλοδαπὸν νόμισμα, ἢ ἀλλοδαπῶν χρεωγράφων κτηθέντων μετὰ τὴν 2αν Ὀκτωβρίου 1931 καί κατατεθειμένων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ἐφ' ὅσον οἱ ἄνω κατοικοῦσιν (ἢ ἐδρεύουσιν) ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ, διαμεινοῦσι πλέον τοῦ ἔτους ἢ ἔχουσιν ἐν αὐτῇ ἐπιχειρήσεις, ἐπιβάλλῃ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ προσφέρωσι τὰ ἀλλοδαπὰ ταῦτα μέσα πληρωμῆς ἢ πιστώσεις εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τραπεζάν τῆς Τσεχοσλοβακίας, ἥτις ἐξουσιοδοτεῖται νὰ δέχεται αὐτὰ εἰς τὴν

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεώς του. Εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος.

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Τῆς 2 Δεκεμβρίου 1931. Ἀριθ. 179 τῆς Συλλογῆς Νόμων καὶ Διαταγμάτων.

Εἰς ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 2 παραγράφου 2 τοῦ νόμου τῆς 14 Δεκεμβρίου 1923, ἀριθ. 7 τῆς Συλλογῆς Νόμων καὶ Διαταγμάτων 1924, περὶ προστασίας τοῦ Τσεχοσλοβακικοῦ νομίματος καὶ τῆς κυκλοφορίας τῶν νομίμων μέσων πληρωμῆς, καθὼς καὶ τοῦ ἄρθρου 9 τῶν μέτρων τῆς Διαρκoῦς Ἐπιτροπῆς τῆς 7 Νοεμβρίου 1929, ἀριθμὸς 166 τῆς Συλλογῆς Νόμων καὶ Διαταγμάτων, περὶ ὀριστικοῦ κανονισμοῦ τοῦ Τσεχοσλοβακικοῦ νομίματος.

Ἰδόντες τὸ ἄρθρον 2, παράγραφον 2 τοῦ νόμου τῆς 14 Δεκεμβρίου 1923 περὶ προστασίας τοῦ Τσεχοσλοβακικοῦ νομίματος καὶ τῆς κυκλοφορίας τῶν νομίμων μέσων πληρωμῆς, ἰδόντες ἐπίσης τὸ ἄρθρον 9 τῶν μέτρων τῆς Διαρκoῦς Ἐπιτροπῆς τῆς 7 Νοεμβρίου 1929, ἀριθ. 166 τῆς Συλλογῆς Νόμων καὶ Διαταγμάτων, περὶ ὀριστικοῦ κανονισμοῦ τοῦ Τσεχοσλοβακικοῦ νομίματος, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Τσεχοσλοβακίας, ἀπὸ συμφώνου μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἄνευ ἀθετήσεως τῶν εἰδικῶν ὑποχρεώσεων ἃς ὁ νόμος ἐπιβάλλει εἰς αὐτήν, δύναται εἰς ἐκτέλεσιν διεθνῶν διακανονισμῶν σχετικῶν πρὸς τοὺς κανονισμοὺς λογαριασμῶν, νὰ ὀρίσῃ ὅπως αἱ πληρωμαὶ αἱ προερχόμεναι ἐξ ἡμεδαπῶν ὀφειλετῶν καὶ προοριζόμεναι διὰ τὴν χώραν, ἣτις ἔχει ὑπογράψῃ τὸν διακανονισμὸν, γίνονται διὰ λογαριασμὸν τῶν ἀλλοδαπῶν πιστωτῶν παρ' αὐτῆ ἢ ἐπὶ ἄλλων ἀγορῶν. Τὸ γεγονός δι' ἓνα ὀφειλέτην τοῦ ἐσωτερικοῦ, ὅτι ἐπλήρωσε τὴν ὀφειλὴν του κατὰ τὸν ἄνω τρόπον, συνεπάγεται τὴν ὀλοκληρωτικὴν ἐξόφλησιν τῆς ὀφειλῆς ταύτης, ἐφ' ὅσον δὲν περιέχονται ἀντίθετοι διατάξεις ἐν τῷ διεθνεί διακανονισμῷ.

Ἄρθρον 2

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Τσεχοσλοβακίας δύναται νὰ ὀρίσῃ ὅπως ὁ διακανονισμὸς ὁ σχετικὸς πρὸς τὴν πληρωμὴν τῶν εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων, ἢ αὐτὴ αὐτὴ ἢ πληρωμὴ τῶν ἐμπορευμάτων τούτων γίνεται διὰ νομίματος τοῦ τόπου, ἐξ οὗ προέρχονται τὰ εἰσαγόμενα ἐμπορεύματα.

Ἄρθρον 3

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Τσεχοσλοβακίας δύναται κατόπιν ἐξουσιοδοτήσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ἀπαγορεύσῃ πλήρως ἢ ἐν μέρει τὰς μεταβιβάσεις τὰς προορισμένας διὰ χώραν τινὰ, ἐν ἣ ἰσχύει ὁ ἄνω νόμος, ὅταν ἐπί τῶν ἐπιπέδων τῶν ἐπιπέδων ὑφίσταται νόμος ἢ ἔργον περιορισμὸς τῆς ἢ πλήρης ἀπαγόρευσις πασῶν τῶν πληρωμῶν, αἵτινες προορίζονται διὰ Τσεχοσλοβακίαν, ἢ τινῶν μόνον κατηγοριῶν τῶν πληρωμῶν τούτων.

Ἄρθρον 4

Τὸ ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέξης τῆς Τσεχοσλοβακίας λαμβανόμενα μέτρα, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος Διατάγματος, καταχωροῦνται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὴν Συλλογὴν τῶν Νόμων καὶ Διαταγμάτων.

Ἄρθρον 5

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεώς του. Εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις αὐτοῦ.

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ (VII)

Τῆς 18 Ἰανουαρίου 1932. Συλλογὴ Νόμων καὶ Διαταγμάτων ἀριθ. 7, πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2, ἐδάφια 2 καὶ 3, τοῦ νόμου τῆς 14 Δεκεμβρίου 1923, Συλλογὴ Νόμων καὶ Διαταγμάτων ἀριθ. 7 τοῦ ἔτους 1924, περὶ προστασίας τοῦ τσεχοσλοβακικοῦ νομίματος καὶ τῆς κυκλοφορίας τῶν νομίμων μέσων πληρωμῶν.— Δημοσιευθὲν τὴν 20ῆν Ἰανουαρίου 1923.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Δημοκρατίας, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὴν παράγραφον 2, ἐδάφια 2 καὶ 3, τοῦ νόμου τῆς 14 Δεκεμβρίου 1923, Συλλογὴ Νόμων καὶ Διαταγμάτων ἀριθ. 7 τοῦ ἔτους 1924, περὶ προστασίας τοῦ τσεχοσλοβακικοῦ νομίματος καὶ τῆς κυκλοφορίας τῶν νομίμων μέσων πληρωμῆς, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παραγράφων 5, 33 καὶ 41 τοῦ τραπεζικοῦ νόμου τῆς 14 Ἀπριλίου 1920, Συλλογὴ Νόμων καὶ Διαταγμάτων ἀριθ. 347, καὶ τοῦ ἄρθρου III τοῦ νόμου τῆς 23 Ἀπριλίου 1925, Συλλογὴ Νόμων καὶ Διαταγμάτων Ἀριθ. 102, περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ τραπεζικοῦ νόμου, ἀποφασίζει καὶ διατάσσει :

§ 1

1) Διὰ τὴν ἐπολιτείαν τοῦ ἰσοζυγίου τῶν πληρωμῶν συνιστᾶται παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Οἰκονομικῶν εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ, ἣτις θὰ ὀρίξῃ τὰ ἐμπορευμάτα, διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ὁποίων ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Τσεχοσλοβακίας μόνον συνδᾶ πρὸς τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης θὰ δύναται νὰ χορηγῇ μέσα πληρωμῆς. Αἱ αἰτήσεις διὰ τὴν ἐγκρίσιν χορηγήσεως μέσων πληρωμῆς πρὸς εἰσαγωγὴν τῶν ἐμπορευμάτων τούτων δεόν νὰ ὑποβάλλονται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Τσεχοσλοβακίας.

2) Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἐν συνόλῳ ἐξ ἑξ τακτικῶν μελῶν καὶ ἰσαριθμῶν ἀναπληρωματικῶν, καὶ δὴ ἐξ ἀντιπροσώπων τῶν Ὑπουργείων τῶν Οἰκονομικῶν, Ἐξωτερικῶν, Βιομηχανίας, Ἐμπορίου καὶ Ἐργασίας, Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Προνοίας καὶ ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Τσεχοσλοβακίας, ἐκτὸς δὲ τούτων ἐκ τριῶν μελῶν, συμβουλευτικὴν μόνον ἐχόντων ψήφον, καὶ ἰσαριθμῶν ἀναπληρωτῶν τούτων λαμβανομένων ἐνὸς ἐξ ἑκάστου τῶν Ὑπουργείων Βιομηχανίας, Ἐμπορίου καὶ Ἐργασίας, Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Προνοίας. Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἢ ὁ ὑπ' αὐτοῦ ὀριζόμενος ἀντιπρόσωπός του. Ἡ ὑπηρεσία τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι τιμητικὴ. Ἡ διεξαγωγὴ τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐπιτροπῆς γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει κανονισμοῦ, ὅστις προτείνεται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐγκρίνεται κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τῶν μετεχόντων εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ὑπουργῶν.

§ 2

Ὁ πίναξ τῶν ἐμπορευμάτων, διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ὁποίων ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Τσεχοσλοβακίας μόνον συνδᾶ τῇ ἀπόφασει τῆς Ἐπιτροπῆς δύναται νὰ χορηγήσῃ μέσα πληρωμῆς, δημοσιεύεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὴν ἐπίσημον ἐφημερίδα τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Δημοκρατίας.

§ 3

Πᾶσα ἀποστολὴ ἐμπορευμάτων πρὸς εἰσαγωγὴν ἐκ τῶν ἐν τῷ πίνακι (§ 2) ἀναφερομένων δεόν νὰ συνοδεύηται κατὰ τὴν διέλευσίν των διὰ τῶν τελωνειακῶν συνόρων ἢ ὑπὸ πιστοποιητικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἐμφαίνοντος ὅτι ἐνεκρίθη ἡ χορηγήσις μέσων πληρωμῆς διὰ τὰ εἰσαγόμενα ἐμπορεύματα, ἢ ὑπὸ πιστοποιητικοῦ τῆς αὐτῆς Τραπεζῆς, ὅτι τὸ κάλυμμα τῆς ἀξίας αὐτῶν δύναται νὰ γείνη ἄλλως ἢ τουλάχιστον νὰ συνοδεύηται ὑπὸ δηλώσεως τοῦ ἀποστολέως ἐν τῇ φορολογικῇ, δι' ἧς νὰ καθορίζηται τίς εἶναι ὁ κάτοχος τοῦ ἐν λόγῳ πιστοποιητικοῦ καὶ ποῦ διαμένει ἐν τῷ ἐσωτερικῷ.

Εἰς τὴν ἐλευθέραν ἐν τούτοις ἐν τῇ τελωνειακῇ περιοχῇ ἐμπορίαν (*) δύναται τότε μόνον νὰ ἐπιτραπῇ μία ἀποστολὴ ὅταν ὁ ἐνδιαφερόμενος κατὰ τὴν τελωνειακὴν διασάφησιν τοῦ ἐμπορεύματος εἰς τὴν ἐλευθέραν ἐμπορίαν ὑποβάλλῃ καὶ τὸ ἐν λόγῳ πιστοποιητικὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. Ἐπὶ τοῦ πιστοποιητικοῦ τούτου ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ δέον νὰ βεβαιώσῃ, ὅτι παρέδωκε τὸ ἐμπόρευμα εἰς τὴν ἐλευθέραν ἐμπορίαν καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ πιστοποιητικὸν εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον.

§ 4

Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1—3 δὲν ἰσχύουσι δι' ἀποστολάς, αἱ ὁποῖαι κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Διατάγματος εἰσάγονται ἐν τῷ τελωνεῖῳ ἐν τῇ περιορισμένῃ ἐμπορίᾳ (**) καὶ δι' ἀποστολάς, ὡς πρὸς τὰς ὁποίας ἐκ τῶν φρονητικῶν καταφαίνεται, ὅτι παρεδόθησαν τὸ βραδύτερον τὴν 25 Ἰανουαρίου 1932 εἰς δημοσίαν τινὰ ἐπιχείρησιν μεταφορῶν ὡπως μεταφερθῶσιν εἰς τὴν Τσεχοσλοβακικὴν Δημοκρατίαν.

§ 5

Τὰ ἐπὶ τῇ βίσει τοῦ παρόντος Διατάγματος λαμβανόμενα μέτρα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Τσεχοσλοβακίας δημοσιεύονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐν τῇ Συλλογῇ τῶν Νόμων καὶ Διαταγμάτων.

§ 6

Διὰ τοῦ παρόντος ἐν μέρει τροποποιῶνται καὶ ἐν μέρει συμπληροῦνται αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 5, 6 καὶ 7 τοῦ Κυβερνητικοῦ Διατάγματος τῆς 29 Φεβρουαρίου 1924, Συλλογῇ Νόμων καὶ Διαταγμάτων ἀριθ. 46, πρὸς ἐκτέλεσιν καθ' ἕκαστον διατάξεων τοῦ νόμου τῆς 14 Δεκεμβρίου 1923, Συλλογῇ Νόμων καὶ Διαταγμάτων ἀριθ. 7 τοῦ ἔτους 1924, περὶ προστασίας τοῦ τσεχοσλοβακικοῦ νομίσματος καὶ τῆς κυκλοφορίας τῶν νομίμων μέσων πληρωμῆς.

§ 7

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀρχεταὶ τὴν τρίτην ἡμέραν μετὰ τὴν δημοσίευσίν του. Ἡ ἐκτέλεσις αὐτοῦ ἀνατίθεται εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ συνεννόησιν μετὰ τῶν συμμετεχόντων ὑπουργῶν.

(*) Ἐλευθέραν ἐμπορίαν ἐννοεῖ ἐνταῦθα ὁ Τσεχοσλοβακικὸς νόμος τὴν κίνησιν εἰδῶν, τὰ ὁποῖα κατασκευάζονται ἐντὸς τῆς τελωνειακῆς περιοχῆς, ἢ εἰδῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, τὰ ὁποῖα ὑπὸ περιοχὴν καὶ ὑφιστάμενα μικρὰν τινὰ ἐπεξεργασίαν καὶ συνεπῶς πολιτογραφοῦνται τρόπον τινι ὡς τσεχοσλοβακικά. Τὰ τοιαῦτα ἐμπορεύματα εἶνε ἀπηλλαγμένα τῶν τελωνειακῶν διατυπώσεων.

(**) Περιορισμένη ἐμπορίαν ἐννοεῖ ὁ τσεχοσλοβακικὸς νόμος τὴν κίνησιν ἐμπορευμάτων εἰσαγομένων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, τὰ ὁποῖα οὔτε εἰς τὴν ἐλευθέραν ἐμπορίαν οὔτε εἰς τὴν ἐμπορίαν τῶν τελωνειακῶν προνομιοῦχων ἐμπορευμάτων εἰσάγονται ἢ δηλοῦνται, ἢ ἐμπορευμάτων, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχον ἐξαχθῆ πρὸ ὀλίγου καιροῦ ἐκ τῆς τελωνειακῆς περιοχῆς. Τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα ὑπόκεινται εἰς τὰς τελωνειακὰς διατυπώσεις καὶ ὑποχρεώσεις.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΥ·Ι·Α ΜΕΤΡΩΝ ΕΛΕΓΧΟΥ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ

Αἱ τροπολογίαι, αἵτινες ἐδημοσιεύθησαν ἐν Γιουγκοσλαβίᾳ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὅσον ἀφορᾷ τὸ Διάταγμα τῆς 7ης Ὀκτωβρίου 1931 περὶ ἐμπορίας συναλλάγματος καὶ ἀλλοδαπῶν συναλλάγματων (δημοσιευόμενον εἰς τὴν σελίδα 107 τοῦ παρόντος ἔργου), περιλαμβάνουσι τὰς ἑξῆς διατάξεις :

Αἱ παράγραφοι II καὶ III τοῦ ἀρθροῦ 3 τροποποιῶνται ὡς ἑξῆς :

Αἱ ἐξουσιοδοτημέναι Τράπεζαι δύνανται νὰ πωλῶσι μέσα πληρωμῆς διὰ πληρωμῆς εἰς τὸ ἔξωτερικὸν ἐπὶ τῇ βάσει τακτικῶν ἐγγράφων, δι' ὧν θὰ ἀποδεικνύεται, ὅτι ἐγένετο εἰσαγωγή, δηλαδὴ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πρωτοτύπου τιμολογίου καὶ τῶν τελωνειακῶν ἐγγράφων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν πρῶξιν ταύτην. Ἐπίσης ὁ ἐνδιαφερόμενος ὑποχρεοῦται νὰ προσαγάγῃ πιστοποιητικὸν, ἐξ οὗ νὰ ἐμφαίνηται, ὅτι ἡ ἐμπορικὴ ἐπιτονημία του εἶναι ἐγγεγραμμμένη εἰς τὸ ἐμπορικὸν μητρῶν, καὶ ἕτερον πιστοποιητικὸν ἐξ οὗ νὰ ἐμφαίνηται, ὅτι ἐξεπλήρωσε τὰς φορολογικὰς του ὑποχρεώσεις τῆς ληξάσης ἐξαμηνίας.

Αἱ ἐξουσιοδοτημέναι Τράπεζαι δικαιούνται νὰ δέχωνται ὡς δικαιολογητικὰ διὰ πωλήσεις ἀλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς μόνον τὰ τελωνειακὰ ἐγγραφα τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν γενομένην εἰσαγωγὴν ἐκδεδομένα εἰς ἡμέραν μεταγενεστέραν τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1932, μετὰ τῶν σχετικῶν τιμολογίων. Τοῦναντίον, ὅσον ἀφορᾷ τὰς τελωνειακὰς διασαφήσεις καὶ τὰ τιμολόγια προγενεστέρας χρονολογίας τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1932, αἱ Τράπεζαι δὲν δύνανται νὰ δέχωνται ταῦτα ὡς δικαιολογητικὰ εἰμὴ μόνον κατόπιν προηγουμένης ἐγκρίσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Αἱ ἐξουσιοδοτημέναι Τράπεζαι θὰ σφραγίζωσι τὰ δικαιολογητικὰ ἐγγραφα διὰ σφραγίδος φεροῦσης τὰς ἑξῆς λέξεις : « Ἐγκρίνεται διὰ ποσὸν... » Ἡ ἐγκρισις θὰ φέρῃ ἐπίσης τὴν χρονολογίαν καὶ τὴν ὑπογραφήν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἐνεργηθῇ πληρωμὴ εἰς τὸ ἔξωτερικὸν προκαταβολικῶς, τοιούτοι πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ ἐμπορεύματος, χρειάζεται νὰ ζητηθῇ ἡ ἐγκρισις τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς δι' ἐγγράφου αἰτήσεως, ἐν ἧ νὰ ἐκτίθενται ἀρκούντως οἱ λόγοι. Ἡ ἐγκρισις, ἡ ὁποία θὰ δοθῇ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, δέον νὰ ἀναγράφῃ τὸ μέγιστον ὄριον προθεσμίας, ἐντὸς τῆς ὁποίας πρέπει νὰ προσαχθῶσι τὰ δικαιολογητικὰ ἐγγραφα.

Ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἀρθροῦ 4 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

« Ἐκτὸς τῶν ρηθέντων ἀλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς, οἱ Νοτιοσλαβοὶ ὑπῆκοοι δύνανται νὰ ἐξαγάγωσιν ἐκ τῆς χώρας εἰς νοτιοσλαβικὸν νόμισμα ποσότητα μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὰ 2.000 δηνάρια ».

Εἰς τὸ ἀρθρον 6, τὸ ἐλάχιστον ὄριον τῆς προβλεπομένης ἀξίας διὰ τὴν ὑποχρέωσιν ἐγγυήσεως συναλλάγματος καταβιβάζεται ἀπὸ 5.000 εἰς 1.000 δηνάρια, συμφῶ-

νωσ πρὸς τοὺς ὄρους τῆς ἀποφάσεως Π/120360, Ἐφημερίς Κυβερνήσεως ἀριθ. 258 τῆς 4ης Νοεμβρίου 1931.

Εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο προστίθεται νέα παράγραφος, ἔχουσα ὡς ἑξῆς :

«Ζητοῦντες πιστοποιητικὸν, ἔξ οὗ νὰ ἐμφανηθῆ, ὅτι ἐνηργηθῆ ἡ ἐγγύησις τοῦ συναλλάγματος, οἱ ἔξαγωγεῖς ὀφείλουσι νὰ προσαγάγωσιν ἔγγραφα σχετικά πρὸς τὰς φορολογικὰς τῶν ὑποχρεώσεως καθ' ὅμοιον τρόπον καθ' ὃν ἀπαιτεῖται τοῦτο καὶ παρὰ τῶν εἰσαγωγέων, ὅταν οὗτοι ἀγοράζωσι ἀλλοδαπὰ μέσα πληρωμῆς».

Τὸ ἄρθρον 7 ἐτροποποιήθη ὡς ἑξῆς :

«Εἰς ὅλας τὰς πράξεις ἐγγυήσεως συναλλάγματος ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἔξαγοράζῃ 80 % τοῦ ἠγγυημένου ποσοῦ ξένου συναλλάγματος. Συνεπῶς, πᾶσαι αἱ ἔξουσιοδοτημέναι Τράπεζαι, ἀφ' ἧς στιγμῆς εἰσπράξωσι τὰ ἐν λόγῳ ἀλλοδαπὰ μέσα πληρωμῆς, ὑποχρεοῦνται νὰ χορηγῶσιν ἄμέσως 80 % τῶν ποσῶν τῶν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ἐνῶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν θὰ πωλῶσιν εἰς τὸ Χρηματιστήριον τὰ ὑπόλοιπα 20 %, ἀναγγέλλουσαι ἐγγράφως εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τὸ συναλλάγμα, εἰς τὸ ὅποιον ἐνηργηθῆ ἡ πώλησις αὐτῆ. (Διὰ πιστοποιητικῶν ἐκδιδομένου ὑπὸ τοῦ Τελωνείου θὰ ἀποδεικνύεται, ὅτι πρόκειται περὶ συναλλάγματος προερχομένου ἐκ τοῦ ἔξωτερικῶν).

Τὰ ἐν τῷ ἔξωτερικῷ εἰσπραττόμενα συναλλάγματα ὡς ἀντίτιμον τῶν ἐξαγομένων ἐμπορευμάτων μὴ ἀναγραφόμενα εἰς τὸν κατάλογον τῶν συναλλαγμάτων, διὰ τὰ ὅποια ζητεῖται ἡ ἐγγύησις συναλλάγματος ὑπὸ τοῦ παρόντος κορονισμοῦ, δεόν ἐξ ὀλοκλήρου νὰ παραδίδωνται ἄμέσως εἰς τὰς ἔξουσιοδοτημένας Τραπέζας ὅπως πωλῶνται εἰς τὰ Χρηματιστήρια τῆς χώρας.

Τὸ ἄρθρον 14 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«Ἐντολαὶ πωλήσεως ἀλλοδαπῶν συναλλαγμάτων γινόμενα ὅπως συστήσωσιν ἔλευθέρως πιστώσεις εἰς δηνάρια, καθὼς καὶ συναλλάγματα προερχόμενα ἐκ συναφθέντων ἐν τῷ ἔξωτερικῷ δανείων, ὅπως καὶ πᾶν ἄλλο συναλλάγμα, εἰσερχόμενα εἰς τὴν χώραν δι' οἰουδήποτε ἄλλου τρόπου, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τῶν παραβλεπομένων ὑπὸ τῆς παραγράφου τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, δεόν νὰ προσφέρονται ἐξ ὀλοκλήρου πρὸς ἔξαγορὰν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν».

Τὸ ἄρθρον 15 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«Ἡ ἀποστολὴ ἐμβασμάτων διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν καὶ δι' ἐνσφραγίστων ἀποστολῶν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ μηνιαίως τὰ 3.000 δηνάρια κατ' ἄτομον. Πᾶς ὅστις ἤθελεν ἀποπειραθῆ νὰ καταστρατηγήσῃ τὴν διάταξιν ταύτην, χρησιμοποιῶν ὄνομα ἄλλου προσώπου, ὑπόκειται εἰς τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τῶν νομίμων ποινῶν συνέπειας».

Διὰ νεωτέρου Διατάγματος, δημοσιευθέντος τὸν Μάρτιον τοῦ 1932, ἐτροποποιήθη ἐκ νέου ἐν Σερβίᾳ ἡ περὶ ἐλέγχου συναλλάγματος νομοθεσία, ἐπιβληθέντων τῶν ἀκολουθῶν περιορισμῶν :

1) Ἡ ἐκ τοῦ ἔξωτερικῶν ἀποστολὴ δηναρίων εἰς τραπεζογραμμάτια ἐπιτρέπεται μόνον μέσον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν πληρωμῶν ἐν Γιουγκοσλαβίᾳ.

2) Ἀπαγορεύονται αἱ μετὰ τοῦ ἔξωτερικῶν ἐπιταγαὶ ὡς καὶ αἱ lettres chargées.

3) Καταργεῖται ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀρχικοῦ περὶ Συναλλάγματος Διατάγματος τῆς 9ης Ὀκτωβρίου 1931 (ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος), καὶ συμφώνως πρὸς τὴν ὁποίαν ἐπετρέπετο εἰς ἐπιβάτας ὅπως ἔξαγάγωσι δηνάρια εἰς τραπεζογραμμάτια μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν 2.000 δηναρίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΝ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΕΝΝΑΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΡΟΥΜΑΝΙΑ ΜΕΤΡΩΝ ΕΛΕΓΧΟΥ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ

Ὑπὸ τῆς Ρουμανικῆς Βουλῆς ἐψηφίσθη εἰς τὰς ἀρχὰς Μαρτίου 1932 νόμος, διὰ τοῦ ὁποίου ἰδρύεται Γραφεῖον Συμψηφισμοῦ (¹) παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ρουμανίας, προορισμὸς τοῦ ὁποίου θὰ εἶναι ἡ πραγματοποίησις τῶν πληρωμῶν μετὰ κρατῶν, εἰς τὰ ὁποῖα ἀπηγορεύθη ἡ ἐλευθέρη διάθεσις συναλλάγματος. Τὸ ἐν λόγῳ γραφεῖον θὰ λάβῃ ὅλα τὰ ἐνδεδειγμένα μέτρα πρὸς πραγματοποίησιν τῆς ἐξοφλήσεως τῶν χρεῶν τούτων. Πᾶσα πληρωμὴ ἕμμεσος ἢ ἄμεσος ὑπὲρ ἀτόμων, διαμενόντων εἰς χώρας λαβούσας ἀπαγορευτικὰ μέτρα ἐπὶ τοῦ συναλλάγματος, θὰ γίνεται μόνον εἰς λέϊ διὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ εἰς λογαριασμὸν τοῦ Γραφείου Συμψηφισμοῦ. Ὅλοι οἱ ὀφειλέται πρὸς χώρας ἐκ τῶν λαβουσῶν ἀπαγορευτικὰ μέτρα συναλλάγματος, θ' ἀπαλλαγοῦν τῶν χρεῶν των διὰ τῆς καταβολῆς αὐτῶν εἰς λέϊ, ἥτις θὰ γίνεται εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ρουμανίας διὰ λογαριασμὸν τοῦ Γραφείου Συμψηφισμοῦ.

Ἡ εἰσαγωγή ἐκ τῶν ὡς ἄνω χωρῶν δὲν δύναται νὰ γείνη εἰμὴ ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ πιστοποιητικῶν τῶν εἰσαγωγέων, ὅτι κατέθεσαν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ρουμανίας διὰ λογαριασμὸν τοῦ Γραφείου Συμψηφισμοῦ τὸ εἰς λέϊ ἀντίτιμον τῆς ἀξίας τῶν ἐμπορευμάτων.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν δύναται, τῇ ἐξουσιοδοτήσει τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ ἀπὸ συμφώνου μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ρουμανίας, νὰ συνάψῃ μετὰ ξένων κρατῶν συμβάσεις διὰ τὸν συμψηφισμὸν τῶν πληρωμῶν.

Οἱ παραβάται τῶν ἀνωτέρω διατάξεων τιμωροῦνται μὲ πρόστιμον μέχρις ἑνὸς ἑκατομμυρίου λέϊ καὶ μὲ φυλάκισιν δυναμένην νὰ φθάσῃ ἐν ὑποτροπῇ μέχρις ἑνὸς ἔτους.

Πρὸς τούτοις τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ὡς καὶ τὸ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τοῦ Ἐμπορίου δύναται νὰ λάβουν καὶ ἄλλα περιοριστικὰ μέτρα τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ἐμπορευμάτων.

(¹) Παρόμοιον μέτρον μελετᾷ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἀναθεθείσης τῆς συντάξεως τοῦ σχετικοῦ νομοθετήματος εἰς τὸν Ὑποδιοικητὴν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος κ. Ἀλέξ. Κοριζῆν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΔΕΚΑΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ ΔΙΑΤΡΩΝ ΕΛΕΓΧΟΥ
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ

Ἐκτός τῶν μέτρων ἐλέγχου συναλλάγματος, περὶ τῶν ὁποίων πραγματεύεται τὸ δέκατον κεφάλαιον (σελίδες 115 ἕως 119) τοῦ παρόντος βιβλίου, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Βουλγαρίας ἐδημοσίευσεν τὴν 26ην Φεβρουαρίου 1932 τὴν ἀκόλουθον διαταγὴν :

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Κεντρικὴ Διεύθυνσις.

ΔΙΑΤΑΓΗ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 5.

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου περὶ ἐμπορίου ξένων συναλλάγματος καὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Βουλγαρικῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἀπὸ 20ῆς Φεβρουαρίου 1932 (πρωτόκολλον ἀριθ. 2), τῆς ἐγκριθέσης ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδίδεται ἡ παροῦσα διαταγὴ :

1) Ὅλα τὰ φυσικὰ πρόσωπα βουλγαρικῆς ὑπηκοῦτητος καὶ τὰ νομικὰ πρόσωπα τὰ ἐδρεύοντα ἐν τῇ χώρῃ, οἱ ἐμποροὶ καὶ οἱ πολῖται, συμπεριλαμβανομένων τῶν κοινοτικῶν καὶ αὐτονόμων ὁργανισμῶν καθιδρυμάτων καὶ τῶν διαφόρων ὁργανώσεων, τὰ ὅποια κατέχουσι ξένα νομίσματα οἰασδήποτε προελεύσεως, ὀφείλουσιν :

α') Ἐντὸς προθεσμίας 14 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης διαταγῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως νὰ προτείνωσι καὶ νὰ παρουσιάσωσιν εἰς τὸ πλησιέστερον ὑποκατάστημα ἢ πρακτορεῖον τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Βουλγαρίας πρὸς ἀγορὰν ὅλα τὰ κατεχόμενα ὑπ' αὐτῶν ἐν τῇ χώρῃ ἢ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διαθέσιμα ξένα μέσα πληρωμῆς (χαρτονομίσματα, ἐπιταγὰς καὶ ἄλλα) καὶ λαβεῖν ὄψεως ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διατιμῆσεως τῆς ἡμέρας.

β') Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας, νὰ δηλώσωσι τὰ εἰς ξένον νόμισμα ἐπὶ προθεσμίας λαβεῖν αὐτῶν καὶ ἐντὸς 14 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν κατέστησαν ταῦτα διαθέσιμα, νὰ προσφέρωσι καὶ ὑποβάλλωσιν αὐτὰ εἰς τὴν Τράπεζαν πρὸς ἐξαγορὰν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διατιμῆσεως τῆς ἡμέρας.

γ') Νὰ δηλώσωσι καὶ νὰ προτείνωσι πρὸς ἐξαγορὰν ἐντὸς 14ήμερου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀποκτήσεως αὐτῶν ὅλα τὰ μέσα πληρωμῆς καὶ τὰ εἰς ξένον νόμισμα λαβεῖν, ἅτινα θὰ ἀποκτήσωσιν εἰς τὸ μέλλον.

2) Οἱ διαμένοντες ἐν Βουλγαρίᾳ ξένοι ὑπήκοοι ὡς καὶ τὰ ἐργαζόμενα ἐν τῇ χώρῃ ξένα σωματεία, ὑποχρεοῦνται ἐντὸς τῶν αὐτῶν προθεσμῶν νὰ προτείνωσι πρὸς ἐξαγορὰν καὶ νὰ δηλώσωσι τὰ κατεχόμενα ὑπ' αὐτῶν ἐν Βουλγαρίᾳ ξένα μέσα πληρωμῆς καὶ λαβεῖν.

3) Ἡ Βουλγαρικὴ Ἐθνικὴ Τράπεζα θὰ κρίνῃ ποίας μερίδος ξένων νομισμάτων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐδαφίων 1 καὶ 2 ἔχουν ἀνάγκην οὔτοι διὰ νὰ ἀπαλλάγῃ τῆς ἐξαγορᾶς πρὸς κάλυψιν τῶν εἰς ξένον συνάλλαγμα ὑποχρεώσεων αὐτῶν.

4) Τῆς ἀνωτέρω καταναγκαστικῆς ἐξαγορᾶς ξένων νομισμάτων ἀπαλλάσσονται τὰ

ἀποθέματα τῶν ἐργαζομένων ἐν τῇ χώρα βουλγαρικῶν καὶ ξένων ἀσφαλιστικῶν ἐταιρειῶν ἐντὸς τῶν ὁρίων τὰ ὁποῖα θὰ ὑποδείξῃ ἡ Βουλγαρικὴ Ἐθνικὴ Τράπεζα.

5) Ἡ Βουλγαρικὴ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐπιφυλάσσει εἰς ἑαυτὴν τὸ δικαίωμα ν' ἀρνηθῇ τὴν ἀγορὰν μὴ σταθερῶν νομισμάτων. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὀφείλει αὐτὴ ν' ἀπαλλάξῃ ταῦτα τῆς ὑποχρεώσεως πωλήσεως ἐντὸς πενθήμερου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς καταναγκαστικῆς προσφορᾶς αὐτῶν ὡς προβλέπεται ὑπὸ τῆς παρούσης διαταγῆς.

6) Οἱ παραβίαται τῆς παρούσης διαταγῆς τιμωροῦνται συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 7 τοῦ περὶ ἔμπορίου ξένων μέσων πληρωμῆς νόμου διὰ προστίμου 1.000.000 λεβίων καὶ διὰ φυλακίσεως ἀπὸ 3 μηνῶν μέχρι 3 ἐτῶν.

Ῥωσῶτος τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης τῆς Βουλγαρίας ἀπήυθνε τὴν 28ην Φεβρουαρίου 1932 τὴν ἀκόλουθον ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς συμβολαιογράφους καὶ εἰρηνοδίκας:

Δυνάμει τοῦ νόμου περὶ ἔμπορίου ἐπὶ τοῦ ξένου συναλλάγματος, ἡ Βουλγαρικὴ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἔχει τὸ μονοπώλιον τοῦ ἔμπορίου τοῦ ξένου συναλλάγματος. Οὕτως ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἔχει ἀποκλειστικῶς τὸ δικαίωμα νὰ πωλῇ ξένον συνάλλαγμα εἰς καθορισθεῖσαν ὑπ' αὐτῆς τιμὴν, συνεπῶς ἡ πώλησις τοῦ συναλλάγματος εἰς τὴν ἐλευθέραν ἀγορὰν ἀποκλείεται. Ἐπ' ἐσχάτων, κατὰ πληροφορίας τῆς Τραπεζῆς, λόγω τῆς ἐλαττώσεως τῆς ἐξαγωγῆς καὶ τῆς ὑποτιμῆσεως τῶν ἐξαγωγικῶν προϊόντων, ἡ συρροὴ ξένου συναλλάγματος ἠλαττώθη σημαντικῶς, διὰ τοῦτο καὶ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἠναγκάσθη ν' ἀρνητῆι τὴν χορήγησιν συναλλάγματος εἰς τοὺς ὀφειλέτας τοιοῦτου. Τὸ γεγονός ἐπιφέρει τὴν διαμαρτυρίαν τῶν συναλλαγματικῶν καὶ τότε ἀκόμη ὅτε οἱ ὀφειλέται θὰ ἠδύναντο νὰ πληρώσωσιν αὐτάς. Πρὸς πρόληψιν αὐτῆς διαβιβάζονται διαταγαὶ εἰς τοὺς συμβολαιογράφους καὶ τοὺς εἰρηνοδίκας ν' ἀρνοῦνται τὴν διαμαρτυρίαν συναλλαγματικῶν εἰς ξένον συνάλλαγμα ὅταν ὁ ὀφειλέτης ὑποβάλλῃ πιστοποιητικὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, καθ' ὃ αὐτὴ ἠρνήθη νὰ χορηγήσῃ τὸ ἐν τῇ συναλλαγματικῇ ἐμφαινόμενον ξένον συνάλλαγμα, καὶ ὅταν οἱ αὐτοὶ ὀφειλέται καταθέσωσι τὸ ἀντίτιμον εἰς λέβα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς τῆς πωλήσεως ὡς ἐπίσης 1^ο/₁₀₀₀ φόρον ἐπὶ τοῦ συναλλάγματος 1^ο/₁₀₀₀ φόρον χαρτοσημάνσεως, 10 λέβα δασμὸν ἐπὶ τῆς ἐπιταγῆς, 12 λέβα χαρτόσημον ἐπ' αὐτῆς καὶ 12 λέβα δι' ἄλλα τέλη. Διὰ νὰ μὴ λαμβάνῃ χώραν ἡ συγκέντρωσις μεγάλων ποσῶν εἰς τοὺς συμβολαιογράφους καὶ τοὺς εἰρηνοδίκας, οὗτοι δύνανται νὰ δέχωνται ἀντὶ χρημάτων πιστοποιητικὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἐξ ὧν νὰ ἐμφαινῆται, ὅτι οἱ ὀφειλέται κατέθεσαν εἰς τὴν Τράπεζαν τὰ σχετικὰ ποσὰ μετὰ τῶν ἀνωτέρω τέλων. Ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀνωτέρω ἐγκύκλιον, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἀπηύθνε πρὸς τὴν Βουλγαρικὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν ἐπιστολὴν, δι' ἧς κανονίζεται ὁ τρόπος τῆς ἐκδόσεως πιστοποιητικῶν τῶν ὀφειλετῶν, οἵτινες ἔχουσι πληρωμὰς εἰς ξένον νόμισμα καὶ οἱ ὅποιοι λόγω τῶν ἐξαιρετικῶν μέτρων περὶ ἔμπορίου εἰς ξένον συνάλλαγμα, δὲν δύνανται ν' ἀντιμετωπίσωσι τὰς πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν ὑποχρεώσεις αὐτῶν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΔΩΔΕΚΑΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΠΟΛΩΝΙΑ, ΕΣΘΟΝΙΑ ΚΑΙ ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ
ΜΕΤΡΩΝ ΕΛΕΓΧΟΥ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ

Εἰς τὴν Πολωνίαν μέχρις ἐπ' ἐσχάτων (Μάρτιος 1932) οὐδὲν νομοθετικὸν μέτρον ἐλέγχου συναλλάγματος ἐλήφθη.

Καὶ περὶ Ἑσθονίας οὐδὲν νεώτερον στοιχεῖον ἐλάβομεν πέραν τῶν ἐν τῷ κεφαλαίῳ δωδεκάτῳ (σελίδι 131) τοῦ παρόντος ἔργου ἐκτεθέντων.

Καὶ μόνον περὶ Φινλανδίας ὃ ἐν Ἑλσιγκφορς Γενικὸς Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος διὰ τοῦ ἀπὸ 12ης Φεβρουαρίου 1932 ἐγγράφου του ἀναφέρει, ὅτι ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου 1931 ἤρθησαν αὐτόθι τὰ μέτρα ἐλέγχου συναλλάγματος. Ὡς χαρακτηριστικὸν δὲ ἀναφέρει, ὅτι κατὰ Ὀκτώβριον 1931 ἡ Τράπεζα τῆς Φινλανδίας δὲν ἠδυνήθη νὰ χορηγήσῃ συνάλλαγμα εἰμὴ μόνον διὰ τινὰ εἶδη τροφίμων, τοῦ συναλλάγματος ἔξαφανισθέντος παντελῶς ἐκ τῆς ἀγορᾶς, ἀκόμη καὶ δι' αὐτὴν τὴν Τράπεζαν τῆς Φινλανδίας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΔΕΚΑΤΟΥ ΠΕΜΠΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΙΤΑΛΙΑ ΜΕΤΡΩΝ

Καθ'αυτό μέτρο ἐλέγχου συναλλάγματος δὲν ἐλήφθησαν ἐν Ἰταλίᾳ, ὡς τονίζει πρὸς ἡμᾶς διὰ τῆς ἀπὸ 30ῆς Ἰανουαρίου 1932 ἐπιστολῆς τῆς ἡ «Τεχνικῆ Τραπεζικῆ Ἰταλικῆ Ἐνωσις» («Associazione tecnica bancaria italiana»). Ὡς ἔχοντα ἐν τούτοις ἔμμεσον τινὰ σχέσιν πρὸς τὰ περιοριστικά συναλλαγματικά μέτρα ἄλλων Κρατῶν δύνανται νὰ χαρακτηρισθῶσι τὰ ἀκόλουθα Διατάγματα τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως: 1ον) Τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα ἀπὸ 21ης Δεκεμβρίου 1931 περὶ ἐξουσιοδοτήσεως δοθείσης εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ὅπως θεσπίσῃ νέας ἀπαγορεύσεις εἰσαγωγῆς. 2ον) Τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας, δι' οὗ ἐξουσιοδοτεῖται ἡ Κυβερνήσις νὰ καθιερώσῃ εἰδικούς ὄρους εἰσαγωγῆς εἰς Ἰταλίαν ἐμπορευμάτων προερχομένων ἐξ ὠρισμένων χωρῶν, αἱ ὁποῖα ἐφήρμοσαν περιορισμούς διὰ τὴν ἐξαγωγὴν συναλλάγματος. 3ον) Τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα ἀπὸ 4ης Ἰανουαρίου 1932 περὶ ὑποβολῆς φορολογίας εἰς τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορεύματα, τῶν ὁποίων ἡ ἐκφόρτωσις γίνεται εἰς τοὺς λιμένας ἢ παραλίας τοῦ Ἰταλικοῦ Βασιλείου. Καὶ 4ον) Τὸ Διάταγμα ἀπὸ 20ῆς Φεβρουαρίου 1932 περὶ διατάξεων ἀφοροσῶν τὰς πληρωμὰς τὰς σχετικὰς πρὸς τὰς ἐμπορικὰς συναλλαγὰς μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Αὐστρίας.

Ἡ Ἑλβετία, ἐκτὸς τῆς Αὐστρίας καὶ Οὐγγαρίας, συνῆψε σύμβασιν συμψηφισμοῦ (clearing) καὶ μετὰ τῆς Ἰταλίας.

Ἡ Αὐστρία, μετὰ τῆς ὁποίας, ὡς γνωστόν, ὑπέγραψε συμψηφιστικὴν συμφωνίαν καὶ ἡ Ἑλλάς, ἐμελέτησεν ἐπ' ἐσχάτων τὴν κατάργησιν τῶν συμψηφιστικῶν συμφωνιῶν τῆς μετὰ τῆς Ἑλβετίας καὶ Ἰταλίας. Πράγματι ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῆς ἰταλοαυστριακῆς συμφωνίας clearing ἀνεφύησαν δυσχέρειαι ὀφειλόμεναι κυρίως εἰς τὴν συναλλαγματικὴν διαφορὰν τοῦ ἰταλικοῦ καὶ αὐστριακοῦ νομίσματος εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἀγοράς, συντελεῖα τῆς ὁποίας ἐπέρχεται εἴτε ζημία ὠρισμένων ἐξαγωγέων, εἴτε εἰς βάρος τῶν ἐμπόρων καθυστέρησις τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν λογαριασμῶν.

Ἐγένοντο ἐσχάτως ἐν τῇ ἰταλικῇ πρωτεύουσῃ ἰταλοαυστριακαὶ συσκέψεις πρὸς βελτίωσιν τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος συμβάσεως μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐκ τῆς πείρας διδαγμάτων καὶ διὰ τὸν διακανονισμόν τεχνικῶν τινῶν λεπτομερειῶν.

Ἐπικρατεῖ ἡ γνώμη ἐν Ἰταλίᾳ, ὅτι, παρὰ τὰ ἐμφανιζόμενα μειονεκτήματα, τὸ σύστημα τῶν συμψηφιστικῶν συμφωνιῶν, ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας, ἀνταποκρίνεται κατὰ βάθος εἰς τὰ πραγματικά συμφέροντα τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΔΕΚΑΤΟΥ ΕΚΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ
ΕΝ ΕΛΒΕΤΙΑ

Εἰς τὴν Ἑλβετίαν οὐδὲν μέτρον ἐλέγχου συναλλάγματος ἐλήφθη. Μόνον δὲ ἡ Ὁμοσπονδιακὴ Κυβέρνησις ἐπέβαλε τὴν 14ην Δεκεμβρίου 1931 εἰς τὴν ἔγκρισιν τῶν νομοθετικῶν σωμάτων ψήφισμα περὶ ἐξουσιοδοτήσεως αὐτῆς πρὸς καθορισμὸν ποσοτήτων εἰσαγωγῆς ἐμπορευμάτων, κατὰ τὸ ὁποῖον:

1) Ἵνα προστατεύσῃ τὴν ἐθνικὴν παραγωγὴν, ἐφόσον θίγονται οἱ ὅροι τῆς ὑπάρξεώς της καὶ ἰδίως ἵνα ἀντιδράσῃ κατὰ τῆς ἀνεργίας, τὸ Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον δύναται ἐν τῷ γενικῷ ὀικονομικῷ συμφέροντι τῆς χώρας νὰ περιορίσῃ τὴν εἰσαγωγὴν εἰδῶν τινῶν ἐμπορευμάτων κατὰ τὴν κρίσιν του ἢ νὰ ἐξαρτήσῃ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ἐκ παροχῆς ἀδείας, τῆς ὁποίας αὐτὸ τοῦτο θέλει καθορίσῃ τοὺς ὅρους.

Τὸ Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον δύναται ἐπίσης νὰ ὑποβάλλῃ τὴν παροχὴν τοιούτων ἀδειῶν εἰς ὠρισμένα τέλη, ἐν τῷ καθορισμῷ τῶν ὁποίων θὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ τιμὴ καὶ ἡ ἀξία τοῦ ἐμπορεύματος.

2) Πρὸ τῆς λήψεως τοιούτων μέτρων τὸ Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον θὰ ζητῆ τὴν γνώμην ἐπιτροπῆς, ἐν ἣ θὰ ἀντιπροσωπεύονται αἱ σπουδαιότεραι ἐν Ἑλβετίᾳ ὀικονομικαὶ ὀργανώσεις.

3) Ἡ Ὁμοσπονδιακὴ Κυβέρνησις, λαμβάνουσα γνώσιν κατὰ τὴν πρώτην προσεχῆ αὐτῆς σύνοδον τῶν τοιούτων μέτρων, τὰ ὁποῖα θὰ ἔχῃσι ληφθῆ, θὰ ἀποφασίσῃ τίνα ἐξ αὐτῶν θὰ ἐξακολουθήσωσιν ἐφαρμοζόμενα.

4) Τὸ Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον ἐξουσιοδοτεῖται νὰ συνάτῃ συμφωνίας βραχείας διαρκείας μετὰ τῶν Κρατῶν ἐκείνων, ἅτινα ἔχουσι καθιερώσει περιορισμοὺς ὡς πρὸς τὰς πληρωμὰς. Αἱ συμφωνίαι αὗται θ' ἀνακοινῶνται εἰς τὴν Ὁμοσπονδιακὴν Συνέλευσιν κατὰ τὴν προσεχῆ αὐτῆς σύνοδον.

5) Τὸ Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον δικαιοῦται νὰ θεσπίσῃ τὴν ἐπιβολὴν ποινῶν φυλακίσεως μέχρι 12 μηνῶν ἢ προστίμων μέχρι 10.000 φράγκων διὰ τὰς παραβάσεις τῶν ἐκδοθησομένων Διαταγμάτων.

6) Τὸ ψήφισμα τοῦτο, κηρυσσόμενον κατεπεῖγον, θὰ τεθῆ εἰς ἄμεσον ἐφαρμογὴν καὶ θὰ ἰσχύσῃ μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1932.

Ἡ Ἑλβετία συνῆψε τὸν Νοέμβριον 1931 μετὰ τῆς Αὐστρίας καὶ Οὐγγαρίας, βραδύτερον δὲ καὶ μετὰ τῆς Ἰταλίας, συμβάσεις συμψηφιστικοῦ διακανονισμοῦ (clearing) τῶν πληρωμῶν τῶν ἀπορρεουσῶν ἐκ τῶν ἐλβετοαυστριακῶν, ἐλβετοουγγρικῶν καὶ ἐλβετοϊταλικῶν συναλλαγῶν.

Ἡ ἐλβετοουγγρικὴ σύμβασις συμψηφισμοῦ ἐφαρμόζεται ἐπὶ πιστώσεων καὶ χρεώσεων προσεχομένων ἐξ ἐμπορικῶν ἀποκλειστικῶς συναλλαγῶν, ἐν ᾗ ἡ ἐλβετοαυστριακὴ σύμβασις ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ ἀπαιτήσεων ἐκ δανείων, καταθέσεων Τραπεζῶν κλπ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΔΕΚΑΤΟΥ ΟΓΔΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΔΑΝΙΑ ΜΕΤΡΩΝ
ΕΛΕΓΧΟΥ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ

Ἡ Δανικὴ Κυβέρνησις, ἐκτὸς τῶν ἐν σελίδι 137 ἀναφερομένων μέτρων ἐλέγχου συναλλάγματος, ἐδημοσίευσεν τὴν 30ὴν Ἰανουαρίου 1932 τὸν ἀκόλουθον νόμον ἐλέγχου ἐξαγωγῆς συναλλάγματος καὶ συναφῶν μέτρων :

ΝΟΜΟΣ ΠΕΡΙ ΜΕΤΡΩΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΔΑΝΙΚΟΥ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣ.

Ἡμεῖς Χριστιανὸς ὁ Γ', ἐλέω Θεοῦ βασιλεὺς τῆς Δανιμαρκίας καὶ Ἰρλανδίας, τῶν Βένδων καὶ Γότθων, δοῦς τοῦ Σλέβιγκ, Χολστάιν, Στόρμαρν, Ντίτμαρς, τοῦ Λάουεμβούργου καὶ Ὀλδεμβούργου.

Δημοσιεύομεν τὸν ὑπὸ τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων ψηφισθέντα καὶ παρ' Ἡμῶν κυρωθέντα ἐπόμενον νόμον :

§ 1

Ὁ ὑπουργὸς τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Βιομηχανίας ἐξουσιοδοτεῖται, κατόπιν συνεννόησεως μετὰ τῆς ἐν τῷ νόμῳ τῆς 29 Σεπτεμβρίου 1931 περὶ ἐξαγυρώσεως τῶν τραπεζογραμματίων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἐνεργοῦσης Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, νὰ διατάσῃ, ὅτι πιστώσεις (ἐν οἷς καὶ τοκομερίδια), συναλλαγματικά, ἐπιταγαὶ καὶ νομίσματα, τὰ ὁποῖα Δανοὶ ὑπῆκοοι ἢ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ διαμένοντες ἢ πολιτογραφηθέντες ἄλλοδαποὶ ἢ ἐπιχειρήσεις εἶναι ὑποχρεωμένοι ἢ ὑποχρεωμένοι νὰ ἔχωσιν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἢ εἰς τὸ μέρος ὅπου εἶναι ἀνάγκη, δεόν νὰ εἰσάγῳνται, καὶ ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ξένου συναλλάγματος ἢ χρεωγράφων, τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται εἰς τοὺς ἄνω, νὰ παρὰδίδονται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἢ ἐνδεχομένως νὰ πωλῶνται ὑπὸ ὄρους ὀριζομένων ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. Τὸ τελευταῖον ἰσχύει καὶ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ διὰ τοὺς ἐν λόγῳ λογαριασμοὺς τοὺς ἀφορῶντας τὰ ὡς ἄνω χρεώγραφα.

Πληρωμὴ συναλλάγματος, τὸ ὁποῖον διὰ τοῦ ὡς ἄνω τρόπου ὀρίζεται ὅτι τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, διενεργεῖται εἰς τὴν ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ τῆς Κοπεγχάγης ἀναγραφομένην τιμὴν. Κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν χρεωγράφων αἱ πληρωμαὶ ὑπολογίζονται διὰ τὰ ἐπισήμως ἀναγεγραμμένα χρεώγραφα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς τοῦ Χρηματιστηρίου, διὰ δὲ τὰ μὴ ἀναγεγραμμένα χρεώγραφα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γνωστῶν τιμῶν κατὰ τὴν ὀρισμένην ἡμέραν παραδόσεως. Μετατροπαὶ εἰς δανικὸν νόμισμα γίνονται ὡς ἄνω ἐλέγχθη.

§ 2

Ὁ ὑπουργὸς τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Βιομηχανίας ἐξουσιοδοτεῖται κατόπιν συνεννόησεως μετὰ τῆς ἐν παραγράφῳ 1 ἄρθρῳ 1 μνημονευομένης Ἐπιτροπῆς νὰ διατάσῃ, ὅτι εἰσαγωγὴ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορευμάτων καὶ χρεωγράφων (ἐν οἷς καὶ τοκομερίδια)

ἐπιτρέπεται μόνον ὅταν προσάγῃται πιστοποιητικὸν ἐκ μέρους τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ὅτι οὐδὲν ὑφίσταται ἀπὸ συναλλαγματικῆς ἀπόψεως κώλυμα διὰ τὴν εἰσαγωγήν.

Μετὰ τῶν ἐντολῶν, αἱ ὁποῖαι γίνονται πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, δεόν νὰ ὀρίζηται, ὅτι ἢ πρὸς εἰσαγωγήν ἐξουσιοδοτήσεις πρέπει νὰ δίδηται καὶ τὰ μέσα τῆς πληρωμῆς νὰ χορηγῶνται διὰ τοιαύτας πρώτας ὕλας καὶ εἶδη παραγωγῆς, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπαραίτητα εἰς τὸ ἐξαγωγικὸν ἢ ἄλλο ἐμπόριον, διὰ τοῦ ὁποῖου εἰσάγεται συνάλλαγμα ξένης χώρας, καὶ ἀκολουθῶς νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν, ὅτι παρέχεται τὸ συνάλλαγμα διὰ πρώτας ὕλας καὶ εἶδη παραγωγῆς τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπαραίτητα πρὸς διατήρησιν τῶν παραγωγικῶν ἐπιχειρήσεων ἐν τῷ ἐσωτερικῷ.

§ 3

Ὁ ὑπουργὸς τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Βιομηχανίας ἐξουσιοδοτεῖται κατόπιν συνεννόησεως μετὰ τῆς ἐν παραγράφῳ 1 ἄρθρου 1 μνημονευομένης ἐπιτροπῆς νὰ ἐκδίδῃ περαιτέρω διαταγὰς σχετικὰς πρὸς τὴν μεταβίβασιν καὶ ἀποστολὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀξιῶν, (ἐν οἷς καὶ τοκομερίδια), συναλλαγματικῶν, ἐπιταγῶν καὶ νομισμάτων.

§ 4

Ὁ ὑπουργὸς τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Βιομηχανίας ἐξουσιοδοτεῖται κατόπιν συνεννόησεως μετὰ τῆς ἐν παραγράφῳ 1 ἄρθρου 1 μνημονευομένης Ἐπιτροπῆς νὰ λαμβάνῃ μέτρα τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν συμφώνως τοῦ παρόντος νόμου ἐκδιδόμενων διαταγῶν, νὰ διατάσῃ τὴν ὑποβολὴν πληροφοριῶν ἀφορωσῶν τὰ ποσὰ ἐμπορευμάτων καὶ ἀξιῶν (ἐν αἷς ξένα χρωμάγραφα καὶ πιστώσεις παντὸς εἴδους κλπ.) καὶ νὰ πληρῶνῃ τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων συναφῆ ἔξοδα. Τὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενα ποσὰ χορηγοῦνται ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ.

§ 5

Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου ἢ τῶν συνφθὰ τῷ παρόντι νόμῳ ἐκδιδόμενων διαταγῶν τιμωροῦνται μὲ χρηματικὴν ποινὴν 500—50.000 κορωνῶν, ἢ διὰ φυλακίσεως, πρβλ. γενικὸν ποινικὸν νόμον. Τὰ ἐκ τῶν χρηματικῶν ποινῶν ἔσοδα περιέρχονται εἰς τὸ Δημόσιον ταμεῖον. Αἱ περὶ αὐτῶν δίκαι ἐκδικάζονται ὑπὸ τῶν πταισματοδικείων (ὡς δίκαι ἐπ' ἀντοφώρῳ).

Ὅφελῃ, τὰ ὁποῖα πραγματοῦνται διὰ πράξεων ἀντικειμένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἢ πρὸς τὰς συνφθὰ τῷ παρόντι νόμῳ ἐκδιδόμενας διαταγὰς, ὡς καὶ αἱ χρηματικαὶ ποιναὶ ἢ τὸ ἀντίτιμον τῆς πωλήσεως, δύνανται συμφώνως δικαστικῇ ἀποφάσει νὰ κατασχεθῶσιν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Ταμεῖου. Ὡσαύτως δύναται δι' ἀποφάσεως νὰ ἀφαιρεθῇ τὸ δικαίωμα τῆς ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος ἀπὸ τὸν ἔνοχον παρομοίᾳ παραβάσεως.

§ 6

Παύει ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου ἀριθ. 286 τῆς 18 Νοεμβρίου 1931, ἐν τούτοις, ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐκδοθείσας διαταγὰς τοῦ ἐν λόγῳ νόμου, θεωροῦνται αὐταὶ ὡς ἐκδοθεῖσαι συμφώνως τῷ παρόντι νόμῳ.

Ὁ παρὼν νόμος ἄρχεται ἰσχύων πάραντα καὶ ἔχει ἰσχὺν μέχρι τέλους Μαυτίου 1932.

Πρὸς τὸν παρόντα νόμον ὀφείλουσι πάντες νὰ συμμορφωθῶσιν.

Ἐγένετο ἐν Ἀμελίεμποργκ, τὴν 30ὴν Ἰανουαρίου 1932.

Κατωτέρω ἢ ἡμετέρα βασιλικὴ ὑπογραφή καὶ σφραγίς.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ Γ'

(Τ. Σ.)

Κ. Ν. Χάουγκε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΝ ΕΚΤΟΝ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΔΕΚΑΤΟΥ ΕΝΝΑΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

ΕΝ ΒΕΛΓΙΩ

Ἐν Βελγίῳ, πέραν τῶν ὄσων ἀναφέρομεν εἰς τὸ δέκατον ἔννατον κεφάλαιον, σελίδα 138, ἡ Κυβέρνησις συνήψε σύμβασιν μετὰ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, κυρωθεῖσαν διὰ νόμου, διὰ τῆς ὁποίας καλύπτεται ἡ ζημία, ἣν ὑπέστη ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα ἐκ τοῦ ἐκ 12.643.079-18-4 λιρῶν Ἀγγλίας εὐρεθέντος παρ' αὐτῇ ἀποθέματος κατὰ τὴν 21ην Σεπτεμβρίου 1931, ὁπότε, ὡς γνωστόν, ἡ Ἀγγλία ἐγκατέλειπε τὴν χρυσὴν βάσιν. Διὰ τῆς συμβάσεως ταύτης, ἡ ὁποία θὰ ἔχη δεκαετῆ ἰσχύν, τὸ Βελγικὸν Κράτος ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλλῃ εἰς τὴν Τράπεζαν ὁμολογίας ἀτόκου ἐξαμήνου δια τὴν ζημίαν, ἣν ὑπέστη ἐκ τοῦ ὡς ἄνω λόγου.

Ἡ δεκαετὴς ἰσχὺς τῆς συμβάσεως θὰ δύναται νὰ συντομευθῇ ἐν περιπτώσει ἀποσβέσεως τῆς ζημίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΣΟΥΗΔΙΑ ΜΕΤΡΩΝ

Ἡ Σουηδικὴ Κυβέρνησις διὰ τοῦ ἀπὸ 14ης Δεκεμβρίου 1931 Διατάγματος ἀπηγόρευσεν ἀπὸ τῆς 15ης Δεκεμβρίου 1931, συμπεριλαμβανομένης, τὴν ἐξαγωγὴν ὁμολογιῶν τοῦ Σουηδικοῦ Κράτους, τῶν σουηδικῶν ὑποθηκιστικῶν ἰδρυμάτων καὶ τῶν σουηδικῶν ἀνονόμων ἐταιριῶν, ἐκδομένων συγχρόνως εἰς σουηδικὰ κορώνας καὶ ὀλλανδικὰ φιορίνια, καὶ εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τὰ χρεώγραφα ταῦτα εἶναι πληρωτέα ἐν Ἑλβετίᾳ, εἰς ἑλβετικὰ φράγκα, ὡς καὶ ἡ ἐξαγωγή τοκομεριδίων καὶ στελεχῶν ἀνηκόντων εἰς τὰς ὁμολογίας ταύτας. Πᾶσα παράβασις τιμωρεῖται συμφώνως τῷ νόμῳ. Ἡ ἰσχὺς τοῦ Διατάγματος τούτου εἶχεν ὀρισθῆναι μέχρι τῆς 31ης Μαρτίου 1932 συμπεριλαμβανομένης, βραδύτερον ὅμως διὰ νεωτέρου Διατάγματος παρετάθη μέχρι τέλους Ἰουνίου 1932.

Τοῦτο εἶναι τὸ μόνον περιοριστικὸν μέτρον τὸ ληφθὲν ἐν Σουηδίᾳ μέχρι σήμερον.

ΕΝ ΝΟΡΒΗΓΙΑ

Ἐκ νεωτέρου ἐγγράφου τῆς Νορβηγικῆς Ἐνώσεως Τραπεζῶν (Den Norske Bankforening) ἀπὸ 2ας Φεβρουαρίου 1932, συνάγεται, ὅτι μέχρι τῆς χρονολογίας ἐκείνης οὐδὲν ἀπολύτως μέτρον ἐλέγχου συναλλάγματος ἢ σχετικὸν πρὸς τὸ νόμισμα ἐλήφθη ἐν Νορβηγίᾳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΝ ΟΓΔΩΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΛΕΤΤΟΝΙΑ ΜΕΤΡΩΝ ΕΛΕΓΧΟΥ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ

Κατά πληροφορίας παρασχεθείσας υπό του έν Ρίγα Έλληνοσ Γενικοῦ Προξένου διά του από 11ης Μαρτίου 1932 ἔγγραφου του, ἡ Λεττονική Κυβέρνησις ἐδημοσίευσε τήν 8ην Ὀκτωβρίου 1931 Διάταγμα σχετικόν μέ τόν ἔλεγχον ἐπί του συναλλάγματος ἰσχύον εἰσεῖτι. Ἡ Ἐπιτροπή Ἐλέγχου, χάρις εἰς τούς διά του νόμου τούτου ἐπιβληθέντας περιορισμούς, κατόρθωσε νά διατηρήσῃ τό κάλυμμα διά τό χαρτονόμισμα τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπεζῆς τῆς χώρας (la Latvijas Banka) εἰς 60 % (μέ διακυμάνσεις κατά τόν τελευταῖον χρόνον μεταξύ 59 % καί 64 %), ἐνῶ τό υπό του νόμου καθοριζόμενον κάλυμμα εἶναι 50 %. Ἐξ ἄλλου ἡ Λεττονική Κυβέρνησις εἶνε ἀποφασισμένη νά διατηρήσῃ τήν χρυσήν βάσιν.

Τό κείμενον του έν λόγῳ Διατάγματος ἔχει ὡς ἑξῆς:

Διάταγμα περί πράξεων δι' ἄλλοδαποῦ συναλλάγματος.

(δημοσιευθέν τήν 8ην Ὀκτωβρίου 1931).

Τό Ὑπουργικόν Συμβούλιον, ἐπί τῇ βάσει του ἄρθρου 81 του Συντάγματος, ἐδημοσίευσε τό ἀκόλουθον Διάταγμα:

1. Ἡ ἀπόκτησις καί ἡ ἐκποίησις ἄλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς καί ἀπαιτήσεων ἐπιτρέπεται μόνον εἰς τήν Λεττονικήν Τράπεζαν.

Παράτηρησις: Ὡς ἄλλοδαπά μέσα πληρωμῆς θεωροῦνται: ἄλλοδαπά μεταλλικά νομίσματα, χαρτονομίσματα καί τραπεζογραμμάτια ὡς καί ἐπιταγαί καί συναλλαγματικά.

2. Αἰτήσεις διά τήν μεταλλαγῆν ἄλλοδαπῶν καί ἡμεδαπῶν μέσων πληρωμῆς πρὸς τήν Λεττονικήν Τράπεζαν ἐξετάζει, καί ἀποφασίζει ἐπ' αὐτῶν, Ἐπιτροπή, ἣτις θέλει συσταθῆ παρά τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀποτελουμένη ἐκ πέντε μελῶν, ἐκ τῶν ὁποίων τέσσαρα ἐκλέγονται υπό του ὑπουργικοῦ συμβουλίου καί έν ἐξουσιοδοτεῖται υπό τῆς Λεττονικῆς Τραπεζῆς.

3. Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Λεττονικῆς Τραπεζῆς εἰς τήν έν τῷ 2ῳ ἄρθρῳ κατονομαζομένην Ἐπιτροπήν ἔχει τό δικαίωμα τῆς ἀρνησικυρίας ἐπί ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς. Δι' ὑποθέσεις, ἐπί τῶν ὁποίων κάμνει χρῆσιν του δικαιώματος τῆς ἀρνησικυρίας, ἀποφασίζει τελικῶς τό Συμβούλιον τῆς Λεττονικῆς Τραπεζῆς.

4. Ἄλλοδαπά καί ἐγχώρια μέσα πληρωμῆς, ὡς καί χρυσός, ἄργυρος καί πλατίνη ἐπιτρέπεται νά ἐξαχθῶσιν ἢ ν' ἀποσταλῶσιν εἰς τό ἔξωτερικόν μόνον τῇ ἀδείᾳ τῆς έν § 2 κατονομαζομένης Ἐπιτροπῆς.

5. Ἡ Λεττονική Τράπεζα ὑπολογίζει τὰ ἀποκτηθέντα καί ἐκποιηθέντα ἄλλοδαπά μέσα πληρωμῆς συμφώνως μέ τήν τιμήν τῆς Ἐπιτροπῆς προσδιορισμοῦ, καί ὅταν ὑπάρχουν τιμαί μή προσδιορισμένα, καθορίζονται υπό τῆς Λεττονικῆς Τραπεζῆς.

6. Πράξεις ἐπί προθεσίμᾳ ἐπί ἄλλοδαπῶν μέσων πληρωμῆς, πολυτίμων λίθων καί ἄλλοδαπῶν ἀξιῶν, ἀπαγορεύονται.

7. Τό ὑπουργικόν συμβούλιον δύναται νά ἐκδώσῃ ὁδηγίας, ἐντὸς πόσης προθε-

σμίας, εἰς ποίαν ἔκτασιν καὶ ποῖα ἄλλοδαπὰ μέσα πληρωμῆς, ἀπαιτήσεις εἰς ἄλλοδαπὸν συνάλλαγμα, πολυτίμα μέταλλα εἰς ράβδους καὶ ἄλλοδαπαὶ ἀξίαι, δέον νὰ γνωστοποιῶνται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ νὰ κατατίθενται εἰς τὴν Λεττονικὴν Τράπεζαν ἢ νὰ πωλῶνται εἰς αὐτήν.

8. Τῇ αἰτήσῃ τοῦ Ὑπουργεῖου τῶν Οἰκονομικῶν, ὅλα τὰ ἰδρύματα, ἐπωνυμίαι, ἐταιρίαι, ἢ ἄτομα, τὰ ὁποῖα ἀφορῶσιν αἱ διατάξεις αὗται, ὑποχρεοῦνται νὰ προσάγῃσι βιβλία, ἔγγραφα καὶ πιστοποιητικὰ πρὸς τὸν σκοπὸν ἐλέγχου εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

9. Ἀπασαὶ αἱ συμβάσεις, αἱ συναφθεῖσαι κατὰ παράβασιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, εἶναι ἄκυροι.

10. Ὁ παραβαίνων τὰ ἐν ταῖς §§ 1, 4 καὶ 6 τοῦ παρόντος Διατάγματος καὶ τὰς ἐν τῇ § 7 προβλεπομένας ὁδηγίας τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν καὶ πρόστιμον μέχρι τῆς δεκαπλασίας ἀξίας τῶν σχετικῶν μέσων πληρωμῆς, ἀπαιτήσεων εἰς ξένον συνάλλαγμα, πολυτίμων μετάλλων ἢ ἄλλοδαπῶν ἀξιῶν.

11. Ὁδηγίας πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος ὡς καὶ διὰ τὴν ἐν § 2 ἀναφερομένην Ἐπιτροπὴν ἐκδίδει ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

12. Νόμοι καὶ Διατάγματα, ἀντιτιθέμενα πρὸς τὰς παρούσας διατάξεις, καταργοῦνται.

13. Τὸ παρὸν Διάταγμα τίθεται ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεώς του.

Ἐν Ρίγῃ, τῇ 8ῃ Ὀκτωβρίου 1931.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

Κ. Οὐλμάνις.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν

Ι. Ἄνγους.

Ἡ Λεττονικὴ Κυβέρνησις ἐξέδωκε τὴν 29ην Ὀκτωβρίου 1931 καὶ ὁδηγίας, τῶν ὁποίων παραλείπομεν τὴν δημοσίευσιν ἐναυθῆ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ

ΜΕΤΡΑ ΕΛΕΓΧΟΥ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ ΕΙΣ ΑΛΛΑΣ ΤΙΝΑΣ ΧΩΡΑΣ

(Γαλλία, Ίσπανία, Πορτογαλία, Ἀργεντινή, Βραζιλία, Χιλή, Κολομβία, Ουραγουάη, Ἰνδία.)

Ἡ Γαλλία εἶναι μεταξὺ τῶν Κρατῶν, τὰ ὁποῖα οὐδὲν μέτρον ἐλέγχου συναλλάγματος ἔχουσι λάβη. Ἐν τούτοις ὡς ὑπόλειμμα τῆς περὶ συναλλάγματος γαλλικῆς νομοθεσίας ἔχει ἀπομεινῆ εἰσεῖτι ἐν ἰσχύϊ διάταξις, καθ' ἣν διὰ τὴν εἰσαγωγὴν εἰς Γαλλίαν ἀλλοδαπῶν ἀξιών, μὴ εἰσηγμένων ἐν Γαλλίᾳ καὶ μὴ διαπραγματευομένων εἰς Γαλλικὰ Χρηματιστήρια, προαπαιτεῖται ἡ συγκατάθεσις τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐν Ἰσπανίᾳ, ἅπασαι αἱ πράξεις συναλλάγματος, εἴτε ἀγοραὶ εἴτε πωλήσεις, ἔχουσι συγκεντρωθῆ εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν συναλλάγματος, ἡ ὁποία τότε μόνον χορηγεῖ ἀλλοδαπὰ μέσα πληρωμῆς ὅταν ἀποδεικνύεται διὰ πρωτοτύπων τιμολογίων καὶ ἄλλων σχετικῶν στοιχείων ὁ ἔμπορικὸς χαρακτὴρ τῆς αἰτήσεως.

Πληρωμαὶ εἰς περὶ τὰς ἐπ' ὀνόματι ἀλλοδαπῶν ἐχόντων λογαριασμοὺς δέον νὰ συνοδεύονται ὡσαύτως ἀπὸ τοιαῦτα ἀποδεικτικά.

Ἐπιταγαὶ εἰς περὶ τὰς ἐπὶ Ἰσπανικῶν Τραπεζῶν, διαπραγματευθεῖσαι ὑπὸ προσώπων κατοικοῦντων μονίμως ἐν Ἰσπανίᾳ ἢ οἰκῶν ἐν τῇ ἐξωτερικῇ, δέον νὰ ἐξοφλῶνται παρὰ τῆς ἐκδοτικῆς Τραπεζῆς ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον κατόπιν ἀδείας τῆς Ἐπιτροπῆς συναλλάγματος. Τοιαῦτα ἐπιταγαὶ (ἀποκαλούμεναι ἐπιταγαὶ ἐσωτερικῆς), ἐκδιδόμεναι ὑπὸ Ἰσπανικῶν Τραπεζῶν ἐφ' ἑαυτῶν ἢ ἐπὶ τινος τῶν ὑποκαταστημάτων των, δέον νὰ συνοδεύονται ὑπὸ σημειώσεως, ὅτι δὲν δύνανται νὰ γείνουν ἀντικείμενον διαπραγματεύσεως εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Ἐν Πορτογαλίᾳ, κατὰ τὸν περὶ συναλλάγματος νόμον τῆς 6ης Σεπτεμβρίου 1924, δέον νὰ πιστοποιηται δι' ἐγγράφων ἢ εἰς συνάλλαγμα ἀνάγκη διὰ τὴν προμήθειαν ἐμπορευμάτων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν 5 λιρῶν ἢ τοῦ ἰσάξιου των ἢ ἀγορὰ συναλλάγματος εἶναι ἐλευθέρα. Ταξειδιῶται δύνανται νὰ λαμβάνωσι: 1) διὰ ταξείδια εἰς τὸ ἐξωτερικόν α) 1.000 σκουδά ἐλευθέρα, β) 10 λίρας ἢ τὸ ἰσάξιόν αὐτῶν. 2) διὰ ταξείδια εἰς τὰς πορτογαλικὰς ἀποικίας 2.000 σκουδά. Μόνον κατόπιν ἀδείας δύνανται α) νὰ ἐκτελεσθῶσι μεταφοραὶ καὶ ἐντολαὶ πληρωμῶν ὑπὲρ ἀλλοδαπῶν λογαριασμῶν εἰς σκουδά, β) νὰ ἐξαχθῶσι τόκοι ἐξ ὑποθηκῶν ἢ ἐντοπιῶν ἀξιών. Ἄπαγορεύεται ἡ εἰσαγωγὴ ἐντοπιῶν χρηματογράφων.

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Διατάγματος τῆς 10ης Ὀκτωβρίου 1931 ἐξουσιοδοτοῦνται ἅπασαι αἱ Τράπεζαι ἐν Ἀργεντινῇ αἵτινες εἶναι μέλη τοῦ Γραφείου συμφητισμοῦ γραμματίων, ὅπως ἐξάγουσιν ἀνεὺ ἀδείας τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐλέγχου: μεταφορὰς πιστώσεων μέχρι τοῦ ἀνωτάτου ὅριου 1.000 δολλαρίων. ἡμερησίως, β) πιστώσεις, πιστωτικὰς ἐπιστολάς, τηλεγραφικὰς μεταφορὰς μέχρι 5.000 δολλαρίων.

Ἀποστολαὶ πᾶσιν εἰς τὸ ἐξωτερικόν ὡς καὶ ἀνοίγματα πιστώσεων εἰς πᾶσα ἐν τῇ ἐξωτερικῇ ἀπαγορεύονται. Ἐπι ὀλιγότερον δύνανται νὰ πωλῶνται ἀργεντινὰ πᾶσα ἔναντι ξένου συναλλάγματος. Πράξεις συναλλάγματος διὰ λογαριασμῶν ἀλλοδαπῶν, ὑπερβαίνουσαι τὸ ποσὸν τῶν 5.000 δολλαρίων, ἀπαιτοῦσι τὴν προηγουμένην ἀδειαν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐλέγχου.

Ἐν Βραζιλίᾳ, κατὰ τὸ περὶ συναλλάγματος Διάταγμα τῆς 18ης Μαΐου 1931, δύνανται νὰ γίνωσιν πληρωμαὶ εἰς ἀλλοδαποὺς εἰς τὰς ἀκολουθούσας περιπτώσεις:

- α) δι' ἐμπορεύματα προσερχόμενα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐπὶ τῇ βάσει προξενικῶν τιμολογίων, πρωτοτύπων τιμολογίων, τελωνειακῶν ἐγγράφων κλπ.
- β) πρὸς χορήγησιν πιστώσεων ἐν τῇ ἐξωτερικῇ δι' ἀγορὰν ἐμπορευμάτων ἔναντι τῶν ρηθέντων ἐγγράφων καὶ τῆς συμβάσεως πιστώσεως.
- γ) δι' εἰσοδήματα ἐκ τόκων προσερχόμενα ἐκ κεφαλαίων τοποθετημένων ἐν Βραζιλίᾳ.

Ἐπιτρέπεται :

1. Ἡ πώλησις συναλλάγματος μέσω ἐξουσιοδοτημένων Τραπεζῶν μέχρι 500.000 ρεΐς ἡμερησίως καὶ κατ' ἄτομον.

2. Τὸ ἄνοιγμα τρεχουσίων λογαριασμῶν εἰς ξένον νόμισμα.

Ἄλλοδαποὶ δύνανται νὰ διαθέτουν ἐκ τῶν εἰς μιλῆεις λογαριασμῶν τὸν μόνον μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν κατὰ τὴν 3ην Ὀκτωβρίου 1931 ἐμφανιζομένων ἐπ' ὀνόματι τῶν ὑπολοίπων. Οἱ μετὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἐκ νέου συνιστάμενοι λογαριασμοὶ παραμένουν μέχρι νεωτέρας διαταγῆς δεσμευμένοι.

Τὴν 9ην Ὀκτωβρίου 1931 ἐδημοσιεύθη Διάταγμα, κατὰ τὸ ὁποῖον εἰσάγεται χρεωστικὸν 60 ἡμερῶν δι' ἅπαντα τὰ εἰς ξένον νόμισμα ἐμπορικὰ ἢ ἰδιωτικὰ χρέη. Κατὰ τὴν λήξιν τοῦ χρέους ὀφροῦνται οἱ ὀφειλέται νὰ καταθέσωσι παρὰ Τραπεζίαις τὸ πλεῖστον εἰς βραζιλιανὸν νόμισμα. Ὡς βάσις καθορίσθη ἡ τιμὴ 1 λίρας εἰς 60 μιλῆεις καὶ 1 δολλᾶριον εἰς 1233 μιλῆεις. Ὁ κίνδυνος τῆς ἐκ τῆς μεταβολῆς τῆς τιμῆς ζημίας βαρύνει τὸν ὀφειλέτην.

Ἐν Χιλῇ, κατὰ τὸν νόμον περὶ συναλλάγματος τῆς 30ῆς Ἰουλίου 1931, ὀφροῦσι εἰς τὸ ἐξωτερικόν, μὴ προερχόμενοι ἐκ συναλλαγῶν δι' ἐμπορεύματα, δέον νὰ διακανονίζονται μόνον κατόπιν ἀδείας τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐλέγχου.

Ἀπαγορεύεται :

α) Ἡ σύναψις συμβάσεων εἰς τὸ ἐσωτερικόν εἰς ξένον συνάλλαγμα.

β) Ἡ ἐξαγωγή χρυσοῦ εἰς νομίσματα ἢ ράβδους.

γ) Πᾶσα σύμβασις ἀπαυτοῦσα τὴν παροχὴν νομισματοποιημένου χρυσοῦ ἢ ξένου συναλλάγματος.

Ἐν Κολομβίᾳ, κατὰ τὸ Ἀναγκαστικὸν Διάταγμα τῆς 21ης Σεπτεμβρίου 1931, ἀπαγορεύεται :

α) ἡ ἐξαγωγή χρυσοῦ

β) ἡ ἐξαγωγή συναλλάγματος, ἐφόσον δὲν ἀφορᾷ συναλλαγὴν πραγματικῆς ἀνάγκης τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας.

Ἐν Οὐραγουάῃ δὲν ἐδημοσιεύθη Διάταγμα Συναλλάγματος ὑπὸ τὴν πραγματικὴν του ἔννοιαν, ἀλλὰ «νόμος περὶ χρεωστικῶν τῶν ἐμπορικῶν χρεῶν», κατὰ τὸν ὁποῖον τὰ πρὸ τῆς 5ης Ἰουλίου 1931 συνολογηθέντα χρέη, ὡς καὶ αἱ πρὸ τῆς 5ης Ἀυγούστου 1931 ἀποδεκταὶ γινόμενα συναλλαγματικά, δὲν ἠδύναντο νὰ πληρωθῶσι πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1932, ἐφόσον ὁ ὀφειλέτης ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1932 νὰ καταβάλῃ μηνιαίως 20% ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ χρέους, τὸ ὁποῖον δέον ν' ἀποσβεσθῇ μέχρι τέλους Μαΐου 1932. Διὰ τὴν ἐνδεχομένην διαφορὰν ἐκ τῆς τιμῆς συναλλάγματος παρέχει τὸ Κράτος ἐγγύησιν, εἰς περιπτώσιν καθ' ἣν ἡ διαφορὰ αὕτη κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκκαθαρίσεως ἀνέρχεται εἰς τὰς διεθνεῖς ἀγορὰς τὸ ὀλιγώτερον εἰς 25 πέντεσε διὰ τὸ οὐραγουαϊκὸν λέξο ἢ τὸ ἰσάζιον αὐτοῦ εἰς ξένον νόμισμα. Ἡ χορήγησις ἀναβολῆς εἶναι ὑποχρεωτικὴ, ἐφόσον δὲν ἐξορηγήθῃ εἰδικὴ ἄδεια διὰ πρόσωπον πληρωμῆν.

Οἱ κάτοχοι συναλλάγματος, πωληθέντος διὰ βραδυτέρας πληρωμῆς ἢ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Διατάγματος ἢ διατεθέντος ἐπὶ τῇ βάσει ἄλλοδαπῆς πιστώσεως, δύνανται νὰ ἐξοφλήσωσι τὰ χρέη τῶν ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει.

Ἐν Ἰνδίας διὰ τοῦ νομοθετήματος τοῦ 1931 περὶ διακανονισμοῦ πωλήσεων χρυσοῦ καὶ στερλινῶν («Gold and Sterling Sales Regulation Ordinance 1931») καθορίζεται, ὅτι ἡ πώλησις χρυσοῦ καὶ στερλινῶν ἐπιτρέπεται μόνον διὰ τῆς Ἀυτοκρατορικῆς Τραπεζῆς τῶν Ἰνδιῶν (Imperial Bank of India) ἐν Καλκούτᾳ καὶ Βομβάῃ, καὶ ἄλλων Τραπεζῶν ἀνεγνωρισμένων ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἰνδικῆς Διοικήσεως.

Χρυσὸς καὶ στερλίνα ἰσορροποῦνται :

1. Διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἐμπορίου.

2. Διὰ τὴν ἐξόφλησιν συμβάσεων, συσταθεισῶν πρὸ τῆς 21ης Σεπτεμβρίου 1931.

3. Διὰ τὰς προσωπικὰς ἀνάγκας.

Τούναντίον ἀπαγορεύεται ἡ χορήγησις χρυσοῦ καὶ στερλινῶν :

1. Δι' εἰσαχθέντα χρυσὰ ἢ ἀργυρὰ νομίσματα καὶ μὴ νομισματοποιηθέντα χρυσὸν ἢ ἄργυρον.

2. Πρὸς διεκπεραίωσιν προθεσμιακῶν ὑποθέσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΝ

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Λόγω τῆς ραγδαίας ἐκδόσεως νέων νομοθετικῶν μέτρων ἐλέγχου συναλλάγματος τόσον παρ' ἡμῶν ὅσον καὶ εἰς τὰ διάφορα ἄλλα Κράτη, ἀναγκαζόμεθα νὰ προσβῶμεν εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ παρόντος ἔργου, ἐνημερωμένοι μὲ τὴν σχετικὴν διεθνή νομοθετικὴν κίνησιν μέχρι καὶ τοῦ Μαρτίου 1932, ἐλπίζομεν δὲ ὅτι θὰ καταστῇ εἰς ἡμᾶς δυνατὸν νὰ δημοσιεύσωμεν βραδύτερον συμπληρωματικὸν τεῦχος, μὲ τὴν νεωτέραν περὶ ἐλέγχου συναλλάγματος διεθνή νομοθεσίαν, ἴσως δὲ καὶ τὴν σχετικὴν νομολογίαν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ παρ' ἡμῶν, πέραν τῶν δημοσιευθέντων εἰς τὰ κεφάλαια 1ον καὶ 24ον, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ δώσωμεν καὶ τὰ ἀκόλουθα στοιχεῖα:

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος τὴν 12ην Ἰανουαρίου 1932 ἐμίεισε, συμφώνως πρὸς τὸ Καταστατικὸν τῆς, τὸ ποσοστὸν τοῦ καλύμματος κάτω τῶν 40%. Ἐπίσης δι' ἐτέρας ἀποφάσεως τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος (Μάρτιος 1932) ἐπετράπη νὰ ὑπολογίζονται εἰς τὸ κάλυμμα ὁμολογία μέχρι ποσοῦ 650 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, νὰ μὴ ὑπολογίζεταί δὲ εἰς τὰ ἐν κυκλοφορίᾳ τραπεζογραμμάτια τὸ ποσὸν τῶν κυκλοφορούντων κερματικῶν νομισμάτων.

Τὴν 12ην Ἰανουαρίου 1932 ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἠῤῥησε τὸ προεξοφλητικὸν τῆς ἐπιτόκιον ἀπὸ 11% εἰς 12%, τὴν 20ὴν δὲ Φεβρουαρίου 1932 τὸ ἠλάττωσεν ἐκ νέου ἀπὸ 12% εἰς 11%.

Συναφῶς ἐγένετο ἡ αὐξομειώσεις τοῦ ἐπιτοκίου τῶν δανείων ἐπ' ἐνεχρῶν χρεωγράφων, ἐνεχυρογράφων καὶ δικαιογράφων εἰς 13% καὶ 12% καὶ τῶν προεξοφλήσεων γεωργικῶν τίτλων εἰς 11% καὶ 10%.

Ὁ ψηφισθεὶς τελικῶς ὑπὸ τῶν νομοθετικῶν σωμάτων τὸν Ἀρτίον 1932 νόμος «περὶ κυρώσεως τῶν ἀναγκαστικῶν νόμων ἀπὸ 28ης Σεπτεμβρίου 1931 «περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομισματος» καὶ ἀπὸ 8ης Ὀκτωβρίου 1931 «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 28ης Σεπτεμβρίου 1931 «περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομισματος ἀναγκαστικοῦ νόμου» ὡς καὶ τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1932 «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ προστασίας τῆς δραχμῆς ἀναγκαστικῶν μέτρων», ἐτροποποίησεν εἰς τινα σημεῖα τὸ τελευταῖον τοῦτο Νομοθετικὸν Διάταγμα τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1932 (δημοσιευόμενον εἰς τὸ εἰκοστὸν πέμπτον κεφάλαιον τοῦ παρόντος ἔργου, σελίδας 147 καὶ 148):

Ἡ πρώτη φράσις τῆς § 1 τοῦ 3ου ἀρθροῦ τοῦ ἐν λόγῳ Διατάγματος ἐτροποποιήθη ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 3ον.

1. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931 ἀναγκαστικοῦ νόμου «περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομισματος» ὡς οὗτος συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ἐτέρου ἀπὸ 8 Ὀκτωβρίου 1931 ἀναγκαστικοῦ νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931 περὶ προστασίας τῆς δραχμῆς ἀναγκαστικοῦ νόμου» καὶ τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1932 «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ προστασίας τῆς δραχμῆς ἀναγκαστικῶν μέτρων», ἐτροποποίησεν εἰς τινα σημεῖα τὸ τελευταῖον τοῦτο Νομοθετικὸν Διάταγμα τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1932 (δημοσιευόμενον εἰς τὸ εἰκοστὸν πέμπτον κεφάλαιον τοῦ παρόντος ἔργου, σελίδας 147 καὶ 148):

Τὸ ἀρθρον 4ον ἀντικατεστάθη ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 4ον.

Οἱ ἰδιῶται καὶ οὐχὶ τὰ πιστωτικὰ ἰδρύματα μέχρι σήμερον παραβάντες τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931 ἀναγκαστικοῦ νόμου περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομισματος ἀπαλλάσσονται πάσης ποινῆς, καταργουμένων τῶν τυχόν ἐκκρεμουσῶν σχετικῶν ποινικῶν δικῶν.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ νόμου τοῦ κυροῦντος τὰ περὶ προστασίας τῆς δραχμῆς νομοθετικὰ μέτρα προσετέθησαν καὶ αἱ ἀκόλουθοι διατάξεις:

Ἄρθρον δεύτερον

Ἐπιτρέπεται εἰς τὰς ἐν Ἑλλάδι Τραπεζάς, κατόπιν ἀδείας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἡ

χορηγήσεις δανείων εἰς ξένον συναλλάγμα ἐπ' ἐνεχύρωσίν του, τὰ ὅποια θὰ ἐξοφλῶνται ὡσαύτως διὰ ξένου συναλλάγματος. Τὰ δάνεια ταῦτα θὰ χρησιμοποιῶνται ἀποκλειστικῶς πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀξίας τοῦ ἐνεχυραζομένου οἴτου πρὸς τοὺς δικαιούχους ἐξωτερικοῦ.

Ἄρθρον τρίτον.

Ὁς ὑπερβολικὸν κέρδος ἐμπίπτει εἰς τὰς ποινικὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 703 «περὶ πλεονεξίας καὶ αἰσχροκερδείας ἐπὶ τῶν τιμῶν τροφίμων καὶ ἄλλων ἀντικειμένων ἐν καιρῷ ἐπιστρατεύσεως», ὡς οὗτος τροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων, θεωρεῖται οἰαδήποτε αἰτίας τῆς δικαίας τιμῆς χονδρικῆς πωλήσεως τῶν ἐμπορευμάτων, περὶ ὧν προβλέπεται τὸ αὐτὸ ἄρθρον τοῦ ὡς ἄνω νόμου.

Πρὸς ἐξεύρεσιν τῆς δικαίας τιμῆς χονδρικῆς πωλήσεως τῶν ἐν λόγῳ ἐμπορευμάτων συνιστᾶται παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Ἑσωτερικῶν τριμελὲς Γνωμοδοτικὴ Ἐπιτροπὴ, ἐξ ἐνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου τούτου, ἐτέρου τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἡτις γνωμοδοτεῖ, λαμβάνουσα κυρίως ὑπ' ὄψιν τὰ στοιχεῖα, βάσει τῶν ὁποίων ἐχορηγήθη παρὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος τὸ σχετικὸν συναλλάγμα πρὸς πληρωμὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τῆς ἀξίας τῶν ἐμπορευμάτων τούτων.

Τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης μετέχουσι καὶ ἀντιπρόσωποι τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἄνευ ψήφου. Γνωμοδοτικαὶ Ἐπιτροπαὶ δύνανται νὰ συνιστῶνται καὶ παρὰ τῶν Γενικῶν Διοικητῶν, πρὸς ἐξεύρεσιν τῆς δικαίας τιμῆς χονδρικῆς πωλήσεως.

Τὰ ἀρμόδια δικαστήρια ἐπιλαμβάνονται τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον παραβάσεων μόνον μετὰ τὴν πρὸς αὐτὰ ὑποβολὴν τῶν γνωμοδοτήσεων τῆς ἄνω Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον τέταρτον.

Ἀπὸ τῆς διὰ Πρ. Διατάγματος ὁρισθησομένης ἡμέρας οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τῶν περὶ προστασίας τοῦ Ἐθνικοῦ νομίσματος νόμων, ὡς καὶ οἱ συνεργοὶ αὐτῶν, ὑπόκεινται εἰς τὰς ποινὰς τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου 703, ὡς οὗτος διὰ μεταγενεστέρων νόμων τροποποιήθη.

Αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου γενόμεναι παρ' ἰδιωτῶν, πλὴν τῶν πιστωτικῶν ἰδρυμάτων ἐν γένει, κατὰ παράβασιν τῶν ἀναγκαστικῶν νόμων ἀγοραπωλησίαι ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος δὲν ἐμπίπτουσι εἰς τὰς ποινικὰς διατάξεις αὐτῶν.

Ἄρθρον πέμπτον.

Προσωρινῶς, ἐπὶ ἔτος ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ὁ τιμαριθμικὸς συντελεστὴς τῶν ὀπλοῦν τοῦ προσωπικοῦ τῶν ΣΕΚ καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κατόπιν προτάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου τῶν ΣΕΚ καὶ γνώμης τοῦ Συμβουλίου τῶν Σιδηροδρόμων ἐν τῷ Ὑπουργεῖῳ Συγκοινωνίας, μὴ τηρουμένης τῆς διαδικασίας τοῦ ἀπὸ 23 Δεκεμβρίου 1925 Π. Διατάγματος «περὶ τιμαριθμικῆς μισθοδοσίας τοῦ προσωπικοῦ τῶν ΣΕΚ» ὡς πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τοῦ τιμαριθμοῦ.

Ἄρθρον ἕκτον.

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος οὐδεμίαν εὐθύνην φέρει διὰ τὴν μὴ παροχὴν συναλλάγματος πρὸς πληρωμὴν ἐμπορευμάτων πάσης φύσεως εἰσαχθέντων ἢ εἰσαγομένων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, διὰ τὴν παραγγελίαν τῶν ὁποίων ἐχορηγήθη παρ' αὐτῆς προέγκρισαι, κατόπιν γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπὶ τοῦ ἐλέγχου συναλλάγματος Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον ἑβδομον.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐκτὸς τῶν ἔξ ὑπουργικῶν ἀποφάσεων, οἱ Ὑπουργοὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐδημοσίευσαν τρεῖς εἰσέτι ἀποφάσεις, ἐχούσας ὡς ἑξῆς:

ΕΒΒΟΜΗ ΥΠΟΥΡΓΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 20.289

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 2 τῆς ὑπ' ἀριθ. 160.830 τῆς 7/11/31 ὑπουργικῆς ἀποφάσεως «περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος.»

Οἱ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 9 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου τῆς 8ης Ὀκτωβρίου 1931 «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931 ἀναγκαστικοῦ νόμου κλπ.», ἀποφασίζομεν:

Ἄρθρον 1.

Τροποιοῦμεν τὸ ἄρθρον 2 τῆς ὑπ' ἀριθ. 160830 τῆς 7/11/31 ἡμετέρας ἀποφάσεως «περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος» ὡς ἀκολούθως: Αἱ κατὰ τὴν 28ην Σεπτεμβρίου 1931 ὑφιστάμενα παρὰ Τραπεζαῖς ἢ πιστωτικοῖς ἰδρύμασι καταθέσεις εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα ἢ ξένα νομίσματα καὶ τραπεζογραμμάτια δὲν δύνανται νὰ μεταφέρονται ἀπὸ Τραπεζῆς εἰς Τράπεζαν ἄνευ ἀδείας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τῆς ὑπὸ τοῦ ἁρθρου 3 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου τῆς 28ης Σεπτεμβρίου 1931 ὀριζομένης Ἑπιτροπῆς. Ἐπίσης ἄνευ ἀδείας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τῆς ὡς προεῖρηται Ἑπιτροπῆς, ἀπαγορεύεται καὶ ἡ ἀπὸ προσώπου εἰς πρόσωπον μεταφορὰ καταθέσεων εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα ἢ ξένα νομίσματα καὶ τραπεζογραμμάτια παρὰ τῆ αὐτῆ Τραπεζῆ.

Ἄρθρον 2.

Ἐπιτρέπεται εἰς Ἀνομίους Ἑταιρίας δυναμένας συμφώνως τῷ καταστατικῷ των νὰ χορηγῶσι μακροπρόθεσμα δάνεια εἰς βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις κοινῆς ὠφελείας, ὅπως μέχρις ἐξαντήσεως τοῦ εἰς δραχμὰς ἑταιρικοῦ αὐτῶν κεφαλαίου χορηγησῶν εἰς τοιαύτας ἐπιχειρήσεις κατόπιν ἀδείας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος δάνεια μακροπρόθεσμα συνομολογούμενα μὲν εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα ἀλλὰ καταβαλλόμενα εἰς δραχμὰς ἐξοφλητέα ἐντὸς πέντε ἐτῶν κατ' ἐλάχιστον ὄριον, τοῦ δανειζομένου ἀπαλλασσομένου τῆς ὑποχρεώσεως πρὸς ἐκχώρησιν τοῦ συναλλάγματος τούτου εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 19ῃ Φεβρουαρίου 1932.

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας
Π. ΒΟΥΡΛΟΥΜΗΣ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Γ. ΜΑΡΗΣ

Οἴκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας
Οἴκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας

Ἀριθ. Πρωτ. 36.077.

*Περὶ συμπληρώσεως διατάξεων
τῶν περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος νόμων.*

Οἱ Ὑπουργοὶ
Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 9 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου τῆς 8ης Ὀκτωβρίου 1931 «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931 περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος», ἀποφασίζομεν:

Ἄρθρον 1.

Καταθέσεις παρὰ Τραπεζαῖς εἰς ξένον συνάλλαγμα ἐπ' ὀνόματι ξένων Πρεσβευτῶν ἢ τοῦ προσωπικοῦ των ἐν Ἑλλάδι Πρεσβειῶν, προερχόμεναι δὲ ἐξ ἐμβασμάτων γενομένων εἰς ξένον συνάλλαγμα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἐπ' ὀνόματι τῶν Πρεσβειῶν ἢ τῶν ὡς ἄνω προσώπων, ἀποδίδονται ἐλευθέρως ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει δι' ἐπιταγῆς ἐπὶ ἐξωτερικοῦ ἐπὶ τῇ οἰτήσει τῶν ξένων Πρεσβευτῶν.

Ἄρθρον 2.

Ἐπιτρέπεται κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἢ ἐξοφληθῆναι διὰ ξένου συναλλάγματος ἐνυποθήκων δανείων χορηγηθέντων εἰς ξένον συνάλλαγμα παρ' ἡμεδαπῶν Ἀνομίων Ἑταιριῶν, μὴ ὑποχρεουμένων ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ νὰ ἐκχωρήσωσιν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὸ συνάλλαγμα τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 11ῃ Μαρτίου 1932.

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας
Π. ΒΟΥΡΛΟΥΜΗΣ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργός
Φ. ΖΑΓΜΗΣ

ΕΝΝΑΘΗ ΥΠΟΥΡΓΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΙΣ
Οἱ Ὑπουργοὶ
Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 9 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου τῆς 8ης Ὀκτωβρίου 1931 «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931 ἀναγκαστικοῦ νόμου κλπ.», ἀποφασίζομεν:

Άρθρον μόνον.

Η κατά τὸ ἄρθρον 3 παράγραφον 3 τῆς Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως τῆς 8ης Ὀκτωβρίου 1931 μεταβίβασις πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τοῦ ἑξωτερικοῦ συναλλάγματος, ὡσεὶ ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὴν ἀξίαν τῶν ἐξαχθέντων ἔμπορευμάτων, ἐνεργεῖται παρὰ τῶν μεσολαβουσῶν Τραπεζῶν εὐθὺς ἅμα τῇ εἰσπράξει τοῦ συναλλάγματος ἐν τῷ ἑξωτερικῷ.

Αἱ Τράπεζαι ἐκχωροῦσαι πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὸ κατὰ τὰ ἀνωτέρω συναλλάγμα, πιστώνουσι παρ' αὐταῖς τοὺς δικαιούχους ἐξαγωγῆς μὲ τὸ εἰς ὄψιν προϊόν τοῦ ἐκχωρουμένου συναλλάγματος, μὴ ἀπαιτουμένης πρὸς τοῦτο τῆς συναινέσεως ἢ προειδοποιήσεως αὐτῶν.

Ἡ παρούσα διάταξις ἔχει ἄμεσον ἐφαρμογὴν διὰ τὰς ἐφαρμογὰς ἤδη παρὰ τῶν Τραπεζῶν φορτωτικῆς ἑξωτερικοῦ, ὧν τὸ ἀντίστοιχον συναλλάγμα δὲν ἐκχωρήθη εἰσὶ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 19ῃ Μαρτίου 1932.

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶς
Φ. ΖΑΓΜΗΣ

Ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας
Π. ΒΟΥΡΑΟΥΜΗΣ

ΔΕΚΑΤΗ ΥΠΟΥΡΓΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Καθ' ὃν χρόνον ἐκτυποῦται τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ παρόντος ἔργου, συνετάχθη, κατόπιν προτάσεως τῆς Ἀνωτάτης Ἐπιτροπῆς Συναλλάγματος, ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἡ ἀκόλουθος δεκάτη ὑπουργικὴ ἀπόφασις, ἡ ὁποία ὅμως δὲν ἐστάλη εἰσὶ πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως (1). Αὕτη ἀποβλέπει εἰς τὴν διευκόλυνσιν τῆς ἐξαγωγῆς:

Άρθρον 1.

α) Ἐξαγωγή ἔμπορευμάτων ἀλλοδαπῆς προελεύσεως, διατελούντων ὑπὸ διαμετακόμισιν ἢ ἀποταμίευσιν πλὴν τροφίμων, θείου καὶ θειικοῦ χαλκοῦ, ἐπιτρέπεται ἐλευθέρως, μετὰ ἐλεγχον τῆς Τελωνειακῆς Ἀρχῆς πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς προελεύσεως.

Ἐξαγωγή τροφίμων, θείου καὶ θειικοῦ χαλκοῦ ἀνεῦ ἐξαγωγῆς τοῦ ἀντιστοίχου συναλλάγματος ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν ἀδείας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμη τῆς ἐπὶ τοῦ Συναλλάγματος Ἐπιτροπῆς.

β) Εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, μετὰ σύμφωνον γνώμη τῆς Ἐπιτροπῆς, δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐξαγωγὴν παντὸς εἶδους ἑγχωρίου προϊόντων, ἀνεῦ τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ ἀντιστοίχου ξένου συναλλάγματος. Ὡσαύτως δύναται νὰ ἐπιτραπῇ παρὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, μετὰ σύμφωνον γνώμη τῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ ἐξαγωγή παντὸς εἶδους προϊόντων, ἀνεῦ ἐξαγωγῆς ἀντιστοίχου συναλλάγματος πρὸς ἐξόφλησιν ἀποδεδειγμένων ὀφειλῶν πρὸς ἀλλοδαποὺς ἐγκατεστημένους ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Άρθρον 2.

Ὑποχρεώσεις πρὸς Τραπεζᾶς δημιουργηθεῖσαι μετὰ τὴν 28ην Σεπτεμβρίου π. ἔ. λόγω παροχῆς ἑγγυήσεων ὑπ' οἰανδήποτε μορφήν εἰς ἑξωτερικὸν συναλλάγμα, δοθεισῶν ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν κατόπιν ἐδικῆς ἐγκρίσεως τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἐξοφλοῦνται μόνον δι' ἑξωτερικοῦ συναλλάγματος.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν ληφθέντων παρ' αὐτῆς μέτρων ἐλέγχου συναλλάγματος, αἰσθανθεῖσα τὴν ἀνάγκην νὰ μελετήσῃ τὴν σύναψιν μετὰ διαφόρων Κρατῶν συμφηφιστικῶν συμβάσεων, εἰσαγωγῶν καὶ ἐξαγωγῶν, συνήψε μὲν μετὰ τῆς Αὐστρίας σύμφωνον συμφηφισμοῦ (clearing), ἀνέθεσε δὲ εἰς τὸν ὑποδιοικητὴν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τὴν σύνταξιν σχετικοῦ νομοσχεδίου. Διὰ τοῦ συνταχθέντος νομοσχεδίου συνιστάται ὄργανισμὸς, μεσφ τοῦ ὁποίου θὰ γίνονται οἱ συμφηφισμοὶ τῶν ἀνταλλασσομένων μεταξύ Ἑλλάδος καὶ τῶν ἄλλων Κρατῶν ἔμπορευμάτων. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ μέτρου τούτου παρ' ἡμῖν πιστεύεται, ὅτι θὰ ἔχη εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν εἰς τὴν ἐμπορικὴν κίνησιν τῆς χώρας.

Σχετικὸν μὲ τὴν Ἑλληνοαυστριακὴν σύμφωνον συμφηφισμοῦ εἶναι καὶ τὸ ἀκόλουθον δημοσίωμα εἰς τὸν Ἀθηναϊκὸν Τύπον τῆς 28ης Φεβρουαρίου 1932:

«Συμφηφισμὸς (Clearing) μετὰ τῆς Αὐστρίας.**Ὁδηγία.**

Μεταξὺ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς «Austria» Einkaufsorganisation der Oesterreichischen Tabakregie in Orient Ges. m. b. H. ἐν Βιέννῃ συνεφωνήθη (clearing) πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἔμπορευμάτων μεταξύ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Αὐστρίας.

(1) Ἐφόσον μετὰ τὴν κυκλοφορίαν τοῦ παρόντος ἔργου δὲν ἤθελεν ἐπακολουθήσῃ ἡ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσίευσις τῆς ὑπουργικῆς ταύτης ἀποφάσεως, δέον βεβαίως νὰ θεωρηθῇ αὕτη ὡς μὴ ἰσχύουσα.

Συνεπῶς πᾶς ἔμπορος, προκειμένον νὰ ἐνεργήσῃ πληρωμᾶς ἐν Αὐστρίᾳ εἴτε δι' ἔμπορεύματα ἄτινα θὰ ἀγοράσῃ, εἴτε δι' ἔμπορεύματα τὰ ὅποια ἠγόρασεν ἤδη, θέλει ἐνεργήσῃ τὰς ἀκολουθοῦσας διατυπώσεις.

Δέον νὰ ζητησῇ τὴν διαβίβασιν τῶν σχετικῶν φοροτικῶν ἐγγράφων τῶν ἔμπορευμάτων, ἄτινα θέλει ἀγοράσῃ μέσον τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἢ ἐν περιπτώσει ἀνάγκης μέσον ἄλλης τινὸς Τραπεζῆς.

Τὰ ἀναγκαζοῦντα ἐγγράφα εἶναι: ἡ φοροτική, τὸ τιμολόγιον καὶ τὸ πιστοποιητικὸν προελεύσεως. Ἀπαραίτητον τυγχάνει ὅπως ἐπὶ τῶν ἐγγράφων τούτων καθὼς καὶ τῶν τραβηκτικῶν αἰτινες ἀποστέλλονται πρὸς εἰσπραξίαν, ἀναγράφεται ὑπὸ τοῦ ἐντολοδόχου ἢ δηλοῦται δι' ἰδιαιτέρας του ἐπιστολῆς, ὅτι ἡ πληρωμὴ τῶν θέλει γίνῃ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συμφηφισμοῦ (clearing.)

Τὸ τιμολόγιον δύναται νὰ ἐκδοθῇ εἰς οἰκονομικὰ γράμματα, κατὰ προτίμησιν ὅμως εἰς δολλάρια, καθ' ὅσον οἱ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας λογαριασμοὶ κανονίζονται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμισματος τούτου.

Τὸ πιστοποιητικὸν προελεύσεως δέον νὰ βεβαιῇ οὐ μόνον τὴν ἐθνικότητα τοῦ ἔμπορευματος, ἀλλ' ὡσαύτως τὴν ἀξίαν αὐτοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ τιμολογίου.

Τὸ τελευταῖον τοῦτο δύναται νὰ πιστοποιηταί τῶσον ὑπὸ τῶν Ἐμπορικῶν Ἐπιμελητηρίων ὅσον καὶ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Συναλλάγματος τοῦ τόπου τῆς ἀποστολῆς ἐν Αὐστρίᾳ.

Εὐθὺς ὡς ἀφρχθῇ τὸ ἔμπορεύμα ἢ ἐφ' ὅσον τὰ φοροτικὰ ἐγγράφα θὰ εἶναι ἐκδεδομένα ἔναντι πληρωμῆς τῆς ἀξίας τοῦ ἔμπορευματος, ὁ ἔμπορος ἢ ὁ ἀντιπρόσωπος ἢ ὁμοῦ ἀμφοτέροι ὑποβάλλουν εἰς τὴν παρά τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος Ἐπιτροπῆν συναλλάγματος αἰτήσιν παραζωρήσεως συναλλάγματος συνοδευόντας ταύτην μὲ τὰ δικαιολογητικὰ ἐγγράφα, ἄτινα εἶναι ἡ φοροτική, τὸ τιμολόγιον καὶ τὸ πιστοποιητικὸν προελεύσεως ἢ τοῦ Τελωνίου.

Ἐπειδὴ τὸ ἀντίτιμον τοῦ αἰτουμένου συναλλάγματος θὰ κατατεθῇ εἰς δραχμὰς παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος, εἶναι προτιμότερον νὰ συνταχθῇ διὰ δολλάρια ἢ αἰτήσις, μεταρροπικῆς τῆς ἀξίας τοῦ τιμολογίου εἰς δραχμὰς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐπίσημου τιμῆς τῆς ἡμέρας καὶ ἀναμεταρροπόμενον τῶν δραχμῶν εἰς τὴν τιμὴν τοῦ συναλλάγματος τῆς ἡμέρας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Ἀμα τῇ λήψει τῆς εἰδοποιήσεως τῆς παραδοχῆς τῆς αἰτήσεως ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Συναλλάγματος, εἰδοποιήσεως διδομένης πάντοτε ἐγγράφως εἰς τὸν ἐνδιαγερόμενον, οὗτος δὲ συμπληρῶσθαι τὴν αἰτήσιν ἐμβάσματος καὶ θὰ διαβιβάσῃ ταύτην μετὰ τοῦ ποσοῦ εἰς τὴν θυρίδα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος (Ἐξωτερικὸν συναλλάγμα).

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν θὰ πρόκειται δι' ἐμβάσματα σχετικὰ μὲ παρελθούσας ἐμπορικὰς πράξεις, αἱ διατυπώσεις εἶναι ὅμοιαι ὡς αἱ ἀνωτέρω. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ γράμματα τὰ σχετικὰ μὲ τὰς ὡς ἀνω ἐμπορικὰς πράξεις, καλὸν θὰ εἶναι διὰ μεγαλειτέραν ἐνζοκλίαν νὰ ἀποστέλλωνται ταῦτα πρὸς εἰσπραξίαν διὰ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Εἶναι εὐνόητον, ὅτι τὰ δολλάρια ἢ τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν εἰς ἄλλο νόμισμα δὲν ἀποτελοῦν εἰμὴ συνάλλαγμα ἐξαφλήσεως καὶ ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Αὐστρίας ἐπιφυλάσσει εἰς ἑαυτὴν τὸ δικαίωμα συμφώνως τῷ νόμῳ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν πληρωμὴν εἰς τὸν ἄστροναιὸν πωλητὰς εἰς ἀστροναϊκὰ σελίνια.

Πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ ἔμπορίου ἀμφοτέροι οἱ τύποι τῶν αἰτήσεων ἐξετυπώθησαν καὶ ἐνδρίσκονται παρ' ἀπάσας τὰς Τραπεζὰς τῆς χώρας ὡς καὶ παρὰ τῇ Πρεσβείᾳ τῆς Αὐστρίας καὶ τοῖς Προξενείοις τῆς Αὐστρίας ἐν Ἑλλάδι.

Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀπευθύντεον εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἐλέγχου Συναλλάγματος παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος, Ἀθήναι».

Διὰ τὸν περιορισμὸν εἰσαγωγῆς ἔμπορευμάτων καὶ τὴν ἰδρυσιν συμφηφιστικῶν γραφείων, ἡ Κυβέρνησις ἔχει καταθέσει εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ἑξῆς νομοσχέδιον:

Ἄρθρον 1.

1. Δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δύναται νὰ διατάσσῃται ἡ ἀπαγόρευσις εἰσαγωγῆς ἔμπορευμάτων παντὸς εἶδους, ὁ περιορισμὸς κατὰ ποσὸν εἰσαγωγῆς αὐτῶν, ἡ εἰσαγωγὴ κατόπιν ἐπιδομητικῆς ἐγκρίσεως, ἡ αὐθίσις τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν ὡς καὶ ἡ ἀπαγόρευσις εἰσαγωγῆς ἔμπορευμάτων, διὰ τὰ ὅποια δὲν ἔχει χορηγηθῆ κατὰ νόμον τὸ ἀντίστοιχον τῆς ἀξίας αὐτῶν συνάλλαγμα.

2. Δύναται ἐπίσης δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας νὰ ἐπιτρέπηται ἡ εἰσαγωγὴ ἔμπορευμάτων παντὸς εἶδους, ἐφ' ὅσον ἡ πληρωμὴ αὐτῶν γίνεται ἐν ὄλῳ ἢ ἐν μέρει δι' ἀνταλλαγῆς τῶν μὲ ἐγχώρα προϊόντα.

3. Εἰς τὰς ἀνωτέρω ἀποφάσεις ἢ μεταγενεστέρως ταύτας καθορίζονται οἱ ὅροι, ὑφ' οἷς ἀποφασίζονται ἅπαντα τὰ ἀνωτέρω μέτρα καθὼς καὶ πάσα ἀνγκαία λεπτομέρεια ἀφορῶσα τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ εἰσαγωγὴ μηχανημάτων ἐν γένει δι' ἀνάγκας τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας καὶ βιοτεχνίας ἐπιτρέπεται μόνον εἰς τὰς κατωτέρω περιπτώσεις:

α) Προκειμένου περὶ ἀνταλλακτικῶν ἢ ἐξαρτημάτων μηχανῶν.

β) Προκειμένου περὶ μηχανημάτων ἢ ἐξαρτημάτων, διὰ τὰ ὅποια μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἔχει ἐκδοθῆ ἀπόφασις περὶ μερικῆς ἢ ὀλικῆς ἀλλαγῆς τοῦ δασμοῦ.

γ) Δι' ἀντικατάστασιν ἀχρηστευθέντων μηχανημάτων.

δ) Προκειμένου περὶ μηχανημάτων ἀπαραίτητων διὰ τὴν συμπλήρωσιν καὶ οὐχὶ ἐπέκτασιν τοῦ ὑφισταμένου μηχανολογικοῦ συγκροτήματος ἐργοστασίου ἢ ἐργαστηρίου.

2) Εἰσαγωγή μηχανημάτων δι' ἐλέγκασιν ὑφισταμένων ἢ ἰδρουνι νέων βιομηχανιῶν ἐπιτρέπεται μόνον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐκδιδομένης κατόπιν συμφωνίας γνῶμης τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Βιομηχανίας, εἰς ἃ μετέχουσι μετὰ ψήφου διὰ τὴν περιπτώσιν ταύτην ὁ τριημετάχης καὶ οἱ ἐν Ἀθήναις Ἐπιθεωρηταὶ Βιομηχανίας, τῶν σχετικῶν ἀποφάσεων λαμβανόμενων τοῦλάχιστον δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τοῦ συνόλου τῶν μελῶν.

3. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἀπαγορεύεται ἡ εἰσαγωγή μηχανημάτων ἢ ἐξαρτημάτων κατασκευαζομένων καταλλήλως ὑπὸ τῆς ἐγγυόσιν βιομηχανίας, γνωμοδοτούντος σχετικῶς τοῦ Συμβουλίου Βιομηχανίας.

Ἄρθρον 3.

Πρὸς διευκόλυνσιν τῶν διεθνῶν συναλλαγῶν, ἐπιτρέπεται ἡ σύναψις προσωρινῶν συμφωνιῶν μετ' ἄλλων Κυβερνήσεων ἢ μετ' ὀργανισμῶν ἰδιωτικῶν ἢ δημοσίων ἐπὶ σκοπῷ εἴτε ἀνταλλαγῆς προϊόντων εἴτε ἀγορᾶς ἢ πωλῆσεως τῶν ἐπὶ πιστώσει καὶ ἡ ἀνάθεσις τῆς ἐκτελέσεως τῶν τοιούτων συμφωνιῶν καὶ τῆς προμηθείας καὶ διαθέσεως προϊόντων ξένων εἰς ἐγγυόσιν ὀργανισμοῦς ἰδιωτικοῦς ἢ δημοσίους ὑφισταμένους ἢ ἰδρυομένους.

Αἱ τοιαῦται συμφωνίαι κερδύνονται δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν, Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, τίθενται δὲ εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως, ἐὰν μὴ ἄλλως ὀριοθῇ ἐν αὐταῖς.

Ἄρθρον 4.

Διὰ Διαταγμάτων, προκαλουμένων ὑπὸ τῶν ἰδίων Ὑπουργῶν καὶ ἰσχυρότων ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως, δύνανται καὶ ἀνεξαρτήτως συμφωνιῶν διεθνῶν: α) νὰ ἰδρύνονται γραφεῖα συμφητισμοῦ, λειτουργούντα, εἴτε παρὰ τῆ Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος εἴτε παρὰ νομικοῦς προσώποις δημοσίου δικαίου, β) νὰ διατάσσεται ἡ ἀποκλειστικὴ διὰ τῶν γραφείων τούτων διενέργεια πληρωμῶν, πηγαζουσῶν ἐκ διεθνῶν δροσληγιῶν οἰασδήποτε φύσεως, ὀριζομένων καὶ τῶν ὄρων, ὑφ' οἷς αἱ τοιαῦται πληρωμαὶ θὰ ἐκτελούνται.

Ἄρθρον 5.

Συνιστάται παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Συμβούλιον ἑξωτερικοῦ Ἐμπορίου, εἰς ὃ ἀνατίθεται ἡ ὑπόδειξις μέτρων καὶ ἐν γένει ἡ ὑποβολὴ γνωμῶν διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἔμποριου καὶ ὀρθίμου τοῦ εἰσαγωγικοῦ ἔμποριου ὡς καὶ ἡ παρακολούθησις τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὀριζομένων.

Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν, Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καθορίζεται ἡ σύνθεσις τοῦ Συμβουλίου, αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἀρμοδιότητος αὐτοῦ ὡς καὶ ὁ τρόπος τῆς λειτουργίας του.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δύνανται ν' ἀποσπῶνται παρὰ τῆ ἀρμοδία ὕπηρεσίᾳ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, χρησιμοποιούμενοι διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀνωτέρω καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὕπηρεσίας τοῦ Συμβουλίου ἑξωτερικοῦ Ἐμπορίου, ὑπάλ-ληλοι τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων, τοῦ Ἀυτονόμου Σταφιδικοῦ Ὄργανισμοῦ καὶ τῶν Γραφείων Προστασίας Καπνοῦ.

Τὰς ἀποδοχὰς τῶν οὗτων ἀποσπῶμενων ὑπαλλήλων ἐξακολουθοῦν καταβάλλοντες οἱ ὄργανισμοί, εἰς οἷς ἀνήκουσιν, οὐδόλως ἐπιβαρυνομένου τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 6.

Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 1—4 ἐκδοθησομένων ἀποφάσεων ἢ Διαταγμάτων τιμωροῦνται διὰ τῶν ποινῶν τοῦ νόμου 703 «περὶ ἀισχροκερδείας καὶ νοθείας», ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως.»

Σημειωτέον, ὅτι ἡ ἀρμοδία Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ (Πρόεδρος κ. Β. Κυρέλλος, εἰσηγητῆς κ. Φρ. Σαράντης) εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ ὧς ἀνω νομοσχεδίου ἐκθεσίᾳ τῆς ἀπὸ 8ης Ἀπριλίου 1932 κρίνει ἀπαραίτητον τὴν ἐπιβολὴν τῶν δι' αὐτοῦ εἰσαγομένων μέτρων, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὁμοῦ, ὅτι θὰ εἶναι ταῦτα π ρ ο σ ω ρ ι ν ἄ.

Ἐπὶ τῶν μέτρων ἐλέγχου συναλλάγματος εἰς τὰ διάφορα Κράτη ἠσυχολήθησαν ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν ἐν Γενεύῃ τὸν Νοέμβριον τοῦ 1931 καὶ ἡ ἐν Πράγῃ Συνδιάσκεψις τῶν Ἐκδοτικῶν Τραπεζῶν κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1931.

Ἡ ἀρμοδία Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν κατὰ τὴν 36ην Σύνοδον αὐτῆς ἠσυχολήθη ἰδιαιτέρως μὲ τὰ περιοριστικὰ μέτρα συναλλάγματος τῶν διαφόρων Κρατῶν, ἐκδώσασα καὶ ἐνδιαφέρουσαν ἐπὶ τοῦ θέματος ἐκθεσίαν.

Τὰ διγόμενα ἐκ τῆς οἰκονομικῆς διαταραχῆς καὶ τῆς νομισματικῆς ἀσταθείας κράτη—το—νίζει ἐν ἐπιλόγῃ ἡ ἐκθεσις—ἀναγκάζονται νὰ ἐπιμειβαίνουσι εἰς σπουδαίας σφαιρας τῆς ἐμπορικῆς καὶ οἰκονομικῆς δράσεως, κυρίως δὲ εἰς τὰς μετὰ τοῦ ἑξωτερικοῦ σχέσεις. Περιορίζουσι τὰς εἰσαγωγὰς, προσπαθοῦσαι ν' ἀνορθώσουν τὸ ἰσοζύγιον τῶν πληρωμῶν καὶ, εἰ δυνατόν, νὰ τὸ καταστήσουν εἰδυόζον. Ἐπιδιώκουσι ν' ἀποκτήσουσι περισσεύματα ξένων συναλλαγμάτων, ὅπου θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν χώραν τῶν ν' ἀντιμετωπίσῃ τὰς ἐναντι τοῦ ἑξωτερικοῦ συναφθεσίας οἰκονομικὰς ὑποχρεώσεις.

Ἀφ' ἑτέρου ὑποβάλλουσι ὑπὸ κυβερνητικῶν ἐλεγχῶν τὸ ἔμποριον τοῦ ἑξωτερικοῦ συναλλάγματος, διὰ νὰ ἐξασφαλίσουσι τὴν ἀπόκτησιν συναλλαγμάτων ὑπὲρ τῆς προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομι—σματος ἢ διὰ τὰς χρησιμωτέρας εἰς τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν ἀγορὰς.

Ἐξ ἄλλων τὰ κράτη ἐκεῖνα, εἰς τὰ ὁποῖα συρρέει ὁ χρυσοῦς καὶ τῶν ὁποίων ἡ νομισματικὴ κατάστασις παρέμεινε σχετικῶς ἰσχυρὰ, λαμβάνουν καὶ αὐτὰ περιοριστικὰ μέτρα, ἅτινα δικαιολογοῦν μὲ τὸ ἐπιχείρημα, ὅτι ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἡ μείωσις τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως καὶ ἡ ὑποτίμησις τῶν νομισμάτων περιορίζουν τὰς ἀγορὰς τῆς καταναλώσεως καὶ προκαλοῦν ἐλάττωσιν τῶν ἐξαγωγῶν τῶν, ἐνῶ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ αἱ πωλήσεις εἰς χαμηλὰς τιμὰς, αἱ ὑπὸ τῶν ἐν δυσχερείαις εὐρισκομένων χωρῶν πραγματοποιούμεναι, ἐξογκῶνουν ἀνωμαλῶς τὰς εἰσαγωγὰς. Καὶ τὰ κράτη αὐτὰ, ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν νὰ ἴδουν ἐπεκτεινομένην τὴν ἀνεργίαν, ὁργανῶνουν ὁσαύτως τὴν ἄμυναν τῶν ἀγορῶν τῶν.

Τὰ περιοριστικὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα λαμβάνει ἕν Κράτος, συνεπιφέρουν ἐκεῖνα ἄτινα ἄλλαι χώραι ἀναγκάζονται νὰ λάβουν μὲ τὴν σειρὰν τῶν.

Ἡ γενικεύσις τῶν ἀπαγορευῶσεων καὶ περιορισμῶν τῆς εἰσαγωγῆς, τὸ μονοπώλιον ἢ ὁ ἔλεγχος τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος, εἶναι σύστημα τὸ ὁποῖον ἐδοκίμασεν ἄλλοτε ὁ κόσμος. Τὴν ἐπαύριον τοῦ πολέμου ἐπέβαλον τὴν ἐμφάνισίν του ἡ ἀστάθεια τῶν νομισμάτων ἢ ἡ γοργὴ ὑποτίμησις τῶν. Ἄλλα μετὰ τὰ διδάγματα τοῦ παρελθόντος κανεὶς δὲν δύναται πλέον ν' ἀγνοῖ τὰς σοβαροτάτας ἀσυμφόρους συνέπειας ἐνὸς τοιούτου συστήματος.

Οἱ ἔλεγχοι καὶ οἱ περιορισμοὶ δίδουν λαβὴν εἰς ἀθάρασις. Καθιστοῦν τὰς ἐμπορικὰς σχέσεις ἐπιβαλεῖς καὶ ἀσταθεῖς. Ἡ γενικεύσις τῶν, πολλαπλασιάζουσα τὰ ἐμπόδια, δύναται νὰ ἐλθῇ ὡς ἀποτέλεσμα τὴν παράλυσιν τῶν διεθνῶν συναλλαγῶν.

Ἐπὶ πλέον, τὸ κράτος ὄχινοσ τὸ νόμισμα ἀπειλεῖται δὲν εἶναι τὸ μόνον, τὸ ὁποῖον λαμβάνει ἀμυντικὰ μέτρα. Περὶ αὐτοῦ ἄλλα κράτη ἔχουν ν' ἀντιμετωπίσουν τὰς ἰδίας δυσχερείαις καὶ προσφεύγουν εἰς τὰ αὐτὰ φάρμακα. Οἱ περιορισμοί, τοῦς ὁποῖοις ἐφαρμύζουσιν εἰς τὰς ἀμοιβαίαις τῶν σχέσεις, ἀντιτίθενται καὶ τείνουν ὅπως ἐκμηδενίσουν ἀμοιβαίως τὰ ἀποτελέσματά τῶν.

Ἡ ἔκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν παραδέχεται περαιτέρω, ὅτι τὰ περὶ ὧν πρόκειται μέτρα ἀπαγορεύονται σήμερον εἰς πολλὰς χώρας ὑπὸ μιᾶς ἐπιτοικτικῆς ἀνάγκης. Θεωροῦνται ὑπὸ τῶν λαμβανόντων ταῦτα κρατῶν ὡς πράξεις κοινῆς σωτηρίας δικαιολογούμεναι ὑπὸ ἐκτάκτων περιστάσεων, παρουσιάζονται δὲ ὡς τὰ μόνα μέσα πρὸς παρεμπόδιον μιᾶς δημοϋπομονικῆς ἢ οἰκονομικῆς καταρρεύσεως. Ἄλλα καὶ ἂν δὲν καθίσταται δυνατὴ ἡ ἀποφυγὴ τῶν, ἐπιβάλλεται πάντως νὰ περιβάλλονται ταῦτα διὰ προφυλάξεων καὶ ἐγγυήσεων καταλλήλων ὥστε νὰ περιορίζονται ὅσον εἶναι δυνατόν τὰ δισάρεστα ἀποτελέσματά τῶν.

Ἐν πρώτοις εἶναι εὐκταῖον ὅπως τὸ κράτος, ὅπου διὰ ν' ἀντιμετωπίσῃ μίαν κρίσιν κατὰ σπασιν, νομίζει ὅτι ὀφείλει τὰ περιορίσῃ τὴν ἐλευθερίαν τῶν διεθνῶν συναλλαγῶν, λαμβάνη ὑπ' ὄψιν του καὶ τὰ συμφέροντα τῶν ἄλλων κρατῶν καὶ φροντίσῃ νὰ ἐλαττώσῃ τὰς ζημίας αἰτίνες θὰ προσέλθουν εἰς βάρος τῶν. Ὅσακις δύναται, σκοπίμον εἶναι νὰ μὴ θέτῃ εἰς τὰς ἐπιβαλλόμεναις τὰς περιοριστικὰ μέτρα εἰμὴ μετὰ προηγουμένην συνεννόησιν μὲ τὰ ἐνδιαφερόμενα κράτη. Αἱ περιοριστικαὶ διατάξεις θὰ ἀπέβλητον ἀναμφιβόλως μέρος τῶν ἐπιζημιῶν συνεπειῶν τῶν ἐὰν ἐλαμβάνοντο ἐν γνώσει τῶν κρατῶν, ἅτινα πρόκειται νὰ ἀισθανθοῦν τὸν ἀντίκτυπόν τῶν.

Θὰ πρέπῃ ἐπίσης ν' ἀποφευγῆται ἡ παρέκκλισις τῶν μέτρων τούτων ἐκ τῶν ἁμέσων σκοπῶν τῶν καὶ ἡ μετατροπὴ τῶν εἰς ἔμμεσον προστατευτισμόν.

Προεὶ ἐπιβάλλεται ὅπου οἱ ὑπὸ τῶν σημερινῶν περιστάσεων ὑπαγορευόμενοι περιορισμοὶ εἶναι οὐσιαστικῶς προσωρινοί, τῆς ἐφαρμογῆς τῶν περιοριζομένης ἀσθηρῶς ἐντὸς τῆς διαρκείας τῶν περιστάσεων αἰτίνες τοὺς προεκάλεσαν.

Ἄλλ' οἰαίδηποτε καὶ ἂν εἶναι αἱ λαμβανόμεναι προφυλάξεις, τὰ προστατευτικὰ μέτρα εἰς τὰ ὁποῖα καταφεύγουν τὰ ἀντιμετωπίζοντα τὴν οἰκονομικὴν κρίσιν κράτη παρουσιάζουν τὸσον δι' αὐτὰ ταῦτα τὰ κράτη ὅσον καὶ διὰ τὰ ἄλλα κράτη ἀναποφύκτους ἀνωμαλίας. Καὶ μόνον ὅπου αὐτὰ γεγονόσ τῆς λήψεως αὐτῶν καταδεικνύει τὴν ἐμπνεύσαν αὐτὰ σταθερὰν ἀπόφασιν ὅπως παρεμποδίσουν πᾶσιν θυσίαν τὴν κατάρρευσιν τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας. Εἶναι δὲ βέβαιον, ὅτι ἂν κατορθώσῃ νὰ τεθῇ ἡ κατάρρευσις ἐκ τῶν δημοσιονομικῆς καὶ νομισματικῆς φύσεως σημερινῶν διαταραχῶν, τὸ αἰσθημα σταθερότητος καὶ ἀσφαλείας ὅπου ἤθελε προκύψῃ ἐκ τούτου θὰ ἠδύσει μίαν ἐπάνοδον εἰς ὁμαλοῦσας συναλλαγματικὰς συνθήκας.

Ἡ ἀποκατάστασις ὁμαλῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν καὶ ἡ ἐπάνοδος εἰς τὰς συνθήκας αἰτίνες ὄφισταντο διὰ τὸ διεθνὲς ἐμπόριον πρὸ τῶν τελευταίων οἰκονομικῶν καὶ νομισματικῶν διαταραχῶν, θ' ἀποτελέσουν μὲν σπουδαῖον στοιχεῖον διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐμποροσύνης, ἀλλὰ δὲν θὰ εἶναι αὐταὶ αἱ μόναι ἐπαρκεῖς. Δὲν πρέπει πράγματι νὰ λησμονηται, ὅτι ἡ ἐμπροσθέν δὲν θὰ καταστῇ δυνατόν ν' ἀποκατασταθῇ ὀριστικῶς εἰμὴ μόνον τὴν ἡμέραν καθ' ἣν θὰ ἔχουν διαλυθῇ αἱ ἀβεβαιότητες ὡς πρὸς τὴν δοθησομένην λύσιν εἰς σπουδαία διεθνή προβλήματα, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ὅλα οἰκονομικῆς φύσεως.

Κατὰ τὴν παρούσαν στιγμὴν δέον νὰ δομηθῇ εἰς τὰ κράτη, ὅτι διαρκῆς εὐημερία δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐγκατασταθῇ εἰμὴ ἐπὶ τῇ βάσει ἐλευθέρου κυκλοφορίας τῶν ἐμπορευμάτων, τῶν κεφαλαίων καὶ τῶν ἀνθρώπων, μεγαλειετίας ἐκεῖνης ἢ ἡ ὑψηλός, καὶ ἰδίως ἡ Εὐρώπη, ἐγγύρουν ἀπὸ τοῦ πολέμου καὶ ἐντεθεν. Εἶναι δὲ πιθανόν, ὅτι ἡ σημερινὴ κρίσις δὲν θὰ προσελάμβανῃ τὴν ὀξέτητα ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἐνεφανίσθη ἂν τὰ κράτη προσήρμοζον περισσότερο τὴν πολιτικὴν τῶν πρὸς τὴν ὑποδειχθείσαν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἀνάγκην τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς μεγαλειετίας δυνατῆς ἐλευθερίας διὰ τὰς οἰκονομικὰς συναλλαγὰς.

Αι σημεριναί δυσχέρειαι δὲν εἶναι ἀνεπανόρθωτοι. Ὀφείλονται οὐσιωδῶς εἰς τὴν ἀνησυχίαν τῶν πνευμάτων.

Ἄλλ' ἡ πείρα τῶν προηγουμένων κρίσεων ἀποδεικνύει, ὅτι, ἂν ἡ ἐμπιστοσύνη εἶναι ἐπιρροπῆς εἰς τὸ νὰ κλονίζεται ταχέως, εἶναι ὅμως ἐπίσης ἐπιδεκτικὴ ταχείας ἀποκαταστάσεως, ἐφ' ὅσον αἱ κυβερνήσεις καταδείξουν, ὅτι εἶναι ἀποφασισμένοι νὰ παραμείνουν κύρια τῶν γεγονότων.

Ταῦτα ὑπέδειξεν ἐπὶ τῶν μέτρων ἐλέγχου συναλλάγματος ἡ Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν.

Ἐξ ἄλλου ἢ ἐπὶ τῶν περιορισμῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος Συνδιάσκεψις τῶν Ἐκδοτικῶν Τραπεζῶν ἢ συνελευσὸς ἐν Πράγῃ, ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Τραπεζῆς Διεθνῶν Διακανονισμῶν ἐτόνισε τὰ πλεονεκτήματα τῶν συμφηφιστικῶν διακανονισμῶν μεταξὺ τῶν Ἐκδοτικῶν Τραπεζῶν τῶν διαφόρων χωρῶν, αἱ ὁποῖαι εἰσήγαγον περιοριστικὰ μέτρα συναλλάγματος.

Ἐκ τῶν πρώτων συνήψαν παρομοίαν σύμβασιν ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Οὐγγαρία διὰ τῶν Ἐκδοτικῶν αὐτῶν Τραπεζῶν. Ἡ Αὐστρία διὰ τῆς συμβάσεως ταύτης παρέχει συνάλλαγμα εἰς τὴν Οὐγγαρίαν διὰ τὴν εἰσαγωγὴν αἴτων καὶ ἄλλων τροφίμων, ἡ Οὐγγαρία δὲ χρησιμοποιεῖ τὸ οὗτο ἀποκτώμενον συνάλλαγμα δι' ἀγοράς ἐν Αὐστρίᾳ.

Κατὰ τὰς πληροφορίες τὸ συνάλλαγμα δὲν δίδεται εἰς τοὺς ἐξαγωγεῖς, ἀλλὰ μεταφέρεται μετὰ τῶν Ἐκδοτικῶν Τραπεζῶν, αἱ ὁποῖαι πληρώνουν τοὺς ἐντοπίους ἐξαγωγεῖς εἰς τὸ ἐθνικὸν τῆς νόμισμα ἐκάστη.

Μολονότι αἱ συμβάσεις αὗται συμφηφιστικοῦ κατεκρήθησαν ὑπὸ πολλῶν, εἶναι ἐν τούτοις βέβαιοι, ὅτι διὰ τῆς καλῆς αὐτῶν ἐφαρμογῆς μετριάζεται ἐν τινι μέτρῳ ὃ ἐκ τοῦ περιορισμοῦ τῶν εἰσαγωγῶν κίνδυνος καὶ κινεῖται τὸ ἐμπόριον τὸ δεσμευμένον ἐκ τῶν μέτρων ἐλέγχου συναλλάγματος, δύναται δὲ ἀπὸ τινος ἀτόψεως νὰ καλλιερευση ἡ κατάστασις τῶν χωρῶν, αἵτινες, ὡς ἡ Ἑλλάς, ἀνταλλαγὴν τῶν ἀναγκαίων ἐκατέρωθεν εἰδῶν. Ἐξ ἄλλου καὶ τὸ ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα περιέχεται εἰς τὰς Ἐκδοτικὰς Τραπεζάς.

Παρόμοιαι συμφηφιστικαὶ συμφωνίαι (clearing) συνήφθησαν μεταξὺ Κρατῶν ἐχόντων ἤδη καὶ μὴ ἐχόντων περιορισμοὺς συναλλάγματος, ὡς μεταξὺ Αὐστρίας καὶ Οὐγγαρίας, Οὐγγαρίας καὶ Τσεχοσλοβακίας, Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας, Βουλγαρίας καὶ Αὐστρίας, Πολωνίας καὶ Αὐστρίας, Ἑλβετίας καὶ Αὐστρίας, Οὐγγαρίας καὶ Ἑλβετίας, Ἰταλίας καὶ Ἑλβετίας.

Ἡ Αὐστρία κατήγγειλεν ὡς ἀσύμφορον δι' αὐτὴν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τὸ μετὰ τῆς Ἑλβετίας clearing, τὸ ὅποιον ὅμως πρόκειται νὰ ἐπανεέλθῃ ἐν ἰσχύϊ τροποποιούμενον. Ἡδὴ ἀπὸ τῆς 10ης Ἀπριλίου 1932 ἡ Αὐστριακὴ Ἐθνικὴ Τράπεζα δὲν δέχεται πλέον πληρωμὰς δι' ἐμπορεύματα εἰσαγόμενα ἐξ Ἑλβετίας. Ἀφ' ἐτέρου ἐν Ἑλβετίᾳ, καὶ μετὰ τὴν 10ην Ἀπριλίου 1932, οἱ Ἑλβετοὶ εἰσαγωγεῖς αὐστριακῶν προϊόντων ὀφείλουσι νὰ καταβάλλωσι τὴν ἀξίαν αὐτῶν εἰς τὴν Ἑλβετικὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ὡς καὶ πρὸ τῆς 10ης Ἀπριλίου 1932. Τοῦτο γίνεται ὅπως τὰ παρὰ τῇ Αὐστριακῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ εἰς πίστιν τῆς Ἑλβετικῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ὑφιστάμενον ὑπόλοιπον ἐξοφληθῆ βαθμιαίως διὰ καταβολῶν εἰς αὐστριακοὺς ἐξαγωγεῖς εἰς Ἑλβετίαν.

Ὅσαύτως ἡ Αὐστρία κατήγγειλε καὶ τὸ μετὰ τῆς Ἰταλίας clearing, μελετᾷ δὲ καὶ τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ μετὰ τῆς Οὐγγαρίας. Ἐξ ἄλλου διαπραγματεύεται τὴν συναμνν συμφηφιστικῶν συμβάσεων μετὰ τῆς Γιουγκοσλαβίας καὶ Ρουμανίας.

Συμπερασματικαὶ τινες παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν νομοθεσιῶν ἐλέγχου συναλλάγματος τῶν διαφόρων Κρατῶν δημοσιεύονται εἰς τὸν πρόλογον τοῦ παρόντος ἔργου.

Τ Ε Λ Ο Σ